BEST SELLER DİZİSİ

KÂHİNLERİN KÂHİNİ

21. YÜZYILDA ASTROLOJİ

Elizabeth Teissier

Milliyet
YAYINLARI

L'ASTROLOGIE

KÂHİNLERİN KÂHİNİ
21. Yüzyılda Astroloji
Elizabeth Teissier

Kâhinlerin Kâhini-21. Yüzyılda Astroloji/L'Astrologie, Science du XXIe siècle
© Türkiye Yayın Hakları-Edition 1-Paris Akan Ajans- Milliyet Yayın A.Ş.
1. Baskı: Ağustos 1994
ISBN 975-506-139-8

Yazan: Elizabeth TEISSIER
Fransızcadan Türkçeye Çeviren: Nihal ÖNOL
Yöneten: Yalvaç URAL
Yayınlatan (Sorumlu Müdür): Hikmet ALTINKAYNAK
Kapak: Ertan GÖKEMRE
Düzelti: Süleyman GÜL
Tülay GENÇTÜRK
Dizgi: Hayriye KAYMAZ

Doğan Medya Center 34554 Bağcılar-İSTANBUL
Tel: 0.212.505 61 11 Fax: 0.212.505 61 31

Elizabeth Teissier

KÂHİNLERİN KÂHİNİ

21. Yüzyılda Astroloji

Çeviren: Nihal ÖNOL

Milliyet
YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

Raymond Abellio'nun Önsözü 13

ASTROLOJİ,
TÜM BİLİMLERİN ANASI

I. Astroloji, kusursuz bir kişilik bilimi 21
II. Gökcisimsel tema, insan yazgısının geometrik görünümü .. 27
III. Astronomi ve Astroloji, düşman kardeşler 42
IV. Kaynaklar, izlenen yol ve evrensel yayılım 46
V. Astroloji: İnsanı konu eden bilim, pozitif bilim, sanat, bilicilik...peki, bunlar değilse ne? 54

KOYUT VE TEMEL

I. Astroloji Mantığın sözdedüşmanı 60
II. Şu 'Astronomi'nin çılgın kızı" konusunda evrensel nitelikte sezgi mi yoksa körü körüne inanış mı? 69
III. Medyaya ve topluma yönelik Astrolojinin değişimi 73

ASTROLOJİ BİLİMLE BULUŞUYOR

I. Bir bilimsel Astrolojinin varsayımları 80
II. Gezegensel etki: Saçma bir koyut mu? 88
III. Yadsınmaz kanıtlar ister misin? İşte sana gezegensel etkiden yana olanlar 95
IV. Biyokozmik ritimler 129
V. Astroloji karşıtı örnek savlar 140
Yermerkezci sistem ve günmerkezci sistem 140
Ilım noktalarının gerilemesi veya: Burçlarkuşağı mı yoksa takımyıldızlar kuşağı mı? 142
186 bilginin manifestosu veya: Keyfi ve dar görüşlü bir bilginlik taslama serüveni 150
Bart Bock'un denemeleri 153
Carlson'un denemesi 154
VI. Astrolojik tahminin (yıldız falının) yücelikleri ve kölelikleri 162
VII. Kozmik ikizler 213

ELİNDELİK Mİ , GEREKİRCİLİK Mİ ?

Einstein'ın sineği gibi 226

GÜNÜMÜZDE ASTROLOJİ

I. Uzay çağı insanı Astrolojinin karşısında 243
II. Astroruhbilim, dün, bugün ve yarın, ruhun anahtarı. Gezegensel tipoloji 249
III. Bilgisayar mucizesi ve belası 258
IV. Çağdaş dünyada Astrolojinin uygulama alanları: 270
a) ekspres bir psikanaliz, suçluluktan kurtaran bir psikoterapi (ruhsal tedavi) 271
b) evlilikte eş seçimi 275

c) tıp astrolojisi ve sağlık 278
d) eğitim 283
e) mesleki yön verme 284
f) kriminoloji 285
g) trafik ve ulaşım: Kaza dönemleri (bireysel ve kolektif düzeylerde) 286
h) borsa astrolojisi 289
i) meteoroloji 292
j) sismografi ve ekoloji 292
k) cansız yaratıkların veya soyut birimler (şirketler, gemiler, gazeteler, ürünler vb.)in temaları 295
l) dünya astrolojisi: Gezegensel çevrimler 297
m) ölüm sonrası astrolojisi: Modalar ve yitiklerin "geri-dönüşleri" 299

...VE ASTROLOJİNİN YARINI : BEKLENTİLER

I. Astroloji, öncü Bilimle bağdaşabilir bir evrendoğum 301
II. New-Age (Yeniçağ) ve Astrolojiye konulan kültür yasağının sonu. Bu yüzyıl sonunun gezegensel çevrimleri ve İlerisi (Aids, Çevre kirlenmesi...) Kova burcu çağı: Yeni bir karmaşık (holistik) hümanizmaya doğru 322
SONSÖZ: 15 Ekim 1993'te Sorbonne'da randevu 378
EKLER
Zodyak burçlarının Simgeledikleri 381
Ev'lerin (Veya Sektörlerin) Simgeledikleri 383
Cinsiyet-Astroloji Karşılıkları 385
Gezegenlerin Simgeledikleri 386
XXI. yy.'a kadar (çok) İyi ve Daha Az İyi Yıllarınız 388
Gezegenlerin Simgeleri 390
Burçların Simgeleri 391

Sevgili kızlarım Isabelle ve
Marianne'a.
Jüpiter ışığıyla bana yardım eden
Gerhard'a.
Bu yazı maratonu boyunca bana
katlananlara ve beni destekleyenlere
teşekkür ediyorum.

ÖNSÖZ

Akrep burcundan değerli dostum, politeknikli filozof Raymond Abellio, Pascal'ın dediği gibi, geometri anlayışını incelik anlayışı ile bağdaştırırdı ki bu, "Şahane yıldızlar sanatı"nın anlaşılması için vazgeçilmez bir karışımdır.

Yıldızlarının belirttiği gibi, şimdi başka dünyalara göç ettiğinden, sözleri büsbütün ağırlık kazanmış bulunuyor: Gerçeğin ağırlığı bu. On iki yıl -bir Jüpiter çevrimi- sonra, bu metin, canlı güncelliğinden hiçbir şey yitirmemiş; bu nedenle, tek virgülüne dokunmaksızın buraya aktarıyorum.

Zamanın ve mekanın ötesinde, aziz Raymond size, dostluğunuzun şahane armağanı olan bu pırıl pırıl, aydınlatıcı önsöz için bir kez daha teşekkür ederim.

Son günlerde Fransa Radyosu (Radio France) tarafından bir toplumbilimci ve bir gökbilimci ile birlikte astroloji konusunu tartışmaya davet edildiğimde, karşımdaki bu iki kişinin her ikisinin de bu güç sanattan, hiçbir zaman uygulamamış ve herhangi bir biçimde incelememiş olmalarına karşın, gene de söz edebileceklerine, iyi niyetle inanmış olmaları beni hiç mi hiç şaşırtmadı. Toplumbilimci "uygarlık ürünü" olarak nitelendirilen bir astrolojinin tümüyle dışa dönük toplumsal etkisinden dem vurmakla yetiniyor,

sadece astrolojinin içeriğinden hiç mi hiç söz etmiyordu. Gökbilimciye gelince, bir yandan önemli astrolog niteliğinden hiçbir şey yitirmezken bir yandan da Copernicus ile birlikte çağdaş gökbilimin temellerini atmış olan Tycho Brahe'yi, Galileo'yu, Kepler'i ve Newton'u bir yana bırakarak, sadece başlı başına kendinden çıkmış bir astroloji hayaleti uyduruyor, gene de, fizikötesi sorunların ulaşmadığı bir bilginin saf özgüveniyle, yıldızların karşısında insanın "özgürlüğünü"kabul etmekten de geri kalmıyordu. Böylesi bir tartışma neye yarayabilirdi ki? Elbette astrolojiyi, bir kez daha, ya bir boşinanç ya da alaya alınabilecek bir konu saymak gibi bir ikilem ile karşı karşıya bırakmaktan öte hiçbir şeye yaramazdı. Ne var ki Radio France, güncelliğini korumak zorundaydı ve o sıralarda da Fransız televizyonunda, iki ay kadar önce Elizabeth Teissier adında genç bir bayan astroloğun ilk kez çıkması ve günlük yıldız falını vermesiyle kopan fırtına, henüz güncelliğini koruyordu; bu genç bayan astrolog elbette ki böyle bir patırtı çıkmasına yol açabileceğinden tamamen habersizdi, ama ne de olsa bu girişimi, istemdışı ve iyi niyetli bir kışkırtma olarak algılanabilirdi. Şiirsel biçimde resimlendirilmiş, görüntüsü pek hoş olan bu yıldız falı sadece hoşça vakit geçirmeye yarıyordu ve düş kurmayı fazlasıyla unutmuş olan bir dünyada düş kurmaya yer veriyordu ki bu da çok önemliydi. Üstelik, unutmayalım ki topu topu iki dakikacık sürüyordu! Üstelik, bir yıldız falı(horoskop)nın, "kişiye göre" düzenlenmesi gerekir. Televizyonda verilen fal ise sadece kolektif eğilimleri gösteriyordu ve oldukça ciddi hesaplara dayandırılmış olmakla birlikte, titiz astrologlar tarafından eleştirilebilir, fazla üstünkörü, tıpkı gazetelerde yayınlanan yıldız falları gibi algılanması olasıydı. Astroloji karşıtlarının şiddetli saldırısına uğrayan, yandaşlarınca da pek destek görmeyen Elizabeth Teissier, direnmeye karar verdi. Küçük ekranda astronominin böyle pek kısa süreli ve pek alçakgönüllükle boy göstermesinin bir çetin sınav olduğu bir gerçektir. Ne var ki çetin bir sınav, zayıfları daha da zayıflatırken güçlüleri de büsbütün güçlendirmekten geri durmaz. Bu yeni engizisyon yargıçlarının karşısına Elizabeth Teissier bugün daha derine inen

ve daha soğukkanlı, ağırbaşlı bir savunma ile çıkıyor, akılcı, denenmiş, kanıtları ortada bir astroloji kitabıyla yanıt veriyor. Karşıtları bu kitabı okurlar mı? Daha da önemlisi, eğer okurlarsa, en azından görüp anlamak için, kendileri de astroloji uygulamasına girerler mi? Umalım ki okusunlar ve uygulasınlar...

Bu arada, şu soruyu sormak gerekir: Bu anlayışsızlık neden? İtirazlar bilimsel nitelikte midir ve eğer öyle ise, tarafsız mıdır? Bu itirazları öne süren bilginler ya da bu bilginlerin dayandığı temeller gerçekten bilimsel sayılır mı? Hayır. Bu değerli uzmanlar uzmanlık alanından çıkıyorlar, bilmedikleri şeylerden, üstelik önyargılı olarak konuşuyorlar. Nobel ödülü sahibi olsalar bile onların bu konularda bu derece bilgi yoksunu olmaları doğrusu insanı şaşırtıyor. Bu kişiler takımyıldızlarla burçları birbirine karıştırıyorlar; daha işin en başında olan çırak astrologların bile kaçınmayı bildiği en basit bağlantıları astrolojiden sayıyorlar; en kolay ulaşılabilen istatistiklerden haberleri yok, en basit rastlantıları bilmiyorlar, astrolojiyi ille de kimi pek basit astrologların öngörü (tahmin) alanında uğradıkları başarısızlıkları temel alarak yargılıyorlar, oysaki astroloji hiçbir zaman bu öngörü alanıyla sınırlandırılamaz, bu alanda da şaşılası ve göze batan başarılara ulaşmış olsa bile; son olarak da ve özellikle, bu bilginler, yıldızların "etkisinden"söz ederken, kendi bilim alanlarının bile ileri evrelerinde bugün özellikle tanımadığı, yadsıdığı bir mekanik, çizgisel, eytişimdışı, kısacası alelade, basit bir nedenselliğe sıkışıp kalıyorlar. Tecimsel astrolojinin kimi zaman şarlatanlığa varan aşırılıkları, yerinde olarak, yadsınmayı gerektirse bile, gene de bu yanılgıları, bu inatçı ve saçma, tanımamazlıktan gelmeyi haklı gösteremez. O halde neden?

Nedenleri bilginlerimizin bilinçaltının ta derinliklerinde gizlidir ama bizim gözümüze apaçık görünüyor. Ve gerçekten de astrolojinin temellerini değil ama resmi bilimin temellerini sözkonusu ediyorlar.

Sözgelimi, fizikçilerimiz astrolojinin, evrensel karşılıklı bağımlılık koyutuna (postulatına) dayanmasını az çok kıskançlıkla karşı-

larlar; oysaki, XVII.yy.da ve ancak "fenomenleri"nin yapay olarak yerinin belirlenmesi, belirli sınırlar içine hapsedilmesi yoluyla yani, bu koyutun yadsınması yoluyla doğabilmiş olan kendi bilimleri, fizik, bugün temellerinde derin bir bunalım geçirme dönemine girmiştir ki bu da, bu yadsımanın bedelidir. Buraya değin kutsal, dokunulmaz olan, Descartes'in fenomenlerin bağımsızlığı kavramı birdenbire siliniyor ve ardından klasik bilim kuramı (epistemoloji)nda, olduğu gibi çöküyor. Elbette ki klasik bilimin yararını, etkinliğini yadsımak sözkonusu olamaz. Ne var ki klasik bilimin eleştirilen yönü, sadece nitel ve maddesel yararlılığa ulaşabilmiş ve bu özelliğiyle, akıl için yetersiz bir besin olarak kalmış olmasıdır. Colbert'in astrolojiyi kınamasının tam da, klasik bilimin kendi ulaştığı zaferlerle sarhoş olduğu bir döneme denk gelmesi bir rastlantı değildir. Bu bilimin temellerinin günümüzde tam bir bozguna uğramasının, astrolojinin güçlü bir biçimde yeniden doğuşuna rastlaması da boşuna olmamıştır. Klasik bilim dünyayı belirli kalıplar içine hapsediyor ve insandan soyutluyordu, astroloji ise insana, evren ile olan ilişkilerini geri kazandırmaktadır.

İşte bu, birinci derecede önem taşıyan bir noktadır. Çünkü rastlantıya bağlı (kazüalist) örneklerine sımsıkı sarılmış bilginlerimiz ancak kırpılmış, sakatlanmış bir astroloji görmekte diretiyorlar. Onların kendi kendilerine icat ettikleri astrolojide gökcisimleri, tek yanlı olarak insanı "etkiler" Karşılığında insanın da gökcisimlerini "etkilediğini" bu bilginler görmek istemiyorlar. Elimi kaldırıyorum, kolumu uzatıyorum ve böylelikle dünyanın yerçekimi merkezine yer değiştirtiyorum, gerçi pek, pek az bir değişiklik yapabiliyorum ama bu gene de benim böyle davranmakla evrensel yerçekiminde değişiklik yarattığım gerçeğini ortadan kaldıramaz. Ve ruhumun ve bedenimin maddesel etkinliği için doğru olan şey, ruhum ve aklımın maddedışı etkinliği için de geçerlidir, doğrudur. En ufak bir heyecanın, en ufak bir düşüncem, küresel karşılıklı bağımlılığın sınırsız dokusuna bir daha silinmemek üzere kazınmış, yazılmıştır artık. Yaradılışın sonsuzluğu üzerine düşüncelere dalmış olan bilgenin gece yalnızlığından söz ederken Kabbala, şu

başdöndürücü karşılıklı etkileşime değinir: "Dünyaya destek olan, Yasa'nın incelenmesidir." Klasik bilime bağlı bilgin, insanın ancak yakınındakine ve görülebilir biçimde etkili olabildiğine inanmıştır. Günümüzde parapsikoloji (ruhbilimötesi)nin ve yeni kuantum mekaniğinin ortaya koyduğu, bu, sonsuz ile anlık ve göze görünmez iletişimi göz önüne almaya yanaşmaz. Bundan böyle, kocaman bir makine değil de kocaman bir beyin gözüyle bakılması gereken, hem de eşi olmayan bir beyin olarak bakılması gereken bu olağanüstü karşılıklı etkileşimler ve küresel iletişimler evreninde, gökcisimleri, artık birer "neden" değil, birer nirengi noktası, birer "işaret"tir ve elbette ki her şey devinim halindedir ve "dışarıdaki" insan durmadan dayanak noktalarını yitirirken "içerideki" insan ise kendi benzersizliğinin ve varlığının evrenselliğinin bilincine ulaşır. Bu ruhsal, manevi devrimin kapsamını anlamamazlıktan geldikleri, tanımadıkları oranda astrolojinin karşıtları, geri kalmış kişilerdir.

Ne var ki aynı zamanda bu ruhsal devrim toplumsal denilen maddesel devrimin her yanından aşıp taştığı için ve onu ikinci dereceye indirdiği içindir ki bu geri kalmışlar, özellikle kendini tam tersine "ileri " sanan, kamuoyunun politikaya dönük kesiminde bir araya gelirler. Elizabeth Teissier'nin karşıtlarının ön saflarında birçok eylemci marksistin bulunması şaşırtıcı bir durumdur. Kendini eytişimci sanan maddeciliği içinde marksizmin, klasik olguculuğun bir uzantısı olarak ortaya çıkması ilk değil. Felsefi alandan ahlaksal alana inmek zorunda bırakılmış ve böylece yönetimin elinde birer araç, birer zorlama aracı olmak durumunda kalmış tüm kitle dinleri gibi alelade marksizm de sözcüklerin anlamıyla oynayarak, Astrolojinin "akıldışılığına" Descartes'çı zyen terimlerle saldırır ve onun yerine kendisi, insanın "özgürlüğü" ve insan aklının "özgürlüğü" gibi soyut bir kavramı savunmaya geçer. Tüm kitle dinleri, ahlaklar, politikalar, insana özgür demek gereksinimindedirler ki sırası geldiğinde insanı suçlu durumuna düşürebilsinler ve onu baskıcı toplumsal yasanın boyunduruğu altına sokabilsinler. İşte astroloji, karşıtlarının söylediğine göre, varlığının koşulu

olan "yıldızsal gerekirciliği (determinizmi) yüzünden, bu "özgürlüğü" tanımamakla suçlanmaktadır. Görünüşte bu, yerinde bir sav sayılabilir. Sayılabilir de, neden ve sonuç zincirlemeleri için geçerli öğreti olan gerekirciliğin, nedenselliğe değil de karşılıklı etkileşime dayandırılmış bir eytişimsel astrolojide ne işi var? Bu arada marksizmin burada, eskiden karşıtlarının kendi aleyhine kullandıkları bir savı kullanmak durumunda kalması da gerçekten üzücü bir durum. Oysaki marksizm, kendisine karşı kullanıldığında gene bu savı, pek yersiz bulurdu. Uzun süre azınlıkta kalmış ve baskı altında bırakılmış olan marksizm bugün bunca sindirilmiş kişi üzerinde egemen olmasını sağlayan o düşünsel terörizme henüz başvurmadığı dönemlerde, çağın "gericileri" ona, "eytişimsel maddecilik ile "tarihsel gerekirciliği" sözde birbirine karıştırır gibi yaparak saldırırlardı ve gene bu marksizm de öğretisinin böyle yoldan saptırılmasına şiddetle karşı çıkardı o zamanlar. Burada halk avcılığı(demagoji) göze batacak biçimde belli oluyor. Gerçek astrolojinin, alelade bir gerekircilik ile uzak yakın ilişkisi yoktur. Elizabeth Teissier kitabında aynı tarihte, 4 Haziran 1738'de, aynı yerde, İngiltere'nin bir kasabasında, aynı saatte, sabahın yedi buçuğunda doğan kralın oğlu ile hırdavatçının oğlunun o bilinen öyküsünü anlatıyor. İkisinin de yıldızsal teması aynıdır, gezegenleri, evleri, aspektleri birbirinin aynıdır. Bu yüzden de bu ikisinin yazgısı, sonradan birbirine tıpatıp koşut olacaktır: İkisi de aynı anda babalarının yerine geçerler, aynı gün evlenirler, aynı sayıda çocukları olur, aynı kazaları geçirir ve bir saat ara ile ölürler. Bununla birlikte bu birbirine koşut yazgılar birbirinin eşi değildir. Birininki hırdavatçı yazgısıdır, ötekininki ise bir kral yazgısıdır. Bu eşitliğin olmayışı yukarıda sözü edilen koşutluğun değerini büsbütün ortaya koyan bir astrolojinin sınırlarını belirler. İşte astrolojimizin üzerinde kendini sorgulaması gereken "açık" bir sorun. Böylesine "açıklıkların" incelenmesi çok ilginç, pek çekicidir. Dar anlamıyla gökcisimsel gerekirciliğin pek uzağındayız. Bir varsayım öne sürebilir miyim acaba? Gerçekte bizim astrolojimiz dört boyutlu zamanuzam dünyasında yer almaktadır: Üç uzam boyutuy-

la bir zaman boyutu. Oysaki Kabbala'nın temel metinlerinden birine göre dünyanın gerçekte beş boyutu varmış ya da beş "çift" derinliği: "yukarı derinlik ve aşağı derinlik; kuzey derinliği ve güney derinliği; doğu derinliği ve batı derinliği; başlangıç derinliği ve bitiş derinliği; kötülük derinliği ve iyilik derinliği"(Sepher, Yetzirah,1-6). İlk üçü uzamsaldır, dördüncüsü zamansal; astroloji bunlardan yararlanır. Ama beşincisi "ahlaksal"dır (etik) ve astroloğun hesaplarında yeri yoktur. Belki de bu sonuncu boyuttur ki, eğer yeri bulunabilseydi yıldızsal simgeciliğin bütünü içinde, konunun yorumunun "düzey"ini belirtirdi. Onun yokluğunda astroloji temel bir kararsızlığın sıkıntısını çekiyor mu? Ki bunun çaresine astrolog, astrolojiden başka yollara başvurarak bakmaya çalışıyor. Örneğin bir dereceye kadar ileri görüşlülük gibi ya da daha sık rastlanan bir durum, kurallara bağlanmış bilimin dört bir yanından taşarak onu yaşanmış bilgiye dönüştüren o, gene de yaklaşık ama birinci derecede önemli, incelenen kişinin yakından tanınması uğraşı gibi.

Elizabeth Teissier'nin kitabı uzman olmayanları yani geniş bir okur kitlesini veya en azından bu konuda bundan sonra yararsız gevezeliklerle veya üstünkörü yargılarla yetinmek istemeyen okur kesimini hedefliyor. Sade bir dille ama aynı zamanda da inançla yazılmış olan bu kitap yer yer haklı bir tutkunun su yüzüne çıktığı, soğukkanlı bir kararlılıkla desteklenmiş olgular ve savlar derlemesidir. Elizabeth Teissier'i tanıyan herkes çok iyi bilir ki o, doğa tarafından bir kadının yaşamını süsleyebilecek ve kolaylaştırabilecek tüm verilerle donatılmış olduğundan, herhangi bir eksiğini kapatmak için herhangi bir ödün aramaya gereksinimi yoktur. Yanılsamaları, boşinançları, ne yapsın o, ne işine yarar ki? Şu son sözü hiç akıldan çıkartmamalı:"Her şeyi deneyiniz, der Havari, ve iyi olanı belleyiniz."

Raymond Abellio
Ocak 1976

"Eğitimi yetersiz kalmış kişiler, her ne kadar, şu son zamanlara değin astroloji ile alay edebileceklerini sanmışlar, onu çoktan defteri dürülmüş bir sözdebilim olarak görmeye kalkışmışlar ise de, halk ruhunun ta derinlerinden su yüzüne çıkan bu astroloji bugün gene, üç yüz yıldan beri terk ettiği üniversitelerimizin kapısını çalmaktadır."

C.G.Jung

"Bugün insanlığın tanıyageldiği en ciddi diyalog başlıyor: Bilimsel anlayış ile Yaşamın anlamı arasındaki diyalog.

Albert Einstein

ASTROLOJİ, TÜM BİLİMLERİN ANASI

I

ASTROLOJİ, KUSURSUZ BİR KİŞİLİK BİLİMİ

"Göksel cisimler ayın altındaki şu dünyada olan biten her şeyin nedenidir; insanların eylemlerini dolaylı olarak etkilerler, ama yarattıkları etkilerin tümü de kaçınılmaz değildir."

Aquinolu Aziz Tommaso, Summa

"Doğrudur, yalansız, kesin gerçeğe uygun,
Yukarıdaki aşağıdaki gibi,
Ve aşağıdaki de yukarıdaki gibi,
Ki Birlik denen mucize sürebilsin."

Hermes, Zümrüt Masa

"Şahane yıldızlar sanatı"-dünyadaki büyük insanları konu edindiği için böyle adlandırılan ne olduğu ile tanımlanmadan önce ne olmadığı ile tanımlanmalıdır. Kristal küre ile de, şiromansi (eldeki çizgilere bakarak geleceği okumak) ile de ya da herhangi bir başka 'fal' yöntemiyle de uzak yakın bir ilişkisi yoktur. Sözcük anlamı "gökcisimleri bilimi" olan bu düzencenin çağlar boyu yazgısı inişli çıkışlı bir yol izlemiş kimi zaman yüceltilmiş, insan bilimleri arasında baş tacı edilmiş, krallara değer görülmüş, kimi zaman da horlanmış, yadsınmış, baskı görmüş, tanınmamazlıktan gelinmiştir, ne var ki kökeni çok çok eskilere dayanır. İsa'nın doğumundan yaklaşık 2 600 yıl önce Babilliler astrolojinin öncüsü oldular.

Astrolojiyi yadsımak ya da tanımak, çağına, tarihsel koşullara göre değişiklik göstermiştir. Astrolojiye yaklaşımın göreceliğini anlamak için yüzyıl başında yayınlanan Larousse 'un pek olgucu tanımlamasını okumak yeter: "Astroloji: Gökcisimlerini inceleyerek buna göre olayları önceden haber verme sanatı. Bu düşsel bilim gökcisimlerinin incelenmesi yolu ile geleceği önceden haber verme savında idi, sanki gökcisimleri, sadece insana ve onun özgür iradesine bağlı olarak gelişen olaylar üzerinde herhangi bir etki yaratabilirmiş gibi. Gelmiş geçmiş zamanların en ünlü kişilerinin Tacitus'un Galianus'un, Aquinolu Aziz Tommaso'nun, Tycho Brahe'nin, Kepler'in ve daha binlercesinin astroloji ile uğraşmış olmalarına inanmak çok zor."

Bu arada Newton, Dante, Balzac, Einstein ve daha başkaları da unutulmamalı... Belki de yüzyıllar boyu sürüp giden bu ilginin nedenlerini araştırmak gerekir? Belki de bu ilgi astrolojinin kendi içindeki değerlerden ve niteliğinden doğan bir ilgidir?

Larousse'un geçmiş zaman kullanması da dikkate değer bir nokta, sanki Bailly'nin, XVIII.yy.da "insan aklına dadanan en uzun hastalık" adını verecek olduğu bir şeyden, sonunda kurtulunduğunu ima ediyor gibi. Çünkü bu sözlük, inanılmaz bir saflıkla, tanımını şöyle tamamlıyor: "Bu saçma boşinanç XVII.yy.da tamamen yok olmuştur." Oldukça aceleye getirilmiş ve pek kısa görüşlü bir kesinleme...

O tarihten bu yana, Larousse Universel biraz daha az kesin ve daha ihtiyatlı davranmış. 1975 baskısında, şu tanımı veriyor: "Gökcisimlerini inceleme yoluyla, onların kendine özgü etkisini ve gökteki konumlarının onlara kazandırdığı etkiyi belirleme ve insanların yazgısını önceden haber verme sanatı."

Bize gelince biz, Robert sözlüğünün, astrolojinin birinci özelliğine, yani bir yaradılışın, bir karakterin belirlenmesine öncelik tanıyan, daha yerinde ve daha belirgin tanımını yeğliyoruz: "Gökcisimlerinin etkilerini, aspektleri, yıldızları, burçları inceleme yoluyla karakteri belirleme ve yazgıyı önceden haber verme sanatı.Yersel ve göksel arasındaki karşılıklı ilişkilerin, bağlantıların bilinmesi." Sonradan Larousse da tanımını astrolojinin temel ilkesine daha uygun bir yönde değiştirdi. Şimdiki tanımı: "Gökcisimlerinin devinimi ile yeryüzü olayları arasındaki karşılıklı ilişkinin incelenmesi; evrensel bağlantıların sentezi", bizi astrolojinin ta bağrına daldırmakta. Gerçekten de astroloji makrokozmos (Evren) ile mikrokozmos(İnsan) arasındaki bir yakınlığı, temel alır. Bu kavramın kökü ta İsa'dan yaklaşık 30 yıl önce Mısır'da yaşamış ve başlıbaşına içrek,"hermesçi" bir öğreti yaratmış olan Hermes Trismegistos (üç kez bilgin)e dayanır ki bu öğretiye göre, özellikle, yedi gezegene karşılık (Güneş, Ay, Merkür, Venüs, Mars, Jüpiter, Satürn)olan ve bunlara uyan yedi insan tipi vardır. Ama bu gezegensel yedilik tüm yaradılışta, hem madensel, hem bitkisel, hem de hayvansal aşamada, bir karşılıklar sistemi bulur. İnsan bedeninin de zodyakın on iki bölgesine karşı gelen on iki etki bölgesine bölünmesi, bu dönemden kalmadır. XVI.yy.ın ünlü hekimi Paracelsus bu "zodyakal insan" kavramından esinlenerek gerçek bir hermesçi (sımsıkı kapalı, içrek) tıp biliminin temellerini attı (ki günümüzde de bu konu hem de büyük bir merakla ele alınmaktadır.)

İyi ama, insandaki bu, sürekli kozmos ile boy ölçüşme gereksiniminin nedeni neydi acaba? Paracelsus gibi, hatta ondan da önce, büyük Yunan hermetistleri, ondan sonra da çağdaş mitologlar, ruhbilimin ta derinlerine inen uygulamacılar hep insanın bu evrensel eğilimini, insan ruhunun ta derinlerinde yer etmiş olan eskiçağ ge-

zegen tanrılarının ve zodyak işaretlerinin etkisine bağlarlar. Ezelden beri insan hep kendini evrenin bir yansıması olarak görmüş, bedeninin çeşitli organ ve işlevlerinde onu içine alan makrokozmosun minyatür bir yansımasını bulmuştur. Yıldızlı gökyüzü bir bakıma onun ruhunun resimli kitabıdır. Bin yıllık astrolojiye göre, O muhteşem Bütün'ün yaşamı, en küçüğüne varıncaya dek tüm parçacıkları teker teker etkiler. İnsanın aklına hemen Pascal'ın "sonsuz büyük" ü ile "sonsuz küçük"ü gelir ki o, bunların arasında "bu uçsuz bucaksız boşluğun ebedi sessizliği" ortasında kırılgan ve kaygılı, yer almaktadır. Evrenimizin bağrında, her şey aynı yasalara boyun eğer ve atom da minyatür bir güneş sistemi gibi davranış gösterir. Hermes'in ünlü "yukarıda olan aşağıda olana benzer ve aşağıda olan yukarıda olana benzer ki Birlik sağlansın" yasası çağdaş maddenin parçacıkları biliminin yeniden keşfetmekte olduğu bir temel gerçeği yansıtır.

Böylece astroloji, bir, evrensel karşılıklı bağımlılık sistemi olarak, güneş sisteminin insan ve şu dünyada varolan her şey üzerinde fizyolojik, ruhbilimsel, toplumsal, jeomanyetik düzeydeki etkisinin bilimi olarak tanımlanabilir. Gökcisimlerinin ritmine, o değişmez, matematiksel olarak önceden belli ritmine dayandırılmış olan bu bilim, yüzyıllar boyu yerleşegelmiş ve bizi kozmosa bağlayan bir dildir. Gabriel Marcel, astrolojiyi "Bizlerin, kendimizin bir yasası, bilimler içinde, en yükseği hedefleyen bilim" olarak tanımlıyor ve gökcisimsel temanın "insan yazgısının geometrik biçiminden başka bir şey olmadığını" ekliyor.

Yazgıdan söz açmadan önce, astrolojinin bir kişilik bilimi , karakteri konu alan bir tür cebir bilimi ve buradan yola çıkarak da yazgı bilimi olduğunu söylemek isterim. İçinde her yaratığın, her birimin sonsuz bir iletişim ağında yerini bulduğu bir değişmez düzen içinde yazılmış tüm bir yaradılışı kapsadığına göre, olabilecek en görkemli, en kusursuz evrendoğum (kozmogoni)dur astroloji.

Yukarıda da gördüğümüz gibi, sözkonusu olan bir andırış, bir örneksemedir, benzerlik değil; bir uyumdur bir özdeşlik ilkesi değil. Bu kavram belki de Descartes'çılık savındaki batılı anlayışı-

mız için benimsenmesi en zor olan şeydir. Çünkü akılcılığımız, andırış (analoji) ilkesinin şiirsel niteliği veya görünürdeki belirsizliği karşısında irkilir, çünkü bizler özdeşlik ilkesi üzerine mantık yürütmeye alıştırılmışızdır. Filozof Alain diyor ki: "Bir bronz insan ile bir insan arasındaki ilişki ile bir bronz at ile bir at arasındaki ilişki aynıdır ama aralarında hiçbir benzerlik yoktur."

Demek oluyor ki astrolojinin konusu insan yüreğine yansıyan uçsuz bucaksız evrenin yapısı ile şu dünyada varolan bitkisel, hayvansal veya insansal her şey arasındaki ilişkilerdir. İşte Kepler, çağdaş gökbilginlerine göre örnek bilim adamı -gezegenlerin devinimi konusundaki ünlü yasalarını unutmayalımki kendisi, matematik dehasını besleyen pitagorasçı sezgileri sayesinde aynı zamanda bir astroloji üstadıdır, şöyle diyor: "İnsanın doğal ruhu bir noktadan büyük değildir; ve bu nokta üzerine, yüz kez daha büyük olsa da, gökyüzünün baştanbaşa tüm biçimi ve niteliği kazınmıştır." Bu sözlerden çıkartılacak astroloji beliti (aksiyomu) da, demek oluyor ki şöyledir: Yersel dışavurumların tümü (jeolojik, biyolojik, fiziksel kimyasal ya da toplumsal) aynı ve tek enerjiden çıkarlar ki bu da kozmik enerjidir. Ben de bile bile koyut (postulat) tan değil, belit (aksiyom)ten söz ediyorum, çünkü XVI.yy.ın ünlü gökbilgini Tycho Brahe ile aynı görüşteyim. Brahe bir bakıma aydın züppeliği ile şöyle diyordu: "Gezegenlerin etkisini yadsıyanlar, bilmemezlikten gelenler, açık seçik bir gerçeği de görmezlikten gelmiş olurlar ki, eğitim görmüş ve sağduyu sahibi insanlar için bu gerçeğe karşı çıkmak hiç de uygun düşmez.

Siz şimdi bana belki de, bunlar başka zamanlarmış, başka töreler ve başka düşüncelermiş, diyeceksiniz. O zaman ben de size bir başka bilginin, son derece aklı başında birinin, Louis Pasteur'ün şu güzel sözlerini örnek veririm: "Yaşama yön veren öğeler, diyor, evrenin devinimleriyle ilişkili olarak çekirdek biçim ve düzeninde yapılanmışlardır."

Böylelikle Astroloji, yaradılışın bir küresellik kavramını, bir tür önceden yerleşmiş Leibniz uyumu düşüncesini benimsemiş oluyor. Biz de bu uyum içerisinde evrenin büyüközünün (Monad'ının) gö-

rüntüsü olan arabulucu monadlarız. Özet olarak, dahi Oğlak insanı Johannes Kepler, Harmonices Muundi (Dünyanın Uyumları) yapıtında ortaya koyduğu, pitagoras esinli, kürelerin uyumu kuramı ile Leibniz ve Spinoza'nın felsefeye yaptığı hizmeti astrolojiye yapmıştır: Spinoza da, tanrıcı idealizmi aracılığıyla-Tanrı her şeyin içindedir ve her şey Tanrının içindedir- Leibniz'in gösterdiği iyimser evrendoğum (kozmogoni)u geliştirmiştir.

Astroloji, Gökbilim (Astronomi)ye dayandığı için ve son derece doğru, çok zaman da cansıkıcı, ince hesapları gerektirdiği için(neyseki bu hesaplar astrolog için paha biçilmez bir hazine olan bilgisayar sayesinde hatırı sayılır ölçüde hafifletilmiştir) bir bilim dalıdır. Ama aynı zamanda da bir sanattır, çünkü bu hesapların üzerine bir de yorum biner ki bu yorum titiz bir mantık yürütme (kendine özgü bir dile sahip, bir geleneksel bilgiler bütününü gerektiren) ile azımsanmayacak derecede önsezinin karışımıdır; ve bu önsezi de belki "bilincin kaygı duyup çekinmeye zaman bulamayacağı kadar hızlandırılmış" bir tümdengelimden başka bir şey değildir.

Bir bilim dalı tümüyle yasalara bağlanmış, belirlenmiş ve sınırları çizilmiş olmasa bile en azından bu yola girmiş; en azından bir sanat, tıbba benzetilebilecek, tanı koyma duyusunun edinilmiş kuramsal bilgiler kadar önemli olduğu bir sanat; ve Raymond Abellio ekliyor: Bir sağduyu. Bu kitapta "Şahane yıldızlar sanatı"nı kendi tarzında benzersiz bir sistem yapan bu çekici üçlemeyi açıklamayı deneyeceğiz.

II

GÖKCİSİMSEL TEMA, İNSAN YAZGISININ GEOMETRİK GÖRÜNÜMÜ

"Astrolojide öteden beri son derece önem verdiğim şey, hazırladığı şiirsel ortam değil, gerektirdiği ve üzerine kurulduğu çok yönlü eytişimsel oyundur. Sağladığı pek ince değerlendirme olanaklarından ve yürütülmesine izin verdiği tahminlerden tümüyle bağımsız olarak onun yöntemini gene en verimli bir zihin alıştırması olarak görmekteyim. Bir yazgıyı, gezegenlerin konumu ve çeşitli burçlar ve evlerdeki karşılıklı aspektleriyle Yükselen ve gökyüzünün ortası gibi yerel noktalarla bağlantı kurarak çözmek, öylesine bir beceri gerektiriyor ki bu, alışılagelmiş zorlama mantık yürütme yöntemlerini çocuk oyuncağı gibi göstermeye yetiyor."

Andre Breton, Çağdaş Astroloji

Çılgın Aşk kitabının yazarı bu gerçeküstücü Kova insanı, sözünü ettiği şeyi anlaşılan çok iyi biliyor çünkü çok güzel konuşmakta.

Bir gökcisimsel tema, "hem insan yazgısının geometrik betisi (figürü)" (G.Marcel) hem de gökte bir enstantanedir. Zodyak ya da Burçkuşağı (genellikle bir daire olarak gösterilir) günümüzde bilinen, güneş sisteminin on gezegeninin (daha doğrusu, sekiz gezegene iki "yıldız" Güneş ile Ay eklenir) çizgiyle, stilize edilmiş ve şemalaştırılmış bir gösterimidir ki burada Dünya gezegenlerin devriniminde merkez alınır. Sözkonusu olan, belirli bir yer ve zamana yönelik olarak gezegenlerin konumunun fotoğrafının çekilmesidir. Bu olay genellikle bir insanın doğumudur ama bir işletmenin de teması yapılabilir ve örneğin burada başlangıç tarihi olarak, ilk yönetim kurulu toplantısı veya kuruluş statüsünün imzalanma tarihi alınabilir, bir ülkenin gök haritası, anayasasının kabul tarihi başlangıç alınarak çıkartılabilir, bir yolcu gemisinin teması hazırlanabilir vb. Hatta başlangıçta eğlence olarak, sonra da inanarak, bir gazetenin veya bir televizyon yayınının bile temasını hazırladığım olmuştur ve şaşılacak sonuçlar elde etmişimdir. Çünkü astroloji bu dünyada var olan her şeyin, titreşim yaysın yaymasın her birimin, bir doğum, bir büyüme ve bir son ile izlemesi gereken bir yolu olduğu ilkesinden yola çıkar...

Bu da bir astroloğun doğmuş olan her yaratık, şey veya olayın doğumsal özelliklerini ve olası gelişimini belirleme yeteneğine sahip olması gerektiği anlamını taşır.

Bir çocuğun eski terim düzeninde yıldız falı veya horoskop Yunanca horoskopos, "saati inceleyen(skopei)" denilen doğum teması, bebeğin tam tamına, ciğerlerine ilk havayı çekmesinin ardından attığı ilk çığlık saniyesine göre hesaplanır. İşte tam bu anda insan yavrusu dünya ile ilişkiye girmiştir: Tıpkı "ışık" ile karşılaştırıldığında bir fotoğraf makinesinin duyarlı filminin etkilenmesi gibi, kozmik akımların o anda bir bombardımanına tutulduğu, onlardan etkilendiği düşünülebilir. İşte küçük yaratık o sırada, gezegenlerin tam o sıradaki uyum ve uyumsuzluğuyla bağlantılı olarak her tür kozmik titreşimin etkisinde kalmıştır ve bu etkiler onu herkesten ayırt edecek olan, tek, kendine özgü damgasını vuracak, imzasını atacaktır, çünkü gökte bir an olan bir durum bir daha asla yinelene-

mez. Bu, bir bakıma, üzerine göksel ve benzersiz bir müzik kaydedilen bir plağa benzetilebilir.

İyi ama bir yıldız teması nasıl hazırlanıyor? Astronomik gök günlükleri (efemeridler) yardımıyla sadece gezegenlerin zodyaktaki konumlarını belirlediğimiz sürece, dünya koordinatları ile bağlantılı olarak doğum grafiğini ayırt etmiş sayılamayız. Çünkü o zaman o tema o gün Dünyanın neresinde doğmuş olursa olsun, herkes için geçerli demektir. Bu temayı kişiselleştirmek için Dünyanın ve sistemimizin öteki gezegenlerinin o dönme (rotasyon) ve ötelenme (translasyon) devinimlerini de göz önüne almamız gerekir; çünkü kürenin belirli bir noktasına göre göğün genel görünümü (fizyonomisi) durmadan değişir. Başka bir deyişle Astroloji iki devinimin verilerini birbiriyle kaynaştırır: Gezegenlerin Güneş çevresindeki devinimiyle Dünyanın kendi çevresindeki devinimi-nin(bk.sh.34,35,36.) verileridir bunlar.

Doğum temasının hesaplanması tekniğiyle ilgilenenler için, doğum göğüne yön vermek, temanın dünyasal koordinatları olan Ufuk üstü ile Başucunun, yani doğum yerinin doğu ufku ile boylamının hesaplanmasından başka bir şey değildir. Bunu yapmak için de verilen yasal doğum saatinin ötesinde doğumun gerçek yerel saatini (Greenwich boylamına göre) bulmak ve buna gezegenlerin gökgünlüğüne bakılarak bulunacak olan, o günün yıldız saatini eklemek gerekecektir. Bu toplam, doğumun yıldız zamanını verecek ve bu sayede Ev'ler tablosunun yardımıyla Yükselen Ufku da öteki Ev'lerin veya bölümlerin uçlarını veya başlangıçlarını bulmak da kolay olacaktır. Zaten yerine yerleştirilmiş gezegenler böylelikle Yükselen Ufuk ve Gökyüzünün ortası vektörleriyle yönlerini bulacak ve bu on iki bölümdeki yerlerine göre özel anlamlar kazanacaklardır.

İşte bu sektörlere veya Ev'lere verilen anlamların listesi:

Ev I: görünürdeki Ben, yapı ve biçimbilim (morfoloji), yaradılış (mizaç).

Ev II: mali durum, edinilmiş maddesel varlıklar, mallar.

Ev III: doğanın kişinin çevresi, kardeşleri; dış dünya ile iletişim

(yer değiştirmeler, yazılar).

Ev IV: aile, yuva, köken, çocukluk ve yaşlılık, ulus.

Ev V: yaratılar (aşklar, sanatsal yaratılar, çocuklar) zevkler ve eğlenceler, spor, oyunlardan edinilen kazançlar.

Ev VI: kişinin sınırlanması (sağlık ve günlük çalışma); astlar; ağır hastalıklar.

Ev VII: ortaklıklar (mesleki ve özel: evlilik) düşmanlar, davalar.

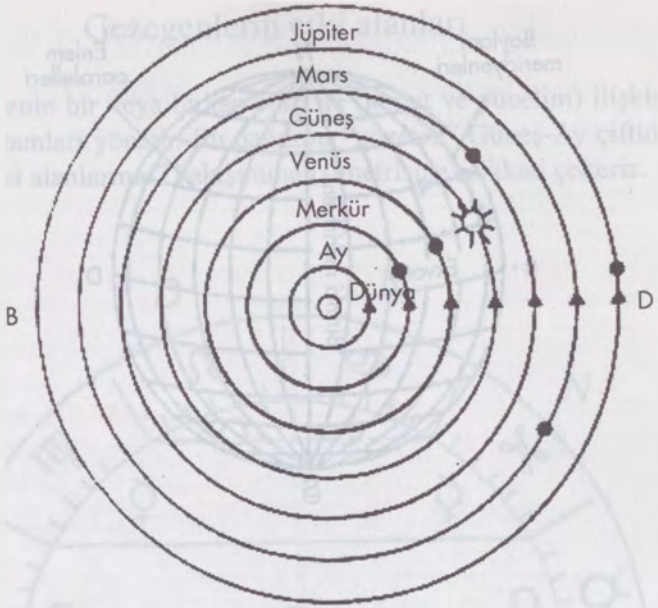
Ev VIII: kişinin bunalım ve başkalaşımlar, ölüm, miraslar, cinsellik; eşin veya ortağın parası.

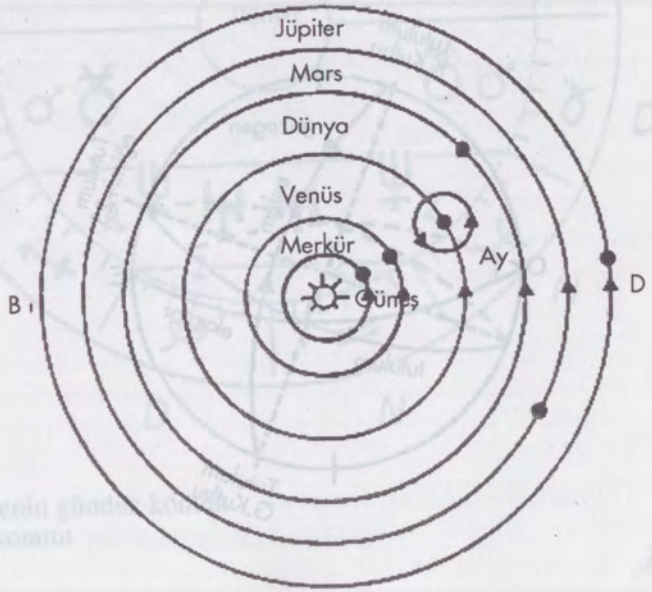
Ev IX: yolculuklar, gerek ruhsal, gerekse uzamda: felsefi kavramlar ve dışarısı; ruhsallık (psişizm).

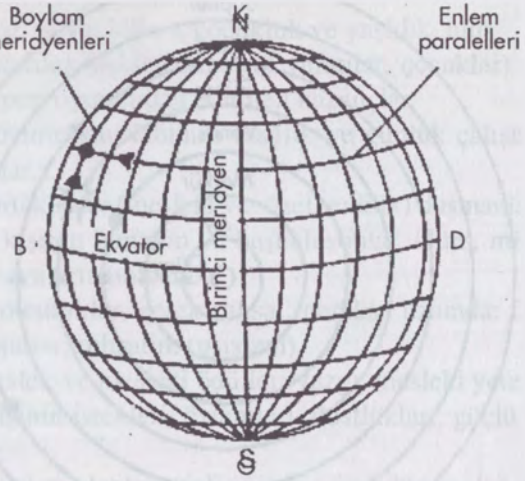
Ev X: meslek ve mesleki ödüller; yazgı, mesleki yetenek.

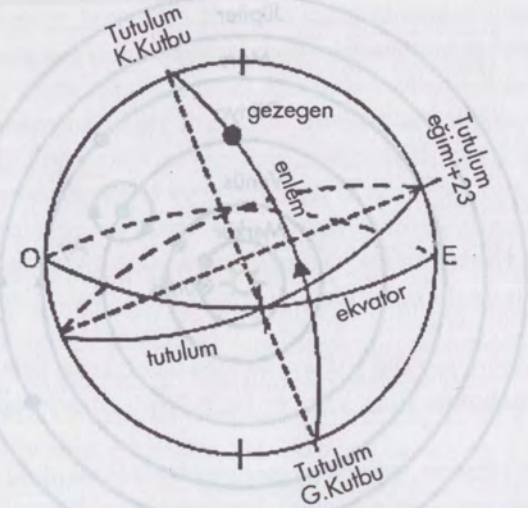
Ev XI: kişinin istekleri, özlemleri, dostlukları, güçlü koruyucular; tasarılar.

Ev XII: üzücü olaylar, gizli yaşam, sinsi düşmanlar, suç, hastaneler, süreğen hastalıklar.

Jüpiter
Mars
Güneş
Venüs
Merkür
Ay
Dünya
B
D

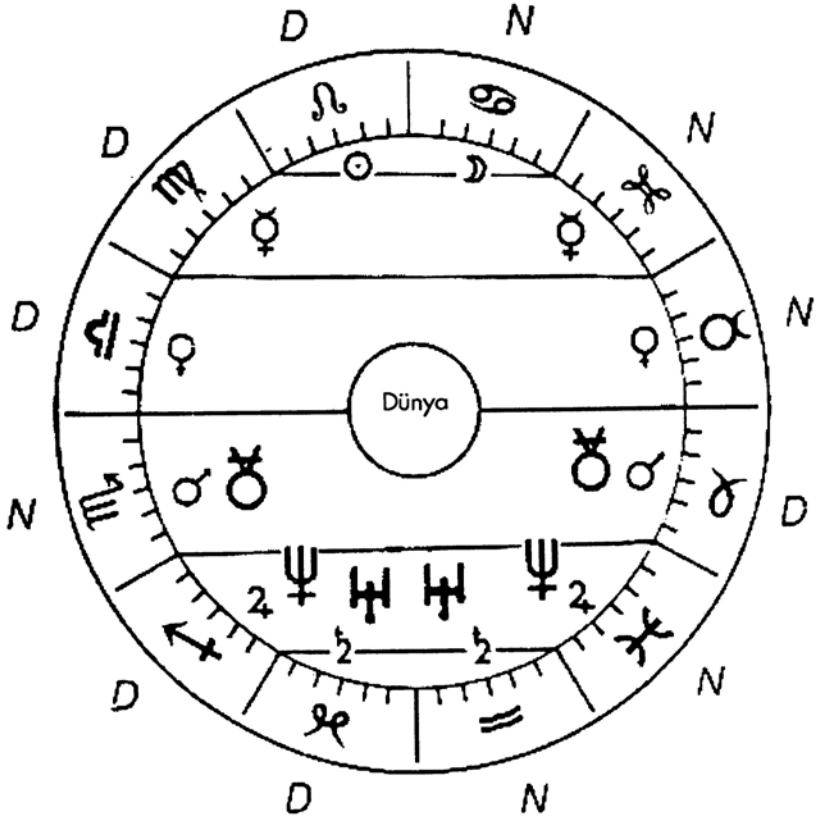

Jüpiter
Mars
Dünya
Venüs
Merkür
Ay
Güneş
B
D

Boylam
meridyenleri
K
Enlem
paralelleri
B
Ekvator
Birinci meridyen
D
G

Tutulum
K.Kutbu
gezegen
Tutulum
eğimi+23
enlem
O
ekvator
tutulum
Tutulum
G.Kutbu

Gezegenlerin etki alanları

Her gezegenin bir veya birkaç burç ile (konut ve yücelim) ilişkisi vardır ve bunları yönetir. Bu dağılımı "gözeten" Güneş-Ay çiftine oranla "etki alanlarının" bakışımına (simetrisine) dikkati çekeriz.

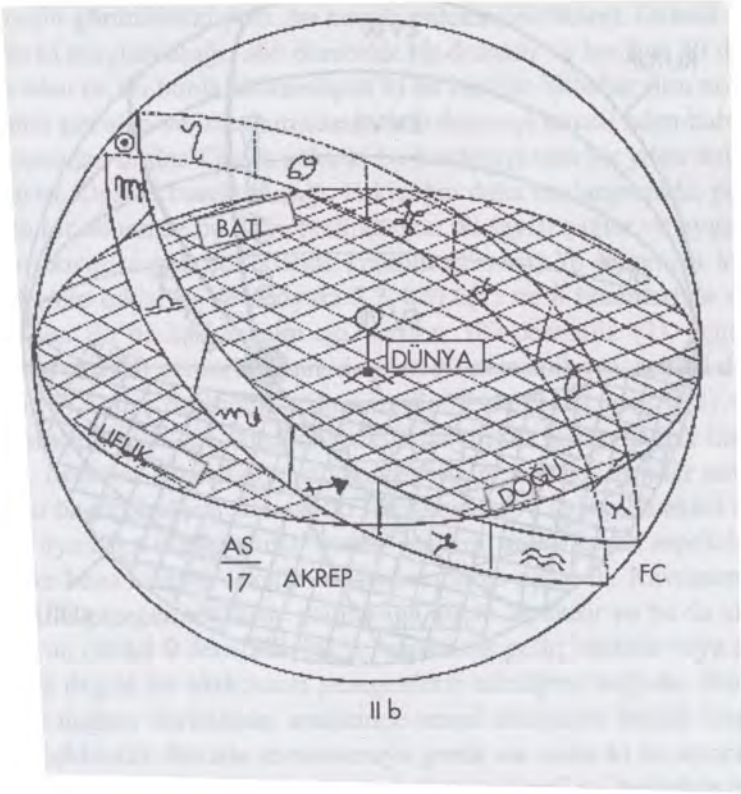

Altyazı:
D= gezegenin gündüz konutu
N= gece konutu

Gökkürede burçkuşağı ve bahar noktası kozmik yıl başlangıcı (Koç burcu O derece)

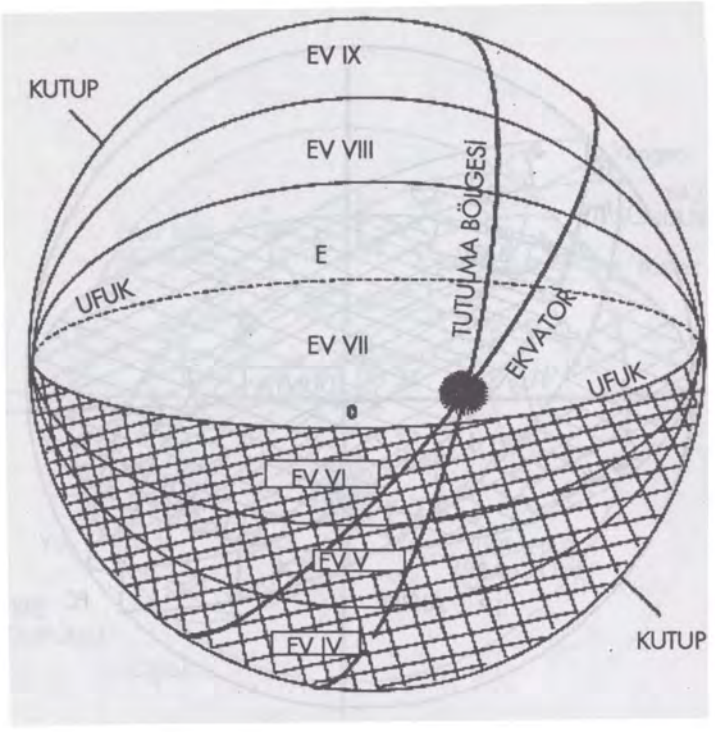
J.-W. Goethe'nin doğumu sırasında Güneşin ve ufkun konumu, Başak-Yükselen burç Akrep

II b

MC= Doğum yeri meridyeni= gökyüzünün ortası (Gökortası)
AS= doğu ufku= yükselen ufuk ya da burç

Astrolojide "konut saptama" ilkesi

Temanın yorumlanmasında rol oynayan, sadece Burçlarkuşağında (Zodyakta) ve Ev'lerde gezegenlerin konumu değildir; bir de incelenmesi gereken aspektler kalabalığı vardır, Kepler'in tanımlamasına göre bunlar, "iki gezegenden yayılan ışınların oluşturduğu açılardır ve Dünya ile buluşunca bir tür doğal etki yaratma özelliğine sahiptirler." Açıklayalım: Burçlarkuşağı gökte bir kuşak,17 derece genişliğinde bir şerittir ve Güneşin çevresinde gezegenlerin çizdiği yoldan başka bir şey de değildir (tutulum ya da Güneşin görünürdeki yolu, bu kuşağı enlemesine böler). Demek oluyor ki burçlarkuşağı, 360 derecelik bir dairedir ve her biri 30 derece olan on iki burca bölünmüştür ki bu burçlar ilkbahar ılım noktasında yer alan ve tutulum üzerinde 0 dereceyi temsil eden bahar noktasından başlar. Güneş gökteki bu kordelayı tam bir yılda dolanacaktır. Oysaki burçlarkuşağı, Eskiçağın daha başlangıcında, pek erken bir dönemde on ikiye bölündü (on iki sayısı çağlar ve uygarlıklar boyunca pek çok alanda kendini gösterir).Ve pitagoras kuramlarının etkisiyle de zodyakı 2,3,4(5),6(7) ve 8 bölenleriyle de böldüler. Bu da karşıkonum adı verilen 180 derecelik (2), üçgen denilen (3) 120 derecelik, kare denilen 90 derecelik (4), sekstil denilen (6) altmış derecelik açıları verdi; 72 derecelik kentil (5) ve 45 derecelik yarıkare, küçük aspektler sayılır ki bunlar Oğlak burcuna özgü bir simetri tutkusuyla, gökbilgini astrolog Kepler tarafından öngörülmüştür. İki aspekt karşıkonum ve karegeleneksel olarak uyumsuz sayılır çünkü bunlar gerilim, anlaşmazlık aspektleridir ve buna karşılık sekstil ve üçgen uyumlu açılardır. Kavuşum - gökte iki gezegenin üstüste gelmesi en güçlü aspekttir ve bu da akla yakın, çünkü 0 derecelik bir açı anlamına gelir; olumlu veya olumsuz değeri ise sözkonusu gezegenlerin niteliğine bağlıdır. Bunlar bir doğum haritasının analizinde temel oluşturan büyük (majör)aspektlerdir. Burada anımsatmaya gerek var mıdır ki bu ayrıcalıklı açıların, (aspektlerin) seçimi görünürde keyfi ve herhalde içrek ve inisyatik bir kökene bağlı olmakla birlikte, çağdaş fizik denemelerle doğrulanmıştır? Bu denemelere örnek olarak ileride radyo mühendisi Nelson'un denemesinden söz edeceğiz. (Kanıtlar

konulu bölüme bakınız, sh.131.)

Uzun, dikkat isteyen, ince bir iş olan ve önsezinin her an matematik verileri taçlandırdığı, birbirine dolanmış aspektler -gezegenler arasındaki bu ayrıcalıklı açılar arasında, olası sayısız birleşim içinden en olabilirini seçmekten ibaret olan yorum eylemi için astrolog kendi içinde çelişik ancak tamamlayıcı kaynaklara başvurmak zorundadır. Şundan söz etmek istiyorum şimdi: Bir astrolog, İkizler insanı Pascal'ın her ikisine de sahip olduğu ama titizlikle birbirinden ayırt etmeyi bildiği geometri anlayışını da, incelik, zerafet anlayışını da, kurnazlığı da kendisinde toplamak zorundadır. Bundan da şu sonuç çıkıyor: Uygulamalı astroloji, gerek meslek açısından gerekse insan açısından, onu uygulayana göre değer kazanır. Ne var ki bu, salt astrolojiye özgü değildir, tıp için de geçerlidir; iyi hekimler vardır, kötü hekimler vardır ama bu yüzden tıp bilimini tüm olarak suçlamak kimsenin aklına gelmez. Hatta insan psikolojisini konu alan, buna değinen, içinde uygulayıcısının birinci derecede rol oynadığı tüm bilimler için (psikoterapi, psikanaliz, mesleki yönelim, grafoloji vb.) de geçerli bir kuraldır.

A. Barbault, Pratik astroloji kitabı'nın önsözünde diyor ki: "Bir temayı analiz etmek, bir makinenin nasıl çalıştığını öğrenmek, onu parçalarına ayırıp her parçasını teker teker incelemek ve sonra yeniden birleştirip bütün haline getirmek gibidir... Her türlü sentez ancak önceden titiz bir analiz yapıldıktan sonra gerçekleştirilebilir." Bu sentez, aşama sırasıyla düzenleme, (hiyerarşileşme) sorununu koyuyor ortaya. Başka bir deyişle, astroloğun araştırması sırasında bulup çıkardığı, çok zaman da çelişkili olan çeşitli aspektlerin birbirine göre değerlendirilmesi sorununu. Burada belki de iyi bir astroruhbilimsel analizin can alıcı sorununa değinmiş oluyoruz. Bu alanda düşülecek yanılgı, model aldığı kişiyi karikatürleştiren, örneğin burnunu ağıza göre aşırı biçimde uzun çizen bir portre ressamının düşeceği yanılgıya benzetilebilir. Şunu da belirtmeden geçmeyelim ki işte bu nokta, bilgisayarın tehlikesidir çünkü bilgisayar çok zaman çeşitli ve değişik değerler arasında hiçbir "ayrım" yapmaksızın sadece bulduğu etkenleri ortaya çıkartmakla

yetinir. Bu zorlukların ışığı altında okuyucumuz , şimdi bir astrologun, yolda karşılaştığı birisi veya yemekte sağında oturan astrolojiden habersiz birisi, hemen oracıkta bir tahminde bulunmasını istediğinde neden canının sıkıldığını daha iyi anlayabilir. O kişi belki de iyi niyetle ve astrologa değer vermiş olmak, onun hoşuna gideceği bir şeyi yapmış olmak için uluorta soruverir: "Aziz dostum, önümüzdeki aylarda benim için neler görüyorsunuz bakalım yıldızlarda?" Ama bu sorusunun yanıtının nice hesaplar, nice çabalar, nice sentez uğraşları anlamına geldiğini bilseydi eğer belki de bu tür bir soruyu sormakta duraksardı.

Bu bölümü tamamlarken kısaca şunu belirteyim: Başlıca üç tür tema vardır.

1. Doğum teması veya radikal tema ya da radix veya gök haritası; yukarıda sözünü ettiğimiz bu tema, bireyin gerek bedensel fizik eğilimlerini, gerekse ruhsal eğilimlerini ve olabilir yetenek ve verilerini bir defa için ve kesinlikle belirtir. Bunun gibi, geniş ölçüde karakter yapısına bağlı, onun tamamlayıcısı olan yazgısını da ana çizgileriyle ortaya koyabilir. Bu arada elbette ki bireyin eksiklerini ve kusurlarını, aşağılık duygularını ve zayıf yönlerini de unutmaz çünkü bunların tümü de, bireyin tinsel (manevi) kusursuzluğa erişmesi için birer itici etken olacaktır.

Her şeyden önce, astrolog, temanın açılarında (ve özellikle de Yükselen ve Gökyüzünün ortasında) kimi gezegenlerin varlığı ve niteliğini ve gezegenler açısından özellikle zengin kimi belirtileri göz önüne alarak temanın başatını (egemenini) ortaya çıkartacaktır ki bu, Venüs, Güneş, Satürn vb. olabilir ve sözkonusu kişinin karakteri konusunda hatta biçimbilim açısından belirli bir yol gösterir. Bu başat çok zaman çift veya üçlü olur ya da güneş burcundan farklı olur ki o zaman kişinin, burcunun morfolojisinden "başı"ndan da yoksun olduğu anlaşılır. Aynı burç içinde fazla gezegen var ise astrolog, karşısında tek yönlü olarak fazlasıyla etkilenmiş, belki de dengesiz bir kişilik olduğunu anlayacaktır. Başatı elemana (hava, su, ateş ve toprak ki bunlar sırasıyla zeka, duygusal-

lık, dinamik atılım ve pratik duyu konusunda bilgi verirler) göre veya başka formüllerle (sözkonusu kadınsı ve erkeksi burçlara göre etkenlik veya edilgenlik, girişimci zeka, durağan veya değişken dört ana yön işaretine bakarak direşkenlik veya değişiklik merakı vb.) aramasına göre, çeşitli sınıflandırma ölçütleri, vardığı sonuçları zenginleştirecektir. Örneğin Kara Ay ona bireyin yaşamın hangi alanında özveride bulunması gerektiğini gösterirken Servet Payı ise ona bireyin başarı, zenginlik, alanlarını ve kalkınacağı alanları belli edecektir.

Öte yandan tema, organizmanın kırılgan, etkilenebilir noktalarını, olası hastalıkları, bireyin hangi alanda daha şanslı ve rahat olabileceğini, iç tutukluklarını ve yazgısında karşısına çıkacak engelleri belirtecektir. Sözün kısası, Gabriel Marcel'in dediği gibi bu "insan yazgısının biçimlendirilmesi"dir.

2. Güneş dolaşımı teması, veya yıllık horoskop (yıldız falı) bireyin herhangi bir yaşgününden yola çıkılarak hesaplanır -doğum saati olarak Güneş'in, tıpatıp bireyin doğduğu andaki konumuna geldiği saat alınır. Bir yıl için geçerli olan bu güneş dolaşımı (G.D.)-gelecek doğum yıldönümüne değin o yıl içinde kişinin karşılaşacak olduğu olayların bir havasını verir.Yaklaşık yirmi yıl kadar uyguladığım bu tahmin yöntemi şimdi bana pek geçerli görünüyor. Üstelik bana her yıl -bunu da belirtmeden geçmeyeyim küçük küçük servetlere maloluyor ama aynı zamanda da çok güzel şeylere kavuşmamı sağlıyor. Çünkü G.D.lerim sayesindedir ki ben Meksika'yı, Hindistan'ı, Mısır'ı ya da Bali'yi görüp gezebilmiş oldum... Ya da -30 derece soğukta Milwaukee'yi hatta Lourdes'u! Yirminci yüzyılın büyük bir astroloğu, G.D. yi kendine savaş atı yapmıştır: Bu kişi, astrolog A.Volguine'den başkası değildir ve G.D. de en sıradan, gündelik olayların bile okunabildiği kanısındadır. Onun söylediklerine tümüyle katılıyorum ve o zaman, astrolojik analizin bir dantel gibi örüldüğünü de ekliyorum, sonunda bu öylesine zaman alıyor ki, kişi yaşayacaklarını önceden bilmek ile onları yaşamak arasında bir seçim yapmak zorunda kalıyor!

Bu yöntem -ne de olsa açıklamak gerekir- yıldönümü temasının hazırlanıp doğum temasıyla karşılaştırılmasından veya onun yerine konmasından ibarettir. Doğum gezegenleri ile "yıllıklar" arasında, doğum Yükselen Ufku ile yıllık Yükselen Ufuk arasında, doğum Gökyüzünün ortası ile yılın Gökyüzünün ortası arasında var olan uyumlara ve uyumsuzluklara göre, -ki inanınız bana bu, sonsuza dek analizin zaten büyük olan karmaşıklığını büsbütün büyütürgelecek olan yılın yazgısı üzerinde az çok oynanabilir. Niçin? Çünkü yıldönümü gezegenleri -ve elbette doğum teması gezegenleri oldukları gibi kalsalar bile eksenler (Yükselen ufuk ve Gökyüzünün ortası) de Evler gibi, yıldönümünün geçtiği boylam ve enleme göre değişirler. Sonuç: Bir bakıma yılın iyi ve kötü etkilerini, kızlarını Evlerde "konuşlandırmak" mümkün olur ve böylelikle bir yandan olumlu akımlar aracılığıyla korunmak istenen şey korunuyorken bir yandan da çetin sınavlara ve güçlüklere göğüs germeye hazırlanılabilir. Pek çok ünlü sanatçı veya ünlü kişi "Gelecek doğum günümü nerede geçireceğim?" kaygısına düşerler ve bunda haklıdırlar da. Kişi eğer tüm bir yılın olumlu niteliğine ağırlık kazandırabilecek ise ya da kuşkulu niteliğini azaltabilecek ise, hatta gerekirciliğin (determinizmin) boynunu kopartabilecek ya da hiç olmazsa biraz hafifletebilecek ise, neden yapmasın bunu? Bu, kişi geleceğini elinde tutabilecek duruma geldiğinde almak durumunda kaldığı yönlendirici kararın alınmasını kolaylaştırmaz, evet, ama bu, bambaşka bir konu...

3. Simgesel yöntemlere ilişkin, geliştirilmiş temalar. Yeni başlayan ve bu konuları bilmeyen biri için fazla teknik ve karmaşık olan bu temaların, sadece varlığına yetinmekle değineceğiz burada.

III

ASTRONOMİ VE ASTROLOJİ, DÜŞMAN KARDEŞLER

"Astroloji, yeryüzüne indirilmiş ve insanların işlerine uygulananan gökbilimdir."
R.Emerson (1803-1882)

Her şeyden önce şunu belirtmek isteriz ki, astroloji dediğimizde tüm bu kitap boyunca sözkonusu olan ve genellikle bizim düşündüğümüz, sadece ve sadece bilimsel astroloji veya çağdaşların genellikle "kozmobiyoloji" veya "astrodinamik" olarak adlandırdıkları yargısal astroloji (yargıya vardığı için böyle deniyor) den söz etmekteyiz; ve gerçek gökcisimlerini hiç mi hiç göz önüne almayan ve fal niteliğinde düşüncelere dayanan ve dolayısıyla da olgucu (pozitif) ve bilimsel alanda kalamayan kimi bilicilik yöntemlerini tümüyle konu dışında tuttuğumuzu belirtmek istiyorum: Ki bu yöntemler arasında onomantik astroloji, burada gene de Güneşin gerçek durumu göz önüne alınır, Kabbala astrolojisi, falcılık astrolojisi vb. sayılabilir.

Bilimsel astroloji, gök cisimlerinin ve evrenin fizik yapısıyla ilgilenen astronomi(gökbilim)nin tersine, göze görünmeyeni, gizli

kalanı bulup çıkartmaya uğraşır; gök cisimlerinin Dünya ve İnsan üzerindeki etkilerini ve tepkilerini inceler, güneş sistemimizin kozmik enerji içinde yüzdüğü olgusuna ve gök cisimlerinin ileride anlatacağımız birçok denemenin kanıtladığı gibi, ışın yaydıkları olgusuna dayanır.

"Astronomi iki gök cisminin, birbirlerinin yakınından geçerken yollarını hafifçe saptıran bir etki yarattığını gözlemlemiştir. Astroloji çok daha ileri gider çünkü, gezegenlerin konumları ile dünya olayları arasında, bu olaylar ister meteorolojik, ister toplumsal, ister bireysel olsun, ilişkilerin varlığını gözlemlemiştir. Özet olarak astrolog her şeyden önce bireyin doğduğu anda yıldızların konumu ile bireyin yazgısı ve biçimsel ve ruhsal özellikleri arasında var olan karşılıklı ilişkileri araştırır." (H.-J. Gouchon.)

Tarih ve nedenbilim (etioloji) açısından astroloji ile astronomi kardeştir, astronomi gök cisimlerinin gözlemlenmesi aracılığı ile evrensel karşılıklı çekim(sempati) üzerine dayandırılmış bir felsefe sisteminin hazırlanması için gerekli olan malzemeyi sağlar. Bu iki bilimin yolları ancak XVII. yy.da ayrılmıştır. Artık astrolojinin maddeci kardeşi astronomi moda olmuştur. Ptolemaios evrendoğum (kozmogoni)u Galileo'nun teleskopunun bulup çıkardığı o inanılmaz gibi gelen şeyler ile, olduğu gibi çökmüş ve astronomi, utançla öz ama "deli kızı" gözüyle baktığı astroloji ile olan akrabalığını yadsır olmuştur... Modern çağların en büyük astroloji kuramcısı ve Richelieu (Louis XIV ün temasını hazırlatmak amacıyla tam doğum anını yakalamak için ona başvurduğu) zamanında College de France'da matematik profesörü olan Morin de Villefranche artık sadece ne idüğü belirsiz şarlatanlar ve şuraya buraya dağılmış birkaç hevesli tarafından uygulanır oldu. Bugün tanık olduğumuz, astrolojinin yeniden doğuşuna kadar.

İşte tarihçe bu kadar. Bununla birlikte teknikte, astroloji, pozitif (müsbet) bilimler hiyerarşisinde saf matematikten hemen sonra ve fizikten önce gelen astronomiye dayanır. Astroloji astronomik he-

sapların dakikliğini benimser ve bunun için de gözlemevleri tarafından hazırlanan ve her gün için, dünyaya oranla gökteki gezegenlerin konumunu veren (boylam, enlem, eğim, vb) hem de derecesiyle değil, dakikasıyla veren gökgünlüğü çizelgelerinden yararlanır. (Pek doğru ve dakik oldukları için NASA nın hazırladığı çizelgeler çok kullanılır.) Bunun gibi, astroloji bir temanın Yükselen'ini dünya üzerindeki belirli bir yere göre ve saniyesi saniyesine hesaplamasına yarayacak olan yıldız zamanı verilerini de bu astronomi çizelgelerinden alır.

İki bilim dalı arasındaki ayrılık astroloji tarafından burçlar kuşağındaki veya sektör (veya Ev) deki konumlarına göre gezegenlere tanınan sembolizm düzeyinde başlar. Astroloji bunun gibi gökcisimlerine, salt fizik yerçekimsel etkinlik ötesinde ruhsal veya zihinsel nitelikte bir etki de yakıştırır, bunu yakıştırırken de insan bir bütün olduğu için fiziğin ruhsal (psişik) veya tinselden ayrılamayacağı ilkesinden yola çıkar: Bu konuyu kanıtlamak için başka şeyler arasında biyokimya da, sinir ilaçları, yatıştırıcıları ve çeşitli uyarıcılarıyla, elimizin altındadır. Bu etki geleneksel olarak, "aspekt" denilen, gezegenler arasındaki kimi ayrıcalıklı açı uzaklıklarına göre yararlı (uyumlu) veya zararlı (uyumsuz) olur. İşte bu noktada usçular (rasyonalistler) burun kıvırırlar tıpkı XVII.yy.da astronot Halley'in (kuyruklu yıldızın)Halley'i) yaptığı gibi; Halley, astrolojiyi küçümsüyor ve Newton kadar seçkin bir zekanın bu konuyla ilgilenmesine şaşıyordu. Newton ise onu şöyle yanıtlamıştı: "Sizinle benim aramızdaki fark şu ki Bay Halley, ben, konuyu incelemişim, siz ise incelemişsiniz." Doğrusu bugün için de geçerli bir yanıt bu, tam bir astrologun "önyargılı" bir kuşkucuya verebileceği bir yanıt ki ben, bundan sık sık yararlanıyorum...

Çok dindar bir insan olan Newton için evren, Copernicus devrimine karşın, dayanışma içinde bir bütündü ve belki de onun evrensel yerçekimi yasasını bulmasına olanak veren işte bu düşüncesi olmuştu. Newton, eski dünya kavramı ile yeni bilimin kavşak noktasında yer aldı: Ona "büyücülerin sonuncusu ve akıl çağının ilk temsilcisi" derler. Şurasını da belirtmeden geçmeyelim ki, New-

ton'a göre de, Kepler'e göre de,-ki bu, rastgele veya savsanabilir bir olgu değildir- Akıl çağının egemenliğiyle birlikte birbiriyle uyuşmaz hale gelmiş olan bu iki kavram arasında, eski ile yeni arasında, bir boşluk yoktur. Neden? Çünkü Copernicus'tan sonra insanı, o güne dek hüküm sürdüğü uzamda görece duruma getiren güneşmerkezcilik egemen olmuş olsa bile, kozmik etkiler gene de Güneşe oranla değil de dünyaya oranla -ki bu ,temel bir kavramdır- kendini duyurmayı sürdürüyordu.

Böylece astroloji gökbilime yani matematik bir bilime, dakik, pozitif bir bilime dayanır. Ondan bin yıllık deneyimin, görgünün ürünü olan yorum ile ayrılır. Genellikle bilimine salt fizik ve maddeci bir yaklaşımı olan astronom, gökcisimlerinin küçüklüğünden, uzaklığından, Güneş'e oranla, kitlelerinin hafifliğinden büyülenmiştir... Bir bakıma elindeki plağın ağırlık ve maddesini, boyutlarını değerlendirir, yoğunluğunu hesaplar, astrolog ise plağı çalar, müziğini dinler; ya da sadece kağıdına, mürekkebine, cildinin zamkına ve kartonuna göre değerlendirilen bir kitaba benzetilebilir, ama kitap, Kötülük Çiçekleri veya Yüzyılların Efsanesi gibi bir baş yapıtmış, kimin umurunda? Bununla birlikte gökbilginin davranışları, kavramlarında her şeyden önce gökcisimleri diye adlandırılan şeye ilişkin bir bilimsel açıklamanın olmayışıyla kısıtlanmıştır. Şimdi, ciddi olalım, bir açıklamanın bulunamayışı, hiç dünya gerçeğini en ufak bir oranda değiştirebilmiş midir? Ve astrolojinin değerini bilmemezlikten gelmeden önce gökbilgini de, kimi meslektaşları gibi, şunu göz önünde bulundurmak gerekir: Astroloji eğer yüzyıllar boyu yaşayagelmiş ise, bunun nedeni, tüm eksiklerine, kusurlarına karşın, "gene de, içinde az çok bir şeyler bulunması" değil midir? İşte aranması gereken bu, bir şeylerdir... elbette bulmayı gerçekten istemek koşulu ile.

IV

KAYNAKLAR, İZLENEN YOL VE EVRENSEL YAYILIM

"Zodyak, çocuk insanlığa uygulanan Rorschach testidir."

Gaston Bachelard, L'air et les songes!

Gökcisimlerine tapınma, gökcisimlerini birer ilah olarak görüp onlara tapmadan yola çıkmış, doğa olaylarının öznel deneyine, dünyanın canlıcı bir algılanmasına bağlı olan astroloji herhalde İ.Ö. IV. bin yılda Mezopotamya'da doğmuştur (Ama ta eskilere İ.Ö.8000 yılına değin giden, taşa kazılmış gökgünlüğü levhaları da bulunmuştur!).

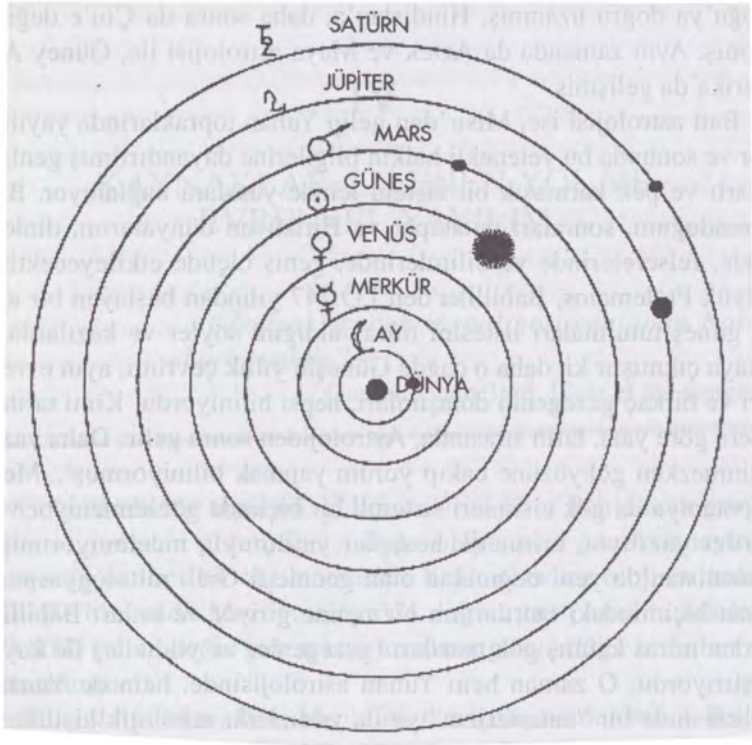
Bununla birlikte, batı astrolojisi tam gelişme dönemine hellenistik çağda, Yunan topraklarında ulaştı. Gerçekten, astrolojinin beşiği Mezopotamya, Kalde ve Sümer'den sonra, rahipleri aynı zamanda ihtiyaç yüzünden astrolog, astronom ve otacı olan (törenlerini belirli tarihlerde yapmak için ve kralların ve ulusların yazgısını önceden görmek için, hasad tahmini yapmak için, zigguratlarının tepesinden gökyüzünü gözlerlerdi) Babilliler'den sonra Asurlular, İ.Ö. I. bin yılda Sümerler'in hem çivi yazısının hem de astrono-

mi bilgilerinin mirasçısı oldular. İ.Ö.VI.yy.da Assurbanipal'in hükümdarlık dönemine değin bu bilgileri daha da zenginleştirdiler ve Babil'in gerileme çağına girmesiyle, Mısır'a aktardılar.

Başka bir okul da astrolojinin doğuşunu, tarihi İ.Ö.V. bin yılda, Boğa çağı ile başlamış olan Mısır'a değin götürür. Oradan Mezopotamya'ya doğru yayılmış olduğunu öne sürer. Bir başka etki de Doğu'ya doğru uzanmış, Hindistan'a, daha sonra da Çin'e değin gitmiş. Aynı zamanda da Aztek ve Maya astrolojisi ile, Güney Amerika'da gelişmiş.

Batı astrolojisi ise, Mısır'dan gelip Yunan topraklarında yayılıyor ve sonunda bu yetenekli halkın bilgilerine dayandırılmış geniş, tutarlı ve pek karmaşık bir sistem içinde yasalara bağlanıyor. Bu evrendoğum, sonraları putatapar ve Hıristiyan dünyalarını, dinlerinde, felsefelerinde ve bilimlerinde, geniş ölçüde etkileyecektir. Büyük Ptolemaios, Babilliler'den İ.Ö.747 yılından başlayan bir ay ve güneş tutulmaları listesini miras aldığını söyler ve kazılardan ortaya çıkmıştır ki, daha o çağda Güneşin yıllık çevrimi, ayın evreleri ve birkaç gezegenin dolaşımları, hepsi biliniyordu. Kimi tarihçilere göre yazı, tarih sırasında, Astrolojiden sonra gelir: Daha yazı bilinmezken gökyüzüne bakıp yorum yapmak biliniyormuş!...Mezopotamya'da gök cisimleri sistemli bir biçimde gözlemleniyor ve veriler yazılıyor, aritmetik hesaplar yardımıyla inceleniyormuş. Yunanistan'da yeni doğmakta olan geometri Grek mitologyasının insan biçimindeki tanrılarının hizmetine giriyor ve onları Babillilerden miras kalmış gök tanrıları (gezegenler ve yıldızlar) ile kaynaştırıyordu. O zaman hem Yunan astrolojisinde, hem de Yunan felsefesinde bir "katasterizm"-ya da yıldızlarla mitolojik kişilikler arasında benzerlik kurma olayı gözleniyor. Örneğin Platon tanrı Apollon'u Güneş ile akraba yaparak bir tanrısal Helios-Apollon karışımı öneriyor. Şurası ilgi çekici bir noktadır ki epikürosçular astrolojiye karşı çıkarlarken, "evrensel karşılıklı çekim"den ve yazgıcılık kavramından -Yunanca fatum- yana olan stoacılar ise astrolojik öğretinin ateşli savunucuları görünüyorlar.

Eskiçağ insanlarının yermerkezli güneş sistemi (Dünyadan görünüş) veya Ptolemaios'un Dünyası.

Yunan astrologlar Pythagoras'ı öncü sayarlar; ona göre, gezegenler, Güneş ve Ay dünyanın çevresinde tekmerkezli (özekdeşkonsantrik) daireler çizerek dönen kürelere veya tekerleklere asılıdırlar: Bu, sayı gizemciliğinin önemli bir yer tuttuğu ve kürelerin her birinin farklı titreşim gösterdiği "pythagoras cetveli"dir (bk. sayfa 53 deki çizim). Platon'un gökcisimsel tanrıbilimi Pythagoras'ın sayı gizemciliği ile birleştirilince astrolojinin gelişmesine elverişli bir ortam yarattı: Encyclopedia Britannica'nın beğenmediği bu yanılsamaya astronom Hipparkhos kadar seçkin biri bile ılım noktalarının bahar devinmesini bulmuştur -İ.S. II.yy.da boyun eğecektir. Bu arada, Copernicus'tan on yedi yüzyıl önce,Yunan topraklarında İ.Ö. III.yy.da Aristarkhos tarafından hazırlanan bir güneşmerkez kuramı ortaya atıldı. Ama hiç tutulmadı. Dünya on üç yüzyılı aşkın bir süre ptolemaios sistemine göre, insan için güven verici bir jeosantrik (dünyayı merkez alan) ve antropomorfik (insanbiçimci) sisteme göre yaşayacaktır. İ.Ö.280'de Kos (İstanköy) adasında, Babilli Berosos, Kaldeliler'den miras kalma bir okul kurdu: Genethlia astrolojisi yani bireysel astroloji doğmuş oluyordu. İşte o zaman ilk gök haritaları yani belirli bir zamanda göğü gösteren grafikler çıktı ortaya. Grekler'in mirasçısı olduğu Babil zodyakı (burçlar kuşağı) geliştirildi: Güneş her bir burçta yaklaşık otuz gün geçiriyordu, artık zodyak 360 dereceye bölünüyor, Güneş, her gün bir derece ilerliyordu. Geri kalan dört veya beş gün gündurumları, ılım noktaları ve öteki bayramlarca yutuluyordu. Bugün bize miras kalan, işte bu kronolojik sistemdir (bk.sh.53).

Şunu da belirtmek gerekir ki tüm uygarlıklarda zodyak veya burçlar kuşağı ancak ve sadece 12 temeline dayandırılarak denge kurulmuştur (örneğin,Olympos'un on iki tanrısı; on iki havari; on iki İsrail kavmi; Hercules'in on iki işi; şii mezhebinin on iki imamı; yılın on iki ayı.Tüm gelenekler de, bölünmez sayı olan 13 sayısını yadsımışlardır; 12 ise, bölünebilir (3 burçlu 4 mevsim vb.).Tüm astrolojilerde (Kalde, Mısır, Çin, Hint, Aztek, Maya) burçlar kuşağı hep ve her zaman on iki burç içerir. Anlamlı bir biçim birliği!...

Yunan topraklarına yayıldığı gibi astroloji Roma'ya da yayılacaktır. Orada, Caton'un ve Cicero'nun karşı koymalarına aldırmaksızın, başlangıçta Romalılar'ın yüz vermediği -onların kendi tanrıları ve kendi bilicileri vardır.- Yunan tanrıları onlara daha fazla ne getirebilir ki?-Astroloji, Augustus zamanında üne kavuşan Manilius ile ("Yazgı dünyayı yönetir... Her şey için değişmez yasalar vardır") ve tüm zamanların en büyük gökbilgini astrologlarından biri olan Claudius Ptolemaios ile ilk büyük kuramcılarına kavuşuyor; Claudius Ptolemaios İskenderiye doğumludur ve dünyayı merkez aldığı kozmografya sistemini Almageste adlı eserinde sergilemiş ve astroloji dogmasını çağının astroloji bilgisinin özeti olan dört kitapta, Tetrabiblos'ta toplamıştır.

Ne var ki astrologlar (mathematici) imparatorların desteğine karşın, kolay inanan halk üzerindeki kimi zaman zararlı sayılan etkileri yüzünden birkaç kez Roma'dan sürülmüşlerdir ve Hıristiyanlık her türlü bilicilik sanatını yasaklamıştır. Astroloji X.yy.a değin tehlikede bulunuyor. Bu yüzyıllar boyunca Batı üzerindeki etkilerinin güçlü olduğu bilinen Araplar, astrolojiye merak sarıyorlar ve onu besleyip zenginleştiriyorlar. Gökte, yaşamın belirli kesimleriyle ilişkili olan düşsel noktaları, Arap bölümlerini onlara borçluyuz. (Bunlar, Servet Bölümü, Aşk Bölümü, Yaşam Bölümü, Ölüm Bölümü vb.dir). XII.yy.da özgün Yunanca yazıların Latince çevirileri üzerine Arap yorumcuların metinleri çıkıyor. Ebu Maşer'in büyük kavuşumları konu alan eseri dönüm noktası yaratacak ve birçok batılı astroloğa esin kaynağı olacaktı. Böylelikle şahane yıldızlar sanatına taze bir kan getirilmiş bulunuyordu.

Bu sanatın Batı'da yeniden canlanması, Aquinolu Tommaso'nun ustası Büyük Albert ile başladı ve Tomaclık bilimler arasında ona seçkin bir yer verdirdi. O zaman astrolojinin yıldızı öylesine parladı ki Abelard, Heloise'den olan çocuğuna Astrolab adını verecekti! Aziz Tomaso'ya göre bizler Tanrı ile bizim aramızda aracılık yapan ve şu dünyasal bedenlerimizi yöneten yıldızların etkisindeyiz. Dante, bu Tomacı anlayışı İlahi Komedya'da açıklıyor: "Özgürsünüz ama üstün bir gücün ve daha yüksekteki bir doğanın

emrindesiniz ve bu öteki güç sizde, göklerin egemen olamadığı ruhu yaratıyor. İnsanın doğası yıldızların buyruğundadır ama daha yüksekte olan Doğa'ya, Tanrı'nınkine karşıttır."

Astrolojinin temel bir öğe ile zenginleşmesi Ortaçağ'a rastlar: Doğum saniyesi ve yerinden yola çıkarak (Yükselen Burcun ve Ev'lerin hesaplanması) bir doğum göğünün konuşlandırılması ki bu bir doğum göğünün tümüyle bireyselleştirilmesine, dolayısıyla da çok daha üstün ve dakik hesaplara olanak verir. Çok zaman din adamı da olan Regiomontanus denilen Johann Muller, Placidus veya Campanus gibi matematik bilginleri, temel eksenlerden, ufuk (Yükselen) ve enlem (Gökyüzünün ortası) yola çıkarak doğum göğünü on iki kesime bölmek için karmaşık kozmografya hesaplarına giriştiler. Bir süre sonra, Luther ünlü astrolog Lichtenberger'in bir kitabına önsöz yazmakla astrologlara arka çıkmış oldu. Ne var ki kendi tahminlerinin suya düşmesinden, girişimlerinin başarısızlıkla sonuçlanmasından sonra bu reformcu Akrep artık Astroloji'ye inanmak istemedi!... Copernicus ile birlikte modern gökbilimi kuran Galileo, Kepler ve Newton, aynı zamanda büyük astrologlardır da, ne var ki bu gerçek günümüzde sık sık gözardı edilmektedir. Çağımızın, öldükten sonra kazanacakları ün belki de bu büyük bilimsel dehaların ününe hiçbir zaman erişemeyecek olan kimi gökbilimcileri belki de bu göze batan anormalliği akıldan çıkarmasalar iyi ederler.

Bu arada Descartes'ın aydın devrimi ve aydınlık Yüzyılı geliyor ve her türlü edinilmiş düşünceyi silerek yerine akılcı Yöntemi koyuyor. Bir Astroloji'ye ilgi döneminden sonra "Düşünüyorum, öyleyse varım"ın babası, büyüyü, simyayı ve astrolojiyi aynı küçümseme potasında karıştırıyor. "Kötü öğretilere gelince, bunları yeterince tanıdığımı sanıyorum ve ne değer taşıdıklarını da biliyorum. Onun için, artık ne bir simyacının vaatleri, ne bir astroloğun biliciliği (kehaneti), ne bir büyücünün düzmeciliği, bu, bildiklerinden fazlasını biliyormuş gibi davranmayı meslek edinmişlerin hiçbirinin hileleri veya böbürlenmeleri beni kandıramaz." İnsanın aklına bir soru geliyor, sakın varılmış olan bu olumsuz yargının so-

rumluluğu astrolojinin kendinden çok, karşılaşılmış olan astrologlara düşüyor olmasın! Herhalde ortada bir gerçek var ise o da Colbert'in eliyle, bu aydın devriminin bizim sanatımıza görünürde pek ağır, öldürücü bir darbe indirmiş olmasıdır...Daha XIV.yy.dan başlayarak, Paris Üniversitesi'nde olduğu gibi Padova, Bologna, Floransa Üniversiteleri'nde de astroloji kürsüleri bulunduğu halde, bu usçu Başak insanı, 1666 da bu düzenceyi (disiplini) resmen kınayan bir konuşma yaptı. Bu da ressam G.Mathieu'ye şu sözleri söyletmiştir: "Tam üç yüzyıl önce, 1666'da Bilimler Akademisi'ni kurmakla Colbert, kentsoylu muhasebeciliğinin bu aşağılık temsilcisi, özellikle astrologların Astroloji ile ilgilenmesini yasaklayarak Tarih'in bu sanata karşı en ağır darbesini vurmuş oldu. Bugün bile Astroloji bu darbenin etkisinden tümüyle kurtulabilmiş değildir."

Ne var ki, güneş balçıkla sıvanmaz ve gerçeğin postu kalındır, kolay delinmez; kabaran sular alçalır, eylemin ardından tepki gelir. Mantık ve onun ürünü olan Bilim açısından pek parlak geçen yaklaşık üç yüzyıllık bir aradan sonra insan, onu daha iyiye götüremediği gibi, kendi kendini daha iyi tanımasına yardımcı da olamayan bu kavramların mutlak geçerliğinden yeniden kuşku duymaya başladı. Psikanaliz, bilinçaltının ortaya çıkartılmasıyla, suyu bulandıran ilk taşı attı. Bilgiçlik taslayan ve maddeci, mekanik bilimcilik, bir salgıbezinin hormon salgılaması gibi beynin de düşünce salgıladığı yargısına varan bir Condillac'ın bilimciliği, zamanını doldurdu. Aynı zamanda Astroloji'de İsviçreli astrolog Krafft (Hitler'in astroloğu) ile ve Choisnard ile, ilk istatistikler ortaya çıktı. Bu yolda bu astrologları C.N.S.R. (Milli Bilimsel Araştırma Merkezi) araştırmacısı M.Gauquelin izledi; bu araştırmacı, meslek grupları üzerinde istatistik araştırmalar yapacak ve geleneksel Astroloji kuramından yana parlak sonuçlara ulaşacaktır.

İki bilimsel astrolog özelikle sanatlarının yeniden doğması yolunda pek çok şey yapacaklardır: Ustam H.J.Gouchon ve A.Barbault. Bunlardan Barbault, dünya astrolojisi konusunda, Gouchon'un, "gezegen yığılımının çevrimsel göstergesi" kuramını geliştirdi; bu kuram, gökyüzünün kısıtlı bir bölgesinde gezegenlerin

yığılması ile -ki bu da bir bakıma güneşi "merkez olmaktan çıkarma" etkisi yaratacaktır- Tarih'in olaylı dönemleri arasındaki "rastlantı"ya parmak basan bir kuramdır...

Astroloji yeniden parlamaya, gelişmeye başladı, tüm ağızlarda geziyor, tüm salçalara katılıyor... Hem de rastgele, herkes tarafından. Bir enflasyon sözkonusu çünkü şahane yıldızlar sanatı, moda olmak gibi bir ayrıcalığa ya da felakete uğramış durumda: Bu yüzden ciddiliği de doğruluğu da sık sık zarar görmekte. Gene de yakınmayalım. Mal bolluğu derler ya...Titiz seçici olmak yeter, ama bu da her zaman kolay olmuyor, hele halk açısından.

Aslan insanı, Freud'ün izdaşı büyük bilge, psikanalist ve mitolog C.G.Jung'un ileriyi gören şu sözleri her zamankinden çok geçerlilik taşıyor şimdi: "Eğitimi yetersiz kalmış kişiler, şu son zamanlara değin astroloji ile alay edebileceklerini sanmışlar, onu çoktan defteri dürülmüş bir sözdebilim olarak görmeye kalkışmışlar ise de halk ruhunun ta derinlerinden su yüzüne çıkan bu astroloji bugün gene üç yüzyıldan beri dışlandığı üniversitelerimizin kapısını çalmaktadır."

Dileyelim hak ettiği saygınlığa kavuşsun.

V

ASTROLOJİ: İNSANI KONU EDİNEN BİLİM, POZİTİF BİLİM, SANAT, BİLİCİLİK... PEKİ, BUNLAR DEĞİLSE, NE ?

"Astroloji başlı başına bir bilimdir, aydınlatıcı. Onun sayesinde çok şey öğrendim. Jeofizik bilgiler dünyanın yazgısı üzerinde yıldızların ve gezegenlerin etkisini belirgin kılar. Astroloji de, bir bakıma, bu etkiyi güçlendirir. Bunun içindir ki Astroloji, insanlık için bir tür iksirdir."

Albert Einstein

"Astroloji aynı zamanda hem bir sanat, hem bir bilim, hem de sağduyudur."

Raymond Abellio

Bu politeknikli büyük bilgenin düşüncelerine tümüyle katılırken, biraz da açıklamaya çalışalım.

1. Bir sanat: Bu ilk tanıtıcı bölümlerden sonra, İnsan'ın Gökyü-

zü ile diyaloğunun insanlığın ta şafağından bu yana -hemen hemen bir zorunluluk gibi algılanageldiği anlaşılmış olacaktır. Gerçekten de bir ayçiçeği nasıl güneşe doğru döner ve onun aydınlığını içerse, insan da gezegenlerin hep yeni baştan başlayan devinimlerinde kendi kendisinin, kaygılarının ve umutlarının bir yansımasını arar. Ve gökcisimlerinin uyumlu deviniminde bunu bir mucize gibi, bulmuş sayılır. Geriye bir soru kalıyor, neden neredeydi, sonuçlar nerede, ya da acaba Gökyüzündeki bu uyumlu devinimlerle insanın kendi devinimleri arasındaki yüce eşinzamanlılığı (senkronizmi) İnsan, içgüdüleriyle mi buldu? Çünkü çok, çok eski zamanlardan başlayarak insan, yazgısını gökcisimlerine sormayı akıl etmişti. Bir gözlem tekniği geliştirildi, yorum varsayımlarıyla kaynaştırılan bu teknik yüzyıllar boyu, gerçek bir sanata dönüştü, görgüye dayanan bir sanata. Ustadan çırağa öğretilen, gizli bir sanattı bu, içrek, astrolog ustadan (rahip, büyücü, bilgin, astronom) astrolog çırağa aktarılan bir sanat, hiç kuşkusuz birinci derecede önemli ekseni insanın içinin hemen hemen tanrısal bir ışıkla aydınlanması, bir tür önsezi olan bir sanat. Gerçekten de, Satürn (eskiçağ yedi yıllık süre ölçüsünün en uzak, gene de devirliliği otuz yıl kadar süren gezegeni) çevrimi gibi kimi çevrimlerin bir insan yaşamı boyunca, nasıl olup da etkileri konusunda bir kuram hazırlamaya yetecek kadar "deneyimden geçirilebildiğine" inanmak zor. Aynı şey, ünlü Jüpiter-Satürn kavuşumu. Eskiçağ insanları için en önemli kavuşumdu, çünkü güneş sisteminin o zaman bilinen en yavaş iki gezegeninden oluşuyordu: Herhalde Hazreti İsa bunlardan birinde doğmuş olacaktır -için de geçerlidir ki- bunun devirliliği yirmi yıldır. Bu iki on yıllık çevrim bile herhalde siyasal etkisi konusunda bir yargıya varılıncaya değin, süresi içinde geçen olayların yüzyıllar boyu gözlemlenmesini gerektirmiştir.

Demek oluyor ki bu yorum tekniğinin temelinde hiç kuşkusuz bir yaratı vardır ve "yaratı" demek "sanat" demektir. Ben çok zaman astrolojiyi Asklepios'un sanatına benzetirim, çünkü tıpta tanının değeri hekimin değerine göre ölçülür ve iki hekim tıpatıp eş koşullarda yetişmiş olsa bile ikisinin koyduğu tanılar, Tanrı biliyor

ya, kimi zaman birbirine hiç mi hiç benzemez. Konusu İnsan olan tüm düzenceler için geçerlidir bu, çünkü konu, özünde benzersiz demesek bile, değişkendir. Ve bilim giderek daha geniş ölçüde bize bireyin benzersizliğini, tek oluşunu ve salt kendine özgü oluşunu doğrulamakta: Ne beyindeki girinti çıkıntılar, ne elbette el çizgileri, ne de gözbebeği, bir bireyden ötekine değiştokuş edilebilir. Her olayda,- ruhbilimsel olsun, bedensel olsun, astrolojik, grafolojik ya da tıbbi olsun, her tanıda -sözkonusu etkenlerin çok yönlülüğü, uygulamacıyı yaşayan ve akıllıca, EŞSİZ bir bireşime(sentez) ulaşmak amacıyla türlü zihin canbazlıkları yapmaya zorlar. Ve işte burada yaratı işe karışır.

2. Bir bilim: Astroloji yorumunda yaratıcı öğe bu öğe olmazsa yorum tek örnekli bir nitelik kazanacağı için bir analizde yaşamsal önem taşıyan gene de bu sanatın gökbilimsel ve dolayısıyla matematik ve değişmez temellerini unutturmamalıdır. Gerçekten de, gezegenlerin günü gününe durumlarını gösteren levhalar olmasa, kozmografik hesapları olmasa bir astroloğun felç olacağı, sesinin kesileceği unutulabilecek bir gerçek midir? Ne var ki sokaktaki insan çok zaman bu gerçeği unutur ve şahane yıldızlar sanatına giydirmiş olduğu o büyü kisvesine, az çok bilinçsizce, başvurur. Oysaki, gezegenlerin değişmez ve dolayısıyla önceden tahmin edilebilecek akış yörüngesinden daha bilimsel bir dayanak düşünülebilir mi? Kuşkusuz hayır.

"O halde , diyeceksiniz bana, sözkonusu olan, bir pozitif bilim midir ki?" Ben de sizi yanıtlayacağım: "O kadar da telaş etmeyin bakalım. Burada biz yapmamız gereken ayırımı yapalım da, bu, meleklerin cinsiyeti konulu bizans tartışmasına benzer tartışmanın hiçbir temele dayanmadığını görün." Niçin? Çünkü pozitif bilim sayılabilecek salt matematik ve fizik dışındaki birkaç on yıldır bu mutlak kavramına da sık sık ve geniş ölçüde dönülüyor biyoloji, genetik, ve elbette ki tıp ile ilişkili düzenceler, grafoloji, politik ekonomi ve...astroloji gibi çeşitli düzenceler (disiplinler) sözkonusu olduğunda, pozitif bilimden hiç söz edilemez. Bunlardan matema-

tik ve fizik, deneyin sonucunu (umulan veya çekinilen, istenmeyen) farkına varmaksızın etkileyen, deneycinin bir yanılgı yüzdesini hesaba katmak durumundadırlar; ikinci grup ise, konunun yani İnsan'ın sonsuz değişkenliği ve çokyönlülüğü çevresinde biçimlenmek zorundadırlar. Bunun içindir ki evrensel olarak uygulanabilecek yasalar burada düşünülemez. Oysaki, pozitif bilim ya evrenseldir, ya değildir.

Demek oluyor ki, tüm bu bilimler insanı konu edinmiş bilimlerdir. Astroloji de öyle, çünkü bir Belçikalı üniversite öğretim üyesinin de belirttiği gibi "kişiliğin bilimi"nden başka bir şey değildir ve bu bilim de, sırasında klasik ruhbilimden çok daha pozitif, çok daha belirgin olur. Niçin? Sadece çünkü astroloji, Raymond Abellio'nun "bir evrensel altyapı"diye adlandırdığı, gökcisimlerinin yörüngelerini de içeren, matematik olduğu için nesnel bir şeyi dayanak noktası olarak alırken ruhbilim ister istemez deneyime, bir davranışın gözlenmesine dayandırılır ki bu da pekala gerçek kimliğin bir yansımasından hatta bir değişkenlikten öteye gidemeyebilir. Gerçekten de davranış ile derinde yatan karaktere bir de analizi yapanın öznelliği nedeniyle düştüğü saptırmayı ekleyecek olursak, -ki bu saptırma, nesnel ve mutlak bir dayanak bulunmadığı için büsbütün tehlikelidir- tanıda yanılma tehlikesi daha da büyük demektir. Gerçi astroloğun da öznelliği sözkonusudur ama bu öznellik, meslektaşlarınca tanınmış -dolasıyla da doğruluğu denetlenebilen bir yasa ile, evrensel bağlantıların simgeselliği üzerine dayandırılmış olan, gökcisimlerinin dili ile sınırlıdır.

Bilim, eşit koşullar altında, eşit nedenlerle yola çıkıldığında eşit sonuçların yeniden yaratılmasını içerdiğinden, astrolojinin de hiç kuşkusuz bir bilimsel birikim olduğu rahatça söylenebilir ve bu sonuca varılmasında da astrolojinin olanak verdiği sayısız ve çok yönlü bireysel ve dünya çapında öngörüler, tahminler etken olmuştur. (Bkz, "Tahmin" konulu bölüm). Şurası da iyice bilinmelidir ki, astrolog, tahminlerinde "tam isabet" kaydettiği zaman bunda ne rastlantının, ne de büyünün hiç mi hiç rolü yoktur; tam tersine, astrolog hedefi vuramadığı zaman da bu, astrolojinin değil sadece

astroloğun kınanması ve eleştirilmesi gereken bir durumdur...Dahası var: Neden bilim (resmi)adamına tanınan yanılma hakkı astroloğa tanınmasın, neden iki ayrı ağırlık, iki ayrı ölçü kullanılsın?... Öte yandan "yanılgılar" hiç kuşkusuz, tahmin alanında ulaşılan başarıları "götürmez" de, ortadan da kaldırmaz; bu mantık yürütme tarzı ilkel bir anlayış ürünü ve herhalde bir tür düşünce yetersizliğidir. Yoksa hiç umursamaksızın ama inatla yanılgıya düşen, tüm o görünüşe ve sanıya dayanan -ve tanınmış !- bilimlerimizin hali nice olurdu! Örneğin siyasal ekonomi gibi, meteoroloji gibi, gelecekbilim gibi, tıp gibi, ötesini saymayalım...

3. Bir sağduyu: Astroloji tekniği, simgeselliğinin ve dilinin öğrenilmesi, yorum-ince ve zengin olması arzu edilen-şahane yıldızlar sanatının ilk iki aşaması ise, ama bu sanat eğer gerek bir "felsefi devrim"e, gerekse genişletilmiş, göreceleştirilmiş, hoşgörülü bir dünya görüşüne açılmıyor ise şahane sanını hak etmiş sayılamaz. Gerçekten de burçlarkuşağı (zodyak) bir kozmik bina gibi görülebilir; bu binanın on-iki penceresi (burç başına bir tane) bize dünyanın her defasında değişik ve tamamlayıcı, dolayısıyla da temelde görece (nisbi, rölatif) bir görünümünü sunar. Ancak bu on iki bakış açısının (ki Alman filozoflar buna Weltanschauung derler) denenmesi belki de birkaç yaşam boyunca ?- Nesnelliğe ulaşabilme olanağını verecektir bize ki bu da Gerçeğe çeşitli yaklaşımların bir sentezinden (bireşiminden) başka bir şey olmayacaktır.

Bir güneş sistemi burcunun özü, belirli bir fiil ile şöyle nitelenebilir:

KOÇ: Varım.
BOĞA: Sahibim.
İKİZLER: Düşünüyorum.
YENGEÇ Hissediyorum.
ASLAN İstiyorum.
BAŞAK: Ayrıştırıyorum (Analiz ediyorum).
TERAZİ: Bağdaştırıyorum.
AKREP: Kuşkulanıyorum.

YAY: İnanıyorum.
OĞLAK: Yararlanıyorum.
KOVA: İcat ediyorum.
BALIK: Düşlüyorum...

Bu, aynı zamanda bizi son derece büyük bir alçakgönüllülüğe ve sonsuz bir hoşgörüye itecektir çünkü sahip olduğumuz, dünya ve yaratıklar konusundaki görüş, hiçbir zaman görece olmaktan ileri gidemez, çünkü tikel (kısmi)dir ve bu yüzden de zorunlu olarak, taraf tutar.

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz: Bir yandan, bizi kozmosa bağlayan, bizi titreştiren, yaşatan ve öldüren göbek bağının her gün büyük bir esriklik veya dehşet içinde doğrulanan gerçeği, öte yandan kendi kendimizi tanıma ve benzerlerimizi içeriden tanıma olanağı -ki bu da bizi daha anlayışlı ve hoşgörülü davranmaya götürür ve yargılama hakkını bizden kesin olarak alır- son olarak bir de astroloji uygulamasının bizi yönelttiği, "dünyayı içimize çektiğimiz andan başlayarak" belirli bir karakter kalıbına sokulmuş olduğumuz ve buradan yola çıkarak da göksel enerjilerin uyumuna ve uyumsuzluğuna göre yazgımızın çizildiği inancı, tüm bunlar ister istemez bilgi alanımızı genişletecek ve yaşamdaki amaçlarımız üzerinde etkili olacaklardır. Başka bir deyişle, gerçek Sağduyu yolunda, benmerkezci ve insanlardan uzak değil de gönlü yüce bir dayanışma içindeki bir sağduyu yolunda bize öncülük edeceklerdir.

KOYUT VE TEMEL

I

ASTROLOJİ, MANTIĞIN SÖZDEDÜŞMANI

"İnsan mantığının yakalandığı en uzun hastalıktır bu; elli yüzyıl kadar sürdüğü bilinir; gerçi her çağda ve herkeste görülen bir hastalık değildir ama, çaresizdir. Krizleri, geçse de yinelenir, aydınlık arttıkça zayıflar, aydınlık evrensel olunca ortadan kalkar. Ama aydınlık kararır gibi olunca astroloji sahteciliğini ortaya dökmekte o oranda cüret kazanır ve saygınlığını artırmaktan mutlu olur."

Bailly

"Mantığın hoşgörüsüzlüğünden beter hoşgörüsüzlük yoktur."

M.de Unamuno

"Her gerçek, rezillik getirir."

Marguerite Yourcenar

"Evrensel karşılıklı bağımlılığı, küreselliği ve birliği içinde konu alan ve mantığı, sadece düşünsel işlemlerin ötesinde,"doğal" dan "deneyüstü" mantık durumuna geçiren bir bilinç durumunun olabilirliğini kabul ediyoruz."

R.Abellio, La fin de l'esoterisme

Astrolojiye karşı sergilenen az veya çok şiddetli itirazlar, yakınmalar, sitemler kalabalığı içerisinde en başta gelen ve hep cansıkıcı bir nakarat örneği yinelenen suçlama, aşağıdaki denkleme dayandırılır:

ASTROLOJİ = Bilicilik
Boşinanç
Geçerliği kalmamış ve dogmatik, skolastik gelenek
Ortaçağdan kalma ve mantık dışı evrendoğum
Eleştirel akılın yokedilmesi
Mantığın ve özgür iradenin yadsınması
Halk yığınları için uyuşturucu
Bilgisizciliğe (halkı bilgisiz bırakmaya) dönüş

Her şeyden önce şu nokta dikkate değer ki bu eleştiri bir bütün olarak astrologları yarı akıl hastası saymaktadır, öyle ya, bu insanlar mantığın gereklerini çiğneyerek astrolojiyle ilgilenmeyi ve ona değer vermeyi sürdürüyorlar. Bu görüş astrologlar için oldukça alçaltıcıdır. Hele başka alanlarda, gerek kültür düzeyleri ile, gerekse yaşamları, davranışları ve yapıtları ile mantık açısından başkalarından hiç de geri kalmadıklarını, hatta çoğunlukla tam tersine, ileri olduklarını kanıtlarlar ise. Bu koşullar altında, çağlar boyu büyük insanların, akıllı kişilerin nasıl olup da astroloji ile ilgilendiklerini anlamak kolay olmuyor; her zaman için çağdaş bilimin kurucularından biri sayılan Aristoteles'ten tutun da, Dante, Kepler, Newton, Galileo, Balzac veya Goethe'den C.G.Jung ve Einsteine 'a varıncayadeğin. Ama tüm bunlar geçmişte kalmış denilebilir bana,

veya da sözkonusu olan çağdaş filozoflar ve yazın adamlarıdır denebilir. İyi ama, ya çağdaş bilim adamları arasında? Choisnard, R.Abellio, D.Verney gibi politekniklikler, E.Picard ve M.Auphan gibi bilginler, ama özellikle de Louis Pasteur ("kozmik bir etkiye inanıyorum"der), veya Alman tıp profesörü F.Schmid, R.Gouiran (CERN den) gibi atom fizikçileri, ama özellikle de Albert Einstein ve Fiziğin Tao'su adlı eserin Avusturyalı yazarı Fritjof Capra Ve daha sayısız mühendis, hekim, ruhbilimci, biyolog -ki adlarının açıklanmasını, bilgin meslektaşlarının gazabından korktukları için istemediklerini bildiğim kişiler- eh, ne yaparsınız, şahane yıldızlar sanatının üzerindeki tabu her zaman için geçerliğini korumakta...

Politeknik Okulu'nu bitirmiş olmak veya bilgin statüsü, yeterli bir kartvizit sayılmıyor mu acaba, yoksa bunlar, yönünü şaşırıp Mantık yolundan çıkmış uyuz koyunlar mıdır? Bu olasılıklardan birini seçmek gerek. Kuşkusuz astroloji, saçma bir engele çarpıyor: Astrolojinin can düşmanı olan, bilimsel veya akılcı kişilerin çoğunluğu, astroloji öğrenmeye çalışmamak şöyle dursun, deneme yapmayı da kesinlikle reddediyorlar. O halde, akıldışı davranan ve duygusal bir biçimde mantık yürüten hangisi bunların? Açık görüşlü bir etnologun, M.Laplantine'in incelikle değindiği gibi: "Aşırıya kaçan akılcılığın akılcı ile hiçbir ilişkisi yoktur... artık bilimsel totalitarizmin "eski kafalı" düzencelerinden kurtulmak gerekir."

Üstelik, gökcisimlerinin etkisini kabul etmeye yanaşmamak niye, henüz niteliğini ve nasıl işlediğini bilmeden? Günümüzde bile, elektriğin bir enerji biçiminden başka, tam olarak ne olduğunu kim biliyor, ama bu, bizim onu her gün kullanmamızı engelliyor mu?

Önümüzdeki yıllarda gezegensel etki kavramının akıldışı olmadığı, ne saçma bir kavram, ne de rastgele bir iddia olduğu kanıtlanacak olursa, o anda akıla dayandırılan tüm bu saldırılar da boşlukta kalıverir, çöker. Peki, bu nasıl gerçekleşebilir? Çok basit, sadece resmi bilimin boyunduruğunu parçalayacak ve onu bu "yeni" olgulara uygun açıklayıcı varsayımlar kurmak zorunda bırakacak çok sayıda deneyler, tartışılmaz, yadsınamaz gerçekler sayesinde. İşin doğrusu, bu noktaya zaten varmış bulunuyoruz, ne var ki, res-

mi bilimin yanıt verme süresi sonsuza dek uzayıp gidiyor, kendisini tedirgin edenin ne olduğunu görmek istemiyor, bilmek istemiyormuş gibi. Mantığı bilgilerimizin belirli bir durumu olarak adlandırmakta aceleci davrandık. Galileo mantıksılığın kendisi, bilimsel sapkınlığın simgesi sayılmadı mı, hem de gerçek ondan yana iken?... Giordano Bruno'ya gelince, o da evrenin sınırsız olduğu savını sonuna dek desteklemesi yüzünden diri diri yakılmadı mı; ki bu kuram birkaç yüzyıl sonra resmi bilimin saygısını kazanacaktı?...

İşte belki bunun içindir ki bir bilimsel evrendoğum, usçuluk yanlılarını daha az korkutacaktır, çünkü çağdaş insanda temeliyle, kaynaklarıyla, veya kökleriyle olan ilişkilerini yeniden kurma gereksinmesi vardır ve bu bağlar da belki göktedir, eğer şunları söyleyen M.P.Fouchet'nin görüşüne inanacak olursanız: "Öyle düşünüyorum ki, bugün yoksullaşan ve evren duygusunu yitirmeye yüz tutan bir dünya insanında, bu duygunun yeniden canlandırıldığı oranda son derece yararlı bir görev yerine getirilmiş olacaktır..."

Hiç kuşku yok ki Ortaçağ skolastiğini etkisi altına almış olan aristotelesçilik, astrolojiye olumlu bakıyordu ama Descartes, XVII. yy.da tüm bir aydın dogmatiği mirasını sıfıra indirger, yok sayarken ona rahatsızlık verici bir geçmişle dayanışma halinde gibi görünen bu sanata da acımadı ve bir bakıma banyonun suyunu dökerken bebeği de birlikte atmış oldu...

Descartes, Colbert Pierre Bayle, Voltaire ve daha başkalarından sonra gelen, XX. yy. usçuları aydın dogmatizmi kavramı ile bağdaştırdıkları astrolojiye karşı bu bir tür kutsal savaşı sürdürüyorlar. Astroloji onların gözünde aynı zamanda usta-çırak ilişkisine dayanan (inisyatik) düzence ile, içreklik ile, gizemcilikle hatta büyü ile eşanlamlıdır ve tüm bunlar da Descartes'ın aydın devriminden bu yana kuşku uyandırıcı şeylerdir.

Ne var ki çağdaş astroloji, Ortaçağdan bu yana ileride de göreceğimiz gibi, deneyim yolunda epey ilerlemiştir ve öte yandan, kaynaklarının, zenginliklerinin ama aynı zamanda da sınırlarının bilincine varmıştır ve işte güç kazanma tutkusuyla (Ortaçağ ve Rönesans dönemindeki geçici egemenliğini unutmayalım) daha tutar-

lı, daha içine çekilmiş, daha az kaygılandırıcı ve birike birike görüntüsünü bozma sonucunu yaratmış olan tüm o modası geçmiş formüllerden, rastgele hazırlanmış ve adeta büyücülüğe giren reçetelerden kendini kurtarmış olmanın rahatlığında bir görünüm kazanmıştır. Bir de son olarak, gelenek ile modası geçmiş, geçerliliği kalmamış kavramını birbirine karıştırmamaya özen gösterelim; eski sanat ve bilgilerin ve sağaltım (tedavi) yöntemlerinin yeniden doğuşu, bir kaynağa dönüş gereksinimini dile getiriyor ki bu da, doğuya özgü veya hafif ilaçların yeniden tutulur olması, akupunkturun ve aromaterapinin geçerlilik kazanması, bitkilerden yapılmış ilaçlara, homeopati (deneysel tedavi) ve genel olarak eskinin her tür görgücü uygulama ve bilgilerine dönüş ile kanıtlanıyor.

Dönüp dolaşıp aynı soruya geliyoruz: Astroloji şarlatanlığa yakın değişkenliklerine bakılarak mı yargılanıyor yoksa özüne, gerçekliğine, aslına uygunluğuna bakılarak mı? Andre Breton, bu sanatın, adından başka hiçbir ortak yanı bulunmayan iki biçimi arasındaki ayırımı pek anlamlı ve pek kapsamlı dile getiriyor "Kendisi, (astroloji) pek soylu, güçlü ve güzel bir hanımefendidir, öylesine uzaktan gelmiştir ki ister istemez beni büyüsü altına alacaktır. Salt fizik dünyada, güzelliği onunkiyle boy ölçüşebilecek bir başkasını göremiyorum.

Ayrıca bana, dünyanın en büyük gizlerini de elinde tutuyor gibi görünüyor. Ne yazık ki bugün en azından sokaktaki insan açısından onun koltuğuna bir fahişe kurulmuş bulunmakta."(L'Astrologie Moderne, 1954,)

Sokaktaki insana karşı bir diyeceğimiz yok ancak astrolojinin gerçek niteliğinden habersizken şahane yıldızlar sanatının ateşli savunuculuğuna soyunmaya kalkışınca ona yararı dokunacak yerde, zararı oluyor. (İnsanın aklına La Fontaine'in Ayı ile Bahçıvan masalı geliyor.) Çünkü tutarlılığa ve mantığa susamış, ille de akılcılık isteyen bir bireyin karşısında bulunuyor ise, peşinen yitirmiş demektir: Karşısındaki alaycı kişiye, astrolojinin -astronomiye dayanan temellerini açıklamakta yetersiz kalacak, ona astrolojinin olanaklarını da -ki şaşırtıcıdır -ereğini de- ki soyludur gösteremeye-

cektir. Bu tür sahte durumlar, çoğaldıkça, astrolojinin görünümüne ve ciddiliğine büyük zarar verir. Akşam yemeklerine kuşku uyandırıcı bir renk katan, şu türden, saçma olduğu kadar modası geçmiş iddialar geliyor aklıma: "Şey, ben, biliyor musunuz, benim birkaç yükselen burcum var! Özel biriyim...) Gerçi doğru, aynı anda, aynı yer için iki ayrı ufkun bulunması, son derece özel bir durumdur. Bu bakımdan, 1975 yılında bir komünist günlük gazete (çok fazla mürekkep akıttıran, hatta Parlamentoda soru sorulmasına kadar etki yaratmış olan "Yıldızsal saygılarımla" adlı televizyon programı dolayısıyla) "normal bilgili bir beyin için her tür yıldız falı ancak tiksindirici bir şeydir" yargısına varırken, son derece haklıydı, çünkü 1975'in sokaktaki adamı, sahip olduğu astroloji bilgileri dağarcığıyla, herhalde mantıksal açıdan Astrolojiyi yadsımak ve gözkamaştırıcı bir veriye körü körüne (dolayısıyla da eliştirel anlayıştan yoksun) bir inançla bağlanılmasını sağlayan bir büyü anlayışının tortusu olarak görmek durumundaydı. Ama bu durum bugün pek de değişmiş sayılabilir mi? Tabu ve bilgisizlik, dokuz canlıdır...

Bu inanış, inanamamaktan bin beterdir; ancak bilgilenme ile ve doğrudan deneme yapmayla bilinçli ve çok daha hoşa giden bir katılmaya dönüşebilir. Gel gör ki, -ki bu da bir kısır döngü oluyor- akılcılık ve bilimcilik bir araya gelince, bir de gözü kapalı saldırgan veya aşağılayıcı -çoğu zaman kökü politikaya dayanan bir "entel" uzlaşımın da yardımı ile astrolojiye, kendini haklı çıkartma, olduğu gibi gösterebilme, dolayısıyla bir temele dayandığını ortaya koyma olanağını tanımaya yanaşmıyor. Gerçi bir dereceye kadar gelişme yok değildir, açılma yönünde bir gelişme ama gene de astroloji çok zaman daha ilk adımda, öncel olarak yadsınır ki bu, yanlıştır. Ağzına kilit vurulmuştur. Simya ile ve genel olarak içrek öğretiler ile çağımızda kültür soykırımı diye adlandırılan şeyin kurbanı olmuştur. Üstelik bilgi edinmeyi ve deneyim yapmayı yadsıyanlar da gene bilginlerin ta kendisidir. Öne sürdükleri savlar yüz kez çürütülmüş müdür? Aldırış bile etmezler. Astrolojinin en basit kurallarından bile habersiz midirler? Umurlarında bile olmaz. Kutsal Engizisyon Mahkemesi Yargıçlarının Galileo'ya hüküm

giydirmesi gibi hüküm giydirmişlerdir astrolojiye bir kez. Garip bilginler, filozof J.-P.Domenach'ın pek güzel adlandırdığı gibi: "Yarım bilgili kişiler"; şurasını da belirtelim ki bu kişiler, her ne pahasına olursa olsun her şeyi bilir, her şeye yanıt bulabilir görünmeye kalkışacak yerde sınırlarının, boşluklarının bilincinde olsalardı, o zaman yol açtıkları da hiç olmazsa yarım - kötülük (!) sayılırdı...

Demek oluyor ki bilimciler, eleştirel aklı yedeğe almak veya mantık gereksinimlerini susturmak şöyle dursun, sadece öne sürdükleri yöntemlere bağlı kalsalar ve E.Faguet'nin, J.Grasset'nin bir kitabına yazdığı önsözde istediği gibi, "kapıları açsalar, pencereleri açsalar" yeter. E.Faguet şöyle diyor: "O (bilimci) olayları hiçbir zaman olasıdan başka bir nitelikte görmez; ancak bu olabilire, alışık olduğu akılcı yöntemleri uygular, varsayımda bile ihtiyatlı davranır, serüven dolu bir genellemede bile çekingen, hayal kurarken bile arkasını düşünen biri olur; ve böylelikle de akıl için doyurucu olasılıklara ulaşır, dolayısıyla, ki bence bu çok güzel bir şeydir, zekasını havalandırmış, kapıları açmış, pencereleri açmış, ufku genişletmiş, gökyüzüne bakmış olur..." Ve doktor J.Grasset kendisi de "dünün olağanüstüsü, akıl almazı, bugünün bilimselidir" diyerek basit bir formül ile olağanüstüyü veya akıldışını bilimselin karşısına getirdiği zaman ben de: Bugünün olağanüstüsü yarının bilimselidir: Dersem herhalde çizmeyi aşmış olmam, çünkü bunu tarih pek çok kez kanıtlamıştır.

Belli bir aydın lobisinin, astrolojiyi halk yığınları için bir uyuşturucu olmak ile suçlaması bizce marksist ideolojinin katı tutumuna benzetilebilir, çünkü o da kendisiyle halk arasına girecek olan her öğeyi, her öğretiyi, her iktidarı önsel olarak(a priori) yadsır. Marksist bir bakış açısından, Astroloji tarafından, onu temsil eden veya onu belirten göksel bulmaca ile teke tek dolayısıyla tehlikeli bir söyleşide karşı karşıya bırakıldığında her biri kendi bireyselliği yüzünden denetimden çıkar. Doğrudan eylem kesintiye uğrar ve gökten geçer; bu, totaliter bir ideoloji açısından cansıkıcı bir "üçgen"dir. Şunu da unutmamalı ki bir tema bir bireyin, kendine özgü vergileri, yetenekleri ile yansımasıdır. Oysaki hepimiz birbirimize

benzemiyor muyuz? Gerçeği yadsıyalım, var olan farklılıkları, eşitsizlikleri yadsıyalım, devekuşu gibi yapalım, işte demagoji. Bunun içindir ki S.S.C.B. basınında yıldız falı olmayacaktır. Zaten astroloji, eylemcilikten uzaklaştırıcı bir öğe sayılır, bu yüzden de yadsınmıştır.

Bununla birlikte, aşırı sol, astrolojiyi hedef tahtası yapan, tek güç değildir. Eski köktenci gelenek, biz cumhuriyetçilere, biz demokratlara, astrolojinin etkisinin tarihsel olarak kanıtlanmış bir kurgu olmadığını anımsatır. Çağımızın usçuları, Descartes'ın, Pascal'ın ve Voltaire'in mirasçıları, henüz bu düzeyde pek duyarlıdırlar ve bir tür pavlov refleksine sahip oldukları izlenimi bırakırlar. Söylenceye göre nasıl Goering kültürün adını bile duyunca tabancasına davranmakla övünüyor idiyse, günümüz usçuları da, aydınlığa düşman olmuş o çağı onlara azıcık da olsa anımsatan her şeye karşı aşırı duyarlı davranırlar.

"Aydınlığa karşı çıkmak" işte Robert sözlüğü bilgisizlikten yana olmayı, bilgisizciliği (obskürantizm) tam bu sözcüklerle anlatıyor ve ekliyor: "Halkta öğrenmenin ve kültürün yayılmasına karşı çıkmak."

O halde ekmekten sonra halkın ilk gereksiniminin eğitim olduğunu öne süren o ünlü devrimciye inanacak olursak ve gene eğer, bu bilgisizcilik tanımına dayanarak astrolojiyi yerenlere inanacak olursak, son derece ciddi bir tehlikenin bilincine varırız: Astrologlar kamu hizmeti -gazetelerde veya televizyondaki çeşitli yıldız falları gördükleri zaman halkı manevi ekmeğinden yoksun bırakmış oluyorlar, hem de etkili olarak; çünkü bilgisizciliğin bu tanımı sadece bir olguyu değil aynı zamanda etkin bir karşı çıkışı da öngörüyor.

Çok ciddi bir şey bu, cinayet bu...ve suçlayıcı bir şey. Eğer doğru ise. Ame neyse ki gerçeğe aykırı, doğru değil ve bu tersine tanımlamaya biz de şiddetle karşı çıkıyoruz. Az bulunur bir inci, bir hazine bulan biri onu paylaşmak istiyor diye suçlanabilir mi?... Tam tersine, bence astroloji aracılığıyla, insan ruhunun bu anahtarı aracılığıyla vicdanların açılması yoluna gidilmelidir. Bir kendi

kendini analiz ile, bir iç yaşamın zenginleşmesi ile, kendi üzerine bir çalışma yapma gereğinin ivediliğiyle Sokrates' in ünlü "kendini kendin tanı"çizgisinde bir kusursuzluğa gidiş ile karşı karşıya bulunuyoruz. Astroloji çağdaş toplumda her tür kullanımdan yana, bu yüzyıl sonu insanının değişken yaşamını daha uyanık, daha bilinçli, evren yasasıyla daha uyumlu kılacak değerli katkılardan yana zengindir.

Ne yani, astrologlar kalabalıkları sersemletmek ve onları Tanrı bilir hangi karanlık ve kötü güce boyun eğdirmek için ortak mı çalışacaklar? Eğer akılcılar sadece belirli birkaç sahteciyi hedef almış olsalar, hadi neyse diyelim, bir bildikleri vardır. Ama hayır, suçladıkları, genel olarak astroloji ve bunu da bu konuda en basit bir kavrama bile sahip olmaksızın yapıyorlar. Bu da hoş görülür bir durum değil, özellikle de mantıklı davranmayı meslek edinmiş kişilerden gelince: Hele önce Astroloji'yi, ama gerçek olanını, titiz davrananını, zaman ve üzerinde uzun uzun düşünmeyi gerektirenini incelesinler, ve hele kuramını, ilkelerini, dilini doğru olarak uygulasınlar; sonra, ancak gene hâlâ yetersizliğine inanıyorlar ise, işte ancak o zaman kıyameti koparsınlar, ağızlarına geleni söylesinler, suçlasınlar, hüküm giydirsinler ve gazaba gelsinler. Bunu yapmadıkları sürece suçlamalarının hiçbir değeri yoktur ve olsa olsa hafifliklerinin ve düşüncesizliklerinin bir kanıtı olmaktan öteye gidemez.

Gerçekten de bilimci kompleksi dediğimiz bir şey vardır ve bu resmi bilimce benimsenmemiş her şeyin içtenlikle yadsınması olgusundan ibarettir. O halde, varsayımsal bile olsa, aydınlığa karşı kapanan kimdir? Bize kalırsa, hiç de sanılan kişiler değil.

II

ŞU "ASTRONOMİNİN ÇILGIN KIZI" KONUSUNDA EVRENSEL NİTELİKTE SEZGİ Mİ YOKSA GÖZÜ KAPALI İNANIŞ MI ?

"Tanrı'nın evren ile zar attığına inanamam."
A.Einstein, Londra 'Observer'gazetesi, 5 Nisan 1964

Halk diliyle "her kim ki Astrolojiye inanır" (inanmış bir astrolog size, yıldırıma veya elektriğe "inanılmadığı"sadece varlıklarının benimsendiği yanıtını verecektir), aynı zamanda Astrolojiye, bu sanat sağlam bilimsel temellere dayanıyor olarak kabul edilmedikçe, kendiliğinden geçerlilik vermiş olur. Başka bir deyişle varlığını tanımış ya da daha doğrusu bir tür Pascal bahsine tutuşmuş olur: İçinde taşıdığı varsayımlar gün gelip de doğrulanır ise insanlığın binlerce yılından gelme bu denemenin gösterdiği yolda, içinden gelen sesi dinlemekte bin kez haklı çıkmış olacaktır. Eğer bilim temelde Astrolojinin verilerini doğrulayamazsa, iki tutumdan birini seçmek zorunda kalacak: Ya inancından vazgeçecek, ya ona dört elle sarılacak, sanatına karşı yararlı olan ölçütlerin (kriterlerin) henüz kıvama gelmediğini ve daha fazla inceleme gerektirdiğini düşünecek. Bence eğer bu amatör astrolog aydın olma açısından dürüst, doğruyu arayan biri ise, seçimine geniş ölçüde kendi

deneyiminin, kendi araştırmalarının sonuçları yön verecektir. Oysaki, neredeyse yirmi yıldır, kişisel deneyimim, hep tetikte ve kuşkucu kalmama karşın her gün bana kanıtlamaktadır, bin kez kanıtlamıştır ki, Astrolojide "bir şeyler var" hem de sıradan ölümlülerin sandığından çok daha fazla bir şeyler. Bu gözlem beni, evrenin akıl almaz düzeni karşısında şaşkınlıktan şaşkınlığa sürüklemektedir.

Diyeceksiniz ki bana, ama bu, bir inanç tazelemesinden öte bir şey değil, ve inanç tazelemesi duygulara, tutkulara dayanan bir şeydir; Mantığın tam tersi kutupta yer alır. Ne var ki kolektif bilinçdışının, mantığın bilmediği mantığı, nedenleri vardır; insanlığın belleği gökyüzü ile ve yıldızlarla bu söyleşiyi kaydetmiştir, çünkü Astroloji tüm uygarlıklar boyunca vardır hatta öyle görülüyor ki dış düşünce akımlarından etkilenmemiş, "hastalık bulaşmamış" uygarlıklarda bile yerini almıştır. Bu sürekliliğin nedenleri üzerinde durmak gerekmez mi? Kendisini çevreleyen görkemli makrokozmos karşısında insanın, bu mikrokozmosun duyduğu evrensel merak üzerinde? İnsanın en eski biliminin oluşuna yön veren gizem karşısında, hangisi daha iyi, "akıldışı"nın (bu sözcük "açıklanmamış, aydınlatılmamış" anlamında alınmıştır) işe karışmasını önlemek mi, ya da onunla daha da zenginleşmek mi? İşte soru bu. Önsel kuşkuculuğa özgü bu pısırık ve kuru tutumla, bu aydın çekingenliğiyle gurur mu duymalı, yoksa Baudelaire gibi Serüvene susamış bu Koç insanı gibi, kimi tehlikeleri göze almak pahasına "Yeni bir şeyler bulmak için gayya kuyusuna dalmalı mı?..."

Köylüler, doğaya yakın yaşayan insanlar, onlar, bilirler. Bu adla anmasalar bile evrensel karşılıklı bağımlılık konusunda onların hiç kuşkusu yoktur. Ne zaman ekileceğini, dikileceğini, hasat edileceğini bilirler, Hz.Süleyman'ın kitabında onlara söylendiği gibi "her şeyin bir zamanı olduğunu" ve işte bu zamanın da temel önem taşıdığını bilirler ki bu da Astrolojinin özüdür.

Mantığa tapan Emmanuel Kant, alışkanlıklarının kölesi -gün günlük gezintilerinde hep aynı ağaca kadar gitmez miydi?- olan bu Boğa insanı bile, insanı "başının üzerinde yıldızlı gökyüzü ve yü-

reğinin dibinde ahlak "ile tanımlarken, evren ile insan vicdanı arasında gerekli bir uyum ilişkisi kuruyor değil midir? O halde, kraldan fazla kral yanlısı olmak niye? Öte yandan, şunu da söylemem gerekir ki, benim aydın yan tutarlığım, bir önsel yadsımanın tam tersi kutba, bir açılmaya doğru eğilim gösteriyor ve bana öyle geliyor ki, aklımızın doğal eğimi de bu yönü, bu hoşgörü yönünü, bu "neden olmasın?" yönünü, sımsıkı ve verimsiz bir kapanmaya yeğlemelidir...

Bilimsel öğrenim, bilgi, bir uygun düşünce ortamının ürünü değil midir, mantık, akıl almazı anlamaya, kabul edilmezi benimsemeye çalışmaz mı, sonradan, tek karar verme yetkilisi olan deneyimin oklarına hedef olmak pahasına?

Son olarak. astrolojinin bugün içinde bulunduğu geçici evrede, bu, üç yüzyıldan beri bilicilikle ve boşinançla bir tutulmuş bir simgesellikle bir bilim (en azından gerçek bir bilimsel temele dayanan bir sanat) olma arasındaki huzursuz ara dönemde, son derece zayıf bir durumdadır ve aralıksız uğradığı saldırılar bir yandan bunu kanıtlarken...aynı zamanda da onun canlılığının tanıkları olmaktadır. Tüm büyük bilimsel kuramlar herhalde bir önsezi, dolayısıyla da deneyimin desteklediği bir inanç eylemi üzerine kurulmuştur. İnanç olmadan deha olmaz; sezgiye dayanan, hatta gizemci bir belirsizlik olmasaydı eğer Einstein'in görecelik kuramı günışığına çıkabilir miydi?

Bilimsel denemenin katıksız kuramcısı Claude Bernard'a kulak verelim: "Deneysel yöntem, özgür düşünürün yöntemi, sadece bilimsel gerçeği arar. Her şeyin başı olan duygu, deneysel düşüncelerin öne sürülmesi için, tüm doğallığını ve olanca özgürlüğünü korumak zorundadır; akıl da, kuşku duymak özgürlüğünü korumak zorundadır ve bu yönden her zaman düşünceyi deneyimin denetimine sokmaya kendisini zorlar. Nasıl öteki insan eylemlerinde duygu, eylemin nedenini veren düşünceyi öne sürerek belirleyici rol oynar ise, bunun gibi, deneysel yöntemde de girişimi düşünce yoluyla ele alan, duygudur akla yön veren ve bilimin birinci hareketini oluşturan, sadece duygudur. Deha kendini doğa olaylarının

yasalarını doğru olarak algılayan pek nazik bir duygu biçiminde açığa vurur... "Ama Arthur Koestler'i de okumak gerek. 'Uyurgezerler' adlı kitabında yazar, yaratıcı dehada sezginin savunmasını yapıyor: "Her türlü yaratıcı eylem, edinilmiş düşünceler perdesinden kendisini kurtarmış olan yeni bir saflığı gerektirir."

Ancak biz yeni doğmakta olan bir bilime karşı beslenebilecek olumlu önyargının -özellikle de bu bilim binyıllardır böylesine bir ilgi çekmeyi sürdürmüşse!- Mantık tarafından kınanacak bir yönü olduğunu sanmıyoruz. Alman romantik profesör Max Scheler de kendi açısından, gerçek bilginin sevgiyle, tutkuyla koşut gittiğini ve ancak içeriden, konu ile doğal bir yakınlık duyulması koşuluyla elde edilebildiğini öne sürüyor. Louis Lavalle de böyle düşünmekte: "Düşünce ve sevginin olanca etkinliğiyle olaylara karşı çıkmalı: Düşünmek ve sevmek, dünyadaki varlığımızı yeniden bulmak demektir, dünya ile aramızda doğaüstü bir birleşmeyi duyumsamak ve gerçekleştirmek demektir. Demek oluyor ki bilmek, istemekten ayrı düşünülemez...Zeka ile konusu arasında bir tür karşılıklı çığırı vardır. Bu yüzden nesne, bir sevgi davranışıyla zekaya yönelir gibidir... Onda, bir tür zekayı döllemek gereksinmesi vardır ki zeka da onu içine alır ve aydınlığı ile sarar. Kendi kendinden vermekten hiç geri durmaz, yeter ki buna karşılık o da arzu edilsin." (La conscience de soi.)

Tersine, aklın kapatılması, yadsınması, itilmesi, delinmesi, ilerici değil, çocuksu bir davranışın ürünüdür, tek sözcükle bilim karşıtı bir davranışın ürünüdür. Çünkü iyi düşünülecek olursa, bilgisizcilik -karşıtı terörizm... gene bilgisizciliğin en şaşmaz yaratıcısı olmayacak mıdır?

III

MEDYAYA VE TOPLUMA YÖNELİK ASTROLOJİNİN DEĞİŞİMİ

"İlkel gibi davranmak ve kurnay gibi öngörmek.
Rene Char

"En iyi, iyinin düşmanıdır."
Halk deyişi

Medyaya yönelik yayınlarında insanlığı on iki dilime bölen bir sözde bilimi geçerli saymak olası mıdır? Şurası kesin ki ödün vermez ve bilime bağlı astrologun gözünde bir kesin, değişmez gibi tanıtılan ticari Astroloji medya bağımlısı evrenimizde giderek yayılan bir bela salgındır. Derhal, bir deyişle rengini belli etmek ve bir "konfeksiyon" astroloji olduğunu söylemek gerekir... Yoksa bu sanata, bu bilime tüm ölçüsünü veren "ısmarlama" bir astroloji değildir bu.

Her şeyden önce şunu belirtelim ki bu sözünü ettiğimiz ticari astroloji, sadece ve sadece tahmin yürütmekle uğraşır ki bu bile, şahane yıldızlar sanatının saflığı görüntüsüne sürülecek bir lekedir, çünkü astrolojinin ilk ve en önemli işlevi, kişilik analizi, en gizemli yaratığa yöneltilen lazer ışınıdır. Ama her şeyden önce, bü-

yük gazetelerin kişiye özgü hazırlanmamış olan yıldız fallarında sadece ve sadece salt güneş burcunu göz önüne alır ve böylelikle ancak soyut bir temel üzerinde çalışmış olur. Her defasında yalnızca bir burcu, dolayısıyla da insanlığın ancak on ikide birini kapsayan böyle bir yıldız falının ne değeri olabilir ki? Kimi koşullar altında bu tahminlerin de yaklaşık, görece olsa bile, gene de bir değer taşıdığını göreceğiz. Koç veya Oğlak olmak, yalnızca göz önüne alınan doğum anında Güneşin burçlar kuşağında Koç veya Oğlak burcunda bulunduğu anlamını taşır (elbette güneşe göre burçlar kuşağının göz önüne alındığı varsayılarak, yoksa, ileride açıklanacağı gibi, takımyıldızlar burçlar kuşağı değil).

Ama bu da öteki dokuz gezegen açısından, başka hiçbir şey ifade etmez. İçlerinden üç dördü (Mars,Venus, Uranüs, Plüton, ne bileyim?) Başak burcunda bulunuyorlar idiyse, o zaman o anda doğan kişi, Başak'ta gezegensel yığına sahip adı verilen türden olur, eğer bir de Yükselen burcu Yengeç'te bulunuyor ise, bu iki burçtan (elbette artı güneş burcundan) etkilenmiş demektir ve başat (hakim) burcu, karmadır. Bu, okuyucuya, güneş burcunun sadece bireyin pek kısmi ve kabataslak bir işareti olduğunu ve çok daha karmaşık bir kişiliğin sadece bir bileşkeninden ibaret olduğunu anlatmak için basit bir örnektir; bu da ortak bir yıldız falına sadece bir belirti, bir gösterge değeri verilmesi gerektiğini gösterir, fazlasını değil.

Ayrıca, 'ongünlere' bölünmüş olması koşuluyla, çünkü bir yavaş gezegenler akışı (ele alınan döneme zemin oluşturan) bir haftada, hatta bir ayda bile, bir burcu tam olarak hiçbir zaman kapsayamaz. Böylelikle basında sık sık çıkan kimi yıldız fallarının nasıl bir hayal ürünü, daha doğrusu nasıl yararsız olduğu daha iyi anlaşılacaktır, şunun gibi: "Bu ay, sevgili Başak'lar, Neptün sizleri hayalci yapacak, doğaüstüne açık olacaksınız..." Adı geçen Neptün'ün burçlar kuşağında ancak üç dört derece yani burç içinde ancak dört günlük bir yeri, fazlasını değil, ilgilendirdiği (Mayıs 1988 iklimi ele alınacak olursa eylül ayının ilk dört gününün Başak'ları), ve tüm ötekilerin dışında kaldığı bilindiğinde, bu insanı ister

istemez düşündürüyor. Unutmayalım ki güneş sistemimizdeki gezegenlerin, Plüton'dan sonra en yavaşı olan Neptün, tüm 1988 yılı boyunca burçlar kuşağında ancak beş derecelik (yani burcun altıda biri kadar!) bir yol alır.

Bununla birlikte, elbette burçları on günlere (dekan'lara) veya etki sektörlerine bölmek koşuluyla bir yıldız falı, ortak (kolektif) bile olsa okuyucu için çok çok iyi bir çıkış noktası, dost bir yolgösterici olabilir. İşbirliği yaptığım Fransız olsun, yabancı olsun çeşitli gazetelere gelen mektuplardan bunun denemesini yapmış olmaktayım, ve beni okuyanların %80'i tahminlerimden hoşnut kalmamış hatta tiryakisi olmamış olsalardı, ben de onları çoktan terk etmiş olurdum. Bununla birlikte % 20'lik istisna gene de var ve bunlar susarak geçiştirilemediği gibi gözardı da edilemez. Bu kişiler, yazılarımın altına eklemeyi hiç unutmadığım ve çok, çok önem verdiğim şu küçük tümcemin hedef aldığı okurlardır: "Bu tahminler, saf burçlar için hesaplanmıştır; oysaki bir temanın egemen burcunun ille de güneş burcu olması gerekmez." O zaman bunların temaları gerek başka bir yükselen -ve güçlü etken ile, gerekse bir başka burçtaki gezegensel yığılma ile, güneş sistemi burcunun aldıklarına karşıt akımlar alır, ve bunları az çok etkisiz kılar. Tahminlerimle gerçekte yaşananlar arasında bir uyuşmazlık olduğu bana bildirildiği zaman hemen bilgisayarımda kontrol ederim. Ama az önce söylediğimiz gibi, bu, kuralı doğrulayan istisnadır.

İyi ama, sözgelimi bir burcun belirli bir on gününde doğmuş HERKES için geçerli olacak temel iklimleri, sahteciliğe sapmadan, dürüstlükten ayrılmadan vermeye olanak sağlayan bu garip hatta inanılmaz kural nedir? Bana sık sık ve besbelli, iyi niyetle, soruyorlar, nasıl oluyor da, son on günün tüm Boğa'ları belirli bir dönemde aynı kozmik iklimlerin etkisinde kalıyor diye? Bu ciddi olamaz, diyorlar... Ama ne var ki, ciddidir. İşte açıklaması, sadece gökbilimle ilgili: Her yıl, aynı tarihte -diyelim 18 Mayıs papa Jean-Paul II'nin doğum günü,- Güneş, Dünya'dan bakıldığında göğün aynı noktasına gelir, bu nokta, Boğa'nın son on gününün arkasına, yaklaşık 28 derece arkasına rastlar (ele alınan yıla göre, bir derece

değişebilir). Şimdi astrolog, eğer gökbilimsel hesaplarının yardımıyla ve bu belirli noktaya göre aynı anda öteki gezegenlerin bu nokta ile açılarını veya aspektlerini değerlendirerek bir kozmik bileşime varacak olursa, doğum yılları ne olursa olsun, doğum Güneşleri tam göğün bu noktasında bulunan herkesin bu tahminlerin kapsamına girdiğinden kuşkusu kalmayacaktır. Çünkü isterseniz Jean-Paul II gibi 1920'de veya Charles Trenet gibi 1913'te doğmuş olun ama aynı zamanda da ister dünyaya 1921'de ve Daniel Gélin gibi, 19'da değil de 18'de gelmiş olun, veya Grace Jones gibi 1952' de doğmuş olun, hatta Jose Artur gibi 20 Mayıs 1927'de veya da Mireille Darc gibi 15 Mayıs 1938'de doğmuş olun (çünkü bir akımın tam aspektin her iki yanında birkaç derecelik bir etki alanı vardır), yanılma korkusu olmaksızın, burçlar kuşağının bu bölgesinden bir gezegenin geçmesinin, istisnasız tüm bu doğanları etkileyeceği ileri sürülebilir. Örneğin, 1988'in ikinci yarısında ve 1989' un ilk üçte birinde Jüpiter için böyle olacak ve o zaman doğan kişiler kendilerinden çok söz ettireceklerdir... Boğa'nın son on gününde doğanlar gibi mi? Elbette ki hayır, çünkü bir gezegenin etki alanı, etkilediği kişinin konumuna ve kişiliğine göre değişir ve Jüpiter belki bir politikacının seçilmesine veya bir şarkıcının ün kazanmasına yol açacakken, öte yandan da komşu Boğa'daki tesisatçının işlerinin gelişmesini sağlar bakarsınız! Gezegensel simgecilik uğraşı, her zaman çözümlenmesi kolay olmayan ama bir astrolog için varlığı kabul edilen bir dile sahip... Elbette ki o astrolog, eğer ayrıntılarıyla oynamayı ve onları yakalamayı biliyor ise.

Görülüyor ki, kolektif yıldız falı büyük bir ciddilikle yapılabilir, ancak bu iş, onu hesaplayan astrolog açısından çok zaman harcanmasını ve zihnin konu üzerinde yoğunlaştırılmasını gerektirir. Bize göre böyle bir yıldız falı, herhalde yalan reklamcılığın sinsi zararlarından da, televizyonda gösterilsin gösterilmesin kimi filmlerin şideti özendirmesinden de, ahlakdışı, açık saçık yayınlardan da, ilaç yoluyla -yatıştırıcılar ve diğerleri- zehirlemelerden de çok daha az zararlıdır ki tüm bu saydıklarım, hep ekonomik etkenler göz önüne alınarak girişilen işlerdir. Şunu da ekleyeyim ki, ciddi

ve akıllıca tahminler, belirli bir irade özgürlüğü kaldığı ölçüde -ki buna inanmak istiyoruz- kötülükleri bir dereceye kadar olsun önleyebilir, uyarı ödevi görebilir; ayrıca, bir koruyucu olarak da işe yarayabilir, uyarıcı niteliğiyle ya da belirli bir akış karşısında takınılacak tavır konusunda okuyucuya öğüt vererek, yol göstererek, toplum için gerçek bir yardımcı olabilir, okuyucu, böyle tahminlere bakarak "bu da geçer yahu!" diye düşünür, böylelikle moral çöküntüden kendisini kurtarabilir.

Öte yandan bu durum Astroloji'nin büyüklüğüne hiç mi hiç gölge düşürmez; hatta tam tersi de diyebiliriz. Çünkü daha iyi, iyinin düşmanıdır ve içrek, inisyatik, kendi fildişi kulesinde kıskançlıkla korunan bir astroloji bilimi, yeğlenecek bir şey değildir; bu tutum onu, sokaktaki insandan uzaklaştırır o insanın gözünde ulaşılmaz, büyülü, kaygı verici bir imge yaratmasına yol açar; bu da yüzyıllardan beri süregelen sağırlar söyleşisinin daha da sürüp gitmesine neden olacaktır. Bize öyle geliyor ki kolektif astroloji, ilgi açısından da bir bağlayıcı işlev görebilir, çünkü toplumun tüm katmanlarına girer ve şaşkınlıklara, sorulara, hatta yeni yeteneklere yol açabilir. (Arşivlerimde bunun örnekleri var.) Bu arada şunu da belirtmeden geçmeyeyim, Tele7 Jours okurlarım gönderdikleri mektuplarda bana sık sık teşekkür ederler, veya beni kutlarlar çok zaman bir astrologun veya kendini astrolog diye tanıtan birinin yaptığı, kişiye özgü tahminlerden daha doğru çıkan, ister istemez kolektif tahminlerimden dolayı. Bize gelince biz, daha on dört yaşından başlayarak bizi kendine bağlayan, büyüleyen, altüst eden astrolojinin bu basitleştirilmiş biçimini hem lanetliyoruz karşılaşılan kötüye kullanımlar, yetersizlikler nedeniyle hem de kutsuyoruz; onyıllardan beri var olan, adına Horoskop diyeceğimiz bir dergi olmasaydı, belki de dünya görüşümüzü değiştiren bir düşünsel tutkunun ve bir manevi deneyimin yanından, farkına varmaksızın geçip gidecektik. Biliyoruz, bu söylediklerimiz, bir yandan, doktor Knock gibi, her şeyden önce sanatlarını örten gizem perdesini açmamaya özen gösteren, onu büyük bir gizle kuşatan, bu gizi de sımsıkı kapalı bir terimsilimle (terminolojiyle) besleyen kimi

astrologları, öte yandan da, özleştirmeden yana olanları dehşete düşürecektir.

Bunların içinden kaç tanesinin böylesine, buluşlarını halkla paylaşmak, tanıtmak ve kanıtlamak olanağını veren bir gazete veya dergi sütunundan kendi istekleriyle vazgeçeceklerini merak ediyorum doğrusu ve hiçbirinin de bunu yapacağını sanmıyorum. Zaten belki de böyle bir olanak hiçbir zaman sunulmamıştır kendilerine. (La Fontaine'in koruklarını düşünelim bir...) Birbirlerimizin yüzüne, astrolojimizin "hafif" veya "halka indirgenmiş" niteliğini fırlatacağız. Ben de onlara, halkın aydınlatılmasından, bu gibi işlerin halka açılmasından yana bir tutum içerisinde olduğum yanıtını vereceğim. Çünkü kuşku götürmeyen bir şey var ve hep de var olacak; kolektif astroloji, gazetelerdeki veya televizyondaki yıldız falları bir mesajın geçirilmesine, sevdiğim bir deyimle, kapı aralığına ayak konmasına olanak veriyor. Gene de uyanık olmak, tetikte olmak ve gazetelerdeki tüm o sözde astrolojik serüvenlerin oyununa gelmemek gerek!... Bundan sonrası, oyunu kuralıyla oynamak ötekilere, okuyuculara kalmış bir şey.

Her iki görüşün temsilcilerine bir diyeceğimiz daha var: Hangi ciddi meteorologa sorsanız size, havanın nasıl olacağı konusunda, yirmi dört saatten sonrası için geçerli tahmin yapılamayacağı yanıtını verecektir. Gene de, birlikte meteorologlara, bir dahaki tatil döneminde hava durumunun nasıl olacağı konusunda sık sık sorular sorulur ve bu da kimseyi şaşırtmaz. Öte yandan, şunu da ekleyelim ki, katıksız ve soyut bir tipolojiyle oynamaktan kimseye zarar gelmez ve derinliğine uygulanan bireysel astroloji imgesini de hiç mi bozmaz... Çingenelerin ateşli mizacından ya da İsveç soğukkanlılığından veya İspanyol gururundan ya da İsviçre temizliğinden söz edilmiyor mu? Bu, miskin çingene veya coşkulu İsveçli olmadığı anlamına ya da İsviçreliler'in tümünün de mis gibi koktuğu anlamına mı geliyor? Neden Koç insanının da değişik yaradılışta olabileceği sözkonusu edilmesin: Bu burçta doğanların hepsi de şu veya bu erdeme ya da şu veya bu kusura sahiptir diye bir şey var mıdır? Gezegensel kokteyline uygun olarak, davranışları da il-

le de kendine özgü olacak diye bir şey? Demek oluyor ki burada ne gizlerin açığa vurulması, ne herhangi bir alçalma veya kirlenme sözkonusu, çünkü her ne olursa olsun, gerçek Astroloji hiçbir zaman, güldürü yoluyla bile küçük düşürülemez. Sicilya'da bir yerlerde, karalara bürünmüş bir kadın diz çöküp Meryemana'nın, büyülü güçlere sahip olduğuna inandığı bir heykeline tapıyor diye Katolikliğin özünde değişime uğradığı söylenebilir mi? Kuşkusuz hayır. Oysaki heykele tapınmak günahtır ama bu dindarlık gösterisi bir günahlarından arınmaya, bir soyutlamaya bir, dünya zevklerinden el etek çekmeye giden bir ruhsal gelişimin ilk basamağıdır ve o Sicilyalı kadın da tüm bunlara yürekten inanmıştır. İşte aşağı yukarı, bizim sözünü ettiğimiz uğraş da buna benziyor.

ASTROLOJİ BİLİMLE BULUŞUYOR

I

BİR BİLİMSEL ASTROLOJİNİN VARSAYIMLARI

"Çünkü, düşünecek olursak doğada insan nedir? Sonsuzun karşısında bir hiçlik, hiçliğin karşısında bir bütün, hiç ile her şey arasında bir orta. Aşırı uçları anlamaktan sonsuz uzakta eşyanın sonu ve ilkeleri onun için, aşılmaz bir giz perdesiyle örtülüdür ve çıktığı hiçliği de, içine gömüldüğü sonsuzluğu da görme yeteneğinden aynı derecede yoksundur.

O halde ne yapacak, eşyanın ilkelerini ve sonunu tanıyabilmenin ebedi unutsuzluğu içinde ortasını bulmaya çalışmaktan öte? Her şey hiçlikten çıkmıştır ve sonsuza dek gider. Bu şaşılası gidişi kim izleyecek? Bu harikaları yaratıcısı anlar. Başka kimse anlayamaz...

Blaise Pascal, *Düşünceler*

Pascal'ın bu, doğanın insan tarafından gerçekten bilinmesi olanağı konusundaki bu karamsarlığı -ya da gerçekçiliği?- belki de tartışma götürür ama bilimsel akıl verisinden amaç, insan, Descartes'ın dediği gibi, "doğaya egemen ve onun sahibi olsun" diye, bilinmezin sınırlarını olabildiğince uzağa götürmektir. Öteden beri, tüm gizlerini kıskançlıkla koruyan bu doğa karşısında insan doğa olaylarının bir açıklamasını bulmaya çalışagelmiştir ve zaman içinde geriye gidildikçe bu açıklama, giderek daha geniş ölçüde, bir büyü anlayışının yansıması olmuştur. Çok çok eskilerde, ta Sümerliler veya Kaldeliler döneminde, hatta belki de Mısır'da doğmuş olan, gökcisimlerinin etkisine olan inanca gelince, öyle anlaşılıyor ki başlangıçta insanlar gökcisimlerini tanrı sayıyor ve onlara tapıyorlardı. Yani gökcisimlerine tapınmaya vermişlerdi kendilerini.

Çok daha sonra, yeni yeni doğmakta olan Hıristiyanlığın etkisinde kalmış bilge Plotinus (205-270) artık gökcisimlerini yeryüzündeki olayların nedeni olarak değil de sadece dünyadaki herhangi bir olay ile bağdaşan belirtiler olarak görüyordu. "Gökcisimlerinin devinimi, gelecek olayları haber verir ama çok zaman sanıldığı gibi onları yaratmaz ve tüm devinimler eşgüdümlü ve birliğe doğru yönelmiş olduklarından, hepsi de belirtilerle haber verilir..." Plotinus, astrolojinin anahtarı olan bu evrensel sempatiye daha o zamandan inanmıştı: "Bu evren tüm canlıları içeren tek bir canlıdır."

Hermes Trismegistos zamanından kalma bu, makrokozmos (Evren) ile mikrokozmos (insan) ın birbirine benzemesi kavramı, evrenden tek bir kozmik soluklanma, tek bir soluk diye söz eden Hippokrates'in de benimsediği kavramdır. Biyokozmik ritimlerin varlığını duyumsayan, hastalarına ilaç verdiği, tedavi ettiği saate bunca önem veren, onlardaki bir tür çevrimsel, dolayısıyla da değişken algılama gücünün hatta aynı gün içinde bile değişebilen bir gücün bilincine varan, Paracelsus (1493-1541) oldu. Çağdaş bilim ve özellikle de kronobiyoloji veya homeopati, bu kurama geniş ölçüde hak vermiştir.

Büyük astronomastrolog Kepler'e gelince, o "ruhun gökcisim-

sel ışınımların bir bileşim noktası"olduğuna inanıyordu. Ve işte doğumda gökcisimlerinin etkisini şöyle anlatıyordu: "Bu gerçeği deneyle saptamış olmakla övünebilirim, diyordu: İnsan, yaşama girdiğinde, artık ana karnında kalamayıp da kendi için yaşamaya başladığında, gökteki tüm takımyıldızların, yani gezegensel etkilerin bir damgasını, bir görüntüsünü alır; ve bu karakterini ta mezara değin korur. "Demek oluyor ki yeni doğan bir bebeğin üzerine bir gezegenin daha doğarken damgasını vurduğuna, izini bıraktığına inanıyordu.

Amerika Birleşik Devletleri'nde, Dr.Robert O.Becker, çok ciddi bir bilim dergisi olan Nature'de şöyle yazıyor: "İnsanın, merkez sinir sistemince yönetilen davranışı, dünyanın manyetik alanına, güneşin ve gezegenlerin durumuna, aynı zamanda da alçak ve yüksek enerjili kozmik ışınlara bağlıdır." (Kanıtlar konusundaki bölüme bakınız). Daha açık, ayan beyan olunabilir mi? Bu, gökcisimsel etkinin deneyim sonucu kanıtlanmış olduğu anlamına gelmez mi? O halde, neden bu haber gazetelerin manşetlerinde yer almıyor? sorarım size...

Çağdaş astrolog, XVII.yy. da yaşamış büyük kuramcı astrolog Morin de Villefranche uzmanı Jean Hieroz, o da kendi yönünden, makrokozmos/mikrokozmos benzerleğine dönüyor: "Gerçekten, sadece atom güneş sistemiyle şaşılacak derecede benzerlik taşımakla kalmayıp, çekirdeği de dahiyane makrokozmos" ve mikrokozmos" kuramının öngördüğü benzerlikler zincirini sürdürdüğüne göre, benzerlikler merdiveninde sadece bir basamaktan ibaret olan ve gövdesi çevresini saran dünyayı yöneten yasanın yönettiği atomlardan oluşan Tarih'in de, yazgısının gidişini ve buna uygun olarak gökcisimlerin akışını, aynı nedenin birbirine koşut gelişimleri olarak görmesinde şaşılacak bir yön var mıdır ki? Ayrıca, sadece bu koşutluk görünürde olduğundan ve tek ayırdedilemez neden olduğundan, kimilerinin bunu bir neden sonuç ilişkisi olarak algılamasında da şaşılacak bir yön var mıdır? Tek bir nedenin koşut sonuçlara etkileri veya nedenden sonuca olan ilişki, ikisi de aynı derecede saygıdeğer bakış açılarıdır... "Ve Hieroz sonra da çağdaş

astrolog fizikçilerin görüşünü açıklıyor ki bunlara göre "astrolojik akımlar yüzyılımızın birinci derecede önem taşıdığını bulup ortaya çıkardığı o çok yönlü ışınımın bir parçasıdır"

İşte Dr. Roux de la Roque'un *(Le Monaco medical'*de yer alan) ilginç varsayımı: "Doğumundan önce dölüt (fetüs) döl kesesi sıvısı içinde, bu son derece yüksek elektrik iletkeni olan tuzlu sıvı içinde yüzer. Bu sıvı Faraday kafesi işlevi görür ve dölütü elektromanyetik kökenli her tür dış etkiye karşı korur. Doğarken dölüt, kozmik dalgaların o küçük saldırısına uğrayacak ve bunlar onun üzerinde silinmez iz bırakacaklar, canlı hücrelere sonsuza dek kazınacaklardır, tıpkı bir kayıt iğnesinin el değmemiş balmumu bir plak üzerin izler bırakması gibi. Her birimizin kendine özgü niteliklere uyarlanmış bir dalgası olduğu kolayca anlaşılır." Mühendis Schiff'in A.B.D. de *Kozmik Çağ* adlı eserinde, yazar, çağdaş fiziğin her birimizin bir elektromanyetik alan içinde devindiği gerçeğini ortaya koyduğunu yazıyor ve astrologların bunu binlerce yıldır bildikleri, yıldızsal temanın sözkonusu elektromanyetik güçlerin şemalaştırılmasından öte bir şey olmadığı sonucuna varıyor. Bir başka yerde de yazar, Dr.Borr (Yale Üniversitesi) a değiniyor ve onun şöyle dediğini belirtiyor: "Tüm cisimler ölçülebilir ve saptanabilir bir elektromanyetik alanla kuşatılmışlardır. Bu elektrik alanlar veya "yaşam alanları"(lifefields) yaşamın, kalıbı oldukları fizik maddesine yön verir ve denetlerler.

Astroloji araştırmacısı için birinci derecede önem taşıyan bu bilimsel gözlemin üzerine bir de Amerikan gökbilginlerinin (22 ocak 1985 tarihli *Herald Tribune* gazetesinde "Kozmik ışınların kaynağı belirlendi" başlığıyla yayınlanan) buluşunu ekleyelim ki buna göre olağanüstü güçte kozmik ışınlar Dünyayı bombardıman etmektedir. Bu ışınların en hatırı sayılır kaynağı , Samanyolunun dış saçakları üzerinde bulunan Cygmus X3'tür. Bir hafta önce Tucson (Arizona)da toplanmış olan, Amerikan Astronomlar Derneği, astrofizik alanındaki bu buluşun birinci derecede önemli ve akıl almaz olduğu değerlendirmesini yapmıştı.

Birkaç bin yıllık bir astroloji koyutunu doğrulamaktan başka

bir şey yapmayan bir buluş: Bu koyuta göre evren bir kozmik enerji içinde yüzer ve bu ışınların uyumu veya uyumsuzluğu insan davranışı, karakteri veya yazgısı üzerinde etki yapar.

15 Şubat 1965 tarihli Amerikan *Hospital Focus* dergisinde "astroloji karşıtı tutucuların saçlarını diken diken edecek nitelikteki şu yazı okunabilir: "Gökcisimleri biyolojik madde üzerinde doğrulanabilir bir etki yaparlar", ve bir de şunu: "Elektromanyetik olgular ile biyolojik süreç arasında bir ilişki vardır." Başka bir deyişle, işte nedeni bilinmeksizin, insanın içinden geliveren antipatiler de, sempatiler de, bir çırpıda açıklanmış oluyor: Birbirini çeken veya birbirini iten titreşimler yayan manyetik alanlar! Yıldızsal tema, kişinin, dünyaya geldiği zaman içinde yüzdüğü kozmik enerjilerin şemalaştırılmasından başka bir şey midir? Astrologlar binlerce yıldan bu yana bu koyuttan (deneysel olarak doğrulanmış) yola çıkmıyorlar mıydı? Zaten A.B.D. de Kozmik Çağ'ın yazarı da: "Astrologların huzur içinde gülümsediğini söylemeye gerek yok." diye yazarken bu gerçeği kastediyordu.

Claude Bernard, 1865 yılında 'Deneysel Tıp Bilimi incelemesine giriş' adlı yapıtını kaleme alırken düşsel bir anlayıştan uzaktır. Çağdaş bilimin kurucularından biridir. Ayrıca bu bilimin büyük deneyim ilkelerini kendisinden önce gelen F. Bacon'a oranla çok daha büyük bir titizlikle hazırlamıştır ve o da şu doğal mikrokozmos/makrokozmos ikilemesine değinir, ancak aşağıda da görüleceği gibi, astroloji sözcüğünü hemen hemen inanılmaz biçimde, yerine kullanabileceğimiz tıp konusunda. Gerçekten de, "şimdi, diyor, geriye bir soru kalır ki o da tıp bir gözlem bilimi olarak mı kalmalı yoksa bir deneysel bilim olarak mı kalmalı sorusudur. Kuşkusuz tıp, her şeyden önce bir basit klinik gözlem olmak zorundadır. Sonra da, organizma kendiliğinden uyumlu bir birlik, büyük dünyanın(makrokozmos) içerdiği bir küçük dünya (mikrokozmos) oluşturduğundan, yaşamın bölünmez olduğu ve sağlıklı ve hasta canlı organizmaların bize sunduğu fenomenlerin bütün olarak gözlenmesi gerektiğinden, bu yolda kendini eğitmeli ve gözlemlenen olgular üzerinde mantık yürütmekle yetinmelidir. Ama insanın

kendini böylece sınırlaması gerektiği kabullenilirse ve tıp biliminin sadece basit bir gözlem biliminden ibaret olduğu ilke olarak alınırsa, hekimin de tıpkı gökbilgininin gezegenlere el süremediği gibi, insan bedenine el sürmemesi gerekir. Böyle algılanan tıp bilimi etkin bir tıp biliminin, başka bir deyişle bilimsel ve gerçek bir sağaltım biliminin yadsınması demektir."

Gözlem bilimi olan astronomi ile astroloji arasındaki fark astrolojinin, dünya yaşamı üzerinde gök cisimlerinin etkisini inceleme peşinde olduğundan, elle tutulabilir ve ölçülebilir etkileri içerdiği varsayıldığına göre, deneysel olabilmesidir. İşte astroloji bu deneysel evreye henüz girmeye başlamış sayılır ve ancak bilimsel deneyim kurallarına uysallıkla ve titizlikle boyun eğerse tam bir bilim niteliğine kavuşabilecektir... Bu da her şeyden önce bilimsel denemenin resmi bilim yandaşları tarafından tümüyle bir aydın nesnelliği ve dürüstlüğü anlayışı içerisinde yürütülmesini ve gerçekleştirilmesini gerektirir ama ne yazık ki, şimdilik böyle olmamaktadır.

Henüz pek genç olan kozmik etkiler bilimi (ileride sözünü edeceğimiz, B. Gauquelin'in çalışmalarından doğmuş olan) kavanozu içerisinde meteoroloji kurbağasını heyecana getiren veya yıkan kozmik çalkantı kuramının insanlar üzerinde de aynı etkiyi yaratabileceği savındadır...Halk ne istiyor...yıldız falcıları mı? Politeknikli Michel Auphan ('Bilim tarafından onaylanan astroloji', La Colombe yayınları) a göre, astroloji bir bilimdir ve Auphan bize bir fizikomatematik örnek önerir ki bu örneği de aşağıdaki iki basit varsayıma dayandırmaktadır:

1. Gök cisimlerinin etkisi titreşimli bir ışınlama ile yayılır ve bu ışınlama dalgaların yayılmasının uyduğu matematik yasalara uyar ki bu yasalar da bugün bilinen tüm ışınlanma olgularına ortak yasalardır.

2. Bu ışınlanmanın kaynağı güneştir; dalgalar gezegenler tarafından kısmen yansıtılır yani yeniden yayınlanır, içeri sızanlar (ister doğrudan Güneşten gelenler olsun, ister öteki gezegenlerden yansıma yoluyla gelenler olsun) bile, ve her gezegenin içerisinde

çeşitli durağan dalga sistemleri oluştururlar ve bu sistemler de birbirlerini karşılıklı etkileyerek az çok karmaşık bir titreşimler bütünü meydana getirirler. Özellikle de ilk değerlendirmelere göre kusursuz bir küresel titreştirici sayılan Dünya, birisinin merkezi tutulum ekseni, ötekinin ise dünya kutupları ekseni olan başlıca iki sistemin yuvasıdır. İnsan güneşsel/gezegensel ışınımı Dünya aracılığıyla alır; başka bir deyişle, Dünya üzerinde bulunduğu zamana ve konuma göre, buraya yerleşmiş olan durağan dalgalar sisteminin bileşkesini gerçekte algılamış olur. Hesap, -ki fizik biliminde klasik olan küresel uyumlar hesabına pek benzeyen dalga sistemlerini de, Dünya yüzeyinde belirli bir zamanda bu sistemlerin yayılışını da ortaya çıkartır..

Sonuç: Demek oluyor ki astrolojinin temeli -kuşku yok!- gökbiliminin fiziksel gerçeğinde aranacaktır; işte o zaman büyü de, olağanüstü de, gizli şeyler de bir çırpıda dağılır gider!

Meğer ki giz büsbütün koyulaşıyor olmasın...Bilim doktoru Etienne Guille'nin A.D.N. nin özellikleri konusundaki buluşları ('Yaşam Simyası', du Rocher yayınları) ve her şeyden önce de bu moleküllerin uzaktan bilgi aktarma niteliği konusundaki buluşları, molekül biyolojisinin ve genetik biliminin yeni verilerini simyanın verileriyle karşılaştırmaya olanak sağlıyor. Bilimler tarihi sil baştan mı yazılacak?... Yoksa sözkonusu olan, sadece o her şeyi basite indirgeyen, madde ile ruh arasındaki ayırımın kaldırılması yönünde bir gelişme midir? Varolan her şey, madde diye adlandırılan "mikro bilinç"ten tutun da insanlığın hiperbilincine varıncayadek, belirli bir titreşim oranı üzerinde yaşar. Hastalık, örneğin kanser de bu durumda, fizik bedene aktarılan pek ince "enerji alanlarındaki" düzen bozukluğundan öte bir şey değildir. İşte büyük Paracelsus da zamanında, tam bunu öne sürmekteydi .

Sözlerimizi noktalamak için Cezayir Gözlemevi'nden gökbilimci B. L. Filipoff'un şu çok doğru gözlemine değinelim: "İnsan, hücreleri güneşte ve yıldızlarda parıldayan tüm öğelerden oluşmuş bulunan, Eskiçağ adamlarının bu mikrokozmosu, doğası gereği, yıldızlar evreniyle içli dışlıdır ve öyle olduğu için de, tüm kozmik

ışınımları alabilme ve onlara karşılık verebilme gücünü taşımaktadır." Bir öğle yemeği sırasında astrofizikçi H. Reeves de bunu bana doğrulamış ve biraz da utana sıkıla, "astroloji varsayımını tümüyle gözardı etmediğini" açıklamıştı. Astrolog için, her gün binlerce ve binlerce kez doğrulanan bu varsayım, şu XX. yy. sonunda giderek daha görülür biçimde yeniden ortaya çıkan şu gerçeğin astronomik, düşünsel ve felsefi bir yoldan taçlandırılmasından öte bir şey değildir. O gerçek de şudur: İnsan her şeyden önce bir kozmik yaratıktır tümüyle, tıpkı anasının karnındaki bir dölüt gibi, bir parçası olduğu güneş sistemiyle dayanışma içerisindedir. Kova burcu çağı, üçüncü binyılın ufkunda beliren Yeni-Çağ, açık zihinlerin bu en önemli gerçeği daha iyi algılamasına yardımcı olacak gibi görünüyor.

II

GEZEGENSEL ETKİ: SAÇMA BİR KOYUT MU ?

"Onlara gerçekler sunuyorum, beni söylevler ile yanıtlıyorlar."

Louis Pasteur

"Sistemli olarak her şeyden kuşku duymak ve sistemli olarak her şeye inanmak, bizi düşünme zahmetinden kurtaran , birbirinin tıpatıp eşi iki tutumdur."

Henri Poincaré

"Koyut (Postulat): Kendiliğinden kanıtlanmış olmayan ancak doğru, tartışma götürmez görünen ilke." İşte bu mantık teriminin Robert sözlüğünde yer alan tanımlaması.

Şurası kuşku götürmez bir gerçek: Astrolojiyi özünde kabullenmek, varlığını tanımak, bir bakıma, insanlığın öteden beri sezegeldiği ancak bilimin henüz açıklayacak nitelik kazanamadığı bir fenomeni kabullenmek demektir. Bilimin astroloji karşısındaki kuşkuculuğu, mantık adına İnsan'ın kendiliğinden doğan bir eğilimiy-

le savaşmak zorunda kaldığına inanmasıyla büsbütün artmaktadır ki bu eğilim, ilkel ve kendiliğinden doğma bir eğilim olduğu için başka bir deyişle önsel olarak kuşkulu bir eğilim olduğu için, bilim tarafından, hatalı bulunur. Bu sorunda en önemli terim belki de önsel (a priori) sözcüğüdür. Önselcilik gücül (eyleme geçmemiş, güç halinde kalmış) bilimleri daha yumurtada iken öldürür, çünkü bu bilimlerin haklı dayanağını kanıtlamasına bile izin vermez. Kendisini bekçisi sandığı sözde kutsal mantık adına kulaklarını tıkar, gözlerini yumar. Oysaki, sonradan, denemede ortaya konan onca engele karşın, zamanla gerçeğin ortaya çıkması kişiyi nice pişmanlıklara yöneltmiştir!

Akılcılık ileri görüşlülüğe değer verip saçma boşinançları bir yana ittiğinde ne denli haklı görülür ve soyluluğu onaylanır ise, evrenin veya onun aynası olan insanın henüz açıklanamamış neyi varsa tümünü de yadsıdığı zaman o denli gülünç biçimde kendini beğenmiş sayılır -ve işte o zaman sınırlı akılcılık denilen niteliğe bürünmüş olur-. Çünkü o zaman, gerçekte var olan şeyleri bile yadsımaya kadar götürür işi ama onlar gene de vardır. Kepler yaşamının sonunda ne demiş ? "Burçların etkisine inanmak, her şeyden önce denemeden ileri gelir; bu deneme de öylesine inandırıcıdır ki ancak onu incelememiş olanlar yadsıyabilirler." Oysaki onun zamanında Copernicus devrimi gerçekleşmişti. Ne var ki, Graz'da gökbilim profesörü ve dahi matematikçi Kepler, ileride de göreceğimiz gibi, yermerkezli (jeosantrik) astrolojiye sadık kalıyordu. Tıpkı Newton gibi.

Belçikalı astrolog Antares de kendi açısından belgeli ve madalyalı bilginlerin, Dünya'nın dönüşünü, göktaşlarını, galvanizmi, kan dolaşımını, aşılanmayı, ışığın dalgalanmasını, yıldırımçekeri, dagerreotipi (fotoğrafçılığın atası), mıknatıslanmayı, uçağı, uzaduyumu vb. yadsımakla kendilerini düşürdükleri gülünç durumu anımsatıyor.

Gerçi , önsel olarak, gökcisimlerinin insanların karakteri ve bir dereceye kadar da yazgısı üzerindeki etkisi inandırıcı bir bilimsel açıklamaya kavuşmuş gibi görünmemektedir. Sonsuz küçük niteli-

ğinden, bu etki ne yazık! günümüze değin yeterince dakik bir aygıt ile gözler önüne serilememiştir yoksa, hiç kuşkusuz astroloji bilimi de akademik açıdan taçlandırılmış, resmen kanıtlanmış olabilirdi. Bu etkinin ölçülebileceği gün, karşı savlar kendiliğinden düşecektir. Bilim, ölçülebilirin gözle görünür kölesi olarak kalmıştır. Çernobil, bilimin, görünmeyenin, yani ölçebildiği halde uzun vadeli kapsamını bilemediği bir radyoaktivitenin etkisinde kaldığında içine düştüğü sıkıntıyı bize gösterdi. Gezegensel etkiye karşı kimi gökbilimcilerin ileri sürdüğü başlıca sav, "gök cisimlerini Dünya'dan ayıran akıl almaz uzaklık" olmakta ve söze hemen şöyle girmektedirler: "Uzaklık göz önüne alınınca, düşünmek olanaksızdır ki..." Ne var ki bu sav oldukça zayıf görülmekte. Gerçekte çözümlenmesi gereken tek sorun şu: "Gökcisimleri bizi etkiliyor mu, etkilemiyor mu?" yoksa: "Bugünkü bilgilerimiz ışığında gezegenlerin bizleri etkilemesi olası mıdır?" sorunu değil. Çünkü bugünkü bilgilerimiz, bu soruya olumlu yanıt verilmesini görece kılıyor. Belki de elimizde henüz bu nitelikte dalgaları algılayacak derecede duyarlı aygıtlar yok, ve işte o zaman, derhal olumsuz yanıt vermek yerine, soruyu boşlukta bırakma sağduyusu gösterilmeli ve bir yandan da deneyimlerden olabildiğince çok veri toplayabilmek için her yola başvurmalıdır. E. Faguet şöyle yazıyor: "Arka(mız)da olan, bilimseldir, bilinendir, edinilmiştir, sadece akılcı olana inanmak gibi bir saplantıya düşüldüğünde inanılacak olanlardır; önümüzdekiler ise, bilimselöncesidir, belki bir gün bilimsele dönüşecek olandır, ve işte bilimsel olmadığı içindir ki, eylem halindeki bilimin konusudur, araştırmacı bilimin konusudur ve artık, bilimsel olmayan kadar bilimin konusu olan hiçbir şey yoktur..."

O halde sözlerimi, biraz da alaycı yoldan: Bilim astrolojiyi bu denli önemsemiyor ise bunun nedeni bu düzencenin zaten bilimsel sayılmasıdır, diye noktalayabilir miyim acaba? Bu, iyimser ama ne yazık ki gerçeğe aykırı bir açıklama olurdu!... E. Faguet daha aşağıda, bu sıfatı hak etmiş bir bilim adamından söz ederken şöyle sürdürüyor yazdıklarını: "O, doğruluğu kanıtlanmış ve yasalara bağlanmış tüm olguları şiddetle onaylamış ve doğruluğu kanıtlan-

mamış tüm olguları da hiçbir zaman, peşinen yadsımamıştır, çünkü dünün gizli bilimleri, falcılığı bugünün bilimidir ve bir fırtınadan daha olağanüstü bir şey olamaz diye düşünülüyor iken, bugün fırtınanın nedenleri açık seçik bilinmektedir."

Elli yıl kadar önce bilimsel onaylanamaz gibi görülen ve Rhine'in denemeleriyle kabul ettirdiği uzaduyum olgusunu anımsayalım...Tarih, bu tür denemelerle doludur; bu yüzden, kısa görüşlü bir mantığın gözlerimize perde çekmesine izin vermeyelim ve Boucher de Perthes'in birkaç bin yıllık kemiklere ilişkin buluşlarıyla alay eden -kemikler öylesine çabuk çürürler ki, değil mi?- Voltaire gibi yapmayalım...Bu tür bir varsayıma değer vermek, akıl almaz ve saçma bir düşünce gibi görünmekteydi. Voltaire, kimi kimyasal ve yerbilimsel koşullarda, kemiklerin gerçekte, tam anlamıyla sonsuza dek bozulmadan kalabileceğinden habersizdi. Resmi bilimin sonradan yüzgeri etmek zorunda kaldığı kimi ünlü "bilimsel olanaksızlıklara" değinelim şimdi:

1. Çağdaş kimyanın kurucusu Lavoisier, XVIII, yy. sonunda, göktaşlarının gökten düşen kayalık kitleler olduğunu inançla yadsımıştı; bu, gerçeklere de, sağduyuya da karşı çıkmak demekti... Ah, kendinden emin, düşünce açıklığından yoksun, sezgiden, saflıktan ve... alçak gönüllülükten yoksun akılcı Mantık !

2. 1843'te bir Alman eczacı, amatör gökbilimci Schwabe, Güneşin yüzeyinde her on bir yılda bir güneş lekelerinin belirdiğini buldu: Bu buluşu yüzünden onunla öylesine alay ettiler ki! Gel gör ki bu güneş lekeleri, XX.yy. başında, Rus bilgini Tiçevski'nin oldukça ilginç gözlem ve deneyimlerine konu oldu ve Tiçevski, ileride göreceğimiz gibi, güneş lekeleri ile bir yandan her tür jeomanyetik ve toplumsal kargaşa, öte yandan da kimi kalp hastalıklarının, intiharların vb. artması arasında bir bağlantı kurdu.

3. 1895'te saygıdeğer Lord Kelvin, "Royal Society"nin başkanı, kestirdi attı: "Havadan daha ağır olan makineler uçamaz." Yorum yok.

4. 1923'te, Robert Millikan, Nobel fizik ödülü sahibi, buyurdu: "İnsan'ın atom gücüne egemen olma olasılığı hiç mi hiç yoktur."

5. 1924 General Mitchell yargılandı, hüküm giydi ve Amerikan Ordusundan atıldı. Çünkü söyledikleri arasında gün gelip uçakların ses hızından daha yüksek bir hızla uçacağı da vardı. Mahkeme önüne çıkan uzmanlar, bunun fiziksel olanaksızlığını öne sürdüler.

6. 1958'den, eğlenceli bir örnek verelim, lazer örneği.(İçinde tüm fotonların evre halinde yayıldığı tek renkli ve bağdaşık bir ışıma demeti sözkonusudur.)Lazeri bulanın bu buluşu gerçekleştirmesinin tek nedeni, lazerin bilimsel açıdan "olanaksız" olduğunu bilmemesiydi: Simone Weil, yerçekiminden kurtulmak ve dahice sezgiyle ödüllendirilmek için belki de bir dereceye kadar saflık gerekiyor, diyecektir (Bkz. *'Le pesanteur et la grace'*, Grasset).

O halde şu zararlı önselcilikten kendimizi kurtaralım ve gerektiğinde dekartçı olalım: Her türlü edinilmiş düşünceyi kaldıralım ve olaylara doğru her tür önyargıdan arınmış olarak gidelim. Bu arada, kimi olguların da sistemli ve "akılcı" bir biçimde karşı çıkmayı alışkanlık edinmiş kişileri düşünmeye yöneltmesi gerektiği de cabası, örneğin, Güneş'in biz insanlar üzerindeki, her nasılsa, Jüpiter'in çevrimine eşit bir çevrime (on bir yıl ve küsur) sahip güneş lekeleri aracılığıyla uyguladığı etkisi gibi!... Üstelik, Japon bilgini Takasa'ya göre, kanın bileşimi gün boyu, Güneş'in gökteki konumuna göre değişiyormuş! Ayın evreleri ile insan davranışı arasındaki (kanıtlar konulu bölüme bakınız), ister ruhbilimsel düzeydeki (ruhsal bozukluklar, hatta Yeni Ay ve Dolunay sırasındaki delilikler ve özellikle de ay tutulması sırasındaki delilikler) ister biyolojik düzeydeki (kadınların adet görmeleri, kıyıdan 1500 kilometre uzakta bile, ay evrelerinin ritmine uyarak açılan ve kapanan istiridyelerin metabolizması!... Dolunay ve Yeni Ay sırasında doruğa çıkan doğum grafiği), var olan bağlantıyı da unutmayalım. Güneş ve Ay'a ilişkin var olan şeylerin öteki gezegenler için de GEÇERLİ OLABİLECEĞİNİ ve bu yüzden de artık belki de bir doğa-dolayısıyla nitelik sorununun değil de, Bir nicelik sorununun , daha nazik, daha ince, ölçülmesi daha zor bir etkinin sözkonusu

olduğunu düşünmek, akla yakın değil midir?...

Deneycilik (ampirizm) Bacon'dan bu yana İngiltere'de her zaman geçerli olageldiği için midir ki Anglosaksonlar bizlere, biz, uslanmak bilmez akılcılara oranla yeni olgulara karşı daha açık düşünceli, daha algılayıcıdırlar acaba? Ya da belki oralarda, günümüz bilimince açıklanamayan tüm parapsikolojik olguların kayda geçirildiği, Londra'daki ünlü "Society of psychical Research " ya da Boston'daki bir kongre sırasında parapsikolojinin varlığını tanımış olan "American Association for Advancement of Science"(A.A.A.S.), ya da büyük bir astrolog olan Margaret Hone'un kurduğu, İngiltere Astrolojik Araştırmalar Fakültesi gibi, birçok resmi organizmanın varlığından mıdır? Germenlere gelince, onların da bu alanda bize öğretecekleri olmalı, çünkü Freiburg Üniversitesi'nde profesör H.Bender tarafından kurulmuş olan, onur duydukları bir Parapsikoloji Enstitü'leri var.

Elbette, diyeceksiniz bana, normalötesi diye adlandırılan fenomenler için bir Belçika Araştırma Komitesi bulunuyor. O da, ne yazık ki, gökbilimci ve astrolojinin de, soğuk bir tavırla, "söyledikleri, kimi zaman ruh hastalıkları kapsamına giriyor" dediği astrologların da bir numaralı düşmanı Paul Couderc'in katkısıyla kurulmuştur. Yukarıda üzüntü veren bir önselcilik tutkusundan söz etmiştik ya: Bir istatistik örneğini analiz ederken ve belirli bir olayda, böyle olma olasılığının yirmi beş binde bir olmasından dem vururken, sözde astrolojiyi yücelterek, şu sonuca varıyor Paul Couderc: "Kişi ya bir hokkabazlık numarasıyla ya da bir astroloji yasasıyla karşı karşıya kalma şansına sahip olacaktır. (Bu tür denemelerde, bir hokkabazın varlığı yararlı olur çünkü sahtecilik, yasaya oranla daha büyük bir olasılıktır.)" (P. Couderc, *L'astrologie,* P.U.F.) İnsan tüm o küçük kitabı boyunca küçümsemeyle yerden yere çaldığı astrolojiye neden bunca diş bilediğini, ondan alınacak ne gibi bir öcü olabileceğini merak ediyor bu gökbilimcinin. Özellikle de mantıktan -bir akılcı uzlaşmanın belirtisi olan ne gibi bir sapma ile bir düzencenin tanınmış bir karalayıcısına, bu düzence konusunda söz sahibi olma hakkı tanındığını da merak ediyor!...

Tarafsızlık büyük bir erdemdir, üstelik o da bilimseldir... Aynı zamanda da ahlaksal.

Özetleyelim: Mantıktan koruyalım kendimizi, fazla kesin ve kendine aşırı güvenir olduğu zaman tehlikeli niteliğe bürünebilir; bizi de yanıltabilir, akılcı bir yolda düşünürken değil de genellikle asılsız çıkan başlangıçlarda. Eğer tunçtan dökülmüş sandığımız ama aslında kilden yoğurulduğu ortaya çıkan bir koyut üzerine bir mantık zinciri kuracak olursak işimiz bitik demektir. Korkarız ki gerçekleri görmek istemeyen ve kimi ilk adımları da "bilimsel açıdan benimsenemez..." sayan kimi çağdaş bilim adamlarının da yaptıkları budur işte. Gerçi bireysel, özelleştirilmiş etkiler bilim adamına göre saçmadır. Çağımızın en büyük astrologlarından biri, A.Barbault, bu, temelsiz bir kanıttır, yanıtını veriyor. C.N.R.S.(Milli Bilimsel Araştırma Merkezi) ne bağlı ve Ulusal İstatistik Enstitüsü yöneticisi J. Porte da şöyle yanıtlıyor: "Saçma olsun olmasın, olgu, olgudur ve bir çağın Bilimi bu olguları özümsemeyi başaramamış bile olsa, bilimsel anlayış, onları açıklayabileceği gün gelinceye değin, varlıklarını kabullenmek zorundadır."

Astroloji de bundan ötesini beklemiyor zaten.

III

YADSINMAZ KANITLAR İSTER MİSİN, İŞTE SANA GEZEGENSEL ETKİDEN YANA OLANLAR

Kötü bir yöntem ve hatalı araştırma yolları en ciddi yanlışlara götürebilir ve bilimi, yolunu şaşırtarak geciktirebilir. "

Cl. Bernard

"Kanıtlar sadece aklı inandırır."

B. Pascal

"Yirmi yıl süren uygulamalı incelemelerim beni astrolojinin bin gerçekliğine inandırdı."

J.Kepler

Fransa'da astrolojinin içinde üç yüzyılı aşkın bir süredir Almanya'da yaklaşık iki yüzyıl miskin miskin bekleyegeldiği kültür çıkmazı, ister istemez bu düzencenin, inandırıcı kanıtlar sağlamakta yetersiz olduğunu düşündürüyor. Bu yanlıştır ama astroloji, hem karşısına çıkartılan tabu ve güvensizlikten, hem de astroloji araştır-

masındaki eşgüdüm ve sistemli yöntem yokluğundan sıkıntı çekmekte. İşte bunlar astrolojinin bugün bu adı hak etmiş olan bilimler arasındaki yerini alamayışının bellibaşlı nedenleri. Bir yandan dar ve aşırı, bir düşünsel ve felsefi yön değiştirmenin kavramını bile yadsıyan akılcılığın hoşgörüsüzlüğü, öte yandan astrolojiye kazandırılmış olan, kesinkes ve "boğucu" bir gerekircilik öngörmesi ünü, bir de buna eklenen, bu sanatın geleneksel gizil niteliği, bu tanınmaya karşı çıkan öteki önemli engelleri meydana getiriyor. Bu arada ana nedeni de unutmamalı: Yani üniversite öğrenimi dışında bırakılmasını demek istiyorum; bu gecikmenin, astrolojinin niteliğinden gelen pek teknik nedenlerinin, ileride göreceğimiz gibi, istatistik sorunu ile de ilişkisi vardır

Ne var ki astroloji bu engellerden de, içinde bulunduğu bu geçici durumdan da gereğinden çok telaşa kapılmamalıdır, çünkü geçmişe dönülecek olursa, resmi bilimden dışlanma olgusu, sonunda yüreklendirici sayılmalıdır! Gerçekten, örneğin J.Mendel örneğini ele alalım, bezelyeler üzerindeki deneylerinde bilimsel deneme mantığını en katı ve en doğru biçiminde uygulayarak, genetik biliminin ünlü Mendel yasalarını bulmuştur. Çalışmaları on yılı aşkın sürdü ve özünü 1866'da yayınladı. İşe bakın ki o dönemde kimse, ama hiç kimse bu bilimsel devrimi dikkate almadı ve Mendel 1884'te kuramını tanıtmak için elinden gelen her şeyi yaptıktan sonra, gene de tanınmamış biri olarak öldü gitti. 1900 yılında üç botanik bilgini bu yasaları, yeniden buldular ve geçmişi araştırırken gördüler ki Mendel sadece, onların bulduğunu kırk yıl önce bulmakla kalmamış, ayrıca araştırmalarında onlardan çok daha da ileri gitmiş. Bununla birlikte Mendel, ölmüş olsa da, resmi bilim ile işi bitmemişti. Çünkü Rusya'da, Stalin döneminde kurallara bağlı, gerçek genetik -Mendel'inki- yasaklanmış, yok sayılmıştı ve bu bilimsel soruşturmanın başını çeken de, kromozomların hiçbir rol oynamadığını ve genlerin var olmadığını öne süren Lissenko'dan başkası değildi! Lissenko, Mendelci ve dolayısıyla da resmi bilimden sapmış olan genetik uzmanlarını kovuşturdu, tutuklattı -böylesine saldırgan bilgin, olabilir mi hiç?- ve içlerinden kimi,

esrarlı bir biçimde ortadan yok oldular. Stalin'in ölümünden sonra, acınası bir avuntu, anılarının saygınlığı geri verilecek ve bilim adamı olarak tanınacaklardır.

Zamanında "insan, fazlasıyla insan" kimi bilim adamlarının işleyebilecekleri haksızlığa bir başka ve görece olarak yeni örnek: Mesmer. Ürkütücü bir şarlatan gözüyle bakılmıştı kendisine, oysaki Charcot, hipnoz konusundaki buluşlarında mesmerizme dayanmıştır. Charcot'nun öğrencisi olan Freud da, hipnoz ile özgürlüğüne kavuşturulan bir bilinçaltının varlığını gündeme getiren bu çalışmaları yeniden ele alacaktır: Seanslar sırasında zihinsel rahatsızlıklar siliniyor, örneğin kekeme artık kekelemiyor. Charcot bunun bir açıklamasını bulamadı sadece gözlemledi ve varılan sonuçları kullandı. (Bu arada şunu da belirtelim ki, astrologların girişimi de tamı tamına budur işte!...) Günümüzde hipnoz (yapma uyku)un akıl hastalıklarının sağaltımında veya bilinçaltının araştırılmasında, hatta o dikenli yollardan geriye giderek geçmiş yaşamların gizini araştırmada oynadığı rol, biliniyor.

İnsanlık tarihi bu türden örneklerle doludur. Bunun gibi, simyacıların eski düşü olan başka maddeye dönüşme (transmütasyon) da radyoaktivitenin bulunuşu sırasında, radyumun bir radyoaktif yayılım ile birlikte kurşuna ve helyuma dönüştüğü görüldüğü zaman, gerçek olmamış mıdır? Bilim adamı E.Guille'nin A.D.N. konusundaki araştırmaları ve madenler üzerine buluşları, simyacıların temel önermesini (aksiyomunu) yadsınmaz biçimde çağırıştırır. (Bu konuda E.Guille,*'L'alchimie de la vie'*, Seuil yay. okuyunuz.)

Şimdi de bu bilimsel araştırma anlayışı içerisinde astrolojiden yana ne gibi kanıtların ortaya sürülebileceğini görelim. Şunu hemen söyleyelim ki tüm sorun, kanıt sözcüğünün nasıl algılandığında yatar, çünkü astrologların bu ad altında ileri sürdüklerini astrolojiye karşıt bilim adamları yadsıyacak ve bunun gibi, bu bilim adamlarının yaptıkları kimi sonuca varmayan veya olumsuz sayılan denemelere de astrologlar, sanatlarının kurallarına uymadığı gerekçesiyle, benimsenemez gözüyle bakacaklardır. Neyse ki, ve bu, pek önemli bir noktadır, hem kesin ve hem de gözalıcı biçimde

astrolojiden yana istatistikler vardır ortada.

Ama biz şimdilik, başlangıçta astroloji konusunda hiçbir şey bilmeyen, kuşkucu ve basit anlayışlı, sokaktaki adam düzeyinde kalalım. Böyle biri nasıl, bir amatör astrologa veya sadece şahane yıldızlar sanatından yana birisine dönüşebilir? Bu evrim hangi akılcı yoldan geçmekle gerçekleşebilir?

Böyle bir adam her şeyden önce günlük yaşamında karşılaşacağı en ufak belirtilerden, en alçakgönüllü, kendi halinde benzetmelerden etkilenecek, bunlara ilgi duyacaktır: Kendisininkine oranla uyumlu -bunun ayırdına sonradan varacaktır- kimi güneş sistemi burçlarıyla yinelenen benzerlikler, kimi burçlar ile kimi morfolojik tipler arasındaki şaşılası karşılıklı ilişkiler, o derece ki, giderek, gördüğü her yüze bir zodyak burcu, daha doğrusu bir yükselen burç yakıştırmayı başaracaktır; yıllık çevrimsel dönüşler, "görünmez kazalar" veya açılan şans, ya da sadece haftadan haftaya, yaşadığı gerçeğin basında yayınlanan ciddi tahminlerle uyuşması bunlar da yok değil, ben rastladım!...- vb. gibi. kendisi için yeni olan bu alanda, önyargısız olarak, adım adım ilerleyecektir. Öyle bir el değmemiş ve dikenli alan ki, çoğunlukla pek kalabalık, heterojen ve hatta kimi zaman saf bir kalıtımdan süzülüp gelerek onu, gereksiz şeylerden arındırmaya, temizlemeye, öze indirgemeye zorlayacaktır, hem mantığın hem deneyimin süzgecinden geçirecek olduğu öze. Sonuç: Astroloji başlangıç noktasında insanda sadece merak uyandırır ve onu eğlendirirken buluştan buluşa ve doğrulamadan doğrulamaya sırasıyla onu ilgilendirecek, tutku yaratacak, büyüleyecek ve sonunda inandıracaktır. Bir temanın yorumundaki yerindeliğin salt rastlantıya bağlanamayacağını anlayabilmek için astrolojiyi uygulamak gerekir. Hiç kuşkusuz, tüm insan deneyimiyle , ruhbilimci C.G.Jung'un pek sevdiği o "toplu bilinç "ile beslendiği için pek güvenilir olan halk içgüdüsü öteden beri dünyada yaşayan üzerinde göğün etkisi konusunda bir sezgiye sahip olagelmiştir. Belki de eski zaman adamı, kozmik Bütün ile daha iyi kaynaştığı ve evrene ait olduğunu daha iyi sezinlediği için, örneğin çiftçilik ya da balıkçılık eyleminin, Ay'ın evreleriyle ilinti-

sini içgüdüleriyle daha iyi algılayabilecek durumdaydı.

1. Ay ve istiridyeler: Ayın bu etkisi günümüzde bilimsel olarak çeşitli alanlarda kanıtlanmıştır, örneğin Amerikalı bilgin Brown'ın yaptığı deneyime değin gelgitlere bağlı olduğu sanılan ve bu deneme sonucu Ay'a bağlanmak zorunda kalınan istiridyelerin devinimi gibi: Evanston'da mühürlenip kıyıdan 1 500 kilometre açığa, denize taşınan istiridyeler, Ay'ın evreleriyle bağıntılı olarak açılıp kapanmalarını sürdürürler.

2. Ay ve çevrimsel delilik: Karakollar ayın evrelerine göre, bir tür ölçü ve sağduyu yitimine bağlı olarak işlenen suçlardaki ve asayiş olaylarındaki o pek anlamlı dalgalanmaları iyi bilirler. Dolunay veya Yeni Ay'ın, sırasıyla Güneş-Ay karşıtlığı ve kavuşumunun etkisiyle saldırganlıklar artar ve insanlar, çılgın gibi olurlar. Neyseki bu fenomen herkesi etkilemez yoksa sık sık yinelenen bu kozmik olaylar toplumsal alanda bir yıkım yaratırdı! Ay insanları (Yengeç burcunda doğanlar ve yükselen burcu bu olanlar ama aynı zamanda da doğum temasında Ay doruk noktasında olan veya doğdukları anda ufukta yükseliyor olanlar), en çok etkilenenlerdir çünkü onlar KENDİ gökcisimlerinin ışınlarıyla daha çok titreşirler. Örneğin, Güneybatı'da, Fourquet adında birinin yaşadığı feci olay, bellekledir: Bu adam, çok sayıdaki çocuklarıyla kendini evine hapsetmiş, ve teslim olmaktansa onları sırasıyla tüfekle öldürüp sonra da kendi canına kıymıştı: Bu olay bir Dolunay günü olmuştu.

3. Ay ve kadın: Amerika Birleşik Devletleri'nde Dr. Dewan, kadınların adet görme dönemini, adetin başlamasını izleyen 14'üncü günden başlayarak art arda üç gece yatakodalarındaki ışığı açık bıraktırmak yoluyla % 100 oranında düzene sokmayı başarmıştır. Bu deneme ile, ortaya sürdüğü varsayımı da doğrulamış oldu ki bu varsayıma göre, AY, çok çok eski zamanlardan beri, kadının doğurganlığı için bir "saat" ödevi görüyordu ama bu saatin ayarı, yapay aydınlığın bulunmasından sonra adamakıllı bozulmuştu. Her

ne açıdan bakılırsa bakılsın, bu gökcisminin insan üzerindeki etkisi kolayca anlaşılabilir bir nitelik taşımaz mı, gelgitler üzerindeki etkisi bilindikten sonra, ve insan da dörtte üç oranında sudan oluştuğuna göre?

Ay evrelerinin ritmine merak sarmış Çek ruh hastalıkları uzmanı Dr. E. Jonas, doğum kontrolüne ilişkin, kız veya erkek çocuk isteyen genç çiftler için oldukça ilginç bir yasa buldu: % 95 ile 98 arasında bir oranda başarıya ulaştı! Yöntemi, ana rahmine düşme anında gökteki Ay'ın konumuna ve burçkuşağı burçlarının erkek (Koç, İkizler, Aslan, Terazi, Yay ve Kova) ve dişi (ötekiler) olarak astrolojik sınıflandırılması üzerine kuruludur. Jonas'ın gözlemlerine göre, Ay'ın bir erkek burçta bulunduğu sırada gerçekleştirilen cinsel ilişkiler sonucu döllenme olduysa çocuk erkek, aksi halde kız oluyordu. Biyolog antropolog Lyall Watson ('Doğaüstünün doğal Tarihi', Albin Michel, 1974), bu durumu doğruluyor. "Bratislava'daki bir klinikte, erkek çocuk isteyen 8000 kadın için hesaplar yaptı ve bunlardan % 95'i istediğine kavuştu. Kendisine sadece cinsel ilişkinin zamanını bildiren kadın doğum uzmanlarından bir kurul tarafından sınamaya çekilen Jonas, doğacak çocuğun cinsiyetini % 98 oranında doğru bildi!"

İşte Ay konusunda söylenecekler. Peki, ya öteki gezegenler? Merkür'ün, Venüs'ün, Mars'ın, Jüpiter'in, Satürn'ün, Neptün veya Plüton'un etkisi kanıtlanabilir mi? Eş seçimi açısından ve fiziksel açıdan?

4. "Ağır" gezegenler, Ay Düğümleri ve toplu felaketler: Rus Tomaçek'in çalışmaları, daha yüzyılın başlarından, depremler ile felaket yerinin meridyeninde Uranüs'ün varlığı arasındaki bağlantıyı kanıtladı. Çağdaş Amerikan astrologların denemeleri de bu sonuçları destekledi. Benimkiler de öyle. Böylelikle, şiddetli depremlerin tümünde, Uranüs (ani ve sert sarsıntılar gezegeni) ile Plüton (toprağın etkisi 'tellürizm' gezegeni) gezegenlerinin uyumsuz ve yer tema'sında değerlendirilmiş olarak görüleceği öne sürülebilir. Nisan 1906'daki müthiş San Francisco depreminde böyle olmuş

ve orada üstelik bir de patlayıcı Mars Uranüs birleşmesine rastlanmıştır. Şubat 1960'ta da Agadir'de böyle olmuştu ve kuzey Düğüm tam Merkür'ün karşısına gelirken Güneş Tepeye yerleşmiş Uranüs'ün karşısında bulunmaktaydı. Yüzyıl başında (1902) Martinique adasındaki Pelee dağının yol açtığı depremde de böyle oldu, Uranüs gene en yüksek noktada, başucu (zenit)nda ve Merkür'ün karesinde iken Neptün'ün de tam karşısına düşüyordu (toplu ölüm). Çok zaman Mars da olayları başlatıcı rol oynarken tutulmaların da tıpkı Ay Düğümleri gibi önemli rol oynadıkları anlaşılıyor. Ben, kendi açımdan, Uranüs'ün olayın geçtiği yer meridyeninde de (Gökyüzünün ortası veya başucu), ayakucu'nda da, hatta Yükselen'inde de bulunmasının: Kısaca dünya eksenlerinden herhangi birinin üzerinde bulunmasının bir şey değiştirmediği sonucuna vardım. Düğümler ile uyumsuzluk akla yakın geliyor, çünkü bunlar kolektif olayların belirtisi, tıpkı Plüton gibi. Örneğin, Eylül 1985'te Mexico depremini (bir gün fark ile, Elle dergisinde)önceden haber vermiştim.

Ne var ki, bir yıkımın (felaketin) TARİH'i konusunda bir tahminde bulunmak her nekadar görece olarak kolay ise de, adıgeçen yıkımın NİTELİĞİ ve YERİ konusunda tahmin yürütmek çok, ama çok zordur. Örneğin, (*Horoscope 1986,* Edition I de) 10 Temmuz tarihini bir yıkım tarihi olarak veriyordum ve işte, benim Los Angeles'e gidiş günüme rastlayan o gün California depremleri çok fazla zaman gerektirdiği için yerini belirlemeye çalışmadığım depremler başladı ve birkaç kişi öldü. (Bu yüzdendir ki o tarihte Los Angeles'te toplanan Astroloji Kongresi'ne katıldığım sırada soğukkanlılığımı korumakta güçlük çekiyordum!) Bununla birlikte, toplu bir yıkımın tarihi konusunda önceden tahmin yürütmek gene de zordur çünkü olay, çeşitli "gezegensel kokteyllerle" patlak verir. Gene de böyle, gerek sezgi, gerekse tümevarım açısından zekâya meydan okumak da zihin için son derece heyecan verici bir şey, en azından kimileri için. Bu arada da benim açımdan. Bu, aynı zamanda da astrolojik " dogma" yı sınavdan geçirmenin en iyi yolu olmuyor mu? Ve bunu kuşkuculara kanıtlamanın?

Her toplu olay, gezegensel bütün içerisinde vardır - okumasını bilmek koşuluyla. Bunu yapmak için de astrolojik simgeciliğe girmek gerekir ki bu simgecilik gerektiğince kullanılacak olur ise, sadece o olayın kuşatılmasına, içeriğinin anlaşılmasına olanak vermekle kalmaz aynı zamanda da önceden tahmin edilmesine olanak sağlar.

Tahmine ayrılan bölümde (sh. 187) toplu nitelikte tahminlere ve durumun gereği olarak (ipso facto) ortaya konan kanıtlara yeniden döneceğim. Burada ise, şunu belirtmeliyim ki, Uranüs'teki uyumsuzluklar, uçak kazalarına ve Borsa'daki ani değişmelere, Satürn'ün özellikle Güneş ile uyumsuzlukları, Devlet adamlarının ölümüne (Sedat, Olof Palme, İndira Gandhi vb.), bağlı gibi görünmektedir, Mars ile Uranüs özellikle suikastlere ve patlamalara yol açıyorken Neptün'deki uyumsuzluklar zehirlenmelere ve suya ilişkin yıkımlara neden oluyor. Gerçek anlamında kirlenme, Plüton'a (Neptün ile birlikte olsun, olmasın) bağlı gibi görünüyor, en azından, radyoaktivite ile ilişkili olanı (bk. Çernobil). Bendeniz tarafından, çok zaman bir gün fark ile, basında öngörülmüş olan, 1985 teki birçok tren kazasının, o yaz uzayıp giden, Satürn ile Mars (demir) arasındaki şiddetli uyumsuzluk ile ve buna eklenen, kötü zihinsel (tren kondüktörlerinin) ve coğrafi bağlantılardan sorumlu, Satürn-Merkür arasındaki uyumsuzluk ile bağlantısı vardı. Bu gezegensel bütünün etkisi, efsanevi İsviçre düzeninin bile hakkından gelmeyi bildi, çünkü İsviçre'de, Valais kantonunda, Bussigny'de, az görülen ve kanlı bir tren kazasına sahne oldu. Fransa'daki gibi, bu kaza da "insan yanılgısı"na bağlandı.

Demek oluyor ki, gezegenlerin etkisini kanıtlamak için çok zaman astroloji dilinin aracılığına başvurmak başka bir deyişle kimi gökbilimsel simgelerle kimi "dünyasal olaylar" ya da insan davranışları arasındaki ilişkilerden yararlanmak gerekir. İşte burada konunun canalıcı noktasına giriyoruz demektir. Ve bizim astroloji meraklısı da, örneğin, eleştirel aklını, E. Choisnard gibi bir XX. yy. politeknikli astroloğun, veya sonradan nazizm ile arası açılan

İsviçreli K. E. Krafft'ın yaptığı araştırmaların ışığında deneyebilir. Bunların ikisi de ilk kez istatistiklere başvurmaları açısından övgüye hak kazanmışlar ise de, vardıkları sonuçlara sonradan yeniden ulaşılamamış ve bilimsel açıdan göz önüne alınamamıştır. J. P. Sartre'ın kötü niyet diye adlandırdığı şey, yani akılın, onu akıldışı güdülenmeleri akılcı yönden doğrulamaya götüren bir tür, bilinçaltı özelliği, bu ikisinin çalışmalarından eksik olmasa gerekti. Şunu da belirtmeden geçmemelidir ki istatistik yöntemler, göz önüne alınabilmek için pek büyük bir matematik doğruluk, yeterince örnek ve isabetli seçilmiş karşılıklı ilişkilerin varlığını gerektirir.

Hiç anlaşılmayacak bir nokta da, gerek Choisnard'ın gerekse Krafft'ın metodolojisinin başlangıçta son derece geçerli görünmesi ve daha sonra denemeleri yinelenirken, aynı sonuçlara ulaşamamış olmalarıdır. Çok yazık, ilkelerinin kusursuzluğu göz önüne alınacak olursa; örneğin, Choisnard'ın, incelenen yanlış el kitaplarına ilişkin görüşleri: "Eleştiri duygusundan, mantıktan, metot ve kanıttan yoksun yolgösterici el kitaplarına ben sahte inceleme derim", ya da "Gizliciliğin de, tıpkı kimya, radyo veya elektrik gibi, astrolojiye el koymak için hiçbir geçerli nedeni yoktur" (Yıldızların Dili). Ya da önceleri , Choisnard gibi, bir bilimsel astroloji yaratma isteğiyle "astroloji" sözcüğünden vazgeçip "astrobiyoloji" yi benimseyen ve bunu *Traité d'Astrobiologie* adlı eserinde şöyle açıklayan K.E. Krafft'ın ilkeleri gibi: "Salt astroloji sözcüğü bile, öylesine bir güvensizlik yaratıyor ki, olayların her türlü tarafsız incelenmesi engellenmiş oluyor..." Burada, pek yerinde bir içgüdüyle, yenilenmiş, arındırılmış, bilimsel, çağdaş bir astroloji kavramı içinde, çağlar boyu bu düzenceye zarardan başka bir şey veremeyecek olan bir duygulanma ile (nefret, hayranlık, gizem, korku, küçümseme) fazlasıyla yüklenmiş bu terimin anlam bilimi yönünden taşıdığı önemi duyumsuyordu. Coşku ve kararlılık dolu, kitabında şöyle diyor: "Araştırmalarımız çerçevesinden her tür geleneği uzaklaştırdık ve tümüyle önyargısız olarak, tam nesnel araştırma yöntemlerini benimsedik; tarafsızlık anlayışının güdümünde , bu ciltlerde açıklanan araştırmalar ve sonuçlar, astrobiyolojik bağlan-

tılar olasılığını inatla yadsıyan kişilere bir meydan okumaya dönüşmüş bulunmaktadır...

Choisnard, insanlığın üstün zekalarının, kimi ayrıcalıklı burçlarda yer almış bir Yükselen burç ile doğduğunu veya ölümün , Mars veya Satürn'ün doğum anında Güneşin üzerinden geçmesiyle belirlendiğini kanıtlamaya çalışıyordu; ikinci örnekte, -ama incelediği olayların sayısını hiçbir yerde belirtmiyor- şu yasayı koymayı başardı: "Ölüm, herhangi bir gök altında olmuyor da, düzenli olarak doğum temasının belirli yerlerinden bir veya birkaç hareketli etkenin geçmesiyle aynı zamana rastlıyor ki bunun da kendine özgü koşulları şöyle nitelenebilir: Filanca doğum göğü filanca ölüm göğünü getirir..." Choisnard burada, doğumumuzda egemen olan ve böylelikle bizi aralarından kimilerine karşı seçip duyarlı hale getiren çeşitli gezegensel çevrimlere değiniyordu. Eski ustam H.J. Gouchon da bir uçak kazasının kurbanlarının temalarını incelerken bu sonuca varmıştı- astrolojinin örnek bir sorunu. Uçak kazası günü gezegenlerin yer değiştirmesini ölenlerin temalarına göre analiz ederken gördü ki, kötü aspektler iyileri çok, çok bastırıyor, tam aspektlerde yer alıyorlar -ki bu da güçlü olmalarını açıklar,- ama elbette ki ölümü getiren gezegenler, bir temadan ötekine değişiyor. Başka bir deyişle, her örnekte, etken olan, aynı gezegen veya gezegenler değil; ölümü belirleyen gezegen, bir temadan ötekine, değişiyor özellikle yükselen burç ve elbette ki doğum gezegenlerine göre. Aklıma gelmişken, görünürde akla yakın gelen şu: Bir kazanın kurbanlarının tümü de hiçbir zaman aynı burçtan değiller!... gerekçesiyle astrolojiye karşı çıkan, önce Cicero, sonra da Voltaire'e verilmesi gerekecek yanıt bu idi.

Benim kendi araştırmalarım da bu konuda, aynı sonuçları doğrulamaktan geri durmuyor ki bu durum, şahane yıldızlar sanatının kanıtlanmasını, en azından astrolojiye yeni adım atmış çırak istatistikçi açısından, hiç de kolaylaştırmaz. Tam tersine, bu güçlük bu düzencenin, gizlerine giremeyen, girmek de istemeyen karşıtlarının savını büsbütün destekler. Gerçekten de, bir tema içerisindeki etkenlerin, bir piyonun yerinin değişmesiyle değerinin de durma-

dan değiştiği aşırı karmaşık bir satranç oyununa benzetilebilecek olan karşılıklı birbirine bağımlılığı fazlasıyla basit değişkenler kullanan her aceleci istatistikçinin düştüğü olumsuz durumu açıklamaya yeter. Bilim yaratmanın zorluğunu daha Lavoisier, şu sözleriyle dile getiriyordu: "Bir sonuca ulaşma sanatı, diyordu, olasılıkları değerlendirmekten ve kanıt oluşturacak kadar büyük olup olmadıklarını kestirmekten ibarettir. Bu tür hesap, sanıldığından daha zordur; büyük bir ileri görüş gerektirir ve genel olarak sıradan insanların erişemeyeceği bir şeydir..."

Gerçi bilgisayar çağı pek çok şeyi değiştirdi ve teknik alanda harikalar yaratılmasına olanak verdi ama bu, gökcisimsel tema dediğimiz o karmaşık ve "mutlak oluşumun" özünden gelen zorlukları çözümlemez. Ne var ki bu kısmi yenilgiler, Choisnard ile Krafft'ın, olasılıklar hesabı yoluyla, bilimsel astrolojinin babası oldukları ve bu düzencenin bilimsel açıdan yasal olarak tanınma yolunda ki ilk girişimini onlara borçlu olduğu gerçeğini unutturmamalıdır.

5. Gezegenler ve aşk: Bizim astroloji heveslisinin eşliğinde, bu, elle tutulur olmayan sonuçları çarçabuk geçelim ve A. Barbault'nun pek ilginç çalışmalarını inceleyelim; bu çalışmalar belki de ele alınan örnekler sayısının azlığı yüzünden, uyanık kişileri pek inandırmasalar bile, tarafsız düşünenlerin, hiç kuşkusuz zihnini karıştıracaktır. Burada sözkonusu olan, Fransa'nın 19 kraliyet çiftinin temalarında sırasıyla Güneş, Ay, Venüs ve Mars'ın konumlarının karşılaştırmalı bir analizidir ve "aşk seçimindeki çekici kavuşumlara " ilişkin bir astroloji yasasını doğrular. Gerçekten de 19 çiftten 9 Güneş/Ay kavuşumu (Ay/Güneş ve Güneş/Ay'ın yörüngede 10 dereceye dönüş ortalamalarına göre, ortalama olan dokuzda bir yerine sadece ikide bir kez), 6 Ay/Venüs kavuşumu, 4 Venüs/Mars kavuşumu ve 4 Venüs/Venüs kavuşumu (ortalama, 18 örnek üzerinde her türden iki kavuşumdur) gözlemlenmektedir. Bu çok ünlü astrolog şöyle yorum yapıyor: "Öyle görüldü ki, birbirine en az tutkun veya en az mutlu kraliyet çiftleri, en az gökcisimsel benzeşim

gösterenlerdir" (örneğin Louis XII ile ilk eşi olan ve, gerçekten evlenip evlenmediği tartışılan, Berri düşesi Jeanne, Louis XV ile Marie Leczinska...). Örnek bir durum, Henri IV ile Marguerite de Valois'nın, tam bir fizik uyuşmazlığın egemenliğindeki evliliğidir; oysaki Henri'nin, Akrep 'in 24'ündeki Venüs'ü Marguerite'in Aslan'ın 26'sındaki karesinde iken, Henri'nin, Oğlak'ın 15'indeki Mars'ı Marguerite'in, Yengeç'in 19'unda yer alan Venüs'ü ile n karşıkonumdadır; öte yandan, Henri'nin Güneş'i (Oğlak'ın 2'si) de Marguerite'in Ay'ının (26 İkizler) karşıkonumundadır...

Bu arada benim kendi deneyimim de bu son örnekte, ayrıca insancıl, düşünsel, duygusal (sırasıyla Ay, Merkür ve Mars gibi "kişisel" gezegenlere ilişkin) genel anlamda tutarsızlıklar bulunması gerektiğini düşündürüyor bana, çünkü bulgularım bana her zaman, Venüs-Mars uyumsuzluğunun, bir ilişkinin tuzu biberi olduğunu, cinsel isteği coşturduğunu göstermiştir ve bu uyumsuzluklar bu iki gezegen arasındaki anlam taşımayan rastgele açılara yeğ tutulacak niteliktedir. Bu, çok zaman, cinsellik parametresini tümüyle uzaklaştırır ki bir çift için bu durum pek de arzu edilir bir durum sayılamaz elbette!...

Astrolog ve ruhbilimci Amerikalı Leslie Furze-Morrish tarafından, çiftlerin uyumu konusunda yapılan ve pek saygıdeğer bilim dergisi *In Search*'de yayınlanan istatistiklere göre, çiftlerin gezegenlerini birbirine, çoğunluğu uyum sağlayan aspektler (sekstiller ve üçgenler) bağlar. Bu hiç kuşkusuz az çok deneyim sahibi bir astrolog için bir yenilik değildir. Örneğin Richard Burton ile Elizabeth Taylor'un temaları karşılaştırılacak olursa, burada cinsel çekim apaçıktır, bir yandan, birinin Venüs'ü ile ötekinin Mars'ı arasında bir sekstil, öte yandan da birinin Mars'ı ile ötekinin Venüs'ü arasında bir karşıkonum vardır ki bu da benim yukarıdaki görüşümü destekliyor. İki Güneş'in E.T. nin Balık'taki ve R.B. nin Akrep'teki aynı elementin (su) içinde olması, E.T. nin Ay'ının, R.B. nin Güneş'inin üzerinde olması, ve daha başka şeyler, fırtınalı birlikteliklerinin nedeni olan, başka gezegenleri arasındaki belirgin gerginliklere karşın, derin bir uyumu açıklamaya yeter. En azından

can sıkıntısı, önceden dışlanmıştır ki bu da küçümsenecek bir şey değildir. Öte yandan, yirmi yıl astrolojiyle uğraştıktan sonra ben, elbette belirli temellere dayanan kimi uyumsuzlukların bir çift için GEREKLİ olduğu sonucuna vardım. Bunu az çok deneyim sahibi her astrolog bilir.

6. Gezegenler ve nefret: Hiç kuşkusuz bir temada seçici benzerliklerin bulunup ortaya çıkartıldığı gibi, olası çatışmalar, gerginlikler de görülebilir. Barbault gene, prensler arasındaki çatışmalardan tarihsel örnekler verir ve bu anlaşmazlıkları bu hükümdarların kimi gezegenlerinin olumsuz veya patlayıcı biçimde üst üste gelmesiyle açıklar (örneğin Louis XIV ile Orange'lı Guillaume arasında veya Napoleon ile Metternich arasında Güneş/Mars kavuşumları). Ben de şunu ekleyeyim: Örneğin bir Stalin ile bir Troçki'nin karşılaştırmalı analizinde, Troçki'nin Güneş'ine, Stalin gibi ürkütücü bir Oğlak'ın doğum Mars'ının saldırması, bu kuralı yineler ve doğrular. Stalin,Troçki'yi vahşice öldürtmek için ta Meksika'ya dek kovalamamış mıydı?...

Şimdi, bizim astroloji heveslisi araştırmacımız diyecektir ki tüm bunlar, sonuçları olasılık hesaplarının öngördüğü oranları çoktan aşmasına karşın, gene de yadsınamaz kanıtlardan çok, gerçi önemli olmakla birlikte, Geleneğe bağlı, astrolojik koyutlardan ibarettir, kesin doğrulamalar, kanıtlar değildir. Ne var ki kötü niyetli bilimciler, her zaman için analiz edilen bu örneklerin sayısının az oluşu bahanesini öne sürebileceklerdir; öte yandan bir temanın küreselci ve birlikçi niteliğini anlamak ve benimsemek istemediklerinden, bir durumun -bu örnekte evlilik- gök haritalarında birkaç değişik biçimde yansıtılabilmesini astrolojinin bir zayıflığı olarak göreceklerdir ama bu, aynı zamanda da, istatistiklere temel olarak bütünden "ayrılmış" , basit bir ölçüt (kriter) seçilmesinin son derece çetin bir iş olduğunu gösterir. Bunun gibi, tıpta da hasta bir karaciğer çeşitli belirtilerle kendini duyumsatır!

Bay istatistikçi, ne yazık ki, astrolojinin o karmaşık alanına böyle girilmez! Astroloji size gizlerini ancak onun suyuna giderse-

niz, onu evcilleştirmeye çalışırsanız açar... bu da zaman alır, tutku, coşku gerektirir.

7. "Ezbere" temalar: Gene de, araştırmanın bu aşamasında, bizim astroloji heveslisi, incelediği konunun çekimine giderek daha çok kapılacaktır. Şimdiden büyülenmiş, astrolojide "bir şeyler" olduğuna inanmıştır, olası her türlü kanıtın ve doğrulamanın peşine düşecektir. Böylelikle kendisiyle aynı yolu *-L'enigme de Zodiaque'*da anlattığı yolu- yapmış olan J. Sadoul'ün de ondan önce, tüm çırak astrologlar gibi (çünkü, astroloji düşmanlarının inancının tersine, kişi, hemofil hastası doğduğu gibi, bu lanet veya lütuf ile damgalanmış olarak, yani, astrolog doğmaz; hayır, astrolog olunur, çoğunlukla başlangıçta ortalama insanlardan daha kuşkucu ama aynı zamanda da kimi konularda daha algılayıcı, daha dikkatli davranarak, olunur) bu soruyu kendine sorduğunu öğrenecektir. Bu yazar, kitabının başında, aynı temayı on bir ayrı astroloğa dağıtarak, bu on bir yorumun okunması sonucu astroloji konusunda bir fikir edinmeye karar verdiğini yazıyor. (Elbette bu astrologların birbiriyle hiçbir bağlantısı yokmuş; ne yazık! Dayanışma henüz genel olarak, bu sanatı uygulayanların birincil niteliği olmaktan uzaktır ; her biri kolaylıkla kendi fildişi kulesinde kalır, her biri her şeyden önce bireyci Uranüs'lülerdir; ama belki de Kova çağı bu durumu değiştirebilir?) Bu astrologların vardıkları sonuçlar birbirini tutarsa, araştırmalarını ilerletecektir, yoksa olduğu yerde bırakacaktır. Okurun yapacağı tek bir iş var şimdi. Sadoul'ün kitabında, on bir astroloğun dediklerini okusun, eğer kuşkucu biriyse enikonu sarsılacaktır ve eğer astrolojiye sıcak bakan biriyse o zaman da olumlu önyargısı doğrulanacaktır: Ruhsal portrelerin tümü de birbirine tıpatıp uymaktadır; kimileri, ötekilerin belirleyemediği yönleri açığa çıkartabilmiştir ama seçilmiş kişiliğin teması konusunda bu on bir astroloğun görüşleri arasında hiçbir çelişki yoktur.

Gerçi elbette astrologlar ömürlerini temaları "ezbere" yani hakkında kendilerine danışılmış, bir ruhbilimsel tanı konması istenmiş kişiliği de, neler yaptığını da, mesleğini de hiç bilmeksizin analiz

etmekle geçirirler. Bu, onlar için sıradan, alışılagelmiş bir iştir ama gene de her zaman için yenilenen bir zevktir, sadece kendilerince tanınan bir üçüncü kişi konusunda "tahmin bekleyenlerin" yüzlerindeki şaşkın hayranlığı seyretmek. Şunu da ekleyeyim, politika, sanat ve spor dünyasının ünlü kişilerinin analizlerini yapan gazeteci astrologlar uygulamada "ezbere tema" koşulları içindedirler. Çünkü kim çıkıp da Papa'nın, Monaco Prensesi Caroline'in, Margaret Thatcher'in kişiliğini derinliğine tanıdığını söyleyebilir, hatta kim, haklarında yayınlanan sayısız yaşamöyküsüne karşın, bir de Gaulle'ün, bir G. de Staël'in ya da bir Bismarck'ın ruhundaki gizi günışığına çıkartabildiğini söyleyebilir ? Herkes iyi bilir ki görünüş, aldatıcıdır ve kentsoylu bir Dr. Petiot'nun ardında korkunç bir cani gizleniyordu. Ama ancak yetenekli bir astrolog ya da sezgileri güçlü bir ruhbilimci tarafından değerlendirilebilen bu görünüş, toplumsal maskesi ile yetinen çağdaşlarına ancak yıllar sonra kendini açabilmiştir. Zaten şunu da belirtmek gerekir ki, böyle, tanınmış bir kişinin yorumuyla ilgilenen Astroloji hiçbir zaman doymak bilmez, çünkü yaptığı analizin ne dereceye kadar doğru veya yanlış, ince veya yüzeysel olduğunu denetleyemez. İşte ben de, prenses Caroline'in (benim *Horoscope 1986* için) portresini çizdikten sonra, onu iyi tanıyan bir yakın dostunun, analizimin tümüyle kuramsal olan kaynağını öğrendikten sonra düştüğü şaşkınlığa pek sevinmiştim.

Ama biz şimdi bizim astroloji öğrencisine dönelim: O da J. Sadoul gibi, bu olağanüstü rastlantıların çekimine kapılacak ve bu kişisel deneyimi ile güçlenmiş olan katılımı hemen hemen tamamlanmış olmasına karşın gene de araştırmasını sürdürecektir. Çünkü bu arada o da bir tema kurmasını öğrenmiştir ve kendisininkini kurarak, her gün bu büyüleyici sanat konusunda öğrendiklerinin ışığında onu daha da deşerek, derinliğine inerek, her açıdan kuşatarak eğlenmektedir. Sadece görünürdeki veya gizli kalmış olan kişiliği, doğal yetenekleri, erdemleri değil aynı zamanda da organizmasının zayıf bölgeleri, ana babasının boşanması, veya mesleki sorunları da birdenbire gözlerinin önüne seriliverince, tıpkı bir fo-

toğraf kağıdı üzerinde yavaş yavaş ortaya çıkan bir fotoğraf gibi önüne çıkınca, işte o zaman hayranlıktan gözleri kamaşır. Bu hayranlık da, yakınlarının temaları üzerinde birçok buluşlara vardığı oranda, artar, ansızın o yakınlarının kimi anlaşılmaz veya çelişkili tutumlarının altındaki gizli zembereği, kimi komplekslerin niçinini anladıkça büsbütün artacaktır.

8. Astro-ruhbilimin dokuzlu kanıtı: Bununla birlikte, buluşunu başkalarıyla da paylaşmak istediği için ve kendisini, denememiş olanlardan ve onun gibi dekartçı oldukları için hesap sormaya kalkışacaklardan, hatta bu sanatın doğruluğuna inanmak için akla yakın nedenler, tek sözcükle kanıtlar bekleyeceklerden ayıran uçurumun bilincine vardığından, bu sanata inanmayanların benimseyebileceği nitelikte, elle tutulur gerçekleri aramasını sürdürür; ne de olsa kişinin onuru var, çevresinde, kolaylıkla kandırılmış safın biri olarak tanınmak istemez. Çünkü Fransa'da, Descartes'tan bu yana herkes bilir ki, açık açık söylenmeyen hiçbir şey, iyi algılanmaz: Öyle, belirsiz tümdengelimlere, sezgisel inançlara, ince değerlendirmelere yer yok, gerçek, apaçık, kanıtlanabilir gerçek, gerekli; bu yüzden bizimki de kanıtlanabiliri arar saf saf, anlamaz ki, astrolojinin yandaşları ve karşıtları arasında, gerçekler ortada iken bile, böylesine bir sağırlar söyleşisi uzayıp gidecektir. Sanki insanlar davranışlarında mantıklı imişler gibi.

İkizler insanı, ince zekâlı Blaise Pascal, daha o çağda, "Kanıtlar ancak aklı inandırır." diyordu. Ama gene de, başladığı işi sürdürecek, kanıtlar akla yakın ve tutarlıymış gibi davranacaktır , çünkü gerçek gün gelir mutlaka kendisini gösterir. Bu bilgi de, kimsenin bilmediği bir uzak, kapalı ortamda kendi haline terkedilemeyecek kadar şaşırtıcı, fazlasıyla zengindir. Ve 1961 yılında Amerika'da, çok sıkı bilimsel denetim altında gerçekleştirilmiş olan kimi testleri öğrendiğinde, bunları, birlikte mezun oldukları, kendisi gibi mühendis olan ama onun astrolojiye ilgi duymaya başladığını öğrendiği zaman, içlerinde matematikte ve mantıkta en güçlü olan bu arkadaşını yoldan çıkmış, akıldışına sapmış olmakla suçlayan mes-

lektaşına götürür bizim amatör astrolog. Bakalım, görecektir, ava giden avlanıyor mu, avlanmıyor mu ...?

Astrolojiyle ilgilenen bir ruhbilimci, Vernon Clark'ın yönetiminde astrolojinin kimi koyutlarını (postulatlarını) kanıtlamayı veya çürütmeyi amaçlayan üç ayrı deneme hazırlandı...Ayrı ayrı ülkelerden (Birleşik Amerika, İngiltere, Avusturya, Almanya, Hollanda, Avustralya), yirmi üç astrolog, sonuçları denetleyen bir bilim adamları ekibinin gözetimi altında bu girişime katkıda bulundular. Testlerin niteliği şöyle:

l'inci test: Doğrudan doğruya bir gök haritasına bakarak, astrolojinin veya astrologların geleceğin yeteneklerini veya becerilerini bulup çıkartabildikleri savını sorun olarak ortaya atmayı amaçlar. Clark, şu aşağıdaki mesleklerden olan on kadın ve on erkeğin çeşitli doğum tarihlerini toplamıştı: Veteriner, müzisyen, kütüphaneci, sanat eleştirmeni, fahişe, kitapçı, kuklacı, çocuk hastalıkları uzmanı, sanat öğretmeni, sürüngenler uzmanı. Bu kişiler -seçilmelerindeki ölçütlerden bir tanesi buydu- mesleklerinde çok uzun bir süre çalışmışlardı ve bu meslek onların esas işiydi. Doğum tarihleri yirmi astroloğa dağıtıldı, meslekler listesi de ayrı olarak verildi, ve astrologlardan, doğum tarihiyle meslek arasındaki bağlantıyı kurmaları istendi. Hiç astroloji bilmeyen yirmi ruhbilimciden de bir denetleme kurulu oluşturuldu ve bunlara da aynı veriler dağıtıldı. Sonuçlar son derece inandırıcı çıktı: Tanık kurul, sadece rastlantı yasalarına uyan sonuçlar verdi. Bunun tersine, yirmi astrologdan on yedisi, yüze karşı bir rastlantı olasılığıyla başarılı çıktılar! "Bu metin, diye açıklamada bulundu Vernon Clark, 1961'de In Search dergisinde, her ikisi de ruhbilim doktoru olan iki meslektaş tarafından gözden geçirildi ve onlar, tüm denemelerin benim anlattığım gibi yapıldığını doğruladılar. Sonuçların analizi ise astrolojiyi hiç mi hiç bilmeyen, üstelik yapılan denemeden haberi olmayan, meslekten bir istatistikçi tarafından hazırlandı." "(J.Sadoul'ün, *L'enigme du Zodiaque*'da aktardığı yorum). Bir de temalardan ikisinin aynı yılın aynı günü ama beş saat ara ile doğmuş iki kişiye -fahişe ve kütüphaneci- ait olduğu eklenir ve veteriner ile

sürüngen uzmanlığı mesleklerinin de birbirine yakınlığı göz önüne alınacak olursa bu denemenin pek de kolay olmadığı daha iyi anlaşılacaktır. İlk bakışta, böylesine akıllı ve yetenekli astrologlara şapka çıkartılabilir; ama ne yazık ki bir genelleme, aşırıya kaçmak olacaktır!... Clark kendisi şu sonucu çıkardı: "Bu testten, insan karakterlerinin doğum sırasında gezegenlerin konumundan etkilendiği veya belirlendiği ve sadece doğum verilerinden yola çıkarak, astrologların karakterler arasında ayrım yapabildikleri ve bu verilerin sahiplerinin kimliklerini bulabildikleri sonucu çıkartılabilir."

2'nci test: Aynı astrologlara, Clark on çift gök haritası (horoskop) dağıttı, ki bunlardan her birine iki temadan birine ait bir tarihler ve önemli olaylar (evlenme, kazalar, çocuklar, yeni işler, ölüm) listesi iliştirildi. Astrologlara, bu çiftteki iki haritadan birinin listeye ait olduğu ötekinin ise, aşağı yukarı aynı tarihte ve aynı yerde doğmuş, cinsiyeti aynı ama yaşamı farklı geçmiş (gerçekte bu ikinci gök haritası uydurmaydı, rastgele hazırlanmıştı) bir başka insana ait olduğu bildirildi. Elbette astrologlardan istenen, doğru gök haritasını ilişikteki olaylar listesiyle birleştirmesiydi. İşte Vernon Clark'ın, en kuşkucuları bile inandırması gereken, sözleri: "Sonuçlar öyle çıktı ki, ancak binde birden bile az oranda rastlantıya bağlanabilirdi. Üç astrolog yüzde yüz başarılı oldu, on sekizi rastlantı yasasının açıkça üstünde, ikisi rastlantı düzeyinde kaldı, hiçbiri bu düzeyin altına inmedi."Kuşkusuz, öngörülebileceği gibi, Amerikan bilim çevreleri hemen tepki gösterdiler ve içlerinden biri olmasına karşın (ama onların gözünde, salt böylesine bir denemeye karıştığı için "kendi kendini ele vermişti") Clark'ı, az çok bilinçli olarak, sonuçların olumlu çıkmasına katkıda bulunmak ve yan tutmakla suçladılar, ama böyle davranırken de bilimsel denetimin, astrolojiyi hiç mi hiç bilmeyen bir ekip tarafından en sıkı bir biçimde yürütüldüğünü tümüyle gözardı etmiş oldular. Böylesine tepkiler karşısında insan ister istemez kendine soruyor: Nesnellikten uzak olan asıl kim, diye? Hatta Clark'ı, gök haritalarının tüm temalarını kendisi hazırlamış olmakla bile suçladılar! İşte o zaman, resmi bilim temsilcilerinin içlerinden birine gösterdiği bu olağanüstü ve inatçı

düşmanlığı (M.Gauquelin'in istatistikleri olayında da aynı düşmanlığı bulacağız) kanıtlayan bu saçma eleştirileri susturmak için, Vernon Clark, üçüncü bir dizi denemeye girişmeye karar verdi.

3'üncü test: Bu kez astrologların eline daha da az ipucu verdi. Olaylar listesi yok, kişilere ilişkin hiçbir türden bilgi yok, ancak her çift yıldız falında, konu edilen kişiliklerden bir tanesi beyin felci, ötekiyse üstün zekâlı ve çocuk hastalıkları dışında hiçbir ciddi hastalık geçirmemiş, sadece bu bilgi veriliyor. İki grupta doğmuş olanlarla bağlantı, hekimler ve ruhbilimciler tarafından sağlanmıştı, doğum tarihlerini onlar vermişler ve bu tarihler nüfus kayıtlarına bakılarak doğrulanmıştı. Denek olan on hasta, hekimlerin önerdiği kişiler arasından kurayla seçilmişti. Doğum tarih, saat ve yerleri , önceki testlere katılmamış ve tema hazırlanmasındaki titizliğiyle özellikle ün kazanmış bir astroloğa gönderildi. Deneyin tüm olarak içeriğini hiç bilmeden, yirmi gök haritasını bu astrolog hazırladı ve elbette ki temaların hiçbir yorumunu yapmadı. Bu denemeye katılan çeşitli astrologlara fotokopiler gönderildi. Bu astrologlar, beyin hastalarının temalarını, yüzde bir rastlantı olasılığıyla belirlemeyi başardılar. Yirmi astrolog rastlantı yasalarının üzerinde, on tanesi ise düzeyinde veya altında başarılı olmuştu.

V.Clark bu denemelerden şu sonuçları çıkardı: "Astrologlar tarafından gösterilmiş olan, gerçek ve sahte doğum tarihlerini birbirinden ayırt edebilme olanağı, astroloji eleştirisi açısından son derece ilginçtir. Astrolojinin karşıtları örneğin, göklerin durumu ile insanoğlu arasında hiçbir bağlantı olmadığını, öne sürerler ki bu da filanca veya falanca kişi konusunda bilgi verebilmek için şu veya bu gök haritasının aynı derecede işe yarayacağı(veya değersiz kalacağı) sonucunu getirir. Astrologların sahte doğum tarihlerini ayırt edebilmiş olmaları bu kuşkucu tutuma son vermiş gibi görünmektedir."

Ne yazık! Clark denemelerini daha ileriye götüremedi çünkü öldü ve, mantık onun, bilim çevreleri tarafından astrolojinin yasallığının bugün yarın tanınacağı umuduyla bu dünyadan oldukça iyimser bir halde çekip gitmiş olmasını gerektirir. Ama böyle dü-

şünmek, insanın inadını ve yerinde sayma azminin gücünü önemsememek demektir, hele bunlar, hoşgörüsüzlük ve dokunulmaz ile birleşince.

Almanya'da, bu türden denemeler Freiburg Üniversitesi Parapsikoloji(Ruhbilimötesi) Enstitüsü'nden profesör Hans Bender'in denetimi altında sürdürüldü çünkü öyle anlaşılıyor ki Renötesi'nde bu dışlanmış düzenceler bizim dekartçı Fransa'ya oranla daha az küf kokmakta, sözü edilmeye hak kazandı ve derinleştirilmiş ve bilimsel bir incelemenin konusu oldu! Bender, çok sayıda Alman astroloğa, bilinmedik kişilerin doğum tarihlerinden başlayarak, bir sürü ezbere gök haritası hazırlattırdı, bu da, yeteneksiz astrologlar bir kez ayıklandıktan sonra, inandırıcı sonuçlar verdi.

9. Radyo ve gökcisimleri: Bambaşka bir alanda, radyo ses dalgalarının algılanması alanında, Nelson'un çalışmalarına değinmek gerekir; Nelson, iki veya daha çok gezegen, Güneş'e oranla 90 veya 180 derecelik aspektlere geldiğinde veya kavuşum halinde olduklarında, parazit çıktığını bulmuştu. Oysaki bu aspektler (sırasıyla kare ve karşıkonum) astrolojide de tam uyumsuz olmakla ün kazanmışlardır, çünkü bunlar gerilim aspektleridir. Nelson buna karşılık, gezegenler, astroloji için geleneksel olarak uyumlu sayılan açılara geldiğinde, Güneş ile 60 ve 120 derecelik açı yaptıklarında (astroloji dilinde, sekstil ve üçgen) olumlu olarak nitelendirilecek olayların yer aldığını buldu. Burada, astroloji ile meteoroloji arasında çok ilginç bir bağlantı yok mudur? "Gezegenler dünyayı elektromanyetik radyo dalgalarıyla etkilerler" (K.A.Roberts'in, *Radio-emissions from the planets*'i, 1963)...

Astrolojinin doğru bir temele dayandığı konusundaki incelemenin bu aşamasında, bizim astroloji öğrencisi, bu sanatın, yaydığı ünün tam tersine, ciddi bir şey olduğunun tam olarak bilincine varacaktır. Bu inancı doğrulayan yeni olgular ve buluşlar bundan böyle, artık inandırılma peşinde olmayıp da başkalarını inandırmak için bıkıp usanmadan malzeme arayan bir kişinin soğukkanlı güveniyle karşılanacaktır.

10. Kurşun sülfattan gelme bir "kozmokimyasal"kanıt: Öteki pek çokları gibi, büyük çoğunluk tarafından görmemezlikten gelinen çok önemli bir denemedir bu. 1927'de Berlin'de, bir kimyacı, Bayan Kolisko, süzgeç kağıdının demir sülfat, gümüş nitrat ve kurşun nitratı soğurmasından elde edilen sayıları inceliyordu. Gündüz ile gece arasında bir soğurma farkı gözlemledi ve özellikle de, anladı ki, Güneş'in Satürn'ü gizlediği sırada -tam kavuşum (21 Kasım 1926 tarihindeki) Satürn gezegeninin etkisi kendini gösteriyor. Adı geçen gizlemeden önce, sırasında ve sonra, deneyler yapıldı: Kavuşum sırasında elde edilen görüntüler kurşunun, etkisini göstermeyi kestiğini ortaya koyuyordu, sanki Güneş, Satürn'ün önüne geçmekle, onun ışınımlarını kesmiş ve dolayısıyla da bu gezegenin eriyik içindeki kurşun üzerinde yapabileceği etkimeyi önlemiş gibi. Bu, şaşılası bir şey değil midir, özellikle de kurşunun ta Eskiçağdan bu yana, Satürn gezegenine bağlanmış bir maden olduğu düşünüldüğünde ? Buna ne denir ki?

11. Michel Gauquelin veya zoraki astrolog: Bu kanıtlar arasında tartışmasız, en yadsınamayacak olanları, C.N.R.S.(Ulusal Bilim Araştırmaları Merkezi) nden M.Gauquelin'in çalışmalarıdır. Başlangıçta astrolojinin ciddilikten uzak olduğunu kanıtlamak amacıyla, arşivleri salonlar dolduran binlerce doğum tarihi üzerinde çabalayıp didinerek pek uzun soluklu bir yapıt ortaya koydu. Ve, kaderin cilvesine bakın ki, istemeye istemeye -ama bilimsel nesnellikten vazgeçilemez son derece şaşırtıcı sonuçlara ulaştı, şöyle ki, kimi ünlü kişilerin doğum anında kimi gökcisimlerinin doğuşu ve yücelimiyle bu kişilerin başarılı oldukları mesleğin niteliği arasında bir ilişki olduğu ortaya çıktı.

Ama biz sözü M.Gauquelin'in kendisine verelim (M.Gauquelin ile J.Sadoul'ün *l'Astrologie*'sinden, *Bibliotheque de l'Irrationnel):* "Diyelim ki, diyor, göğün belirli bir noktası incelenmek istensin: Belirli bir gökcisminin konumu. Gözlenen her doğumda bu gökcisminin konumu kaydedilecektir. Bir nüfus kütüğünden rastgele çok sayıda doğum alınır, her biri için, ele alınan gökcisminin ko-

numu kaydedilebilir: Böylelikle bir konumlar bütünü elde edilir ki bu da gökcisminin rastgele bir dağılımını oluşturur. Rastgele dağılım yani sadece doğumların demografik koşullarına bağlı bir dağılım.

"Şimdi de, bu kütükteki tüm doğumları ele alacak yerde diyelim ki, genel nüfus içinde kimi belirli doğumları ele alıyoruz. Örneğin bilim adamlarının, sıradan kişilerden başka gökcisimlerinin altında doğup doğmadığı öğrenmek istenebilir. Belirli bir gökcismi için, bilim adamlarının doğuşunda, genel nüfusun doğumunda görülmeyen anormallikler gözlenecek olur ise, varsayımımız doğrulanmış demektir. Bu fark da istatistikler sayesinde ortaya konulabilir. Bilim adamları sadece bir örnektir. Aynı yoldan gidilerek, genel doğumlardan herhangi bir özelliğiyle ayırt edilen rastgele bir topluluk da seçilebilir ve bu varsayım doğrulanabilir. Eğer istatistikler bir fark olduğu sonucunu verirse, biz de o zaman gökcisminin konumları ile seçilen doğum grupları arasında bir bağlantı olduğunu söyleriz.

"Sorulan soru şudur: Yaşamları boyunca ortak eğilimler göstermiş kişilerin doğumlarında da ortak gökcismi konumları gözlemlenebilir mi? Bu soruyu yanıtlamak için... meslek kavramını seçtik. Bu, herkesin, anlamı üzerinde görüş birliğine varmasına yetecek kadar tek örneğe bağlanmış (standardlaştırılmış) bir toplumsal ölçüttür. Ayrıca, meslek, insan davranışlarını da işe karıştırır...Meslek aracılığıyla üzerinde bir yargıya varmak istediğimiz şey, olağan davranışlar, derinde yatan eğilimlerdir...Bir ün yapmayı başarmış olanlar (bir meslekte) ötekilere oranla daha açık seçik bir biçimde, mesleki etiket arkasında gizlenen temel eğilimleri gösterir... Araştırmamızı sadece Ortak Pazar ülkeleriyle sınırlandırdığımızdan, yıllar boyu, Fransız, İtalyan, Alman (Batı), Belçikalı ve Hollandalı tanınmış kişilerden 16.000'i aşkın doğum tarih ve saati toplamayı başardık. 12.000 doğumluk ikinci bir küme ise tanık grup işini görecekti. Aynı ulustan, aynı mesleklerden ama ün kazanmayı başaramamış kişileri bir araya topluyordu bu da... Doğumlar 1794'ten 1945'e kadar olan süreyi kapsıyor: Bir buçuk yüzyıllık bir

gözlem. On meslek kategorisini inceledik: Bilim adamları, spor şampiyonları, askerler, politikacılar, sanatçılar, oyuncular, ressamlar, müzikçiler, yazın adamları, iş adamları.

"Deneklerimizden her birinin doğumunda gökcisimlerinin konumunu hesapladık. Olumsuz (normal) sonuçlar yanında, kesintisiz bir dizi anormal gözlemler elde ettik ki bunların tümü de aynı astronomik alanda yer alıyordu: Günlük devinim alanında... " Günlük devinimin ne olduğunu açıklayalım, ya da M. Gauquelin'in hızını kesmeyelim: "Her gün, Dünya' nın kendi çevresinde dönmesi sonucu, her gökcismi, Güneş gibi, doğu ufkundan yükselir, meridyende yörüngesinin en yüksek noktasına ulaşır, batı ufkunda batar ve ertesi gün yeniden bir gün öncesiyle aşağı yukarı aynı saatte doğu ufkundan doğar. Belirli bir günde gezegenlerin tümü de göğün aynı noktasında bulunmaz ve dolayısıyla da aynı saatte doğmazlar. Bunun gibi her birinin doğuşundan yücelime varışına dek geçeceği yolu alma süresi de günlük astronomik konumlarına bağlıdır.

Gökbilimciler her yıl, gerek Güneş, gerek Ay veya gezegenler açısından, bu konudaki kesin bilgileri, hesaplar ve yayınlarlar."

Ve Gauquelin bize, en önce kendisini şaşırtan, araştırmalarının ürününü anlatarak sürdürüyor yazısını: "Anormal gözlemlere gelince, bunlar, ünlü kişilerin sıradan ölümlülerin izlediği doğum saatlerine uymadığı olgusuna dayanmaktaydı. Başka bir deyişle, sanki ünlüler, mesleklerine göre, gökcisimlerinin ufuktan veya meridyenden geçişinden (Yükselen ve Gökyüzünün ortası)sonra doğmayı seçmişler veya tersine, bundan kaçınmışlar gibi görünüyordu.

Bu zamanlama bir bakıma, gökcisimlerinin etkisini açığa çıkarma işlevini görüyordu. İncelenen tüm gruplar boyunca bu eğilim öylesine belirgindir, öylesine sürekli yinelenir ki, tek başına rastlantıya bağlamak olası değildir. Gene de bu temel gözlem sadece Ay ile gezegenlerden Mars, Satürn ve Jüpiter üzerinde yapılabilmiştir. Her şey öyle gösteriyordu ki, sanki kimi meslek grupları için, doğum sırasında ufuktan veya meridyenden geçmiş bir gezegenin varlığı, bireyin başarısına yol açmaktaydı.

- 3 647 hekim ve bilim adamından, diye belirtiyor, 626 (hesap-

lanan varsayımsal sayı)yerine 724'ü, Mars'ın ufuk çizgisinden geçmesinden veya üst yücelimden geçmesinden sonra doğmuş. Böylesine bir doğum sayısı fazlalığının rastlantıya bağlanması olasılığı ancak 500 000'de birdir.

Aynı bilginlerden, 598 yerine 704'ü Satürn'ün doğuşundan veya yüceliminden sonra doğmuşlar. Rastlantı payı: 300 000'de bir.

-2 088 spor şampiyonunda, Mars tek başına egemen ama şaşılası bir istatistik belirginlikle, doğuşta veya yücelimde. 358 yerine 452 kez sayılıyor ki bu da rastlantıya ancak 5 milyonda bir pay bırakıyor.

- 3 438 tanınmış askerde, doğuş ve yücelim bölgelerinde Jüpiter ile Mars fazla görülüyor. Jüpiter, 572 yerine 703 kez, Mars 590 yerine 680 kez. Her ikisinde de rastlantı payı: Bir milyonda birden az.

1409 ünlü oyuncuda, Jüpiter göğün gene bu bölgelerinde 235 yerine 283 kez sayılmış. Rastlantıya bırakılan pay: 100'de bir.

1 003 politikacıda Jüpiter , 167 yerine 205 kez sayılıyor. Rastlantı payı: 100'de bir.

1 352 yazarda, Ay, doğuşundan ve yüceliminden sonra sık görülüyor, çünkü 225 yerine 292 kez gözlenmiş. Bu bollukta da rastlantı payı, her 100 000 istatistikte ancak bir kez olabilir.

- 903 gazetecide, gene Jüpiter, doğuş veya yücelimde 150,5 yerine 185 kez bulunuyor (rastlantı payı: 100'de bir).

- Son olarak, 202 büyük iş adamında, Mars, doğuştan ve yücelimden sonra, 34,6 yerine 49 kez gözlemlenmiş (Rastlantı payı: 200'de bir)..."

Sevinebiliriz artık. İşte sonunda sayılar ve olgular; ve bunlar artık azlığı, onları bulana değilse bile, araştırma konusuna kuşku düşürecek sayılar değil. Astrolojiden yana bir akım bu, sonradan, -en azından bu "sarsıcı" buluşlara bir geçici, uyum sağlama sürecinde- M. Gauquelin'in, gördüğü eğitim ve buluşlarına kesinlikle karşıt bir ortam ile bu buluşların sarsıcı değeri arasında sıkışıp kalmış bu bilim adamının takındığı tutum ne olursa olsun. Bu sonuçlar istatistik olarak da, bilimsel açıdan da, binlerce yıllık astrolojinin öteden beri bildiği ve uygulayageldiği bir şeyi kanıtlıyor: Bire-

yin doğumu sırasında temasının açılarında (Yükselen, Gökyüzünün ortası, Gökyüzünün dibi) bulunan gezgenler, o bireyin kişiliğini de, yazgısını da çok güçlü olarak etkiliyor ve diye ekler astrolog, Gökyüzünün ortası/meslek ilintisi ise özellikle ağır basmakta. Ama Gauquelin'in araştırmaları daha da öteye gidiyor ve kimi gezegenlerin, kimi meslek gruplarının dünyaya geldiği sırada doğmaktan sanki tiksindiklerini ortaya koyuyor, ki bu da astroloji değirmenine daha da bol su akıtmak demektir; çünkü örneğin Satürn ufukta yükselirken (yani bu gezegen Yükselen'de iken) doğan bir kişinin oyuncu olarak başarıya ulaşmasına adeta bir engel çıktığını buna karşılık belki de bilim adamı olarak seçkinleşme olasılığının pek yüksek olduğunu (istatistikler bu düzeyde bir boşluk gösterir) akıldışı yoldan kanıtlamış olur. Bunun gibi:

-1 472 büyük ressamda, Mars ile Satürn, doğuş ve yücelimden sonra pek seyrek gözlemleniyor. Mars, 253 yerine sadece 203 kez sayılmış. Satürn 238 yerine sadece 188 kez. Her iki örnekte de rastlantı payı 200'de birden düşük. Aynı olguya Mars için, 866 müzikçide de rastlıyoruz: 149 yerine 120 doğum (rastlantı olasılığı payı: 30'da 1). Satürn için de yazarlar ve gazetecilerde: 338 yerine sadece 287 doğum (rastlantı payı: 500'de 1).

- Bunun gibi, Jüpiter'in doğuşu veya yücelimi sırasında doğan bilim adamlarının ve hekimlerin sayısının olağanüstü düşük olması, salt rastlantı ile açıklanamaz: Bu sayı, 602 yerine sadece 540'tır, böylelikle rastlantı payı sadece 30'da bir görünmekte...

Sonuç: "Oyuncuların başarısına elverişli saatler, bilim adamlarının başarısını engelleyen saatlere denk düşüyor.", ki zaten bu da, az buçuk ruhbilim kavramına sahip kimseyi şaşırtmayacaktır; çünkü, oyuncunun önsel olarak temelde dışavurumcu, gösteriş düşkünü yaradılışının, bilginin, kuramsal olarak içe dönük yaradılışıyla aynı olmayacağı belli değil midir? kısacası, bu iki mesleğe bağlı kişilerin karakter eğilimlerinin, birbirine karşıt olması olağan değil mi ?

Bu arada, bu soruşturmanın sonuçlarını doğrulayan ilginç bir ayraç açalım. Gösterişe meraklı oyuncuları utangaç oyunculardan

ayırt eden Louis Jouvet' (kendisi de içedönük bir Oğlak) den bu yana, oyuncuların tümünün de dışadönük yaradılışta olmadıkları biliniyor. Bu ayrımı istatistikler de destekler: Jüpiter Yükselen'de veya Gökyüzünün ortası'nda bulunduğu zaman, gösteriş meraklısı oyuncular, utangaç oyunculara oranla iki kez fazla doğuyorlar!... Aynı gözlem, klasik astroloji tipolojisine göre, daha satürnvari, daha "medyaya yakın",Yay Schwartzenberg veya Akrep Barnard tarzında, dışadönük bilginlere oranla, kendi halinde ve silik, içe dönük bilginler için de geçerlidir. Sözgelimi şuna işaret edelim ki Sophia Loren'in yücelimdeki Jüpiter'i onu ilke olarak dışadönük oyuncular arasına almakta ise de -ki özelliğiyle gençliğinde böyleymiş,- Başak olduğundan, bu dışadönüklük tümüyle görece kalıyor ve yıllar geçtikçe geriliyor! Buna karşılık, yücelimde veya yükselende bir Jüpiter'den yoksun olan bir Oğlak Depardieu'nün dışadönüklüğünü bir türlü anlayamadığımdan, kendi kendime sorular sordum...sonunda onun, o görkemli Güneş-Jüpiter kavuşumunu buldum! Bu yüzden, astrolojiyi incelik veya doğruluktan yoksun diye kınamak, olanaksızdır...

Michel Gauquelin'in elinden çıkmış uzun alıntıları buraya aktarmaya özen gösterdiysek, bunun nedeni, okuyucunun zihninde, bu sayılar ve getirdikleri sonuçlar konusunda olsun, kimi bilim çevreleri alınmasınlar ama, bu tam yetenekli araştırmacının soruşturma yöntemleri konusunda olsun, hiçbir kuşku kalmasın kaygısıdır.

Astroloji, bu sonuçların ışığında, sevinebilirdi ancak sevinci çok geçmeden, çekiçle örs arasında yani meslektaşlarıyla... vardığı sonuçlar (belirttiğimiz gibi, kendisinin de ummadığı ama bilimsel nesnelliği gereği yayınlamak zorunluğunu duyduğu) arasında sıkışıp kalmış M. Gauquelin'in kendi yorumlarıyla sabun köpüğü gibi dağılıverdi. Herhalde Andersen masallarındaki "çirkin ördek yavrusu" gibi görünmek istemediğinden, M.Gauquelin, ayrılıkçı yorumu ile, astrolojinin etkisi altına girmekten sıyrılmaya baktı ve ona şöyle karşı çıktı: "Başlangıçta astrolojik görünümlü verilerden yola çıkarak elle tutulur olgulara varmış isek de, bu sonuçların, ne denli şaşırtıcı olurlarsa olsunlar, astrolojik terimlerle değil de bilimsel

terimlerle açıklanması gerektiği kuşku götürmez...(küçücük bir ayrım!) Hatta dahası da var, bu sonuçlar, astroloji denilen boşinancın yeni ve güçlü bir eleştirisidirler. "(Ah şu işe bakın siz!... Ne yazık ki sözkonusu olan, birbirine karıştırmak değildi. Kediye kedi demek ya da Sezar'ın yani astrolojinin hakkını kendisine vermek de değildi.) Kuşaklar boyu edinilegelmiş zihinsel güdümlü tepkilere (reflekslere), başvuruluyor, çağırılıyor ve derhal eyleme geçiyorlar.

Astrolog kendi kendine soruyor, nasıl olacak da, hangi mantık yürütme oyunuyla, M.Gauquelin astrolojiyi, hakkı olduğu şeyden yoksun bırakabilecek, diye: Herhalde ne pahasına olursa olsun, astroloji geleneğini doğrulamaktan kaçınacak ve bir astrologdan başka herkesin gözünde, amacına ulaşacak. Amacına ulaşmak için de şöyle diyecek: Askerlerde baskın bulunan Mars (astroloji simgeciliğinde askerleri, savaşanları yöneten) konusunda, veya bilginler ve hekimlerde baskın bulunan Satürn (astroloji açısından bilginlerle özdeşleştirilir) konusunda, astroloji belki de yerine oturmuş gibi görülebilir de o zaman peki, Mars'ın hekimlerde veya Jüpiter'in, olağandışı baskın göründüğü büyük Nazi ileri gelenlerinde ne işi var ? Acaba belirli bir astroloji bilgisine sahip gibi görünen M. Gauquelin, astroloji Geleneğinin söylediğini unutmuş olabilir mi ? Çünkü eğer Morin de Villefranche'ın" *Theorie des determinations astrologiques"* adlı kitabına başvursaydı, orada gezegenlerin bellibaşlı anlamlarını ve meslekler ile andırışmalarını (analojilerini) okuyabilirdi; örneğin, Mars konusunda: "askerler, avcılar, avukatlar, hekimler, kurucular" görürdü. Şu halde, hekimler temasında baskın Mars gezegeni tümüyle astroloji öğretisine girmekte. Jüpiter'e gelince, orada da şunları bulacaktı: "Hükümet adamları, Devlet adamları, şansölyeler, politikacılar vb." Hitler ile çevresindeki Nazi ileri gelenlerini bu tablonun kapsamına sokmak, gerçekten de hedefe tam isabet gibi geliyor...

Tümüyle tarafsız kalarak, M.Gauquelin'in araştırmaları konusunda bir sonuca varmak istenecek olursa, denebilir ki dört gökcismi, Satürn, Jüpiter, Mars ve Ay arasında bulunmuş olan karşılıklı ilişkiler, tümüyle astroloji çizgisinde kalıyor ama gezegenler/mes-

lekler arasındaki karşılıklı ilişkilerin tümü, henüz bulunmuş değildir. Bu kanıtların tamamlayıcı, kesin nitelikte olmadıkları bahanesini öne sürerek, elle tutulur kanıtları da suçlamak mı gerekir? Bu, hiç de mantığa uygun görünmüyor...

Bu arada şunu da belirtelim ki, o günden bu yana, Akrep M. Gauquelin, burcunun özeliklerine pek uygun bir başkalaşım geçirdi, çünkü düşünce açısından doğru yolu bulduktan sonra şimdi kendisine, az çok kapsamlı tüm astroloji kongrelerinde rastlanmakta. (Temmuz 1986'da Los Angeles'te toplanan uluslararası Astroloji Kongresi'nde onu gördüm ve uzun uzun konuştum... Başka kongrelerde de rastladım.)

12. Gökcisimsel kalıtım aracılığıyla kanıtlama: Astrolojide bilimsel soruşturmanın son derece ilginç bir başka alanı da gökcisimsel kalıtıma ilişkin olanıydı. J.Kepler bunu daha XVII.yy.da sezmiş olmalıydı ki, kestirip atıyordu: "Astrolojinin doğruluğundan yana apaçık ve her türlü istisnanın üzerinde bir sav vardır: Bu da, ana babalarla çocukların doğum temalarının ortak oluşudur." Bu arada şunu da belirtmeden geçmeyelim ki Kepler, özellikle gökcisimsel veya burçlar kuşağına ilişkin kimlikten söz etmiyor, yani çocukların ana babalarıyla aynı burca veya Yükselene sahip olduklarını öne sürmüyor; sadece doğum temalarındaki bir ortaklıktan söz ediyor ki bu da işte M.Gauquelin'in gün ışığına çıkartacağı ve bir gökcisimsel kalıtım olarak değil de, gezegensel kalıtım (kitabına bakınız) olarak adlandıracağı şeydir. Yasasını da şöyle belirliyor: Çocuk, aynı gökcismi (ana veya babasınınkiyle) ufku veya meridyeni aştığı sırada, özellikle de doğuş veya üst yücelim sırasında dünyaya gelmeyi yeğler. Bu etki Ay, Venüs, Mars, Jüpiter ve Satürn ile gözlemlenmiştir... "Bu araştırmacının deyimiyle, kalıtımda gezegensel etki: Bu da "Paris ve Paris yöresindeki birkaç yerleşim bölgesinin nüfus kayıtlarından toplanmış 30 000 saati aşkın doğum saati üzerinde yapılmış bir araştırma sayesinde ortaya çıkmıştır." Olaylar sanki çocuk, doğmak için, "gezegensel saatin ana babasının doğumlarındaki saate" gelmesini beklemeyi yeğliyor

gibi geçmekte! Ve önemli bir olguya işaret edelim: Eğer ana babanın ikisi de Yükselenleri üzerinde (veya Gökyüzü ortalarında) aynı gezegen bulunduğu zaman doğmuşlar ise, bu eğilim çocukta iki katına çıkıyor...

Belki de astrolojinin bu kısa ve hızlı savunmasının en önemli bölümü olan bu bölümü noktalamak için - ya da hemen hemen , okuyucuya tüm bu, bilim açısından devrim yaratan buluşların, bilim temsilcileri tarafından nasıl karşılandığını anlatmak kalıyor geriye. M.Gauquelin'e bakılırsa bu karşılanış, pek çok şeyi ortaya koyar. Bırakalım serüvenini kendi anlatsın çünkü bu, gerçekten bir serüvendir: "Meslek grupları konusundaki gözlemlerimiz 1955 ile 1960 arasında yayınlandı. Daha ileri gitmeden önce(...) çabalarımızın nasıl bir bilimsel saygınlığı hak ettiğini bilmemiz gerekiyordu. Başlangıçta davamız pek çok .çevrelerce geri çevirildi: "Meslekten gökbilimciler sorunu önsel olarak incelediler. Onlara göre gezegenler soğumuş gökcisimleridir ve baş görevleri de aldıkları ışınımları yansıtmaktır" diye 1955'te bize yazdı Belçika kraliyet Gözlemevi'nden Sylvain Arend.

O sıralarda, bilim çevrelerinden olmak ile ne denli sarsıcı nitelikte olursa olsun, çalışmalarını tanıtmak isteği arasında sıkışıp kalmış olan M.Gauquelin, "çalışmalarımızı incelettirmek için karşılaşmış olduğumuz zorlukları başka yerde anlatmıştık, diye sürdürüyor sözlerini. Bruxelles Üniversitesi'nde çalışmaları yönetenlerden birinin deyişiyle oldukça yüksek oranda bilim adamı, özellikle de gökbililmciler gerçekten de anlaşılmaz bir "gezegenler alerjisi"ne yakalanmış durumdalar... Neyse ki başka araştırmacılar daha meraklı göründüler. Daha 1956'da, Ulusal İstatistik ve ekonomi araştırmaları Enstitüsü müdürü Jean Porte gibi. Getirilen kanıtların değeri konusunda başlangıçta pek kuşkucu davranan bu bilim adamı sonunda, onların doğruluğunu benimsedi ve 1957'de karımla benim, yöntem bilimi (metodoloji) sorunlarına değgin kaleme aldığımız yapıta önsöz yazdı: "Bu yapıtta yanlışlar aradım, diye yazıyor burada, ama bulamadım." 1960'ta ise, bu kez Profesör H. Bender, Freiburgen-Brisgau Üniversitesi ruhbilim profesörü, *Les Hom-*

mes et les Astres (İnsanlar ve Gökcisimleri) kitabımıza önsöz yazmayı kabul etti. Çalışmalarımızı bir grup araştırmacıya inceletmiş ama onlar da yanlış bulamamışlardı. 1965'ten başlayarak, bilimsel çevrelerin çalışmalarımıza gösterdiği ilgi giderek arttı...

"Açıklanamayan bir olgudoğumda gökcisimlerin etkisi konusundaki gözlemlerimizin uyandırdığı bu ilgi, normalötesi olarak tanımlanan olguların soruşturmasıyla yükümlü Belçika Kurulu'nun üyelerini de yeterince meraklandırmış olmalı ki, onlar da denemelerimizin üzerine eğildiler. " Nedir bu Kurul? Merkezi Bruxelles'dedir ve her daldan (disiplinden) otuz bilginden oluşur. Yıllardır çalışmaktadır. Yeni bir şeyler bulduğunu sanan herkesin pek çekindiği bir kuruluştur... Zira özellikle üzerine parmak basmakta yarar vardır: "Bu Kurul, ilke olarak bu türden sonuçlara karşı derin bir düşmanlık besler" diye -Paul Couderc'in bu kurula üye olduğunu ve öte yandan, astrolojinin can düşmanı olduğunu yukarıda belirtmiştik. "Bu kurul sadece çalışmalarımızı incelemeye karar vermekle kalmadı, en anlamlı denemelerimizden birisini değişik verilerle yineleme kararını da aldı..." Sonuçlar, bizim zoraki istatistikçi- astroloğun vardığı sonuçların tıpatıp eşiydi, sözlerini şöyle sürdürüyor: "O tarihten beri, olası bir gökcisimsel etki kavramıyla hep aynı derecede sarsılmış Kurul, Mars'ın anormalliklerini şaşılası bir sabır ve inatla, normal yani bilinen: Astronomik değişimler, nüfusa ilişkin yasalar vb. nedenlere bağlamak için uğraşıp duruyor. Onun girişimiyle, deneme verileri bin bir çeşit istatistik işkencesinden geçirilmektedir. Karşıdenemeler durmadan artırılıyor, klasik olarak kullanılagelen istatistik formüllerinden bile kuşkulanmaya değin götürülüyor iş..." Saygınlığının son siperlerine geri çekilmiş bulunan bilim, onuruyla kazanamayacağı bu çatışmada her türlü silahı - en az soylu olanları bile kullanmaya hazır: Çünkü üç yüzyıl önce koynundan fırlatıp attığı, kovduğu ve haklı olanların o direşken soğukkanlılığıyla geri gelen bu gayrımeşru çocuğu tanımak zorunda kalmak ne büyük bir ayıp, ne büyük yüz karası!...Olacak şey değil. Ama oldu işte, ve M.Gauquelin sözlerini bitiriyor: "Sonuçlar her türlü saldırıya direndi ve, 1972'de, ger-

çekler, sadeliği içinde sarsıcı, karşımızda durmakta:

1. Kurul, bizim ulaştığımız aynı anormal sonuçları gözlemledi;

2. yöntemimizde açık bulamadı ve sonuçları, Mars gezegeninin şampiyonların doğumu üzerindeki (işte yeni baştan yaptığı deney, bu) etkisinden başka bir yoldan açıklayabilmekte çaresiz kaldı."

M.Gauquelin sözlerini tamamlıyor: "Bilanço saati gelip çattığında, aydın dürüstlüğü ile yasaklama isteği arasına sıkışıp kalan Kurul, bir vicdan hesaplaşmasına girme gereğini duymaktadır. Yirmi yıldır bu alanda sadece ve sadece olumsuz eleştirileri göz önüne aldığından, bir denemenin olumlu sonucunu yayınlamaktan tiksiniyor. Gün gelecek buna karar verecek mi acaba? Belki de işin canalıcı noktası bu değil. Hiç kuşku olmasın: Eğer çalışmalarımızın akışına bir yanlış sızmış olsaydı

Kurul onu hemen yakalar, ortaya çıkartırdı. Dört yıl boyunca gökbilimciler, meslekten istatistikçiler bunun için uğraşıp durdular zaten. Kurul üyelerine, bizi yıkmak için göstermiş oldukları o sonsuz çabadan dolayı her zaman için gönül borcu duyacağız." Zafer kazanmış bir Akrep'in ağzına çok yakışan, alaycı sözler...

Resmi bilim ve Astroloji koltuğu arasına pek rahatsız biçimde ilişmiş bulunan M.Gauquelin, onu hem garip bir biçimde kendine çekiyora hem de korkunç tedirgin ediyora benzeyen, bizim sanatımızı, bir, yerle bir ediyor, bir göklere çıkartıyor. Dolayısıyla da şu tür bir çelişkiye düşüyor: İlk kitabında *(L'influence des astres,* Dauphin yay., 1955), hiçbir şeyi kanıtlamamış olan önceki istatistiklerin (Choisnard ile Krafft'ınkilerin) üzerine ve Nostradamus'un kehanetleri üzerine ve de üç binyıl önce Mayaların sözde Neptün ve Uranüs'ü bildikleri savının üzerine " bir sünger çekmenin " en iyisi olacağı sonucuna vardıktan sonra, kullanılan ve tartışma götürmezliği tanınmış istatistik yöntemi konusunda pek ayrıntılı bilgi veriyor. Ama bana öyle geliyor ki, Eskiler ile Yenileri karşı karşıya getiren bu kavgada böyle davranmak Eskileri pek hafife almak demektir. Özellikle de Nostradamus sözkonusu olduğunda. Çünkü o, Neptün'ün bulunuşunu -gezegeni hem de tam iki yüz doksan yıl öncesinden, adıyla belirterek *Centuries* adlı yapıtındaki dörtlükle-

rinden birinde, astronomik formüllerinden biriyle, Ağustos 1846' da. Gününe varıncaya dek, haber vermek dehasını göstermiştir ki bu, doğrulanabilir. Şunu da söylemek gerekir ki M.G. benim de yakın zamanda bulduğum, gözlerimi kamaştıran, inanması güç bu olguyu bilmek zorunda değildi elbet...

Sonra, "astrolojinin klasik verilerini doğrulama" amacını güden uzun araştırmalarının ürününü anlatarak, her şeyden önce "varılan tüm sonuçların bunları elbette sakatladığını" belirtti, kestirdi attı. Ama yukarıda da söylemiş olduğumuz gibi, öyle görülüyor ki M.G. o günden bugüne, olumlu bir gelişme kaydetmiş ve astrolojinin etkisinin sağlam temele dayandığından yana -yavaş ama geri dönülmez- sessiz kalmakla birlikte bir dönüş yapmıştır.

Bunu da, bir ölüm sırasında, belirli bir gezegenin geçişinin doğum Güneş'i üzerindeki etkisini göstermekte başarısız olmasına karşın, yapmıştır. Herhalde, astroloji tekniğini derinleştirirken, yavaş yavaş, anlamış olmalı ki, kullanılan yöntem besbelli bir sağduyuya dayanmakla birlikte, bir temanın inceliğiyle çelişik düşen bir "sahte iyi fikir"di. Niçin? Çünkü astroloji her şeyden önce temanın küresel yapısıdır, organik birliğidir ve çünkü istatistik ölçütü olarak seçilen ve ötekilerden ayrılan her öge, gerçekte yapay ve keyfi bir araştırmaya konu olur. Başka bir deyişle, yukarıda da belirtmiş olduğum gibi, ölüm getiren gezegen, bir temadan ötekine - Ölüm kesiminde bulunan veya bulunanlar ile bu kesimde başat(baskın) olan veya bu kesimi yöneten gezegene göre değişeceğinden özellikle ve evrensel olarak ölümden sorumlu BİR gezegen bulmak sözkonusu değildir. Bu örnekte, incelenen karşılıklı ilişki yanlış seçilmişti, hepsi bu. Bunun içindir ki, M.Gauquelin'in, yukarıda anlatılmış olan, başat gezegen/meslek ilişkilerine değgin öteki çalışmalarının böylesine su götürmez sonuçlara ulaşmış olması, büyük bir talih eseridir. Büyük bir olasılıkla, sadece Fransa için konuşursak, H.R.Gouchon, A.Barbault, Cl. Santagostini, J. de Gravelaine, C.Aubier gibi, ve astrolojinin temel yapısallığının bilincinde olan daha birçokları gibi resmiliği tanınmış astrologlar da böyle düşünüyorlardır ve olumsuz sonuçlar onların inancını hiç de

sarsmamıştır ki bu da zehirlenmelerindeki tehlike düzeyini kanıtlamaz da sadece neden söz ettiklerini bildiklerini gösterir. Bu yüzdendir ki R.Abellio, *(La fin de l'esoterisme,* Flammarion) şöyle demekte: "Bir istatistik her zaman için astrolojiden yana tahminler getirebilir, asla karşıt kanıtlar getirmez."

M.G. nin istatistikleri konusundaki bu bölüme birinci derecede önem taşıyan son vermek için, şunu belirtelim ki, daha sonra, 1972 de, *L'Astrologie*'de şöyle yazan da gene kendisidir: "Astroloji olgusundan yana, her şeyden önce, temel koyutun ortaya konması, doğumda gökcisimlerinin oynadığı rolün belirtilmesi vardır. Ayrıca, kalıtımda gezegensel etki de bir tanı uygulamasına kapıyı aralıyor. Bir gezegenin doğumdaki konumundan yola çıkarak, dünyaya gelen bireyin yaradılış özellikleri ve gelecekteki toplumsal davranışı konusunda bir tahmin hazırlamak, kuramsal açıdan olasıdır. Dahası var: Mars, Jüpiter, Satürn ve Ay için bir gökcisimsel simgeciliğin istatistik doğrulaması. Deney yolundan tanımlamış olduğumuz karakter tiplerinin, Eskilerin bu gezegenlere yakıştırdığı yaradılış özellikleriyle karşılaştırması, ikisi arasında rastlantıya bağlanamayacak bir benzerlik sonucuna ulaşılmasını olası kılıyor...Denemelerimizle astrolojik simgecilik arasında daha derinleştirilmiş bir karşılaştırmayı ileride bulacağız."

Nihayet! Düş mü görüyoruz yoksa, Astrolojinin dilekleri gerçekleşmiştir. Resmi bilim, deneylerin ortaya çıkardığı doğruyu sonunda saygıyla karşılayacak, gerçeği tanıyacak mı? Her ne olursa olsun, Astroloji'nin zaferi pek parlak gibi görünüyor çünkü gerçek gerçektir ve göze batmak küstahlığına sahiptir.

13. Bu arada, bir bilimin en gösterişli biçimde doğrulanması, tahmin aracılığıyla olur. Tahmin, çok önemli olduğu için bir ayrı bölüme konu edilecektir. Biz burada sadece şu kadarını söyleyelim -matematikte olduğu gibi, sorunu çözümlenmiş varsayarak tahminler, hem olabilirlikleri nedeniyle ve hem de çok zaman her türlü rastlantı ve talihi bir yana bırakan titizlikleriyle, astroloji dogmasını pek güzel desteklediklerı gibi, aynı zamanda da yeni yeni ufuk-

lara, heyecan verici buluşlara yolu açarlar.

Şu halde astroloji, bu denemelerin ışığında kendini tümüyle açıklanmış olmasa bile, desteklenmiş, doğrulanmış, yasallaştırılmış sayabilir.

IV

BİYOKOZMİK RİTİMLER

"İnsanı gezegenlerarası boşluğa fırlatmamız gerekmez, onu, kozmosun etkisine bırakmak için vatanından, ocağından ayırmamız bile gerekmez. İnsan her zaman evrenin merkezindedir, çünkü evren, her yerdedir."

Profesör Piccardi (Floransa Üniversitesi)

Moliere'in Kibarlık Budalası Mösyö Jourdain'in, ayırdında olmadan düzyazı konuşması gibi, söylemenin gereği yok ki, çağlar boyu köylüler de, daha küçük yaşlarından rüzgarların ve bulutların gizine erişmiş, ekme, dikme, biçme işleri için en uygun zamanı bildiklerinden, ayırdında olmadan kozmobiyoloji veya meteorolojiyi uygulamışlardır ve hâlâ da uygulamaktadırlar. Yeryüzüne ilişkin olayların ve özellikle de insanla ilişkili olayların kozmik etkiler altında olup olmadığını kendi kendine sormak demek, biyokozmik ritimler sorununu ortaya atmak demektir. Gebe kalma konusunda Ay'ın kadın üzerindeki etkisini yukarıda görmüştük; bilindiği gibi, ay çevrimi, kadının adet görme çevrimine uyar. Bu elbette, gelgitler dışında, ay ritimlerinin havucun, su semenderinin, istiridyenin, yüz yaşındaki kaplumbağanın veya farenin metabolizmasının işleyişini de etkilediği kısacası genel olarak Doğa'yı etkilediği

göz önüne alındığında, bir rastlantı değildir.

Eskiçağ insanlarının da bildiği, Kızıl Ay'ı tanımayan yoktur ki bu, nisanda doğan ayı izleyen Dolunay'dan başka bir şey değildir. Öteden beri çiftçilerin korktuğu -Romalılar ona bir tanrı bile adamışlardı, Robigo (pas) diye adlandırdıkları bu tanrı onları, bu ayın zararlarından koruyacaktı , Kızıl Ay, ya nisan sonu, ya mayıs başı görünür ve her yıl taze filizleri kavurma tehlikesi yaratır, filizler soğuktan kavrulunca da renkleri kızarır. Tam Güneş tutulmaları Ay Güneş kavuşumları veya aynı gök düzlemi üzerinde yani ay Düğümlerinin ekseninde bulunan Yeni Aylardır. Bu yüzden, Güneş ile Dünya arasına giren Ay, Güneş'i Dünya'dan gizler. Bu tutulmalar bir başka biyokozmik belirtidir ve ortak bilinçaltında hiç de iyi ün yapmamıştır. Geçici bir süre için ışık ve ısı kaynağından, dolayısıyla Yaşam kaynağından yoksun bırakılmış Doğa'nın bu geçici ölümünden ürkmüş gibi, kuşlar ötmeyi kesmez, hayvanlar saygıyla susmaz mı? Afrika'nın Sahil bölgesinde, unutulmaz bir kıtlığa yol açan o korkunç kuraklık bu türden, gölge konisi Afrika topraklarını örten bir tutulmadan sonra kendini göstermişti.

Gerçekten de olaylar, tutulmanın gölge konisinin bir dahaki tutulmaya değin felaketlere sahne olacak bölgenin sınırlarını belirlediği yolundaki astroloji görüşünü destekler gibidir. 1914-1918 savaşı srasında cephe çizgisinin tam da gölge konisinin sınırları boyunca gittiği ve Stalingrad savaşı sırasında da gölge çizgisinin bu kent üzerinden geçtiği öne sürülmüyor mu?...

Bu İnsan/Kozmos dayanışmasının en olağanüstü ve aynı zamanda da en simgesel belirtisini biz, insanın yaşamsal ritimleri konusunda ortaya çıkartılan şu şaşılası olay sayesinde görüyoruz: İnsan, dakikada ortalama alıp verdiği on sekiz, yani günde 25 920 soluk ile, ılım noktası burçlar kuşağını tam 25 920 yılda dolaşan Güneş'e bağlanmıştır.

(İleride sözü edilecek olan, ılım noktaları gerilemesi -presesyon a bakınız.) Öte yandan, insanın solunumunun kalp atışlarına oranı l'e 4'tür, çünkü 71 kalp atışıyla aynı zamanda 18 soluk alınıp verilir. Bu sayısal ilişki rastlantıya bağlanır gibi görünmüyor: Doğada, in-

sanın dışında da karşımıza çıkıyor, dünyanın 4 ekseni, veya 4 elemente dayandırılan 4 hipokratik mizaç gibi. Ses titreşimlerinin yayılma hızı havaya oranla suda 4 kez daha büyüktür, ve bu orantı, özellikle deniz suyu sözkonusu olduğunda daha da doğru çıkar, deniz suyunun özellikleri ise çok zaman insan kanının özelliklerine benzetilir. O halde makroskopik ritimlerden başlayıp insanın havayı solumasından geçerek nabzının vurularında son bulan bir yol vardır, öyle ki, insan tümüyle evrenin ritimleri uyarınca yaşamaktadır.

İşte bizi gene Pascal'ın sonsuz büyük'ü ile sonsuz küçük'ü arasına getiren ve biraz da Kepler gibi, sayılar gizemciliğine dayandırılmış bir pitagorasçı dünya kavramına eğilmemizi sağlayan bir durum. M. Gauquelin, *"Rythmes biologiques, rythmes cosmiques"* adlı kitabının önsözünde "Yaşam, zaman ve mekan duyusuna sahiptir" diyor ve insan da göçmen kuşların, onlara kesinlikle yardım eden bir biyolojik pusulaya sahip olmaları gibi, kendi istemi dışında çalışan, şaşmaz iç saatlere sahiptir.

Böylece, gece ve gündüzün birbirini izlemesi ona 24 saatlik bir günlük ritim veya sirkadyen(circa=yaklaşık, dies=gün) ritim verir ki, metabolizmasının birçok etkeni buna göre ayarlanmıştır. M.Gauquelin'in gösterdiği bir başka örnek: "Birkaç yıl önce, Hamburg'dan Dr. Werner Menzel, dokuz büyük çevrim saydı: Vücut ısısı, kan dolaşımı, solunum, karaciğer etkinliği, midenin ve bağırsakların etkinliği, sinir sisteminin, böbreklerin, dokuların etkinliği, kanın kimyasal bileşimi. " Kısa olmasına karşın, yirmi dört saatlik bir süre içinde tüm bu değişkenler etkili oluyor.

İnsanın fizyolojik işlevlerinin böyle belirli zamanlarda yinelenmesi, Eskiçağda, dört element ile, Hava, Su, Ateş, Toprak ile ilişkili dört ayrı mizacın bulunduğunu ortaya atan, Yunanlı hekim Hippokrates tarafından öngörülmüştü: Ama bu öngörüyü derinleştiren ve uygulayan, özellikle, XVI.yy.da yaşamış büyük hekim Paracelsus'tur: Günümüz çağdaş kronobiyolojisi, ondan kalan mirastan yararlanır ve sağaltım (tedavi) da son derece önemli olan, uygun zaman etkeninden yararlanır. Paracelsus şurup ve ilaçların

hastanın gök haritası (horoskop)na bakılarak hesaplanacak uygun zamanda verilmesini öngörüyordu. Günümüzde, işte M.Gauquelin'in, organizmanın direncinin en düşük olduğu saatlere ilişkin olarak aktardığı, çok ilginç bir deneme: "Her dört saatte bir, yaşam ritmi birbirinin tıpatıp eşi olan altı grup fareye, birbirinin tıpatıp eşi dozda zehir şırınga ediliyor. İğnesi saat 16.30 da yapılan hayvanların yüzde yetmişi ölürken, iğnesi saat 0.30 da yapılanlardan sadece yüzde onu ölüyor. Niçin?...Demek oluyor ki, günün, zehirin verildiği saati, zehirin etkisini göstermesiyle yakından ilişkili." Eczaya ve ilaçlara karşı duyarlılığın arttığı kimi saatler olduğunu hepimiz içgüdülerimizle biliriz. Gene pek haklı olarak biliriz ki, kimi günler ve aynı günün içerisinde, eğer bedenimize kulak verecek olur isek duyarlılığın iniş çıkış anları da olur bir bardak viski bize, normal zamanda üç dört bardağın yapacağı etkiyi yapmaya yeter.

Bunun gibi, halkın sağduyusu, insanların bir yandan "erken kalkanlar" ile öte yandan "geç yatanlar" diye öteden beri bölünegeldiğini de bilir. Denemeler bu gruplardan birincisinin içedönük, kendi içine kapanma eğiliminde olanlar; daha topluma yakın, görünüşte yaşamsal kaynakları daha büyük, ve genellikle dışadönük akşam insanlarına oranla daha az etkileme gücüne sahip kişiler olduklarını göstermekte. Bu iki mizaç arasındaki pek büyük ayrılık Amerikan toplumbilimcilerine göre, çiftlerin anlaşma olasılığını da geniş ölçüde azaltmaktadır...

Bunun gibi, insan, binlerce yıldan bu yana, gün doğarken dünyaya gelmek ve dünyadan ayrılmak eğilimindedir. Bu, doğal ritim açısından böyledir; ne var ki çağdaş yaşam, doğumları yapay yoldan başlatarak, doğum grafiklerinin eğimini değiştirmiştir: Tıbbi ritim bakımından en çok doğum öğle dolaylarında olmaktadır ve garip şey, ölümler konusunda da aşağı yukarı aynı evrim gerçekleşmiştir; belki de trafik kazaları yüzünden? Zaman etkeninin önemini yadsıyacak olanlar, herhalde bu boyutu, makrokozmosu mikrokozmosa bağlayan boyut olarak algılayan astrologlar değildir. İnsan organizmasının çeşitli çevrimlerinin birbirine dolanmış sistemine eğilindiği zaman, bedensel ritmin, beyin hücrelerinde (nö-

ronlarda) saniyede 1 000 peryottan, kalsiyum çevriminde 200 güne (yaklaşık 200 günde, kalsiyum tuzlarının oluşumu açısından insan yenilenmiştir) kadar, yürek ritminden (78 vuru/dakika) proteinlerin sürekli katkısıyla yenilenen 12 günlük kas çevrimine kadar, ya da yumurtalıkların 28 günlük çevrimine kadar, tıpkı iç içe geçmiş zemberekler gibi, bu büyüklü küçüklü çevrimler, uzamda ele alınınca, akıl almaz büyüklükteki öğeleri birbirine çeşitli yollardan binişmiş, dönüp duran gezegenlerin çevrimi ile bir benzerlik ister istemez akla geliyor. Bu arada 1871'de Raulin'e bir mektubunda şöyle yazan Pasteur'ü de anımsamamak elde değil: "Biliyorsunuz ki, yaşam için birinci derecede önem taşıyan ilkelerin moleküler örgütlenmesine doğal olarak yön veren bakışımsız (dissimetrik) bir kozmik etkinin varlığına inanıyorum ve bunun sonucu olarak da çeşitli yaşam türlerinin yapıları, biçimleri, dokularının sıralanış biçimi açısından evrenin devinimleriyle bağlantısı olduğuna da inanıyorum."

Elbette ki insan, sadece Dünya'nın yirmi dört saatte -daha doğrusu 23 saat 56 dakikada (yıldızsal gün)- kendi çevresinde dönmesinin getirdiği günlük ritme karşı duyarlı olmakla kalmıyor. Aynı zamanda yıllık çevrimi Dünya'nın Güneş çevresinde dönme süresi demek olan mevsimlerin ritmine de duyarlılık gösteriyor. Burada da, birçok bakımdan insan, bu mevsim değişmelerinden etkileniyor; örneğin hastalıkların tümü de yılın filanca mevsiminde doruğa çıkan ve bir başka döneminde ise dibe inen bir grafik çiziyor ki bu çıkışlar ve inişler istatistik açısından saptanabilmiştir.

Buraya değin, okuyucu belki de astrolojinin oynadığı rolü oldukça silik bulacaktır; ama bu, sadece görünüştedir çünkü asıl anlamlı ve önemli olan işte bu, gezegensel devinimler ile dayanışma halinde olan çevrimsel dönüş kavramı, bu, peryot (dönem) kavramıdır.

Yukarıda çağdaş tıptan söz ediyorduk. Kronobiyoloji adı altında - daha XIX.yy. başlarında, beslenmede yirmi dört saatlik doğal ritmi ortaya çıkartmış bulunan Binet'nin ardında günümüzde, tıp, daha çok sağaltım biliminde zaman etkeniyle ilgilenir. Özellikle de

kimi zamanlarda yapılması uygun olan kimi zamanlarda da, örneğin Ay, hastanın Güneş'inin üzerinden geçiyorken, daha zor uyum sağlanabilen, cerrahi müdahaleler açısından. Böylelikle pek doğal olarak konu, gelip biyoritme dayanıyor. Giderek daha çok sayıda hekim -özellikle de cerrah Amerikalı, Japon, Alman ya da İngiliz olsun -ne yazık ki Fransız pek yok aralarında- mesleklerini uygularken bu biyoritimlerin veya biyolojik uyumların değerli katkısından yararlanıyorlar. İlkesi nedir biyoritmin? Bireyin doğumunda etken olan üç öğe var: Duyarlılığı (çabuk heyecanlanır oluşu), aklı (veya zihinsel yetenekleri), bedensel canlılığı. Bu üç varyantın ayrı ayrı devirliliği(periyodisite) vardır: Sırasıyla 28, 33 ve 23 gün ki bunlar da, doğduğu günden başlayarak ömrü boyunca, yaşamının her anında üçlü olarak üstüste binen sinüsoitler oluştururlar. Demek oluyor ki bireyin yaşantısı, ele alınan öğenin özelliğini taşıyan üç ayrı ritm üzerine gelişecektir ve belirli bir ritmin her peryodu bir artı (0'ın üzerinde) ve bir eksi (0'ın altında) evre(faz)den oluşacak, sinüzoitin her düğümünde de, yani her eğimin 0 noktasında da kritik günler yer alacaktır.

İşte astroloji burada işe karışıyor. Ve bu yakınlaşmayı sağlayan da bizleriz, çünkü "Sciences Academy of America" tarafından tanınan ve resmi İngiliz dergisi *General Practitioner* tarafından onaylanan biyoritimleri, astroloji konusunda en ufak bir kavrama sahip olmayan ve belki de astrolojiyi yadsıyan birçok hekim de kullanır; şunu unutmamalı ki, insan bilgisinin çeşitli dalları birbiriyle yarışmadığı zamanlarda, genellikle birbirinden tümüyle ayrılmış, bölünmüş durumdadır! Gerçekten, örneğin heyecanlanma durumuna, yani ruhsal durumumuza, ruhsal duyarlığımıza tanınan 28 günlük çevrim, Ay'ın çevriminden başka bir şey değildir: Ay, astrolojide algılayıcı, değişken, Balık Montaigne'in deyimiyle "dalgalanan ve çeşitlilik gösteren" niteliğiyle, insan ruh durumunun simgesidir, aynı zamanda denizin, ananın (psikanalize bakınız) , düş görme ve bilinçaltının da simgesi olan bu soğuk ve nemli gök cisminin temel özellikleri, işlenebilirlik ve geçiriciliktir çünkü. Biyoritimlerin uygulanması şu anlama gelir: Her 28 günde bir - ve

gerçekte 0 kritik noktasına oranla eğimin artıdan eksiye veya eksiden artıya geçişinde her 14 günde bir Ay, gökyüzünde bireyin doğum Ay'ına oranla 90 derecelik uyumsuz kare açısında yer alır ki bu da astroloji dilinde gerginlik aspektidir. Bize gelince biz, kendi açımızdan ve çevremizde bir doğrulama yapıyor ve bunu şaşırtıcı değilse bile ilginç buluyoruz. Genel olarak bilimler çok zaman göze görünmese de, küresel bir ağ oluştururlar ve gelecek yıllarda gerçekleşecek ilerlemeler her şeyden çok, çeşitli bilgilerin eşgüdümünden doğacaktır ki nesnel Doğru'ya da ancak böyle ulaşılabilir.

İşte Ay için ve heyecanlanabilirlik çevrimi için söylenebilecekler bunlar. 23 günlük fiziksel çevrime gelince, Mars (yaşamsal dinamizm) çevrimi ile hiçbir bağlantı bulamadık, normal zamanda bu gezegen 23 günlük sürede 15 derece yani yarım burç kadar bir yol alır, bu da Mars çevriminin (yaklaşık iki buçuk yıl) hiçbir peryoduna uymaz. Akıl gezegeni olan Merkür için de bir şey diyemeyiz çünkü bu gezegenin çevrimi ile 33 günlük devirlilik arasında hiçbir bağlantı kuramadık.

Buna karşılık, öteki Yıldız'a, Güneş'e gelince, onun insanlar ve doğa üzerindeki zaman ilişkisinde tam tersine iş hiç de bu kadarla kalmaz. Çünkü, yaklaşık her on bir yılda kendini gösteren ve binlerce kilometre yükseklere çıkan alevler olarak yayılan, evrene her türlü dalga ve parçacık gönderen güneş lekelerinin bulunmasından bu yana, bu çevrimsel güneş etkinliğine ilişkin pek çok olağanüstü gözlem yapılmıştır. Örneğin güneşin büyük bir etkinliğe geçtiği bu dönemlerde kalp krizlerinde kayda değer bir artış gözlemlenmiştir. Buna karşılık, güneşteki etkinliğin düşük olduğu yıllarda yürek kasının yırtılması (miyokard enfarktüsü) olayları dikkati çekecek kadar azalır (Dr Proumailloux ve mühendis Viart'a göre). Profesör Romenski de kendi yönünden aynı gözlemleri yapmış ve büyük jeomanyetik fırtınalar döneminde beyin kanamalarının ve ölümcül kalp krizlerinin en yüksek sayısına ulaştığını kaydetmiştir. Bu arada, şu dünyamız üzerinde Güneş'in etkisi konusunda gökbilimci Millet'nin şaşılası gözlemini de eklemeden geçmeyelim: Kendisi, birkaç yıl önce, Tarih'teki devrimler ile güneş

etkinliğinin en yüksek noktasına eriştiği dönemler arasında kurduğu koşutluğu yayınlıyordu. Ne var ki, Aydınlık yüzyılından bu yana kendi batı kültürümüze demir atmış olduğumuzdan, astroloji karşısındaki geçirimsizlik öylesine derindir ki, şahane yıldızlar sanatı ile herhangi bir olası yaklaşma varsayımının başlatılması dahi, resmi bilim çevrelerindeki bu sayın Bayların aklının ucundan bile geçmez! Görmek istemeyenden beter kör yoktur demezler mi?...

Bunun gibi, iki araştırmacı da yüksek manyetik dalgalanma günleriyle havale geçirme (doğum sırasında ortaya çıkan ve sara krizlerine benzeyen kasılma ve çırpınmalarla kendini gösteren, çok zaman ölümcül, ciddi kaza, eklampsi) arasındaki bağlantıyı buldular. Öte yandan Dünya'nın kendi çevresindeki dönme hızında bir değişikliğe yol açtığı söylenen güneş lekelerinin kimi depremlerden sorumlu olduğu da düşünülmekte! Danjou, Agadir depreminden önce dünyanın dönüşünde önemli bir değişmeyi haber vermişti. Tomaçek'in çalışmalarına gelince, onlar da, Uranüs gezegeni felaket yerine oranla Gökyüzünün ortasında iken yersarsıntıları olduğunu ortaya koyuyor. Bu konuya yukarıda değinmiştik.

Öte yandan bir Alman profesör, Bortels de kendi yönünde, kimi atmosfer koşullarında ve özellikle de Güneş'in etkisiyle, mikropların(veya mikroorganizmaların) daha büyük bir etkinliğe geçtiğini buldu. Mikroplar sorununun da ötesine geçen profesör Çijevski, salgınlar sorununa eğildi ve şu olguyu ortaya çıkardı: En ciddi salgın hastalıklar her zaman, güneş lekelerinin en çok arttığı yıllara rastlar. Danimarka sarayında gökbilimci ve inanmış astrolog Tycho Brahe (1546-1601) de şu savı öne sürüyorken hiç kuşkusuz bu karşılıklı ilişkileri sezinlemiş bulunmaktaydı: "Göğün sadece atmosfer üzerinde değil, aynı zamanda doğrudan doğruya insan üzerinde de etkisi olduğunda diretiyoruz."

Güneş'in, etkinliğinin doruk noktasına çıktığında ve aynı biçimde, gündüz/gece değişimine göre, insan kanını altüst edici etki yaptığını, on yedi yıl süren titiz denemeleri sonucu ortaya çıkartan Japon profesör Takata: "İnsan, canlı bir güneş saatidir." diyordu. Biz gene Çijevski'ye dönelim: O, kendisini, görkemli ve panora-

mik bir tarihsel bakış açısından, güneş etkinliğinin doruğuna çıktığı zamanlar (on bir yıllık çevrimler) ile savaşlar, devrimler, büyük göç hareketleri, yıkımlar vb. arasındaki ilişki üzerine pek geniş kapsamlı araştırmalara adamıştır. İşte vardığı sonuç: Tüm ruhsal salgınların % 72'si güneş etkinliğinin doruğuna çıktığı zamanlara ve ancak %28'i en aza indiği zamanlara rastlar. Sonra da şaka yollu ve ileriyi görerek, suçluları yargılayan yargıçların suçun işlendiği sıradaki gökbilimsel ve meteorolojik verileri getirteceği günlerin pek de uzak olmadığını ekler: "Bir suç, güneş lekelerinin en çok yoğunluk kazandığı zamana ne kadar yakın işlenirse, suçlunun sorumluluğu da o oranda azalacaktır." Güneş lekelerine dünya astrolojisinde -dolayısıyla toplu astrolojide uyumsuz aspektleri de eklemelidir: Bunlar, genel bir şiddet iklimi yaratarak suikast ve saldırıların artmasına yol açarlar. Kimi avukatlar sanığı savunmak için, onu daha iyi anlamak ve tanımak amacıyla astrolojiye başvururlar; bir Aslan yargıç ile bir Balık yargıç karşısında savunmalarını değişik yapacaklardır çünkü bir burçtan -daha doğrusu bir temadan ötekine, kişinin duyarlılık noktaları ayrıdır... Hiç kuşkusuz bu türden, ivedi bir psikanaliz kriminolojinin kullandığı araçları yeni bir ışıkla aydınlatacaktır.

Bu çalışmalardan yola çıkılarak, ekonomik bunalımlara ve siyasal kargaşalıklara bir gezegensel neden ararken, biraz ileriye gidilmiş ve rastlantı sonucu -rastlantı var mı acaba ?-, 1929-1930 döneminin, güneş etkinliğinin doruğuna çıktığı bir dönem olduğu anlaşılmıştır. Biraz daha ilerleyelim: 1940-1948 (XX.yy.ın İkinci Savaşı gerçekten dünya çapında oluyor), 1951-1952 (Kore savaşı), 1961-1963 (Küba bunalımı, Berlin bunalımı, Kennedy'nin ölümü), 1973-1975 (petrol bunalımının başlangıcı). Ve 1985-1986: Bunlardan birincisi, yıllıklardaki tüm taşıt kazalarının hava ve demiryolu rekorlarını kırıyor, ikincisi ise insan tarihinde acıklı bir ilkin tarihi oluyor, Çernobil. İtiraf edelim ki bu "rastlantılar" hiç değilse, son derece cansıkıcı...

Buna bir de Reiter'in, trafik kazalarının sayısı ile güneşsel etkenler arasındaki ilişkiyi bulup ortaya çıkartan çalışmalarını ekle-

yelim: Bu çalışmalar, Martini ve Berg tarafından da doğrulandı ve onlar bu kazaları, çöküntüye uğrayan ve aşırı heyecanlanan sinir sisteminin daha az tepki göstermesine, tepkilerinin yavaşlamasına bağladılar; güneş lekelerinin yol açtığı zararlar tablosu böylelikle giderek inandırıcılık kazanmış olmakta, hele bir de bu tabloya, G. ile B.Düll tarafından bulunan, intiharlar ile güneş lekelerinin etkinliği arasındaki bağlantı da eklenince.

Peki, ya astroloji? diyeceksiniz bana. Tüm bunlar içinde onun rolü nedir? Tek bir tümceyle özetlenebilir bu rol: Güneş lekeleri(ortalama yinelenme süresi: 11,1 yıl) gökbilim açısından da, astroloji açısından da tam tamına jüpiter çevriminine (ortalama dolaşım: 11,8 yıl) karşılığı olmaktadır.

İşte astroloğun veya sadece astroloji meraklısının, gözlemlenen olaylardan çıkartabileceği ve çıkartması gereken sonuç: Dünyadaki meteoroloji, fizyoloji, biyoloji olayları ve ruhsal olaylar ile gezegenlerin etkisi arasında garip, henüz açıklanmamış ama gerçek bir bağlantı olduğu. Astrolojinin de binlerce yıldır, belki az çok beceriksizce, eski kafalılık veya saflıkla ileri sürdüğü, budur, ama gene de onun, her gün doğrulanan temel ilkesini unutmamak gerekir. İşte M. Gauquelin de astrolojinin küflü izinden kendini kurtarmaya çabalarken, Piccardi, Brown, Takata, Çijevski gibi bilginlerin ve astrolog olsun, olmasın, başkalarının başını çektiği akımın yarattığı bu kozmik ritimler bilimi ile kendi çalışmaları arasında bir bağlantı kurmaya uğraşıyor. Ne var ki bu küf kokusu öyle kolay kolay çıkmaz. Astroloji, gökcisimlerinin ritmi olayının, toplu olsun, bireysel veya toprağa ilişkin olsun, dünyanın geleceğine yön verdiğini öngörmüyor mu?

Her biyokozmik olayın ille de bir astroloji yasasına uyduğunu ileri sürmeye kadar götürecek değiliz konuyu, -gene de uyanık ve bizden yana bir okuyucu, bu savın kokusunu almaktan geri durmayacaktır. Eskiçağ insanlarının kurduğu o görkemli evrendoğum(kozmogoni), her türlü bedensel veya ruhsal, toplumsal ya da bireysel olayın, olabildiğince doğru biçimde, içine katılıp bir bütün oluşturduğu tutarlı bir sistem oluşturur. Ama biz gene de fazla ileri

gitmeyelim. Meraklı ve tutkulu kişilerin bile, tüm bilimsel verileri elden geçirip çözümleyerek astroloji geleneğinin mirasına yaklaştırabilmeleri için daha yıllar geçmesi gerektiğine göre, kötü niyet gösterisinde bulunmuş oluruz.

Biz sadece resmi Bilimi daha ilk elden, şu lanetlenmiş, el sürülmez düzencenin, başka bir deyişle binlerce yıllık Astroloji'nin, herhangi bir katkısını yadsımaya, yok saymaya yönlendiren o saflık, kendini beğenmişlik ve nankörlük karışımını kınıyoruz. XVII.yy'ın ortalarından bu yana uzun süreli bir günah çıkartma dönemine sokulmuş bulunan bu düzence, ancak sınanmanın o dar kapıdan geçme koşuluyla şahane yoluna dönebilecek gibi görülüyor. Bu arada ufukta, şu fazlasıyla uzun tünelin çıkışını belirten ışık, parıldamaya başlamadı mı acaba?

V

ASTROLOJİ KARŞITI ÖRNEK SAVLAR

Bilgisizliğimize yaraşan ılımlılık nezaketini gösterelim.

Profesör Richer

Hiçbir zaman:"Bilmiyorum, öyleyse yanlıştır." deme. Bilmek için aramak, anlamak için bilmek ve yargılamak için anlamak gerekir."

Nadaras (Hintli bilge)

1. Yermerkezci sistem ve günmerkezci sistem: Evrende Dünya'yı başlangıç merkezi sayan birinci sistem, Ptolemaios'un kurduğu bu sistemdi ve tüm Ortaçağ boyunca, Copernicus devrimine değin sürdü. Copernicus devrimi, Dünya'yı uzayda göreceleştirdi ve Güneş'in bir uydusu yaptı: Yermerkezcilik ölmüştü artık ve onunla birlikte, eskiçağ atasözüne göre "insanı her şeyin ölçüsü olarak alan " insanmerkezcilik de ölmüş oluyordu. Bundan sonra günmerkezcilik(helyosantrizm) güneş sisteminin geometrik merkezi olarak Güneş'i kabul ettirecekti. İ.Ö. 270'e doğru, Sisamlı Aristarkhos bu düşünceyi öne atacak olmuş ama kimse onu önemsememişti. İnsanın böyle, evrende göreceleştirilmesi sadece uzaya veya yere ilişkin olarak kalmadı; insan aklı ve bilinci açısından da dev-

rim yaratan sonuçları oldu ve insan ansızın kendini nesnelleştiriverdi ve dolayısıyla da uzayın birçok öğesinden biri olup çıktı. İnsanın, böyle, göreceleştiren nesnelleşmesi, yeni bir çağın doğumuyla, bilim çağıyla eş zamana rastlayacaktı.

Bundan da, XVI. ve XVII. yy.ların o pek ünlü gök bilginlerinin, bu uzay-dünya değerlerinin altüst edilmesinden sorumlu Copernicus gibi, veya gezegenlerin çekimi yasasının "bulucusu" Kepler gibi ya da -yerçekiminin babası Newton gibi bilginlerin varması beklenilen sonuca, varılabilir, bir günden ertesine astroloji, çağını doldurmuş, hükmü kalmamış, sıfıra indergenmiş ve hiç yaşamamış sayılabilirdi. Resmi bilim hâlâ buna inanmakta direniyor. Ama hayır, işte çelişki de burada ya: Bu üç dehayı izleyen usçular bu üç gökbilimcinin astrolojiye katkılarını unutmak isterler ve tarih kitapları da astrolojiyi bu üçünün yok ettiğini, haksız olarak yazarlar, oysa ki her üçü de ciddi astrolojinin sonsuz olanaklarına da, açacağı ufuklara da inanıyor ve bilimsel çalışmalarına "karşın" astrolojiyi uygulamayı sürdürüyorlardı... Bir bakıma, kraldan fazla kral yanlısı olup çıkacak olan, gelecekteki astroloji karalayıcılarının tam tersine...

Copernicus, şu "birinci görecelik kuramını bulan "bilgin, herhalde bilimsel buluşlarının, astroloji açısından, evrenin bağrında görece ve öznel bir simgesel insan bilimi olarak hiçbir şey değiştirmediğini ve asıl önem taşıyanın, eskisi gibi, Dünya'ya oranla gezegenlerin konumu olduğunu sezinlemiş olmalıydı. Çünkü insanı ilgilendiren ve koşullandıran, budur.(Paris'teki hava sıcaklığını öğrenmek istesek, gidip onu Mont Blanc'da ölçmek gelir mi aklımıza? O halde, Dünya üzerinde algılanan gezegensel enerjilere başlangıç noktası olarak Güneş'i almak niye ?) Kanıtı, Copernicus'un, öldüğü yıl yayınlanan ve astrolojiye meraklı papa Paul III' e adamış olduğu en önemli yapıtı *(De Revolutionibus orbium coelestium,* 1543) için genç meslektaşı Rhaeticus'a yazdırdığı önsöz. Gezegensel etkinin karşıtları, Rhaeticus'un, yapıtın bu bölümünü neden kendi evinde ve artık adamakıllı yaşlanmış bu ünlü bilginin yönetiminde kaleme aldığını anlamadılar. Sıkı kurallara bağlı bi-

lim açısından pek de övgüye değer olmayan, hatta gülünç denebilecek bir gerçek, devrim yaratan ve çağdaş bilimin ana dayanak noktalarından biri sayılan bu yapıtın 1835'e değin yasaklı kaldığı -anlaşılan küf kokuyordu!- ve o tarihe değin sadece ve sadece... astrologlar tarafından savunulduğu gerçeğidir! Gerçeğin çok zaman kurguyu aştığı, bilinmeyen bir şey değil ki...

Demek oluyor ki, ne Copernicus, ne de ondan sonra gelen Kepler veya Newton, astrolojiye uygulanan yermerkezli sistemi yadsıdılar. Bizim üç gökbilgini astrolog, bu iki alem arasında köprü kurmuş olan bu adamlar, yermerkezli sistemin insanın içinde bulunan özün bir gerçeğini, bir öznel gerçeği kapsadığını, buna karşılık günmerkezli sistemin ise nesnel olarak, insanın dışında bulunan bir varoluş gerçeğini tanıdığını sezmişlerdi.

2. Ilım noktalarının gerilemesi(presesyon)veya: *Burçlar kuşağı mı yoksa takım yıldızlar kuşağı mı ?*

İşte karalayıcıların, her an astrologların ayaklarının dibine attıkları -veya attıklarını sandıkları 1 numaralı muz kabuğu. Bu tartışma ile Bizans'ın ünlü meleklerin cinsiyeti konulu tartışması arasındaki tek fark, şuradadır: Bu tartışmalardan birincisi yüzyıllardır, hatta gerçekte Eskiçağdan bu yana, belirlenmiş, tanımlanmış açık seçik bir yanıta sahiptir ama bu yanıtı astrolojinin karşıtları, dinlememekte diretirler.

Nedir sözkonusu tartışma ?

Nesnel olarak hareketsiz Güneş, gene de, Dünya'dan bakıldığında, bir yılda kendi çevresinde bir çember çizer gibi görünür - bu, görünen güneş devinimidir ve yörüngesine de tutulum adı verilir (burçkuşağı bu tutulumun her iki yanında uzanır). Hafif eğik (23 derece 27 dakikalık bir açı) olan tutulum, gök ekvatorunu iki noktada keser ki bunlardan biri bahar ılım noktası(21 Mart) ve öteki de güz ılım noktası(21 Eylül) dır. Güneş, Dünya çevresindeki bu görünür devinimi boyunca on iki takım yıldızdan, yani burçkuşağında, tutulum üzerindeki durağan(sabit) yıldız gruplarından geçer. Bu, tümüyle gökbilime ilişkindir. Batı astrolojisi ise, ta Babil dö-

neminden başlayarak gökte gün dönümleri ve ılım noktalarının haçını çizmiş ve bunu temel alarak, burçkuşağını 30'ar derecelik on iki kesime (sektöre) ayırmıştır ve bunlardan her biri, o sırada geçilen takımyıldızın adını taşır. Bu burçkuşağının başlangıç noktası bahar ılım noktasına veya bahar noktası (veya tutulum boylamlarıyla dikey inişlerin ortak başlangıcı olan gama noktası) na denk düşer ve yeni bir kozmik yılın dönüşü, Güneş, Koç burcunun 0 derecesinde de, Koç takımyıldızına girerken, belirlenmiş olur.

Görüldüğü gibi, takımyıldız ile burç arasındaki bağlantı, bir özde bağlantı değil bir varoluş bağlantısıdır, bir bakıma, diyebiliriz ki, rastlantısal, olumsal (sözcüğün aristotelesçi anlamıyla) bağlantıdır, özde değildir; gerçek ölçüt, gerçek başlangıç noktası, sabit yıldızlara değil de mevsimlere ilişkin, uzamsal-zamansal ilkbahar ılım noktasıdır. Bununla birlikte o çağda bu durağan yıldızlar, adlarını burçlara verdiler (o sırada üstüste geliş tamdı, yıldızlar sadece burçlara gelgeç destek ödevi görüyorlardı). Özetle, kolaylık olsun diye, burçlar, o sırada gökte, arkada bulunan takım yıldızların adlarıyla adlandırıldılar. Nasıl ki kimse artık eylül (septembre sept(yedi) den) yılın yedinci adı anlamına geldiğini anımsamıyor, çünkü bu artık ölü, içi boşalmış bir gerçektir.

Hipparkhos kendisi, kimi yıldızların, Koç'un birinci derecesine oranla 150 yılda iki derece kıpırdadıklarının ayırdına vardı. Neden kıpırdamışlardı? İşte sorunun düğüm noktası burada yatıyor.

Ptolemaios da, mevsimler burçkuşağı ile takım yıldızlar arasındaki farkı biliyordu ve insanın özünde, bir ritmik yaratık, mevsimlerin çevrimsel dönüşüyle titreşen bir yaratık olduğunu bildiğinden, mevsimler burçkuşağını seçmişti.

Güneş burçkuşağından yana en iyi kanıt, çağımıza başlangıç alınan İsa'nın doğumu(Milad)ndan bu yana bahar noktasının hemen hemen tam bir burç gerilemiş olmasına karşın(ki, Balık çağını geçtikten sonra hemen Kova çağına girilmiş olmasını buna borçluyuz), burç simgeleri, adlarıyla, geçerliğini korumuştur. Birkaç örnek: Yengeç -veya çağanoz- burcuna bu ad verilmiştir çünkü bu burç, günün en uzun olduğu 21 Haziran'dan sonra Güneş'in görü-

nürde geriye dönüşünü (yengecin de geri geri veya yan yan yürümeyi sevdiği bilinir) belirler; tam bir ilkbahar burcu olan Koç, kıştan çıkmış doğanın atılımını simgelerken Terazi de gecenin gündüz ile eşit olduğu dönemi içine alır ve bu da denge, adalet ve estetik kavramlarını çağrıştırır... Yine söyleyelim, insan bir...mevsim yaratığıdır. Mevsimler ise ılım noktalarına ve gündönümlerine ayrılmaz biçimde bağlıdır. Buna bir de şu gökbilimsel gerçeği ekleyelim: Takımyıldızlar Dünya'ya burçkuşağına oranla çok, çok daha uzak olduklarından burçlar kadar etkili olamazlar. Buna karşılık, her kesime -veya burca bir titreşim sisteminin, bir elektromanyetik sistemin bağlı olduğu ve bunun da, doğduğu mevsime göre, bir Koç veya bir Yengeç insanını kendine özgü enerjisiyle etkileyebileceği pekala düşünülebilir. Jung, gezegensel etki ile, yerine, aldığı güneşe veya toprağın niteliğine göre şu veya bu asma ürününe ayrı nitelik kazandıran bağlar arasında bir karşılaştırma yapmamış mıydı?

Sonuç: Yarı bilgili bilim adamlarının bitmek tükenmek bilmeyen saldırılarına veya basında yer alan, hint astrolojisinden çıkmış kimi uydurmalara karşın, Güneşin altında değişen bir şey yoktur. Görkemli ve cömert aslanlar, gizli ve içedönük Yengeç'lere dönüşmekten şiddetle çekinen sizler, yeleleriniz sizde kalsın. Ve siz, titiz ve utangaç Başak, birdenbire gösteriş düşkünü ve bencil Aslan'a dönüşüverdiniz bahanesiyle elbette ki bugünden yarına, kendinizi ortalara dökmeyeceksiniz. Eğer Hintli astrologlar ayanamsa(bahar noktasına veya ılım noktasına oranla Güneş'in açısının kayma ölçüsü) yı kullanıyorlarsa, bırakalım kullansınlar ve biz, kendini kanıtlamış olan batı astrolojisinin ilkelerini uygulamayı sürdürelim. Ya da, Hint astrolojisinin tekniğini ve simgelerini benimseyelim. Ama orada, gökcisimleriyle uğraşanlar, benimsenecek olan ayanamsa'nın değeri konusunda bir türlü uyuşamıyorlar ki ! Bu değer, tutulum üzerinde 11 dereceye kadar çıkabiliyor (Güneş'in bahar noktası veya gamma noktası ile yaptığı açının kayması) Bu noktanın da 72 yılda ancak 1 derece gerilediği anımsanacak olursa, bu, zaman içinde 900 yılı aşkın bir kayma meydana geti-

rir!...Ufukta Bizansvari değil de Hindu nitelikte pek çok tartışma görünüyor anlaşılan!...

Astroloji de, tüm sanatlar ve teknikler gibi -hatta bir oranda, bilimler gibi temel olarak deneye dayanır ve bu yüzden, onun doğumuna tanık olan kültürün rengini almıştır. Her türlü simgeselin katıldığı bir tür Gelenek görünümü taşır. Bu nedenledir ki, çeşit çeşit astroloji vardır ve bunlar elbette birbirlerini yalanlamazlar ama birbirleriyle kesişirler, tümü de insan ruhunu -ister Aztek olsun, ister Babil, Hint, Grekoromen, Çin, Mısır, Arap...- kuşatan ayrı ayrı yollardır. Hedefleri tek olmakla birlikte, simgecilikleri her birinin ayrı ayrıdır. Peki biz neden sonsuz zengin ve bize benzemek gibi önemli bir üstünlüğe sahip olan kendi astrolojimizle yetinmeyelim?...

Şimdi gene, astrolojiye karşı çıkartılan savların önemli bir köşetaşı olan "gökbilim"e dönelim. Gökbilim kurallarına tıpatıp uyarak, Dünya kendi çevresinde yaklaşık yirmi dört saatte bir ve Güneş çevresinde de yılda bir dönüyor denir. Ancak buna, kendine göre önemli bir ayrıntıyı da eklemek gerekiyor: Dünya kutuplarının ekseni, tutulum ekseni çevresinde ağır, pek ağır döner, bir topacın ekseninin dönüşü gibi ve, böylelikle, gamma noktası, 25 900 yılda bir, durağan takım yıldızlara oranla, bir tam dönüş yapar. İşte buna, ılım noktası gerilemesi çevrimi (presesyonel çevrim) denir ki uzayda, burçkuşağının tüm yapısı buna bağlıdır. Burçkuşağının uzaysal zamansal nirengi noktası olan bu bahar noktası veya ılım noktası, yıldan yıla 50 saniye, yani 72 yılda bir derece kadar kıpırdar; başka bir deyişle, iki bin yılda yaklaşık 27 derece kadar gerilemiştir. Öyle ki bu gamma noktası -veya bahar noktası günümüzde Balık takımyıldızının (Pisces) başında yer almıştır ve komşusu Kova(Aquarius) yıldızlarına geçmek üzeredir.

Her biri yaklaşık 2160 yıl süren (on ikincisi 25920 yıllık, Eskiçağ insanlarının ve özellikle de Platon'un bildiği ve "büyük Yıl" diye adlandırdığı ılım noktalarının gerilemesi çevrimi), ünlü, insanlığın çağları kuramını açıklamak istiyoruz burada. En azından, Boğa çağına, öküz Apis, Minotaurus veya Eski Ahit'teki Altın Da-

na'ya değin geri gidebiliyoruz. Gerçekten de yaklaşık 5 000 yıllık boğa başları, boğa kalıntıları bulunmuştur... Örneğin, 1927 yılında Ur sitesi yakınlarında bulunan, lacivert taşından bir sakalla süslenmiş altın boğa başı gibi. Boğaya tapınma, yenilmesi gereken ölüm kavramına bağlı imiş gibi görünüyor. Bu dinler, özellikle Afrika ve Avusturalya'da çoktu. Zevkin, lüksün ve doğurganlığın simgesi olan Boğa burcu ile, bu çok geride kalmış zamanlara, cinselliği çağrıştıran, doğurgan kadın kavramının, damgasını vurduğu düşünülebilir; asma bahçeleri ve haremlerde yaşayan, mis gibi kokular sürünmüş odalıkları getirir akla...Belki de.

Boğa çağından, İbrahim'in kurban edilmesinin simgesi olan Koç çağına geçilir. Bu, İsrail çocuklarının kıskanç, kavgacı ve öç alma peşindeki Tanrısının, bu savaş ve inanç Tanrısının çağıdır. Yanan çalılar biçiminde Musa'ya kendini gösteren (ateş, Koç burcunun elementi değil mi?) Tanrı Kutsal Kitapta yer alan o tüm, inançla kamçılanmış Peygamberler ve Ataların tanımları, bize, astrolojideki Koç burcunun örnek portresini veriyor: Le Senne sınıflandırmasına göre birincil tiptir bu, tümüyle kendini eyleme vermiş, coşkulu atılımların insanı olan bir tip.

Başlangıcı Hıristiyanlığın doğuşuna denk gelen Balık çağı, Yardemseverlik ve Sevgi düzenini getirmiştir. Her yerde, mozayiklerde olsun, ilk Hıristiyanların gizlendiği mahzenlerin duvarlarında olsun, Balık burcunun suyu çağrıştıran ve gizemci simgesinin izlerini buluyoruz. Bunun içindir ki İncil'de de mucizevi balık avlarından, balıkçı havarilerden vb. sık sık söz edilmektedir.

Kova çağı nerede başlıyor peki ? Yoksa başladı mı, başladıysa, ne zaman? Öyle görülüyor ki her çağ değişiminde bir geçiş dönemi var, yeni çağın öncüleri yavaş yavaş kendini gösterirken geride kalan çağın etkilerinin de daha uzun süre kendini duyurduğu bir geçiş dönemi. Bu yüzden, öyle görülüyor ki Yahudiler, Koç çağının Tanrısı Yahova'yı sürdürüp getirmişler ve Hıristiyanlar da daha uzun zaman, kendilerine indirilen bu dinin özelliklerini diri tutmayı -gelecek çağa, Kova çağına karşı son güçleriyle savaşım vererek de olsa sürdüreceklerdir. Bir okula göre, yeni çağın ilk belirtileri

1914'e doğru başladı. Bir başka okul ise, Davidson'un öncülüğünde, Kova çağının 1844'te başladığını savunmakta ve dayanak noktası olarak da Büyük Piramit'teki ılım noktalarının gerilemesi formülünü almaktadır. Karl Marx'ın Manifesto'su 1848 tarihlidir ve (onun da yükselen burcu Kova idi) o zaman esmeye başlayan o devrimci evrensellik rüzgarını pek iyi yansıtmaktadır.

Ne var ki yeni çağın habercisi olan belirtilerin 1781 yılında Uranüs gezegeninin (Kova'ya bağlanan gezegen) Herschel tarafından bulunmasıyla aynı zamana rastlayan, Fransız İhtilali ile başlaması da olasıdır. Çünkü Uranüs, değişiklik, yenilik ve buluş demektir, İnsan'a hizmet etmek için, her türlü bağımlılıktan kendini kurtarmasını başaran Prometeus'çu anlayış demektir; insan hakları adına, ayaklanma, başkaldırma aynı zamanda da çelişkiye düşerek, bir düşünce veya bir ideoloji (siyasal olsun, dinsel olsun) uğruna, bir insan yaşamının somut değerini hiçe saymak demektir; çünkü Kova, bir hava burcudur, dolasıyla düşüncecidir, akla seslenir.

Kova, değişimlerdir, evrensel bilincin uyanmasıdır (örneğin 1968), tutuculuğa karşı çıkma ve hakları elde etmedir (örneğin, kadın hakları, ulusların ve etnik toplulukların hakları; sendikal haklar vb). Teknik ilerlemedir, özellikle de dalgalar (sinema, radyo, televizyon) veya elektronik alanında; giderek daha incelen ölçüm teknikleri demektir. Gerçekten de Kova'nın işareti, amblemi, iki su dalgasından çok, birbiri üzerine binmiş iki dalgayı simgeler. Uranüs aynı zamanda, bir dayanışma ve evrensellik anlayışı içinde dünyaya açılmaya koşut olarak hava gemiciliği ve uzay gemiciliği aracılığıyla uzaya egemen olunması, topluluk içinde bireysel bir üstünbilinç demektir. Son alarak da Kova çağı hiç kuşkusuz, astrolojinin yenilenmesi ve yasallaşması çağıdır. Uranos "gök" demektir ve henüz bu çağa tam olarak girmediysek bile, birkaç yıldır şahane yıldızlar sanatının ansızın böyle serpilip gelişmesini hiç kuşkusuz bu yeni çağa borçluyuz. Bu sanat, kültür alanında olsun, toplum alanında olsun, yavaş ve güvenli adımlarla ve öyle görülüyor ki -ve biz de buna inanmak istiyoruz- geriye dönülmez biçimde ilerlemektedir. Çünkü yeniden kazandığı saygınlığını çoktan

hak etmişti zaten.

İnsanlığın birbirini izleyen çağlarını böyle kuşbakışı gözden geçirdikten sonra şimdi de gene astrolojinin yandaşları ile karşıtları arasındaki o anlaşmazlık konusuna dönelim ve politeknikli astrolog (bu iki unvan hiç de uyuşmaz değildir!) D. Vernay ile birlikte, "burçkuşağındaki burçlara verilen değer, takımyıldızlarla ilişkili değildir" diyelim; bu değere temel olarak, sadece uzayda ekvatorun ve tutulumun görece konumu alınmıştır. Başka bir deyimle ve ta Hipparkhos zamanından beri, astroloji, iki burçkuşağının varlığından haberlidir: Bunlardan biri, Güneş'e yönelik olanı(her yıl Koç burcunun sıfır derecesine döner) tropik veya güneşsel burçkuşağıdır, ve öteki, durağan takımyıldızlara yönelik olanı ise yıldızsal burçkuşağıdır. Ve zaman, durağan burçkuşağı -astrologlarınki - ile bu takımyıldızlarının arasındaki açıklığı giderek artırır. Burada şunu da belirtmeden geçmeyelim ki, nirengi noktası olarak yıldızsal burçkuşağını almanın hiçbir nedeni yoktur, çünkü önce başlama noktasını belirlemek gerekir peki ama, neresi ?- oysaki tropik burçkuşağının başlama noktası doğal, mantıksal, belirgindir: Bu, Güneş'in her yıl 21 Mart'ta dönüp geldiği bahar noktasıdır.

Gökbilimciler nasıl oluyor da bu eski masallara dört elle sarılıyorlar? Anlaşılır gibi değil: Burada da alaycı ve aydına yakışmayan bir dediği dediklik (kültür açısından) gösteren Voltaire'in izinden gitmekteler, o Voltaire ki, şaka yollu: "Astrologlar her zaman yanılma ayrıcalığına sahip değildirler." diyordu. Bu konuda Voltaire de, onun gibi düşünenler de, astrolojinin ilk kuramcısı Marcus Manilius (İ.S. I.yy.) ün hesaplarına veya Ptolemaius'un Dört Kitabı'na (II. yy.) başvurabilirlerdi. Bu kitapta şöyle yazıyordu: "İki ılım noktası burcu vardır: İlkbaharda Koç ve sonbaharda Terazi, ki teraziye bu adın verilme nedeni, Güneş buraya geldiğinde, gece ile gündüzün dünyanın her yanında dengelenmiş, eşit olmasıdır." Bu, iyi anlaşılır bir tanımlama değil mi? Bir de; astrolojinin bu ünlü karşıtları, Pagan kontunun, 1659 tarihli Doğal Astroloji metnine bir göz atabilirlerdi: "Görmüyor musunuz, şimdi burçkuşağının se-

kizinci bölgesindeki burçları öyle ilerlemişlerdir ki, birinin Koç'u hemen hemen tümüyle ötekinin Boğa'sına girmiş durumdadır ? Bundan da astrologların gökte iki burçkuşağı saptamalarında haklı oldukları sonucu çıkar: Birincisi, kıpırdamayan ve sürekli... ve ikincisi ise durağan yıldızlarla birlikte yer değiştiren; birincisi, gerçek olanı, burçların görünümlerinin özelliklerini taşır; ikincisi, hayalidir sadece yıldızları ayırt etmeye yarar. Kısacası birincisi, astroloğun burçlarkuşağı ve ikincisi de simgeleri çok sayıda hatta içindeki yıldızlardan da daha kalabalık olan, gökküresi burçlar kuşağıdır." Ayırımdaki bu açıklık, her türlü yanlış anlamayı önleyecek nitelikte olduğu gibi, bir on üçüncü burcun eklenmesi gibi, tümüyle hayal ürünü bir girişimi de önlemiş bulunmaktadır: Çünkü 360 derecelik bir dairenin, daha Babil'deki başlangıcından bu yana, burçkuşağı bölünmesinin ana ilkesi olan, 30'ar derecelik on üç dilime ayrılması olası değildir.

Ve eğer bu açıklama da yetmiyor ise, kuşkucu ve inatçı bilim adamları 1624 yılında, bu önemli ayrımı doğrulayan bir kanıt getirmiş Antoine de Villon'a başvursunlar. Neyse ki, bu arada, astrologların savına önsel olarak kulaklarını tıkamamış bilim adamları da var. Kanıtı, Paris Gözlemevinden, 1972'de A.Barbault'ya şunları yazan gökbilimci: "Salt gezegensel ve güneşsel bir astrolojiyi savunuyorsunuz ve bu astroloji besbelli ılım noktalarının gerilemesine karşı duyarlı değil." Ah! bakın şu işe...

Biz bırakalım bu ünlü meslektaş noktalasın konuyu: "Ptolemaios'un, Tycho Brahe'nin, Kepler'in ve Galileo'nun yararlandıkları ve bizim de bugün astrolojide yararlandığımız burçkuşağı, Güneş'in, Koç'un ılım noktasına her varışında ilkbaharı geri getiren burçkuşağıdır. Dünya üzerinde doğa'nın yıllık ritmi diyeceğimiz gökbilim olayını simgeler; bu, yeryüzündeki yaşamımızın ve insanlık durumumuzun bir gerçeğidir. Bu açıda, yerel ifadeli bir evrensel olgudur: Her ne kadar tek, gezegensel bir güneş sistemi simgeciliği var ise de, buna karşılık burçkuşağı formülleri çeşitli olabilir: Çin, Hint ve başkaları gibi; bizimkisiyse Akdeniz türüdür... Gene biz, şunu kabul etmeliyiz: Astrolojinin yeterince ger-

çek ve çetin sorunu vardır zaten, ona sahte yenilerini eklemeye hiç mi hiç gerek yok."

3. 186 bilginin manifestosu veya: *Keyfi ve dar görüşlü bir bilginlik taslama serüveni:* 3 Eylül 1975 günü, aralarında on beş kadar da Nobel ödülü sahibi olan yüzü aşkın bilgin, onları bir araya toplamış olan ve neşeli şölenlerle noktalanan kongrenin bitiminde halkı astrolojiye, kalabalıkların sersemletilmesinden sorumlu, ve onun saflığını sömüren, bu canavarca tuzağa karşı, uyarmak için bir basın bildirisi yayınladılar. Elbette ki usçular ve genellikle astrolojiye karşıt olanlar, bundan onur duyuyorlardı, eğer, yasakladığı şeyin ne olduğunu bilmeyen bir otoritenin kutsaması vicdanınızı rahatlatır ve size güven verirse, bunda şaşılacak bir yan yoktur. Böyle davranmakla sizi yargılama zahmetinden de kurtarmış olmuyor mu ayrıca?

Çünkü sokaktaki adam ve özellikle de kazanç amacı güden bir astrolojiden etkilenmiş olanı, zaten bu sanata karşı önyargılıdır ve uzun uzun düşünmek gereğini duymaz -ki bunu da anlayışla karşılamalı. Önemli olan, varılan sonuçlardır; gerçekte, bilimin saygınlığı burada tümüyle görecedir aforoz kararının hangi koşullarda verildiğine bakılacak olursa: Sözde, üç yüzyıldır uykuya yatmış bu günah keçisini uyandırmak aşırıya kaçmak oluyormuş ve herkesi çok kızdırmış. "Bu yaşlı cadıyı (olgucu Auguste Comte astroloji için bu deyimi kullanmıştır), "insanlığın bu eski hastalığını"(Bailly), uyandırma küstahlığı nasıl gösterilebilirdi, üstelik de böylesine ciddi, kutsalların kutsalı bir kongrede? Çabuk, bir kararname, bir aforoz emirnamesi, hemen bir buyruk, "astroloji sorununa kesin çözüm getirsin" Böylesine bir seçkin bilim topluluğunun vereceği karar, halk ve basın üzerindeki baskısı göz önüne alındığında, bize öyle geliyor ki biraz daha ciddi davranmayı hak etmiştir. İnsan merak ediyor, acaba şu acıklı "kara koyun saplantısı" na kapılmış ünlü imzacılar arasında bir geçişme olgusu mu vardı, yoksa bilim dünyasının bu saygın temsilcilerini hem eleştiri duyusundan hem de ölçü duyusundan yoksun bırakan, o günlerin sar-

hoşluğu muydu?...

Gel gör ki bu iki varsayımdan birini kabul etmek zorundayız, çünkü bu bilim adamları, M.Gauquelin'in deneyleriyle taban tabana karşıt düşen, olumsuz gerçekleri soğukkanlılıkla doğruluyorlar (olumsuz gerçek doğrulanamaz diyen Einstein mıydı?): Oysaki o deneyler -hem de bu iş hiç kolay olmamıştı- yukarıda da gördüğümüz gibi bilim kurallarına sıkı sıkıya bağlı Belçika Kurulu tarafından, pek isteyerek olmasa bile , onaylanmıştı.

Bu bilginler bakın ciddi ciddi ne diyorlar: Doğum sırasında gezegenlerin ve yıldızların uyguladığı güçlerin geleceğimizi herhangi bir bakımdan etkileyebileceğine inanmak düpedüz bir yanılgıdır. "İşte size kesin, geri dönülmez bir karar. İnsana ister istemez Galileo'yu ve zamanın resmi biliminin temsilcisi Engizisyon'u çağrıştırıyor: "Gene de, Dünya dönüyor, beyler." O zaman kim haklıydı ? Bugün kim haklı ? Aynı yanda bulunanlar. Dışlanmışlar. Bilgi'nin dışında bırakılmış olanlar.

"Çok uzaktaki gökcisimlerinin konumunun, diye kesip atıyor bizim aklıevvel kişiler, kimi günleri, kimilerine oranla, kimi etkinlikler için daha az uygun kılmaları da doğru değildir..." Herkes kabul eder ki, bilmeden doğrulamak; ciddi bir şeydir -çünkü hafifliktir. Acınası bir zincirleme tepki ile bu bilginler, gerek kişisel tahmin düzeyinde olsun, gerekse dünya çapında astroloji düzeyinde olsun, her gün doğrulanan gezegensel geçişleri de, karşı çıkmaya yer bırakmayan bir kesinlikle yadsıyorlar. Kimi dönemler uçak kazalarına, büyük trafik kazalarına, grevlere, depremlere, Devlet adamları ölümlerine, çevre kirlenmesinin yaratacağı, veya zehirli maddelerden gelecek yıkımlara vb. elverişli ortam yaratıyorlar. Eğer tahminde kullanılan ölçüt sadece gökbilimsel (astronomik) ise, (gökgünlüklerinde bulacağımız, o an için gezegenlerin durumu), bu da bilgisizliğin ürünü olan bu keyfi sava yanıt olmuyor mu? Bu bilginlerin arasından kaç tanesi acaba böylesine kınadıkları, hüküm giydirdikleri konuyu azıcık da olsa incelemiştir, merak ediyoruz (Newton şöyle demiş: "Sizinle benim aramızdaki fark şu ki, Bay Halley, ben onu inceledim, sizse incelememişsiniz."). Çünkü herkesin bildiği gibi, her

kim astrolojiyi deneyecek olur ise karşısında, gözlerini kamaştıran şaşılası bir evren, giderek rastlantıyı tümüyle bir yana bıraktırıp olgular olarak kendini gösteren bir uyumlar, bağlantılar, karşılıklı ilişkiler evreni bulacaktır. Marguerite Yourcenar "Her gerçek, rezalet yaratır" diyor. Galileo gibi, "astroloji meraklısı" kuşkucu da, hem inanmaz, hem de boyun eğdirilmiş olarak, ister istemez ...Ama gene de, yürüyor işte." diyecektir.

"...Bir kimsenin, altında doğduğu burcun, bir başka kişiyle karakter uyuşumunu veya uyuşmazlığını belirlediği de doğru değildir." diye sürdürüyor bizim bilginler. Kullandıkları, şaşılası ilkellikteki astroloji terminolojisi bile, bir kez daha, bu bilginlerin bu sanat konusunda hiçbir kavrama sahip olmadıklarını kanıtlamaya yeter. Eğer gerçekten burçlardan söz ediyorlar ise (kişisel doğum temalarından veya görünümlerinden değil de) yanılıyorlar demektir, çünkü o zaman ancak ve ancak kolektif astrolojiye dayandıklarını (ki bu da gerçek astrolojinin sadece bir yansımasından başka bir şey değildir, bu sanatın yanıltıcı biçimde soyut örneklere indirgenmesinden ibarettir, ister istemez yaklaşık kalmaktan öteye gidemeyen, eğilimlerin, genel göstergelerin bir aynasıdır o kadar)itiraf etmiş olmaktadırlar. Oysaki, sözgelimi, okuması yazması olmayan, bilgisiz bir uşağın tuttuğu hesap defterine bakılarak matematik konusunda bir fikir edinilebilir mi? Gerçek astrolojinin, politeknikli R.Abellio'nun o güzelim deyimiyle, şu "değişmez altyapı"ile bu tecimsel serüvenlerin kimi arasındaki benzerlik de işte tıpkı bunun gibidir.

Buna karşılık, bu Nobel Ödüllü bilginler, gerçek bir temalar karşılaştırmasından (sinastri denilen) söz ediyorlar ise -ki bu da bireyler arasındaki anlaşma olasılıkları veya sürtüşme tehlikeleri konusunda bir sonuca varma olanağı verir- o zaman da, bize kalırsa, bu ünlü kişiler bizzat sorunu incelemeseler bile, en azından ruhbilimci astrolog L.Furze Morrish'in yaptığı denemeler konusunda bilgi edinmeleri gerekirdi: Kendisi, birbiriyle uyuşan çiftlerde, uyum aspektlerinin, üçgen ve sekstillerin ağır bastığının gözlemlen-

diğini belirtmiş. Bendenize gelince, Kepler gibi, yaklaşık yirmi yıllık astroloji yaşamı, bana da her gün, bu rastgele öne sürülmüş olan savın tersinin kanıtlandığını, daha ilk somut ve gereğince yapılan deneyim ile siliniverdiğini göstermiş bulunmaktadır. Oysa, deneme gereği, bilim anlayışının ilk ölçütü değil midir? Tüm bu seçkin ama yan tutan akıllı kişiler, neden astroloji yasalarını kendileri, çocuklarına, eşlerine, dostlarına, düşmanlarına, ne bileyim, uygulayıp denememişler ki? Eğer vardıkları sonuçlar hayal ürünü gibi görünürse, o zaman, evet ancak o zaman, astroloji kuramının asılsız olduğu savıyla ortaya çıkabilirlerdi. Eğer tekniğini bilmiyorlar ise -kişi durup dururken astrolog kesilemez elbet- o halde en azından aydın dürüstlüğü gereği, istedikleri kişinin doğum verilerini sağlayarak, iyi bir astroloğa başvurabilirlerdi. O zaman da büyük bir şaşkınlığa düşerlerdi. Deneme, her zaman için kuramdan önce gelmeli değil midir? Tam tersine onlar, çağlar boyu ödün vermez bilimin hep yapagelmiş olduğu gibi, olguları denemeyi kuramın içine sokmaktalar, kendi kuramlarının. Ancak, gel gör ki, uygulamada kuramları her zaman için aşırı dar kapsamlı görünüyor, deneme de bu darlığın sınırlarını patlatıyor, rezalet biçimde taşırıyor; işte o zaman, kendilerini savunmak için... başka kuramlar bulmak zorunluğunu duyuyorlar.

4. Bart Bock'un denemeleri: Bart Bock, Astrolojiye karşı yayınlanan bu manifestoya imza koyan 186 bilginden bir tanesidir; Amerika Birleşik Devletleri'nin Harvard Üniversitesi'nde müdür olarak, övgüye değer bir iş yapmış, astrolojiyi yadsımadan, dışlamadan önce, doğru olup olmadığını anlamaya çalışmıştır -ki, imza atan 186 bilgin içinde bu, bir istisnadır. Gerçekten, Farnsworth, Huntington ve Gauquelin ile birlikte, B.Bock, burçlar kuşağındaki burçlar ile ayrı ayrı birer bütünler olarak ele alınan sanatçı, yazıncı, bilim adamları grupları arasında bir bağlantı aramıştır sanki bu insan grupları çeşitli burçlara, seçilerek, dolayısıyla birbirinden farklı olarak bölünmüşler gibi. Yükselen burçlar ile de aynı denemeyi yaptılar. Özellikle, sanatçıların Geleneğe göre Venüs burcu

ve sanat burcu olarak bilinen Terazi burcunda doğup doğmadığını araştırdılar.

Ne yazık! astrolojinin küreselleğini yadsıyan bu denli basite indirgenmiş bir istatistik ölçütünden bekleneceği gibi, bilançoları olumsuz çıktı. Sanatçılar, birbirinden oldukça farklı yaradılışlara sahiptirler: Bir Satürn olan Utrillo'nun resim sanatının bir Venüs olan Watteau'nunki ile veya Delacroix gibi -Koç'tu kendisi- bir Marslının renkli ve çarpıcı sanatıyla hiçbir benzerliği olamaz. Bunun gibi, (nasıl olsa ikisi de besteci, bahanesiyle) Merkürlü Offenbach'ın hafif ve şakacı ama kendisi, Merkürlü Gerard Philippe'in ince ve gençlik taşan dehasına benzetilebilir müziği ile bir Honegger'in görkemli ve tanrısal -ki bu müzik, ikisi de Jüpiterli olan bir Rodin'in gücüne veya bir Raimu'nün karakterine daha yakındır- müziğini, Uranüs'lü Stravinsky'nin beklenmedik, devrimci müziğini, aynı tematik içinde, aynı karakter tipolojisi içinde birleştirmek olası mıdır? Sınıflandırmalar dikey ve nitel değil yatay ve niceldir; astroloji, ona dışarıdan bakan bu bilginlerin aklına bile getiremeyeceği kadar ince bir sanattır. A.Barbault diyor ki: "Örneğin, ölüm sözcüğü, Akrep A.Malraux'nun yapıtının her yerinde vardır *(Antimemoires* adlı yapıtının 616 sayfasında tam 462 kez geçer!...), rüya sözcüğünün Balık Hölderlin'de sık sık yinelenmesi gibi, ya da, gene ünlü Neptün'lüler, Victor Hugo'da deniz temasına ya da Alfred de Vigny'de hapis temasına çok rastlanması gibi..." (Oysaki, bilindiği gibi, burçlar kuşağının on ikinci burcu tüm bunları simgeler: Burca egemen Neptün ile bağlantılı olarak, rüyaya kaçış, şiir, gizlilik, özveri, sürgün, cezaevleri, deniz.) "Yaratıcıların tematiğini veya saplantılarını oluşturan anahtar sözcükleri veya örnek sözcükleri istatistik açısından saptamak yeterdi, diye öneriyor Barbault, bunları burçların ruhbilimsel portreleriyle karşılaştırmak, sağlam bir temele dayanan bir denetleme yapmış olmak için.

5. Carlson'un denemesi: Astrolojinin çetin bir yaşamı olduğuna inanmak gerek, zaten insan merak ediyor, bu sık sık yinelenen

kovuşturmalara ve hüküm giymelere karşın, gene de direnişi sürdürmesi, başlı başına, varlığını ortaya koyan bir kanıt sayılmaz mı diye; çünkü eğer sahte, asılsız olsaydı, hiç kuşkusuz, uzun zaman önce insanların zihninden tümüyle silinip giderdi! Gerçekten, 1975 yılında resmi bilimin "kreması" tarafından, biraz yoksa fazla mı?) hafiflikle verilivermiş olan bu aforoz cezası onun işini bitirmeye yeterdi. Gelgör ki tam tersine, bu resmi bilimin az tanınmış temsilcilerinin de sayesinde, günden güne serpilip gelişmektedir. O derece ki, bunlardan biri, Shawn Carlson, astrolojiye karşı savaş açtı ve bir dizi deneme önerdi, bunların sonuçlarını da ciddi ingiliz bilim dergisi *Nature*'da (Aralık 1985) de yayınladı. Bir eşitlik ve yan tutmama isteğiyle, diyor, her iki topluluğun da onayını almış astrologları, istatistikçileri ve bilim adamlarını çevresinde toplamış. Doğum temasının deneklerin kişiliğini doğru olarak anlatmak için kullanılabileceğini ortaya koymak üzere, hem de iki kez ezbere yapılacak iki deneme öneriyor:

l'inci deneme: Gönüllüler astrologlara doğum temalarının hazırlanması için gerekli verileri sağlıyorlar. Sonra temalar analiz ediliyor ve her deneğe, KENDİ teması ile birlikte, rastgele seçilmiş iki tema daha veriliyor. Denekler önerilen bu üç tema içinden kişisel analizlerini seçmeye ve kendi portrelerinin doğruluğuna 1'den 10'a kadar not vermeye çağırılıyorlar. Üçte birini "bulurlar" ise, seçimleri, olasılık yasaları uyarınca, basit rastlantı sayılıyor: Astrologlar bunların en azından ikide birini (üçte bir yerine) doğru bildikleri görüşündeler.

2'nci deneme: Astrologlara deneklerden rastgele seçilmiş birinin gök haritası ve C.P.I. (California Personality Inventory) tarafından sağlanmış olan "kişiliğinin nesnel ve onaylanmış değerlendirilmesi" dağıtılıyor. Buna aynı saygıdeğer C.P.I.'nin başka iki ruhbilimsel portresi ekleniyor, astrolog elindeki bu üç portreden, kendisine verilen temaya uyanı seçecektir. Burada da rastlantı olasılığı üçte birdi; astrologlar " en azından ikide bir şans veren"ve böylece rastlantının üzerine çıkan bir tahmin yürüttüler. Gönüllü deneklerin üniversite öğrencisi olduklarını da ekleyelim.

Birinci deneme açısından sonuç: Carlson, sonuçların rastlantı yasalarını geçmediği görüşüne varıyor ve bu olumsuz sonuçlarla astroloji varsayımına karşı çıkılamayacağını da ekliyor, çünkü ona göre, denekler C.P.I.'nin verdiği kendi portrelerini de daha yüksek bir oranda doğru bilebilirlermiş! (Gerçekten de, neden sanki kraldan fazla kral yanlısı olmalı ve astrolojiden olanaksızı, ruhbilimin bile elde edemediği sonuçları elde etmesini beklemeli ?) ama burada dostumuz her türlü bahaneyi öne sürüyor :

Test grafikleri fazla karmaşıkmış (o halde neden kullanıldılar?);

- C.P.I.'nin sağladığı kimi portrelerde bilinçaltı yadsıma sonucu kimi kendi özelliklerini tanıma zorluğu olmuş (gerçekten de Harpagon cimri olduğunu, Othello kıskanç olduğunu , Don Kişot farfaracı olduğunu, veya Neron, megaloman paranoyak olduğunu kabul eder miydi?);

- C.P.I.'nin analiz ölçütleri deneklerin kendi kendilerini yargıladıkları ölçütlerle aynı olmayabilirmiş(bu da önceden bilinmiyor muydu ?);

Kişinin, kendinin nesnel bir tanımlamasından kendisini tanıyamaması olasıdır (hatta aşağı yukarı kuşku götürmez denebilir; o halde birinci denemenin böylesine zayıf bir ölçüt üzerine kurulmuş olması yanlıştır; öte yandan, bu sakıncalığı(ihtiyat kaydını), bir öznelliğin nesnel tanımlamasını veren astrolojik portre için de göz önüne almak yerinde olur...deneğin bu portrenin kendi portresi olduğunu tanıması o kadar kolay mı?)

Genel olarak diyeceğimiz şu, Carlson'un C.P.I.'nin ruhbilimsel testlerine tanıdığı sakıncalıklar (ihtiyat kayıtları) ister istemez, deneklerin öznelliği yüzünden, değerlendirilmelerinde aynı oranda göreceleştirilmiş bulunan, astrolojik portreler yoksa, iki ağırlık, iki ölçü niye ? açısından da geçerlidir. Buna bir de öğrencilerin henüz karakteri tam dengesini bulamamış, çok zaman kendisini arayan kişiler olduğunu da eklemek isteriz; bu da deneklerin değer yargılarında ek bir belirsizlik öğesi olarak durumu karıştırır. Öte yandan, denek sayısının kısıtlı oluşunu, sözgelimi Gauque-

lin'in hazırladığı istatistiklerle karşılaştıralım: 200 ile başlayan denek sayısı, birinci denemenin sonunda 105'e, ikinci denemenin sonunda ise 95'e düşmüş! Buna bir de Carlson'un çekinerek, "istatistik dalgalanmalar" diye adlandırdığı etkeni ekleyecek olur isek, tüm bu çabaların biraz hafif, biraz zayıf ve pek yan tutar nitelikte olduğunu görürüz !

2 numaralı deneme (C.P.I.'nin verdiği portrelerden birinin belirli bir temaya bağlanması) ye gelince, ki Carlson burada da açık açık, sonuçların gene de rastlantı oranını aşmadığını belirtiyor, yapılacak önemli bir yorum var: Birkaç bin yıllık bir geçmişe dayanan bir bilim dalının sağlam bir temele dayanıp dayanmadığını söyleyebilmek için, çok güçlü bir dayanak noktası, DEĞİŞMEZ bir dayanak noktası bulmak gerekirdi. Oysaki C.P.I. tüm saygınlığına karşın, Tanrı buyruğu değildir ve değerlendirmelerinde olsun, testlerinde olsun hiçbir değişmez, kesin malzemeye dayanmaz. O halde burada, klasik ruhbilimin, bilimkuramı (epistemoloji) açısından bir huzursuzluk yaratmaktan öte bir şey yapamayan düşünsel dogmacılığı suçlanabilir: Gerçekten, "en kusursuzu" değerlendirmek ve hüküm vermek için "daha az kusursuz" nasıl bir ölçü olabilir? Bütünler kuramı içinde, küçük -gerek maddesel gerekse düşünsel anlamıyla büyüğü içerebilir mi? Tipik Fransız. Alaycı bir Boğa "Burada sanki bir yapım hatası olmuş" diyecektir. Bu arada, ruhbilimcilerin "daha çok, en çok" için, sık sık astrologlara başvurması çok anlamlı değil mi? Çünkü ruhbilimciler şahane yıldızlar sanatının onlara, özellikle de bir aşağılık duygusunun, bir ruh hastalığının veya bir nevrozun etiyolojisi- veya derinde yatan nedenlerinin anlaşılması konusunda bir şeyler verebileceğini bildiklerinden, veya sadece genel olarak astrolojinin zenginliği ve inceliği yüzünden, başvururlar. Ama bunun tersi, bir istisna gibi görülmekte, çünkü astrolog, aynı zamanda da ruhbilimci olmak zorundadır, bu da pek çok şeyi açıklamaya yetmez mi? Bir başka koz daha: Astroloji, ruhbilimsel davranışlarda bir zamanlama -ya da tarihleme yapılmasına olanak sağlar ki bu da klasik ruhbilime tü-

müyle yabancıdır.

Carlson soğukkanlılıkla denemelerinin başarısızlığını ve dolayısıyla "astrolojik varsayım"ın çöktüğünü kabul ediyor (oysaki okuyucu, kullanılan yöntemin ne derece güvenilmez olduğunu görmüştür), ruhbilimci Clark'ın çok daha ayrıntılı testler (23 ülkenin katıldığı) aracılığıyla "astrolojik dogma"nın parlak bir doğrulamasıyla sonuçlanan denemelerini de (bk.sh. 127) büyük bir özbeğeni ve vicdan rahatıyla elinin tersiyle bir yana itiveriyor; aynı zamanda, C.N.R.S.(Ulusal Bilim araştırmaları Merkezi) den bir araştırmacının(" Bir gezegenin doğum sırasındaki konumundan yola çıkarak, doğan bireyin gelecekteki yaradılış özellikleri ve toplumsal davranışı üzerine tahmin yürütmek kuramsal açıdan olasıdır" diyen M. Gauquelin'in) on binlerce birey üzerinde yürüttüğü geniş istatistikleri de bir yana bırakan Carlson, konunun sayısız danışmanına ve öğrenci deneklere teker teker teşekkür etmeyi unutmuyor. Bu teşekkür, ağırbaşlılığıyla tanınmış bu *Nature* dergisinde somut olgularla sınırlı kalması gereken bu makalede hiç de küçümsenmeyecek kadar yer tutmak bir yana biraz da ...yakışıksız kalıyor. Ama öyle görünüyor ki karşılıklı birbirine hayranlık duyma hastalığı, resmi bilim için, 'olmazsa olmaz' bir gereklilik -daha iyi ısınmak için biraz daha sıkışmak gerekiyormuş gibi. Bana öyle geliyor ki bu teşekkür paragrafı daha alçakgönüllü saklı tutmalara ve gerekli uyarılara bırakmalıydı yerini. Ayrıca, bilim alemine dışarıdan bakan bir seyircinin aklına da bir soru gelmeli: Ama sayın bilginler, kemanlarınızı resmi bilime göre akort etmeniz gerekmez miydi sizin? O halde bu iç çelişki karşısında nasıl bir sonuca varmalı? R. Abellio'nun yazdığı gibi *(La Structure absolue)* tamamen nesnel olgunun bulunmadığı, olguların sorunun özümsenmelerinden, yorumundan ibaret olduğu sonucuna. Bilim aleminin bağrında bile mezhep ayrılıkları mı var yoksa? Bunun yanıtı, ne yazık ki! - ya da iyi ki mi demeli?- var. Temmuz 1986'da American Federation of Astrologers tarafından davet edilmiş olduğum, Los Angeles'teki uluslararası Astroloji Kongresi'ne gittiğim za-

man -orada, ömrümde ilk kez, İngilizce olarak bir açış konuşması yaptım -ki heyecandan... az kaldı ölüyordum!-, bu testler "günün konusu"ydu ve astrologlar topluluğunu pek kaygılandırıyordu. Bu topluluk kendini üzücü bir yanlış anlamanın kurbanı olarak görüyor, bu yanlış anlamaya da yönteminin doğruluğu kuşku uyandıracak birtakım keyfi denemeler sonucu varıldığını düşünüyordu. Gerçekten yanlış anlaşılma, her şeyden önce, uygulanan yöntemin biçim bozukluğundan ileri gelmekteydi. Şöyle ki, astroloji her şeyden önce bir kişiliği ortaya çıkartma -terimin fotograf anlamıyla- işlevi yüklendiğine, ruhsal durumun, komplekslerin, gizli kalmış ya da bilinçaltına itilmiş yasakların günışığına çıkartılmasına yaradığına göre, o halde denek, hele hele henüz pek genç ise, nasıl olup da kendi ruhsal durumunun o gizem dolu dokusunu değerlendirebilir ki? Bunun kanıtı da, denek olan bireylerin C.P.I.'nin çizdiği, ve ölçütleri kuşku uyandıracak olan portrede de kendilerini tanıyamamış olmalarıdır; bu ölçütler, somut zekâ düzeyi, ruhbilimsel kavram, esneklik veya uyma yeteneği gibi şeyler, bir de (erkek denekler için) ruhsal durumdaki kadınca duygulardır. Sevgili kadın veya erkek okuyucum, içinizden hanginiz, bilinçaltınızda uyuyakalmış olan erkeksi duyguları -salt bunu ele alır isek?- değerlendirmeyi bilebilir? Bana sorarsanız, ben bunu hiç ama hiç yapamam! Sonuç olarak bunlar, akıl karıştırmaktan öte hiçbir yere götüremeyen safça, ve yanıltıcı ölçütlerdir. Gerçekte yanıltmışlardır da.

Gene de hak, her yerde su yüzüne çıkmasını bilir. Rastlantıya bakın ki, gene, bilim dünyasının sık sık başvurduğu kaynak olan Nature dergisinde, Carlson'un hüküm giydirdiği astrolojiden yana, tartışma götürmez bir kanıt yayınlandı. Syracuse'de, New York Upstate Devlet Üniversitesi tıp Merkezinde ortopedist cerrah Dr. Robert Becker, sinir hastalıkları servislerine yatırılan hasta sayısının, manyetik alanın yoğunluğu ile doğru orantılı olduğunu gözlemledi. Ele alınan 28 000 hastadan, Nature dergisi, rastlantıya göre 10 000 de 1 bir rastlantı oranı öngörmekteydi. Of! burada, saatlerin ayarlanması söz konusuydu; gerçek, sonunda, her zaman ka-

zanır... en azından, inanılmak istenen, budur.

Başka kanıtlar da -ki biz, bunları ikincil olarak görüyoruz- özellikle maddeci bilim adamlarının ağzından, görece olarak sık sık, dökülmekte. Ne var ki, sözgelimi, gezegenlerin fazla küçük olmasını, ya da fazla uzakta olduğu bahanesini öne sürdüklerinde ben, bu kişilere önemsiz gözüyle bakıyorum. Fazla küçük, öyle mi? Ne zamandan beri enerji boy ile, boyut ile orantılı sayılmakta ki? Sonsuz küçüğün, virüsün gücü diye bir şey öğrenmemiş mi bunlar, örneğin öldürücü Aids virüsünün ya da atom çekirdeğinin gücü (ki kimi koşullarda bölgeleri baştan başa yerle bir etmeye yetiyor) gibi ? Bu kanıta gülünüp geçilir ancak. Fazla uzak, öyle mi ? Peki, ya ışık? Yıldızların ışığı on milyonlarca ışıkyılından bu yana evrenin ta derinliklerinden bize değin ulaşmıyor mu? Buna karşılık astroloji yalnızca en yakınındaki güneş sisteminin etkisini göz önüne alıyor (Dünyaya en uzak gezegen olan Plüton sadece 20 ışıkdakikası kadar uzaktadır)...

Sözlerimizi noktalamak için, mademki H.Poincare'ye göre, bilim diyen tahmin dermiş, o halde, astrolojiye bilimsel ölçüt olarak bunun tersini, astrolojinin tahmin yeteneğini almak gerekmez mi ? Çünkü olgular kuşku götürmez, kimi zaman rahatsız edicidir de, ama gene de soyutlayamayız onları. Ve, karakter değerlendirmelerine oranla öylesine daha az kırılgandırlar, öylesine daha az güvence gerektirirler ki!

Oysaki tahmin, astrolojinin aktifinde pek de gösterişli başarılar bulundurduğu onun sadece ilkesini bile parlak bir biçimde doğrulayan bir konudur. Bu konu, şahane yıldızlar sanatının değerini sözcüğün bilim kuramı açısından (epistemolojik anlamıyla)- tartacak olan terazide öylesine ağır basar ki, başlıbaşına ayrı bir bölümde ele alınmaya hak kazanmıştır.

İnsanların kendileri gibi görece ve kusursuzluktan uzak olan etkinlikleri, Nietzsche'nin dediği gibi "insancıldır, fazla insancıl" Bilim de, hiç de kusursuz olmayan ve güncele (Aristotoles'in sözcük dağarcığına göre "esas"a karşı "rastlantısal" olan) fazla bulaşmış insanlarca temsil edildiğinden, bir istisna değildir. Can sıkacak

nokta, en çok sesi çıkanların ve en büyük rozetleri takanların, gücü en zayıflar olmasıdır. Kant bu, kendiliğinden var olan,(içkin) bilimi, bu fenomeni, Bilimin *numenine,* kusursuz ve tamamlanmış, değişmez, ideal, biçimine karşı çıkartırdı. İnsan olarak konumumuzun, bizi ulaşmaktan alakoyduğu ama gene de yılmadan ulaşmaya çabalamamız gereken Bilime. Alçakgönüllülükle ama özellikle özveriyle, sinsi bir tutkunun güdümünde olmaksızın her şeyin her zaman için olabilir kaldığı bir tür tertemiz saflık içerisinde.

VI

ASTROLOJİK TAHMİNİN (YILDIZ FALININ) YÜCELİKLERİ VE KÖLELİKLERİ

"Zekâyı söndürmeyiniz,biliciliği küçümsemeyiniz, ama hepsini deneyiniz ve doğru olanı alakoyunuz.

Aziz Paulus (I,Selanikliler,v.19-21)

"İnsanların tahmini gerçekleşmediği zaman Tanrı'nın buyruğu geçerlidir."

Pfahhotep (Mısır V inci hanedanından bir kralın veziri)

20 Ocak 1986 dolaylarında, bir akşam yemeğinde şık ama asık suratlı bir beyefendinin yanına düşmüştüm. Aslan burcunun tipik bir örneği, ki kendisi de o burçtan olduğunu bana, biraz da övünerek, söyledi (burcundan utanan bir Aslan görülmüş müdür acaba?):

- 30 Temmuzluyum, dedi bana, bu, sizin için bir şey ifade ediyor mu? Şu masada sizin yanınıza oturtulmuş olmak beni ne derece mutlu etti, bilemezsiniz, diye, kocaman bir kedi gibi ronronladı. Ne zamandır sizinle tanışmak isterdim...Bana az çok önem verdikleri, bizim adada, sizi kırmızı halıyı sermiş, bekliyorum...

Özetle, gözkamaştırıcı ve eliaçık bir Aslan işte...

-30 Temmuz, diye doğum tarihini düşüncelere dalmış yinelerken, zihnimdeki küçük hesap makinesini çalıştırdım. O halde, saygıdeğer beyefendi, hemen, gelecek haftadan başlayarak, yaşamınızda pek çok şeyin birden değişmesini bekleyiniz. Belki de tüm yaşantınız altüst olacak.

- Ne...nasıl, benim için ileride gördükleriniz bunlar mı, böyle, uluorta, pat diye? İyi ama nasıl olabilir bu? Çok kaygılandığı belli oluyordu.

- Hayır beyefendi, hiçbir şey görmüyorum, sadece hesapladım o kadar. Her şeyi bilmek ister misiniz ?

- Evet, dedi Aslan, astrolojide tahminlerin nasıl işlediğini öteden beri hep merak etmişimdir; çünkü doğarken insanın gökyüzünün etkisinde kaldığını hadi anlıyorum diyelim, ama ileriyi görebilmek, bu bana boşinanç alanına girer gibi geliyor da.

- Peki, dedim, işte o halde açıklaması:

Bildiğiniz gibi, burcunuz 23 Temmuz günü başlıyor; Güneş'in günde bir derece yol aldığını hesaplarsak, 30 Temmuz günü, bir aşağı, bir yukarı doğum yılına göre yedi derece yol almış oluyor. Oysaki ben, astroloğun el kitabı sayılabilecek olan, astronomik gökgünlüğüne baktığım için, biliyorum ki, bu yıl Plüton, Akrep burcunun 7'nci derecesi çevresinde dolanıyor ve bu da Aslan'ın karesinde gerilim aspekti bulunuyor. Plüton uyumsuzluğu demek, ruhsal değişim demektir ve genelde aynı zamanda da maddi açıdan büyük çalkantı demektir. Ancak Plüton, bizim güneş sistemimizin en yavaş gezegeni olduğu için yıl boyu Burçkuşağının bu dolaylarında kalacaktır. O halde, diyeceksiniz bana, neden gelecek haftadan başlatıyorum? Yanıt: Çünkü yıllık tahminlerim için yılın bu dönemini incelemiş bulunmaktayım ve dünya çapında, özellikle de A.B.D. açısından, pek bunalımlı bir dönem görünmekte. Sadece ayın 26'sında, Kova burcu'ndaki Güneş, Plüton ile uyumsuzluğa girmekle kalmayacak, ayın 29'undan önce, Venüs ile Merkür de onu izleyecek. Bunun sonucu olarak da bu dönem içinde kozmik gerilim yoğunlaşacak.

Tabağıma yeniden sombalığı alırken sözlerimi noktaladım:

"Görüyorsunuz ya, burada ne sihir oyunları var ne de doğaüstünün işe karışması."

Bu öykünün arkası şöyle geldi: Ertesi hafta basından ve televizyondan, sözkonusu adada ayaklanma çıktığı ve ada halkının, tüm politikacıları öldürdüğü veya adadan kovduğu haber alındı. O sırada ada dışında olan bizim Aslan da, bir daha yurtluğuna hiç dönemedi: Yaşamı "beklenmedik" olduğu kadar -sadece astroloji, olacakları bilmişti- köklü bir değişikliğe uğramış oluyordu!... A.B.D. ye gelince, bilindiği gibi, ocak ayı sonu hem R.Reagan'ın, hem de bu ülkenin temasında yazılı olan, Challenger kazası meydana gelmiştir.

Görüldüğü gibi burada tahmin, sözkonusudur, çok zaman sanıldığı gibi, bilicilik(kehanet) değil. Önceki bölümler okunduktan sonra, astrolojik düzencenin öznel ve doğrulanamaz esinler ile de (saygı değer olmalarına karşın), ne idüğü belirsiz hayal ürünleriyle de uzak yakın ilişkisi olmadığı ve bu düzencenin değişmez bir matematik altyapıya, yani gökcisimlerinin devinimine dayandığı anlaşılmış olmalıdır. Gene, yüzyıllar -ne diyorum ben, binyıllar- boyu yinelenegelmiş gözlemlerin ve bunların, ustadan çırağa aktarılmış şaşılası sonuçlarının, bu yıldızsal yasayı, astroloji adı verilen bu gökyüzü dilini meydana getirdiği de anlaşılmış olmalıdır.

O halde, bu sanata küflenmiş ya da doğaüstüyle, büyü ile ilgili dendiği ve bilicilik diye adlandırıldığı zaman düşülen büyük yanılgı da anlaşılmış olmalıdır. Çünkü "bilicilik"(kehanet) demek, bilici(kâhin) demektir, ermiş demektir, falcı demektir; oysaki astroloji, bilgi ve teknik olduğu için, bir geleceği okuma yeteneğini hiç gerektirmez. Ama bir altıncı duyu, evet, elbette gereklidir. Gene de, bence, hasta ile o kaçamak ama yoğun duygu birliğini ve her olayın kendi özelliği içinde anlaşılmasına olanak verecek bir zihin açıklığını, bir algılama yeteneğini gerektiren tıp, ruhbilim ve ruh hastalıkları düzencelerinin gerektirdiğinden fazla değil.Tıp biliminin uygulayıcısı hekimlerin, eğitimi birbirine benzer, koşut hatta eşit olduğu halde, koydukları tanıların ve görüş açılarının birbirinden ne denli uzak olabildiği bilinir! Çünkü, tüm mesleklerde

olduğu gibi, meraklılar, araştırmacılar, sonsuza dek öğrenci kalanlar olduğu gibi kendi kendine hiç soru sormayan, görenekçiler, edilgenler de vardır aralarında. Ama genellikle mesleki sezgisi en güçlü olanlar, birinci gruptakilerdir. Ne de olsa, tutku ve merakın ödüllendirilmesi hakkın yerini bulması sayılmaz mı ?

Şu sırada tam bir perhizde olduğumdan bedensel ve ruhsal açıdan yenilenme ve arınma isteğim yüzünden dün, bu açıdan ilginç bir deneyimim oldu. Diyet uzmanlarıyla söyleşilerimden olsun, kendi durumumdan olsun, kimi günler bir kiloya kadar verebildiğimizi bir haftalık perhizden sonra bile, kimi günler ise hiç kilo verilmediğini gözlemleyince, bu konuda enstitüdeki hekimlere sorular sordum. Hiç kimse bana verecek yanıt bulamadı. Sadece insan bedeninin gizlerinden, bir hastadan ötekine değişik tepkiler gösterilmesinden dem vurdular...

"İyi ama, dedim ya bu garip iniş çıkışlar bir günden ertesine aynı kişide oluyor ise?..." Bana açık seçik bir yanıt veremediler gene, bilmiyorlarmış. Hekimlerden hiçbiri bilmiyordu; bir tanesi dışında ki o bana, bu dalgalanmaların, insan bedeninin kimi henüz bilinmeyen ritimleriyle, kimi çevrimleriyle ilintili olması gerektiğini söyledi.

Ajandama bakınca en az kilo verdiğim günün, biyoritimlerimde de kritik bir güne, bedenin pillerini yeniden doldurduğu bir sıfır noktasına denk düştüğünü gördüm. Bunu o hekime söyleyince çok ilgilenmiş göründü: Sezgileri onu yanıltmamıştı demek. O zaman ben de ekledim: "Dikkat ediniz, doktor, yarın biyoritimlerini hesapladığınız bir kadın hastanıza: "Hanımefendi, size şimdiden söyleyebilirim ki sürekli ve düzenli perhiz yapsanız bile, altı gün boyunca hemen hemen hiç kilo veremezsiniz." diyecek olursanız, sizi falcı sanabilirler!"

Ne demek istediğimi anlamadı ama ben, neden söz ettiğimi pekala biliyordum. Aynı zamanda da, o saygıdeğer Asklepios loncasının bu tür kuşkuların üzerinde olduğunu da biliyordum!

Her gün, tahminlerini gökcisimlerinin doğrulanabilir devinimleri üzerine kuran astrologlara falcı gözüyle bakılır çünkü, sıradan

ölümlüler, onların, gezegenlerin yörüngesi gibi, sıkı kurallara bağlı tümdengelimlerinin izini süremezler. Bana denebilir ki, bir yanda uzman ve kullandığı meslek dili, öte yanda halkın yaklaşımı arasındaki bu boşluk, astrolojiye özgü değildir, tıp, hukuk, biyoloji ve genelde tüm bilim dalları için de sözkonusudur. Doğru. Ama lütfen kabul ediniz ki kimsenin aklına, bir biyoloğu veya bir avukatı falcı, bilici yerine koymak, gelmez!

Peki o halde böylesine yüklenme, bu, durmadan doğaüstünü, büyüyü işe karıştırma neyin nesi oluyor ? Bunun temelde üç nedeni var:

1. Çünkü astroloji, gizli ve dokunulmaz olduğundan, batı kültürünün orospusu (ozan Andre Breton'un çarpıcı formülü uyarınca)dur ve bu yüzden de: "İstendiği gibi biçimlendirilebilir, angarya yüklenebilir": Basitlik onun tüm saygınlığını elinden almış ve bir kez akıldışı, dolayısıyla da büyülü diye sınıflandırmıştır. Bu, kültür açısından basamak inmenin nedeni merak edilebilir; bana, bu neden içrekliğin, gizli şeyleri çıraklık yoluyla öğrenmenin ölümünde aramalı gibi geliyor, ki bu da "herkes için eğitim"in, araştırma çabasına gerek bırakmayan zorunlu öğretimin, kaçınılmaz sonucudur ve dolayısıyla da bir bakıma, bilginin bedelidir. Eskiden, Rönesans'a gelinceye değin ve Rönesans boyunca, Astroloji büyük okumuşların, en kültürlü kişilerin işiydi, çünkü üniversite öğretimine bağlıydı. Zaten bu öğretim genellikle sözlüydü, bir isteğin, bir iradenin sonucuydu ki bugün artık böyle değildir. Kaçınılmaz sonuç: Ruhsal yönden en az gelişmiş -ki bu da, zekânın değişik bir boyutudur, bilmem anlatabiliyor muyum?- kişiler de, kamuya açık astroloji eğitimine, onun tekniklerine ulaşabilirler, felsefi, fizikötesi, içrek değinmeleri anlayabilecek yetenekte olmasalar bile...

2. Çünkü insan yaradılışı öyledir ki, anlamadığı şeyin -ve özellikle de kendisini aşan şeyin karşısında, onunla alay etmek, onu aşağılamak eğilimine kapılırken bir yandan da kolay çözüm yoluna kaçar: İşte Lévy-Bruhl bunu, mantıköncesi anlayış diye adlandırıyor.

3. Çünkü Astroloji, insanın ve evrenin yüce bilimi, amacı bü-

tün olarak, yazgısı ve geleceği ile birlikte, insan açısından öylesine hırslıdır ki, kişinin, eğer gizlerini çözemediyse, bu çapta bir bilimin var olabileceğini önsel olarak aklı almaz. İçgüdüleriyle bu yaklaşımı doğaüstü alanına, dolayısıyla büyü alanına yerleştirecektir. Ki bunu da anlayışla karşılamalı.

Demek oluyor ki astrolojiyi salt tahmin yönüyle sınırlandırmak yanlış olur, çünkü o, özünde bambaşka bir şeydir, kusursuz bir kendini tanıma aracıdır, ki bu tanıma, ancak ek olarak ve tamamlayıcı olarak bir zaman kavramına bağlanmıştır yani geleceği olduğu kadar geçmişi de içine almaktadır.

Bununla birlikte astroloji, deneysel olarak gözlemlenmiş yasalara dayanan, tutarlı bir dil olduğundan, eğer bilimsel bir savı varsa, tahmin de yürütmek zorundadır. Ama veremeyeceği şeyi, yani, günlük yaşantının ayrıntılı ve alelade bir görünümünü, ondan istememelidir. Astrolojiye karşı çok zaman ilkel, büyüye değgin bir anlayış ortaya konmaktadır. Bir usçuluğun (hayali mi?) ta tepesinden, yukarıdan bakılarak, bu düzenceye karşı, son derece aptal saydığı bir kadından, o oranda kusursuz güzel olmasını bekleyen bir erkek gibi, davranılmaktadır. Mucize beklenir ama küçümsenir: fal bakılması istenir ama horgörülür; kişi kendi merakından bile utanır. Gerçekte hangi aklı başında adam, bir hekim yanlış tanı koydu diye tıp bilimini aforoz etme cüretini gösterebilirdi ki? Öte yandan, içimizden hangimiz, sadece birkaç tahmin yanılgısına düştü diye, meteorolojiyi veya gelecek bilimini (fütüroloji) bir bilim olarak görmekten vazgeçer?

Şu halde sanıya dayanan tüm bilimler, çalışılan konu, canlı olduğu için ve canlı da mekanik yasalarının oyununu bozabildiğinden, ciddi bir yanılma payı bırakılmasını gerektirir: Çünkü bir yasa, tanımına göre, genelleştiren ve dolayısıyla da konunun tek olma, benzersiz olma niteliğini kaldıran bir kavramdır. Bu yüzden de ruhbilimde, psikanalizde, grafolojide, tıpta, ekonomide, gelecek biliminde vb. tahminler, kuşkulu bir nitelik taşır ve bu da yaşamın, düz bir çizgi olarak değil de sıçramalarla sürüp gitmesinden, ve büründüğü ve çeşitli biçimlerin tümünün de ne insan aklına, ne de

hiçbir zaman önceden kendisine yüklenenlerden başka bir şey içermeyen bilgisayara sığabilmesinden ileri gelir.

Demek oluyor ki, bir bilginin değeri(epistemoloji) bağlamında, bilicilik) kehânet, falcılık türünden) ile tahmin (öngörü, bilim türünden) arasında ayırım yapmak birinci derecede önemlidir. Yalnızca tahmin, astroloji alanını ilgilendirir, tüm bilim alanını ilgilendirdiği gibi. Henri Poincare, her bilimin amacının öngörmek olduğunu ve öngördüğü içindir ki yararlı olabileceğini ve eylem kuralı olarak hizmet görebileceğini söylememiş miydi? İşte astrolojiye karakteroloji (karakter okuma bilimi) olarak evet diyen ama onun her türlü öngörme yeteneğini, -bu bölümün başında sözünü ettiğimiz Aslan dostumuz gibi, yadsıyan pek çok kuşkucunun savsadığı veya bilemediği nokta budur. Bu formül astrolojiye uygulanacak olursa, astroloji, seçtiği alanda yani ruhsal açıdan olabilecekleri tanımlama alanında, bilim unvanına göz dikebilir; yeni doğan birinin temasına bakarak, kesin ve şaşırtıcı bir biçimde, bir karakter yapısını, yetenekleri, yönelimleri öngörebilecektir. Örneğin, çocuğun yaşamının dördüncü yılında, bir mide rahatsızlığı geçirebileceğini, başından yaralanacağını veya kolundan ameliyat olacağını haber verebilecektir... Ama burada, iki yöne çekilebilir bir durum vardır çünkü olaylara, bir yazgının aşamalarına gelince astroloji, bunların tarihi konusunda değil, hatta önemi veya niteliği, havası konusunda da değil de tam olarak içeriği konusunda çok daha ikircikli davranacaktır. Astroloji yasaları çeşitli öğretileri bir araya toplayıcı niteliktedir. Bir gezegensel akımın olası yansımalarının oluşturduğu bu yelpaze, esasta esnek ve genişleyebilir, çok yönlü anlamları olan simgenin niteliğiyle açıklanabilir. Şu halde her türlü astrolojik tahmin sadece bir olasılığı belirtebilir (göz önüne alınacak etkenlerin çokluğu yüzünden) ve belirli bir tahminin gerçekleşmesi de çok biçimli olabilir; yani birbirine bir benzerlikle, simge düzeyinde bir iletişimle bağlanmış birkaç biçime bürünebilir.

Örneğin, Ekim 1985'te, *'Horoscope 1986'*da haber vermiş olduğum, 22 Nisanın yıldızsal görüntüsünün "gazlar veya zehirli sıvılardan gelecek felaketlere elverişli ortam, günü gününe gerçekleşti,

Çernobil felaketi oldu. Ama bu, aynı dönem içinde çeşitli "zehir" kazalarını da kapsadı, örneğin İtalya'da yabancı madde karışmış şaraplar olayı veya A.B.D. de yeni doğanlar arasında birkaç ölüme yol açan zehirli inek sütü olayı gibi. Yakalanan ipucunun nerelere gittiği görülüyor.

Fazla teknik olmamak için, sadece, konumuzun kapsamı içinde esas olarak, transitleri ve sonra da gezegensel çevrimleri ele alacağız.

Nedir bir gezegensel transit? Bir gezegenin, belirli bir zamanda, bir başka gezegen üzerinden veya doğum temasının duyarlı bir noktasından (Yükselen veya Göyüzünün ortası) gerçekten, gökbilimsel açıdan, geçmesi demektir; buna doğrudan geçiş veya kavuşum yoluyla geçiş adı verilir. Gezegen, bu doğum gezegeniyle aspektte geçerse (transit) o zaman, bu doğum gezegeninin konumu ile 90 derecelik (kare), 180 derecelik (karşıkonum), 60 derecelik (sektstil) veya 120 derecelik (üçgen) bir açı yapıyor demektir. Gezegenlerin bu geçişi (transit), geçilen gezegenin getireceği olasılıkları, doğum temasının içinde (ki başlangıçta onunla olumlu aspektteydi) burç veya ev olarak, iyi yerleşip yerleşmemesine göre "uyandırıyor" gibidir. Bu da mantığa en yakın bir tahmin yöntemidir, çünkü gökte gerçekten yer değiştiren bir temel doğum gezegeninin geçici tepki göstermesine dayandırılmıştır. Gerçi daha başka tahmin yolları da (direksiyonlar) vardır ki astrologların bildiği ve başka başka kullandığı bu yollar, benzetme yoluyla mantık yürütmeye dayandırılmıştır - örneğin, gerçek zaman uzantısında bir günü simgesel olarak bir yıla karşı sayan ikincil direksiyonlar (doğrultular) gibi.

Okur şimdi, örneğin Jüpiter'in (kalkınma ve genişleme gezegeni), doğum Güneş'i üzerinden transitinin, pek iyi ve bir tür olumlu olaylar akımı getirecek yerde, beklenen mutlu olayları neden getiremediğini ve hatta çok zaman tam tersine, olumsuz olasılıkları artırıp bunların patlamasına yol açabileceğini daha iyi anlayacaktır.

Bu gibi olayları, ki pek az olmamakla birlikte, gene de istisna sayılırlar, daha iyi belirtmek için, yayınlanan tahminlerim üzerine bana gönderilen okur mektuplarını gösterebilirim: Bunlarda, kimi

zaman düşkırıklığına uğramış bir şaşkınlık, kimi zaman, basında Jüpiter'in tüm "gözde"lerine verilen o güzel vaatler her türden karmaşaya, olumsuz şeylere dönüştüğünde de öfke dile getirilmektedir. O zaman da ben hem merakım yüzünden, hem de okurlarıma duyduğum saygıdan, bu tek tek örneklerin üzerine eğilirim ve her zaman da akla yakın bir açıklamayı, uyumsuz bir doğum Güneş'inde (transitin alıcı öğesi) bulduğumu itiraf etmeliyim.

Gezegenlerin devinimi astrolojik gökgünlüklerinde, (bu listeler, gözlemevlerinin astronomi gözlemlerinde belirttikleri, günmerkezli gök boylamlarının yermerkezli konumlara dönüşmesini gösterir) hem de günü gününe verildiğinden, belirli bir dönemde her gezegenin devinimini (veya ötelenmesini) izlemek ve sözü edilen gezegenin doğrudan doğruya geçiş veya doğum gezegeniyle açı yaptığı anı büyük bir doğrulukla (Merkür ve Venüs gibi hızlı gezegenler için bu biraz dağişebilir) bulmak, olasıdır. "Gezegensel geçişlerin, doğum göğü aracılığıyla insan üzerindeki etkisi yadsınamaz ve belirli birkaç deneyi yapmak zahmetine girecek olan herhangi bir kişi, bunu kolaylıkla gözlemleyebilir ve inanabilir. Yalnız, bu gözlemin bir yöntemi vardır. Antares, 'Gezegensel transitler ve Yazgı' adlı kitabında, "en büyük etkileri yapanların ve yaşantımızın en önemli olaylarına yön verenlerin, majör denilen gezegenler yani dünya yörüngesinin dışında olan, Güneş'e bizim Dünya'mızdan daha uzakta olan gezegenler olduğunu bilmek gerekir" diye yazıyor. Bu gezegenler de uzaklık sırasına göre: Mars, Jüpiter, Satürn, Uranüs, Neptün, Plüton'dur. Gezegen Güneş'e ne kadar uzak ve Güneş çevresindeki yörüngesini tamamalamada ne derece yavaş ise, doğum temasında oluşan açılar (aspektler) da o derece seyrek ama buna karşılık da etkileri o derece kalıcı olacaktır."

Ve aynı zamanda da güçlü. Kanıt olarak, 1986 Haziranında bir gün (tam olarak, 19'unda, saat 16.55'te) bir motosiklet kazasında ölen Coluche örneğini verelim: Motosikletle giderken, olanca hızıyla bir kamyonla çarpışmıştı. Bu, 28 Ekim 1944 doğumlu, yükseleni Oğlak burcunun 7 derecesinde bulunan Akrep, ünlü ve çizgidışı oyuncu, şiddetli bir doğum temasına sahipti. Yetenekli bir astrolog

onu hemen uyarır, gökte doğum gezegenleri uyumsuzluğunun yinelendiği hiperbunalımlı dönemlerde özellikle dikkatli davranmasını öğütlerdi. Bu uyumsuzluklar, yer değiştirmelere bağlı (Merkür-Mars kavuşumu, Plüton, ile Akrep burcundaki Güneş'inin bu başat gezegeniyle tam bir kare yapacak biçimde Gökyüzünün ortasına, VIII'inci Ölüm Ev'ine yerleşmiş) şiddetli bir sonun habercisiydi. Zaten gene bu kavuşum, yeteneğine (Gökyüzünün ortası) damgasını vurmuş olan kırıcı ama reformcu polemik anlayışını (Plüton) da belirliyordu. Ölüm anında, gökte Merkür-Mars uyumsuzluğu gene, Coluche'ün temasının III'üncü (küçük yer değiştirmeler) ve IX'uncu (büyük yolculuklar) kesimlerinde yer almıştır. Bu sonuncusunda aynı zamanda VIII'inci ev (tanınmış kişinin ölümü)de Jüpiter ve V'de Uranüs (eğlence kesimi) arasında bir de kare gözlemlenmektedir. Başka bir deyişle bu, ani ve beklenmedik ölüm demektir, ve bilindiği gibi, Coluche feci yazgısıyla karşılaştığında Cote d'Azur'de tatildeydi. Bu yazgı, bir de ölüm göğünde yukarıda belirtilen, Merkür ile Mars arasındaki karşı konumun tam tamına ay Düğümleri ekseni üzerinde -bunlar da bizim dünyadaki yer değiştirmelerimiz için temel öğelerdir bulunuşuyla büsbütün belirlenmiş olmaktaydı.

Bu durumdan iki sonuç çıkartılabilir:

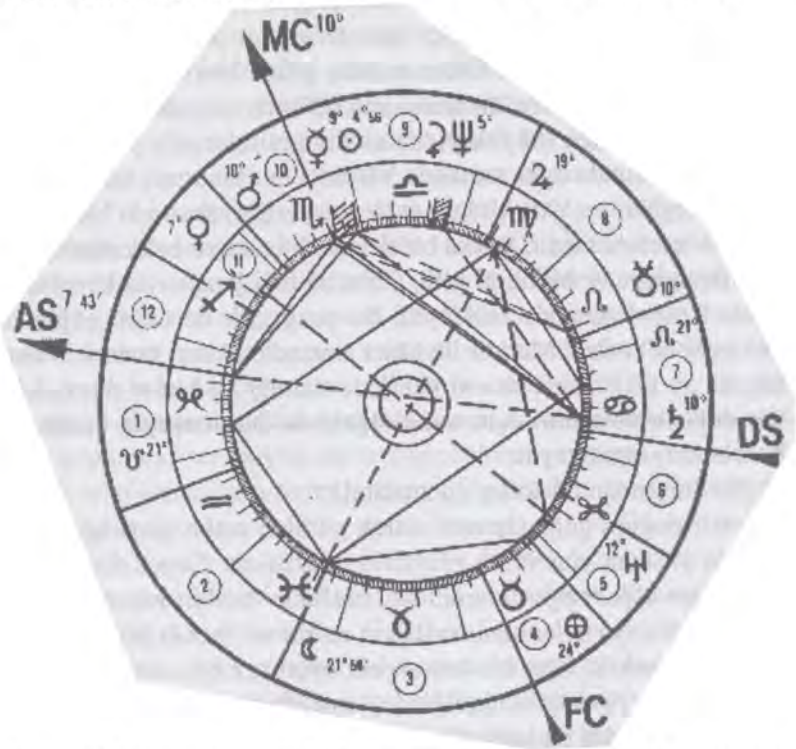
Bir doğum göğünde tam olarak görülen açılar (aspektler) her zaman, yaşama yön veren olayların belirtisidir. Genel olarak, adı geçen tam aspekt eğer uyumlu ise, özellikle talihin yaver gitmesi, gezegenler veya evler alanına ilişkin mutlu ve önemli bir olay sözkonusu demektir. Eğer bu tam aspekt uyumsuz ise, sözkonusu gezegenlerin veya evlerin niteliğinde veya elbette bu evlerin başatlarında az çok ciddi bir kötü olay, bir çetin sınav beklenmelidir.

- Olaylar, doğum göğünde var olan ve -delinmiş bir kartın elektronik modülü veya manyetik bir kartın rengi (püsü) gibi, bizi bu çevrimlere karşı duyarlı kılan gezegensel çevrimlerde ortaya çıkar. Astrolojinin görevi ve ayrıcalığı, bu dönemlerin tam tamına ne zaman olabileceğini önceden bize haber verecek, bizi uyaracak çapta olmaktır; kolayca anlaşılacağı gibi bu da, son derece önem taşıya-

Doğum göğü

soyadı: Coluche
adı: Michel
doğum yeri: Paris
doğum tarihi: 28-10-44
Greenwich saati: 11 55

boylam: 2 derece 20'D
enlem: 48 derece 50 'K

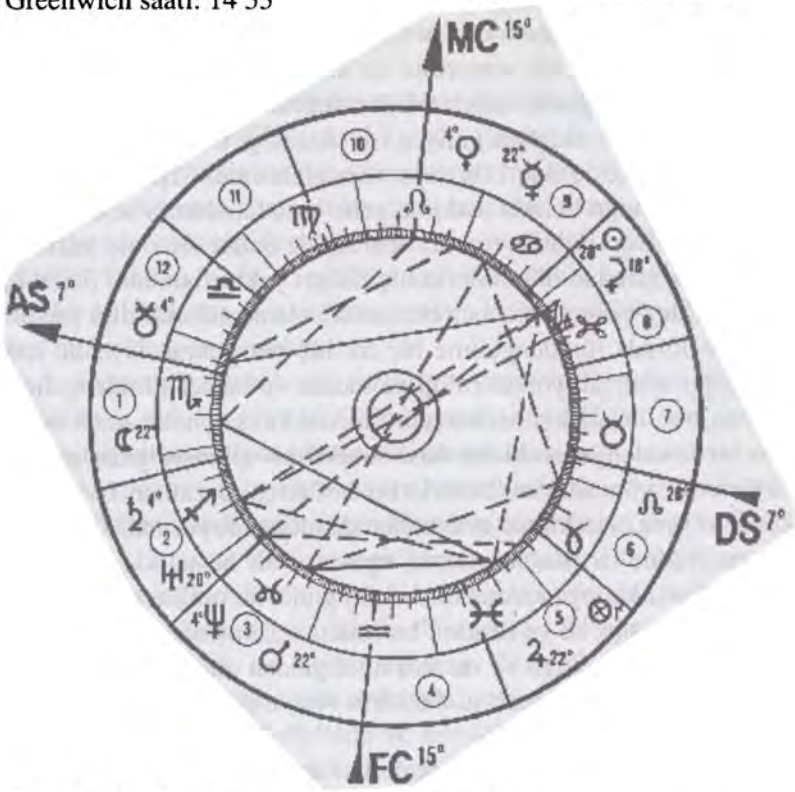

Kavgacı (Mars, tam tamına MC=Gökyüzünün ortasıyla kavuşum halinde) ve polemikçi (Merkür aynı durumda), başarıya yönelik (Güneş Gökyüzünün ortasında ve Kuzey düğümü jüpiter'le sekstil ve Ay ile üçgen açı yapıyor) bir Akrep'in teması. Reformcu (Güneş Plüton ile kare) ve mutlağa, gerçeğe susamış (Oğlak Yükselen'i Güneş-Mars - Merkür ile sekstil). Doğum teması, ulaşım araçlarıyla (Merkür ile kare) ölüm tehlikesini (Plüton VIII'de) gösteriyor. Ölüm tehlikesi aynı biçimde, Kara Ay(=kader) in iletişimi yöneten Neptün ile kavuşumunda da (Ev III Balık'ta) görülmektedir.

Ölüm Göğü

soyadı : Coluche
adı: Michel
yer: Valbonne
resmi saat 16 55
Greenwich saati: 14 55

boylam : 6 derece 55'D
enlem 43 derece 35'K

Güneş ile Kara Ay(kötü yazgı), sektör VIII(ölüm)deler,
Uranüs (kaza) ve Neptün(sektör 3: iletişim), Jüpiter ile kare (zevk veya eğlencede kaygısızlık) yapıyorlar.
Mars(kaza) -Merkür(ulaşım) tam karşıkonumu, III ve IX evlerde(yer değiştirmeler, yolculuklar) doğum göğündeki uyumsuzluğu yineliyor. Doğumdaki Akrep(Gökyüzünün ortası)-Aslan (Ev VIII: ölüm) uyumsuzluğu da Venüs-Plüton (tam) uyumsuzluğu ile yineleniyor.

bilir eğer yaşam konusunda kaderci değil de dinamik bir kavrama sahip isek. Çünkü gerçekte, bilgisizlik yüzünden, kaçınılmaz sanılan şey değil midir alın yazısı olan? Tüm özgür irade (elindelik) sorunu işte buradadır. Ne var ki bu konu, bu bölümün sınırlarını aşar.

Yukarıda söylediğimiz gibi, ciddi astrologlar zaman buldukça birkaç tahmin yöntemini birden uygulamayı yeğlerler ve bir olayın gerçekten olabileceği sonucuna da ancak birkaç tahmin sistemi birbiriyle kesiştiğinde varırlar. Eğer doğrultular ve transitler aynı yönü gösteren sonuçlara gidiyor ise, astrolog, bir şeyler olacağını aşağı yukarı kesinlikle bilir ama tam olarak ne? İşte astrolojide tahminin zorluğu burada yatar ve gene onu, falcılıktan ve her türlü doğaçlama öngörüden ayıran o uçurum da budur ama ne yazık ki çok zaman sıradan ölümlülerin hiç haberi yoktur bundan. Falcılık, Bergson'un "bilincin aracısız bir verisi" olarak adlandırdığı şey olmalı ki burada tümdengelime hiç mi hiç yer yoktur. Oysaki, işte terslik buradan çıkıyor, astroloji de sadece ve sadece tümdengelimdir, önsezi ile sağlam mantık yürütmenin kavşak noktasında bulunan bir tümdengelim ki bu ikisi sürekli bir zihinsel gidiş gelişle birbirlerini yorumlarlar, birbirlerini beslerler. O zaman bu sanata gönül vermiş olan kimse aynı zamanda altıncı duyusuna, sezgilerinin inceliğine de, başvuracaktır, tıpkı zor bir hastalıkla, çetin bir tanı ile karşı karşıya kalmış bir hekim gibi. Astroloji tekniği, işte o kolektif araç olacak ve kendini bu sanata adamış olan da bu araca yaratı yeteneği, soluğu ve varoluş niteliğinden oluşan kişisel katkısını getirecektir. O zaman şu denklem ortaya çıkabilir: Tanı (biçem gibi), insanın ta kendisidir.

O halde, denebilir bana, mademki astrolojinin yasaları var o halde tüm astrologların -ya da hemen hemen tümünün birbirine benzeyen veya eşit sonuçlara, tahminlere varması gerekmez mi ? Buna da genellikle böyle olduğu yanıtı verilmelidir; örneğin ben, çok zaman kendi vardığım sonuçların yankısını A.Barbault'da veya Almanya'da, A. von Pronay'da bulmuşumdur. 1987 yazında, Alman İsviçresi basınında bir yerde, A. von Pronay'ın İsviçre için

özellikle tehlikeli olarak 24 Ağustos 1987 tarihi üzerinde durduğunu okumuştum; oysaki, aynı yılın 14 Ocak günü ben de Fransız İsviçre'si televizyonunda "24 Ağustos'taki Yeni Ay'ın ülke için ekoloji ve ekonomi alanında bir tehlike işareti olacağını" haber vermiştim. Çok yazık! İkimiz de haklı çıktık çünkü tam bu sırada sel felaketi yaratan yağmurlar sular altında kalan birkaç kantonda olağanüstü durum yarattı: Bu, altmış yıldan beri görülmemiş bir felaket oldu.

Böyle, tahminlerin birbirini tutması örneği tek olmamakla birlikte evrensel de değildir. Ama tıptaki tanılar da öyle değil mi ? Tahminlerdeki yanılgılar için üç neden görmekteyiz:

1. Tek olan ama canlı, dolayısıyla hareketli üzerine kurulu binbir etkenden oluşan gerçeğin önceden görülebilmesindeki aşırı güçlük. Tahmin yürüten, ayağına kurşun topuklu kunduralar giymiş bir kelebek avcısına benzer; arasıra bir tane yakalayabilirse eğer, bu bir mucize demektir!...

2. Fazlasıyla üstünkörü, fazlasıyla düzeysel yapılan analizin ciddilikten yoksun olması. Gökcisimsel simgeciliğin son derece ince bir iş olması, algılanmasındaki boşluklar.

3. Astronomik... sayılara ulaşan karşılıklı etkilenimler, bileşimler göz önüne alındığında. İnsan beyninin bir temanın tüm verilerini birden özümsemesinin hemen hemen olanaksız oluşu! Gerçekten, Burçkuşağındaki on iki burç, bunlarda yer alan ve üstelik bambaşka bir düzende, on iki Ev düzeninde yerleşen on gezegen göz önüne alınacak, işe karıştıralacaktır. Buna bir de gezegenlerin kendi aralarında ve temanın açılarıyla, yani doğum haritasına yön veren ufuk (yükselen-alçalan) ve meridyen (Gökyüzünün ortası Gökyüzünün dibi) ile yaptıkları sayısız aspektleri de eklemek gerekecektir. Buraya değin, tahmin işi, zor olmakla birlikte, gene de olanaksız sayılmayabilirdi çünkü, neyse ki, tüm burçlar ve tüm evler dolu değildir (çok zaman aynı burç içinde gezegenler yığılımı olur), eğer her etkenin sadece bir anlamı olsaydı.

Ama ne gezer! Rastgele bir gezegeni ele alalım: Satürn'ü. Aynı zamanda veya bir tema içinde, "sınır komşularının kimler olduğu-

na göre" -hem zamanı, hem kaderi, hem soğuğu, hem okumuşluğu, hem derin düşünmeyi, yöntemi, krisatlleştirmeyi (öze indirgemeyi) kısıtlamayı, otoriteyi, babayı, yaşlıyı, ekonomiyi, sabrı, gecikmeleri, denge veya dengesizliği, ayrılık acısını, sorumluluk ve görevi, biriktirmeyi, açgözlülüğü, öfkeyi, hastalığı, sınanmayı, kireçten arınmayı, hakkın derhal yerine getirilmesini, araştırmacıyı, arşivciyi, yanlış anlaşılmışı, talihsizi, bilgini, çiftçiyi, madenciyi... simgeler. Yorumda hangisini seçeceğini bulmak hiç de kolay değil, bu hemen anlaşılıyor!... Üstelik, tüm gezegenler için, tüm Ev'ler için böyle. Okuyucu şimdi, anlam bilimi (semantik) düzeyinde, olası karışımların çokluğu konusunda belli belirsiz de olsa bir fikir edinebilir!

Ev'ler dedik de, örneğin, beşinci Ev, kişinin yaradılışını, gelişmesini simgeleyen Ev, pekala insanın kumarbaz yönünü, kumar veya spekülasyon ile edindiği kazançları, zevklerini ve eğlencelerini, duygusal ilişkilerini kapsadığı gibi, genel olarak yarattıklarını yani çocuklarını ve sanatsal yapıtlarını da içerebilir. Burçkuşağı ve on iki burcuna gelince, bunun da çok zaman pek ince ayrıntıyı kapsayan ve pek değişik yönlü niteliği herkesçe bilinir, çünkü Yengeç olmanın da -durmuş oturmuş veya serüven düşkünü- Akrep olmanın da -yıkıcı veya yenilikçi birkaç değişik yolu vardır. Birbirinin karşıtı olan iki tür Balık olduğu da bilinir, dışadönük maddeci ve içine çekilmiş gizemci. En azından iki tür de Aslan vardır: Gerçekçi Herkülvari ve idealist Apollovari. Her burç için de böyledir, her burç az çok gelişmiş ama herhalde birbirinden farklı tiplerce "yaşanabilir," elbette ki içimizden çoğumuz, iki aşırı uçtaki tip arasında aracı aşamaların bileşimleri, kokteylleri veya yaşama geçmiş örnekleriyiz ve bu iki aşırı ucun da kimi zaman bir burcun iki yüzünü sırasıyla dışa vurduğu olur.

Öte yandan, bir tahmin yapmak için aynı zamanda, sözü edilen anda gezegenin gökteki durumunun da veya dünyasal durumunun da göz önüne alınması gerektiği, başka bir deyişle, o sırada uyum içinde olup olmadığına bakılmak ve ancak bundan sonra tema ile karşılaştırmak gerektiği düşünüldüğünde bu da astroloğun mantık

yürütmesinde gerçekten etkileyici ve başa çıkılması zor birtakım verileri de getirmektedir.

Kuşkusuz, çeşitli yorum olanakları yelpazesinden yapacağı seçimde sezgisi, her ciddi astrolog açısından, çalışması için mutlaka gerekli öğelerden yardım alacak, bunlarla beslenecektir: Sözünü etmek istediğim, bireyi belirli bir yere oturtacak ve sonsuz orantılılık yanılgılarını önleyecek kimi birinci derecede önemli bilgilerdir; örneğin bir Kennedy oğlunun teması, kaba saba, okumamış bir Hintli köylü kızının teması ile aynı işlemden geçirilemez çünkü bu ikisinin çevresi de, eğitimi de, kalıtımı da, cinsiyeti de, ırkı da, kültürü de birbirine hiç mi hiç benzemez. Çünkü bir doğum göğünde kişinin ne cinsiyeti, ne ırkı, ne de toplumsal düzeyi görünür -buna karşılık, yükselme olasılıkları, evet görülebilir. Bundan, yorum ölçeği değişir, kayıtlar aynı olmaz ve bu bilgiler, kimilerinin sandığı gibi astrolojiyi değerden düşürmek şöyle dursun, sonuçlardaki yanılgı payını azaltır. Bir hekim hastasının kişisel durumuna en uygun tedavi yöntemini saptamak için onun hakkında olabildiğince geniş bilgi edinmek zorundadır; işte astroloji çalışması da, aşağı yukarı buna benzer. Burada şunu da belirtmeden geçmeyelim ki, bir çağdaş astroloji anlayışı, kendine "koşullara bağlı" diyen anlayış, kişinin toplumsal koşullarını, yönelimini göz önüne alan çekinceler ortaya koymakla bu alanda hiçbir yenilik yapmış sayılmaz; Ptolemaios da, on sekiz yüzyıl önce, aynı kısıtlamaları koyuyordu, şöyle derken: "İnsan, hükümdar veya çoban oluşuna göre, aynı belirtilere değişik tepki gösterir."

4. Bir başka yanılgı nedeni, üzerinde tahmin yürütülen olayın tam olarak niteliğini kuşatma zorluğudur. Bir şeyler olacağı bilinir, hatta bazen, büyük bir isabet ile, ne zaman olacağı bilinir, bu olayın yaşamın hangi alanında olacağı (mesleki durum, duygusal yaşantı, parasal alan, yuva, derindeki Ben sektörü vb.) bilinir, ama olayın genişlik katsayısının, bir bakıma bu bireye uygulanan titreşim fenomeninin değerlendirilmesinde ciddi bir sorun çıkar.

Çünkü aynı aspekt, örneğin Uranüs'ün Gökyüzünün ortası(ki mesleği veya daha geniş anlamda, bir kişinin toplumsal durumunu

hatta yazgısını simgeler) ile bir üçgen yapması (uyumlu) örneğin kendi halinde bir memur için yaşamını değiştirecek olan, bir renkli televizyon satın alacağı anlamına gelebilecek iken bir büyük işveren için ise yeni bir iş ortağı ile beklenmedik ve kazançlı (eğer verilen örnekte Uranüs, ortaklıklar Ev'i olan VII'nci Ev'de bulunuyor ise) bir anlaşma yapacağı anlamını taşıyabilir.

Yay burcundan sinema oyuncusu J.-L. Trintignant için, elli yedi yaşına geldiğinde, Uranüs'ün yaşamında ilk ve tek kez, Güneş'inin üzerinden geçmesi, onu sinemayı bırakmaya, çocuklarıyla birlikte bir gemiye binerek tam iki yıl, başka ufukları keşfetmek, gündeliği aşmak için, uzaklaşmaya yöneltti, tam kopuşun ve özgürlüğüne kavuşmanın simgesi olan Uranüs'ün niteliğine uygun bir durum... Bir başka Yay olan Jane Birkin'e gelince, o da, aynı transit (geçiş) sırasında, "görünüş" değiştirdi, saçlarını kesti, artık makyaj yapmaz oldu, tiyatroya geçti: Kısacası aynı kadın olmaktan çıktı.

Uranüs eğer uyumsuz bir Güneş üzerinden geçerse, gizli gizli, doğuştan var olan bir olasılığı alevlendirir, o zaman ya kaza, ya boşanma demektir bu, ya da olumsuz bir hiperbilinci iyice çileden çıkartır ve o zaman da Amerikan sinema oyuncusu Jean Seberg'in kendi canına kıyması sonucu doğar...

Demek oluyor ki bir uyumsuzluk, nitelik açısından birçok olasılık getirir: Talihsiz bir olayın meydana gelmesi, beklenen bir olayın suya düşmesi, arzu edilen bir olayın zorluklar ve savaşımlar sonucu gecikmesi, ya da kötü sonuçlar doğuracak bir olayın gerçekleşmesi, gibi.

Bir de, kişinin yazgısını karşılama tarzı açısından büyük bir bilinmeyen vardır: Ona tümüyle boyun mu eğecek yoksa tam tersine, başkaldırıp savaşım mı verecek? Bu edilgenlik etkenlik terazisini okumasını bilenin yorumunu gerçi bir tema, yönlendirebilir ama iyi ki - bir de öngörülemeyen, gizemli, gökten inme payı kalır geriye: Böylece cezaevinde olan ve ikisinin de Güneş'i ve Merkür'ü on ikinci Ev'de (gizlilik, çetin sınav veya hapsedilme Ev'i) bulunan iki adamdan bir tanesi azılı bir suçlu olacak ötekisi ise içinde bulunduğu durumdan olabildiğince yararlanmaya bakarak

sürgünde yaşayan bir bilgin veya inanmış bir gizemciye dönüşebilecektir. Bu da insanın yazgısı karşısındaki seçimi sorununu ortaya atıyor, gizemli bir sorun ...

5. Astrolojik tahminde yanılgı nedenlerine bir de bir göğün bütün olarak hiçbir zaman aynen yinelenmeyişi olgusu eklenebilir: Bunun için tam 25 920 yıl, Platon'un bir Büyük Yıl çevrimi veya bir ılım noktalarının gerilemesi (presesyon) çevrimi kadar sürenin geçmesi gerekir. Ortaçağın ünlü Yahudi astroloğu Abraham Bin Ezra, ünlü Dolanmalar Kitabı'nda buna değinmişti: "Gerçekten Satürn, gerek Güneş tarafından, gerekse öteki gezegenler tarafın dan çok yönlü değişimlere uğratılır...yetmiş yılda bir derece yer değiştiren Üstün Yıldızlar (durağan denilen) tarafından da öyle. Bunun için de bu adı geçenlere oranla... aynı duruma ancak aradan 25 000 yıl geçtikten sonra gelebilecektir... Bu yüzden, diye tamamlıyor sözlerini astrolog, bir insanın doğum göğünün kendine çok benzediğini düşünmek olası değildir. Gerçekten de gökküre her zaman aynı biçimde davranmaz. Gökcisimlerinin birbirine oranla anlık durumu bir daha hiçbir zaman yinelenemez. Bu işin analizi ile uğraşanlar, iyice baktıklarında bunu görmüş, anlamışlardır."

Astrolojinin büyük karşıtları için bu analizin yanıltıcı ve hayal ürünü, tek sözcükle olanaksız olduğunu belirtmeye, bu kadarı yetiyordu.

Ne var ki "daha iyi, iyinin düşmanıdır" ve eklenen bir zorluk, tahminin düşünsel meydan okuyuşunu artırmaktan öte bir işe yaramamıştır... ve gerektiğinde de doğru tanı koyma zevkini. Elbette ki bu zevke, adı geçen tahminin felaket niteliğinde olmasıyla gölge düşmediği zaman! Grek tarzında sonsuz geri dönüş kuşkusuz bir mitostur ama buna bir boyut, bir derinlik dolayısıyla da apayrı bir astrolojik -tarihsel bileşimden gelme farklılıklarla çevrimsel bir dönüş, dairesel değil de sarmal bir dönüş- eklenecek olur ise, biraz da koku alma duyusunun yardımıyla, hedef tam gözünden vurulmuş olabilir.

Bir yüzyıl sonra reformcu Zwingli'nin, İsviçre'de yapmaya uğraşacağı gibi, astroloji ile dini barıştırmaya çabalayan XV.yy. baş-

langıcında yaşamış astrolog ve din adamı kardinal Pierre d'Ailly, Plinus'un bir tümcesini yeniden ele alarak "Göğün ölçülmesinde bir parmaklık yanılgıya yer yoktur" diyor. Demek istediği, şudur: Kimi durumların ancak çok çok uzun bir zaman sonra yinelendiği ve bir insanın yaşamı boyunca bir durumun hiçbir zaman aynen yinelenmediği (Eskiçağ insanları için ve ta XVIII. yy.'a değin, en seyrek gerçekleşen kavuşum, yedi gezegenler yedilisinin en uzak iki gezegeni, Jüpiter ile Satürn arasındaki kavuşumdur) her nekadar doğru ise de benzer gökbilimsel durumlarda bunlara yeniden rastlamak da olasıdır. Bundan sonra uyanıklığını, hayal gücünü ve tümdengelim yeteneğini kullanmak astroloğa düşen bir iştir artık. Aynı sorun tümüyle, hiç kimse bir başkasına tıpkısı tıpkısına benzeyemeyeceğinden, (her şeyden önce, kalıtım yönünden farklı olduğu için) birbirinden apayrı canlılar üzerinde çalışan hekimin de karşısına çıkan sorundur. Bu yüzden gerek Asklepios'un sanatında ve gerekse şahane yıldızlar sanatında -sadece bilim değil sanat terimi kullanılır.

Zaten bu tartışmanın yanıtı bir tümcede gizlidir: Tahmin, "yürür" Bu olasıdır, Tarih bunu pek çok kez kanıtlamıştır, çağdaş astrologlar da öyle... ve benim kişisel deneyimim de öyle. Sayısız astrolojik tahmin, yüzyıllar boyu, yürütülüp gelmiş ve böylesine yükseği hedeflemiş bir bilim dalı için kaçınılmaz olan yanılgılara, hedef şaşmalarına karşın, insanlığa verdiği sayısız hizmetler yolu ile, şu gerçeği açıklamıştır: ki susturulmasına, hüküm giymesine, aforoz edilmesine aldırmadan, Astroloji hep vardır, zaman dışıdır, bir bakıma dokunulmaz, kusursuzlaştırılabilir olmakla birlikte, sonsuz ve görkemli, hep vardır, zamana ve uzama egemen bir bilim olarak, temellerine egemen bir bilim olarak hep vardır: Gerçekten de hiçbir büyük uygarlık onun tuttuğu ışıktan vazgeçmemiştir.

Bilicilikler, tahminler, öngörüler

Kutsal kitabın anlattığı çağlarda, bilicilerin (kâhinlerin) veya falcıların kehaneti ve İsrail'in intikamcı Tanrı'sının gazabından esinlenen din Ulularının açıklamalarıyla gökyüzünün gözlenmesine dayandırılmış tahminler arasında ayırım yapabilmek çok zordur. Kimi peygamberlerin, gelecekteki olayları haber vermek için yıldızların dili konusundaki bilgilerine dayandıkları da düşünülebilir. İsa'nın kendisine gelince, Apokalips kitabında (Lucca incili XXI, 25-26) şöyle demesini nasıl açıklamalı?: "Güneşte, ayda, yıldızlarda işaretler olacak. Yeryüzünde uluslar kaygı içinde yaşayacak, denizin ve dalgaların uğultusundan dehşete kapılacaklar, insanlar da dünyayı tehdit edecek felaketlerin korkusundan öleceklerdir. Çünkü gökteki güçler sarsılmış olacaktır." Öyle görülüyor ki bu sözlerin arkasında bir astrolojik yorum aramak pek de aykırı düşmez.

Kutsal kitapta anlatılan çağlardan günümüze değin, Eskiçağ ve Ortaçağ boyunca, fal niteliği taşıyan bilicilik ve tahminler saymakla bitmez. Konumuz bu olmamakla birlikte birkaç örnek hoşa gidebilir. En ünlü örneklerden biri hiç kuşkusuz İ.Ö. 44 yılının 15 Mart günü, Destricus Spurinna'nın, Forum'a gitmekte olan Sezar'a söyledikleridir. Bir hayvanın iç organlarını inceledikten sonra vardığı sonucu açıklıyor ve: "Martın on beşinden sakın!" diyor. "İyi ama, diyor imparator da bugün zaten Martın on beşi.- Spurinna, acımasız, doğru ama gün henüz bitmedi ki, diye yanıtlıyor onu."Bir saat sonra da Sezar'ın evlatlığı Brutus ile suç ortakları, onu tam otuz üç bıçak vuruşuyla delik deşik ediyorlar. Öyle anlaşılıyor ki hayvanın iç organları Spurinna'nın biliciliğine sadece bir destek ödevi görmüş. Nasıl olsa, tüm yolların Roma'ya çıkması gibi, bir bakıma!...

Malachie'nin, XII.yy.da yaşamış olan ve gelecekteki papaların kimlikleri konusunda bir tür soyağacı kurmuş olan bu İrlandalı keşişin ünlü kehanetlerini herkes bilir. Onun söylediklerine göre, Giovanni XXIII(1958-1963) *pastor et nauta* (çoban ve denizci) idi. Bu papa konusunda astrolog, şahane yıldızlar sanatının dinsel i-

nanç ile bağdaşamayacağı görüşünde olanlar için şunu eklemeden geçemez: Kendisi, Tarih'teki öteki yirmi kadar Papa gibi, astrolojiyle uğraşıyormuş; gerçekten de, onu tanıyanlar, uykusuz gecelerini böyle doldurduğunu anlatıyorlar... Paolo VI ise 260'ıncı papa olarak, Malachie tarafından, bir zambak çiçeğiyle bezenmiş aile armasına (Montini ailesi) değinilerek *flors florum* (çiçeklerin çiçeği) olarak belirtilmiştir. Papalığı pek kısa süren ve Malachie'ye göre *medietate lunae* ("ayın ortası" veya "aradaki ay" diye çevirilebilir) nitelenen Jean Paul I ise, 28 Ağustosta, 18 Ağustos ve 16 Eylül Dolunayı arasında seçildikten sonra, 28 Eylül 1978 günü öldü !

Jean Paul II ye yakıştırıldığı görülen de *labore solis* (Güneş'in uğraşından) sıfatına gelince, yorumcular buna bir anlam verememişler, en azından benim bildiğim kadarıyla. Bu papa Güneş'in tam tutulması sırasında doğduğuna göre -burada şunu da belirtelim ki, bu her zaman için iyi olsun kötü olsun olağandışı bir yazgıyı haber verir- ben, böyle bir yorumu uygun görmekteyim çünkü böylesine bir gökbilim olayı herhangibir türden "simgesel işaret" olmak için, yeterince az bulunur bir durumdur...

Peki sonra? Malachie'nin gelecek papaya yakıştırdığı verdiği *Gloria olivae* (zeytin zaferi) nitelemesi, onun barışın coşkulu bir savunucusu olacağı anlamına gelebilir ki bu da herhalde XX.yy. sonunun büyük gereksinim duyacağı bir şeymiş gibi görünmekte. Bununla birlikte bu papanın etkinliği kısa süreli olacak çünkü hemen ardından son papa, Petrus Romanus, Romalı Pierre, Kıyamet papa'sı gelecek ve Kilise'nin baskı görmesinin acılarına göğüs germek zorunda kalacak. "Bu acı geçtiğinde, diyor Malachie, yedi tepeli kent yerle bir olacak ve ulu Yargıç, insanları yargılayacak." Bunlar hiç de içaçıcı beklentiler değil, hele geçmişin Malachie'nin biliciliklerini doğrular gibi göründüğü düşünülecek olur ise...

Zamanı kolayca aşıyor gibi görünen bu başdöndürücü bilicilikler anıldığında elbette Nostradamus'ün de adını anmamak olmaz. Bununla birlikte, onun durumu karmaşıktır çünkü hiç kuşkusuz falcı olsa bile, her şeyden önce gelmiş geçmiş en büyük astrolog bilicilerden bir tanesidir, ondan da daha içine kapanık Paracelsus i-

le birlikte. Bu ünlülerin astrolog cephesi gizlendiğinde, bu, ansiklopedik kültüre sahip, aynı zamanda hem hekim, hem astrolog, hem kabalacı, hem de seçkin Hellen ve Mısır bilgini, ve daha da başka şeyler olan üstün zekaların anısına karşı büyük bir ihanet suçu işlenmiş oluyor!... Sadece Nostradamus'ü ele alır isek, onca mürekkep akıtmış, her türden en iyi binlerce yorum yapmış olan bu ünlü kişinin gökbilim açısından "tarihlenmiş" onlarca dörtlüğü nasıl görmemezlikten gelinebilir? İleride bu konuya döneceğiz. Şimdilik, ona tüm ülkede ün kazandırmış olan, kral Henri II konusunda yürüttüğü tahmine değinelim:

"Genç yaşlıyı altedecek,
Bir düello sırasında savaş şarkısıyla,
Yaldızlı tolgası içinde gözünü patlatacak,
Savaşların birinde sonra da feci bir ölümle ölecek."

Henri II'nin (Oğlak'tı ve dolayısıyla da önsel olarak baş ve gözler düzeyinde zayıf, etkilenebilir idi) bir turnuva sırasında rakibi tarafından sağ gözünden yaralandığı ve uzun uzun, büyük acılar içinde can çekiştikten sonra öldüğü bilinir. Bununla birlikte, bu örnekte Nostradamus kralın gök haritasını (horoskop) mı çıkarmış yoksa kafasında çakan bir "şimşekle" ilerisini mi görüvermiş, bunu söylemek zor.

Ama Hitler'in egemenliğini, "Hister" adı altında -hem de bir taşla iki kuş vurarak çünkü Hister, ayrıca Tuna'nın eski adıdır -ve Hitler'in doğum yeri, Graunau bu ırmağın kıyısındadır!- haber verdiğinde, *Centuries* yazarının olağanüstü öngörü yeteneklerinden kuşkulanılamaz.Varennes'den kaçarken Louis XVI'nın giydiği kurşuni renkli giysiyi anması için de aynı şey söylenebilir, üstelik Nostradamus kralı adıyla bilmiştir. Oysaki sadece astroloji kendi başına, bu türden ayrıntıları, kent adlarını vb. verebilme olanağını yaratamazdı. Astroloji somut olmaktan çok simgeseldir.

Günümüzde, Edgar Cayce'in olağanüstü kehanetleri bilinmektedir. Bu orta halli Amerikalı, esrime haline geldiğinde, ilgi çekici bir medyuma dönüşüyor, zamanı ve uzamı baştan başa geçen, tümü de doruk noktasında bilgilerle donanıyor, özellikle de uzaktan

sağaltım alanında, ama aynı zamanda da en yüksek felsefe konusunda, insanın kökeni ve yazgısı, yeniden doğuş vb. gibi konularda inanılmaz şeyler söyleyebiliyordu. Burada şunu açıkça belirtmeliyim ki, bu konuda, bu ruhötesi -dinsel varsayımı ne yadsımış, ne tümüyle uzaklaştırmış olmakla birlikte her zaman kuşku duymuşumdur, ta bir gün Bali'nin yakıcı güneşi altında, E.Cayce'in yaşamı konusundaki Many Mansions (Pek çok konut) adlı kitabı okuyuncaya değin: Bu kitaptaki doğrulanabilir, sınıflandırılmış, arşivlenmiş, konu üzerinde soluk kesici araştırmalar ve bunlara eklenmiş denemeler, beni de inandırdı. Örneğin, yıllardır dayanılmaz başağrıları çeken o genç Amerikan askerini E. Cayce, binlerce kilometre uzaktan, önceki yaşamında Ayrılık savaşının askeri olarak buluyor, üstelik verdiği adlar, nitelikler, kaynak ve öğeler uygun ve yerinde araştırmalar sonucu doğrulanıyor!...

Ne var ki bu tahminler hiçbir astrolojik nitelik taşımadığından , buraya sadece bu son derece önemli konu üzerinde okuyucunun merakını uyandırmak için alındı. Jeane Dixon örneği bile bu kitabın salt astrolojik kapsamı içerisinde buraya alınamaz. Gerçekten , bu olağanüstü Oğlak, başkan Kennedy'nin Dallas'ta öldürüleceğini on bir yıl öncesinden bilmiş ve bu yolculuğa çıkmadan önce kendisini, göze aldığı ölüm tehlikesine karşı uyartmıştı -boşuna ama o, bir astrologdan çok, bir medyumdur (İngilizce konuşanlara göre, psychic).

Salt astrolojik öngörülere gelince, bu konuda da aynı derecede şaşırtıcı olanlar bulunur. Birkaçına değinelim.

Eskiçağda, astroloji her soylu ailenin ve dolayısıyla da ünlü politikacıların günlük yaşamının bir parçasıydı (duvarlar Grek astroloji motifleriyle süslenir ve soylular, kendi doğum burcunun simgesiyle süslenmiş takılar veya bu burcun kendine özgü değerli taşlarını takarlardı). Anlatıldığına göre 45 yılında, o tarihte on sekiz yaşında olan Octavianus Augustus, Apollonia'da astrolog Theogenes'e danışmaya gitmiş. O da delikanlının imparator olacağını öngörmüş. Bu olayı anlatan büyük Suetone, bu görüşmeden sonra, imparator olunca, Augustus'un, bilicinin resmini bir paraya bastır-

dığını söylüyor.

Astrolojinin Tarihi adlı ilginç kitabında çağdaş tarihçi astrolog W.Knappich, İ.Ö. 42'de doğmuş olan Tiberius'un, gençliğinde, astrolog Scribonianus'un ağzından aynı tahmini aldığını anlatıyor. "Birkaç zafer kazandıktan sonra, diyor Knappich, kamu yaşamından çekilip yedi yıl Rodos'ta yaşadı. Orada Yunanca öğrendi, ünlü Akademi'de dersleri izledi ve büyük astrolog Thrasyllos ile tanıştı, ondan gökcisimleri bilimini öğrendi, ve uzun yıllar boyu dostu ve danışmanı olarak yanında alakoydu onu... Soylu bir aileden gelen Thrasyllos, evrensel kültüre sahipti. Dilbilimciydi, Platon'un yapıtlarını yeniden yayınlamıştı..." Tiberius'a gelince, yazgının kaçınılmaz niteliğine o denli yürekten inanmıştı ki, yerel tanrılara tapınmayı pek önemsemezdi. Konuyu bildiğinden, sahtecilerin uydurma öngörüler sayesinde kazandığı yüzkızartıcı (ve halk sağlığı açısından zararlı) ün karşısında dehşete kapılıyordu. Başka bir düzeyde olan Thrasyllos'un danışmanlığından yararlanmayı sürdürürken bir yandan da "Kalde'lileri" -astrologlara ya da mathematici'ye böyle denirdi Roma'dan kovarak çelişkiye düşmekten korkmadı.

Bu türden bir senato kararı (senatus -consultum) çıkartan ne ilk ne de son Roma imparatoru idi o. Yufka yürekli olmayan ve kuşkucu yaradılıştaki Tiberius, özellikle sahtecilerden çekinirdi. Tacitus'a bakılırsa, tahminleri pek de tutmayan astrologları denize attırıyormuş! *Dura lex, sed lex* (yasa acımasızdır ama yasadır)...Böylece Capri adasında, Thrasyllos'a, kendi gününün havasını bilip bilmediğini sormuş. Astrolog, gökcisimlerinin konumunu hesapladıktan sonra o günün kendisi için pek tehlikeli bir gün olduğu, belki de son saatinin çaldığı yanıtını verince, Tiberius onu kucaklamış ve ondan sonra sadık bir dost olarak yanından ayırmamış..

Çarpıcı bir örnek de, 37 yılının 15 Aralık günü, Güneş doğarken dünyaya gelen -dolayısıyla, çifte Yay Neron'dur. Pek karanlık tahminlerle dolu olan gök haritası, olasılıkla tahta çıkacağını ama annesi Agrippina'yı öldüreceğini belirtiyordu. Sözde canından çok iktidara önem veren annesi, şöyle yanıtlamış: "Varsın öldürsün be-

ni, yeter ki hükümdar olsun!..." İlginç olan, çağdaş bilgisayarla yeniden hesaplandığında, Neron'un temasının bu tahminleri doğrulamasıdır: Ay (anne),VIII (ölüm)de, Jüpiter (iktidar, yasa)in, Mars (şiddet)ın ve Güneş'in (ailesel anlaşmazlık, ruhsal dengesizlik) karesinde. Ay (kalabalık) VIII (ölüm)de, Mars (ateş)ın karesinde, aynı zamanda da Roma'yı yerle bir eden yangını, sonucu olan toplu ölümü belirtmektedir.

İşte Eskiçağ Roma'sı için söylenecekler, ama orada olsun, başka yerlerde olsun bu türden pek çok örnek daha verilebilir

Yeni yeni doğan hümanizma ile birlikte astrolojinin de yeniden yeşermeğe başlayacağı Ortaçağ'da saat astrolojisi - veya seçme astrolojisi pek geçerliydi: Bu, bir düğün olsun, bir yolculuk ve özellikle de bir savaş olsun, herhangi bir önemli etkinlik için "ideal" zamanı "seçmek" demektir. Pek eskilerden kalma saat astrolojisi, herhalde çağımızın başlangıcında, dünya astrolojisiyle yargı astrolojisi -karar veren veya doğum astrolojisi dönemi arasında bir geçiş süreci oluşturmuştur. Savaşların sonucu elbette ki pek büyük önem taşıyordu ve savaşın başlangıcındaki takım yıldıza bağlıydı. Böylelikle, "Du Guesclin'e ilişkin anılar" *(Collection complete des Memoires relatifs a l'Histoire de France,* Petiot Ed.) ın yazarı Tiphaine Raguenel'e göre, bir "üstün astrologcu" olan ustası Yves Dariam'ın öğrencisi bir kadın astrolog, Bertrand du Guesclin'in karısı olmuş; onu Thomas de Cantorbery ile karşı karşıya getiren bir düello sırasında. kazanacağı tahminini yürütmesi sayesinde evlenmiş ünlü şövalye ile. Bu kadın, "yürütmüş olduğu mutlu tahminlerle tüm Britanya'da pek büyük saygınlık kazanmıştı... ve bilgisiz ve kaba olan halk, epey deneyimli olduğu, gök cisimlerini okuma sanatındaki yeteneğini, büyüye dayandırıyordu." Bu bizi günümüzde durumun pek de değişmediğini düşünmeye götürüyor, öyle ya bugün de astroloji, bilicilik, el falı, falcılık vb. birbirine kolayca karıştırılmıyor mu? Neyse, geçelim...

XIV. yy. sonunda Fransa kralı Charles VI'nın Flaman ayaklanmalarına son vermek üzere duruma el koyması, 27 Kasım 1382'de Roosebecke'de, ayaklananların kılıçtan geçirilmesiyle noktalandı.

Kralın bu zaferini "büyük astrolog ve hekim (Ortaçağ'da, birincisi olunmadan ikincisi hiç olunamazdı)" Cenovalı Marc, "Fransa kralı Sevgili Charles (Charles VI) ın sorgulaması üzerine öngörmüştür. Bu Cenovalı Marc, "1376'da bu dünyadan göçüp giden Galler prensi soylu Edward'ın da" ölümünü öngörmüştü.

Ondan önce de Charles V gelecekteki eşi Jeanne de Bourbon'un doğum temasını, onunla evlenmeden önce, kendisi çıkartmış!... Üniversitede bir astroloji kürsüsü kuran Gervais Chrestien'e gelince, "kral Jehan(İyi)"ın 1364 yılı Nisan ayının 8'inci günü İngiltere! de, Londra'da öleceğini bildirmişti": Kral oraya, düşmanı Edward III'e teslim olmaya gitmiş bulunuyordu. Louis XI'in sarayında birçok astrolog (en azından bir düzine kadar sayılabiliyor), bu arada Dauphine eyaletinde, Valence'da yaşayan bir de Manasses adında yahudi vardı. Kralın doğum teması üzerine yaptığı tahminler ta Monthlery savaşına dek gidiyor ve kralın bir başka astroloğu, Jean de Marende'in tahminleriyle tamamen uyuşuyordu. "Bu Manasses saygıdeğer hekimdi ve kendisine sorulan tüm sorulara astroloji bilimi yoluyla yanıt veriyordu."

Bir başka astrolog, Conrad Heingarter, XV.yy. ortalarında, bir tarih yarattı. İsviçreli kökenine yaraşır bir biçimde, dakik ve doğru çalışan ve aynı zamanda pek de verimli olan bu kişi, çeşitli yıllar konusunda birçok almanak ve görüş kaleme aldı; bu arada, Pharos'lu Simon'un deyişiyle, "felsefede çok çok iyi, tıp alanında çok bilgili ve uzman doktor, ince ve derin bir astrologcu idi. Dük Jehan de Bourbon'un...yeryüzündeki bu en erdemli prensin hizmetindeydi...Kendisi düke pek çok tahminde bulundu ve sonra da kral Louis XI tarafından cömertçe ödüllendirildi. Zamanında, Fransa'da yıldızlar biliminde en bilgindi ve üç yıl benim ustam oldu.Yirmibeş yıllık bir süre içinde hemen hemen her yıl, Conrad Heingarter, oldukça doğru ve gerçekçi tahminler yapmıştır" (Maxime Preaud, *Les Astrologues au Moyen Age,* Lattès.)Heingarter, Ptolemaios'un Centiloguium'una yazdığı bir yorumda, şu astroloji kuralının sonucu olan eğlenceli öyküyü kendisi anlatır: Yeni bir giysi giymek isteniyorsa, önce bunu yıldızlara sormalıdır ve eğer saatin temasın-

da yükselen, Aslan'da ise ve üstelik Ay da yanında ise, onu giymekten kaçınmak gerekir. Gel gör ki ünlü bir Alman profesör, M.de Gengenbach, bu beliti(aksiyomu) saçma bulmuş ve o uğursuz denemeyi yapmış. O zaman başına öylesine çeşitli kötülükler gelmiş ki, giysiyi çıkarmak zorunda kalmış. Sözkonusu olan kişi, etkileyici bir geçmişe sahip olduğundan, öykü büsbütün tat kazanmaktadır: 1461'de Paris'te üniversite bitirmiş, doktora yapmış, 1463'te savcı olmuş, 1465 ile 1470 arasında Basel'de ders vermiş, 1474'te piskoposluk kurulu üyesi, 1480'de kilise hukuku doktoru olmuştur; bu, parlak olduğu kadar çok yönlü meslek yaşamını Paris Üniversitesi rektörü olarak noktaladı.

Ben de şu sonuca varmaktayım: İyi ki, şu bizim, bunca sık giysi değiştirilen tüketim toplumunda kendimizi bu türden analizler yapmaya zorlamıyoruz yoksa işin sonu nereye varırdı? Sakın, çoğumuzda sık sık görülen ve nedenini bir türlü çözemediğimiz cilt allerjisinin çok yönlü belirtilerinin açıklaması bu olmasın?...

Astrolojinin geçerli olduğu ve yaşamın tüm etkinliklerine karıştığı bir çağda yürütülmüş sayısız ve çok zaman da pek ilgi çekici

Geçmiş gelecek üzerine birkaç tahmin..

Ciceron'un bir dostu, Romalı astrolog Tarutius Firmanus'tan, Roma tarihinin olayları ışığında, ebedi Kent'in doğum tarihi üzerine bir araştırma yapmasını istemiş. Firmanus kendini bu işe vermiş ve Roma'nın 711 yılının 21 Nisan günü doğmuş olması gerektiğini bulmuş!

"Astrolog imparator" diye adlandırılabilecek olan Hadrianus, kendi güneş dolanmalarını(antigenesis) düzenli olarak hesaplardı. Astroloji tekniğinde çok şey bilirdi, kendinden sonra tahta geçecek olanı, temasını hesaplayıp seçmişti. Bu kişi, dostu Aelius Verus'tu ama gene yakın dostu Antiochus gibi, genç yaşta ölmekle kötü bir iş yapmış oldu. İmparatorun, tahminde düştüğü bu yanılgıya canı sıkıldıysa da , astrolojiye olan inancı sarsılmadı.

Jül Sezar'a, Mart'ın on beşinde karşılaşacağı tehlike haber verilmişti. Ama kuşkucu olduğundan, boşinanç saydığı bu şeyleri dikkate almak istemedi. Söylenen günde, Senato'nun orta yerinde Brutus ile suç ortaklarının otuz üç hançer vuruşuyla can verdi.

37 yılının 15 Aralık günü güneş doğarken dünyaya gelen Neron'un, impa-

rator olacağını, annesini öldüreceğini belirten yıldız falını biliyoruz.

Tanrı olduğuna inanmış ve kendini astroloji tahminlerinin üzerinde gören imparator Caligula gene de, astrolog Apollonius'u , hakkında uğursuz bir tahmin yaydığı için cezalandırdı. Bununla birlikte işler kendisi için kötüye gitmeye başladığında, gök haritasını Sulla'ya yeniden çıkarttırdı ve Suetone'nin dediğine bakılırsa Sulla da ona, apaçık biçimde sonunun yakında geleceğini haber verdi. Gerçekten de kısa bir süre sonra, karşıtlarının saldırısına kurban gitti.

Astrolog Theogenos, 45 yılında, on sekiz yaşında olan genç Octavianus Augustus'a, imparator olacağını haber vermişti. Sezar Augustus olarak tahta çıkan ve astrolojinin doğru bilmesinden etkilenen imparator, "yükselen ay" ının burcu olan Oğlak simgesiyle bir para bastırdı gerçekten, Terazi'nin sonunda ama Ay Oğlak'tayken, doğmuştu.

Onu sınamak için Tiberius -sahte astrologları denize attırırdı, astrolog Thrasyllos'tan, o günkü yıldızlarını hesaplamasını ve havayı söylemesini istedi. Thrasyllos isteneni yerine getirdi ve imparatora zor ve tehlikeli bir güne hazırlandığını söyledi. Tiberius onu kucakladı ve yaşam boyu dost ve danışman olarak yanında alakoydu. Yöntemleri acımasız ama etkiliydi!...

Bertrand du Guesclin, kadın astrolog Tiphanie (Epiphanie) Raguenel'den öylesine doğru bilgi ve tahminler aldı ki, onunla evlendi. Karısı da onu "öylesine iyi yönetti ki Fransa mareşali oldu, zamamında oldukça önemli ve yüksek işler başardı ve soylu şövalyeler arasına katıldı" (Du Guesclin'e ilişkin anılar).

Tüm astrologların belki de en büyüğü ve üstelik de falcı olan Nostradamus, satürnötesi gezegenlerin varlığından haberdardı ve birçok dörtlüğünde, örneğin Neptün'den, hem de adını vererek, söz etmişti. Ancak 1930'da bulunacak olan Plüton'a gelince, Centurie I 52'de ondan da söz etti:

"Akrep'in birbirine kavuşmuş iki afacanı..."

Kuşkusuz, bu burcun iki başatı (egemeni) olan Mars ile Plüton arasında bir kavuşumdu sözkonusu olan .

Çağdaşları için pek çok olayı önceden haber verdi -Henri II nin uğursuz bir turnuva sonucu ölümü gibi ama özellikle de yüzyılları aşıp fransız Devrimini, Louis XVI'nın Varennes'e kaçışını öngördü:

"Kurşuniler giymiş kara keşiş, Varennes'in içinde

Kapetlerden seçkin kişi devrim, ateş, kan, fırtınaya(ihtilal) sebep oluyor, kesik (giyotinle idam edilmiş)."

Ama aynı zamanda Hitler'i(Hister) "büyük çığırtkan", Franco ve Rivie ra'yı (Centurie IX, 16), komünizmin gelişini ve yetmiş üç yıl yedi ay sonra sona ermesini de haber veriyor ki bu bize Mayıs-Haziran 1991'i göstermekte ve S.S.C.B.'yi ilgilendiren gegezegensel çevrimlerin söyledikleriyle de ters

düşmüyor, tam tersine (Bakınız, "Beklentiler").

Gerçi öngörülerini ta 3797 yılına dek götürmekle birlikte ki bu da dünyanın sonunun yakın olmadığı anlamına gelir 11 Ağustos 1999 günü gerçekleşecek tam Güneş tutulması için, büyüklük açısından birinci derece bir felaket haberini vermekte -ki bunun gizemi henüz çözülebilmiş değil ("Gökten büyük bir korku kralı inecek"). Belki de Dünyalıların başka yerlerden gelme yaratıklar tarafından ele geçirilmesi olasılığı gözden uzak tutulmamalı...

Aids hastalığının da şu korkunç dörtlükte haber verilip verilmediğini kişi kendi kendine sorabilir - ben, soruyorum -:

" Cinayet lekesi, korkunç zinalar,
Tüm insanlığın büyük düşmanı,
Ataların, amcaların, babaların başına gelenden beteri olacak
Demirle, ateşle, suyla, kanlı ve insanlıkdışı.

Üstelik başka bir yerde de Nostradamus, insanlığın başına gelecek olan bir "kan vebası" felaketine değiniyor.

Büyük gökbilgini-astrolog Kepler, tüm sistemini evrensel sempatiye ve kürelerin uyumuna dayandırarak gezegenlerin çekimine ilişkin, bilinen yasalarını yarattı. Bir yandan da, geçimini sağlamak için, gök haritaları çıkartıyor ve öngörülerde bulunuyordu. Bu arada Otuzyıl savaşının kahramanı Wallenstein'in ülkesinde büyük karışıklıklar çıkacağını haber verdi tarih olarak da 1734 yılı Mart ayını gösterdi; Wallenstein'in kendisi Şubat sonu öldürüldü, Kepler, düke verdiği tahminlerini o yıl için durdurmuş bulunmaktaydı.

Paracelsus adını almış olan Theophraste Bombast von Hohenheim, pek içrek ve gizemli bir biçimde simgesel Biliciliklerden başka bir de kendi ölümü için öngörüde bulunmuş, tarih ve yerini (Salzburg) hesaplamıştı.

Besbelli bu, astrologlar için sık görülen ve kolay anlaşılır bir uğraş: 30'lu yılların Amerikalı bir kadın astroloğu Evangeline Adams da merakını yenemedi ve bu dünyadan ayrılış tarihini -oldukça doğru- hesapladı.

Hitler'in talihsiz astroloğu Krafft, Führer'in sonuna ilişkin kötü tahminlerde bulundu, 1942'den önce savaşı kazanamayacağını bildirdi. Ama kendisi için tahmin yaptı mı acaba, Hitler'in gazaba gelip onu gönderdiği Buchenwald'de öleceğini bildi mi ? Herhalde. Ama kişinin, yazgısından kaçması olası mı?...

tahminleri derlemeye ve anlatmaya tüm bir kitap bile yeterli olamaz. Bilindiği gibi bu sanat, ülkenin en okumuş kişileri (çoğunlukla din adamları ve hekimler) tarafından uygulanıyordu, çünkü aynı zamanda hem okumamış, hem astrolog olmak sözkonusu değildi. Sözlerimizi noktalamak için, XIV.yy.da Sorbonne şansölyesi olan,

Pierre d'Ailly'den örnek verelim: Kendisi, Hıristiyan dininin gökbilimsel-astrolojik ve tarihsel verilerle uyuşması konusunda -İngiltere'de Roger Bacon'un duyduğu aynı kaygı ile ünlü bir yapıt kaleme aldı. Yaklaşık üç yüzyıl öncesinden, Fransız Devrimi üzerine bir tahmin yürütüyor ,"İsa'nın 1789 yılında -eğer dünya hâlâ var ise -ki bunu ancak Tanrı bilir- büyük ve gözkamaştırıcı değişiklikler olacağını" haber veriyordu.

Son olarak da biz gene Nostradamus'a, kendi ölümünün gününü önceden bilen ve danışmanı olduğu, yaşlı Catherine de Medicis'e bunu: "Yarın ben bu dünyada olmayacağım." diye haber veren astroloğa. Ertesi gün onu gerçekten de ölü buldular ve gökgünlüklerinde o günün işaretlenmiş olduğunu gördüler. Hiç kuşkusuz o, böyle bir araştırma yapan tek astrolog değildir; örneğin, günümüzde de Atlantikötesi medyalar üzerinde radyo yoluyla ilk başarıyı kazanmış olan Amerikalı kadın astrolog Evangeline Adams'ın böyle yaptığı biliniyor.

Bana gelince, ben de bu sorunla ilgilendim ancak yılı bulunca durmak ve günü aramamak korkaklığını -ya da sağduyusunu göstererek. Hesaplarımın doğruluğunu saptamak için de Hindistan'a yaptığım bir yolculuk sırasında, orada yaşayan ünlü bir astrologdan (dünya çapında tanınmış) B.V. Raman'dan, onayını istedim.Vardığı sonucun benimkiyle uyuşması beni oldukça sevindirdi. Şunu ekleyeyim ki Hindistan'da, ölüme yaklaşım, Batı ile aynı değil- bana öyle geliyor ki, sağlıklı bir gerçekçiliğe daha yakın, mademki Montaigne'in deyişiyle "yaşamak, ölmeyi öğrenmek demektir", ve ölüm kaçınılmaz bir sondur. Tanıştığımızda, bana yakınlık duyan ve değer veren Dr. Raman, kendisi bana bu "hizmet"te bulunmayı önerdi.

Kısaca Nostradamus'e dönersek, (14 Aralık 1503'te, öğleden biraz önce, Saint-Rémy'de Provence'da doğmuş) ki böylece, gregoryen takvime göre 24 Aralıkta doğan bir Oğlak oluyor; yükseleni herhalde Balık'ın 29'uncu derecesi olmalı ki bu da Janduz'a göre, "psişik yeteneklerle" donatılmış anlamına geliyor; *Centuries* adlı yapıtı, kullanılan gökbilimsel formüllerin aracılığıyla tarihlen-

miş birçok dörtlüyü içerir. Ben sadece gerçekten soluk kesici olan ve bulunuşundan yaklaşık üç yüzyıl önce Neptün gezegenini adıyla veren şu dörtlüğü alacağım buraya:

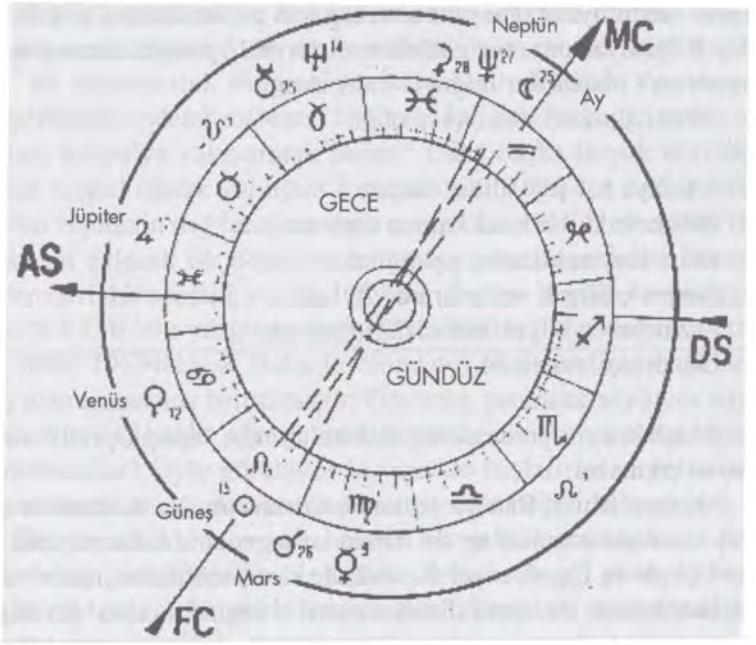
"Jüpiter Ay'dan çok Venüs'e yakın,
Bembeyaz görünmekte:
Venüs gizlenmiş; Neptün beyazlığı altında,
Mars'ın dalından mühürle damgalanmış."

Burada sözkonusu edilen Neptün'ün gökcisimsel yıldızsal kimlik kartından başka bir şey değildir: Gerçi bu gezegeni bulanın Le Verrier olduğu kabul edilir -onun varlığını daha 1845'te kuramsal hesap yoluyla bulmuştu ama gerçekte ancak Ağustos 1846 Dolunay'ında, Challis adında bir İngiliz gökbilimcisi tarafından görüldü. Ben de bir boş zamanımda, bilgisayarımda 7 Ağustos 1846 Dolunay'ının temasını kurarken gördüm ki Nostradamus'un o anlaşılmaz metni burada tüm anlamına kavuşmaktadır. Gökyüzünün optimal bir gece gözlemi sırasında Güneş'i ayakucu veya Gökyüzünün dibine(FC) yerleştirecek olur isek, Ay, başucu'nda (ya da MC), Neptün'ün yakınında olur, pırıl pırıl ayışığının" beyazlığı altında solan" ama üzerine onunla karşıkonumdaki(180 derece) Mars okunun gölgesi düşmüş olan Neptün'ün; elbette Venüs, ufkun altında "gizlenmiş" ama Jüpiter'e pek uzak değil, Ay'a oranla ona daha yakındır(bk.sh.223).

O halde nasıl olur da -kimi aşırı düşsever yorumcuların yaptığı gibi bu ulu astroloji dehasına, gökcisimleri konusundaki bilgisini hasıraltı etmek yoluyla hakarette bulunulur? Örneğin aynı dörtlüğü yorumluyoruz diye, geçmişteki sürekli savaşların ve çeşitli yıkımların mirasçısı olan her insanın derininde yatan kolektif bilinçaltındaki o, kaygı ve korkuyu gıdıklamak yoluyla kendine büyük bir başarı sağlamış olan şu yazarın yaptığı şey, yapılabilir; üstelik, çok zaman uydurma ve keyfi sözcük oyunlarına başvurularak :

"Dünya, saf bir bütünlük içinde gözükecek cumhuriyetçi ilkelerden çok, zehirli sözlerin ve şehvetin(!) etkisinde kalacaktır. İngiltere'de (?) sefahat, saflığın altına gizlenecek ve bu ülke , giderek ağırlaşan çatışmalarla kökünden sarsılacaktır."

Nostradamus tarafından gökbilimsel bir doğruluk ile öngörülmüş olan Neptün'ün Bulunuş teması (7-8-1846 geceyarısı)

Gökbilimsel-astrolojik yorum: Jüpiter Ay'a oranla Venüs'e daha yakındır ve Ay-Dolunay "bembeyaz, tam olarak" görünür. Venüs ufkun altında(gecedir) dolayısıyla da gizlenmiştir. Venüs'e (karşıkonumdaki) Mars, damgasını vurmuş.

Söylenebilecek tek şey var ise o da kimilerinin pek geniş bir düş kurma gücüne sahip oldukları...meğer ki burada bir takım kişisel sanrıların dışavurumu sözkonusu olsun!

Herhalde geçerli olan, bu son varsayım, çünkü her yorumcu, öznelliğini tümüyle yok sayamayarak bir bakıma "olmuş meyveyi daldan koparmakla" yetiniyor. Kanıtı da Nostradamus'ün şu öteki dörtlüğü -ki görkemli bir biçimde tarihlenmiştir- bir astrolog için açıkça anlaşılacak biçimde de kodlandırılmıştır; özellikle de bilgisayar yardımıyla çağdaş bir astrolog için çözümlenmesi çok kolaydır: Bilgisayar ona, bir gökbilimsel formül içinden alınan o en önemli an'ı olanca duruluğuyla bulacaktır.

46'ncı altılıdır, sözkonusu olan:

" Kahya her şeyi altüst edecek
Sülük ve kurtu, bana kalırsa dinleme
Mars Koyun burcuna geldiğinde
Satürn'e bitişik ve Satürn de Ay'a,
O zaman en büyük talihsizliğin olacak,
Güneş coşkuda iken."

Bundan, aynı yorumcunun kalemi altında, "apaçık çeviri" sonucu, şu çıkmakta:

"Kahya (Rus), Batı'ya yolunu şaşırttıracak. Ne devrimden çıkmış insanlar(solcular) ne de Almanlar papa tarafından papalık süresi içinde ve Cumhuriyet döneminde savaş tehlikeleri haber verildiğinde benim mesajımı dinleyecekler; o zaman, Fransa! En büyük talihsizliğinle karşılaşacaksın. Sonra da monarşi geri gelecek."

Doğrusu, bu dörtlükte papa nereden çıkıyor, sülük=solcu dayanağı nedir, anlayabilmiş değilim. Ancak bu kitabımızın amacı, bu yazarın böyle arasıra anlattığı masalların eleştirilmesi olmadığından, burada sadece kaçınılmaz, apaçık ortada olan ve içeriği henüz pek tartışmalı, karanlıkta kalmış olsa bile olayı tarihlemeye olanak veren astronomi formülünün altını çizmekle yetineceğim. Elimizde şu veriler var:

- Mars Koyun burcunda=Mars, Koç'ta;

- Mars Satürn'e ve Ay'a bitişik: Bu üç gök cismi Koç'ta kavuşum durumunda;

- Güneş coşkuda: Astroloji dilinde Güneş'in konutu Aslan, coşku yeri Koç'tur, o halde Güneş, Koç'ta.

Varılan sonuç: Bu gökbilimsel koşullar, 16 Nisan 1996'daki Yeni Ay (Koç'ta) sırasında bir araya gelmiş olacak o halde bu tarih gerçekte önemli bir olayın tarihi olmalı, üstelik Güney Düğüm'ü de, Koç'ta yer alacak ve kolektif nitelikte olaylara olumlu ortam hazırlayacak, Jüpiter-Mars uyumsuzluğu ile -o da tam kare yapacak. Bu uyumsuzluk simgesel olarak askeri saldırılara ve yasaya karşı(Jüpiter) eylemlere(Mars) bağlanır. İyi ama bu kaygı verici olayları Rusya'ya yakıştırmak neden? Daha başka birçok dörtlük, benim kişisel olarak vardığım sonuçlar gibi, 1990'dan başlayarak, Sovyet rejiminin dağılacağına veya en azından ciddi bir bunalım ile ardından gelecek bir değişime inanmaya yöneltiyor beni. Bunun habercileri, bir sonraki, Aralık 1989'daki Satürn-Neptün kavuşumunun (S.S.C.B.'nin yazgısına bağlı: 1917'deki rejimin doğuşuna tanık oldu; 1953'tekiyse Stalin'in ölümüne) Moskova için hazırlanmış olan temasında belirtilmiştir: Görünüş, yeterince söylüyor söylenecekleri: O halde, eğer gelecek böyle ise, Ruslar nasıl saldırgan olabilecekler? Öyle görülüyor ki, içeride başları zaten yeterince dertte olacak, düşman aramaya dışarı gitmeye halleri kalmayacak.

Örnekten bol bir şey yok... Şimdi biz gelmiş geçmiş bu en büyük falcıyı, ansiklopedik bir kültürü dehanın hayal gücüyle bağdaştırmış, çağdaş bir gökbilimcisinin bilgilerini de özümsemiş bu üstün insanı -çünkü herhalde en iyi bilgisayar yazılımıyla boy ölçüşebilecek nitelikte gezegen konumu çizelgeleri hazırlamış olmalı kendine- üstelik bunlara, dörtlüklerinin kanıtladığı gibi, henüz bulunmamış olan satürnötesi gezegenleri de katarak bir yana bırakalım. Ve burada, kendisinin 2050 yılından önce anlaşılamayacağını haber verdiği şeyi çözümlemeye kalkışmayalım. Bununla birlikte ünlü 11 Ağustos 1999 tam Güneş tutulması, ki bunun temasını ben de çıkardım, gerçekten de hepsi de başucunda olan uyumsuz-

luklarıyla şaşırtıcı ve dolayısıyla da dünyamız için müthiş kaygı vericidir. Üçüncü dünya savaşı ya da kutupların altüst olması, temiz sudan yoksun kalan küremizi boğacak çevre kirliliği, açlık, savaş veya salgın hastalıklar (aids); ne yazık ki, bu XXI.yy. şafağı üzerine çökebilecek belalardan bela beğenecek durumda dünyamız.

Nostradamus'ün tahminlerine oldukça uzun bir yer vermekteki tek amacım, şimdi en iyi Nostradamus uzmanı olarak tanınmış kişinin, çok güzel belirttiği bu kavram üzerinde durmaktı: Sözünü ettiğim kişi, ömrünün kırk yılını Nostradamus'ün gizlerini çözmeye adamış olan Romen Vlaicu Ionescu'dur (Nostradamus, *l'histoire* secrete du monde, Ed.du Felin):

"Falcı Nostradamus'ün aynı zamanda büyük bir astrolog olduğu üzerinde yeterince ısrarla durduğumuz bir gerçek... Bu gerçeği görmezden gelmek ve gezegensel konumları veren (az çok gizlenmiş biçimde) bölümleri derinleştirmemek, birinci derecede önemli bir soruna: olayların tarihlenmesi sorununa giriş kapısını kapatmak demektir."

Müteveffa dostum Raymond Abellio şöyle çeviriyor: "Nostradamus kendisinde, insansal olanakların sonuna dek götürülmüş olan astrolog yeteneğini ve geniş esinli falcı dehasını birleştiriyordu... Astroloji ve falcılık, birbirlerini noktası noktasına tamamlayan iki düzence (disiplin), falcılık olayları görmeye, astroloji de tarihlerini belirtmeye olanak verir. "Ve, astrolog tarafından simgesel olarak yorumlanan bir görünüşün çeşitli dışavurumlarının oluşturduğu yelpazeye, ki bu da insan için öngörüyü olasının sınırına getirir, değindikten sonra, Abellio şöyle tamamlıyor sözlerini "Aynı zamanda az veya çok falcı da olmayan iyi bir tahminci astrolog düşünülemez." Ama bu sözler yukarıda da belirttiğimiz gibi her düzence için geçerli değil midir, hele bu düzence insan ile, insan ruhu ile, geleceği ile kısacası insanın bütünü ile ilişkili ise? Yoksa, kimi hekimlerin salt "teknik" olan ağırlığı karşısında kimi başka hekimlerin dahice koyduğu tanılara ne gibi bir açıklama bulunabilir ki?...

Evet, tahmin, olasıdır. Tarih'in her döneminde, her yerde vardır. Daha yakın bir zamanda, İsviçreli astrolog K.-E. Krafft, tahmin konusundaki yeteneği sayesinde önce onurlandırıldıysa da, sonra ciddi biçimde pişmanlık duydu, acı çekti.

Gerçekte, Hitler'in astroloğu olarak, onun yücelik hayallerine uygun düşen tahminlerde bulunduğu sürece el üstünde tutuldu. Goebbels tarafından Berlin'e çağırıldığında, Nostradamus'ü, III. Reich için çok iyi şeyler öngören bir anlamda yorumlamak zayıflığını gösterdi. Ne var ki Krafft ona, eğer Hitler elini çabuk tutup savaşı 1942'den önce kazanamazsa, şansının döneceğini, 1945'te feci bir sona uğrayacağını haber verdiğinde durum tümüyle altüst oldu. Gerçekten de olaylar Hitler açısından kötü gelişmeye başladığında, Krafft bir toplama kampına atıldı ve Buchenwald'de öldü. Kurban gitmiş oluyordu böylece, ama kime? Yazgı tanrısı Moloch'a mı, yoksa kendiliğinden var olan (içkin) adalete mi ?...En azından, şurası bir gerçek ki, yakında öleceğini bildirdiği için kralı tarafından ölüme gönderilen o astroloğun hazırcevaplığını -veya kurnazlığını Krafft gösterememişti. Gerçekten sözkonusu astrolog tam idam edileceği sırada, eklemiş: "Majesteleri, ölümünüzün benimkinin hemen ardından geleceği de yazılı yıldızlarda." Ve tahmin edileceği gibi bu kurnazlığı, onun canını kurtarmış.

Gerçi öndeyiş konusunda -ve öngörü ya da tahmin yerine burada özellikle bu, duygulanım, gizem veya akıldışı yüklü terimi kullanıyorum -bildirinin, bildiriyi veren üzerine duygulanım açısından bir tür kaydırılması, bir tür bilinçaltı aktarmasını gözlemlemekteyiz. Gerçekten bildiriyi (öngörü, öndeyiş, bilicilik), onu verenden tümüyle bağımsız, nesnel, zihinsel bir veri olarak algılayacak yerde, "alıcının" bakış açısından bir kaynaştırma sözkonusudur sanki haberci, bildiriyi aktaran kişi, sadece bir aracı, bir aktarıcı değil de bir yerlerde haberden sorumlu kişi veya en azından suçortağıdır, özellikle de eğer haber kötü ise! İnsan, Cassandra'yı öldürmeye hazırdır böylelikle kötü yazgısını yeneceğini veya ruhları uzaklaştı-

racağına inanır sanki! Büyüye inanmış olsun olmasın, böyledir bu; C.G. Jung'un insanın güçlü kolektif bilinçaltından sözederken belirttiği gibi insanlık, "sürüngen kuyruğunu her zaman peşinden sürükler"

Örneğin, ara sıra, okurlarımdan, art arda birkaç hafta onları "bunalttığım" kötü akımlardan dolayı beni kişisel olarak suçlayan mektuplar alırım. Sanki gezegen konumlarını hazırlayan, evrenin yaratıcısı(demiurgos) benmişim gibi!...Sözde kurnazlıkla beni eleştirmek isteyen gazetecinin biri bana: "Pekala ara sıra yerinde tahminler yürüttüğünüz oluyor, ancak, yanıldığınız zaman yanlış bir tahmin, doğru bir tahminin etkisini tümüyle silmez mi?" deyince de aynı başdönmesine yakalanıyorum.

Doğrusu böylesine ilkel bir mantık karşısında insanın dili tutuluyor. Örneğin başkan Kennedy'nin öldürülmesiyle ilgili tahminin olağanüstü ve çokyönlü yerindeliği, bir çırpıda siliniverilebilirmiş gibi: bir olayın özel niteliği (ölüm tehlikesi), yer (Dallas), zaman, günü gününe (22 Kasım 1963) belirtilmişti bu tahminde. Eğer mucize eseri -öngörü, tahmin, öylesine nazik, öylesine ince bir şeydir ki!- sonsuz olabilirlikler taşıyan bir gerçeğin tüm olasılıkları arasından doğrusu yakalanabilirse, sezgisel aklın böylesine bir başarısını bir manevra hatasıyla koşut düşünmek hak mıdır? Bu, (sözde) kartezyen aklımız için son derece tehlikeli olan o sahte kanıtlara girer. Bundan sakınmalıdır.

Bir tahmin ile çelişkili görünüşlerden de sakınmak gerektiği gibi. Gerçekten astroloji, çok zaman gizli nedenler olarak kalan iklimlere dayanır, örneğin bir kanserin vücutta "oluşmaya başladığı" zaman gibi, ki bu, klinik açıdan çok sonra ortaya çıkartılabilecektir. Ronald Reagan konusunda, 1984 Kasımındaki seçilme ikliminin çok kötü olduğunu belirtmiştim: O sırada doğum Güneş'inin üzerinde o berbat Güneş-Satürn (Akrep'te) karesi bulunuyordu ki bu çok çetin kavuşum, Sedat'ın ve İndira Gandhi'nin yaşamına malolmuştur; Olof Palme ile, o da 6 Şubatta doğduğuna göre R.Reagan'ın (hemen hemen) kozmik ikizi sayılacak Fransız sinemacı F.Truffaut da öyle; bunların ikisinin de doğum Güneş'i Ko-

va'nın 16'ncı derecesinde idi ve böylelikle de 1984 sonundaki satürn uyumsuzluğundan doğrudan etkilenmişlerdi.

Truffaut'nun kanserden öldüğü bilinir. Reagan'a gelince, basında, bu gökcisimlerinin 1985 yazında pek olumsuz etkilerinin altında kalacağını bildirmiştim: O zaman, bir bağırsak kanseri başlangıcından ameliyat olacağı öğrenildi. Amerikan Cumhurbaşkanının sağlık durumunu pek yakından izleyen İsviçreli bir hekim bana bu kanserin, başkan için uğursuz bir dönem sayılan kasım sonundan itibaren başlamış olabileceğini belirtti.

Üstelik, o dönemde astrolog için, R.R.'nin yaşamını etkileyen alanlarda kesin tahmin yürütmek pek çetin bir işti, çünkü sözkonusu olan, Güneş'iydi ve Güneş, yaşamsal simgedir, ama aynı zamanda da Ben'in simgesidir ve Ben'in dışavuran görünümünün simgesidir ki bir politikacı için birinci derecede önemlidir. Hatta, hiç de iyi bir politikacı olmadığım için, Amerikan Cumhurbaşkanının pek kötü ve olumsuz bir dönem geçirdiğine inandığımdan, yeniden seçilememe tehlikesi olduğunu da söylemek (ve yazmak) cüretini bile göstermiştim. Bu da rastgele bilgi sahibi herhangi bir kişi için saflığın en son derecesi gibi görünüyordu!

Oysaki, gökcisimleri R.R.'nin yörüngesinde bir dönüm noktası olduğunu pekala gösteriyorlardı. O güne değin katıksız ve ödünsüz Amerikalı örneği olan başkan, pek de iyi görünmeyen tahminlerle ikinci bir başkanlık dönemine başlayacak, bu dönemde hem ününe gölge düşecek, hem de birçok ameliyat sonucu bedensel gücü zayıflayacak, böylesine büyük bir devleti yönetme yeteneği konusunda giderek artan soruların oluşmasına yol açacaktır. Şimdi, Irangate skandalinin, seçilmesinden kısa bir süre sonra, 1985'te başladığı biliniyor.

Ne var ki tüm bunlar, Kasım 1984 gökcisimlerinde tohum halinde var olmasına karşın ancak aylar ve yıllar boyunca gelişmiştir. İşte astrolojiyi bekleyen gizli tehlike, düştüğü en korkunç tuzaklardan bir tanesi.

Aynı derecede nankör (astrolog için) bir süreç, teması, daha 1985'te ciddi bir duygusal bunalım, hatta belki de kişilik bunalımı

gösteren Leydi Diana'nın durumudur. Bir yönüyle kurallara uymaya özen gösteren küçük Yengeç olarak Leydi Di hep öyle güler yüzle halk içine çıkmayı sürdürürken basında tam bir sessizlik egemendi. Yay burcundaki başkaldırıcı yükseleni kendini, ancak 1987 yılında , büyük bir olasılıkla 1985'te sinsi doğmuş olan o ciddi evlilik bunalımının "bardağı taşırmasına" bir tepki olarak gösterdi.

O sırada, tahminlerinin yankısını hemen basında görmeyince, kişinin, astrolog olmakla birlikte, tanrıların gizine erişemediğinden, ve önsel olarak yanılmaz sayılamayacağından, canı sıkılıyor, kendi kendini sorgulamaya başlıyor; hatta kimi zaman hesaplarını yeniden gözden geçiriyor, doğrulamasını yapıyor. Hele arasıra başıma geldiği gibi, kendini o tahmine adamakıllı vermiş ise. Ve, "teknik " bir açıklama bulamadağı, görünürdeki başarısızlık karşısında çok şaşırıyor. Ta ki basının, buzdağı olgusu diye adlandırılan olgunun etkisinde kaldığını anlayıncaya değin. Gerçekten de basın, halka, ancak öğrenmeyi başardığı şeyleri, durumuna göre biraz da şu veya bu yönde çarpıtarak yansıtabilir. Hiç kuşkusuz halkın gözü önünde olan kişilerin 'gizli bahçesi', basından saklı kalacaktır - ki böyle olması da çok iyidir. Ama bunun sonucu olarak kamuoyu da, basın da yanıltılmış demektir ve işte bu, astroloğu pek rahatsız bir duruma sokar. Astrolog, haklı olduğunu nasıl kanıtlasın (ve doğrulasın)?...

İster istemez, bu ünlü kişilerin henüz kendilerinin bile ayırdına varmadıkları o şey, gizli kalacak demektir! Çünkü astroloji, gözleri görmez olmuş insanla daha uzun süre gizli kalabilecek ruhsal gerçekler üzerine çevrilmiş bir lazer ışınıdır. Bu gizli gerçekler çok zaman, uzun uzun düşünmenin, bir iç bunalımın veya bir dürüst özeleştirinin meyvesi olan bir bilinçlenme sonucu açık seçik görünür...sözkonusu kişinin kendisine.

İşte astrolojinin, ona bağlı olanlara bile kendini kanıtlayabilme yeteneği yönünden bir zayıf noktası, bir etkilenebilirliği, çünkü bir oranda astrolog haklı mı haksız mı olduğunu hiç öğrenemeyebilir - ya da çok daha sonra öğrenir. Örneğin, teması Eylül 1986 için bir

ölüm havası gösteren papa Jean-Paul II için böyle olmuştur. Simgesel açıdan ölüm kaygısı içinde yaşadığı -Lyon'a yaptığı yolculuktan önce basında ilan edildiği gibi kesindir. Dünyasal kötülüklerden ne denli uzak olursa olsun hiç kuşkusuz uykusuz geceler geçirmiştir çünkü papa oldu ise, insan olmaktan çıkmadı ya? Hazreti İsa, kendi bile bundan kaçınabildi mi, Zeytin bahçesinde?

Bir başka düşünce dizisi açısından, Kasım 1982'deki olağanüstü gezegenler dizilişini tanımlamak için, Amerikan bilginlerinin verdiği ad ile "Jüpiter etkisi"nden (Gribbin: *The Jupiter Effect,* Vintage, N.Y.) çok konuşuldu hem de sadece astrologlar arasında değil. H.-J. Gouchon da bana bundan bol bol söz etti, A.Barbault tarafından da ele alınmış olan "gezegensel yığılımının çevrimsel belirtisi" konusundaki buluşu dolayısıyla. Gerçekten ustam, geçmiş yüzyıllar için, sonra da özellikle XX.yy. için, tüm yüzyıl açısından Burçkuşağı üzerinde yavaş gezegenlerin çizdiği çemberlerin eğimini çıkartmış ve A.Barbault tarafından da doğrulanan şu sonuca varmıştı: Savaş, ihtilal, salgın hastalık dönemleri her zaman göstergenin en aşağıda olduğu yani gezegenlerin, göğün aynı köşesinde birbirine en çok yaklaştığı zamana rastlıyor.

XX.yy. için en alçak noktalar gerçekten de iki dünya savaşına rastlıyor, üçüncü önemli iniş noktası ise 1973'ten yani dünyada petrol bunalımının patlak vermesi tarihinden sonraya rastlıyor. (Şunu da belirteyim ki ustam, bu çizelgeyi bana, daha 70'li yılların başında göstermişti.) 1941 Nisanında Boğa'da olan ve Hitler'in (20 Nisan'lı Boğa) doğum gününe, savaşın gerçekten uluslararası bir boyut kazandığı döneme rastgelen o görkemli gezegensel yığılım(doripori)ın 1982 yılı sonu için de gerçekleşeceğinin anlaşılması, geniş çaplı bir yorum yapılmasına büsbütün elverişli bir ortam hazırlıyordu. Salt astrofizik alanında, gökyüzünün küçük bir kesiminde birikecek gezegenler çoğunluğunun Güneş üzerinde güçlü bir çekim etkisi yaratacağı ve onu biraz da olsa merkezinden kaydıracağı kuramı da kaygıları artıracak nitelikteydi.

Sözün kısası, sadece astrologların çoğunluğu değil aynı zamanda tanınmış bilim adamları da gözlerini 1982 yılının bu kasım ayı-

na dikmişti bu arada açık söyleyeyim ki ben de, çok korkuyordum. Görünüşte önemsenecek hiçbir şey olmadı. Dünya, bu badireyi de atlattı. Ama Meksika'da El Chino yanardağı o sırada atmosfere ve stratosfere binlerce ton toz ve duman püskürttü. Bu kıyamet bulutu Dünyanın çevresini dolandı ve sonradan söylendiğine göre, dünyanın her yanında, azımsanmayacak iklim değişmelerine yol açtı. Kimi bilginler bu "doğal çevre kirlenmesini" o zamandan bu zamana kürenin koruyucu ozon tabakasında gözlemlenen deliklere bağlamaktadırlar.

Bu, kimi zaman, belirli, gözlemlenen olayları herhangi bir astrolojik veriye bağlamadaki zorluğa bir örnek, çünkü insan genel bir deyişle, kısa görüşlü bir canlıdır.

Astrolojinin bir başka zayıf noktası, ki pek önemlidir, doğum verileri, daha doğrusu, varılan sonuçların tümünün de üzerine oturduğu temelin tek olmasındadır. R.Reagan konusunda üç ayrı doğum saati ortada dolandığına göre (belki de bu kargaşanın yaratıcısı kendisidir, çünkü şahane yıldızlar sanatına bağlılığı bilinmektedir, belki de ipuçlarını karıştırmak ve tahminleri şaşırtmak için... yapıyordur bunu!), ki bu da kesin ve doğru olmak istendiğinde, öngörü düzeyinde her şeyi ya da hemeh hemen her şeyi değiştirdiğinden, olaylar tam benim tahmin ettiğim gibi gelişmeyince, acaba yanlış saati mi kullanıyorum kuşkusuna düştüğüm olmuştur. Gel gör ki, doğrusunu nasıl öğreneceğim? Elbette ki herkes astrolog konusunda , sadece ve sadece, verdiği sonuçlara bakarak bir yargıya varacaktır ayrıca pek de iyi bilindiği gibi "bir kapı ya açık olmalıdır, ya kapalı" ve burada yarım bir şey olamaz: Olay ya gerçekleşir ya gerçekleşmez.

Bu nedenle, Almanya'daki *Stern* dergisiyle üzücü bir denemem oldu. 1986 yılında Helmut Kohl belirsiz bir durumda iken benden, onun siyasal geleceği üzerine bir tahmin yürütmem istendi. Elimdeki astrolojik verilerin doğruluğundan kuşkum yoktu, bunun için de görünüşe bakılırsa, 1986 yazında istifa etmek zorunda kalacağı sonucuna vardım. Bu gerçekleşmedi ve ben de nedenini bir türlü anlayamadım... Ta bir rastlantı sonucu, Renötesi'nden, dostum o-

lan bir astrolog ile bilgi alışverişinde bulunurken, tüm analizini üzerine kurduğum doğum saatinin yanlış olduğunu görünceye değin! Alman başbakanının yükseleni Koç'tu, Balık değildi. O dönem için bu, kötü bir sürprizdi ama doğru saate göre hesaplarımı yeniden yapınca anladım. Şimdi de başka bir tahminde bulunayım tehlikeyi göze almak da bir zevk, buna karşı koyamadım!- diyorum: bu çift Koç (Raymond Barre gibi) 1987 ve 1988 ne derece olumlu geçecek ise -belki de daha 1988'de güçlükler biraz biraz kendini gösterir gibi olacak-, 1989'da o denli bunalımlı olacak. Kohl büyük bir olasılıkla, 1988'de yaptığı ciddi hataların sonuçlarına göğüs germek zorunda kalacaktır.

Böylelikle tahmin yürüten astroloğun ne dereceye kadar, gerilmiş bir ip üzerinde yürüyen bir ip canbazı olduğu görülüyor; kendi suçu olmasa bile, düşeceği bir yanılgının ne denli bağışlanmaz olacağı da anlaşılıyor. Çünkü herkes bilir ki, nüfus kayıtlarında okunan doğum tarihleri bile her zaman güvenilir değildir, baba ya da nüfus memuru çok zaman saati yuvarlaklaştırıvermiştir. Bu yüzden, genellikle, sözkonusu kişinin yaşamında yer alan olayların ışığında, doğum saatinin doğrulanması gerekir, ama hem buna zaman bulunamayabilir (bu, uzun bir işlemdir çünkü), hem de bunu yapmak için gerekli bilgileri edinmek pek zordur hele tahmin yürütülecek olan, kamuya malolmuş biri ise.

Bu yüzden astrolog, rahatsız bir durumda kalmaya mahkum, varsayımlarla, görünüşe dayanan sanılarla yetinmek zorundadır. Ama, bilindiği gibi, gazeteler koşullu konuşmayı sevmezler. Sadece bildirme kipini bilirler. Bu da, titiz, işine bağlı -ya da sadece ihtiyatlı- bir astrolog için kimi zaman yaşamı güçleştirir, ah, hem de ne kadar !...

Biraz da konunun canalıcı noktasına dönelim ve başlıca öngörü yöntemi olan transitlerden (geçişlerden) sonra, yukarıda değinilmiş ve bu birinci yönteme bağlı olan gezegensel çevrimlerden söz edelim. Müteveffa ustam H.-G. Gouchon'un Astroloji sözlüğü şöyle diyor:

"Bir gezegenin Burçkuşağını tam dolanması için veya tam tamına belirli sayıda yıllar geçtikten sonra burçkuşağındaki aynı konuma dönmesi için geçen zamana çevrim denir. "Örneğin, gezegenlerin Güneş çevresindeki dolanım süreleri şöyledir:

Neptün, yaklaşık 163 yıl
Uranüs, yaklaşık 84 yıl
Satürn, yaklaşık 29 buçuk yıl
Jüpiter, 11 yıldan az fazla
Mars, 1 yıl + 322 gün
Güneş (Dünya), yaklaşık 365 gün
Venüs, 224 gün
Plüton'a gelince, onun dolanımı yaklaşık 248 yıl alır.

Hepimiz yaşamımızda çevrimsel dönemler geçiririz ve bu çevrimler yıl ölçeğinde de sözkonusudur: içimizden kimilerimiz her yıl ekim ayında ve sadece bu ayda mesleki, toplumsal veya hukuksal nitelikte sıkıntılarla karşılaşır. Başkaları, haziran ayında bedensel çöküntülere elverişlidir veya şubat ayında, başka bir zamanda değil, ailede kayıplara uğrar, yasa girerler. Genel olarak, doğum teması incelendiğinde, Güneş'in her yıl kişiyle ilgili alanlarla ilişiği bulunan gezegenler üzerine dönmesi, olayı açıklar. Örneğin her yıl Güneş'in, kendisinden önceki burçtan geçmesi, dolayısıyla doğum gününden önceki ay, genellikle yılın geri kalan zamanlarına oranla daha karanlık, daha az iyimser ve canlı bir aydır; bir kendine dönüş, kimi zaman da geçici bir çöküntü dönemi. Belki de bu, on ikinci güneş Ev'ine denk geldiği için?

Ama öyle rastlantılar var ki, açıklanması her zaman bu kadar kolay olmuyor ve astrolojinin altın madeni olan bu Astroloji sözlüğü'nden, Bonaparte'ların tarihinde 2 Aralık gününün oynadığı tümüyle olağanüstü rolü okuyorum:

2 Aralık 1800: Hohenlinden muharebesi,
2 Aralık 1804: Napoleon'un taç giymesi,
2 Aralık 1805: Austerlitz muharebesi,
2 Aralık 1807: Westfalya krallığının kuruluşu,
2 Aralık 1808: Madrid'de teslim olma töreni,

2 Aralık 1851: Bonapartçı hükümet darbesi,

2 Aralık 1852: Napoleon III İmparator ilan ediliyor

Uzun süre, bir rastlantıya veya boşinançtan gelme bir mucizeye bağlamayı bir türlü içime sindiremedeğim bu durumun niçinini sordum kendi kendime. Ta bir gün, 2 Aralığın Güneş'in Yay burcunda 9-10 derecelik bir konumuna denk geldiğini buluncaya değin, ki bu burç, Napoleon Bonaparte'ın temasında pek etkindir. Gerçekten, yükseleni Akrep olan Aslan insanı Napoleon'un Merkür'ü Aslan'ın 6 derecesinde (dolayısıyla 2 Aralık Güneş'iyle uyumda) idi, ama Mars ile Neptün, Başak'ın 6 ve 12 dereceleri arasında (bu aynı nokta ile uyumsuzlukta) idi. Zamana ve dolayısıyla da yukarıda sıralanan olaylara bakılınca, Merkür'ün veya Mars- Neptün'ün etkisinin arttığı söylenebilir ki bu da 2 Aralık'ta yer alan olayların (taç giyme ve zaferler veya yenilgiler) hafifletilmiş niteliğini açıklamaya yeter. Napoleon III'e ilişkin olaylara gelince, imparatorun, böylesine zengin bir aile geçmişiyle yüklü olan bu tarihleri resmi olaylar için özellikle ve bile bile seçtiği düşünülebilir.

Bunun tersine, gezegensel çevrimlerin varlığı, bireysel astrolojide aynı türden olguların (ruhsal eğilim veya olay) kişilerin yaşamında düzenli -ve öngörülebilir- aralıklarla yinelenmesini pek güzel açıklıyor. Bu kitapta yukarıda da bundan söz edilmiştir. (Bu konuda ve aynı zamanda dünya astrolojisindeki rolleri açısından , "Uygulama alanları" bölümüne bakınız, sh.347).

Şimdi de, çağdaş ve tümüyle bilimsel bir örnek. Deprem araştırmaları, yersarsıntılarının genellikle Uranüs o yerin meridyeninde yani Gökyüzünün ortasında yücelimde olduğu zaman meydana geldiğini gösteriyor. (Bk. sh. 115.)

Böylece bir Amerikalı bilgin, 10 Mart 1933 günü bir deprem olacağı sonucuna varmış. Belirtilen günde bir deprem, Long Beach'ın altını üstüne getiriyor ve yüz onbeş kişinin canını alıyor. Bu sonuçtan övünç duyan astrologlar buluşlarını yayınlıyorlar ama sofu bilim, onların vardığı ve deneysel yöntemlere dayalı sonuçları yadsıyor. Bir bilgin işi şöyle demeye kadar götürüyor: "Doğru olsa bile buna inanmayı kendime yediremem." Demek oluyor ki mesle-

ki gurur, gerçekten önce gelmekte...

Tekniği, medyadan ileri geleni, veya ruhbilimseli dahil, bin bir türlü nedenle tahmin astrolojisine konulan sınırlamalardan söz etmiştik. Bu bağlamda, tahminin içinden gelme bir zorluğa da değinmek gerekir: bu, ondan tahmin isteyenin veya okurunun karşısında astroloğun ahlak sorunudur: gerçek olduğunu sandığı şeyi ona söylemeye hakkı var mıdır ve ne dereceye kadar? Bu, insandaki, sadece umudu değil, sorumluluk duygularını da yıkıp geçmiş olmayacak mıdır acaba? Sisamlı Lucianos (İ.S. 125-192) ne denli "astroloji, bekleme sevinci verir... Aynı zamanda kötülüğe karşı da bir zırhtır" derse desin, kimi etkilenebilir kişiler söz konusu olduğunda ortaya sorun çıkmaktadır. İçimizden kimde, ustaları Epiktetos'un böylesine kusursuz ve etkileyici bir örneği olduğu stoacıların ahlaksal gücü var ki? Hangimizde, sevilen bir kişinin başına gelecek bir yıkımın sadece düşüncesine bile katlanabilecek güç var ki?

Zaten astrolog, az çok faustvari bilgisinin bedelini çok pahalı öder; yaşama evet demek zorunluluğu, yaşamın aydınlık anlarını olduğu kadar karanlık dönemlerini de kabullenmek zorunluluğu değişik, sıradışı bir yücelme ve düzence okuludur. Yaşamın böylesine bir kabullenilişine edilgen ve boyun eğmiş bir hayvana benzemeksizin ulaşabilmek için, sağduyu yolunda ve iç olgunlaşma yolunda olağanüstü ilerlemiş olmak gerekir ki, böyle bir manevi güç de rastgele herkesten beklenemez; bu yüzden, astrologlar için de, doktorlar ve avukatlar için olduğu gibi, meslek kuralları gereklidir, hem de özellikle gereklidir çünkü yukarıda belirtildiği gibi, bir yanılma payı vardır ve tüm geçişler, tüm yönelimler bir kötü olayı haber verseler bile, her zaman için bilinmeyen bir etkenin çıkıp mucize yaratması da olasıdır: bu da, dua yoluyla duruma el koyması sağlanabilecek gibi görünen, Tanrı iradesidir.

Astrolog, ruhun hekimi olmalı, kişiliğini arayan kadının veya erkeğin celladı ya da katili değil, yolgöstericisi olmalıdır. Bir cerrah gibi, astrolog, türdeşinin kaçınılmaz bir derdi, bir çetin yaşam sınavı karşısında, pek çok "sahte peygamber"in (onları böyle adlandırıyorum çünkü tahminleri doğru bile olsa, ahlaksal açıdan

haksız ve dolayısıyla da yararsızdır) yaptığı gibi, onu hırpalamadan, böylesine bir olaya karşı usul usul hazırlamak zorundadır. Burada okurun dikkatini, yetkilerini kötüye kullanan ve umutları yok eden, böylelikle de kozmik yasaları ciddi olarak çiğneyen, o ürkütücü astrologlar -ya da falcılar, biliciler, hatta hekimler bile; burada türdeşinin veya genel olarak insanlığın geleceği üzerine konuşan herkesi aynı potaya koymalıdır- kategorisine çekmemek, olanaksız. Çünkü gerçek ve olgunluğa ermiş bir sanat adamı, Başkası'na yardım etmekten çok, iktidar arzusunun doyurulmasını, kişisel eksiklikleri gidermeyi amaçlayan böyle, ruhlarla hoyratça oynamaya hiç mi hiç yanaşmaz.

Uygulanan bu çirkin baskı, insandaki bilinmeyen kaygısını, güvensizliğin verdiği ürküntüyü ve acı çekme korkusunu sömürmekten öte bir şey değildir. Gerçek içeriği tümüyle doğru olsa bile fazla kesin ve sert bir tahmin, (başvuranın ille de "öğrenmek" için direttiği kimi koşullar dışında ki, o bile kuşku götürür...) hoş karşılanamaz ve bir insanlıktan yoksunluğu, hatta çok zaman da bir yetersizliği gizler. Çünkü gerçek bilgi hemen hemen her zaman kuşku ile koşut yürür; üstelik her insan -astrolog da dahil yanılabilir ve iyi bilmelidir ki, her şey, bireyin Güneş'ini (derindeki Ben'ini) veya Ay'ını, az veya çok yoğun yaşamasına göre, bilinçli olarak, kişisel yazgısının yasalarına ya da bitkisel, tensel veya toplumsal yaşamının kurallarına boyun eğmesine göre, değişebilir. Huzura giden yol hiç kuşkusuz İ.Ö.I'inci yy.da yaşamış olan o dahi köle bilgenin bizi çağırdığı yoldur: "Olayların senin dilediğin gibi olmasını bekleme; onları olacakları gibi dile, o zaman mutlu olursun."(*Epiktetos,* El kitabı.)

İşte astroloji, toplum içinde belaları önleyici işlevini böyle yerine getirebilir; toplumsal ve ortak alanda olduğu kadar bireysel alanda da "önlemek tedaviden iyidir "özlü sözünü uygulayarak.

Bu ortak yaşam alanında, karayolu ulaşımına ayırılan bölümde örneğin tatile çıkış tarihlerini saptamak için toplumun, şahane yıldızlar sanatına, salt istatistiklere bakınca çok tehlikeli gibi görünen Yeniay ve Dolunay günlerinden kaçınmak için bile olsa başvur-

makta ne denli yararı olduğu anlaşılacaktır. Bir başka örnek: 1988'de hem katılanlar ve hem de seyirciler açısından gerçek bir insan kırımına dönüşen Paris-Dakar yarışı. Yarışın başlangıç temasını çıkartırken saçlarım diken diken olmuştu: Bundan daha kötü bir zaman seçilemezdi! Gerçi düzenleyiciler, bu yarışın özünden gelen ilke gereği, ille de yeni yılın ilk günü şafak sökerken yola çıkma zorunluğu gibi kimi "mantıklı" kurallara uymuş olmakla birlikte, bir kötü ruhtan esinlendiklerine insanın neredeyse inanası geliyor. Ancak, saat sabahın 6'sında (Greenwich saat ayarı 5) Versailles'dan yola çıkılırken Gökyüzünün ortası tam o anki (1 Ocak 1988) Güney Düğümü'nün üzerine geliyordu. Gene o anda bu iki temel nokta, o çetin Satürn -Uranüs kavuşumu ile hemen hemen tam uyumsuzluk halinde bulunuyor, böylece, neredeyse her gün ayrıca bir kişinin kurban gittiği bu rallinin feci gidişini önceden belirlemiş oluyordu. Buna karşılık, yola çıkış, örneğin 32 dakika öncesine, saat 5 28'e veya 5 30 alınmış olsaydı, o yerin (Versailles) yükseleni, Akrep'in 25'inci derecesinde, Düğüm'lerle (kolektif gösterge) uyum halindeki Mars (spor gezegeni) üzerine kayacak ve Gökyüzünün ortası da yer değiştirmelere, yolculuklara, alışverişlere elverişli gezegen Merkür'le üçgeni aşmış olacaktı. Böylesine küçük nedenlerin yarattığı şu büyük etkilere bakın!...

Astrolojinin o değerli, belaları önleyici erdemi, önce de değinmiş olduğumuz gibi, nükleer santraller konusunda da etkili biçimde kendini gösterebilirdi. Gerçekten de, doğal astroloji yoluyla sadece bir nükleer kazaya elverişli ortam hazırlayan dönemler belirlenebilmekle kalmaz, aynı zamanda bir santralin işletmeye başlatılması tarihleri bilinirse, bu santrale ilişkin tehlikeli dönemler de hesaplanabilir. Bunun içindir ki yaşamakta olduğum Cenevre yakınlarındaki Creys-Malville santralinde pek çok sodyum kaçağı belirlendiğini basında okuyunca bu santralin sorumlularını aradım, bağlantı kurdum. Temanın ertesi aylar için gerçek bir tehlike gösterdiğini anlayınca da, santralin etkinliğini geniş ölçüde azalttığını öğrenmekten doğrusu mutlu oldum. Gene de bu korkunç mu korkunç Demokles kılıçları başlarımızın üzerinde asılı durmaktalar ve

bizler de ekonomik gerekleri gerek kendi yaşamlarımızdan gerekse çocuklarımızın yaşamından daha önemli saymayı sürdürmekteyiz. Bu tutum çılgınlığın ta kendisi. Hele santralden sodyum kaçağı olduğu suçlaması karşısında sözcü, gocunmuş bir tavırla: "Hayır efendim, 128 değil, sadece 40 kaçak olmuştur" karşılığını verdiğinde saçmalık adeta maskaralığa dönüşüyor. İnanılır gibi değil!

Okur hiç kuşkusuz, onca az bilinen -ve daha da az benimsenen böyle şeylerin bilincine varan astroloğun kimi zaman saçmalığın, yararsızlığın ve iletişimsizliğin verdiği umutsuzluğa ne denli kendini kaptırdığını daha iyi anlayacaktır.

Bu bakımdan, astrolojik tahmin karşısında iki tür kişilik -veya tepkiden söz edilebilir :

1. Kendine tutkun veya özneller, ki bunlar sadece kişisel olarak kendilerine ilişkin tahminlerden etkilenirler ve gerçekler yoluyla her türlü gösterime karşı ilgisiz kalırlar. Pascal, insan etkinliğini harekete geçirmek için gerekli olan duygusal inanç üzerinde, iç organlarının etkisinden söz ederken büyük bir incelikle "Kanıtlar sadece aklı inandırır." diyordu. Ancak onların temasını çıkardığınızda ve yerinde geriye tahminler ile (yirmi beş yaşında boşanmış olabilirdiniz, otuzunuzda -eylül ayında mı?- bir taşıt kazasını kıl payı atlatmışsınız... vb.) "çiviyi çaktığınızda" kuşkuculuk yavaş yavaş silinir ve yerini önce olumlu kuşkuya "-neden olmasın ?"- sonunda da zihinsel veya duygusal katılıma bırakır.

2. Nesneller veya aydınlar, kafasını kullananlar ki bunlara kanıtlarla desteklenmiş, tam ve yerinde bir gösteri gerekir. Her türlü kişisel öngörüyü sadece her anlama çekilebilecek olan, rastlantı veya fazlasıyla kolay olan şans sözcüğüyle başlarından atıverirler. Bu gibileri inandırmak daha zor olacaktır çünkü böylelerinin anlaması tutarlı bir sistem içine girmeyi gerektirir ki bu da koyutlar ve astrolojik teknikler gibi, bugünden yarına öğrenilemeyecek kavramların bilinmesi demektir. Newton, astrolojiyle ilgilenmesine şaşkınlık gösteren Halley'e:

"You didn't study it, sir, but I did." yanıtını verirken, bu türden birine seslenmiş oluyordu.

Gerçeğe dönüşebilecek olan ve dönüşmesi gereken bir düş

Sadece hakkı olan saygınlığa kavuşmak için değil, aynı zamanda toplumu bekleyen ortak tehlikelere karşı, gizlenmeye gerek duymadan, apaçık, "uyarıcı" görevini yerine getirebilmek için, astroloji, tahminlerini mutlaka sistemli araştırmaları, kapsamlı istatistikleri, karmaşık incelemeleri de içine alacak biçimde genişletmek zorundadır. Bundan en büyük yarar sağlayacak olan Devlet burada, hiç kuşkusuz, sanat koruyucusu rolünü üstlenmelidir. Araştırma ve öğretimi kurumlaştıracak böylesine bir toplu girişim olmadıkça o zaman büyük özel holdingler, -elbette kendi çıkarları için bunu yapacaklardır. Çünkü ne havayolu şirketleri ne sigorta şirketleri henüz gelecek kimi olayları öğrenebilmenin onlar için sağlayacağı üstünlüklerin ayırdına varabilmiş gibi görünmüyorlar. Kimbilir, belki bir gün gelecek, kimi tarihlerde uçaklar uçmayacak veya tatil için toplu halde yola çıkılmayacak, ralliler başlatılmayacak ve nükleer santrallerdeki güvenlik önlemleri arttırılacaktır... Astrolojik bilgisayar hesaplarının ortaya koyduğu ters kozmik enerjiler yüzünden. Elbette ki insan özgürlüğüne saygı göstermek için çözümlenmesi gerekecek ahlak sorunları çıkabilecektir; ama toplumumuz bundan bin kez kazançlı çıkacaktır, Einstein'ın astrolojinin bir yaşam iksiri olabileceğini söylediği toplumumuz.

Doğru çıkan tahminlerimden örnekler ...

Tahmin yürütmek akıl için, düşünmeye yönelten bir meydan okuyuştur. Öte yandan tahmin, yasalara uyan bir astrolojinin bilimsel niteliğini kanıtlamanın da gerçek yollarından bir tanesidir. İşte, kuşkucular için, kağıt üzerine yazılmış ve kimi zaman sadece bir gün şaşma ile doğru çıkmış tahminlerimden birkaç tane.

Mayıs 1981'de Papa Jean Paul I'e suikast, Ağustos 1980'de yayınlanmış olan *'Astralement votre ou le triomphe d'une vocation'* kitabımda yer almıştır, sh.345.

- Ronald Reagan'a suikast Ocak 1981'de *Jours de France* dergisine gönderilen bir makalede yayınlamayı reddetti ve *Elle* dergisi yazı işlerine 23 Martta gelen ve 31 Martta girişilen suikast haftasında yayınlanan bir makalede.

Alain Prost'un dünya şampiyonu olacağı Mart 1985'te sözlü olarak haber verilecek, 2 Eylül 1985'teki *Elle* dergisinde yayınlanacak ve aynı yılın Kasım ayında somutlaşacaktı.

14 Temmuz 1985 tarihli ilk büyük dünya çapında dayanışma eylemi

-Band Aid- aynı yılın... 14 Temmuz günü için, 1985 *Horoscope*'unda yayınlanmıştı (Edition 1).

- Kırk çocuğun boğularak öldüğü Hannover (F.A.C) deniz kazası, Neptün-Mars uyumsuzluğu nedeniyle aynı tarih için 2 Ekim 1984 için, gökte yazılıydı(*Bild und Funk*'da haber verildi ve *Bild* gazetesinin baş sayfasında yer aldı).

- Almanya'da Eylül 1982 için şansölye değişikliği Ekim 1981'de yayınlanan 'So steht es in den Sternen' (Goldmann) de yer aldı. Gerçekten de Helmut Schmidt Eylül 1982 de ayrıldı.

Uçak kazalarından:

- Japan Air Lines'ın yaptığı -gelmiş geçmiş kazaların en çok kurban verdirenlerinden 12 Ağustos 1985 tarihli kaza, Télé-7 Jours(Fransa) , *Le Matin-Dimanche*(İsviçre) ve *Bild und Funk* (F.A.C.)de, 10 ile 17 Ağustos 1985 haftası için haber verilmişti.

- 1983 Aralık başı Madrid çifte faciası(*Horoscope 1983, Edition 1);* haziran 1982'de haber verilmişti.

- Korean Air Lines'ın Boeing'inin düştüğü 1983 Ağustos sonu kazası (26 ile 30 Ağustos arası için *Paris-Match*'da yer almıştı).

- 6 Eylül 1985 Milwaukee kazası aynı gün için, 15 Ağustos 1985 tarihli *Matin-Dimanche*'da haber verilmişti.

- 269 Amerikan askerinin öldüğü **Gander** (A.B.D.) uçak kazası (Horoscope 1985'te 10 ile 17 Aralık arası için haber verilmişti).

- **Challenger,** Ocak 1986 sonu. Bu dönemler *Horoscope 1985*'te A.B.D. ve Ronald Reagan için kötü dönemler olarak bildirilmişti.

- Aids'e karşı savaşımda bir ilerleme kaydedileceği Ocak 1986 için haber verildi *(Horoscope 1986):* 17 Ocak 1986 tarihli *La Tribune de Genéve* gazetesinde, bu korkunç hastalığın ilerlemesini durdurabilecek nitelikte bir ilacın, - Ribavirine bulunduğu bildiriliyor.

- 22 Nisan 1986'da meydana gelen Çernobil kazası... 22 Nisan 1986 için

haber verilmişti: "Gaz veya sıvı zehirler yoluyla gelecek felaket tehlikesi" *(Horoscope 1986).*

- aynı türden bir kaza olan ve *Télé-7 Jours*'da 31 Ekim için korkulan Sandoz kazası, aynı gün meydana geldi.

- 2 Eylül 1985 tarihli *Elle* dergisinde 14 ile 17 Eylül arası dönem için haber verilen Meksika depremi ayın 18'inde oldu.

19 Ekim borsa düşüşü... 18 Ekim için (bir pazar!!... Ay'daki astroloğun dalgınlığı işte), *Horoscope 1987*'de, o yıl için ekenomi alanında başka dört kritik tarih arasında haber verilmişti.

- 24 Ağustos 1987 günü, birçok İsviçre kantonunda olağanüstü durum ilanına yol açan, sel felaketine dönüşecek yağmurlar, daha 12 Ocak günü Fransız İsviçre'si televizyonunda aynı gün için haber verilmişti ("İsviçre açısından ekonomik ve ekolojik alanda felaket tehlikesi getirebilecek Yeniay".)

- İsviçre kanton ve federasyon seçimlerinde, *La Suisse* gazetesi tarafından kura ile çekilmiş beş adayın seçim sonu yazgısının (Ekim 1987'de) tam tamına bilinmesi: % 100 başarı.

VII

KOZMİK İKİZLER

"İnsan, hükümdar veya çoban olmasına göre, aynı görünümlere ayrı tepki verir.
Ptolemaios (Antigone)

Şurası kesin ki Mantığın karşısında, astrolojik koyutun bir sonucu kendini kabul ettirir gerçekten de eğer doğum göğü ruhbilimsel dokuyu ve yazgının yönlendirilmesini önceden belirliyor ise, aynı anda doğan iki insan da -doğum teması aynı- bu iki düzeyde de çarpıcı benzerlikler taşıyacaklardır. Bu koşulun, eğer bu ikisi aynı gün, aynı saniyede ve olabildiğince aynı yerde (veya birbirinden uzaklığı pek az yerlerde) doğmuşlar ise, yerine geldiğini de biliyoruz. Bu durumda, astrolojik eşlerden veya kozmik ikizlerden söz edilebilir. Kürenin aynı coğrafya noktası önemlidir, Yükselen'lerinin ve Gökyüzü ortalarının, ayrıca tüm Ev'lerin ve tüm sivri uçların birbirine derecesi derecesine uyması bakımından. Gerçekten, doğumda dört dakika fark, Yükselen'i bir derece kıpırdatmış olur ve salt bu yüzden, kimi yapı, huy ve yaradılış başkalıklarına yol açabilir, özellikle de eğer birinin yükseleni bir burcun sonunda, ötekininki ise bir sonraki burcun başında bulunuyor ise. Yaşam olaylarında bir yayın bir derecesine karşılık olan dört dakika kimi tahmin yönergelerine başvurulduğunda, bu olayları bir yıl

kaydırır. Oysaki ikizlerin on veya yirmi dakika -hatta çoğunlukla daha da fazla aralıkla doğmamış olmaları pek seyrektir ve bu kadarı da, doğum göğünün yöneliminde, özellikle de kimi kaybolurken yenilerinin ortaya çıktığı ayrıcalıklı açılar (veya aspektler) düzeyinde bir değişime yol açar.

Eğlenceli ve somut bir örnek vermek için, Cenevreli bir hekim ve yazar bana üçüz dedesi olduğunu ve bunun için de üç kat mutlu olduğunu haber vermiş ve sadece birkaç haftalık olan üçüz bebeklerin davranışında farklılıklar gözlemlediğinden, üçünün de tamı tamına doğum saniyesini bildirerek bu üçlü içinde en hareketli, en sakin ve en neşeli olanını bulabilir miyim diye bana adeta meydan okumuştu.

Astrolojinin bu ayrımı yapabileceğini görmek onu şaşırttı, hele üçünün de o dönem içerisinde bir küçük iltihaplanma geçireceğini öğrenince şaşkınlığına bir de cansıkıntısı eklendi, çünkü üçüzlerden bir tanesi soğuk almıştı ve öyle görülüyordu ki öteki ikisine de geçirecekti. Bu tahmin zaten gerçekleşmiş bulunuyordu oysaki: "büyük olan" üşütmüştü ve öksürüyordu.

Demek oluyor ki, karakter veya yazgı farkının birinci açıklaması, yeterince belirgin olmayan veya apaçık farklı doğum saatlerinde aranabilir. Kesin ruhbilimsel ağırlık taşıyan ikinci açıklama da şudur: Yanyana yaşayan ikizlerin kendi kimliklerinin arayışı içerisinde, bilinçsiz olarak bir farklılaşma çabası harcadıkları bilinen bir gerçektir.

Yıldızsal eşitliğe -başka bir deyişle, uzamsal-zamansal eşitliğe gelince,- şunun altını çizelim ki, biyolojik ikizler için bile olağanüstü bir şeydir bu, ve ciddi biçimde uygulanan astrolojiden yana, bu gibi olayların akılcı yoldan algılanan kuralı doğruladığı söylenebilir.

Bununla birlikte, bu kozmik ikizler konusu, "şahane yıldızlar sanatı"nın savunucuları arasında da, karşıtları arasında da, belki de akılcılar neyin sözkonusu olduğunu bildiklerinden, ençok tartışılan konulardan bir tanesidir. Gerçekten de, eğer doğum koordinatları birbirinin tıpatıp eşi iki kişi arasında da bir eşitlik -daha

doğrusu bir benzerlik, her yaratık tek değil midir?- olduğu, açık seçik ve tartışmasız gösterilebilirse, o zaman Astroloji de deneysel kanıt alanında yol almış demektir. Bu da kolayca anlaşılacağı gibi, bu soylu düzenceye sistemli bir biçimde karşı çıkanlar açısından, cansıkıcı bir durumdur!.. Bununla birlikte bizim bu bölümde, en güvenilir örneklerden yani doğum verileri açısından tıpatıp birbirinin eşi olanlardan başlayarak, göstermeye çalışacağımız, işte bu olacaktır. O zaman, astrolojik ikizlerin, toplumsal, ırksal veya genetik farklara karşın, bir bakıma benzer yazgılara sahip oldukları anlaşılır ki bu da çok etkileyici bir durumdur. Sanki ikisinin yazgısı yaşamlarının aynı dönemlerinde genel olarak aynı inişli çıkışlı yolu izliyor gibidir. Öte yandan "kapsamları", konumları, onları oldukça farklı düzeylere yerleştirmiş olsa bile.

Kanıtı, Astroloji'nin karşıtları için ciddi bir sorun olan şu tarihsel -ve ünlü- örnektir. İngiliz astrologları için klasikleşmiş olan bu örnek, astroloji konusundaki ilk istatistikleri borçlu olduğumuz, yüzyıl başının bir politeknikli astroloğu, Paul Choisnard tarafından öne sürülmüştür. İki adam 4 Haziran 1738 günü, saat sabahın 7 buçuğunda, bir İngiliz kasabasında dünyaya geliyorlar. Her ikisi de aynı ayda aile mesleğinde babalarının yerine geçiyor, aynı gün(8 Eylül 1761) evleniyorlar, kız erkek aynı sayıda çocukları oluyor, aynı gün hastalanıyorlar, aynı kazaları geçiriyorlar ve bir saat ara ile ölüyorlar (29 Ocak 1820). Bu adamlardan bir tanesi, kendi halinde bir hırdavatçı olan Samuel Hemmings ve öteki ise... İngiltere kralı George III'tür!

Astroloji'nin hem yüceliğinin hem de sınırlarının bir yansıması olan bu örnek, birbirine benzeyen iki insan yaşantısını niteleyebilecek düzey farkını pek güzel belirtmekte. Bu iki yazgı arasındaki ayrım, kültür, toplum ve dolayısıyla da ırk durumları farklılaştıkça, büsbütün artacaktır ve böylelikle yaşantıların her birine, kendine özgü bir altyapı kazandıracaktır. Raymond Abellio'nun pek sevdiği o "değişmez yapı"yı yeniden buluyoruz burada, o ruhsal durum ve gelecek dokusunu, tarihsel, toplumsal veya ırksal koşullara göre üzerine farklı bir yüzeysel "deri"nin gerileceği o iskeleti

buluyoruz. O halde, kendisine "koşulcu" diyen bir okulun yaptığı gibi, açık kapıları kırmak (Ptolemaios'tan beri, bölümün başındaki alıntıya bakınız), konunun bu dış etkenlerine- bir bakıma rastlantıya bağlı olan yer açmak için yenilikçi olduğunu öne süren ayrımlar yapmak boşunadır.

Demek oluyor ki, iki kişinin doğum temasına ortak gezegen konumlarının birbirine eşit olduğu göz önüne alınacak olursa, aynı zamanda aynı gökcisimlerin etkisinde kalan bu iki bireyin, canlılık ve olumlu işler tek sözcükle, şans ve refah dönemlerini de, bunun tersine, keder, sıkıntı, yokluk, kısacası her türden dert ve hastalık dönemlerini de aynı zamanda geçireceklerine hemen hemen kesin gözüyle bakılabilir. Aynı gezegen aspektlerine karşı duyarlı olacaklardır ve, örneğin, Jüpiter bu ikisinin de Güneş'inden geçtiği zaman ikisi de aynı zamanda, kişiliklerinin gelişmesi ve yeni yeni olanaklar dönemi yaşayacaklardır. Doğumların aynı saatte olmadığı -ama elbette ki aynı yılın aynı günü ve aynı yerde olduğu örneklerde ise, etkilenen alanlar, doğum Güneş'lerinin Ev'inin konumuna göre değişecek ama bu geçişe, her ikisi de duyarlı olacaktır.

Bunun gibi, astrolog, Güneş'lerinin üzerinden geçecek veya karşıkonum durumuna gelecek gezegen Satürn olduğu zaman, her ikisinin de ağır bir bunalım döneminden geçeceği konusunda bahse girebilir. Sanki bu iki bireyin ikisi de, son derece duyarlı ve ince ayarlı çalgılar gibi, kozmik vurularla eşit titreşiyorlarmış, göksel uyuma birlikte karşılık veriyorlarmış gibi. Örneğin, aynı gün doğan iki insanın, her ikisi de 1882 yılının 1 Şubat günü, sabah 6'da Dublin'de dünyaya gelmiş olan (Valer Giscard d'Estaing gibi) James Joyce ile James Stephens arasındaki garip koşutluk ilgi çekici değil mi? Bunların her ikisi de yazardır ve dost olmuşlar ve benzerliği fizik olarak da birbirlerine benzemeye ve... aynı adı taşımaya değin götürmüşler!

Bu türden örnekler ikizlerde, özellikle de monozigot yani tek yumurtadan doğmuş ve genellikle görünüş olarak da şaşırtıcı benzerlik taşıyan ikizlerde pek boldur; buna karşılık, ayrı yumurta ikizlerinde yani -iki yumurtanın ille de aynı zamanda olmayan döl-

lenmesinden doğan ikizlerde benzerlik çok zaman rastgele iki kardeşin benzerliğinden bile daha az olabilir. New York psikiyatri Enstitü'sünden profesör Kallmann, 27 000 çift gerçek ikizi inceledikten sonra: "Her yaratık, içinde, doğumunda ayarlanmış ve özellikle de hastalıkları ve kazaları önceden belirleyen bir saat taşır." sonucuna varıyor. Çağdaş genetik bilimi tarafından giderek daha geniş ölçüde benimsenen bir kuramdır bu. Profesör, doğar doğmaz birbirinden ayrılan, evlat edinildikleri aileler yanında, ayrı ayrı ortamlarda büyütülen, ikisi de askerlik mesleğini seçip ikisi de bu mesleği albay rütbesiyle noktalayan ikizleri örnek gösteriyor.

İsviçreli astrolog Krafft'ın, fazla aşındırılmış saydığı "astroloji" terimini kullanmaktan ne derece hoşlanmadığı bilinir; *'Traite d'Astrobiologie'* adlı eserinde şaşılası örnekler veriyor: ikiz erkek çocuklar, 6 Haziran 1914'te yani pek çok ikiz doğumda görüldüğü gibi, İkizler burcunda!-, Cenevre'de, Plainpalais'de, biri 7.45'te, öteki 7.50'de doğmuş, ikisi de iki aylıkken bağırsak yangısından ölmüşler. Gene ikizler, 11 Şubat 1876'da Cenevre'de biri 14'te, öteki 14.15'te doğmuş, ikisi de kırkaltı yaşına geldiğinde, üç ay ara ile suya atlayarak kendi canlarına kıymışlar. Gene ikiz erkekler, 11 Mayıs 1835'te saat 13'te Saoneet-Loire'da dünyaya gelmişler, güzel güzel yaşlanıp biri doksan, öteki doksan bir yaşında bu dünyadan ayrılmışlar. Ben, bunlardan ikincisinin, birinciden 4 dakika sonra, saat 13 04'te doğduğuna eminim; nüfus kayıtları çoğunlukla doğum saatlerini yuvarlayıverirler bu da astrolojik bakımdan, ölümler arasındaki bir yıllık zaman farkını açıklamaya yeter. Gerçekten, doğum saatindeki dört dakikalık fark, bizim enlemlerimizde yükseleni bir derece ilerletmiş olur; simgesel yönlere göre ise, kaderin akışında bir derece, bir yılın karşılığıdır.

Şimdi de artık biyolojik ikizlerden değil de "gökcisimleri açısından ikiz olanlar"dan, yani aralarında hiçbir kalıtım bağı olmayanlardan söz eden Krafft, şaşırtıcı bir örnek veriyor: Biri 1910 yılının 12 Temmuzunda doğmuş, Leon Level, ötekiyse aynı yılın 14 Temmuzunda doğmuş Paul Chocque olmak üzere, sadece "hemen hemen ikiz" sayılacak iki bisiklet şampiyonu. İkisinin de yazgısı

birbirine koşut. 1936'da ün kazanıyorlar ve ikisi de mesleklerinin sonunda, motor ardında yarışmayı yeğliyorlar. Level 1949 Martında Parc des Princes pistinde ölüyor, öteki ise altı ay sonra aynı pistte ve aynı biçimde ölümle kucaklaşıyor !...

Bu gibi şaşılası koşutlukları dile getiren örnekler pek çoktur. Dr Allendy'nin değindiği şu örnek gibi: Chanteau kardeşlerin ikisi de 18 Mayıs 1874'te Nantes'da, biri 11.30'da, öteki 11.45'te dünyaya geliyorlar. Olağanüstü benziyorlar birbirlerine. Kurada birbiri ardından iki sayı çekiyorlar ve aynı gün ikiz kardeşlerle evleniyorlar. Ya da Cesar ve Constantin La Reole kardeşler örneği: 1759'da doğan bu kardeşlerin yazgısı birbirine koşut: ikisi de avukat olup birlikte İhtilal'e katılmışlar, ve ikisi de Vendee'de yaralandıktan sonra general rütbesi kazanmışlar. 1815 yılının aynı günü de İngilizler tarafından, İmparator'un ordusuna katıldıkları için idam edilmişler.

Medya serüvenleri, bizi de son derece ilginç bir kişisel deney yapmaya yöneltti. Bir Fransız televizyon istasyonu bizi bir astroloji teması üzerine bir gece yayını yapmakla görevlendirince biz de en sevdiğimiz ve üstelik bize, büyük ilgi çekecek gibi görünen, hem halkça tutulacak hem de felsefi -bu konuda" karar mercileri" ne düşünürlerse düşünsünler, bu ikisi pekala bağdaşabilir bir alanı, yani "kozmik ikizler" alanını önerdik. Herhalde o sırada benim temamı ve benim işlerimi gölgeleyen afacan Neptün yüzünden, bugün bile bence karanlık kalmış olan nedenlerle (işte Neptün, böyledir) tasarı suya düştü; her ne ise, bu serüven ya da terslik, şu açıdan yarar sağladı ki bizim, denemeyi daha da ileri götürmek düşünce ve isteğimizi kamçılamış oldu ve böylesine bir savdan somut olarak beklenebilecek sonuçları görmemize olanak sağladı. Gerçekte, sözkonusu olan, bir iddia idi çünkü, yayın programının ilkesi, biri halkça tanınmış, öteki tanınmamış olan iki kişiliğin karakter ve yazgıları arasında varsayılan koşutluğa dayanıyordu.

Raslantı (?) beni Cenvere'de bir akşam yemeğinde Alain Prost ile tanışmaya götürdü. On ay önce dünya şampiyonu olacağını öngören iyimser bir tahminimden ötürü bana gönül borcu duyuyor

olmalıydı ki, "Kozmik ikizler" dizisinin bir pilot programı için bir görüşmenin filme alınmasını kabul etti. Şunu da belirteyim ki, televizyonda yayınlanan çağırılar sayesinde, onun tıpatıp kozmik ikizini, aynı 14 Şubat 1955 günü, ondan iki dakika önce doğmuş birini bulabilmiştik. Boylam (güneşe göre saat) farkı pek küçük olan doğum saniyesi farkını kapadığından ikisinin teması birbirinin eşiydi, üstüste geliyordu...Ve sonuçlar şaşırtıcı oldu. Aynı temanın analizine göre hazırlanmış bu iki kişiye, yani Leman gölünün yukarısında, görmeye gittiğimiz Alain Prost ile Lorient'daki kozmik ikizi Michel Jaspes'e, on beş gün arayla soruldu.

İşte sonuçlar, şaşılası benzeşmeler, ki olgu, önsel olarak astroloji yoluyla açıklansa bile , gene de insan, hayretle donakalıyor :

1) Kendini bildi bileli oto yarışçısı olmak ateşiyle yanıp tutuşan M.J. Batı Otomobil Kulübü ödülünü kazandıktan sonra, acımasız parasal gerekçelerin zorlamasıyla ve yalnız bu nedenle yarışçılığı bırakmıştı. Bir başka deyişle, oto yarışçılığı fazlasıyla pahalı bir spor olduğundan, çok istemesine karşın sürdürememişti bu işi.

2) O da, A.P. gibi, bu yeteneği destekleyecek ve sağlayacak olanaktan yoksun bir esnaf ailesinin çocuğuydu.

3) Her ikisi de ilk kez on yedi yaşında aşkı tanımıştı.

4) Prost'un soru çizelgesinde, yanıtları çok zaman sözcüğü sözcüğüne birbirinin eşiydi, örneğin, en nefret edilen kusur (ikiyüzlülük) veya en çok önemsenen değer (içtenlik) konusunda...

5) Aşk, Kadınlar, Ölüm, Yaşlılık, Yoksulluk, Politika konularındaki sorulara verilen yanıtlar da öyle. Akıl almayacak bir durumdu bu.

6) Her ikisi de boş zamanlarında şiir ile uğraşıyordu ki bu da gerçekçi ve kendini vermiş bir sporcu için hiç de olağan görülecek bir uğraş sayılmaz.

7) Maliye veya resmi makamlarla başları aynı zamanda derde girmişti.

8) İkisinin de birer çocuğu vardı.

9) A.P.'nin bir reklam ajansı vardı, M.J. ise bu türden bir kuruluşta çalışmaktaydı.

10) Bedensel çalışma, enerji harcama, her ikisi için de "ille de" ve her gün yapılması gereken şeylerdi: Bu arada ikisi de her gün "jogging" yapıyordu.

11) Bu ikisinin yörüngeleri izlenince, ortaya çıktı ki, 1985 sonunda 24 Şubat Balık'larının yaşamını zenginleştiren o görkemli üçgen sırasında, Alain Prost, ona önceden haber vermiş olduğum gibi, Formül 1 oto yarışında şampiyon olmuş, kozmik ikizi ise olağanüstü bir mesleki başarı kazanmış.

Vb.,vb. hiç unutmuyorum, tam on altı tane çarpıcı koşutluk bulup çıkartmıştık, öylesine çarpıcıydı ki bunlar, küçük çekim ekibi, bu çifte röportajdan çıkarken, birdenbire astrolojiye karşı duyarlık kazanmış olarak, ve tümüyle meslekten gelme bir uyanıklıkla, sonucu görünce programı seyretmiş olan herkesin, özellikle kotarılmış olduğunu, montaj olduğunu sanacağını bize söylemişti.

Tüm bunlar elbette, iki ikizin ortak temasına, Balık burcuna (şiir, duyarlık), yükselendeki İkizler'e (el becerisi, sinirsel tepkeler), Merkür'ün (halkla ilişkileri sevme ve aynı zamanda hızdan zevk alma) başucunda olduğu, Kova'daki Gökyüzü ortası'na, ve hepsinin üzerinde bir de Koç burcunda güçlü bir Mars'a (mekanik sevdası, yarışma... ve salt bedensel olan kasları çalıştırma gereksinmesi, spor tutkusu) dayanıyordu.

Biz hâlâ, bu televizyon programı konusunun, sadece tanınmış bir kişiyi daha ayrıntılarıyla tanıtan, neredeyse psikanalizini yapan "röntgenci" yönüyle değil, aynı zamanda kolay anlaşılır felsefi yönleriyle de halkın geniş ölçüde ilgisini çekeceğine inancımızı yitirmiş değiliz: Çünkü örneğin, neden iki ailenin de parasal güçlükleri birbirine benziyorken, A.P. kendisine başlangıç malzemesini almak için sinemaya gitmekten vazgeçiyordu da M.J. umudunu tümüyle yitirmişti? Bu, ikisinin de mesleki yazgısında bir yol ayırımı olmaktaydı. O zaman bu somut örnekler karşısında düşündüm ki, ne de olsa, elindelik (libr arbitr) de, eninde sonunda işe karışıyor ve "yeteneklerimizi" birbirimizden farklı yönlerde kullanabiliyoruz ve işte özgürlüğümüz de buradan gelmekte...

Bu arada, aynı anda dünyaya gelmiş iki bireyin doğum saati

göz önüne alınmasa bile, yazgılarında garip benzerlikler saptanabilir. Örneğin, aşağıdaki ikiz "çiftler"e bakalım:

1) İki ünlü Nazi, Goering ve Alfred Rosenberg, 12 Ocak 1893' te doğmuşlar. İkisi de birkaç gün arayla Almanya Nasyonal Sosyalist Partisi'ne girmişler. Goering, Nazi partisi iktidara geldiğinde mareşal ve III. Reich'ın Savunma bakanı olmuş, ikinci Oğlak, Alfred Rosenberg ise Milli Eğitim Bakanlığına getirilmiş. 16 Ekim 1946'da Nürnberg mahkemesi tarafından asılarak idam edilmeye hüküm giydirilmişler ve Goering bilinçsiz olarak bu gerekirciliği "kırmış "çünkü idamdan bir gün önce hücresinde kendini zehirlemek yolunu seçmiş, kozmik ikizi ise öngörülen cezaya çarptırılmış.

2) Oğlak, politika burcu -Aslan ile birlikte olduğundan, iki gün arayla, sırasıyla 5 ve 3 Ocak 1876'da doğan Adenauer-Pieck "çiftini" de bu burçta görmekteyiz ki bunlardan ilki Batı Almanya başbakanı olurken ikincisi de Doğu Almanya'nın başına geçti. Şurasını da belirtelim ki bu ikisi de 1933'te Hitler'in iktidara gelmesiyle politika sahnesinden silindiler ve gene aynı zamanda, 1946'da politikaya dönerek her ikisi de Demir Perde'nin iki yanında ülke yönetiminin başına geçmiş oldular. Astrolog için bu durum, tümüyle olağan bir şeydir çünkü ikisi de özellikle yavaş gezegenler açısından önemli gezegen geçişlerinin etkisinde aynı zamanda kalmaktadırlar.

3) Mademki politikacı Oğlak'lardan söz ediyoruz o halde 9 Ocak 1913'te dünyaya gelen başkan Richard Nixon'dan da söz edelim ki ondan birkaç saat sonra da Bratislava'da, Çekoslovak Devlet Başkanı Gustav Husak dünyaya gelmiş. Aradaki saat farkı göz önüne alınırsa, temaları birbirine çok benziyor olmalı!

4) Son bir politikacı Oğlak, Mısır cumhurbaşkanı Nasır, geleceğin Brezilya Cumhurbaşkanı Figuereido ile aynı gün, 15 Ocak 1918'de doğmuş.

5) Ne var ki, bu hırslı ve kuşkucu burç sadece politika dünyasına malzeme sağlamakla kalmıyor, suçlular da (bu arada Dr. Petiot) yaratıyor Kanıtı, 28 Aralık 1936 doğumlu ve 1979'da polis tarafından öldürülen Jacques Mesrine ile aynı yıl bir gün önce dünyaya

gelmiş olan ve ünlü "yüzyılın soygunu"nun faili (hemen hemen) kozmik ikizi Henri Simonelli... ne var ki Simonelli ölümü, Petiot'dan önce buluyor; o da öldürülüyor ama 1973 yılında.

6) Bu burca son vermek için , Henri Miller'e ve bir başka yazara, J.Galtier-Boissiere'e değinelim ki ikisi de 26 Aralık 1891'de doğmuş.

7) Kova'lar arasında, 2 Şubat 1926 doğumlu Valery Giscard d'Estaing ile ondan birkaç saat sonra, 3 Şubat 1926'da doğan Batı Alman muhalefet partisi başkanı H.J.Vogel'i gösterebiliriz.

8) İnsan Hakları'nın önemli savunucusu Abraham Lincoln ve araştırmacı Charles Darwin, ikisi de 12 Şubat 1809'da dünyaya gelmiş. Doğa bilimcisinin en önemli yapıtı altını çizmek gerekir A.Lincoln'ün Amerika Birleşik Devletleri' ne Cumhurbaşkanı seçildiği sırada yayınlandı.

9) İngiliz matematikçisi A. Whitehead ile İsviçreli, 1920 Nobel Ödülü sahibi fizikçi Ch. E.Guillaume, ikisi de 15 Şubat 1861 doğumlu.

10) Koç'lar Marlon Brando ile Doris Day ikisi de 3 Nisan 1924'te doğmuş. Herhalde farklı olan yükselenlerine karşın, ikisinin de yaşam çizgisi birbirine benziyor: Ellili ve altmışlı yıllarda büyük bir ün kazandıktan sonra Hollywood dünyasından tümüyle çekilip daha ilginç davalara adamışlar kendilerini (Rıhtımlar üzerinde filminin kahramanı, Amerika Kızılderililerine, Amerikan B.B.'si ise terkedilmiş hayvanlara...)

11) Koç, tam bir spor Burcu olduğundan, iki yüksek atlama dünya rekortmenine değinelim: her ikisi de 14 Nisan 1942'de dünyaya gelmiş bulunan Rus Valeri Brumel ile Çinli Ni Çidçin.

12) Başka bir ateş burcu olan Aslan da sporcular yaratmıştır. Kanıtı, Alman kadın kayak şampiyonu Rosi Mittermaier ile onunla aynı gün, 5 Ağustos 1950'de dünyaya gelmiş olan atletizm şampiyonu John Smith.

13) Boğa Adolf Hitler'e gelince, kendisi gibi, 20 Nisan 1889'da dünyaya gelmiş olan III. Reich'ın Maliye Bakanı A. Thierack'da kozmik ikizini bulmuştur.

Zaten Boğa burcu, bu dağdağalı dönemin tarihinde bol bol temsil edildi, belki de savaş boyunca bu burçtaki gezegen yığılımı burada doğanları üne kavuşturduğu için... (Bunu izleyen yıllarda, Oğlak burcundan olanların bu satürn burcundaki kişilere ön plana çıkma şansı vermesi gibi!) Gerçekten, Hitler ile aynı yılda ama birkaç gün sonra (28 Nisan 1889'da) Portekiz diktatörü Salazar'ın doğduğunu görüyoruz, bir başka nüfus kaydında ise dört gün önce (16 Nisan'da) Charlie Chaplin'in doğumuna rastlanıyor! Acaba bu nedenle mi yoksa birtakım, karanlıkta kalmış benzerliklere dayanan bir çekim gücüyle mi "Yumurcak", "Diktatör" rölünü canlandırmak zorunluluğunu duydu? O çağın Boğa'ları arasında, mareşal Petain'i, Japon imparatoru Hirohito'yu ve Brezilya diktatörü Vargas'ı da unutmayalım.

14) En şaşılası örneklerden biri de tek yumurta ikizi olan ve öyküleri Aralık 1987'de Alman basınında anlatılan Gerda Wagner ve Erika Roleff adındaki kızkardeşlerdir.

7 Temmuz 1939'da doğuyorlar ve küçük yaşta, 1943'te savaş onları birbirinden ayırıyor, Gerda, yıllar boyu ortadan yok oluyor. Savaştan sonra ailenin tüm aramalarına karşın, bulunamıyor, bir yetimler yurdunda yaşıyormuş, sonra da bir aile onu evlat edinmiş. Bu süre içinde ikiz kardeşi Erika ise Augsburg'da ana babasıyla yaşamayı sürdürüyor. 1987 sonunda Gerda, bu kentte bir mağazaya giriyor ve Erika'nın yeğeninden başkası olmayan satıcı kız da onu tanıdığını sanarak "Günaydın, Erika teyze!" diye karşılıyor. Kırk dört yıl ayrı yaşadıktan sonra birbiriyle karşılaşan iki kardeş, geçmiş yaşamlarını karşılaştırıyor ve soluk kesici "rastlantılar" buluyorlar :

- 1962'de ikisi de aynı zamanda apandisit ameliyatı geçiriyor;
1969'da her ikisi de hastaneye dönüyor; ikisinin de sağ göğsü alınıyor;
- Gerda'nın yedi çocuğu oluyor, Erika ise yedi kez gebe kalıyor; gazete, bu gebeliklerin sonucu konusunda bir şey yazmıyor;

Yıllardır ikisi de saçlarını aynı biçimde tarıyor, gözlük takıyorlar, çoğunlukla pantolon giyiyorlar - başka bir tipik olmayan

Yengeç, birazcık "erkekleşmiş" Georges Sand gibi!- ve üstelik, ikisi de operet parçalarına bayılıyorlar!...

15) Görünmeyen bir saat tarafından -ki bize kalırsa bu, gezegensel saatten başka bir şey değil- peşinen programlanmışa benzeyen, en azından aynı derecede şaşırtıcı bir başka ikiz örneği de doğumdan dört ay sonra birbirinden ayrılmış olan Jim kardeşlerdir: Jim Lewis ile Jim Springer. Bunlar, Minneapolis (Minnesota) Üniversitesinden profesör Th.Bouchard'ın inceleme konusu oldular, profesörün amacı, çevrenin ve kalıtımın ne oranda etki yapabildiğini araştırmaktı. Bugün kırk dört yaşında olan ikizler, ayrı ayrı yerlerde yetiştirildikten sonra, otuz dokuz yaşına geldiklerinde buluştular. O zaman her ikisi de kendi yaşantısında şu koşutlukları saptardı:

- ikisi de ikinci kez evlenmişti;
- ikisinin de ilk karısının adı Linda idi;
- ikisinin de şimdiki karılarının adı Betty;
- ikisinin de Toy (oyuncak) adlı birer köpeği var;

ikisi de sigara tiryakisi, aynı marka bira içiyor ve tırnaklarını yiyorlar ;

- okuldayken ikisi de matematik ve yazı dersinden nefret ederlermiş;

ikisi de, bilinmeyen bir nedenle, aynı yaşta beşer kilo almışlar!...

New York Üniversitesi'nden Profesör Susan Farber, bu benzerlikleri şöyle açıklıyor: Birbirinden ayrı kalınca ikizlerin doğumsal -ve kalıtsal eğilimleri, yetenekleri ve yatkınlıkları daha rahat gelişebilir, bir dam altında yaşarlarken ise başkalaşma eğilimi gösterirler. Bu sav bana, böylesine güçlü ve belirli benzerlikleri açıklamak için pek zayıf göründü... Ama gökcisimsel etkinin o çürümüş kokusunu yok etmek için neler uydurulmaz ki!...

16) Bu konuyu noktalamak için, işte bize göre en gösterişli ve şaşırtıcı sayılacak örnek. *L'avenir du Monde* dergisi, "Üçüzlerin kozmobiyolojik yazgısı" başlığı altında, Ocak 1983'te bir öykü yayımlamıştı. Geçen ay, birbirlerinden uzakta yaşıyor olmalarına

karşın, aynı gün ve ikisi aynı nedenden- ölen Bartini üçüzleri, kozmo biyolojik tezlerin doğruluğunun yeni bir kanıtıdır. Üçüzlerden bir tanesi Roma'da, tanıkların belirtmesine göre kendi hatası olmayan bir otomobil kazasına kurban gitmiş, ters yönden olanca hızıyla gelen bir kamyonun altında kalmış. Çok ağır yaralandığı için, hekimler yetişemeden ölmüş. Bartini kardeşlerden ikincisi de kaza kurbanı ile aynı saatte ölmüş. Floransa'da yaşıyormuş, sağlığı son derece yerindeymiş ve sonunun yakın olduğundan hiç mi hiç haberi yokmuş, bir beyin kanamasıyla ansızın ölmesi, şaşkınlık yaratmış . Üçüzlerin üçüncüsü ise Milano'da yaşıyormuş. İki kardeşinin ölüm haberini alınca cenazede bulunmak üzere Roma'ya gitmeye karar vermiş. Ama yazgısı başka türlü yazılmışmış; o günün akşamı bir fenalık geçirmiş ve o da beyin kanamasından, ruhunu teslim etmiş."

Bu olaya, gökcisimlerinin etkisinden öte bir açıklama bulunabilir mi? Olabildiğince uydurucu bir zekâ kullanılsa ve "düşünsel bir kötü niyet"e başvurulsa bile bunu başarmak zor görünüyor. Tek yumurta ikizi örneklerine de karşı koyamayan, birbirinin eşi kalıtsal programlanma rahat bir kaçış yolu ama ne yazık ki! pek de geçerli değil. Buna karşılık, gökcisimlerinin programlaması son derece aydınlatıcı ve açıklayıcı!

ELİNDELİK Mİ GEREKİRCİLİK Mİ ?

EINSTEIN'IN SİNEĞİ GİBİ...

"Yıldızlara karşı koymak isteyen çılgındır."
Charles Perrault

"Gerekirci, kaderci, Ben'ini yitirmiş olan umutsuzlardır, çünkü onlarda zorunluluktan başka şeye yer kalmamıştır artık.
Kierkegaard

"It is the stars,
The stars above us, govern our conditions." *
Shakespeare (King Lear)

Edilgenliğinden veya tembelliğinden, İnsan, her zaman gönlünce, dilediği gibi inleyebilmek ve yakınabilmek için başına gelen felaketleri kendi dışındaki nedenlere bağlamayı yeğleyegelmiştir. Bunun gibi, politikada da Tarih boyunca, sorumlular her zaman kendi yanılgılarının hesabını verecek günah keçileri arayıp durmuşlardır. Cezalandırmak için, bu öylesine kolay oluyordu ki!...

* "Yıldızlardır, başımızın üstündeki yıldızlar ki, yaşantımıza yön verirler."

Ama insan ruhu için doğal sayılacak olan bu, temeldeki korkaklık belki de soyluluktan ne de olsa oldukça uzak ve sorumsuz olduğu için de bir bakıma çocuksu bu tutumun tek açıklaması değildir. İnsan, ötedenberi, ruhunun ta derinliklerinde, onu Evren'e bağlayan -üç Parka (cehennem tanrıçası)nın ipleri, bunun pek anlamlı bir mitolojik simgesidir, onu zaman zaman yenilmez güçlere dayanılmaz bir baskıya boyun eğmeye zorlayan bir göbek bağının varlığını sezinlemiştir: Bu da Yazgı'nın baskısıdır. Eskiçağda Stoacılar, bu onurlu boyun eğişi, bu, grekçe 'fatum' diye adlandırılan yazgıya razı gelişi, pek parlak biçimde temsil ettiler. Tanınmış köle bilge Epiktetos, bizim çağdaş akıllarımızın kavrayamayacağı şekilde şöyle ifade ediyordu: "İyi insan, geleceği bilseydi, hastalıklarına, ölümüne, sakat bırakılmasına kendisi katkıda bulunurdu, çünkü bunların, bütün içindeki dağılımda kendine düşen paylar olduğunu ve bütünün de parçadan daha önemli olduğunu bilirdi." Sakat bırakılma konusunda bir bilirkişi olarak konuştuğu kesin: efendisi tarafından sorguya çekilirken, bacakları ezilmemiş miydi? Hiç kuşkusuz, ruhun tümüyle bağımsızlığını, yüce huzura kavuşmasını amaçlayan özentili kuramları konusunda, tam yerini bulmuş biriydi. Yunan mitologya ve felsefesinin Babil'den gelme şahane yıldızlar Sanatı için bu yüzden, ideal bir ortam oluşturduğu kolayca anlaşılacaktır.

Bu hem felsefi, hem dinsel yazgıcılığı İslam dininde de ünlü "mektub" -böyle yazılmış- kavramı ile bulmaktayız, hem de iyice yer etmiş olarak. Ortaçağ astrolojisi üzerinde Arapların büyük etkisi hiç kuşkusuz, sanatımızın bu gerekirci yönünün büsbütün belirmesine katkıda bulunmuştur. Bununla birlikte, unutmayalım ki, bir süre sonra, XVII. yy.da, Jansenistlerin dolayısıyla Pascal'ın ve aynı zamanda Calvin ile Luther'in de ortaya atıp savundukları o ünlü Tanrı'nın inayeti kuramı da epey mürekkep akıtılmasına yol açmıştır. Bu kurama göre kişi, dünyadaki eylemleri ne olursa olsun, doğuştan, bu ölçülmez nimet ile, bu, sonunda bağışlanma güvencesiyle donatılmış ya da donatılmamıştır. Bu yüzden, tümüyle keyfi olduğu için, bu bağışlanmanın hak etme kavramı ile hiçbir i-

lintisi bulunmuyordu. Bu deneyüstü kayırıcılıktan daha güçlü bir gerekircilik, ve bir hümanist için, daha dayanılmaz bir haksızlık düşünülebilir mi? Bununla birlikte, böyle, yazgının peşinen belirlenmiş olması, çok zaman karşı çıkılmakla birlikte, gene de epey oy toplamamış değildir. Bu gerçek, insanı şaşırtabilir ve şu sonuca vardırabilir: Pek çok Kilise adamını ve bilgeyi astrolojiye karşı çıkmaya yönelten şey, bu seçkinci kavramdan çok, gökcisimlerinin yönetimine kendini teslim edecek olan insanların "sorumsuzlaştırılması" korkusudur.

Bu yüzden, belki de tomacılığın babası Aquino'lu Tomaso'nun eskiçağdan kalma "Gökcisimleri eğilim yaratır ama kesin yönlendirmez." savsözünü yeniden ele alarak, gökcisimsel etkinin hiç de kaçınılmaz olmayan niteliği üzerinde durması, salt toplumu koruma kaygısından doğmuştur.

Aydınlık Yüzyılından ve buna bağlı olan astrolojinin resmen yadsınmasından sonra, çağdaş insan, herhangi bir deneyüstücülüğün bağlarını koparıtarak ve sadece akla güvenmeye karar vererek, her tür gerekirciliğe karşı da büsbütün etkilenir, huylanır bir nitelik kazanmış oldu. Kendisine sınırsız gibi gelen ve bugün bile hâlâ, birçok alanda buna inandığı yeteneklerinin, tekniğinin ve biliminin yarattığı harikalarda yansıyan gücünün bilincinde, o zaman da, şimdi de, görünüşte, her ne olursa olsun, herhangi bir gizli gücün baskısını yadsımak için tüm nedenlere sahipti ve sahiptir.

Astrolojinin, dünyasal alanda fazla zorlu baskısı, aşırılıklara kaçması, ününe kesinlikle gölge düşürmüş oldu. Molière, kendine özgü ve sımsıkı kapalı bir dile sahip olan hekimler loncasını cezalandırmak için, Zoraki Hekim yazdığı gibi bir de Zoraki astrolog kaleme alabilirdi. "Halk için bir uyuşturucu olmak" suçlaması görünüşe göre, toplumsal açıdan temeli olan bir suçlamaydı. Ama her bilgide bir de madalyanın öteki yüzü vardır ve örneğin radyoaktivite hem iyileştirebilir, hem öldürebilir; bunun gibi, otomobilin ve uçağın yararları olduğu gibi tehlikeler de taşıdığı bilinir: ama bu gerçek, bu kolaylıkları ortadan kaldırmak için geçerli bir neden midir ki? Bugünkü Hıristiyanları Engizisyon işkencelerinden so-

rumlu tutmak kimsenin aklına gelmez, İsa olsaydı onun bile aklına gelmezdi bu. Oysaki, astrolojiyi, ne olduğunu iyi bilmeden, bireylerin iradesi üzerinde, içerdiği gerekircilik ve esin kaynağı olduğu yazgıcılık yoluyla hafifletici, bulandırıcı etki yapmakla suçlamak, işte tamı tamına aynı şeydir.

Eğer, Astroloji'nin üniversite eğitiminden çıkartılmasından sonra batılı insan, bilimsel teknik alanındaki buluşlarını giderek çoğaltmak yoluyla, Nietzsche'nin öngördüğü anlamda, Üstün-insan olma yoluna girdiğini hayal edebilmişse bile hiç kuşkusuz son birkaç yıl onu bu sevdadan vazgeçmek zorunda bırakmıştır. Psikanaliz insana içindeki karanlık, bilinmeyen, o kutsal, dokunulmaz Akıl'ın altedemeyeceği güçlerin varlığını gösteriyordu; parapsikoloji, uzaduyum da ona, bilinmedik, maddedışı ama gene de gerçek dünyaların varlığını sergiliyordu; bir de, çağdaş genetik, ayak uydurmak zorunda kalacağı ek bir gerekircilik yüklemekteydi: Dünyaya gözlerimizi açtığımız andan başlayarak, yalnız görünüşümüzün, yapımızın değil, hastalıklarımızın da genlerimizde yazılı olduğu, bulunup ortaya çıkartılmamış mıydı?

Peki, ya toplumsal, ırksal gerekircilik, onu ne yapıyoruz? Onu yadsımaya, yok saymaya kim cüret edebilir ki?

Örneğin, bu dünyadaki yaşama başlarken, Zürich'deki, Münich'deki veya New York'taki büyük bir aile işletmesinin gelecekteki mirasçısı ile Kalkütta'nın kenar mahallelerinde dünyaya gözlerini açmış ve kaçınılmaz biçimde yoksulluk ve açlığa yazgılı küçücük adamın şanslarının eşit olduğunu savunmak kimin haddine?

Bana, bu toplumsal bütünün teması çıkartılabilir mi sorusu sorulabilir. Doğrudan çıkartılamaz. Sadece ruhsal düzeyde yaşanmış olaylar, bütünün bilinç üzerindeki yansımaları yoluyla çıkartılabilir. Ama belirli bir toplumsal bütün yani bir tema aracılığıyla tanınmış olmayan ele alındığında, doğum göğünde, kişinin maddesel veya ruhsal zenginliğinin derecesini, çocukluğunun havasını, toplumsal ve parasal ilerleme olanaklarını görmek olasıdır ki bunlar da yazgısını nasıl yaşayacağının veya maddesel sonunun ne olacağının bir yansıması sayılabilecektir.

Çağdaş insanın kabullenmek zorunda kaldığı bu çeşitli gerekircilikler karşısında, gökcisimlerine bağladığı gerekirciliğe karşı neden bu denli çekimser davrandığı merak konusu olmaz mı?... Sık sık, ateş burçlarının gökcisimsel gerekirciliğe -ve herhalde, ne olursa olsun, her tür gerekirciliğe boyun eğme kavramına özellikle karşı koyduklarını belirtmişimdir. Bu burçlar ister Koç, ister Aslan hatta Yay olsun... Ama Yay burcu felsefeye, dolayısıyla da gizemciliğe daha düşkün olduğundan, onun kuşkucu iradeciliği çok zaman daha az güçlüdür, ancak özgürlüğüne düşkün ve coşkulu, az buçuk ilkel bir Centaurus sözkonusu ise, o başka! Gerçekten de bir ateş burcunda doğan kişi, teknede tek egemen olmaya ve başarılarının övgüsünü tek başına, kendine alakoymaya özen gösterir, yenilgiyi hiç aklına getirmez. Bilmez ki -ve bilmek de istemez - eğer yıldızları hiçe saysa bile, o yıldızlar gene de onun yaşamıyla oynamayı sürdürürler...

O halde, sorarım size, iki ayrı ağırlık, iki ayrı ölçü niye? Neden genetik ve psikanalitik gerekircilik, toplumsal gerekircilik benimsensin de gökcisimsel gerekircilik yadsınsın?

Şu gökcisimsel gerekircilik (determinizm)den söz edelim biraz da. Her şeyden önce şunu belirtmeden geçmeyelim ki, mutlak değil, görecedir ve insana, öteki gerekirciliklerinin -ırk, din, çağ, çevre, kalıtım, eğitim yanında, hiç de azımsanmayacak bir elindelik (libr arbitr) payı bırakır. İnsan, önceden belirlenmemiştir, koşullandırılmıştır!... Nedir bu iki terim arasındaki ince ayrım? Belirlenmiş: "saptanmış, kararı verilmiş, gerekirciliğe boyun eğdirilmiş" Koşullandırılmış: "başka bir şeye bağlı". Eğer tümüyle yolu belirlenmiş olsaydı o halde kozmik ikizler örneğindeki iki kişiden birini ünlü bir kişi yaparken ötekini gölgede bırakacak olan davranış ayrımlarını nasıl açıklamalı? (Burada, toplum içinde başarı örneğini bir "artı" değer olarak görmek sözkonusu değil çünkü elbette ki toplumsal başarı, ille de özel bir manevi gelişimin, kişiliğin tamamlanmasının bir güvencesi olamaz!)

Bununla birlikte, bakın Spinoza, akılcı olmakla birlikte gene de korkak bir gerekirciliğe pekala inanılabileceğini kanıtladığı

'Ahlak Etik' adlı yapıtında ne diyor: "İnsanlar kendilerini özgür sanmakla aldanıyorlar; bu görüş sadece eylemlerinin bilincinde oldukları ve kendilerine yön veren nedenleri bilmedikleri olgusuna dayanır."

Doğanın özellikle cimri davrandığı ve birçok kusuru olan bir kişi, dilediği kadar doğaya, tanrıya veya yazgıya sövüp saysın, gene de o belirli olguyu, o belki de haksız ama var olan olguyu ortadan kaldıramaz ki! O halde insanlar hak açısından eşit doğsalar bile, olgu açısından eşit doğmazlar; ve gidip Gobineau'yu veya seçkinci kuramlarını aramadan da, ister zekâ düzeyinde, ister güzellik, sağlık veya talih düzeyinde olsun, temeldeki farklılıklardan etkilenmemek olası değildir.

Bu düzeyde insanın çeşitli yaklaşım araçları arasındaki olası bağlantılar sorununa değinilmiş oluyor. Her şeyden önce, bu bağlantılar var mıdır? İnsanları fizyonomilerinden tanıma bilimi(fizyognomoni), falbilim (şiroloji)in veya biyolojik kalıtımın belirli bir birey konusunda bize öğrettiklerini yansıtır mı? Kalıtsal biyoloji, gökcisimsel temanın açıkladıklarıyla çelişik değil midir? Belirli tek bir gerçek, yani tüm olarak insan var olduğuna göre, eğer tüm bu düzenceler değişken iseler, her biri ayrı bir yoldan giderek hepsi de insanı yansıtmakta el birliği yapmak zorundadırlar; hepsi de dağın doruğuna ulaşmak zorundadır ki o doruktan, analizi çıkartılan insanın karmaşıklığının tam ve kusursuz bir görünümü elde edilecektir. O halde bu yollar da tek bir gerçeğin tamamlayıcı cepheleri, yüzleridir; o gerçeksə: İnsandır. Biz, düşünüyoruz ki, bu deneme alanındaki araştırmalar derinleştirildikçe, insanı konu alan bilimler arasındaki sıkı bağlantılar, birbiriyle çakışan yollar ortaya çıkartılacaktır. İnanıyoruz ki eğer bir kişide kalıtsal frengi var ise, bu kusuru onun gökcisimsel temasına, zührevi hastalıklara eğilim olarak yansıyacaktır (örneğin, IV'üncü Ev -kalıtım- ile VI'ncı Ev -sağlık arasında, Akrep'i içeren bir uyumsuzluk- zührevi hastalıklar?). Ama bu yatkınlık, kromozomlarının incelenmesinden... veya ruhbilimötesi aracılığıyla... veya fal yolu ile de görülebilir niteliktedir.

Aynı düşünce zinciriyle, atalardan torunlara müzikçi olan Bach'lar soyunda, bu sanatsal eğilimlerin kuşaktan kuşağa belirgin olup olmadığını gözlemlemek de ilgi çekici olacaktır. Gezegensel kalıtım istatistik açısından gözlemlenmiş, saptanmış olduğuna göre (XVII.y.da Kepler tarafından... ve XX.yy.da, Michel G. nin karısı Françoise Gauquelin tarafından), bunun, kısaca kalıtımın kuşaktan kuşağa geçmek için başvurduğu yollardan biri olduğuna inanmak yerinde ve mantıklı bir tutum olurdu.

Astroloji, bir kişinin olabileceği şeylerin bir yansımasından öte bir şey değildir ve hiçbir zaman nedenleri açıklama iddiasında bulunmamıştır, çünkü nedenler, sözle anlatılamaz. O halde neden, aynaya saldırmalı ve onu kırmalı? Oysaki o ayna bizim için olağanüstü yararlı olabilir çünkü daha bilgili ve dolayısıyla da daha güçlü olmamıza olanak verir. C.G. Jung'un karşılaştırmasını anımsayalım: "Şaraptan çok iyi anlayan biri, verilen bir örnekten, onun hangi şarap olduğunu ve hangi yılın ürünü olduğunu söyleyebilir. Çünkü filanca yılın ve filanca bağın şarabının... aynı bağların başka yıllar vermiş olduğu şaraplardan ayrı bir tat kazanmış olduğunu bilir. İnsanlar için de böyledir: belirli bir zamanda ve belirli bir yerde doğmuşuz ve ünlü şaraplar gibi, dünyaya geldiğimiz yıl ve mevsimin niteliklerini taşırız. Astroloji bundan öte bir iddiada değildir." *(L'Homme á la découverte de son âme'dan).*

İçimizden her birimiz benzersiz bir yaratıktır, bireyselliğimiz tümüyle özgündür, parmak izlerimiz, sesimiz ve gözbebeklerimiz bunu kanıtlar, organ nakillerinde rastlanılan zorluklar da öyle. Her birimiz evren ile, makrokozmos ile kendine özel bir dalga boyu üzerinden, birlikte titreşim yapar. Dolayısıyla da her bilim, görünüşe dayanan her sanat dalı, yazı bilimi, falbilim, ruhbilim, önleyici hekimlik, araştırma bilimi, fizyonomi okuma bilimi, meteoroloji insanın ve çevresini kuşatanın ölçüsünü alır ve bir bakıma onu, gelecek üzerine bir tahmin, bir hesaplama, bir tartma yaparak yönlendirir. O halde astrolojiyi akıldışı ve büyülü bir boya ile boyamak neden, gerçekte astroloji, tüm insanı konu alan bilimler gibi, olası bir geleceği değerlendirmekten ne eksik ne fazla bir şey yap-

mazken? Çağdaş düşünür Jacques Maritain şöyle diyor: "Kişilik, olasının ve gerekliliğin bir bileşimidir. Katıksız gereklilik, solunamaz ve Ben'i pekala havasız bırakır, boğar." Astroloji ise olasıyı ve hatta olabiliri işaret eder, fazlasını yapmaz.

Astroloji, yoldan çıktığı dönemler dışında veya can sıkıcı bir güç gösterisi hevesine kapılmış sahte biliciler elinde kötüye kullanıldığı dönemler dışında, hiçbir zaman insanı özgürlük oksijeninden yoksun bırakmaya kalkışmadı.

Tam tersine, insanın güçlü ve zayıf yönlerini, temeldeki ve çok önemli kozlarını (doğum göğü) ve geçici veya rastlantısal tehlikeleri ve kozlarını (gezegensel geçişler), ona açıklamak yoluyla yardımcı olur. Düşman (içimizdeki ve dışımızdaki) ne kadar iyi tanınırsa onun kurduğu tuzaklardan kaçınmak, foyasını ortaya çıkarmak, kısacası onu yenmek de o kadar kolaylaşacaktır.

İçimizde ve durumumuzda, ister doğaçtan gelmiş, ister sonradan edinilmiş olsun, yadsıdığımız ne varsa, tüm kusurlarımız, zayıflıklarımız, onları yenebilmek ya da üstlenebilmek için, her şeyden önce onları tanımamız, onların bilincine varmamız gerekir. O zaman astroloji, tam bir kurtarıcı olarak kendini gösterir. Çünkü kişinin kendi veya yazgısı üzerine sorabileceği tüm sorulara bir yanıt vardır. Temanın, "niçin" düzeyinde değil de "nasıl" düzeyinde verdiği bu nesnel yanıt, bir uzaklık koyma, -Brecht'in tiyatro ile ilgili olarak söylediği gibi- kurtuluşa olanak verecek bir geri gitme etkisi yaratır. Hemen hemen kişilik dışı, ama son derece öznel olan bu bilinçlenme, bir yabancılaşmanın, yazgısına manen boyun eğmenin sonunun geldiğine işarettir.

Çünkü yazgı, çoğunlukla içerdedir, günü gelip -genellikle de satürn uyumsuzlukları sırasında faturasını ödeyecek olduğumuz, kusurlarımız, tutkularımız ve zayıflıklarımızın kışkırttığı bir şeydir. Başımıza gelen felaketleri (boşanmalar, ayrılıklar, hatta uğradığımız kazalar ve hastalıklarımrz) tersliğe yani dış yazgıya bağlamamız, bilgisizlikten ve kolaylıktandır, gözlerimizin görmez oluşundandır. Eğer uslu olsaydık ve yaşamımızın her anında doğruyu yapsaydık, ergeç yerini bulacak olan haktan (gökcisimsel) bu denli

korkmamıza bir neden kalmazdı. Eskiçağ insanları bu yüzdendir ki: "Yıldızlar insanı yönetirler ama bilge, yıldızlara egemendir" demişler.

İşte Astrolojinin görevi budur; kendimizi daha iyi tanımamıza yardımcı olmak; kendimizi tanıyalım ki, sınırlarımızın ışığında ve kimi komplekslerimizin veya kusurlarımızın nedenlerin ışığında, kendi kendimiz üzerinde etkin olabilelim ve dolayısıyla boyun eğmişlikten kurtulup daha özgür olabilelim. Bu tutum, yazgıya boyun eğmenin tam karşıtı, dinamik bir tutumdur. Uyarılmış bir adam iki adama bedeldir; örneğin, olumsuz gezegen geçişlerine bakarak temel veya geçici duyarlı noktalarımıza göre, yolumuza gösterge kazıkları çakacak olursak, yaşama daha iyi göğüs gerebilecek duruma gelmez, zor anlarda kabuğumuza çekilip olumlu zamanlarda kararlı adımlarla ilerleyerek, kendimizi daha iyi savunmuş olmaz mıyız ? Çünkü önceden önlem almak -değil mi ama? - sağaltımdan (tedaviden) daha iyidir. Bir yarışıçı, otomobil yarışına gözleri bağlı olarak girer mi? Ona, pek de yerinde olarak, çılgın derler.

Bununla birlikte, kimi yazgıların, başkalarına oranla yaşanması daha zordur, doğum göklerini inceleyen bir astrolog için bu, apaçıktır. Ve, belirli bir kişi için de, yolunun üzerinde, belki de kaçınamayacağı çetin engeller vardır: manevi kusursuzlaşma basamaklarını tırmanmasına yardımcı olacak, onun geçeceği dar kapı ve ona, tümüyle ona özgü bir yoldur. Şu derin anlamlı sözleri söyleyen, akılcı ve dahi -bu ikisi pekala bir arada olabilir Koç, Descartes'dır: "Kişinin, yaşamında en az bir kez, her şeyi sorgulaması gerekir." Oysaki, söyleyin bana, zevk içgüdüsünün yönlendirdiği insan, eğer HİÇBİR şey zorlamaz ise, hangi kapris sonucu veya hangi sapık kendine işkence tutkusu sonucu kendi kendini sorgulayacaktır? A. de Vigny, belki de karamsar ama ileriyi gören bir yanıt vermekte: "İnsan bir çıraktır, acı, onun ustasıdır." Ancak bilincine varmak yoluyla öğreniyoruz ama bu bilinci de sadece acılar yaratmakta. Ne yazık!...

Elbette ki öğretmen, adı ister Satürn ya da Plüton, Uranüs veya

Neptün olsun, çok zaman, sevecen davranmaz; insan da, yüreğinin sessizliğinde, pek uzaklara, pek derinlere inmelidir ki, çok gerilerde kalmış düşüncelerin ve eylemlerin yansımasında, başına gelen felaketlerin belli belirsiz bir açıklamasını bulabilsin. O düşünce ve eylemler ki cezalandırılmayı hak etmişlerdir ama toplumsal ve olumsal bir insan yasası uyarınca değil de evrensel, kozmik bir denge yasası uyarınca. Bu, etki ve tepkiden oluşmuş yasaya 'karma' denir ve acımasız bir yasadır, belki de yeryüzündeki şu kısa yolculukta, dünyadaki şu varlığımızın öte ve beri yanında etkindir... Öyle görülüyor ki şu dünyaya, önceki yaşamlarımızdan miras kalmış bir karma bagajıyla "iniyoruz" ve "ortaya çıkış" anımızın sonucu olan kişiliğimiz ve yazgımız da rastlantı sonucu değil, bu borcun ödenmesidir, yeryüzündeki bu yeni yaşamın zemin örgüsünü oluşturacak olan o manevi borçlardan doğmaktadır.

Şu halde öyle görünüyor ki, doğduğumuz anın rastlantıyla bir ilişkisi yoktur, çünkü o bizim ruhsal durumumuzu ve buradan hareketle de yazgımızı belirleyecektir. Şimdi o güzel Hint sözünü anımsayalım: "Bir düşünce ekersen, bir eylem biçersin; bir eylem ekersen, bir alışkanlık biçersin, bir alışkanlık ekersen, bir karakter biçersin ; bir karakter ekersen, bir yazgı biçersin." Biz Batılılar, karakteri yazgıdan, ne olduğumuzu başımıza gelenlerden ayırt etmeye o denli alışmış olan bizler, bu iki kavram arasındaki bağlılığı böylesine apaçık ortaya koyan bu zincirleme tepki üzerinde uzun uzun düşünmeliyiz. Ondan sonra, bu veri (doğum teması) karşısında, bilincin çeşitli düzeylerinde en yüksek sonucu, en iyi gelişmeyi dermek ise bize düşer. Bu da kusursuzluğa erişmemizi koşullandıran, kendi üzerimizdeki çalışmanın, kendi kendimizi analiz etmenin bir sonucu olacaktır.

Yüksek bir düzeyde insan, sürekli veya geçici eksikliklerini bilirse, gökcisimlerinin meydan okumasına da göğüs gerebilir. Daha XVII. yy.da, astrolog Thomas Brown, şöyle diyordu: "Kusurlarını Koç'un veya Boğa'nın sırtına yükleme, çünkü böylesi, burçkuşağının buyruklarını edilgen olarak benimsemek ve insan sorumluluğunu yadsımak demek olur."

Kriminoloji alanında tartışılan ve tartışılabilir olan bu sorumluluk -Çijevski'nin, güneş patlamalarının doruğuna çıktığı dönemlerde işlenen suçlara ne açıdan bakılması gerektiği konusundaki görüşlerini yukarıda belirtmiştik!- astrolojik bütün içerisinde tartışılabilir, ne eksik, ne fazla. Mutlak, sürekli sorumluluk yandaşları, "sonuna dek gidenler" vardır ki bunlar, genetik, psiko patolojik, koşullara bağlı etkenleri ve sonuçlarını göz önüne almayı yadsırlar ve bir de sorumluluğun değişime uğrayabilmesi sorununun bilincinde, tartışmaya ve... ve hoşgörüye açık olanlar vardır. Her ne olursa olsun, anlamak, bağışlamak değildir eğer insana, kendi kendini aşma ve içindeki şeytanı altetme yeteneği -ki astroloji bu ayrıcalığı ondan hiçbir zaman esirgememiştir- tanınacak olur ise.

Öte yandan, astrolojik nedensellik, bir tür iç ve kaçınılmaz otomatizmden doğma belirleyici, mekanik bir nedensellik değildir. Arthur Koestler, J.Kepler'den söz ederken (ömrünün sonunda) bunun altını çiziyor: "Astrolojik inançları, fazla inceliğe yönelmişti; hâlâ, takımyıldızların karakter oluşumu üzerinde etkili olduğunu ve olaylar üzerinde de bir kataliz etkisi yarattığını düşünüyordu; ama doğrudan astrolojik nedensellik, en kaba biçimiyle, artık onun için boşinançtan öte bir şey değildi." (Uyurgezerler). Bunun içindir ki bir kişi ne denli gelişmiş, bilge olur ise, basit ve mekanik bir gerekircilikten kendini ne denli kurtarmış olur ise, astrolog için, somut ve belirli olaylara bakarak onun için tahmin yürütmek o denli çetin bir iş olur Örneğin, Bay Sıradan için, ister istemez bir boşanma veya bir duygusal ayrılık getirecek olan bir gezegensel uyumsuzluk, pek gelişmiş biri için daha ince, daha yüksek bir düzeyde belki de derin bir fizikötesi bunalım ile yaşanacaktır. Ya da büyük bir duygusal ve manevi yalnızlık ile.

Hesaplarımda sadece ruhsal düzeyde öngördüğüm bir felaketi kaç kez, düşler ve karabasanlar ile, acı verici korkular ile yaşamışımdır... Simgesel alanda, psikanalistiniz de size söyleyecektir, sanki o felaketler gerçekten başıma gelmiş gibi, sanki onları yaşamışım gibi olur. Dostlarımdan bir astrolog hanım böyle, Antillerde patlak veren ölümcül siklonlar yüzünden, her türlü bağlantının ke-

sildiği saatlerde, bin kez ölümü yaşamıştı. O adalarda, Saint Barthelemy'de yaşayan kızı, tehlikedeydi çünkü, ama kızına bir şey olmadı. Annesinin yaşadığı bunalımlı gezegensel geçişler ise sadece simgesel düzeyde kaldı... ki bu da uygulayıcı birinin sandığı kadar küçümsenecek bir durum değildir!

Papa Jean-Paul II, Eylül 1986'da Lyon'a gittiği zaman, temasının içerdiği şiddet iklimini de aynı anlayışla değerlendirmek gerekiyordu.1985 sonunda, bir Fransız dergisi için onun geleceğini hesaplıyorken ve bu ziyaret tasarısından habersiz olarak, o dönem için göğünde gizlenen şiddeti gördüğümde, ben de suikaste uğradığı zaman olduğu gibi, gene çevrenin saldırganlığına hedef olma tehlikesi bulunduğunu yazmıştım. Ancak çok daha sonra, her yandan gazeteler, yakında bir cinayete kurban gidebileceğini yazmaya başlayınca, bu olay yaratma heveslisi basının acımasızlığını anladım ve ben kendim, yorumumda bir değişiklik yaparak, belki de Aziz Peder'in bu zor gezegensel geçişleri simgesel olarak, sadece ruhsal düzeyde yaşamakla "yetineceği" sonucuna vardım. Haklı da çıktım ama gene de öğrenildi ki, Lyon yolunda üç tutucu teröristin maskesi düşürülmüş ve papaya karşı bir suikaste hazırlandıklarını itiraf etmişler!...

Astrolojiye kendini kaptırmış insanın elindeliğinin sözde boğulmuş olmasını öne sürmekten uzağız biz. Yukarıda da belirttiğimiz gibi astroloji, bir tür ruhsal örnek verir, ama kapsamını ve boyutlarını ölçemez: "Aynı etkilenirlik zemini üzerinde, zekâ, bir paranoyak da verir, bir Napoleon da, diyor A.Barbault, saplantılı birini de verir, bir Maine de Biran da, yüreği daralan birini de verir, bir Dostoyevski de, bir sadist de verir, bir Bichat da. Tema bu, kesinkes kabul edilmelidir bireye derinlemesine bir bakış sağlarken bu bakışın sınıfı konusunda hiçbir bilgi vermez; bu tema, ölçeği bilinmeyen bir yapı planı gibidir." (A.Barbault, *Traité pratique d'astrologie,* Le Seuil.)

Freud'den bu yana, tepkelerin yüceltilmesinden söz edilir Bence bu konuda, etkenleri ters yüz etmek acaba daha doğru olmaz mı? O zaman şöyle demeli: "Aynı zekâ zemini üzerinde duy-

gusallık (az çok hastalık derecesinde) şunları verecektir..." (Çünkü Tarihte, fazlasıyla görüyoruz ki ve özellikle de İkinci Dünya savaşının, hain bir dahi tarafından planlanmış olan sistemli ve vahşi cinayetleri - kötülük, zekâ ile orantılı olabilir hatta zekâ ile coşturulmuş olabilir, en azından bir duygusal denge bozukluğu, bu dehşet eylemlerinin tek nedeni olabilir.

Gene de en önemli soru, yanıtsız kalıyor: Acaba yüreği daralan biri her zaman için bir Dostoyevski olabilir mi ve eğer Napoleon kendi bilincine daha az varmış olsaydı, alelade bir paranoyak olarak kalabilir miydi? Doğum teması, bir kişilik göstergesidir; yapması gerekeni... ya da yapabileceğini yapmak, doğmuş olana düşer artık.

O halde, sonuç olarak, gerekirci miyiz, özgür müyüz, koşullandırılmış mıyız... ve ne oranda? Ne kadar da çok, ince, zor, başlı başına gerekçeli ve geniş bir yanıt bekleyen sorular! Bu yanıtı vermek çok zordur- çünkü eşyanın mantığı gereği, olumsuz bir olguyu kanıtlamamız düşünülemez. Bugün bilinçli olarak kurtulduğum kazaya, eğer direksiyon başında dikkat kesilmeseydim, uğrayacak olduğumu kim kanıtlayabilir bana? Kanıtlanması olanaksızdır! Kimilerinin uydurma bulmakta direndikleri bir mantık yürütme ile belki: Eğer uyarılmamış olsaydım, daha hızlı giderdim, fren yapamazdım, vb. Bu, benim başıma birkaç kez gelmiştir, özellikle de son hızla giderken kırmızı ışıkları dinlemeyen sorumsuz sürücüler karşısında, ki benim, o gün, kafamın içinde yanıp sönen küçük bir lambam vardır "Dikkat et, bugün, zayıf, etkilenebilir günündesin, başına bir iş gelebilir..."

Gene de, bence, yazgı ile büyük randevuları kaçırmak olası değildir... Yoksa bir tema üzerinde, özel olarak uğursuz bir hafta hatta bir gün için yapılan ve günü gününe tutan analizleri nasıl açıklamalı? Burada bu uğursuzluğun ruhsal mı yoksa bedensel mi düzeyde olduğunu söyleyemeyeceğim çünkü bunu saptamak kimi zaman zordur; ama şiddet oradadır, patlak verir ve kötülüğünü yapar: Boşanma, ölüm, ayrılık, ani hastalık veya kaza olarak mı? Kimi zaman insan şaşırır kalır, gene de, zamanlamaya gelince o, vardır

ve çok şey anlatır: O anda mutlaka bir şey olmuştur. Astrolog böylece, on gün veya yirmi yıl sonra, bir olayın üzerine, kimi zaman karşısındakini şaşırtan bir doğruluk ile parmak basabilecektir. Peki bu neyi kanıtlıyor, çocuğun dünyaya geldiğinde, ilk soluk aldığı andan başlayarak, tam filanca gün, veya falanca ay, bu yaratığın yazgısına damgasını vuracak bir şeyler geçeceğinin yazılı olmasından başka? Başdöndürücü, değil mi?

Böylece örneğin, temasını çıkardığım bir Bakana, Haziran 1944'te, doğum göğünün aldığı aspektler yüzünden, çok önemli ve sarsıcı bir olay geçirmiş olduğunu söyledim... gününü de, ek bir hesaplamadan sonra, verdim ayın 5'inde. Sarardı ve başını salladı, böyle, tarih belirlemem onu pek şaşırtmış, adeta donakalmıştı. Şunu da eklemeliyim ki, sorumun bir falcılık olgusuna dayanmadığını biliyordu- çünkü astrolojinin niteliğini bilen biriydi. Onu hayatta bulduğuma şaştığımı ekledim ve bunun da herhalde andaki tek iyi etkinin, koruyucu bir Venüs'ün sayesinde olduğunu söyledim. O zaman bana anlattı, meğer o gün, yaşamının en kötü günüymüş, yeni yetmelerden oluşan bir Alman askeri mangası tarafından "kurşuna dizilmiş" ve öldü sanılarak oracıkta bırakılmış, ama gece bastığında onu kurşuna dizen çocuklardan biri, ormandan sınıra doğru sürükleyip canını kurtarmış.

O halde, kuşkusuz evet, önceden yazılı bir şeyler var. Ama NE yazılmış? Tek bir senaryo mu, yoksa aynı gezegensel görünümün çok yönlü serüvenleri mi? İşte aynı zamanda, hem belirgin hem de çizgidışı, bulanık nokta, burada bulunuyor.

Gerekircilikten yana, elbette, şu örümcek ağı sözkonusu: "ruhgrupları"temasının gösterdiği ve, birbirine bağımlı bir ağ olarak, bir zincirin halkaları olarak yaşamaya çağırılmış kişilerin yazgılarının birbirine dolanması. Böylece, ananın ölümü oğulun temasında ve oğulun ölümü de ananın temasında görülebilir; kocanın meslekte ilerleyeceği, karısının temasında görülebileceği gibi, başarısızlıkları, hastalığı da görülebilir. Ve daha geniş bir kapsamda, bir yaşam boyu Kuzey Düğüm'ü veya Plüton bir temanın kolektif öğeleri üzerinde oynayacak akımlar aracılığı ile, daha geniş ruh

grupları ile her birimizin az çok bağımlı olduğu bir kolektif karma'nın yansıması olarak, ulus düzeyinde ilişki de yakalanabilir. Özgürlük payımıza gelince, karma borcumuzu ödemek amacıyla her an onu yaratıcı ve özgeci bir yönde kullanmak, bize düşer. Yarınımızı, bugünkü eylem ve düşüncelerimizle kotarırız.

Bu arada, iyisi kötüsü, hepimiz de her birimizin kendi hızıyla yörüngesinde koştuğu bir tek ve çok büyük kozmik saate göre ayarlanmışız. Ve eğer bir gün ufukta bir kararma belirirse, İncil'deki sıska ineklerin zamanı gelirse, hiçbir şey yolunda gitmez olursa, kusuru Satürn veya Neptün'de de, genel olarak gökcisimlerinde de aramamalı. Kişi kendi "kişisel saatinin programına" uymaktan öte bir şey yapmaz; o saat ki o büyük kozmik benzerlikler yasasına göre ayarlıdır ve daha Plotinus'un, zamanında söylediği gibi bizi, küreler müziğinin eşliğinde, belki de nedensellik yasasıyla pek ilgisi olmayan, daha çok, bir eşinzamanlık yasasına bağlı olarak, tam uyumlu adımlarla dansettirir. Ve elbette ki bu kişisel saat programı, daha bizim doğmamızdan önce, sonsuzluğa dek çizilmiştir.

Eğer hepimiz bir yük taşıyacak isek, insanlık durumunun yükünü taşıyacak isek, astrolojinin olanak verdiği üstünbilinç bizi, Vouga'nın dediği gibi yükün altına değil, yükün üzerine koyar. Aklın özgürlüğü eğer gerekircilik (olayların gerekirciliği) üzerine kazanılmışsa büsbütün değeri artar; insan burada büyüklüğünü kanıtlayabilir. Gerçekten de, tutuklunun özgürlüğü yüce bir şeydir, buna karşılık özgür insanın özgürlüğü doğal bir şeydir. Bir Nelson Mandela'nın, Güney Afrika'da yirmi altı yıldır tutuklu olduğu halde "free in his mind düşüncesinde özgür", acıklı yüceliğini düşünelim bir!..

Dış yazgımızı ve olayları akıl yoluyla aşmanın bir başka anlatım biçimi de astrolog ozan Jean Carteret'nin: "İnsan varlığı önceden belirlenmiştir ama varlığının bilincinde özgürdür" sözleridir. Bu yüzden, büyük bir felaket ve getirdiği değişimler farklı biçimlerde, yaşanır örneğin sizi kol ya da bacaklarınızı kullanma yeteneğinden yoksun bırakan ciddi bir kazayı inleyerek ve yenik düşmüş, yazgının bir kurbanı olarak da yaşayabilirsiniz, her şeye karşın a-

yakta, yaşamınızda ve aklınızda kurşunu altına dönüştüren bir simya başkalaşımını gerçekleştirmiş olarak da yaşayabilirsiniz. Carteret işi, şunları söylemeye değin götürüyordu: "Sekstiller ve üçgenler, varoluş açısından olumlu ve değerler açısından olumsuz etki yaratırlar; kareler ve karşıkonumlar ise varoluş üzerinde olumsuz ve değerler üzerine olumlu etkiye sahiptirler." Bu, iyi aspektlerin yararına inanmak isteyen bir astrolog için bile kolay sindirilemeyecek bir görüştür ama Landru ya da Dr. Petiot, yurttaşlarının saygısını kazanmış, huzur içinde cinayetlerini işlerlerken hiç kuşkusuz aspektleri iyiydi; kendi kendileriyle barışıktılar. Ahlaksal değerlere gelince, bu konuda kötü bir darbe yemişlerdi diye biliriz!...

O halde elindelik sorunu hemen hemen, olduğu gibi kalıyor ve çeşitli astrolog ekolleri, en katı gerekircilikten, -R.Abellio bu kanıdaydı ve itiraf edeyim ki bu çetin ve yüce yol bana da çekici gelmiyor değil- en açık elindeliğe -özellikle de tahmin yapmak istemeyen (veya yapamayan?) astrologların tuttuğu kadar, tüm felsefi yelpazeyi temsil ediyorlar. Bu durumda, astrolojinin yasalarını ve bilimsel niteliğini nasıl ortaya koymalı? Bunlar, karakterolojinin sınırları içinde kalıyorlar ki bu da boşuna harcamadır, yazıktır çünkü göksel mekanik bize, gezegen durumu listelerimizin bizi götürdüğü... hemen hemen sonsuza dek (kimi bilgisayarlar için M.S. 10 000 yılına dek) tahmin yürütme olanağını veriyor

Bana gelince ben, rastlantıya inanmaya yanaşmayan Einstein'a mal edilen eğretilemeyi (metaforu) benimsedim. Bir sinek, aydınlık ve güneşli bir ortamda uçup durmakta; bir bagaj filesine konuyor, duruyor, yeniden kanatlanıyor, yaşama sevinciyle kanatlarını birbirine sürtüyor. Uyuyakalmış bir adamın kırmızı burnuna konuyor ve kendini hava kadar özgür duyumsuyor. Ama bir tren kompartımanında bulunduğunu ve kaçınılmaz bir biçimde Marsilya'ya yönelmiş olduğunu bilmiyor. Peki, bizler, nereye doğru gidiyoruz biz? Bilmesek bile dosdoğru gidiyoruz gittiğimiz yere...

Ama oraya gidinceye değin, yaşasın özgürlük, daracık bir şeride sıkışıp kalmış olsa bile, Malraux'nun da bize, rastlantı ile salt gerekirlik arasında ayırdığı, içine sevgili özgürlüğümüzün usulca

kaydığı o şeride. Bu oyun, bu kayma ki kozmik ikizlerde de rastlanıyor belki de özerkliğimizin belirtisidir, ustam H.J.Gouchon'un yarı elindeliğe, yarı da Talih denen o bilinmeyene mal ettiği o pay şeridi. Herhalde insana kendi kendini aşma ve kendini yenme gücünü, büyük facialarda da eğer olmasa, ruhun kendi kendini boğacağı o son umudu koruma gücünü veren şeydir.

GÜNÜMÜZDE ASTROLOJİ

I

UZAY ÇAĞI İNSANI ASTROLOJİ'NİN KARŞISINDA

"Bu sonsuz boşlukların ebedi sessizliği beni ürkütüyor."

Blaise Pascal

"Sen kendini tanı da doğayı tanrılara bırak."

Sokrates

1969'da Ay'ın, Apollo II füzesi tarafından fethedilmesinden sonra, Amerikan uzay mekiği Voyager 2, Uranüs ile aylarına yaklaştıktan sonra, 1989'da "dokunacak olduğu" Neptün'e doğru saatte 53 000 km. hızla yolunu sürdürürken, Sovyetler ve Avrupalılar(Ariane) göğü evcilleştirme girişimlerinde diretirlerken, NASA'nın 1985-1986'da birbirini izleyen başarısızlıklarından (Challenger) sonra, rakamlarla beslenen ve robotlara alışkın çağdaş uzay şövalyesinin, kozmosun gizli yüzünde daha ne arayabileceği ve bulabileceği merak konusudur. (Gizli yüzden söz ederken bu, el-

bette hayali bir anlamdadır, evrene, fizik ve ölçülebilir bir veri olarak değil de bir evrendoğumun, bir felsefi sistemin temeli olarak göndermede bulunmaktayım.)

Astroloji'nin ünlü karşıtı Bailly, insanlığın bu onulmaz hastalığının , aydınlık arttıkça zayıfladığını ve aydınlık evrensel olunca da silindiğini öne sürdüğü dönemde, şu XX.yy. sonunda, onun, umursamaz ve çelişkilerle dolu, yeniden doğacağını öngörememişti. Gerçekten de, teknik ve bilimsel gelişmelerin insanı ta Ay'a değin götürdüğü şu çağımızda, insana, yıldız araştırmalarını ta güneş sisteminin sınırına vardırabilmek umudu ve yarıgüvencesi veren şu gelişmeler çağında, maddenin parçalanmasının ta sınırına dayanıldığı ve tıp araştırmalarının , bilinmezin sınırlarını hep daha öteye, daha öteye ittiği şu zamanda, aydınlığın yokluğundan söz edilebilir mi? Elbette ki, hayır. Ama gene de -garip rastlantı astroloji, üç yüzyıldan beri utanç içinde bir sürgün yaşamı süregeldiği yeraltından kurtuluyor; ve, görünüşüne bakılarak, ahlakından kuşkuya düşülen bir hanımefendi örneği (Andre Breton'un şaka yollu tanımına göre) iyi gözle bakılmadığı ve gerçekte olmadığı şey sanıldığı halde, çelişkiye bakınız ki, hiç olmadığı kadar canlı, bundan sonra geleceğin ona ait olduğu duygusuyla, yeryüzüne çıkıyor.

Hiç kuşkusuz, aydınlık var, aydınlık var. Bilim, teknik ilerleme, Ay'a ayak basan insan, lazer ve sibernetik, insanın manevi susuzluğunu gideremezler. Çağdaş insanın bildiklerinde cansıkıcı bir tutarlılık eksikliği gözlemlenmekte, tıpkı insanların aralarındaki ilişkilerde alışverişlerinde boşlukların olduğu gibi. Aşırıya kaçılmış uzmanlaşma, dikey bilim, oksijensizlikten boğuyor insanı: oysaki o oksijenin insana, komşu bilim ve düzenceleri, karşılaştırma, tamamlama ve zenginleştirme amacıyla, yatay bir alışveriş sonucu getirmesi gerekir. Bu da, tek tek bilimlerin yararına, sistemleri ortadan kaldıran teknik uygarlığımızın eseridir. Gerçi bu bilimler, ciddilik ve derinlik kazanmışlardır ama çok zaman da, belirli bir düzenceyi (disiplini) Bilgi'nin içine katmaya, onunla bütünleştirmeye olanak veren panoramik görüşü yitirmişlerdir buna karşılık. Bu da azımsanmayacak, önemli bir sonuca götürür: bilim kuramı

(epistemoloji) ölçeğinde, her düzencenin görece konumunu değerlendirme olanaksızlığına. Bununla birlikte, öte yandan, bilindiği gibi, insanın aklı ve manevi gereksinimleri arasında doğru bir bireşime ve bir uyuma -insanın dengesi için mutlaka gereken - elverişli ortamı yaratır...

Zaten uygarlığımız, kendi kendiyle çelişkiye düşüyor, günümüzde, en saçma dönemini yaşamakta ki bu da ister istemez onu , değerlerin yerine oturtulmasına götürecektir. Bu anlamda 'Başkaldıran insan'ın yazarı, o Camus, büyüleyici Akrep, yıllarca önce, insanlığın durumundan ileri gelen ama çağdaş insanda büsbütün azıtmış olan bu huzursuzluğu algılamış, şöyle yazıyordu: "Saçma, insancıl çağrımızla dünyanın akıldışı sessizliği arasındaki karşılaştırmadan doğar." (Burada şunu da belirtmeden geçmeyelim ki Akrep, özellikle saçmaya karşı duyarlıdır; bir Raymond Devos'nun veya bir Coluche'ün -yükseleni Oğlak'ta olan Akrep gülünçlüğü, bunun belirtileridir.)

Demek oluyor ki soru, şudur: Akıl almaz buluşlarımız, gösterişli teknik başarılarımız, gerçekten de bizi yüceltiyor ve geliştiriyorlar mı? Yoksa bunlar, fizikötesi, acınası bir boşluğun, bir ruh sakatlığının yerini tutmak için uydurulmuş şeyler mi? Ay üzerinde yürüdükten sonra, Amerikalı astronotlardan bir tanesinin, herhalde anası olan Dünya'nın, o görkemli makrokozmos içinde ansızın bir küçük küreye dönüşüveren nesnel ve görece görümünden etkilendiği için din yoluna sapması ve gizemci olması, simgesel bir anlam taşımıyor mu? O küçücük küre ki, devrimci Louise Michel'e, can çekişmesini şöyle anlattırmıştır (ki bu can çekişmeden sonra ölmedi kurtuldu): "Her yerden dünyaya bakılıyor, dünya ansızın küçülüvermiş, hatta insan soyunun tek bir ulus olabileceği kadar fazlasıyla küçülmüş"

Evet, uygarlığımız insana Ay'a gitme olanağı veriyor ama yaşama hastalığını sağaltabilmek şöyle dursun, bir nezleyi veya bir sedef hastalığını bile iyileştirmeyi başaramıyor. Bize, yapay bir maddesel refah susuzluğu veriyor ama sonuç olarak, susuzluğu gidermemizi de önlüyor (örnekse, giderek artan ve sıkıntı veren o saç-

ma ulaşım zorluğu yüzünden hafta sonları gidilemez olan sayfiye evleri). Hatta bu uygarlığın, kendi salgıladığı zehirlerden, bireyin, kulak tıkayıp yadsıdığı ama saçma bir akıntıya kapılmış olarak, çaresiz kurban gittiği o toplumsal zehirlerden ölmesi tehlikesi olduğu bile söylenebilir. Oysaki XIX.yy. Doğa'dan, Gökyüzü'nden (teleskopla inceleme dışında) ve büyük küresel felsefe sistemlerinden vazgeçebileceğini düşlemişti. Kararlı biçimde maddeciydi, makineciydi, bütünün zararına bölümü destekliyordu ve biyolojide, tıpta ve genel olarak bilimdeki ilerlemeler, o, insanın ufkunu doldurur ve evreninden yok olan her şeyin yerini tutar gibi görünen ilerlemeler ona hak verir gibi görünüyordu.

Oysa giderek öyle anlaşılıyor ki, bu bilimcilik, hayalci ve kendini beğenmiş, mucizeler beklediği insana duyduğu olumlu ve pragmatik güven açısından neredeyse yürek sızlatıcıydı: Mucizeler gerçekleşti, evet ama insan mutlu değil, çünkü var oluşunun anlamını, zaman ve uzam içindeki kozmik kavramını yitirdi, çünkü Yahudi-Hıristiyan dinler yaşam biçimi olmaktan çok, birer etikete dönüştü, çünkü toplumsal çerçeveler dağılıyor ve çünkü ideolojiler saflıklarını yitirdiler. İnsanın mutlaka, birliğe, evrenselliğe ve dayanışmaya gereksinimi var, hem akılcı hem gizemci tutarlılık gereksinimini karşılayacak bir dünya görüşü özlemektedir. Çağdaş dünyanın çeşitli alanlardaki başarısızlığını belli belirsiz sezinlemektedir ki bu alanlar, bilimle insanın vicdanı arasındaki kopmadan, kaymadan, yaşama hastalığı sorununa, M.de Unamonu'nun 'trajik yaşam duygusu' diye adlandırdığı o duyguya, fizikötesi insanın, yatıştırıcı ilaçlara karşın bir türlü önünü alamadığı o temel iç sıkıntısına kadar, değişir.

A. Breton'un sözünü ettiği o kırılmaz gece çekirdeği, insanda, yitip gitmiş köklerinin, insanlığın belleğiyle akraba olan akıldışı, gizemci kimliği ve kolektif bilinçsizlik ile aydınlık, bilinçli ve güncel benliği arasında gizli bir bağdaşmanın özlemini uyandırır.

O halde işte, özetle, yeni doğmakta olan XXI.yy. insanını Bütün içindeki yerini almaya iten nedenler; insan, o Bütün'ün, bölümlerin birleşmesi olmayıp başlı başına, organik bir nesne oldu-

ğunu öğrenmiştir. Bir Lévi-Strauss'un yapısalcılığı, tıpkı bir Abellio'nun, bir Fritjof Capra'nın fizikçi ya da bir Einstein'ın "Weltanschauung"u veya dünya görüşü gibi, bu birlikçi yaklaşımın dışavurumlarıdır. Bu yaklaşım, toplumumuzda yeniden, acı veren bir gereksinmeye dönüşmüştür ve hâlâ mesih'ini veya guru'sunu beklemektedir. Bir Kadın uygarlığına doğru gidiyor olduğumuzdan, başı çekecek bu kişinin de kadın olması olasılığı yabana atılamaz. Bu kadın, "bağdaştırılamayanlar"ın: Doğa ve mantık, akıl ve ruh, ruh ve beden, adalet ve hayırseverlik, gizem ve bilimin... bağdaşmasını gerçekleştirecektir.

İlgi çekici bir noktaya parmak basmak gerekirse astroloji, tarih boyunca hep, toplum yapısının dağıldığı ve kültür değişimi olduğu zamanlarda yeniden su yüzüne çıkar. Zaman boyunca sürekliliği, olumlu değerinin güvencesi olarak bizce yeterli görülmeliydi.

Demek oluyor ki, şahane yıldızlar Sanatının, R.Abellio' ya göre, "dünya sisteminin tam bir eytişimsel görünümünü veren "bu sanatın, "konusu insan olan tüm bilimlerin ve fizik bilimlerinin tamamlanmış yapısal örneği gibi ve tamamlanmış yapı bu bilimler tarafından deneysel yoldan bulunmuş tüm kısmi yapıları da içerip yönlendirdiğinden, onların içkin ruhu gibi görünen" bu sanatın, günümüzde yeniden canlanması bir rastlantı değildir.

Astroloji, bu geçiş döneminde çekici bir evrendoğumu temsil eder. İnsanın aynı zamanda hem ruhuna, hem aklına seslenerek ondaki yücelme gereksinimini giderir. Hem bilime, hem dine katkısı vardır: Bilime, aklın ve mantığın isteklerini yerine getirmekle (neden söz ettiklerini bilmeyen usçu karşıtları ne derlerse desinler); din duygusuna da, bir tür kamutanrıcılık (panteizm) aracılığıyla, insanı, kökeni ve çevresini saran evrendeki yeriyle barıştırmak yoluyla katkısı olur. İşte usçuları kaygılandıran, bu değerli bireşimdir! Bu barışma, Kova çağında gerçekleşecektir ve bu çağ- gerçi fırtınalı ama pek coşkulu bir geçiş aşamasından sonra, yavaş yavaş ama iyice yerleşeceğe benziyor. Kova burcuna geleneksel ve simgesel olarak astroloji alanının ... ve aynı zamanda da uzay araştırmacılığının bağlandığı Uranüs'ün egemen olması, ne rastlantı de-

ğil mi? Çünkü, unutmayalım ki Uranüs'ün kökü, Yunanca "gök "anlamına gelen ouranos'tur. Gerçi mesihçilik yapmak istemeyiz ama biz, bunun, öylesine, sıradan bir rastlantı olmadığına ve astrolojinin yakın gelecekte hakkı olan yeri alacağına inanıyoruz. Bunun belirtileri bugünden kendini göstermeye başlamaktadır.

II

ASTRORUHBİLİM, DÜN, BUGÜN VE YARIN RUHUN ANAHTARI GEZEGENSEL TİPOLOJİ

"Evrenin her yerde gösterdiği dayanışma, sonuçların (bu olası ruhsal-kozmik karşılıklı ilişkilerin sonuçları) olumlu çıkacağı ve falbilim ve fizyonomi okuma biliminde olduğu gibi, astrolojiden de, şarlatanların gevezeliklerini uzak tutacağı varsayımını getirir.

Eğer eski astrolojik karakter sınıflandırmalarına dönülürse, bunların çağdaş morfoloji ve fizyonomi okuma biliminin vardığı sonuçlar ile yaklaşık bir uyum sağladığını görmek, insanı şaşırtacaktır(...) Astrolojik tiplerin hazırladığı ilk bireşimlerde, en azından geçen yüzyılda İnsan'ın somut bilgisini, olmayacak yetenek sistemleriyle doldurmuş olan dar çerçeveli ruhbilimen çok, gerçek bir karakterolojiye yakındır bu sınıflandırmalar."

E.Mounier*(Traitè du Caractère)*

Bu insan tipolojisinin temel değerinin böyle, savaş sonrası

Fransız felsefesinin en seçkin kişilerinden biri tarafından tanınması(daha sonra hazırlanan ve astroloji adına olumlu çıkan istatistiklerden çok önce) kuşkusuz astrologların kulağına tatlı gelir. Bununla birlikte astrologlar, bu türden bilim kuramı görüşlerinin, ötekiler, Balzac, Goethe, Kepler veya A.Breton'un görüşleri gibi, genellikle batı kültürümüzün bağrında fazlasıyla gizli nitelikte kalmasına üzülürler. Örneğin, üniversite profesörlerinin, astrolojiyi "kişilik bilimi" ilan ettiklerini ve sonuçlarının inceliği açısından onu klasik ruhbilimden önceye aldıklarını -veya üstün tuttuklarını bilen kim var ki?

Bununla birlikte gene de bildiğimiz en eski karakter sınıflandırması Hippokrates'(İ.Ö. V.yy.'da yaşamış Yunan hekimi)inki olarak kalmıştır: sırasıyla sinirli, fazla kanlı, lemfatik ve safrası bol tiplerin karşılığı olan Toprak, Hava, Su ve Ateş. Gezegensel karakter biliminin, bu eskiçağ sınıflandırmasıyla pek sıkı ilişkisi vardır çünkü astrolojik tipler şöyle dağılmaktadır:

Toprağın ve sinirli yaradılışın karşılığı, Oğlak'ın temsil ettiği Satürn tipi ve Başak burcunun temsil ettiği Merkür tipidir ki bunlar, 'kuru' ve 'soğuk' temel ilkelerine dayanırlar.

Ateş öğesine -safrası bol, hırçın yaradılış Uranüs tip Kova , Güneş tipi -Aslan ve Mars tipi Akrep ve Koç bağlıdır ki bunların da temel ilkeleri kuru ve sıcak'tır. Unutmayalım ki bu pek eski tipoloji, insanları sınıflandırmak için yürütülen çağdaş araştırmalarda tüm değerini bulur; bu araştırmalar, biyolojik, ambriyolojik, morfolojik verilerden yola çıkarak yapılır ve sınıflandırma, sonsuz düzenleyici ilkelere dayandırılır, sıcak ve soğuk gibi, kuru ve nemli gibi ki bunlar da sözcüğün tam anlamıyla insanların huylarını betimler: lenf, kan, safra (öd), kara safra. Günümüzde, Le Senne, Heymans, Jung, Dr Corman vb.ninkiler gibi tüm ruhsal-fizyolojik sınıflandırmalarda, bu temel ilkelere rastlanır.

Hava öğesi ise kanlı tipin karşılığıdır ve burçkuşağında Yay veya Terazi ile temsil edilen Jüpiter ve Venüs yıldız tipini betimler.

Hippokrates'e göre, lenfatik tipi niteleyen Su öğesine gelince onu da Neptün tipinde Balık -veya Ay tipinde-Yengeç buluyoruz.

Şimdi bu gezegensel tipleri daha ayrıntılı olarak ele alalım. Örneğin, katıksız Aslan'ın temsil ettiği Güneş tipini inceleyelim. Ayırıcı özelliği, bir Ben ideali olan, kişiliğin birleştirilmesi eğilimidir, çünkü içinde, insanın, bilinçsizlikten ve dağınık "yaşamsal" etkinlikten, düzenceye sokulmuş bir bilincin etkinliğine geçmesine olanak sağlayacak gücü taşır. Bu da aynı zamanda hem bir gerçek kavramını hem de ahlaksal bilinci içerir. Bir kez birleştirilmiş ve merkezleştirilmiş olan bilinç hem kendine egemen, hem de insan toplumuyla iyi bütünleşmiş (toplumsal kavram) bağdaşık (homogen)ruh olarak, yaratı yeteneğine sahip bir ruhsallığın itici gücüne dönüşecektir.

Güneş etkisi bir bakıma öteki gezegensel etkilerin bireşimi olduğundan, ona, akıl yönünden, Merkür'lünün canlılığını, Satürn'lünün derinliğini, Jüpiter'linin örgütleme duyusunu ve belki de üstelik, Venüs'lünün sanatsal etkinliklere eğilimini yakıştırmak akla yakın gelir. Sonraki kuşaklara geçebilecek gerçekten büyük bir iş yapmak, güneşin güçlü etkisi olmaksızın gerçekleşebilir görünmüyor, ki bu da albay Castant'a, az çok karamsarlık ile, şöyle dedirtmiştir:"Ne yazık ki güneş tipine insanlıkta pek seyrek rastlanır. Çağımızda, ikincil tiplerin karışmasıyla zayıflamış ve derecesi düşmüş kişilikler dışında, ortaya çıkmamaktadır. Bunun içindir ki dünyanın etkisi rakipsiz olarak kendini duyuruyor ve güneşin aydınlığından yoksun kalan insanlar karanlıkta dolanıyorlar." Gerçekten de bu güneş tipine ötekilere oranla çok daha az rastlanıyor ve nedeni de açıklanamıyor. Belki de, yüzyıllardan beri Hintlilerin demir çağını o karanlık Kali-yuga yaşayageldiğimiz için, soylu değerler ortadan silinmiştir? Ama bu, bizi konu dışına sürükleyebilecek bir başka sorundur.

Güçlü bir çekici manyetizmâ ile donanmış olan güneş tipine yanaşmak pek kolay değildir, çünkü asık suratı, başkalarında bir aşağılık duygusu yaratma eğilimindedir. Venüs'lü kendine çeker ve baştan çıkartırken Güneş'linin, çekimi, üstüne üstlük kendini "zorla kabul ettirir"

Duygusal yaşamına gelince, ideali pek yüksek olduğundan, ge-

nellikle, bu gururlu kusursuzluk merakını giderme olanağını bulamayacaktır; ve denebilir ki toplum yaşamındaki yükselme olanakları geniş olmasına karşılık, duygusal yaşamı her zaman pek mutlu geçmeyecek ama buna da özsaygıyla katlanacaktır. Aslan burcu kadınları - veya güneşi egemen olan kadınlar için bu, daha da geçerlidir: Bu gibiler çok zaman bir yanda dediği dedik ve kusursuzluk meraklısı bir ödün vermezlik ile, öte yandan başkalarının buyruğu altına girme çağırısı olarak dişilikleri arasında sıkışıp kalırlar. Bu olgu kuşkusuz Mars'lı kadınlar -Koç veya Akrep değerine sahip olanlar için de geçerlidir, ne var ki onlarda gerilim, bir Ben İdeali'nden çok, basit bir güçler ilişkisinden doğar.

Güneş insanı, önder olmak, geniş kapsamlı işlerin yönetimine geçmek yeteneğiyle donanmışa benzer. Her yerde basın grubu patronu, banker veya büyük işletme genel müdürü olarak rastlanır ona. Ama doğuştan bilimsel, yazınsal veya sanatsal verilere (özellikle de, Güneş-Jüpiter kavuşumunun ortanın üzerinde göründüğü resim) sahip olabilir ve politika alanında, kendine... aslan payını ayırdığı Oğlak'ın yanı başında, yönetim çevreleri için doğmuştur!... Koç ve Akrep ile, onu çok zaman olağanın dışına çıkartan büyük bir yaşamsal güç ile donanmış olarak, olağanüstü çalışma yeteneğini kullanmada aşırıya kaçma eğilimi gösterir ve bunun için kalp damara değgin kazalara karşı duyarlıdır. Güneş'in kalbi yönettiğini ve bu savın, güneş lekelerinin artış dönemlerinde kalp kazalarındaki artışın gözlemlenmesiyle doğrulandığını da unutmayalım.

Eğer doğum Güneş'inin aspektleri pek kötü ise, Güneş insanı büyüklük hastalığı (megalomani)na, kendine aşırı değer verme tutkusuna yakalanabilir, ya da onu çekilmez ve kibirli bir insan yapan, yersiz bir gurur sahibi olabilir. Tıpkı hiç değişmeden, her akşam onu, batmak ve görkemini yitirmek zorunda bırakan Güneş'in yörüngesi gibi, uyumsuz Güneş insanı da, yaşamı boyunca aşırı günah -özellikle de kibirinden ötürü işlediği için, yolun sonunda yıldızının acınası bir biçimde sönmesi tehlikesiyle karşı karşıyadır. Yaşamını keder içinde sürgünde tamamlayan Napoleon için de, halkın yuhaları arasında, idam edilen ve ölüsü sokaklarda sürükle-

nen Mussolini için de böyle olmuştur.

Fizik açıdan Güneş insanının, çoğunlukla belirli bir parıltısı vardır. Yüzde uyum, gözlerde parlaklık (Bonaparte için "sadece gözleri büyük bir adam olduğunu haber veriyordu" demişlerdir) pürüzsüz, geniş alın, çok zaman kartal burun, apollo'vari bir gövde, narin, şık. Soylu ve gururlu bir duruş, uzak, ağırbaşlı, yüksekten bakan ve tiyatrovari... Genel bir seçkinlik, soyluluk, genişlik ve güven izlenimi. Le Senne karakterolojisi uyarınca Güneş insanı, bir tutku insanı yani bir İkincil-Eylemci Heyecanlı insandır. Napolèon I, bu tipin pek iyi bir temsilcisidir.

Örnek olarak Güneş insanını gördük. Aynı ayrıntılı analiz, öteki gezegen tipleri için de yapılabilir. Her gezegen, duruma göre bir veya iki burcu da "yönetir" Örneğin kişi eğer Satürn'lü ise (böyle olmak için çeşitli astrolojik olanaklar vardır), ilke olarak başat(egemen) burcu Oğlak veya Kova, hatta kimi zaman, eğer Satürn doğum sırasında bu gezegenin" coşkuda" olduğu yani değerlendirilmiş olduğu Terazi burcunda ise, Terazi bile olabilir. Mars, Koç ve Akrep'i yönetir, Venüs, Boğa ile Terazi'yi; Uranüs'e gelince o, Kova'nın yönetici gezegenidir ve bir olasılıkla Oğlak burcunu da birlikte yönetir. Bunun tersine, Oğlak'ın baş yöneticisi Satürn de aynı zamanda Kova'yı yönetir. Jüpiter'e gelince, onun "konut"u Yay burcudur ve ek olarak da Balık'tır; ama Balık burcunun asıl yöneticisi, Neptün ve ek olarak da Jüpiter'dir. Son olarak, Merkür hem Başak, hem İkizler'in yöneticisidir çünkü bu erdişi (hem erkek, hem dişi) gezegen, İkizler burcuna bağlanır ve Başak da herhalde analitik ve rasyonel zekâ ile bağdaştırılan, Ceres(Demeter) ile ilişkilidir ve buna karşılık Merkür de, İkizler insanının tipik özelliği olan Bilgi'ye ve birleştirici, sentezci ve seçmeci zekâya bağlanır.

Daha çok yeni, ancak 1930'da varlığı bulunan Plüton için, astrologlar, gerek gezegenin varsayılan simgeselliği ile Akrep burcu arasındaki benzerliklerden, gerekse adıgeçen gezegene adını vermeye yol açan garip tarihsel rastlantılar dolayısıyla (bu bölümün sonuna bakınız), Akrep burcu uygun görülmüştür. İyi'nin Kötü'ye ve tersi dönüşümünün, yeniden yapmak amacıyla yıkmanın (Re-

form'cuların gezegenidir bu), Ölüm'ün ve Kurtuluş'un ve unutmayalım ki bir de cinselliğin gezegeni olan Plüton'un konutuna dönersek, bu gezegen bana Akrep burcu ile de bir dereceye kadar ilişkili görünüyor; bununla birlikte, özellikle Almanya'da ve A.B.D. de, Plüton-Koç bağlantısını savunan bir okul da var. Bilgilerimizin bugünkü ışığında, tarihte geriye yeterince gidilemediğinden henüz bir karara varmak olası değildir.

Yeni doğanlara, yükselen gök cisimlerine göre uygulanan tüm gezegensel simgeciliği burada gözden geçirebilirdik ama bu bizi fazla uzaklara sürükler. Bu konu ile ilgelenen okuyucu, özellikle bu konuya ayrılmış yapıtlarda son derece ilginç karakter tanımlamalarını bulabilecektir.

Bizim burada dikkati çekmek istediğimiz nokta, klasik astrolojinin tanımladığı biçimiyle, gezegen tipleriyle onların karşılığı olan fizik, morfolojik tipler arasındaki -ta çok eski zamanlardan beri belirlenmiş olağanüstü uyuşumdur. Bu uyuşum, fizyonomi okuma(fizyogonomoni) veya biçim- ruhbilim(morfopsikoloji) olarak adlandırılan bir bilimin doğmasına yol açtı ve karşılıklı ilişkiler, E.Mounier'nin 'Traité du caractère'*(Karakter incelemesi)* kitabında belirttiği gibi, gerçekten şaşırtıcı çıktı.

Çünkü eğer biçimruhbilimsel sınıflandırmaya göre birkaç tip ele alacak olursak, Hippokrates'in sınıflandırması üzerine kurulmuş olan, Le Senne'inkinin, özellikle Dışadönükler/İçedönükler(bunların içinde de altgruplar yaratır) karşıtlığı eksenine dayandırılmış Jung'unkinin, Dr.Corman'ınkinin *(Manuel de morpho psychologie),* tümünün de genel olarak, birbiriyle eş anlamlı iki ölçüt çevresinde kurulduğunu görmekteyiz: Çekinikler/Açıklar ve Stenikler/Astenikler. Asıl ilgi çekici olan da bu çeşitli yaradılış tipleriyle Burçkuşağındaki burçlar arasındaki eşdeğerliktir. Örneğin, Dr.Corman'ın açıkları, Venüs'lüler, Ay'lılar, Jüpiter'liler ve Neptün'lüler arasında bulunur ve daha çok, dışadönük bir Jung tipin karşılığıdır. Bununla birlikte, Neptün' lüler ve Ay'lılar arasında, ortak başat gezegene göre, pek çok apatik (gevşek) içedönükler bulunur ve bunların tümünün de ayırıcı niteliği, dokularının dolgun (suyla mı?), yu-

muşak olması, kas yapısında zayıflıktır-Mars'lının güçlü, dolgun veya Satürn'lünün kuru kas yapısının tersine, kısacası, bu tipler edilgenlikleriyle ve az çok içedönük, hayalci veya gizli duyarlılıklarıyla ayırt edilirler.

Biçim-ruhbilimin çekinikleri ise çok zaman, sinirli veya safrası bol tiplerdir ve Mars'lı veya Satürn'lü tipine, kimi zaman da Merkür'lüye ve Jung'un içedönük tipine uyarlar. Bunlara Oğlak'lar, Akrep'ler(arasıra Koç'lar) arasında rastlanır.

Stenik açıklar sinirlilerdir ve Le Senne'e göre de coşkulular veya öfkelilerdir. Yay ve İkizler genel olarak bu kanı bol tipin temsilcisidir. Tipik bir astenik çekinik ise bir tür kompleksli ve boyun eğmiş Satürn'lüdür.

Bu düzeyde usçuların astrolojiye karşı çıkardıkları en küçümser sitemle karşılaşıyoruz: "Tüm bu kargaşanın akıldışı üzerine, en katıksız boşinanç üzerine, bunların gerektirdiği olanca ilkel nitelikle birlikte, kurulu oluşunun kanıtı, astrolojiye özgü dilinizde putatapar ve mitolojik terimler kullanmanızdır... Mars'ınızın Ay'ınız üzerinde olduğunu ciddi ciddi nasıl söyleyebiliyorsunuz? (Sözkonusu olan, bu iki gökcismi arasındaki kavuşumdur.) Astrolojinin azbuçuk tüm akıla dayanma savları, bunca ilkellik karşısında çökmektedir."

Evet, iyi bulmuşsunuz ilkellik sözcüğünü diye yanıtlardım onları, ama soylu anlamında; bir kökenden gelmesi anlamıyla, yoksa aşağılayıcı anlamıyla değil. Gerçi, Venüs veya Afrodit'in Eskiçağ'da Aşk tanrıçası olduğu ve astroloji alanında da güzelliği, duygusal yaşamı, serüvenleri, eğlenceyi, oyunları simgelediği doğrudur. G.Bachelard'ın verdiği burçlarkuşağı tanımlamasını anımsayalım, ona göre Burçlarkuşağı(Zodyak), "çocukluk çağındaki insanlığa uygulanan Rorschach testidir" O halde insanlık, daha ilk zamanlarından, duyarlığını gökyüzüne yansıtmıştır ve çünkü astroloji, Yunan felsefesiyle mitologyasının (ve her birimizde yaşayan ana mitologya örneklerinin) kavşak noktasıdır. Çağdaş psikanaliz, Jung'un ünlü toplu bilincinin yapıcı öğelerini yeniden bulmaktan ve doğrulamaktan öte bir iş yapmış değildir.

Sözü A.Barbault'ya bırakalım: "Hiç kuşkusuz kendini her türlü

eleştirinin dışında bulabilmek için istatistik açısından denetimi yapılmış olan ilah-gezegen ilintisini doğrulamak yetmez; bu usçu eleştiri ancak mitosçu düşüncenin derin kapsamını incelemekten kaçınarak, mitos'ları çizgidışı bir hayal gücünün rastgele ürünü ile bir tutacak bir modası geçmiş görüşte kaldığı ölçüde değer taşır. Oysaki, ruhbilimcilerin derin bir tepkisi, giderek daha geniş ölçüde, mitologyayı, topluluk ruhunun derindeki gerçeklere değebilecek ve insanlığın en temel değerleriyle birleşebilecek nitelikte bir şiirsel yaratısı olarak göstermektedir. O halde eğer mitologyanın yerleştirdiği ve gerçekte kusursuz birer insan tipini simgeleyen büyük ilah tipleri, Merkür-Mars-Venüs, bu eski tanrılar, çağdaş ruhbilim sınıflandırmalarının etiketleri ardında yaşayageliyorlar ise biz ne yapabiliriz ki? İnsan yaradılışını tanımakta ozan, bilginden önce davranmış, insan yaradılışı düşünülmeden önce, duyumsanmış(duygularla algılanmış), çünkü mitos, dünyanın önceden tanınmasından öte bir şey değildir... Her ne ise, şurası bir gerçek ki daha çok eski zamanlardan, Burçkuşağında kimi gezegenlerin aldığı konum ile bunların insan üzerindeki bedensel ve ruhsal etkileri arasında bir yaklaştırma gerçekleştirilmiş ve bu da, astrosimgesel malzemesini, insanlığın çıktığı o çok eski ve masalsı temelde bulup almıştır."

Klasik oyun yazarlarımızın dediği gibi, "gerçeğin kimi zaman gerçekte olamaz gibi göründüğünü" kanıtlamak için, mantık dışı gibi görünen şu şaşırtıcı olguya dikkati çekelim: Satürnötesi gezegenlerin adları bile, rastlantıyla hiç ilişkisi yok gibi görünür, çünkü simge olarak, adlarını taşıdıkları tanrılara tıpatıp uyarlar. Örneğin, 1930 yılında, Plüton'un bulunduğu sıradadır ki radyoaktiviteye egemen olmak amacıyla, atomun parçalanması araştırmaları, fizik bilimini çağdaş evresine sokmuştur. (Radyoaktivite ile ilgili kazaların -örneğin Çernobil, Plüton'un uyumsuzlukları ile bir bağlantısı olması ilginç değil mi?)

Gezegenlerin adlarıyla simgeledikleri arasındaki bu şaşılası hatta mucivezi denebilecek, "nedensiz"-benzerlik, tek değildir. 1781 yılında, Fransız Devrimi'nden kısa süre önce bulunmuş olan

Uranüs Yunanca gök anlamına gelen Ouranos'tan ilerleme anlayışının, özgürlükçü devrimin, aynı zamanda da hava gemiciliğinin ve uzay araştırmasının, doğrulanmış simgesidir. Neptün'e gelince, deniz tanrısıyla 1846'da, bu gezegenin bulunduğu dönem arasında herhangi bir bağ ilk bakışta göze çarpmaz ise de, kimi olayların aynı zamana rastlaması insanı elde olmadan şaşırtıyor: Neptün, gizemcilik ve sosyalizm ile ilişkilidir; oysa, Papa Pius IX'un,' *Divinae revelationis factum* 'adlı papalık genelgesiyle o tarihsel vahiy olgusunu ilan etmesi, 1846 yılına rastlar. Sosyalizme gelince, 1846 yılına, Proudhon'un, Karl Marx'ın, iki yıl sonra, 1848'de yayınlanacak olan ünlü Komünist Manifesto'suna bir giriş niteliği taşıyan yapıtı *(La philosophie de la misère*-Sefalet felsefesi) damgasını vurmuştur. 1848 ise hemen hemen Avrupa çapındaki devrimin yılıdır. Oysaki Neptün, işte, büyüme, genişlik kavramı aracılığıyla, kozmopolitlik demektir!...

Bu nesnel rastlantı (Barbault'nun deyişiyle), burada da mitologya değerlerine başvurmayı doğrulayan bir olgudur... Pascal'dan alıntı yaparak, şöyle de diyebiliriz, "Evren'in öyle nedenleri vardır ki, Mantık, bunları bilmez"

III

BİLGİSAYAR MUCİZESİ VE BELASI

"Geometri zekâsıyla ince zekâ arasındaki fark: Birinde (geometri zekâsı) ilkeler dokunulabilir niteliktedir ama ortak kullanımdan uzaktır; bunun için de alışık olunmadığından, başlar o yöne çevrilemez: ama eğer biraz çevrilebilse, ilkeler olduğu gibi görülür ve insanın gözünden kaçamayacak kadar büyük olan bu ilkeler üzerinde yanlış düşünebilmek için kafanın çalışmaması gerekir.

"Ama, ince zekâda, ilkeler ortak kullanımdadır ve herkesin gözü önündedir. Ne başını çevirmek, ne kendini zorlamak gerekir; sadece gözün iyi görmesi yeter ve gerçekten iyi görmesi: çünkü ilkeler öyle dağılmışlar ve sayıları o denli çoktur ki aralarında mutlaka gözden kaçanları olur. Ne var ki bir ilkenin gözden kaçması, yanılgıya götürür; bu yüzden de tüm ilkeleri görebilmek için keskin görüşlü ve sonra da ortak ilkeler üzerinde yanılmamak için kafası çalışır olmak gerekir. O halde geometricilerin tümü de eğer gözleri iyi görüyorsa, ince zekâlı demektir, çünkü bildikleri ilkeler konu-

sunda doğru mantık yürütürler: ve ince zekâlı kişiler de görüşlerini geometrinin alışılmadık ilkelerine ayarlayabilirlerse geometri uzmanı olabilirler."
Blaise Pascal *(Pensées et Opuscules)*

İnce zekâlı Pascal'ın bu dahice ayrımı, bilgisayar sorununu pek güzel aydınlatmakta. Şimdilik, sadece şunu belirtelim ki, yargı veya analiz konusundaki bu ayrım, pek çok düşünsel sapmanın ve sayısız yanlış sonucun kökünde yatmaktadır...ve hem de oldukça yüksek düzeylerde. Amerika Birleşik Devletleri'nde Carlson'un yaptığı ve astrolojinin hemen yadsınmasıyla sonuçlanan deneyim, benim gözümde, işte sahte ölçü kriterlerini getiren, incelik anlayışındaki boşluk ile lekelenmiş bulunmaktadır. Ne var ki hemen hemen her gün, Profesör Turnusol gibi, bilgilerini göreceleştirmeyi ve onları ortak Bilgi sarnıcına katmayı beceremeyen "uzmanları" veya konuyu iyi bilenleri tanımak, okumak veya dinlemek olanağını buluyoruz, bunlar, sağduyu yönünden sakat ama sakat oldukları derecede de ödünsüz, anlaşılmaz ve öğretsel bir dil kullanan bilginlerdir. Öte yandan, kimi insanların akıl yönünden o ince zekâ ile donatılmış olmakla birlikte hiçbir düzenceye veya düşünsel çizgiye, içgüdülerini yapılaştıracak hiçbir mantık yürütme eğitimine sahip olmayışları da acınacak bir durumdur. Bunlardan birinci grup, genel olarak aşırıya kaçma -veya kendini beğenme yüzünden günah işlerlerken ikinci grup ise otoriteden yoksundur. Çünkü ince zekâya, biçimini ve dolayısıyla, otoritesini veren, eytişimin yardımcı olduğu sistem anlayışı veya geometridir, eğitim ve bilgilenme (özellikle de üniversitelerde geliştirilen ve öğrenilen şeyler) dir. Bunun içindir ki genel olarak, otçudan çok hekime, falcıdan çok gelecek bilimiyle uğraşan fütürologa önsel olarak saygı duyulur. Bununla birlikte, ince zekâ sonradan edinilmez bir veridir. Bundan da sayısız "akıllı"- hayır, kültürlü ya da bilgiyle tıkabasa doldurulmuş, filler gibi mantık yürüten budalaya rastlamaktayız.

Aklın bu ayrımı üzerinde bunca durmamın nedeni, temel önem taşımasıdır. İdeali elbette herkesin doğru oranda her ikisine de sa-

hip olmasıdır, -ne yazık ki bu gerçekleşmez. Ama türdeşleri üzerinde onlara bir üstünlük verecek bir meslek seçmiş insanlar (ruhbilimciler, hekimler, sosyal yardım görevlileri, astrologlar, psikanalistler, daha birçokları) sözkonusu olduğunda, söylemenin gereği yok ki bu eksiklikler ve boşluklar, başkası üzerinde olumsuz etki yaratabilir. Bir sorunun çeşitli yönleri arasında ince bir bireşim yapabilecek ve uzmana, kendisine danışan kişiye, durumu en iyi biçimde nasıl sunabileceğini fısıldayacak olan bu ince zekâ, gerçekten de çok önemli ve vazgeçilmez olacaktır.

Gel gör ki, her olaydan, BENZERSİZ yönünü bulup ortaya çıkartacak olan ve insanlarda zaten görece olarak az bulunan bu zekâ ve mantık yürütebilme ikilisi, elbette ki bilgisayara özgü değildir. En azından, her gün dev adımlarıyla ilerlemesine ve hiç kuşkusuz henüz, varacağı doruk noktasına varmamış olmasına karşın, telematikin bugünkü durumunda, değildir.

O halde XXI. yy.'ın bütünleyici parçası bilgisayarı da hesaba katmalıdır. Onun kendi halindeki atası belki de Pascal'ın tasarladığı mekanik hesap makinesiydi, ki, gözlemleneceği gibi, Kleopatra'nın burnu konusunda, kapsamlı görüşler üretmekle yetinmiyordu. İngiliz Babbage'ın elektronik hesap makinelerinin büyük ilkelerini belirlediği 1812'den bu yana, bu alanda, araştırma köprülerinin altından çok sular aktı ve I.B.M. 1964 yılında, bugünkü bilgisayarlarımızın babası olarak kabul edebileceğimiz, ilk entegre devreli bilgisayarını (IBM 360) çıkardı. Bu arada astrolog, bu önemli buluşun pek seyrek görülen ve olağanüstü anlamlı bir görünümü ile aynı zamana rastladığına parmak basacaktır: 1962, Uranüs (ince teknikler, elektrik ve özellikle elektronik) ve Plüton (yaratılar, maddesel güç)un Başak'ta (Boğa ile birlikte tam bir rakamlar ve...minyatürleştirmeler burcu (bilgisayar bit'leri!)kavuşum yılıdır. Üstelik, yılın ortasında, Jüpiter (gelişme) ve Uranüs arasında güzel bir üçgen oluşur. Ocak 1975'te -Jüpiter ile Uranüs arasındaki bir aspekt sırasında Altair kişisel bilgisayarının (Amerikan MITS şirketinin) ortaya çıkmasıyla anlamlı bir olay yer almış ise de, bu iki gezegenin 1983'teki kavuşumunu beklemek gereke-

cektir, artık günlük yaşama giren elektronikin karşı konulmaz atılımına tanık olmak için.

Bu, teknik ilerlemede ve toplumsal alanda atılmış son derece büyük bir adımdır, çünkü sonsuz hizmetler vermektedir. Ancak bu çağdaş ilahların da sınırını bilmek ve onları her derde deva gibi sunmamak, birer gereç gözüyle bakmak ve özellikle de başımıza çıkartıp efendimiz yerine koymamak gerekir.

Her türden bilgisayarın inanılmaz gelişmesi, kuşağımızın astrolojiye karşı giderek artan tutkunluğuna hem eşlik etti hem de yardımcı oldu, çünkü bunlar, bu insan konulu bilimin matematik, gökbilimsel ve değişmez kurallara bağlı oluşu oranında, tema analizlerinin sistemli bir biçimde hazırlanmasına olanak sağlıyordu. "Astrolojiyi eğlenceli veya büyüleyici, ciddi bir incelemeye değer veya bir yedek inanç kaynağı bulan Amerikalıların sayısı, bu azınlığı toplumsal bir olguya dönüştürmüştür." İşte 21 Mart 1969 tarihli *Time Magazine*'de çağımızın büyük bir Amerikan astroloğunu, Caroll Righter'i konu almış bir makale, böyle yazıyordu. *Time* dergisi şu rakamları vermekteydi: Amerika'da 10 000 meslekten astrolog ve 575 000'de amatör astrolog. Bu tutku bugün evrenseldir ve yükselen burcunu -ve elbette ki dolayısıyla, güneş burcunubilmeyen kişi sayısı her gün azalmaktadır. 1987 sonunda bir Alman dergisi, yayınlanan bir soruşturmada Almanya'da her iki kişiden birinin "Astroloji'de doğru bir şeyler olduğunu" düşündüğünü, her üç kişiden birinin ise Astrolojiye tümüyle inandığını yazmıştı. (Bu arada şunu da belirteyim ki ben bu "inanmak" teriminden nefret ediyorum, çünkü ister istemez bir inanç tazelenmesini akla getiriyor, oysaki sözkonusu olan, bir bilgiye düşünsel olarak katılmaktan ibarettir...) Öte yandan, Fransız haftalık *Express* dergisinin yaptığı bir zemin yoklamasından şu sonuç çıkıyor: 16-24 yaş arası kuşağı, Astrolojiye giderek daha çok merak sarıyor, ki bunda şaşılacak bir şey yok, çünkü gençlik, belirli bir nüfus içinde geleceğe karşı en duyarlı öğedir. XVII.yy.'da yadsınmasıyla atılmış olduğu underground(yeraltı)dan çıkan Astroloji, böylece günümüzde gerçek bir toplumsal ve kültürel olguya dönüşmüştür. İyi günde, kötü

günde ve ne yazık ki çok zaman da kötü günde!...

Kabul etmeli ki bilgisayar, Astroloji'nin en gösterişli desteklerinden biridir. "Kağıt yıldız falı" kullanım kolaylığından ucuzluğuna, ayrıca da falını öğrenmek isteyenin utanıp sıkılmasına meydan vermeyişine, kimliğini açıklamaya gerek kalmadan gazeteden kişiliğine uydurulmuş yıldız falını aramasına varıncaya dek, kimi üstünlüklere sahiptir. Ama işte sorun da bu ya, gerçekten de, buradan öğreneceği kişiliğine uydurulmuş bir tahmin midir ki? İlk bakışta, Astroloji tüketicisi böyle sanabilir, çünkü bilgisayara verecek olduğu bilgiler tümüyle ona ait, kişisel bilgilerdir: Onun doğum tarihi, onun doğum saati ve onun doğum yeridir verdiği ve bunlar elektronik canavara yüklenecek, görünüşte ısmarlama, ölçü üzerine bir ürünün yapımı için temeli ve verileri oluşturacaktır. Gerçekten de, bu yıldız falında belirlenen o kişinin doğumundaki gezegen konumları doğru olacaktır (eğer program, gerektiği gibi hazırlandıysa ki bu, her zaman gerçekleşmiyor). İşte ısmarlama, ölçü üzerine bu kadarla kalıyor çünkü çeşitli görünümlere (burçlardaki gezegenler, aspektler)bağlanan anlamlar nitelik açısından ayrı ayrı, doğru olsa bile, bunların, organik bir bütün olan kişinin kendine özgü ve benzersiz kişiliği düzeyindeki bireşimi, eksik kalacaktır. Üstelik, bilgisayar, hazırlanan yıldız falında, astrolojik etkenlerin hiyerarşisini tümüyle kaldırır ki astrologların da iyi bildiği gibi, bu etkenler aynı temanın içinde çok zaman çelişik olabilirler. Örnek: Bir tema aynı zamanda hem bir bilinçaltı etkenini (örneğin bir Satürn'lü egemenliği) hem de bir dışadönüklük etkenini (Venüs, Mars veya Jüpiter egemenliği) içeriyorsa, bu etkenlerden hangisi ötekinden öncelik alacaktır? Somut olarak, yıldız falına bakılan kişi hangi alanda içedönük veya dışadönük olacaktır (işinde mi, özel yaşamında mı, dostluk ilişkilerinde mi?) Ancak ve sadece, temanın küresel ve dayanışma içindeki yapısını da katabilen bir tanı, işte o ince zekâyı kullanarak, akıllı, yerinde bir bireşime gidilmesine olanak verir.

Bilgisayara gelince o, ancak bir geometri zekâsına sahip olabilir, hem de bu zekânın, her alandan çok, yetersiz kaldığı bir alanda

yani insan ruhu alanında. Çünkü bilgisayar, ancak ona yüklenmiş olanları geri verebilir tıpkı sözcükleri sadece sıralayan, onları birbirine akıl yoluyla bağlayacak cümle kurma tekniğinden yoksun bir sözlük gibi. Elektronik makinenin dili kısıtlı, iki sayıya dayanan, kesirli bir dildir, "vazgeçilmez parçalarına indirgenmiş kuralsız bir oyun"; tek tek görünümlerin karşılığı olan kısmi anlamların yatay olarak birbiri üzerine dizilmesini sağlar ki bu da P.Couderc'i (yukarıda görüldüğü gibi, astrolojinin can düşmanı) bu tutarsız ürünü, maskara işi olarak nitelemeye yöneltmiştir. Elbette ki astrolojiyi karalamak isteyenler, bilgisayarın zayıflıklarından, makineyi değil de astrolojinin kendisini sorumlu tutmak için yararlanırlar.

'Science et Vie' dergisinin, M.Gauquelin ile birlikte, bilgisayara verilen on tanınmış suçlu üzerine giriştiği denemeler, ünlüdür.

Elbette ki bir sınamanın sonuçları olumsuz çıktığında, bir düzenceyi alaya almak kolaydır. Ama bu düzencenin kurallarına uyulup uyulmadığına da bakmak gerekir. Dr. Petiot'nun, Uruffe rahibinin veya giyotinle idam edilen son kadın olma gibi acı bir ayrıcalığa sahip Elisabeth Ducourneau'nun yıldız falları konusunda , ne denli gülünç sonuçlara varıldığını herkes biliyor: Astrolojik tanılar iyimser olmakla kalmamış ayrıca da, açık söylemek gerekirse, gülünç bir biçimde konu dışında kalmıştır. Peki. Öyle de olsa bu, astrolojinin değerine hiçbir yönden gölge düşürmez, ama bilgisayarın sentetik değil de analitik yönteminden kuşku uyandırabilir. Gene de bilgisayarın temel niteliğini göz önüne alması gerekirken, varılan kararda kötü niyetli davranılmış olması da bir gerçek; çünkü bilgisayar, sözü edilen etkenleri toplamakla yetinir ama aydınlatılmış bir bireşim aracılığıyla "akıllı" bir ayarlamasını yapamaz.

Bilindiği gibi tüm kişilikler az çok karmaşıktır, bir başka deyişle, karşıtlıklardan, çelişkilerden arınmış değildir. Bu nedenle de, olumsuz bir eleştiri yapmak amacıyla, yıldız falında değinilen astro-ruhbilimsel etkenlerden bir tanesini (örneğin. Dr.Petiot'nun horoskopunda, "ürpertici bir duyarlık "taşıyan Venüs'lü niteliğini!) ayırmak ve bunun karşıt tezi olan bir etkeni yok saymak, elde edilen portrenin dengesiz ve dolayısıyla da tümüyle gülünç olması için

yeter; üstelik bu ünlü katilin yıldız falında değinilen, "toplumun normlarıyla iyice bağdaşmış karakteri" meclis üyesi, iyi bir belediye başkanı ve görünürde iyi bir hekim olarak toplum açısından uyum sağlamış etkinliklerine yakıştırılabilir, ki bu etkinliklerin tümü de kişinin olumlu, aydınlık bir cephesinin karşılığı, kısacası, karanlık bölgesi olan Dr.Jekyll yönü yanında, Mr.Hyde kişiliğiydi.

Gerilerde kalmış bu denemelerin yöneticisi olan M.Gauquelin, bu, bilgisayar ile yapılan astroloji karşıtı gösterinin zayıflığını kendi de kabullenmiş olmalı ki, şöyle yazıyor: "Astrolojinin bilgisayara geçmesi bize, bir gök haritası (horoskop)ndan, bir gök haritası iskeletinden hatta daha doğrusu bir iskeletin, aralarında bağ bulunmayan parçalarından da daha azını veriyor."

Bu, en önemlisi olan sakıncaya bir de on örnekten dokuzunda, sözkonusu bilgisayara tam saatler yerine yuvarlak doğum saatleri verildiği (oysaki dört dakikalık bir farkın ele alınan temanın aspektlerinde bir kaymaya yol açtığını biliyoruz), eklenecek olursa, ruhbilimsel doğruluk mucizeleri beklemek mantık dışı olur, insaf sızlık olur!

Bir de, *Science et Vie dergisi* tarafından kuşkuyla karşılanan, Astro-Flash'ın (ki tanınmış suçluların on tanesinin yıldız falı ona verilmişti) yayınladığı yıldız fallarından sorumlu A.Barbault, kendisi, bilgisayarın "üzücü yorumlar"dan kaçındığını, özetle, gerçeği güzel gösterdiğini kabul etmiştir. Halka yönelik, açıklamalı veya kısıtlayıcı bir söyleşi olmaksızın, hangi konuma yerleştireceğini bilemediği, özellikle de bir hekimin hastasını izlediği anlamda izleyemediği adsız, tanınmadık birine seslenilen elektronik yıldız falında bu ihiyatlı davranış, anlayışla karşılanabilir. Ve bireşim olmadığından, bir etkenin değerlendirilmesi de yapılamayacağı için yüklenen metinleri aptalca birbiri ardına toplamaktan öte bir şey yapmayan bilgisayar, bu ihtiyatı göstermek zorunda bırakılmış olmaktadır. Aynı ihtiyat, bilgisayarın amatör astrolog tarafından, hesaplama aracı veya yoruma temel olarak kullanılmasında da salık verilir. Gerçekten de günümüzde kim olsa çok da yüksek olmayan bir fiyat ödeyerek temasının o sıkıcı ve çok zaman da verimsiz he-

saplarından onu kurtaracak bir küçük bilgisayar satın alabilir. Bir yorum kitabı yardımıyla, temasının analizine dalar ve astrolog çıraklığına soyunur. Pekala, buna bir diyeceğimiz yok ama varacağı sonuçlarda, elde edilecek verileri görece kılabilen bir yetkili astrologun yardımı gereklidir. Yoksa, Ev VIII'de, uyumsuz Satürn'ün ona zamansız ölüm getireceğini, eğer bu gezegen ateş burcunda ise ölümün ateşle geleceğini, hava burcunda ise boğularak geleceğini vb... öğrenecek ve korkulardan kaygılara düşecektir. Özellikle de eski el kitaplarında, telaşa verici, kişiyi günlerce uykusuz bırakacak nitelikteki bu yargılardan bol bol bulunur.

Ancak astrolojinin uzun bir süre uygulanması ve gezegensel simgelerin akıllıca özümlenmesidir ki, geçerli bir kişisel analiz yapılmasına uygun zemin yaratacaktır.

Çünkü, bir el kitabı tıpkı metinleri de olan bir bilgisayar programı gibi size hiçbir zaman tüm belirtileri yaşanmış düzeyinde vermeyecektir, bunu akıldan çıkarmamalı. İşte burada astrolog işe karışacak, simgeyi sizin kişisel durumunuza eğer yetkin ise -uyduracaktır. Bunun bilgisayarda sözkonusu olmadığını eklemenin gereği yok!...

Söyleşiden söz ediyorduk, işte bilgisayarın astrolog yerine kullanılmasına karşı eleştiride öne sürülebilecek son bir önemli öğe. Yukarıda, astrolog açısından, temasını daha iyi kavrayabilmek için, kendisinden tahmin isteyen kişiyi olabildiğince doğru biçimde yerine oturtabilme gereğinden söz etmiştik; çünkü, gene anımsatalım, tema, bireyin bir bakıma sadeleştirilmiş, yoğurulabilir veya esnek, biçim değiştirebilir, adeta suda yansımasına benzer bir yansımasıdır. Aynı tema ayrı ayrı çeşitli varoluş biçimleri verebilir, bunlar, birbiri üzerine binmiş birkaç oktavın akorduna benzer. Kişinin özgürlük dozajı, irade dozajı tek sözcükle boyutunun karşılığı olan bu temanın nasıl işlediğini değerlendirmek için, bu karşılıklı söyleşi yaşamsal önem taşır. Hangi hekim, görmeden veya mektuplaşma yoluyla bir hastaya tanı koymaya razı olur ki? Zamanında Astro-Flash sistemiyle kurallara aşırı bağlı (ya da daha az yürekli) astrolog meslektaşları arasında tepkilere, itirazlara ne-

den olan A.Barbault, denemeyi şu biçimde haklı gösterdi: "İki yorum düzeyi vardır. Bir doğum saatinde veya yaşamın belirli bir anında göğün görüntüsü düzeyi vardır. Bir de bu bileşkenlerle bizim aramızdaki ilişkiler düzeyi vardır. Bilgisayar, ham maddenin çıkartılmasına, bir ilk formülün gerçekleştirilmesine olanak sağlar. Birkaç on franklık karşılığında makine, iyi iş görür. Sonrası, yorumcu ile kendisine verilen yorum arasındaki bir ilişki sorunudur. O kişinin gidip bir astroloğu görmesine ve ondan özel bir sorunu için öğüt istemesine hiçbir engel yoktur."

Elbette, belirli bir bakış açısından, astrolojinin biçimini bozmaktan ve onunla karikatürü arasındaki uçurumu daha da derinleştirmekten öte bir işe yaramayan birkaç temel öğe yüklenmiş kimi bilgisayarların tükürdüğü yoksul metin yığınlarına bakınca, şu yüzyıl sonunda vazgeçilmez bir belaya dönüşmüş gibi görünen böyle bir aygıt, gözüpek kötü gelebilir. Ama eğer sorun iyimser gene de gerçekçi bir açıdan ele alınırsa, şunu akıldan çıkartmayalım ki daha iyi, iyinin düşmanıdır ve elektronik temaların (kusurlu bile olsa) böyle çoğalması, kimi yeni katılanların merakını, hatta kimbilir?- yeteneğini uyandırabilir. Her şeyden önce şunu bilmeliyiz ki bilgisayar, astrologların yaşamını değiştirmiştir: Çünkü böylelikle artık onlar için hesap yapma zorunluğu kalktığından, sadece yoruma daha çok zaman ayırabilmekle kalmıyorlar ama -ki bu da astrolojinin gelecekteki egemenliği için son derece önemlidir araştırmaya ve istatistiklere de kendilerini daha çok verebiliyorlar. Bu istatistikler de, zaman kazanmanın olanak verdiği çok sayıda tahmin sayesinde astrolojiye hakkı olan saygınlığın geri verilmesine büyük katkıda bulunacaktır. Benim de 1976'dan beri sadece ve sadece astroloji için programlanmış ama eklemenin gereği yok ki, yorum metinleri bulunmayan!- bir Amerikan bilgisayarım var ki onun dışında meslek yaşamım düşünülemez bile ve o olmasaydı hiç kuşkusuz bugünedek yaptığım çalışmaların birçoğunu başaramazdım. Bilgisayarımın yapabileceği şeyler insanı düş alemine götürdüğü gibi, başdöndürücü de: çünkü birçok şeyden başka, ta İ.Ö. 10 000 yıl öncesine dek giden ve "akış aşağısında" da, İ.S. 10 000 yı-

lında doğacak(mı?) bir çocuğun temasını çıkartmaya olanak veren gezegen durumu hesaplarını içermektedir!...

Sonuç: Bilgisayarın software (yani yazılımı, içeriği)i kusursuzlaştırılabilse bile, bilgisayarın gene de, nitel değil nicel bir "basmakalıp" ürünü, üstelik görmeden ve adsız olarak verirken, nasıl olup da astroloğun becerisinin yerini tutabileceğini anlayamıyoruz. Meğer ki çok zaman ayrılsın ve yıllar boyu, astrolojik parametrelerin tümünü de ve bunların tüm bileşimlerini de göz önüne alarak olabilir durumların toplam -akıllara sığmayacak kadar çok sayısını öngörecek bir metinler ansiklopedisi hazırlansın. Gene de... iskeletin tüm küçük kemikleri böylece yerli yerini bulmuş olsa bile, çeşitli öğeleri arasındaki hiyerarşiyi kurmak için kim düzene koyacak? Sentez ne olacak?...

Bu nedenledir ki bugüne değin zaman yokluğundan, bilgisayar için bir karakteroloji horoskopu hazırlama önerilerini hep geri çevirdim. Başvurana, tümüyle kişisel koordinatlarını göz önüne alarak saati saatine gökcisimleri iklimini vermeyi amaçlayan bir astrolojik tahminler Minitel programı (3615T7J veya ETEISSIER) yaratarak elektronik alanında küçük bir gezi yapmış olsam bile. Böylelikle bilgisayar mucizesi bana, hiçbir gazetenin okurlarına sunamayacağını başarmak olanağı verdi: günün her saniyesinde, kişisel temanın yedi etkenine (Güneş, Ay, Yükselen burç, Gökyüzü ortası, Merkür, Venüs, Mars) oranla tüm gezegenlerin etkisini analiz eden bireysel tahminler çıkarma olanağını. Sonuç? İster istemez ancak okuyucunun doğum Güneş'ini göz önüne alabilen, basındaki tanhminlere oranla yedi kat daha inceltilmiş öngörüler. Elektroniğin öteki mucizesi de kullanan açısından zaman içinde sıçramalar yapma ve 5 Mayıs 1933'teki akızlarının neler olduğunu araştırma ve de aynı zamanda 1997 yazı için bir yolculuk veya düğün ayarlanmasına, bir ev satın alınmasına bir işe girişilmesine veya bir sanat yapıtı yaratılmasına olanak vermektir! Gerçekten de XX.yy. için gök görünümlerinin tamamı, enformatikçi tarafından bilgisayara yüklenmiştir. Bu sonuç ile yarışabilmek için, astroloğun,

kendi çizelgelerinde aramaya harcayacağı zamanı düşünmeli... ama en çok da bunun, her şeye karşın, astrologun varlığını gerekli kıldığını düşünmeli!

Gene bunun gibi, ancak ve ancak bilgisayar, 2000 yılından önce şu veya bu zamanda doğacak hayali bir bebeğin robot portresinin, anında elde edilmesine olanak verir bu da benim telematik programlarımdan 'Parents', (anababalar) gazetesi için gerçekleştirdiğim bir tanesidir.

Kuşkusuz, bilgisayarın veremeyeceği şeyleri, örneğin belirli bir akış altındaki olası senaryoların toplamını ve özellikle de onun kişisel temasının oynayacağı özel senaryoyu, astrolog da kendisine danışana veremez, verebileceğini söylerse bu, yanlış olur, hatta dürüstlük dışı olur. Sadece iklimlere, yaşamın şu veya bu alanındaki belirgin ama çok zaman soyut kalacak eğilimlere değinecektir o da. Astroloji falcılık değildir.

Şahane yıldız sanatı ile satranç arasında bir koşutluk çizmek için, aynı zamanda da bilgisayarın sınırlarını belirlemek için, örneğin şunu belirtelim ki yıllar boyu satranç oyunu alanındaki en gösterişli ve en zor partilerin programlanmış olmasına karşın, makine gene de dünyanın en iyi on satranç oyuncusundan daha zayıf kalır. Çünkü makinenin programları ne denli karmaşık ve kapsamlı olsa da, deha ve yaratıyı içeremez. (Astrolojiyle karşılaştırma gereği kendini göstermekte, hele satranç ile gökcisimsel temalar arasındaki benzerlik apaçık olunca: her piyonun, satranç tahtası üzerindeki yerine göre, kendi yasaları, kendi ilerleme yöntemi yok mudur? Aynı karşılıklı bağımlılık, bir temadaki gezegenlerin akışını da yönetir.)

Böylece, uygulama ve kuram, sanat ve bilim durmadan ve sıkıca birbirinin içine geçmek zorundadırlar: bilim denetler, doğrular, kusursuzlaştırır ve sanat kendine özgü her örneğe her duruma Bilim'in verilerini, yaratıcı bir solukla zenginleştirerek, uyarlar. Günümüzde makine her ne kadar insanı giderek daha geniş ölçüde yutuyorsa da, insanlar arasındaki alışverişin, danışmanın, karşılıklı söyleşinin bulunduğu alanların da varlığının korunup sürdürülme-

si yaşamsal önem taşımakta. Astroloji hiç kuşkusuz bu alanlardan biridir. Bununla birlikte, ben gene de, inatçı biri olarak görünme pahasına, diyeceğim ki, bilgisayar -temaların başatlarını(nazik konu) göz önüne alacak ayrıntılı bir program yüklenmiş- aracılığıyla bir yıldız falı, veya kendini onun yerine koyan basit bir karakteroloji taslağı, yani basit bir yaklaşım, benim gözümde, sorumsuz bir sözde astroloğun üzücü, yıkıcı veya R.K.T. (kimyacıların deyimiyle renksiz, kokusuz, tatsız) bir tahminine yeğdir.

IV

ÇAĞDAŞ DÜNYADA ASTROLOJİNİN UYGULMA ALANLARI

"Filozoflar, gökbilimciler ve astrologlar konusunda susuyorum; bunların insanlar için pek yararlı olan bilimi, dogma ile kendini gösterir, yöntem ile açıklanır, deneyim ile doğrulanır."

Aziz Jérôme *(Saint Jerome İncil'i başında,* Önsöz)

"Astroloji başlı başına aydınlatıcı bir bilimdir. Onun sayesinde çok şey öğrendim ve ona çok şey borçluyum...İnsanlık için bir tür yaşam iksiridir."

A.Einstein

Hiç de zenginlikleri ölçüsünde yararlanılmamasına karşın, çağdaş dünyada astrolojinin uygulama ve kullanım alanları sayısız ve oldukça çeşitlidir.

Söylemenin gereği yok ki, toplumumuz Şahane yıldızlar sanatı'na hakkı olan yeri verdiği oranda o da kendini toplumumuza saydıracak ve yeri doldurulmaz hizmetler görecektir. Ve bu mutlu süreç, işlemeye başlamıştır bile ve gerek dogma düzeyinde fazla-

lıklarından arınmış, gerekse şarlatanlarından ve sömürücülerinden kurtulmuş, gerçek Astroloji giderek hakkı olan yeri almaktadır. Burada bu değerli gökcisimleri biliminin insanların büyük yararına kullanılabileceği tüm alanları, bilgi vermek için veya anımsatmak için kısaca, kuşbakışı bir gözden geçirelim.

Pek doğaldır ki -ama gene de, altını çizmek çok önemli- bu çeşitli alanlarda varılan sonuçların değeri, insanın aynı zamanda hem özne (uygulayıcı) hem de analiz nesnesi (astroloğa danışan) olduğu tüm alanlarda görüldüğü gibi, astroloğun değerine bağlıdır: insanı konu alan ruhbilim, grafoloji, tıp vb. gibi tüm bilimlerde (konu malzemesinin insan olduğu ve insan ilişkilerinin gerekli olduğu her zaman) böyledir bu... Astroloji örneğinde ise sadece mesleki değer önemli rol oynamakla kalmaz, aynı zamanda danışılan astroloğun insan olarak değeri veya ahlak değeri de önem taşır; çünkü eğer astrolog, ahlak açısından kendisine danışandan daha az gelişmiş ise, ona nasıl yararlı öğüt verebilecektir? Kendisine danışmaya gelen kişi yükseklerde uçar ve kendi kendine fizikötesi veya yaşamsal sorunlar sorarken, astrolog ona alelade ve sıradan öğütler verirse, olur mu?... Gerçi tam nesnellik olanaksız bir şeydir, Kant'tan bu yana biliniyor bu. Üstelik, kaçınılmaz bir şey daha var, tüm bu ilk güçlüklere bir de değerlendirmelerde ölçüt seçimi sorunları eklenir: bilinçaltı bir seçim devreye girer ve uygulayıcıya ve hatta araştırmacıya karşın, sonuçlara yön verir ki bu seçimi onun değerler ölçüsü, zevkleri ve kendine ait saplantıları belirler. Gerçekte, ne kadar astrolog ya da ruhbilimci, grafolog, hekim vb.- var ise o kadar da bilinç düzeyi vardır. Ama daha iyi, iyinin düşmanı olduğundan, ve astroloğun yapabileceği yardım da genellikle gerçek olduğundan, bakalım bu yardımın uygulandığı alanlar nelermiş:

Ekspres bir psikanaliz, suçluluktan kurtaran bir psikoterapi (ruhsal tedavi): Sokrates'in "kendi kendini tanı" sözüne görkemli bir karşılık veren, gökcisimsel temanın ayrıntılı analizini işte ben böyle niteliyorum. Doğum göğünün sunduğu kendi kendini ta-

nıma olasılığı, hiç kuşkusuz Astroloji'nin en soylu uygulamasıdır, günlük yaşamda Astroloji'nin kullanımını aşan, fizikötesi ve bilinirci (gnostik) alana katkısı dışında. Bu kitap boyunca, temanın, insan ruhunun, yaradılışının ve dolayısıyla da kendi kendini tanımanın anahtarı olduğunu uzun uzun anlattık. Bu bakımdan astroloji olağanüstü mayötik (karşısındakinin zihninde gerçeğin belirlenmesini amaçlayan) olanaklara sahiptir, çünkü her tür dürtünün, çeşitli ezikliklerin, bilinçaltının dışına, bilincin aydınlığına itilmesini sağlayabilir ki bu gerçekleşmese bu dürtü ve eziklikler belki de hasta için sonsuza dek gizli kalacak ve Freud öğretisine inananlar için, bastırıldıkları oranda da zararlı olacaklardır. Böylelikle astroloji, bir kışkırtıcı güç ve tümdengelimci aklın bir dayanağıdır ve en azından, Husserl'in mutlak bilinç diye adlandırdığı şeye götürebilecek bir yoldur. Burada bir noktaya parmak basmak gerekiyor: Ruhların gizini çözmek gibi çok nazik bir görevin hakkıyla üstesinden gelebilmek için, astrolog, hem derinlikler ruhbilimi hem de üstün ruhbilim ve fizikötesi konusunda geniş çapta bilgi sahibi olmalıdır.

Jung, yogadaki akılüstüne çıkma durumunun Freud'çu bilinçaltından öte bir şey olmadığını öne sürer. Bu bana aşırı geliyor, çünkü bu iki durum arasında bir bilinç düzeyi ayrımı var: Jung, bu yoğunlaşma etkenini, gücül (eyleme geçmeyip güç halinde kalan)den gerçeğe, karanlıktan aydınlığa geçiş etkenini, gerçekte bilinçlenmeden başka bir şey olmayan bu etkeni unutmuşa benziyor. Astroloji, bu bilinçaltını bulup çıkartmakta gerçekten yardımcı olabilir, özellikle de, göreceğimiz gibi, astropsikanaliz yoluyla.

O halde astrolog, sanatıyla kendisine danışana ayna ödevi görür ama danışan da ondan, yöneltici öğütler beklememeli sadece varlığının veya belirli bir durumun nesnel tanımlamasını ve yollar yelpazesini veya eylem ve gelişme olanaklarını göstermesini beklemelidir. Başka bir deyişle astrolog ona, zırhındaki kusurları ve olumlu ve ödüllendirici bir gelişme ve topluma daha iyi bir katılım için nelerini düzeltmesi gerektiğini göstermelidir. O zaman bireyin elindeliği tümüyle korunmuş olur; buna karşılık birey, astroloğun

uyarılarını ve verdiği bilgileri kullanarak, ve olanaklarının, vergilerinin, yaradılışının, ruhundaki etkilenebilir noktaların bilincine varmış olarak, kişiliğinin olumlu öğelerinden yararlanmayı ve olumsuz öğelerini de frenleyip dizginlemeyi daha iyi başaracaktır. Bu bilinç ve kendini tanımadaki artış, yaşamında en iyi silahı, manevi veya ruhsal kişiliğinde bir ilerlemenin, gelişimin en güvenilir aracı olacaktır.

Derinlikler ruhbilimcisi C.G.Jung şöyle diyordu: "Zor bir ruhbilimsel tanı için, genellikle...gök haritası çıkartırım. Çok zaman astrolojik öğelerin kimi öyle noktaları aydınlattığını görmüşümdür ki, onlar olmasa bu noktaları anlayabilmem olanaksızdır."

İnsanın çelişkisi, başlangıçta onu koşullandıran ve onu yatıştıracak, sınırlandıracak, kendinden soğutacak yerde kendine karşı zafer kazandıracak şeyi aşmak yolu ile gerçek değerini kanıtlamasıdır. Böylelikle insanın elindeliğinin, ruhbilimsel gelişimiyle orantılı olduğu bilinir: ne denli gelişmiş olursa, yazgısını hazırlamakta ve ona egemen olmakta o denli beceriklidir; ne denli edilgen ve ilkel olursa, doğum teması tarafından, yontulmamış ve bir türlü aşmayı başaramadığı olanakları tarafından, o denli programlanır.

Pek çok deneyimden ve "psikanalist yaptıranların" yorumlarından, şuna inandım ki, işini bilen bir astrolog, iki üç seans süren, uzun ve (çoğunlukla) cansıkıcı bir psikanaliz ile eşdeğerdedir. Doğum göğü, kişinin en iyi hangi alanda başarılı olacağını, manevi doygunluğa hangi alanda erişebileceğini bile gösterebilir ki bunun çok zaman, mesleki yetenek ile veya geçim kaynakları ile -ki bunlar da doğum temasında yazılıdır hiçbir ilişkisi bulunmaz.

Ama, Astroloji'nin klasik ruhbilimsel analize oranla sonsuz üstünlüğü, zamanlamasıdır, bir başka deyişle, gezegenlerin değişmez (dolayısıyla da önceden görülebilen) yörüngesiyle saptanacak nitelikteki, gelecek veya geçmişteki güçlü anlarının araştırılmasıdır. Böylelikle, hangi dönemlerde...eğer kendinize hakim olmaz, eğiliminizin peşinden giderseniz, kimi kusurların, iyice ağır basarak, sizi güç durumda, hatta içinden çıkılamaz durumda bırakacağını

öğrenebilirsiniz. Bu, paha biçilmez bir hizmet değil midir ? Büyük gezegensel çevrimlerle bağlantılı olarak her birimizin önünde, karşılanacak kozmik ödeme vadeleri, aşılacak eşikler bulunur ki bunlar yaşamın gidişini koşullandırırlar.

Örneğin, Uranüs'ün seksen dört yıllık bir çevrimi olduğuna göre, bu çevrimin tam yarı zamanında Uranüs, köklü doğum etkeni olarak kendi kendisiyle karşıkonumda iken ve çeyrek zamanlarda dolayısıyla da, yaklaşık kırk iki ve yirmi birinci yıllarda herkesin, doğum temasına göre başka bir alanda kendini gösterecek bir statüko değişimine uğraması olağandır ve öngörülebilir. Bir örnek vermek için, Ev IV (aile, köken) de bulunan bir Uranüs ile, yirmi bir yaşına geldiğinde, yani Uranüs'ün kendi kendisiyle yaptığı birinci kare sırasında, kişinin, aile ocağından ayrılıp yaşama atılma gereksinmesini şiddetle duyması büyük olasılıktır. Kırk iki yaşına geldiğinde, karşıkonum sırasında, kurduğu yuva konusundan büyük bir dengesizlik çıkacaktır ki bu dengesizlik de eğer temada başka uyumsuz ve aynı zamanda da etkin öğelerle birleşirse, boşanmaya, kırk yaş bunalımı adı verilen önüne geçilmez bir bağımsızlık isteğinin doğması sonucu, yuvanın terk edilmesine yol açabilir. Ve o kişinin çevresinde herkes, artık onu tanıyamaz olduğundan yakınır, çünkü Uranüs, geçmişle araya bir çizgi çeker, bir kopukluk yaratır.

Çevrimi yirmi dokuz yıl olan Satürn'e gelince, onun da yedi küsur yıllık ve on dört küsur yıllık evreleri kendine dönüş dönemlerini, sıkıntı verici bir gerçekle yüzleşme dönemlerini, veya sorumlulukların yığılması, hatta kimi zaman yaşanması güç ama manevi gelişimimiz için gerekli olan sınav ve sıkıntı dönemlerini belirleyecektir. Hiç olmazsa arada, soluk almaya yetecek bir zaman kalıyor!

Burada akla, ağrısız doğum geliyor kuşkusuz gerçeğin bir güzel örtbas edilmesi ama büyük de bir yararı var, kadın gene de ağrı çekse bile, neden ağrı çektiğini, bedeninde neler olup bittiği için ağrı çektiğini ve hangi amaca ulaşmak için ağrı çektiğini ona öğretmek gibi bir yarar bu da. Sonuç: Açıklanan ağrı, akıl yoluyla

anlaşılınca, gizemi ortadan kalkınca, o derece büyütülmez oluyor. Yakın gelecekte büyük gelişme göstermesi beklenen, astrolojik ruhsal tedavide de buna benzer bir şeyler var işte. Elbette ki bu alanda uzmanlaşacak olan astrologlardan, gerek ruhbilim ve psikanalizde, gerekse psikopatolojide özellikle ileri derecede bilgi sahibi olmaları beklenir.

Bir örnek verelim: Ana baba bana yazıyor ve benden yardım istiyorlar; on yedi yaşındaki oğulları, kötüye gitmekte. Oysaki, bugüne değin, örnek bir oğuldu. Birkaç kez evden kaçtı ve ailesinin, onun uyuşturucu kullandığından kuşkulanmak için haklı nedenleri var; üstelik, bir süredir, anlaşılmaz bir biçimde ve derin bir çöküntü halinde ve aile en kötüsünün başlarına geleceğinden korkuyorlar.

Oğulun temasını çıkartırken durum gözlerimin önünde açık seçik belirdi: Doğum Güneş'i Balık burcunda (duyarlık, etkilenirlik, karamsarlığa eğilim) Ev V'te (çok yaratıcı olacak ama eğlence arkadaşlıkları, spor arkadaşları düzeyinde etkilenir olacak) bulunuyor. Bu doğum Güneş'i, temada Ev VIII'de (bunalımlar, yeniden sorgulamalar ve cinsellik kesimi) Uranüs (bağımsızlık, ani kararlar) ile kare yapıyor. Dolayısıyla da, çevrimsel olarak, bu kişi, özellikle de oyun arkadaşlarının etkisi altında, "kendini kapıp koyvermeye" ailesiyle, arasına mesafe koymaya açık; üstelik böyle zamanlarda, bir kaçış biçimi olan yapay cennetlere karşı da özellikle zayıf durumda; öte yandan, Balık burcunun gerçeklerden kaçma eğiliminde olduğu ve uyuşturuculara karşı da özellikle zayıf olduğu bilinir. Ne var ki bu doğumsal eğilimler yıllardır uykudaymış, gizlenmiş ve pek seyrek görülen (kırk bir yılda bir) bir gezegensel geçiş altında uyanmışlar: Neptün'ün temanın bu iki etkenine oranla, birkaç aydan beri etkin olan ve tüm yıl boyu sürecek olan çifte uyumsuzluğu bu geçiş. Bu durumun bilinmesi ve uyuşturucuya karşı gösterilen bu ani merakın nedeninin anlaşılması, yararlı olmamış mıdır?

Evlilikte eş seçimi: Bu, uygulamalı Astroloji'nin bir seçim alanıdır...çünkü yaşamlarının şu veya bu anında hemen hemen herkesi

ilgilendirir. Öte yandan, olmazlı yol ile de kanıtlanabilir, çünkü duygusal yalnızlığı, öfkeyi, insanlardan kaçışı, veya bekarlığı, kolaylıkla şu veya bu sonucun çıkartılabileceği kendine özgü gezegen konumları karşılamaktadır. Örneğin, Ev XII'ye (yalnızlıklar ve sıkıntılar)yerleşmiş ve V'teki (aşk sektörü) veya VII'deki (evcillik sektörü) Mars ile karşıkonumdaki Satürn'ün pek olumlu bir duygusal yaşam belirtisi olmayacağı düşünülebilir; bu, sadece bir örnektir ve elbetteki çok ve çeşitli bileşimleri, karışımları olabilir.

On iki burcun yansıttığı, çeşitli ve farklı aşkı yaşamak, insana vergidir. Uçarı, afacan ve akıllı İkizler'in sevme sanatıyla Boğa'nın, ayakları iyice yere basan, zevk almayı bilen ve biraz da safça sevme sanatı arasında, aşkın Akrep'te aldığı gizli, aşırı ve fırtınalı biçimiyle Aslan'da alacağı ışık saçan, güven dolu ve övünçlü biçimi arasındaki fark kadar bir mesafe vardır en azından.

Öte yandan, iki tema arasındaki aspektlerin uyuşması bir iyi anlaşma ölçütüdür, ve bu anlaşma da çeşitli düzeylerde, insan düzeyinde, yani sevgi dolu ve dostça olabilceği gibi, tutkulu (veya cinsel) da, kimi zaman hepsi birden... ya da hemen hemen hepsi bir arada da olabilir.

O zaman eşlerin temel uyumu, çift açısından gerçek bir başarı ve mutluluk güvencesidir. A.Barbault'nun, tarihteki hükümdar çiftlerine ilişkin çalışmalarına değinmiş, bunların anlaşma derecesinin ya da tarihsel olarak onlara yakıştırılan uyuşma derecesinin geleneksel gezegen ilişkilerinin tam tamına yansıması olduğunu belirttiğini görmüştük. Bu ilişkiler genel anlamda, özellikle her iki temanın da doğumu sırasında, göğün bir noktasında kimi gezegenlerin üstüste gelmesinden (elbette kurgusal) doğar, örneğin: Birinin Güneş'inin, göğün, ötekinin Ay'ı veya Venüs'ünün bulunduğu noktada olması, veya birinin Mars'ının, eşinin Venüs'ü üzerinde olması vb. Bir temada aşk üzerine bilgi veren, Ev V (serüvenler, ilişkiler, bunların havası orada bulunan gezegenin niteliğine göre), Ev VII özellikle evlilik için ve Ev IV kurulacak yuva ile ilişkili olarak; ama gene bu Ev, içinden gelinmiş olan aile yuvasını da belirtebilir aynı zamanda)dür. Duygusal ilişkiler gezegeni elbette ki

Venüs'tür: Burçkuşağında ve aspektlerinde aldığı yere göre, (şu veya bu Ev veya gezegen ile uyumlu veya uyumsuz) kişinin duygusal yaradılışı konusunda değerli ipuçları verir: az veya çok coşkulu mu yoksa tam tersine, içe kapalı ve soğuk mu, az çok anlaşılacağı gibi ayrıca, aşk yaşamının geleceği ve bir karşılaşma veya evlilik için uygun zamanlar da kişinin gezegensel geçişlerine göre belirlenebilir.

Bunları, göz önünde canlandırmak için şöyle denebilir: Bir doğum temasında ve Venüs'ün aspektlerine göre, Ay, bir temada değişikliği, dengesizliği; Mars, coşkuyu, tutkuyu; Satürn, soğukluğu, sevgisizliği; Uranüs, beklenmediği, çizgidışını; Neptün, kargaşayı, kötülüğü, uğursuzluğu, baştan çıkartılma yoluyla terkedilmeyi vb. getirir.

Bu konuyu tamamlamak için ekleyebileceğimiz şudur ki, bir çift için, temaların ciddi olarak karşılaştırılması nikahtan önce sağlık denetiminden geçmek kadar gereklidir ve her evlilik danışmanı astroloji eğitimi de görmüş olmalıdır. Ama dikkat: bu karmaşık ve uygulamada, ipuçlarını yönlendirici alanda hiçbir şey bilmemek, acele alınmış... ve sahte kararlara götürebilecek, az buçuk genel bilgiye sahip olmaktan iyidir! Sözgelimi, Koç olan X ile Oğlak olan Y arasındaki her türlü uyuşma olasılığını yok sayan bilgiler gibi. Gerçi bu iki burç temelden farklı nitelikte arasında belirli bir gerilim vardır ama, eğer bunların yükselenleri karşıkonumda ise (cinsel çekim) ve Ay'ları uyumlu ise (aynı dalga boyunda duygusallık) ve eğer Merkür'leri de uyumlu ise (düşüncelerin uyuşması), o zaman ikisi arasındaki bu küçük mesafe, coşturucu ve uyarıcı etken ödevi görür ve onları, Nietzsche'nin, evliliğin bir numaralı düşmanı diye adlandırdığı şeyden, cansıkıntısından uzak tutar!...

Sözlerimizi tamamlamak için, çift konusunda astrolojik öğütlerin yerindeliğinden kuşkulananlara, kanıtlar bölümünde değinmiş olduğumuz, Amerikan ruhbilimci ve astroloğu Furze-Morrish'in ilginç istatistik deneylerini anımsatalım. Bu deneyler, eğer yinelenmesi gerekiyor ise, mutlu "yaşlı" çiftlerin çoğunluğunun, temalarını birleştiren uyumlu aspektlere sahip olduklarını belirtiyor. İşte bu kadar.

Tıp astrolojisi ve sağlık: Doğal olarak, dört mevsim, on dört hippokrat karakteri ve dört evre (Ay'ın) arasındaki, kendini benimsetmiş andırış (analoji) üzerine kurulu olan astroloji, daha çok eski bir dönemde hava burçlarının karşılığı olan, kanı bol bir karakteri ilkbahara (1'inci dördün), nemli ve sıcak sıfatlarına yaraştırmıştır ; yazın (2'nci dördün) ateş burçlarının karşılığı safrası bol (kuru ve sıcak) karakterdir; sonbahar (3'üncü dördün) toprak burçlarının karşılığı, sinirli (kuru ve soğuk) yaradılış; nihayet kış da (son dördün) su burçlarının karşılığı, lemfatik (soğuk ve nemli) yaradılışı simgeler.

Geleneksel olarak, astroloji, herkesin bildiği gibi, öteden beri Burçkuşağının her bir burcuna, insan anatomisinin bir bölgesini yakıştırır. Astrolojinin klasik figürlerinden bir tanesi, Ortaçağ'da güzel gravürlerde sık sık yer verilen, burçkuşağı insanıdır ki, burçkuşağının on iki burcunun etki bölgesine göre, sanki topografik olarak işlenmiştir. Örneğin, Koç, başa karşılıktır, Boğa, boyun ve omuzlara, İkizler kolları ve akciğerleri yönetir, su burcu Yengeç de göğüs ve mideyi. Aslan, yürek ve omurganın burcudur; Başak'a gelince ona her zaman karın ve bağırsaklar yaraştırılmıştır, Terazi ise böbrek sistemiyle bel bölgesine uygun görülmüştür. Akrep burcuna, cinsel organlar ve mesane: Yay burcuna kalçalar ve butlar yaraştırılır. Oğlak burcu dizler, iskelet, deri ve dişlerin burcudur; Kova'ya gelince onun alanına da, geleneklere göre kan dolaşımı, bilek ve bacak eklemleri girer: son olarak Balık burcu da ayakları ve parasempatik sistemi yönetir.

Sonuçta, şöyle bir ayrım yapılmıştır:

- böbrek ekseni (Koç, Terazi);
- cinsellik ekseni (Boğa, Akrep);
- solunum ekseni (İkizler, Yay);
- sindirim ekseni (Yengeç, Oğlak);
- kalp, dolaşım ekseni (Aslan Kova);
- ve bağırsak ekseni (Başak, Balık).

XVI.yy.'da şu kuram pek geçerliydi: İnsan üç tür bedenden oluşur, fizik beden, yıldızsal veya gezegensel beden, bir de saf ışık

bedeni, ruh. Büyük hekim Paracelsus'a göre ilk ikisi, bulaşıcı bir hastalığa veya gezegenlerin kötü etkisine karşı zayıftır. Hastalık pekala içeriden, bugün bir "stres" diye adlandıracağımız şiddetli bir heyecandan, örneğin nefretten (hep Paracelsus'a göre) kaynaklanabilir ve o zaman ışık bedeni, daha kaba olan öteki iki beden tarafından karartılmış olur, tensel beden de o zaman ruhun zehirlerini bir hastalık aracılığıyla uzaklaştırmak zorunda kalmış olur. Paracelsus, psikosomatik (hem beden hem de zihinle ilgili) hastalıkları ne oranda bulmuştu? Bugün kanser hastalığının çok zaman ruhsal nedenlere bağlı olduğu düşüncesi geçerlidir. Üstelik, asıl şaşırtıcı olan, Plüton'un çoğunlukla kanser hastalığının ortaya çıkışına bağlı görünmesi, ama öte yandan da hiç kuşkusuz, genel olarak kaygılara hatta bir suçluluk duygusuna... bağlı olan ve belki de bir ruh hastalığına yol açabilecek olan derin bir bunalım veya başkalaşım döneminin de belirtisi olmasıdır. Burada bir karşılıklı bağımlılık olduğu kesindir: bir tür, tavuk ve yumurta öyküsü...

Paracelsus'un adından yukarıda, çağdaş kronobiyolojinin yani tıbbın zaman etkenini bir tedavide esas gördüğü alanın babası olduğuna değinmiştik. Bunalım giderici ilaçlarla tedavide bunların daha da etkili olması için, kronobiyoloji, örneğin, kimi yerlerde ışıktan (melatonin salgısını harekete geçiren) yararlanır; öte yandan, ışığın sirkadyen gece-gündüz ayrımı gözetmeksizin 24 saatlik) uyumu da belirlediği bilinir.

Burada A.Barbault'nun kimi araştırmaların sonucu gibi gördüğü bir şeye değinmek ilginç olacaktır: 1915 yılında Plüton'un Yengeç burcuna girmesi, mide ve göğüs kanserini daha "algılayıcı" bir kuşak yaratmışa benziyor (bk.Kanser), buna karşılık, bu gezegenin 1939'da Aslan burcuna girmesiyle sanki kalp-dolaşım hastalıklarında bir artış ortaya çıkmış gibi; 1957'de bizimkinin Akrep'e girmesi ise, bağırsak kanserine yatkın bir kuşak doğmasına neden oluyor. O halde, 1972 yılında Plüton'un Terazi'ye girmesi de böbrek sancılarına, böbrek ve rahim kanserlerine daha eğilimli bir kuşağın doğmasına mı yol açacaktır? 1983'te de aynı gezegenin Akrep burcuna girmesi, cinsel organlar (örneğin, anüs, prostat, yu-

murtalıklar) kanserinin çoğalmasından sorumlu mu tutulacaktır? Ya da kan (lösemi) ve ilik kanserlerinden mi sorumlu olacaktır? Bu yönde yapılması gereken ciddi ve ilgi çekici araştırmalar vardır daha...

XVII.yy.'da yaşamış bir başka hekim-astrolog Culpeper, bitkilerin tıbbi-astrolojik özelliklerini gün ışığına çıkardı(bunların kimi burçlara özellikle etkili ve yakın oluşlarını).

Bir temanın belirli öğeleri olan, başlıca Güneş, Ay, Yükselen burç ve Ev VI, VIII ve XII'den yola çıkan astrolog, bir organizmanın etkilenirliği ve zayıf noktaları konusunda değerli bilgiler elde edebilir.

Çeşitli gezegenlere, bedenin fizyolojik işlevlerine göre, çeşitli simgeler yakıştırılır: Böylece Ay (ruhsal yaşam, heyecanlanırlık), yönettiği Yengeç ile bağıntılı olarak, organik alanda mideyi yönetir. Aslan'ın konutu olan Güneş kalp ile bağlantılıdır ve burçtaki belirli konumu, hele doğum Güneş'i uyumsuz idiyse, kimi patolojik yatkınlıkların belirtisidir.

Örneğin, Boğa'da Güneş, genel olarak duyarlı ses tellerine, sık sık anjin getiren, boğaz zayıflığına yol açarken İkizler'de doğan biri ise kollarda (Ch.Aznavour) veya ellerde kazaya elverişli olurken, bir Yay, daha çok kalça kemiğini kırmayı "yeğler"(J. Chirac) veya butlarından yaralanır. Venüs (Zühre)... (veneryen, zührevi, aynı kök) hastalıklara yatkınlık getirir ve böbrekleri, boğazı, kadınlık organlarını, ağzı... ve dokunma duyusunu yönetir. Öyle görülüyor ki Jüpiter, böbreküstü bezleriyle ve elbette ki karaciğerle ilgilidir ama en çok da, büyütücü rolü oynar ve Eskiçağ insanları tarafından "Büyük Uğurlu" diye anılmakla birlikte, aşırılıktan ileri gelen pek çok komplikasyonlara, özellikle de yağ çokluğu nedeniyle, yol açar, çünkü Jüpiter insanları (Raimu, Balzac veya Orson Welles tarzı) çok zaman iyi yaşamayı seven neşeli kişilerdir, bu yüzden de bol içkili yemeklerden hoşlanırlar ama gene bu yüzden, kanser hücrelerinin çoğalması olasılığı da artmış olur.

Buna karşılık, Satürn'ün yol açtığı dertler, yokluktan, büzülmeden veya sertleşmeden, kasılmadan ya da eğrilmeden, ileri gele-

cektir. Ve bu gezegenin uyumsuz bir geçişi ise ani bir "yaşlılık basması"na yol açacak, bu da canlılıkta, dolayısıyla da yaşamsal iyimserlikte bir düşüşe ve bir kalsiyum eksikliği eğilimine yol açacaktır. Çok zaman yüksek ateşlerden, ani ve şiddetli nöbetlerden - ilişkili burcun niteliğine göre, diş ağrısı, apandisit vb.- sorumlu olan Mars, ameliyatlardan, kazalardan (Uranüs ile), kesikler ve yaralardan da sorumludur; Satürn ise daha çok kırıkların ve düşmelerin sorumlusu olacaktır, hele Mars ile kötücül işbirliği yapmış ise. Merkür tiroid beziyle bağlantılıdır ve konuşma ile ilgili sinir sisteminden sorumludur. Merkür üzerindeki doğum göğünde uyumsuzluklar çok zaman kekemeliği, dilsizliği ve öteki konuşma bozukluklarını açıklar.

Tüm bu gezegenlerin oluşturduğu aspektlerden, bireyin fizyolojisi açısından ipuçları çıkartılabilir. Bunun gibi, geleneklere göre, Güneş, görme duyusunu, Venüs dokunmayı, Mars tat almayı, Jüpiter koku almayı ve Satürn de işitme duyusunu yönetir. Astrolog Antares şöyle yorumluyor: "Tüm bunlar keyfi olarak, rastgele uydurulmuş gibi görünebilir; ama hiç de öyle değildir. Örneğin, kemancılar ve yontucular gibi, dokunma duyusunun pek gelişmiş olduğundan hiç kuşku duyulamayacak kişilerin temalarını incelemek yeter, özellikle bu duyunun, onlara Venüs gezegeni tarafından bağışlandığını anlamak için. Bunun gibi, sağırlık durumlarında neden, Satürn'dür elbette ve bu böyle gider."

Tıp astrolojisinin yararlandığı tüm astrofizyolojik bağlantıları bir bir sıralamak sıkıcı olacaktır. Sadece şunu söyleyelim ki, astrolojik analiz yoluyla, bireyin ortamının niteliği konusunda pek değerli ipuçları elde edilebilir; bu kavramın önemi, günümüzde giderek artmış, özellikle de homeopatik tıpta ve doğal tıpta büyük saygınlık kazanmıştır. Bu kavram, çoğunlukla nedenlerin tedavi edileceği yerde sonuçların tedavi edildiği ve böylece bir organ düzeltilirken bir başkasının bozulduğu, allopati ile giderek daha büyüyen bir yarışa girmiştir. Mikrobun hiçbir şey olmadığını ve sadece ortamın önemli olduğunu savunan Claude Bernard'dan bu yana, tıp bu yönde pek çok gelişme kaydetti: immünoloji (bağışıklık bilimi)

açısından önemini düşünelim bir. Öte yandan Astroloji, bu ortam konusunda getirdiği bilgilerin katkısıyla, bağışıklığın artırılmasına olanak sağlar ve beden, patojen saldırılara karşı kendini daha iyi korur. Birkaç yıldır, bağışıklık sisteminin dolayısıyla da mikroplara karşı doğal savunma olanaklarının çökmesinden başka bir şey olmayan aids hastalığının ortaya çıkması, tedaviye ilişkin bu gerçeğin acı bir biçimde kendini göstermesidir.

Hippokrates daha Eskiçağ'da: "Astrolojik bilgisi olmayan bir hekimin kendisine hekim demeye hakkı yoktur." diyordu. Bu gözlemin -veya bu uyarının günümüzde de gündeme alınması olmayacak şey değildir... bugünlerin birinde, Astroloji, hastalığın önlenmesindeki etkinliğini kanıtlamış olacağı zaman. Kim bilir? Belki de sosyal sigortanın veya hastalık sigortasının, bu düzeyde sigortalanmış olan üyelerinin sağlık açısından karşı karşıya oldukları tehlikeleri- ve bu tehlike dönemlerini öğrenmek için başvurdukları astroloğun ücretini ödeyeceği gün o kadar da uzak değildir?

Hippokrates kadar kesin konuşmamakla birlikte ve astrologların, bu dönemde de yararlı olabilmek için en az düzeyde de olsa, tıp bilgisi edinmeleri gerektiğini düşünmekle birlikte, gene de hiçbir zaman hekimin yerini tutamayacakları inancıyla, biz daha çok tıp adamlarına, astroloji ile ilgilenmelerini ve gerektiğinde astrologlar ile işbirliği yaparak çalışmalarını öğütlerdik. Bu zaten Amerika Birleşik Devletleri'nde olsun, Avrupa'da olsun çok ama bilinmeden başvurulan bir yöntem: Tıp adamlarının çoğu zor bir tanı koymak durumunda kaldıklarında astrolojiye danışıyorlar. İleri görüşlü bir bilimsel ortamın ta bağrında, astroloji kavramının attığı dev adımların belirtisidir bu: Dijon'lu bir hekim, doktora tezi konusu olarak, astrolojik veriler ile kanserin ortaya çıkması arasındaki karşılıklı ilişkileri sunmamış mıydı?

Bu konuyu noktalamak için, sadece akupunktur uzmanı Dr.Emerit'e kulak verelim: "Astrologların yüzyıllar boyu gösterdikleri sonsuz ve saygıdeğer çabanın kaya kadar sağlam bir ilkeye dayandığı, kanıtlanmıştır."

Eğitim: Bu söylediklerimizin ışığında, öyle görülüyor ki, yeni doğanın veya çocuğun temasındaki patolojik eğilimler, yatkınlıklar da değerlendirilebilir ve bu kadarı bile ana babaya yaşam sağlığı veya beslenme açılarından alınacak özel önlemler konusunda bilgi vermeye yeter. Ne var ki, astrolojinin çocuğun sağlığı üzerine tutabileceği bu ışık bir yana, ana babalar, astrolojiye kulak vererek, çocuklarındaki ileride az çok olumlu bir nitelik kazanabilecek olan verileri, bedensel veya ruhsal zayıflıkları, her türden eğilimleri öğrenebildiklerinde bu sanatın değerini daha iyi anlayacaklardır. Yakın zamanda aramızdan ayrılmış olan, pek yetenekli bir astrolog eğitbilimci (pedagog) Claire Santagostini, şöyle diyor: "Bir doğum temasında, oluşum halinde olan ve tüm bir kalıtım katkısıyla birlikte, bir Ben'in yarattığı bir ağırlık merkeziyle ilişkiye göre belirlenmiş bir küresel dinamik tavır alış vardır. Bu tavır alışı, bu yerleşmiş Ben'in küresel yapısını öğrenmek, eğitimciler için özellikle yararlıdır. "Bu eğitimcinin kendisi de, uyumsuz veya karakteri gelişmemiş çocuk temaları konusunda büyük bir deneyim sahibiydi.

Pek doğaldır ki, Balık burcunun egemen olduğu, duyarlı ve kolay etkilenir bir çocuğun yetiştirilmesiyle ana babasına ve öğretmenlerine "hiçbir şey aktarmayacak olan" iradesi güçlü, tutkulu bir Akrep'in eğitim biçimi aynı olmayacaktır. Ana babalar ve öğretmenler, huyuna göre, çocukla uyum sağlayacaklardır ki, onun kişiliğinden olabildiğince çok olumlu öğeyi elde edebilsinler ve ondaki, gerek kendisi için gerekse çevresi için cansıkıcı ve kaygılandırıcı olabilecek karakter eğilimlerini düzeltemeseler bile, hiç olmazsa en aza indirgeyebilsinler.

Bu eğitim çok erken başlar, bir bakıma, daha beşikteyken; çünkü birkaç çocuk annesi olanlar pek iyi bilirler ki iki kardeş arasında daha o zamandan benzemezlikler, farklılıklar kendini göstermeye başlar.

Bu da başlı başına, kalıtımın gökcisimlerine karşı öncelik taşıyan bir etken olmadığının olmazlı yoldan ortaya konması demektir: yoksa, çok zaman, temaları benzeyen iki kişinin birbirine, iki kardeşin birbirine benzediğinden daha çok benzemesi nasıl açıkla-

nacak?

Gelecekteki erişkin cinselliği konusunda bile, çocuğun teması ana babanın, örneğin eşcinsel eğilimler üzerine dikkatini çekebilir ki bu da ana babanın çocuğa karşı takınacakları tutuma özel bir anlam verir. Ana baba o zaman kendi kendilerine hakim olma sağduyusunu ve çocukla fazla şiddetli bir çatışmaya girmemek, durumu abartmamak akıllılığını göstermek zorundadır; burada, bir genci kendi kendisinin uyumlu ve verimli yoldan, tam olarak bilincine varmasına yardımcı olmak, yol göstermekte kullanıldığında pek değerli bir araç olacak Astroloji'den yararlanabilirler.

Mesleki yön verme: Önemli mesleki yön verme kuruluşları, giderek daha geniş ölçüde ön plandaki Avrupa işletmelerinde, Astroloji'ye de çoğunlukla klasik ruhsal testlerin ve grafolojinin yanında... genellikle de elektronik yardımıyla, yer vermekteler. Astroloji, içerdiği varsayılan yetkinlikleri ve gücül verileriyle, bir meslek seçiminde değerli bir test öğesidir. Temanın başatı (egemeni), bireyin hangi alana eğilimi olduğunu gösterecektir; böylece, Gök Meridyeni'nin bulunduğu burç bu konuda çok şey anlatır. Örneğin, Gökyüzü ortası İkizler'de (Merkür yönetiminde: insan ilişkileri, ticaret, basın, yazın) olan bir kişinin, gazeteciliğe veya halkla ilişkilere ya da ticaretle ilgili bir mesleğe eğilimi olması olasılığı yüksektir; Oğlak burcunda bu eğilim çok zaman politikaya, bilim dallarına veya tarıma yönelecek, Boğa'da ise kişi ister mimarlığa (evlere bayılır!), ister para ile oynayan mesleklere (kambiyo ajanı, banker, muhasebeci vb.) ya da müziğe (özellikle şarkı söylemeye) yakınlık duyacaktır.

Şurasını da belirtelim ki, "geçimini sağlamak" için seçilen alan ile kişinin derinde yatan eğilimi arasında bir uyumsuzluk da gözlemlenebilir. Yıldızlara karşı gelmeyi gerektirse bile, kişiyi her gün işyerine, kurbanlık gibi zorla giden, içi kararmış, hoşnutsuz, düşkırıklığına uğramış biri olmaktan kurtarıp yüreğinde yatan isteklere doğru yöneltmek, zahmete değmez mi? M.Gauquelin'in meslek ile ufukta doğan (Yükselen) veya meridyenden (Gökyüzü

ortasından) geçen gezegen arasında, istatistik olarak kanıtladığı pek ilginç ilişkileri daha önce görmüştük.

Astroloji bunun tersi yönde, makasçıların ve yön verenlerin yanlışları gibi, geri dönülmez olduğundan, ağır sonuçlar yaratabilecek olan yanılgıların da önlenmesine olanak sağlar.

Kriminoloji: İşte idealde, astrolojinin bir uygulama alanı daha. İdealde diyoruz çünkü kuramsal olarak, bir çocuğun temasındaki özellikle sert -ve çok sayıdaki belirtilere bakarak ana babayı uyararak, çocuk büyüdüğünde çevresinde kötü eğilimler yaratacak olan olumsuz yönlerini törpülemeye yardımcı olabilmesi gerekir astrolojinin. Hiç kuşkusuz böyle bir çocuğun yetiştirilmesinde, onun bu eğilimleri göz önüne alınmalıdır. Suçlulardaki o ünlü, fazladan Y kromozomu bir temadan okunabilir olmalıdır ve astrolog adına hak kazanmış biri, kuşkusuz okuyabilir. Sonra, ille de buyruk verip yönetmeye kalkışmaksızın veya kesinkes yargıya varmaksızın böylesi hem tehlikeli olur, hem de boşa gider!- astrolog, ana babaya yol gösterici olarak ve her zaman kolay olmayacak bir yolu onlar için aydınlatarak, yararlı olabilir. Eğer yeni yetme bir kişi özellikle şiddetli bir tema sunuyor ise, ana babaya, çocuklarına karşı birer ruhbilimci olarak davranmaları, böylelikle hem durumu büsbütün ciddileştirmekten eğer çocuğun davranışı normal değilse hem de bir karşılıklı anlaşma olanağını yok etmekten kaçınmaları önerilir. Çok zaman, astroloğun öngöreceği, kimi bunalım dönemlerini hafifletmek için bir ruhsal tedavi gerekebilir. Bu da özellikle ana baba arasındaki pek çok anlaşmazlığı önleyeceği gibi, onlara gevşek davranmanın da, ana baba otoritesinde aşırıya kaçmanın da tehlikelerini göstermiş olur. Ne yazık ki! çoğunlukla iş işten geçtikten ve suçlu, yargıcın önüne çıktıktan sonradır ki astroloji de tıpkı kriminoloji gibi, suçu işleyenin neden bunu yaptığını, doğum haritasında beliren özelliklerine bakarak, okuyacaktır.

Astropsikanaliz burada da büyük yardımcı olur ve hastalık derecesindeki eğilimlere veya anormal saldırganlık dürtülerine, şiddetli olduğu için tehlikeli güdülere parmak basabilir (çok zaman

gizlilik, suç ve toplumdan dışlanma veya cezaevini belirten Ev XII' de gezegen yığılması sonucudur bu: Örneğin Eichmann, Landru ve Karındeşen Jack'ın üçünün de doğum göklerinde bu küresel gösterge okunmuştur...)

Suçlunun teması ile yaptıkları arasındaki karşılıklı ilişkilerin ortaya çıkartılması elbette sanığın ahlaksal sorumluluğu sorununu ortaya koyar. Ama psikiyatriden çok değil. Zaten astroloğun, ruh hekimine oranla, salt görünüşe, öznel yanıtlara, kişinin dış davranışına (ki akıl hastası olmamakla birlikte öyle görünebilir veya tersi olabilir) güvenmeyip bir desteğe dayanarak çalışabilmek gibi bir üstünlüğü vardır. Aynı derecede önemli bir ikinci üstünlük de astroloji, tema aracılığıyla önlemeye olanak verirken psikiyatri, tanımından da anlaşılacağı gibi, ancak kötülük gerçekleştikten veya en azından epey ilerledikten sonra işe karışır.

İlgi çekici bir noktayı belirtmek gerekiyor: Gariptir, kurbanların ve katillerin -gücül veya gerçekleşmiş temalarını birbirinden ayırt etmek astrolog için çok güçtür, çünkü her ikisinde de şiddet görülür; bu şiddet, ya hedef olunan, ya uygulanan şiddettir, ama şiddet aspektleri bakışıktır (simetrik), bir yapboz oyunu gibi iç içe geçmiştir. Bu da belirli bir sonuca götürür: eğer elde bir kurbanın teması var ise veya birkaç kurbanın, ki bu da ayrıntılara girme olanağı verir, kuramsal olarak, sanıklar arasından, gerçek suçlu olan bulunabilecektir.

Özellikle de eğer elde teması çıkartılabilecek tarihler ve suçlar var ise: Çünkü bu tema, gerek suçlunun, gerekse kurbanların temasına "saldırmış" olacaktır. Polis romanı yazarlarına duyurulur!...

Sonuç: Böylece kimbilir ne adalet yanılgıları önlenmiş olurdu! Bu da Astroloji'nin yarının toplumuna verebileceği (vermesi gereken) çok büyük bir hizmet değil midir?

Trafik ve ulaşım; kaza dönemleri (bireysel ve kolektif düzeylerde): Elbette ki bağlı oldukları kişileri ortalamanın üzerinde kazalara karşı yatkın kılan temalar vardır. Örneğin bir Mars/Uranüs uyumsuzluğu, özellikle de bu iki gezegenden birisi yer değiş-

tirmeleri yöneten Ev III'te veya uzun yolculuklarla ilgili EV IX'da (içinde bulunuyor veya egemen) ise; Mars/Jüpiter uyumsuzlukları da böyle. Sözgelimi, Ev XII (çetin sınavlar) ile III veya IV arasındaki tam bir dördül (kare), bir kişiyi, trafik tehlikeleri karşısında rastgele biri başkasına oranla dikkatli kılmalıdır; örneğin, rastgele birisiyle birlikte otomobile binmemelidir hele hele gezegen geçişleri bu görünüşlerle aspekt yapıyor ise. Gözlemlemiş olduğum ölümcül kazalar hiç, rastgele bir zamanda olmamıştır. Kara Ay da burada azımsanamaz bir rol oynar gibi görünmektedir. Şu halde temanın yaşamsal noktalarında duyarlık yaratabilecek ve sadece gizil kalan etkilerini geçerli kılabilecek gezegen geçişleri göz önüne alınmakla, önleyici ve dolayısıyla da yararlı bir iş yerine getirilmiş olur. Böylece her birimiz için az veya çok tehlikeli dönemler vardır ki bunları davranışımızda, taşıt sürerken ve hatta bir yerden bir yere gitmeyi tasarlarken olabildiğince göz önüne almamız gerekir.

Bu bireysel etki dışında, kuşkusuz, dünya astrolojisinde o anki gökyüzünde gezegenler arasındaki kimi uyumsuzlukların karşılığı olarak, çok sayıda kazaya elverişli ortam hazırlayan dönemler de vardır. Birkaç yıl önce H.J. Gouchon, bu konuda pek uzun ve ciddi soruşturmalar yapmış ve hem ilgi çekici, hem de astroloji ile karayolu güvenliği arasında ileride bir işbirliğini destekleyecek nitelikte sonuçlar elde etmiştir. "İşte pek basit bir deneme: 1955'ten 1966'ya kadar, Ay ile Jüpiter arasında tam 160 kavuşum tarihi bulup çıkardım ve kavuşum günüyle onu izleyen iki günde ölenlerin sayısını topladım. Bu 160 aspekt için kurbanların sayısının 425'e indiğini gördüm. Bu kadarı, bu kuramın bireye uygulanabileceğini kanıtlamaz ama gene de astroloji Geleneğinin sayısız verilerinden birinin göstergesidir." Karayollarında çalışan bir başmühendis, çalışmalarında ustama yardımcı olmuştu. Ben de yıllar boyu şu gerçeği gördüm ki, böyle, kaza günleri var (özellikle de Uranüs ile Mars veya Satürn ile Merkür arasındaki uyumsuzluklar sırasında). İşte bu yasaların gözlemlenmesi bana, birçok kaza arasında, 1985 yazındaki demiryolu kazası ve aynı dönem içinde Japon Havayollarındaki uçak kazası gibi bir kazalar kara dizisini öngörme olana-

ğını sağladı; anımsanacağı gibi, özellikle bu uçak kazasında pek çok insan ölmüştü.

Bunun tersine, kazaların daha az olduğu günler de vardır (Ay/Jüpiter ve Merkür/Jüpiter kavuşumları sırasında). Bu, araştırmaların henüz deneme aşamasında olduğu ama şu, kara ve havada ulaşım felaketleri çağında, bu araştırmalardan derlenecek ürünlerin pek değer kazanacağı bir alandır. Ayrıca, astroloji ile Milli Eğitim bakanlığı arasında da gökcisimsel verilere bakarak çocukların tatile çıkma tarihlerini birlikte saptayacak bir verimli işbirliği düşünülebilir. Bu, belki de yakındır?

Karayolu trafiği konusunda bir araştırma

Karayolları müdürlüğünden 1986'da Fransa'da trafik kurbanlarının bir dökümünü aldıktan sonra, araştırmalarımı derinleştirdim ve özellikle de her ay için en çok ve en az kaza olan tarihleri saptamaya yöneldim. Bulguları saptıracak nitelikte bulduğum tatil ve bayram dönemlerini bir yana bırakarak şu aşağıdaki sonuçlara vardım :

- Ay evreleri özellikle öldürücü görünmekte (en çok da Dolunay günleri).

Toplumu ilgilendirir nitelikli, Ay'ın Kuzey Düğümü, önemli bir rol oynuyora benziyor. Tüm ekim ayı boyunca Satürn ile uyumsuzluk halinde olduğundan, bu ay hem en yüksek, hem en düşük düzeyde, yılın en kıyıcı ayı olarak görünüyor (bu ayın en düşük sayısı yılın en yüksek sayısı) Bu çok anlamlı bir sonuç çünkü sözkonusu olan, bir tatil veya bayram ayı değil. Bu bakımdan, örneğin ağustos ayı, en düşük düzey açısından da ondan aşağı, ki bu düzey kimi zaman şubat'ın üç katına kadar yükselmekte.

- Bu ağustos ayının 16'sının, en kıyıcı gün olduğunu da belirtelim. Bununla birlikte, bir cumartesi olmasına karşın, geleneksel 15 Ağustos bayramının ne başlangıç, ne de dönüş tarihiydi çünkü ayın 17'si de bir tatil, pazar olduğundan, dönüşler o güne bırakılmıştı. Buna karşılık gökcisimleri açısından, kurban sayısının yüksekliği (49) açıklanabiliyor: O gün, Merkür (ulaşım) ile Plüton (kargaşa) arasında tam bir dördül oluşmuş ve Ay da üç uyumsuz aspekt yapmakta.

Yılın bir başka en yüksek kurban sayısı da 14 Haziran günü, Güneş, Jüpiter ile (sıklık oranı: yılda üç kez) ve Ay, Satürn ile uyumsuzlukta iken gözlemleniyor. Buna karşılık, 17 Haziranda (en çoktan ancak üç gün sonra) en az görülmekte; bu kez Güneş, Ay ile bir üçgen (uyumlu aspekt) ve Ay da Jüpiter ile bir başka uyumlu aspekt oluşturmuş.

- Temmuzda, kuramsal olarak en tehlikeli sayılan dönemde (11 ile 15 arası) -eğer astroloji gözardı edilecek olursa -14'ün, gökte olabilecek en iyi aspekt (Güneş-Jüpiter üçgeni) oluşmuşken, kurban sayısının (30) en düşük olması bir çelişki sayılmaz mı? Üstelik 12 ve 15 Temmuzda 30 yerine 50 kişinin trafik kazasına kurban gittiği düşünülünce bu durum, daha da dikkati çekiyor.

- Aynı 1986 yılının başka bir döneminde, Nisan 13'te, en çok kurbanın verilmesi(43 kişi) Ay'ın (Satürn ile karşı konumda) çeşitli uyumsuzlukların kavşağında katalizör ödevi gördüğü (Merkür Uranüs ile kare ve Satürn dönencede Jüpiter ile kare) zamana rastlar. Bu zaten pek hareketli bir dönemdir çünkü birçok olay arasında, uluslararası politikada, birkaç gün süreyle tüm dünyayı titretmiş olan, Libya'nın Amerika'lılarca bombalanması olayı da bu zamana rastlamıştır.

Sonuç: İyi gezegensel aspektler, düşük kaza oranlarına yol açıyor gibi görünürken, tam tersine, Dolunay'lar, Yeni Ay'lar ve öteki gezegensel uyumsuzluklar da, karayollarındaki kaza tehlikesini artırıyora benzer.

Borsa astrolojisi: Çok ünlü bir Belçikalı astrolog, G.L. Brahy, daha birkaç yıl önce, göksel aspektlerle dünyamızın ekonomik sarsıntıları arasında olabilecek ilişkilere eğilmişti. Astrologlarca iyi tanınan bir kitapta (Dünya çapındaki olayları ve ekonomi ve borsadaki dalgalanmaları tahmin anahtarı *(La clé de la prévision des é vénements mondiaux et des fluctuations économiques et boursières),* kuramlarını ortaya koyuyor ve bundan da başlıca şu sonuç çıkıyor ki, Jüpiter ile Uranüs arasındaki uyumsuzluklar, borsa açısından şiddetli sarsıntı yaratmaktadır. Ben de şimdiye dek buna inanıyordum ve inanmayı da sürdürüyorum... genel olarak. Bununla birlikte,19 Ekim 1987'de, borsadaki ani düşüş o yıl içindeki üç başka tarih arasında, bu tarihi de, olabilir diye haber vermiştim (1987 Horoskop'umun 40'ıncı sayfasında "borsa, 27 Mayıs'ta ve 18 Ekim dolaylarında, sonra da, 19, 20 Aralık Yeniay'ı sırasında... çıldırabilir" demiştim)- bu iki gezegen arasındaki uyumlu bir aspekt sırasında oldu. Bu da, eğer kanıt gerekiyorsa, astrolojinin, vicdan sorununu da göz önüne alması gerektiğinin bir kanıtıdır, çünkü her olay, yeni bir sorundur (hekim için her hastanın yeni bir vaka olması gibi mi?)... Kısa kesmek için, sadece şunu söyleyelim

ki Jüpiter (maliye) ve Uranüs (kopmalar, ani değişimler) gezegenleri, borsa dalgalanmalarında yönlendirici rol oynar gibi görünüyorlar.

Aralık 1987'nin Yeniay'ına gelince, ilişikteki şema, o gün Dow Jones göstergesinin yeni bir düşüş kaydettiğini ve bir dahaki düşüşün de 10 Ocak 1988 dolaylarında olacağını gestermekte !*(Horoskop 1988*'de 12 Ocak'tan söz ediyorum.)

Örneğin, bana öyle göründü ki, dünya ekonomisi için pek bunalımlı bir çevrim, Nisan 1987'de başlıyor ve bunu izleyen evreler de, 18-19 Ekim, sonra 12 Ocak 1988 ve en sonunda da 2 Mayıs 1988 olacaktır. Bu kitabın çıkacağı zaman için de 1987 ilkbaharında başlayan ekonomik çöküntü sürecinin güçlü bir sıçrayış yapacağını haber vermek cüretini gösteriyorum. Plüton'la karşı konuma geçecek olan Güneş-Jüpiter kavuşumu sırasında gezegenler, barutu ateşleyeceğe benziyorlar. Neptün üçgeni belki de olguya genişlik kazandırabilir... ya da durumu kurtarabilir? Sözlerimizi noktalamak için, şunu belirtelim ki, ister Wall Street'te, ister başka yerlerde olsun, eğer giderek daha çok sayıda insan ve şirket, yatırım yapmak için gökcisimlerine danışıyorlar ise, bunun bir nedeni var demektir. Birincisi, demek ki dünya çapında, göstergelerin yardımıyla, bir ekonomik havayı, bir eğilimi kimi zaman günü gününe belirlemek olasıdır. Ben de, hem gökcisimlerini sınamak, hem de bunca akıcı ve değişken olan bu maddeyi yönetebilecek yasalar üzerinde daha da derine inmek için, kendi kendime bunu yaparak eğlenirim. İkincisi, bir kişisel tema konusunda, yatırım yapmak için uygun olan dönemler, ihtiyatı öngören dönemler (beklemenin "ivedi olduğu") aranabilir ve elbette ki tüm bir yaşam boyu, yatırımlar, para koymalar vb. sayesinde kazanç sağlama yollarının, doğuştan var olan ve gizli olasılıkları değerlendirilir. Astroloji gerçekte, kazançlı bir iş ile, "alın teriyle" edinilmiş kazançlara ilişkin bir sektörü: Ev II; talih oyunları (piyango, yarışlar, borsa oyunları) ile edinilecek olası kazançları ilgilendiren bir sektörü: Ev V; ve bir de dolaylı olarak kazanılan para (komisyonlar, faizler, miras, taşınmaz gelirleri, ödünç paralar vb.) ile ilgili bir sektörü: Ev VIII, ayrı

DOW JONES GÖSTERGESİ

ayrı ele almıştır. Bu sektörlerde bulunan gezegenlere ve doğum göğü görünümünün, geri kalanlarıyla oluşturdukları aspektlere göre, astrolog, daha kazançlı olacak şu veya bu yola başvurulmasını... veya tehlikesi olmayan dürüst bir etkinlik içinde kalarak borsa oyunlarından vazgeçilmesini öğütleyebilir!

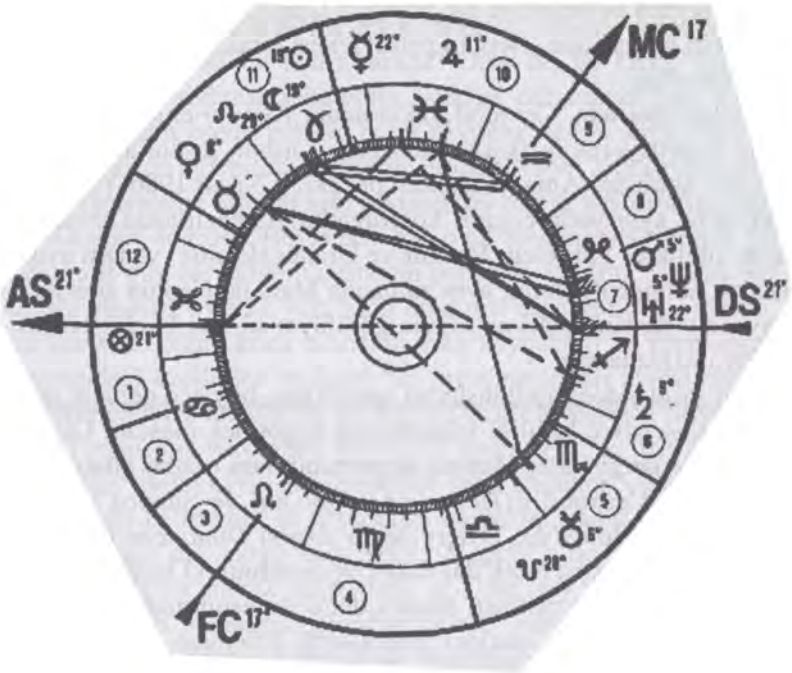
Meteoroloji: Eskiçağdan beri, (Kibarlık Budalası) mösyö Jourdain'in farkına varmaksızın düzyazı konuşması gibi, meteoroloji uygulanıyordu: İ.Ö. IV.yy.'da yaşayan Yunanlı Teophrastos, yağmur belirtileri konusunda bir kitap yazmıştı *(De signis pluviarium).* Virgil ve Plinus onun izinden gittiler ve XVI.yy.'dan başlayarak, çağdaş meteoroloji bilgileri de buna dayandırıldı. Ay, orada birinci derecede önemli yer tutuyor. Halk özdeyişleri sık sık ılım noktalarını ve gündönümlerini ölçüt olarak alır. Bir atasözüne göre, eğer kış gündönümü (21 Aralık) bir Yeni Ay sonrasına rastlarsa, bu, pek iyiye işaretmiş; ilk dördünde iyilik belirtileri biraz hafifliyor; eğer gündönümü küçülmekte olan Ay'a rastlarsa bu açıkça uğursuzluk getirirmiş.

İyi bir Yengeç olarak, Ay ile ve meteorolojik açıdan etkileriyle ilgilenen astrolog K.Leuck *(La Lune, la Terre et nous* "Ay, Dünya ve biz", Pauvert), bunun açıklamasını geleneksel astroloji tarafından "küçük etkenlerin en kargaşa yaratıcısı" sayılan Ay-Venüs kavuşumunda aramak gerektiğini söylüyor.

Ustam bana, 1976 yılında, olağanüstü ve Fransa'da bizlere özel bir vergi getiren (kuraklık vergisi) bir sıcak dalgası sırasında bu olgunun, Satürn'ün, o sırada geçmekte olduğu Aslan (ateş burcu)ndaki konumundan ileri geldiğini söylemişti. Bu aşırı sıcağın, Satürn'ün çevrim süresi olan her otuz yılda bir yinelendiğini doğrulamak gerekecektir! Kötü hava dönemleri ile gökyüzünde Satürn ile öteki gezegenlerin birbirini izleyen uyumsuz aspektleri arasında karşılıklı ilişki olabilir. Önceden değinmiş olduğumuz güneş lekeleri sorununa burada dönecek değiliz.

Sismografi ve ekoloji: kanıtlara ayrılan bölümde, jeolojik fela-

ÇERNOBİL nükleer felaketinden önceki YENİ AY

Çernobil ufkunun (Asc.) Merkür-Uranüs uyumsuzluğunun tamı tamına "saldırısına uğradığı" görülecektir ki bu da dünya çapındaki bu patlamanın neden başka yerde değil de Kiev'de somutlaştığını açıklamaya yeter: Mars-Neptün tam kavuşumu (zehirden ileri gelen kazalar) ve aynı zamanda Venüs-Plüton karşıkonumu (çevre kirlenmesi) ile eşzamanlı Merkür (rüzgar) ile Uranüs (kazalar) arasındaki uyumsuzluk, felaketin nedenini ortaya koyuyor.

ketler ve özellikle Uranüs, Mars ve Plüton'un konumları arasında gözlenebilecek gökcisimsel benzeşimler üzerinde uzun uzadıya durmuştuk. Plüton gezegeni, Çernobil (Güneş Plüton karşıkonumu) ve Sandoz felaketi sırasında (Güneş ile Plüton'un kavuşumu) güçlü biçimde etkili olduğundan, radyoaktivite ve çevre kirliliği olgularında da katkısı bulunuyor gibi görünmekte. Ama Neptün de, çevre zehirlenmesiyle ilgili her yerde (zehirli gazlar ve sıvılar) rol oynuyora benziyor ve bu gezegen, Çernobil felaketinde de, sonuçlarını genişletme (Neptün petrol lekesi bırakır) bakımından, etkili olmuştur.

Atlas üzerinde, Çernobil yakınındaki Kiev'in enlem ve boylamını işaretleyerek felaketin temasını çıkardım. İnsanı allak bullak edecek nitelikte! Ama, felaketten önceki, 9 Nisan 1986 Yeni Ay'ının, gene aynı yerin cografi koordinatlarıyla hazırlanan teması da aynı nitelikte. Yükselen, Merkür ve Uranüs ile çifte ve tam uyumsuzluk halinde değil mi, aynı zamanda Mars ile Neptün arasındaki kavuşum da tam değil mi? Öyle görülüyor ki tüm bunlar bir rastlantıya bağlanamaz.

Bir yılın şiddet görünüşlerini incelerken, böylece deprem tehlikelerini ve çevre kirliliği felaketlerini öngörmek olasıdır. Örneğin ben, (*Elle* dergisinde) Mexico depreminin tam olarak gününü, bir gün farkla Çernobil'i *(Horoscope 1986'da)* ve Sandoz'u (Fransa'da Télé 7-Jours'da, İsviçre'de *Le Matin Dimanche*'da ve Almanya'da *Bild und Funk*'da) haber veriyordum. O halde, öyle anlaşılıyor ki, bunlar rastlantı sonucu değil ve resmi makamları, yılın belirli dönemlerinde nükleer santrallerde önlemleri artırmaya yöneltmesi gerekir. Oturduğum yere nisbeten yakın olduğu için, Creys-Malville santralinin doğum temasını çıkartmak amacıyla, bu kentin resmi makamlarına başvurdum. Burada 1987 yılı sonbaharı için kötü aspektler bulduğumdan, bu santraldeki her türlü etkinliğin birkaç ay süreyle durdurulduğunu öğrenince rahat bir soluk aldım.

Cansız yaratıkların veya soyut birimler (şirketler, gemiler,

gazeteler, ürünler vb.) in temaları: İlk bakışta, Astroloji'ye yakınlık duyuluyor ise, biz canlı yaratıklar -belki bir de hayvanlar üzerinde gökcisimlerinin etkisi ne denli benimseniyor ise, bir gökcismi belirtisi ile soyut bir birim veya nesne arasında bir bağ olabileceği de o denli benimsenemez gelir. Ama gel gör ki bu, doğrudur. Ve iyi düşünülecek olursa, mademki Astroloji'nin, ne olursa olsun bir başı, bir ortası ve bir sonu bulunan bir olguyu incelediği ve onun doğumunda var olan kozmik enerjilere göre bu olgunun özünde bir değer bulunduğunu varsayıyoruz, o halde, gerçekten de şaşılacak bir durum var mıdır burada? Gene de, bir kadın dergisinin yazı işleri müdiresi, şaka yollu, benden, derginin doğum temasını çıkartmamı istediğinde ve bunu yayınlayacağını söylediğinde, bu beni sadece eğlendirdi, o kadar. Bana bilimsel ciddilikten çok, medya fantezisine dayanır gibi görünen bu biçem alıştırmasını merak etmiştim doğrusu. Böylelikle bu soyut ama etten kemikten bir yaratıkmış gibi ele aldığım nesnenin portresini çizdim: Şaşılası sonuçlara ulaştım, öyle ki, yazı işleri müdiresi bana kimi "iç" ayrıntıları, özellikle bizim konu nesnenin mali kaynakları ve finansmanı konusundaki özellikleri ve kimi "iç" uyuşmazlıkları ayıklayacağını, yoksa çalışma arkadaşlarının hiç kuşkusuz birilerinin bana bilgi verdiği sonucuna varacağını söylemek zorunda kaldı. Yay burcunda doğmuş -dolayısıyla biraz erkeksi ve özgürlükçü - olan bu dişi birim (şunu belirteyim ki sözkonusu dergi, bir kadın dergisi olan *Cosmopolitan*'dı) Akrep burcundaki Merkür'ü ile, cinsel şeylere karşı şiddetli bir merak duyuyordu ve... her şey de onun istediği yöndeydi. Bizi adamakıllı şaşırtan sadece "ruhbilimsel" doğruluk değildi, ayrıca gazetenin bunalımlı dönemlerinin de sözkonusu temaya oranla uyumsuz aspektlere denk düşmesiydi.

Yazgısı oldukça hareketli, Achille Lauro gemisinin öyküsü, astroloji'nin cansız nesnelerle de "yürüdüğünün" çarpıcı bir örneğidir. Astroloji konulu konferanslar vermek üzere, Mayıs 1986'da bu gemiyle bir deniz gezisine çağrıldığımda, kamuoyu Achille Lauro'nun İskenderiye açıklarında kaçırılmasının ve özellikle de bir Amerikalı turistin teröristlerce soğukkanlılıkla katledilişinin henüz

etkisi altındaydı. Nedense, sezgilerim, bu gemiye binmemi istemedi ve organizatörlerden, adı geçen geminin doğum (denize indirilme) koordinatlarını rica ettim. Ama organizatörler, henüz birkaç onyıllık olmasına karşın, Yunan arşivlerinde bu bilgileri bulamadıklarını söyleyince önce çok şaşırdım, sonra da canım sıkıldı! Gene de kararımdan dönmediğim için ve temsilcilerim de gemi gezisinin prospektüsüne adımın yazılmasını engelledikleri için, sonunda istediğimi yerine getirdiler, koordinatları bulup verdiler...

Bilgisayarımda geminin temasını çıkartırken sadece başından geçen o acıklı olayın tam olarak tarihini -ki o zaman, unutmuştu -bulmakla kalmadım, aynı zamanda da mart ayı başlarında "yaşamda kalma" olasılığının da pek az olduğunu gördüm. Ocak 1986'da Cenevre Üniversitesi'nde verdiğim bir konferansta, "soyut" astrolojiye örnek olarak bu olayı verince bir gazeteci benim bu olumsuz tahminimi not etmiş ve ertesi gün de yayınlatmıştı. İşte gene bu gazeteci mart başında ansızın bana telefon edip, onu da benim kadar şaşırtmış olan haberi verdi: Achille Lauro gemisi, içindeki altı yüz yolcu ile birlikte karaya oturmuş ve ağır hasara uğramıştı!...

Gene böyle bir işletmenin veya bir ürünün de teması çıkartılabilir ki bunu sık sık Almanya'da ve Fransa'da yaptığım olmuştur; ve hiç kuşkusuz, örneğin bir şirket için, kuruluş zamanının seçimi, onun gelişmesi açısından da, konusu açısından da, sınırları açısından da büyük önem taşır. Aynı zamanda da aşılması gerekecek zor dönemleri önceden bilmeye... ve dolayısıyla da, zararlarını en aza indirgemeye olanak sağlar. Bir de hangi tür insanlarla ilişkiye girerse şirketin ilerleme olasılığının en büyük olacağı, hangileriyle ilişki kurarsa zararlı çıkabileceğini öğrenir. Bana gelince ben, küçük astrolojik yayınlar şirketimin kuruluş belgesini dünya çapında (dolayısıyla da temanın kendisi için), ya da benim temam veya ortaklarımın temaları için pek de uyumsuz olmayan belirli bir gün ve saatte imzalamayı yeğledim...

Bu olguların ilgi çekici sonucu, uyumsuz bir gök belirtisi altında, halk deyimiyle, uğursuz bir günde seyirci önüne çıkartılan kimi filmlerin veya tiyotro oyunlarının "hiç tutulmamasının" nedenini

de açıklamış olur. Pek çok sanatsal yaratının hemen hemen hiç beğeniyle karşılanmayan bir ilk gösterimden sonra birdenbire nasıl bir atılım gerçekleştirdiğine, büyük başarı kazandığına herkes tanık olmuştur! Böylece kimi zaman bir filmi veya bir kitabı, beğendirmek için "yeniden piyasaya sürmek" yeter. Kimbilir kaç başyapıt, böyle, ters bir tarihte doğduğu için, unutulup gitmiştir! Ne acı ve cansıkıcı bir düşünce...

Dünya astrolojisi: *gezegensel çevrimler:* Görkemli bir kozmik saat devinimi içinde birbiriyle iç içe giren kırk beş gezegensel çevrimle ilişkilidir. A.Barbault ona, pek ilginç bir yapıtını ayırmıştır *(Les Astres et l'Histoire* "Gökcisimleri ve Tarih"J.-J. Pauvert); bu kitapta tarih boyunca pek çok astrolojik-tarihsel araştırma ve rastlantı işlenmektedir. Bu dal, henüz deneme aşamasındadır; inceleme konusu, savaşların, salgın hastalıkların, egemen uygarlıkların çevrimsel olarak ortaya çıkışını kapsar; gerçekten de öyle görünüyor ki kimi çevrimler, Tarih'teki özel olgularla ilişkidedir.

Romain Rolland şöyle diyordu: "Yavaş yavaş şu inancım olgunlaştı ki, halkların, ulusların, sınıfların ve verdikleri savaşımların kendine özgü evrim yasaları, tümüyle, insanlığın genel evrimini yöneten, daha büyük kozmik yasalara uymak zorundadır." Birey ölçeğinde, kuşkusuz, her birimiz, kendine gökcisimsel niteliğini veren egemen gezegenlerinin etkisi altında, ayrı ayrı çevrimlere karşı duyarlıyız: Güneş insanı, on bir yıllık çevrime karşı duyarlı olacaktır (örneğin güçlü bir Aslan etkisi olan veya Güneş'i Yükseleni'ne yakın olan insan), Satürn insanı ise hem yirmi dokuz yıllık çevrime, hem de, karşıkonum aspektinin, on dört buçuk yıllık çevrimine veya yedi yıllık çevrime: kare vb. karşı duyarlık taşır. Jüpiter insanına gelince o da on bir yıl küsurluk bir ritme titreşim gösterir: Yirmi üç ve otuz beş yaşlar, yaşamındaki anahtar dönemler olacaktır...

Kolektif açıdan, en önemli dünya olaylarını belirleyen, yavaş gezegenler arasındaki gezegensel çevrimlerdir. Burada A.Barbault'nun, gezegensel çevrimler konusunda verdiği tanımı anımsaya-

lım: "İki gezegen arasında, daha hızlısından daha yavaşına, bu iki gezegenin art arda iki karşılaşması (veya kavuşumu) arasında yer alan devredir."

Burada bu geniş ve çok ilgi çekici konu üzerinde ayrıntılarıyla duramayacağız ama A.Barbault tartışmasız, kimi büyük jeopolitik akımları kimi yavaş gezegenlerin çevrimlerine bağlamak gibi, övgüye değer bir iş başarmıştır... Öyle görülüyor ki bu karşılıklı ilişki, kolektif birimler için -belirli bir "doğum tarihi" (Anayasa) olan, Devlet kurmuş halklar açısından tümüyle kanıtlayıcıdır. S.S.C.B. ve Avrupa komünizmi, Mao Zedung'un Çin'i, İsrail, İsviçre, A.B.D., Federal Almanya Cumhuriyeti veya Demokratik Almanya Cumhuriyeti gibi örneğin. Fransa'ya gelince o, elbette ki Jüpiter-Neptün çevrimiyle (eğer olabilirse, özgürlükçü çevrim) titreşmektedir, çünkü TÜM devrimleri -ikincisi dışında bu iki gezegen arasındaki bir kavuşum sırasında yer almıştır.

Bu, bir olgudur: Bu karşılıklı ilişkiler, yakın bile olsa, geçmiş incelendiğinde "geçerlidir", örneğin, 1917'den bu yana Satürn-Neptün arasındaki ilgi çekici iletişim ve Rus-Avrupa komünizminin gelişimi

1917 (Satürn-Neptün kavuşumu): Rus devrimi.

1936 (Satürn-Neptün karşıkonumu): Moskova yargılaması, İspanya'da iç savaş, komünist karşıtı faşizmlerin yükselişi.

1953 (Satürn-Neptün kavuşumu): Stalin'in ölümü, stalinleştirmenin ortadan kaldırılışının başlaması.

1971-1972 (Satürn-Neptün kavuşumu): özellikle ciddi tarımsal bunalım, buğday sıkıntısı, Doğu-Batı ekonomik işbirliğinin başlangıcı.

Eğer ileriye doğru tahmin yürütürsek, bu iki yavaş gezegenin, 1989 yılındaki gelecek kavuşumunun, Rus komünizmi açısından bir güçlü dönemi belirleyeceğini söyleyebiliriz: Yayılma veya gerileme, bunalım veya pankomünizm gibi? (Beklentiler bölümüne bakınız)...

Öte yandan, yılda bir olduğu için daha kısa çevrimlere, sözgelimi Güneş-Jüpiter'in yıllık kavuşumlarına eğilen A.Barbault, öncel

olarak çok sayıda durağan dönem belirlemiş ve bu aspektler ile silah bırakışmaları arasında bir ilişki olduğunu göstermiş. Ama burada da, henüz bir deneme alanında bulunuyoruz ve buradan başlayıp özellikle o değerli aracı, bilgisayarı kullanarak, geçerli yasaları çıkartmamız gerekiyor. Belki de çok yakın bir gelecekte gerçekleşecektir bu iş.

Benim açımdan, ben de örneğin, yıllık Güneş-Uranüs kavuşumlarının, ilgi çekici bir biçimde, ani olduğu kadar beklenmedik borsa değişimleriyle, uçak kazalarıyla ve ayaklanma niteliği taşıyan toplumsal eylemlerle ilişkili olduğunu gözlemledim.

Demek oluyor ki dünya astrolojisi, burçkuşağı astrolojisinin veya yargı astrolojisininin tersine, insanların toplu yazgısıyla, şurada burada dünya olaylarının akışıyla, tarihin belirli bir döneminde veya Tarih boyunca halkların toplumsal, ekonomik kültürel, siyasal evrimiyle ilgilenir: bu, olabildiğince yükseği amaçlayan ama son derece ilgi çekici, bize bir Tarih kavramı kazandıran bir konudur: komünist açıdan tanımlamasıyla değil de güneş sisteminin, göğün altındaki şu dünyamızın toplumsal açıdan da bireysel açıdan da, ritmiyle titreşim yaptığı, gökcisimlerine bağlı olan bir Tarih kavramıdır bu.

Ölümsonrası astrolojisi: Modalar ve yitiklerin "geridönüşleri": Gökcisimsel tema, doğum göğünün bir anlık enstantane ve bir bakıma rastlantısal fotoğrafı olduğundan ve gökteki gezegensel öğeler sonsuz yollarını, hiçbir şeye aldırmadan, hep sürdürdüklerinden, bir temanın da hiç durmadığı anlaşılabilir; bu da ölümün o temada "son" sözcüğüyle belirlenmediği, sadece konu olan kişinin yörüngesinde özellikle bunalımlı bir kara nokta olduğu sonucuna götürür. Böylelikle evren, biz karınca-insanların var olmayı sürdürüp sürdürmediğimize hiç aldırmadan bir insanın doğumu sırasında çizilmiş olan (ve onun doğum temasından başka bir şey olmayan) ona özgü kozmik enerjiler ağının, önemli noktalarını da belirlemeyi sürdürecektir. Sonuç: Örneğin, gelişme ve başarı etkeni olan Jüpiter, Kova burcuna döndüğünde (yaklaşık her on iki yılda

bir), bu burçta doğan ölmüşler, bilgisiz olduğumuz için, hiç beklemediğimiz bir "geri dönüş"ten yararlanma şansına sahip olabilirler. Örneğin Claude François'dan hiçbir zaman, 1985-1986'da (Jüpiter, Kova'da) ve Elvis Presley'den de 1984'te (Jüpiter, Oğlak'ta) söz edildiği kadar söz edilmemişti. Presley de David Bowie gibi 8 Ocak doğumludur: Ve David Bowie, hemen hemen dünya çapında kendini tanıtmış, bir başarıya ulaşmış durumdadır...

Çok zaman yaşayan veya ölmüş önemli kişilerin, şimdiki zamanın olduğu gibi geçmiş zamanın de bu sürükleyici güçlerinin etkilediği moda da elbette ki, o anda yavaş gezegenler arasındaki aspektlerin oluşturduğu o zemine eklenen, bu aynı olguya bağlıdır kuşkusuz.

1988 yılı boyunca, Satürn ile Uranüs arasındaki önemli kavuşum, Oğlak burcunun 0 derecesi çevresinde dolanacak ve -bu arada Güneş'i Boğa burcunun 0 derecesinde bulunacak olan 20 Nisan doğumluları destekleyecek ve kalkındıracaktır: bu yüzden, Hz.MUHAMMED'in veya HİTLER'in (her ikisi de 20 Nisan doğumlu) anısının canlandırılıp canlandırılmayacağı ilgi çekici bir nokta olacak. Özellikle Hitler açısından, bu kavuşum, gevşekliğin (bu bir örtmeceli sözdür)de ama en azından o derecede, hoşgörü ve özgürlüğün de tam karşıtında olduğundan ve tersine, yobazlığı, hatta ırkçılığı desteklediğinden, iki akımın da birbiriyle kavuşmasından korkulabilir!...

Bu sıralama boyunca, Astroloji'nin olası uygulamalarındaki çok yönlülüğün bilincine varabildik. Bunların toplumsal açıdan yararlılığı elbette ki bugün de, yarın da bu düzencenin resmi makamlarca ve kuruluşlarca tanınmasına bağlıdır. Çağdaş dünyanın bir an önce astrolojiye insanı konu alan bilimler arasında hakkı olan yeri vermesi, onu tanıması artık kaçınılmaz bir gereklilik olmuştur. Bu yazılardan da anlaşılmış olacağı gibi, insan bilimleri dünyasında onu seçkin bir yer beklemektedir.

...VE ASTROLOJİ'NİN YARINI BEKLENTİLER

I

ASTROLOJİ ÖNCÜ BİLİMLE BAĞDAŞABİLİR BİR EVRENDOĞUM

"Evrenin, eski, bir yandan zaman ve uzamda nesnel bir akış, öte yandan, bu akışı yansıtan bir ruh olarak bölünüşü, eğer çağdaş doğa bilimlerini anlamak istiyorsak, artık başlangıç noktası olarak işe yaramaz. Bilim'in asıl hedeflediği, her şeyden önce, insan ile doğa arasındaki ilişkiler ağıdır."

Werner Heisenberg

"Bilim bize, bilebileceğimiz şeyleri anlatır, ama bilebileceğimiz şey, azdır, pek önemli olan pek çok şeye karşı duyarlılığımızı yitirmekteyiz."

Bertrand Russell

Eğer resmi bilim sürekli olarak -bu, yerleşik bir hastalık- kısaca

Bilim'e karşı hep geride kalmasaydı, biz de, tümüyle görece olan 'öncülükten yana' sıfatını seve seve kaldırırdık. Çünkü, gerçekte, yukarıda ve bu bölümde adı geçen çeşitli bilim adamlarının anlattığı sayısız deneme ve saptama, bugünün yaşayan bilimini oluşturuyor, öyle bir bilim ki, evrim ve gelişim karşısında vargücüyle fren yapacak yerde, sürekli olarak, coşku, merak ve alçakgönüllülükle, kendi kendini yeniden ve yeniden sorgulamaktadır.

Bilim konusundaki büyük patırtı, atomun bulunmasıyla, Planck, Rutherford, Böhm, Heisenberg, Einstein, Bell, Capra'nın kuram ve çalışmalarıyla koptu, her şey altüst oldu. Zaten, makineci ve maddeci XIX.yy.'ın soluğu tükenmeye yüz tutmuştu, bilimler felsefesinde kuramsal bir açmaza giriyordu: Mesmer ile Charcot, bu gelişmeye yabancı değildiler. Sibernetikin, sistemler ve biyosibernetik genel kuramının yararına, o pek kutsal, nedenden sonuca ilkesi, yerini, çok daha geniş ve daha az yapay olan, evrensel karşılıklı bağımlılık ilkesine bırakmadıysa bile en azından, onunla zenginleşti.

Evet, daha az yapaydır çünkü gerçekte, klasik fizik-kimyada uygulanan, kapalı sistemler koyutu, deneyin içine katılmamış nedenlerin ürününü biriktiren bir ayrımı, bir "çatal darbesiyle" dağıtıveren bir uzlaşma üzerine oturtulmuştu. Oysaki, başka şeyler arasında, kuantum mekaniği de bizim şu, birbirine karşılıklı bağımlı dünyamızda, hiçbir sistemin tümüyle kendi içine kapanamayacağını benimsemek gibi, övgüye değer bir iş yapmıştır. Ve politeknikli ve filozof R.Abellio da ekliyor: "Yarının genel gerçeğinin temelini atacak olanın zaman ve uzam ötesinde, en küçük parçacıklarına varıncaya değin, sonsuza dek birbirine bağımlılığından çıkan çelişkiler olduğunu anımsatmaya gerek var mı?" Gene bunun gibi, bu yeni fizik ile bugün dünyanın da, belki de insan ruhu gibi, birbiriyle bağlantılı bir evrensel ruh örneği oluştuğu düşüncesinin yavaş yavaş ortaya çıktığını da anımsatmaya gerek var mı? *"(La fin de l'ésotérisme* "İçrekliğin sonu", Flammarion.)

Kimi "gerçekçi" düşünenlerin bizi kınayabilecekleri yükseklikliere uçmaksızın, biz gene de şu saptamada kalalım: Birkaç onyıl

öncesine değin inanıldığı gibi, evreni kapalı bir sistem olarak algılamayı gerektiren hiçbir neden yoktur. Floransa Üniversitesi fizik Enstitüsü müdürü profesör Piccardi'nin bir bakıma doğaçtan gerçekleştirmiş olduğu, "etkin" su ile kazanların dibini tutmuş kireci temizleme deneyi, ona göre, bir bütün olarak uzamdaki değişimlerden ileri gelen dalgalanmaların bir kanıtıdır, çünkü dış koşullar hiç değiştirilmediği halde, bu temizlik olgusu kimi zaman gerçekleşiyor, kimi zaman da gerçekleşmiyordu.

Bu kitabın bir başka yerinde, Japon bilgini Takata'nın bir deneyinden söz etmiştim: Günün kimi saatlerinde insan kanında bir kaynama gözlemlediğinde, bu olguyu, bugün doğrulanmış bulunan dünyadışı güçlere bağlamıştı. Bu durum onu, "insan canlı bir güneş saati"dir demeye götürdü, küçücük boyutlarda bir güneş sistemi.

Astroloji, insanın dünyayı içinde taşıdığı gibi, dünyanın da insanı içinde taşıdığını öngörerek, artık son çağdaş fizik kuramlarıyla da, konunun en ünlü kişilerince getirilen şu aşağıdaki görüşlerden anlaşılacağı gibi, içli dışlı olmuştur. Gerçekten de temel parçacıkların varlığının öğrenilmesi, birim dünyasına kapıları açtı. Bilimdeki bir değişim; bilinçlerde bir değişimi getirir.

Oysaki, maddenin bu, bir oluşu kavramı, doğu felsefelerinin ve gizemcilerinin temel taşıydı ve fizikçiler bugün bunu yeniden bulup dünya görüşlerine katıyorlar. Örneğin, Fritjof Capra, gizemci geleneklerin fizikötesiyle fizik arasına bir köprü kuruyor ve bunu yapan yalnız o değil.

G.Zukav şöyle diyor: "Yüzyılın tek büyük, devrimi fizikte gerçekleşmiştir". (La danse des éléments "Elemanların dansı", R.Laffont). Bu devrim, aynı malzemeden veya birimlerden -çünkü görüleceği gibi, malzeme de madde olmaktan çıkmıştır- oluşmuş doğa ile insan arasında bir bağ kurduğuna göre, bilincin en yüksek düzeylerine çıkmaya da olanak verir.

Kuramların ve denemelerin başdöndürücü evrimi, bunlara katılmayı, uzmanlar açısından bile kuşkulu ve geçici kılmakta; '*La mutation du IIIe millénaire*' (Üçüncü Binyılın değişimi) ve 'Au-delà du hasard et de l'anti-hasard' (Rastlantının ve karşıt-rastlantının ö-

tesinde) kitaplarının yazarı, fizikçi Robert Linssen bu konuda bakın ne düşünüyor: "Her türden, her düzeyde değişim ve değerlerin altüst oluşu açısından, olağanüstü verimli bir dönem yaşıyoruz. Tam bir sistemin hazırlanması için gereken birkaç hafta içinde bizim çabalarımızı adeta modası geçmiş gibi gösteren ve yeni buluşlara ilişkin birçok bilgi ortaya çıkıyor... Bilimler felsefesini konu alan bir yapıt neredeyse, yayınlanır yayınlanmaz, dayanakları ve vardığı sonuçları ne denli doğru olursa olsun, eskiyor, geri kalıveriyor." Peki, zavallı sıradan insan ne yapsın, üstelik onun tüm bu değişimleri özümseme olanakları çok, çok daha yetersizken!

Her şey konusunda bilgi sahibi olmak zorunda bulunan, XVII.yy.'ın dürüst insanı pek yerinde olarak çok övülmüştür. Besbelli, bilimler "dikey olarak" gittikçe daha çok uzmanlaştığından, "yatay" bir kültüre pek yer bırakmıyor bu da, çelişkiye bakınız ki medya haberleşmesinde çok ilerlemiş olan çağımızın sıkıntısını çektiği... iletişimsizlik tehlikesini yaratıyor! XX.yy.'a aktarılacak nitelikte olmayan, hele XXI.yy.'a hiç taşınamayacak, her şeyden önce, bir komplekslilik bunalımıyla kıvranan bu dürüst insan kavramı böylece salt bir düş, bir kurgu, bir olanaksızlık gibi görünmekte... çok yazık! İşte bu nedenle -ve fizikçi olmadığım için genel olarak sözü uzmanlara, bilirkişilere bırakacağım, onların düşüncesini saptırmadığımdan emin olmak amacıyla. Bu insanların ortak yönü, resmi bilimin kısıtlamacı fiziğini aşmış ve daha geniş, daha çok şeyi hedefleyen, fizik ile fizikötesini birbirine bağlayan, birleştirici diyebileceğim ufuklara açılmış olmalarıdır.

Fizikçilerin dünya görüşü değişiyor; "yüzeysel ve ayrıntısal" dan, küresel veya bütünleyiciye dönüşüyor. Alışılmış uzamsal -zamansal koşullandırmaları hem içine alan, hem de egemen olan, her yerde varlığını duyuran ve her şeye nüfuz eden bir birlik kavramı insana kendini kabul ettirmekte" diyor Linssen. Jean Charon da, cüretle, şunları söylüyor: "XX.yy'ımızın en önemli buluşu ne nükleer güç, ne de görsel-işitsel olacaktır... En önemli buluş, fizik yoluyla, iç dünyanın ortaya çıkartılması olacaktır." Bu zamana değin geleneksel bilim için bir bakıma sövgü sayılan böyle bir çelişkiye,

nasıl oluyor da çağdaş bilim adamlarının aklı yatıyor, anlaşılır gibi değil?

Bu, astrologlar açısından nükleerin simgeseli olan -ne garip rastlantı, değil mi ?- Plüton gezegeninin bulunuşuyla (1930) başlıyor. 1936'da Louis de Broglie'nin çalışmaları, atom cisimciklerini etki bölgeleri, dalga demetleri olarak sunuyor ama gene de fizik bir şeyin titreşimleri olarak ele alınmamalıdır. İşte sorunun özüne girdik bile, azımsanmayacak derecede genişleyecek olan, bilimsel ve felsefi devrimin ta kalbindeyiz. Madde bilimi olan fizik, maddeyi maddelikten çıkartıyor! Eskiçağ'ın ilk büyük maddecisi Demokrites, yanılıyor muydu yoksa? Elbette ki olayların gelişimi bunu kanıtlayacaktır. Hatta bir sözlük sorunuyla bile karşılaşıldı, çünkü "cisimcik" sözcüğü -fazla maddesel- cansıkıcı olmaya başladı; yerine daha tarafsız olan, tanecik getirildi. Oradan başlayarak ve 80'li yıllara gelinceye değin, madde kavramı altüst olacaktır. Linssen'e kulak verelim: "Taneciklerin, özelliğini bir etkinlik derecesine veya devinim yoğunluğuna borçlu olduğunu anımsamak iyi olur; şimdi biliyoruz ki bu devinimler temelde çevrelerini saran ortam ile ilişkileri tarafından koşullandırılıyorlar."

Şimdi de astrolojik koyutun... ve tüm geleneksel evrendoğumun temeli olan bu yeni (?) evrensel karşılıklı bağımlılık yasasına dönelim. Karşımıza bir, madde dünyasının yapısal birliği ilkesi çıkar; o zaman ister istemez müteveffa R.Abellio'nun gökcisimsel gerekircilik tarafından yansıtılmış bir evrensel düzen için kullandığı mutlak yapı (strüktür) deyimi geliyor. G.Chew, F.Capra, Bell ve A.Aspect gibi büyük fizikçilerin çalışmaları, evrenin bir ortak temeli olduğunu ortaya koyacaktır. Fizikötesine köprü de, "B.d'Espagnat, O.Costa de Beauregard ve Jean Charon'un çalışmaları bizi, kimilerinin ruhsal, kimilerinin de manevi saydıkları, daha soyut bir uzamzamanın varlığını kabullenmek zorunda bırakmasıyla" atılmış oluyor. (Linssen).

Sovyet fizikçi Aleksandrov'un verdiği, tanecikler tanımlamasında, Astroloji ile benzerlik o denli açık ki "tanecik" sözcüğü yerine rahatça "gezegen" sözcüğü konabilir: "Temel sayılacak tane-

cikler alemi bir bütün oluşturur. Bu alemde her taneciğin özellikleri, ötekilerin özelliklerine bağımlıdır. Her tanecik... durmadan elektromanyetik sinyaller yayınlar ve bunlar, her yere nüfuz eder, nesnelerle tanecikleri arasında bir bağlantı ve evrensel bir karşılıklı etkileşim kurar." Doğum göğünün oluşturduğu o uçsuz bucaksız satranç tahtasıyla çağrışım, pek açıktır burada, eğer gezegensel simgelerin anlam açısından birbirine bağımlı oluşları ve birbirini etkilemeleri anımsanacak olursa. Eskiçağ insanlarının makrokozmos(evren ve sonsuz büyük)u ile mikrokozmos(insan ve sonsuz küçük)u, barışmış olarak birbirlerine yeniden kavuşuyorlar.

Fizikçi B. Nicolescu, bu karşılıklı bağımlılığı şöyle tanımlıyor: "Bir tanecik, taneciktir, çünkü tüm öteki tanecikler de aynı zamanda vardır." Klasik fizik biliminin her olgunun, bütünden bağımsız olarak gözlemlenebileceğini öngören, kapalı sistemler kavramı geride kaldı artık!... Bununla birlikte, Aynı zamanda Rasyonalist Birliğe başkanlık da yapmış olan astrofizikçi E.Schatzman örneği "gerekirciliğin ve nedenselliğin her türlü nesnel bilginin temeli olarak kaldığını" öne süren bilim adamları, hâlâ vardır *(Science et Société* "Bilim ve Toplum"). Büyük bir olasılıkla Bilim'in bu yaklaşımı yakında tümüyle "out" olacaktır bilimin de modası vardır çünkü. Geride kalmış, geçersiz, eskimiş olarak, sadece her dönemde ortaya çıkan, zamanın gelişmesine karşı duyarsız, o sınırlı sayıdaki çok bilmişlerin, yarıbilgiç dinozorların tekelinde kalacaktır.

Şu halde küresel bir dünya görüşü, fizikçi Linssen'in şu tümcesinin Hermes'in burçkuşağı İnsanı'nı ve kapalı benzerlik yasasını anıştırdığı bir görüş:

> *"Birlik mucizesinin gerçekleşmesi için, yukarıda ne varsa aşağıdakine, aşağıda ne varsa yukarıdakine benz."*
>
> Hermes
>
> *"Kendini gösteren evren tek bir bedenin organik birliği gibi algılanmalıdır. Bu beden, salt ışıktan akıcı kaslara sahip bir dev ve her insan da onun görünüşte ayrı bir üyesi olabilir.*
>
> Linssen

Tümü de ün yapmış fizikçiler olan David Böhm, Fritjof Capra ve G.Chew, sadece küresel ve bütün halinde bir evren görüşünde diretmekle kalmayıp temel bir gerçeğin öncelikli niteliğinin de altını çiziyorlar ki buna göre, dış dünya ancak ikinci derecede ve türev olarak işe karışır. Yoksa kantçı gerçeğin, onun, her olgunun birinci ilkesi saydığı, tanınamaz fenomen'in ta kalbinde miyiz? İnsan ister istemez platoncu mağara mitosunu da düşünüyor ki buna göre, gerçeğimiz sadece görünüştür, tek gerçek olan, ideal bir tözün aldatıcı yansımasıdır.

Şu halde duyularımız bizi sömürüyor demek, ama bunu biliyorduk. Descartes'tan, o, fazlasıyla yanlış tanınmış ve kendimizi uyanık sanıyor iken hangi ölçüte göre düş görmediğimizden emin olabileceğimizi soran bir usçu kabuğa indirgenmiş, dahi Koç'tan bu yana, biliyoruz. Ama son zamanlarda, sonsuz küçük ve görünmezin deneyimi aracılığıyla yeniden öğrendik: Çernobil ile Aids, bu açıdan ağır bir ders verdiler bize. Bir azizin, Tomaso'nun, gördüğünden başka şeye inanmayan bir bilgenin sözde "gerçekçi" sağduyusuna ne oldu ki, bir nükleer santralin veya öldürücü bir virüsün yarattığı yıkım karşısında? Oysaki, çok bilmiş ve astrolog karşıtı ve hâlâ eski düşünce biçimleriyle koşullandırılmış biri bana kimbilir kaç kez, alay edercesine: "Üzerimizde herhangi bir etki yaratamayacak kadar uzakta olan yıldızlar ve gezegenler olmaksızın da pekâlâ görüyorum ben" demiştir... O, gökcisimlerini görmemezlikten gelebilse de gökcisimlerinin onu hiç de görmemezlikten gelmediğinin aklına bile getirmeksizin.

Peki, nedir o halde Gerçek? Böhm'e göre, akıl almaz bir enerji deposu:

> "Rol oynayan etkenlerin özü, boşluk diye adlandırılan ama gerçekte dolu olan şeyi kaplayan, uçsuz bucaksız enerji okyanusudur. Tanıdığımız haliyle, maddesel evren sadece bir kıvrımdır, etkenleri bütüne, maddedışı ve neredeyse yavaş yavaş silinir bir biçimde katılan bir kıvrım."

İyi ama, neyle dolu, işte benim sorum. Enerjiyle mi? Peki. Ve gökcisimsel etki varsayımı neyi öngörüyor, uzamı dolduran değiş-

ken kozmik enerjilerden başka?...

"Bize bildik gelen madde, duyusal algılarımızın çekiciliği nedeniyle inanmaya hazır olduğumuz, gerçekte çok daha az tözel (maddesel) bir yayılmadır." diye ekleyen Böhm, şöyle sürdürüyor: "Duyularımızla bir boşluk diye algıladığımız, gerçekte, bizimkisi de içinde olmak üzere tüm varoluşun temelini oluşturan bir Doludur... Yeni fiziğin bakış açısından bu Dolu, bir enerji birikimini içeren, her yerde var olan bir bilinç alanı olduğu için ona son derece maddesel bir nitelik tanımak, olağandır."

Maddesel ve tinsel (manevi) burada her türlü ağır maddeciliği ta gerilerde bırakan bir kozmik kaynaşma ile birbirlerine dolanmış olmuyorlar mı? Tanıklık ettiğimiz, geleneksel değerlerin tam anlamıyla altüst oluşudur:

> "Bütünlüğün içine yerleşmiş düzen, son derece ince ve dokunulmaz bir şeyleri kucaklar. Biz ise dayanak olarak ve temel eylem kaynağı olarak işte bu ince ve dokunulmaz temeli almak istiyoruz... İnceyi, dokunulabilirin soyut biçimi olarak türetmek yerine biz, dokunulabiliri incenin soyut biçimi olarak türetiyoruz."

Bir başka deyişle, maddeyi yaratan, akıldır yoksa onun gereken sonucu, katma olgusu, eklentisi değildir. Ruhsal, biyolojik, fizik gerçeğin tüm devindirici (motör) birimleri geliyor akla; Bergson'un yaşamsal atılımı, Freud'un, enerji potansiyeli yüksek bilindiği gibi, dağları deviren inanç, histeri veya cinsel istek örneği libido'su geliyor...

Ve çelişki (görünürde) sürüyor. Krişnamurti'yi ve onun akıl için duygulandırıcı bir varlıkbilimsel kamutarıcılığın izlerini taşıyan bir metnini sözkonusu eden bir fizikçinin yarattığı çelişki:

"Bu geniş sessizlikten... ansızın, düşünce dinginken, şimdi sağlam, tükenmez yaratık olan bir şey kendini gösterdi. Elle tutulurdu, ağırlıksızdı, ölçüsüzdü. Oradaydı ve oranın yanındaydı, hiçbir şey yoktu. Sağlam, devinimsiz, yok edilemez sözcükleri, bu zamandışı denge niteliğini hiçbir açıdan anlatamazdı... Bu, her şeyin tamamıydı, bütünüydü, tözdü...Bunda bir sonsuz ve nüfuz edilemez sağlamlık niteliği vardır, hiçbir madde bu sağlamlığa sahip olamaz."

Öyle bir küresel dünya görüşü ki, Linssen, büyük gizemcilerin yaklaşımını niteleyen benzerliğin ve yeni fizik değerleri kavramının altını çiziyor. Çok değil, sadece birkaç onyıl öncesi, bu "fizikötesi" fiziğin öncüleri dinsel çılgınlığa kapılmış olmakla suçlanırlardı. "HolistikBütüncü" düşünürler, Teilhard de Chardin veya R.Steiuner gibi ve Papus diye adlandırılan Dr. G. Encausse ve daha birçokları gibi, elbette ki resmi Bilimin bu Engizisyon'undan çok çektiler. Ama öncülerin yazgısı budur, aynı zamanda zaferin de ürünlerini onlar derler. Condillac ve onu izleyenler örneği, beynin, tıpkı karaciğerin öd salgılaması gibi düşünce salgıladığına inanan maddeci ve makineci düşünürlerden bu yana alınmış olan o sonsuz yolu görmek insanı sevindiriyor... Bugün ise, işte, kozmik görüş, gizemci bir görüşle akraba oluyor, Lawrence Berkeley Laboratory'den fizikçi F.Capra'nın *(Le Tao de la physique)* yaşamış olduğu gibi:

"Bir yaz sonu öğleden sonrası, okyanusun kıyısında oturmuştum ki, birdenbire tüm çevremin dev bir kozmik dansa kalktığı bilincine kapıldım. Uzamdan aşağıya enerji çağlayanlarının indiğini gördüm, içlerinde, ritmik vurular ile, tanecikler bir oluşuyor, bir yok oluyordu. Elementlerin atomlarının ve bedenimin atomlarının bu kozmik enerji dansına katıldıklarını gördüm. Ritmini duyumsadım ve müziğini işittim bu dansın. O anda anladım ki Şiva'nın, Hinduların taptığı Dansçılar tanrısının dansına tanık olmaktayım."

İşte bu ani aydınlanmanın etkisinde kalan Capra, çağdaş fizik ile tüm zamanların yüksek gizemci gelenekleri arasındaki koşutluğu ve benzerlikleri aradı ve buldu. Bu sayede, Kepler ile onun dünya uyumuna, kürelerin müziğine veya Leibniz ile önceden ku-

rulmuş uyumuna, her fizik ve ruhsal gerçeğin tek ilkesi, bilginin bugüne değin nesnel, usçu Bilimde yer bulamayan bir cephesi olan monatlar kuramına, batılı düşünürlerin gizli yüzlerine katılmış oluyordu.

Çünkü, Orsay Üniversitesi'nden profesör Etienne Guille'nin işaret ettiği gibi: "hücrelerin titreşim enerjileri değişebilir. Bunların yoğunluğu arttıkça bireyin bilinç düzeyi de yükselir...Gizil güçlerimizin sadece çok küçücük bir kesimini kullanıyoruz biz. İşte tinsel bir değişim olanağı burada yatmakta."

Fizikçi Linssen de sözlerini şöyle noktalarken bilge ve ahlakçı oluyor: "İşte böyle bir değişim sırasındadır ki bilincin, aklın ve aşkın en yüksek dorukları yaratıcı ve bölünmez bir tanrılaştırmada ifadesini bulur." Bu, dünyasal fizik ile göksel fiziğin birleşmesidir.

Bir Kepler'in görünürdeki, kamutanrıcı insanbiçimciliği (antropomorfizmi) ardında gerçek bilginin tüm sezgisi gizlenmemiş midir, bu dahi gökbilgini ve astrolog, tümüyle birbirine bağımlı ve hem insanı hem de kozmosu yansıtan bir alemde dünyanın canlı bir nesneden öte bir şey olamayacağını önsezileriyle algılarken: " ve mesanenin idrar salgılaması gibi, dağlar da ırmaklar salgılar...; ve canlı yaratıkların damarlarında kanın oluşturulması gibi ve onunla birlikte, bedenden dışarı atılan terin oluşması gibi; bunun gibi, Toprağın damarlarında da, madenler, taşıllar ve yağmur buharı oluşur. "Toprağın besini olarak, deniz vardır, deniz, gezegenlerin, Güneş'in ve Ay'ın uyumlu geometrik görünümlerini algılar ve bu göksel uyumdan hoşlanır. Toprağın bir dokunma, bir işitme duyusu vardır ve bir belleği vardır (bundan kim kuşku duyar ki?) Sindirim yapar, soluk alır ve hastalanabilir (çevre kirliliği onulmaz bir hastalığa benziyor). Ve son olarak toprağın da, Güneş gibi, dünya gibi, bir ruhu vardır...

Bugün yaşasaydı, Toprak anaya tutkun Kepler, hiç kuşkusuz çevreci olurdu ve herhalde, diyor B.Nicolescu, enformatik biliminin akıl almaz gelişmesini de... beyninden ileri geliyor sayardı! Neden olmasın?... Ona dil uzatmaya kalkışacak kişi, o eşsiz gökbilgini çalışmalarının ve buluşlarının onda birini başarsın da göre-

lim bakalım... Bilgenin -ve özellikle de gizemcinin dili, kendisini aşan bir gerçek ile karşı karşıya kaldığı zaman, görünür bir saflıkla ister istemez ozanın veya çocuğun diline benzer çünkü simge, sözle anlatılamazı anlatabilecek, tek uygun araçtır.

Buraya değin genel yaklaşımı içerisinde, yeni fizikten söz ettik. Çeşitli bilimlerle Astroloji veya kozmobiyoloji arasında giderek daha iyi belirmekte olan bağları şimdi ayrıntılarıyla görelim.

Gökbilim ve Astroloji

Astroloji'ye sık sık, gökbilimin son buluşlarını göz önüne almadığı, pulsarları, kuasarları, kara delikleri, bulutsuları, küçük gezegenleri, plütonötesi gökcisimlerini vb. bilmemezlikten geldiği için sitemlerde bulunulur.

Elbette ki, temeli göksel görünümlerin bir yorumu olan Şahane Yıldızlar sanatı, her zaman, gökcisimleri arasındaki simgesel ilişkileri bulma süresi kadar bir süre, gökbilimden az çok geri kalır. Örneği, 1930'da bulunmuş olan Plüton, henüz astrologların gözünde bir gizdir ve onun etkilerini gözlemlemeyi sürdürmektedirler.

Bu gezegenin bir yandan çevre kirliliği ve dünya petrol durumu üzerindeki, öte yandan Aids ve depremler üzerindeki etkisi, dünya astrolojisindeki karşılıkları açısından, benim gözümde belirlenmiş sayılır.

Sayıları, tümünün de göz önüne alınmayacağı kadar çok olan küçük gezegenlere gelince, denebilir ki kimi astrologlar, birkaç yıldan beri anlambilim simge açısından Merkür'ün benzeri Ceres'i hesaba katmaya başladılar; Amerikalı astrologlar da cesaretle, Pallas'tan veya Junon'dan yararlanmaya giriştiler ama meslekten olanların çoğunluğu için, yorum henüz pek belirsiz ve doğrulanmamış niteliktedir.

1977'de bulunmuş, Satürn ile Uranüs arasında yer alan ve yaklaşık elli yıllık bir çevrimi olan küçük gezegen Chiron için de aynı şey söylenebilir. Bu gezegen Amerikalı astrologlar tarafından dışlanmışlık ve kuraldışılık gezegeni sayılmaktadır az çok Uranüs'e

benzetilerek. Ama burada da, bir yargıya varabilmek için yeterince uzun bir geçmiş yok.

Bir Rus gözlemevi, Akrep'ten gelen enerjileri gözlemlemiş ve ölçmüş: bunlar bizim dünya atmosferimizi saniyede 1/240 000 lik bir hızla geçiyorlarmış !... Bu, olası bir gökcisimsel etkinin getireceği sonuçlar üzerinde bizi düşündürmelidir: bu etki tam anlamıyla (saniyelik) enstantanedir ve yayılım ile algılanma arasında hemen hemen bir eşzamanlılık var demektir. Bu durum, gökcisimsel etkiyi savunanlar ile Jung'vari, eşzamanlılığı savunanları birbiriyle barıştırmalıdır. Altı yüz milyar hücresi doğum göğümüzü algılamış ve belleğinde saklamış bilgisayarlara benzerdik o zaman. Doğum göğü bir bakıma bizim kozmik yasamız, kayıt kütüğümüz olurdu, ruhsal, biyolojik ego'muzun yansıması. Sonradan alınacak transitlere göre, bu temel program, olumlu veya olumsuz olarak harekete geçirilirdi.

Şurası kesin ki Astroloji, ölü bilimin eşanlamlısı, işi bitmiş bir bilim olma savında değildir. Yürüyen bir bilimdir, geleceği olan, şimdiki ve gelecek buluşlara göre zenginleşen ve zenginleştirilebilecek bir bilim. Astro-fizikçi Reeves'in bana yönelttiği, başka güneş sistemlerine ve başka gökadalara katılma, onlarla bütünleşme konusundaki sorulara gelince, bana öyle geliyor ki astrolojinin zaten doğrudan doğruya bağlı olduğumuz kendi güneş sisteminde görülecek yeterince işi var. Daha iyi, iyinin düşmanı değil midir?

Fizik, biyoloji ve kozmobiyoloji veya Astroloji

Kanıtlara ayrılan bölümde, güneş sistemimizin biz Dünyalılar üzerindeki etkisini ortaya koyan sayısız denemeye değinilmişti.

Yaşamın elektromanyetik (E.M.) yönü, hemen hemen yüz yıl kadar önce Batı'da ortaya çıkartıldı: vücüdun ve sinir sisteminin, sonra da beyin bölgelerinin elektrik dürtüleri ölçülebilir oldu. 1969 yılında beynin uzaktan yakalanabilen bir manyetik alan yayınladığı kanıtlandı. Gerçekte, tıpkı kozmos gibi, insan da karmaşık bir elektromanyetik alanlar sistemidir. Dünyanın E.M. alanıyla insan

davranışı arasındaki karşılıklı ilişkinin incelenmesi ve bir süredir E.M. kirliliğine yönelen dikkatler, sonuçlarıyla kendi kendilerini yanıtlamış ve böylelikle kozmik işlerlik içinde insan işlerliğinin yeni bir bilimsel kavramına yöneliyorlar gibi.

Yaşam alanları, canlıları kuşatan elektrik alanlarıdır ve 1935 yılında, Yale Üniversitesi'nden Dr.H.Burr tarafından bulunmuştur. Bu alanlar, bir bakıma kalıbı oldukları, Yaşam'ın fizik maddesini yönetir ve denetlerler. E.M. tayfının yüksek oktavı olan bu yaşam alanları falcıların ve gizemcilerin anlattığı ve şimdi de Kirlian etkisiyle fotoğrafı çekilebilen 'aura' ile bağlantılıdır. Gerçekten, yaşam alanları her bir hücreyi ve her bir taneyi kuşatır, gelecek organizmanın şemasını (pattern), büyüklüğünü ve hatta canlılık derecesini öngörmeye olanak verir. Bunlar, öyle anlaşılıyor ki, tüm Evrende vardır ve fizik organizmanın oluşumundan önce kristalleşir, ve o yok olduktan sonra da yaşarlar! Bu da Dr. Burr'u 1972'de sonradan ün kazanmış bir kitap yayınlamaya yöneltti, 'Blueprint for immortality' Yaşam alanları, diyor Burr, bu gezegendeki tüm yaşamın temel şemaları olarak bilinir bu, önemli bir buluştur "yaşamın bir kaza olmadığını" gösterir. Bu yaşam alanları diye ekliyor Burr, Ay, Güneş ve gezegenler tarafından etkilenir. Resmi Bilim bu verileri özümsemek için ne bekliyor daha ?...

Demek oluyor ki sinir sistemi bir genetik kalıtıma indirgenemeyecek ama birbirinin üzerine yığılan güçlerin doğrudan sonucu olarak bilinecek. Nelerdir bunlar? Size bin örnek verebilirim!... Çinli akupunkturcular, yüzyıllardanberi, kozmik çevre etkenlerinin enerji alanlarımız üzerinde kesin etki sahibi olduğunu bilirler. Amerikalı hümanist astrolog Rudhyar, doğum temasının oluşturduğu, bireyin çekirdekkalıbından söz ederken, bu fizikobiyolojik veya kozmobiyolojik insan kavramına uzak değildi. Bu da aklın, bir bakıma sonucu ve hatta ürünü olan maddeden önce geldiği düşüncesini destekler gibi görünmekte...

Ünlü Amerikalı astrolog G. Stromberg, insana ilişkin ritimler ve titreşimler üzerinde yaptığı araştırmalardan sonra, canlı organizmaların yapısının titreşken sistemlerce veya nabız gibi atan e-

lektrodinamik alanlarca belirlendiği görüşünü benimsedi. Ona göre, molekülü, bir elektromanyetik dölyatağından yola çıkarak, bitkiler, hayvanlar, insanlar gibi çeşitlenmiş canlı biçimlere dönüştüren, işte bu yaşam alanlarıdır. Stromberg'in anlayışına göre, fizik beden, bu enerji alanlarının nedeni değil sonucudur.

Fransa'da, Paris-Sud(Orsay)de fen doktoru ve profesör araştırmacı E.Guille buna yakın bir yaklaşıma sahip. *L'Alchimie de la Vie* "Yaşam Simyası"de (Rocher yay.) şöyle yazıyor: "Bu başlığı seçtik...şu kromozom işlemleri (yaşam) gibi, maddesel ölçekte meydana gelen olaylar ve ayrı ele alındığında, anlaşılması güç gibi görünen alşimik değişimler arasındaki simgesel benzerliği vurgulamak için. Oysaki moleküller olayında ve simgesel tanımlamada sözkonusu edilen enerji dalgalanmalarını inceleyecek olursak bunların tıpatıp birbirinin eşi olduğunu görürüz. İşte bu kitapta ele aldığımız, bu enerji dalgalanmalarının derin niteliğidir... Görünüşte iki denememiz, birbirinden oldukça farklı temellerden yola çıkıyor: Eğitimi gereği, analizde hep daha derinlere inmeye çabalayan molekül biyoloğu ve bir iç yolu izleyen psikososyolog, yaşamın aynı enerji anlayışı düzeyinde buluşur ve söyleşirken aynı kavramı ve aynı dili kullanmalarına kendileri de şaşarlar. İşte Yaşam'ın büyük simyası bu değil midir?"

Ve bu araştırmacının izniyle şunu ekleyeyim: Bu, Bilim'in de kendi kendisiyle barışması değil midir, tüm dalları için geçerli bir doğruyu bulma olasılığını tümüyle kaldıran, aşırı bir uzmanlaştırıcı ve ayrılıkçı politikadan sonra? Bu araştırmacının kendine yakıştırdığı psikososyolog niteliğine bir başkası, kozmobiyolog niteliği de eklenebilir, şöyle tümceler göz önüne alındığında: "Yaşam simyası, algıladığımız, aktardığımız ve yayınladığımız kozmoyersel titreşimlerin niteliğine bağlıdır..." Bu kitapta şöyle deniyor: "Kromozomlarımızın içerdiği genetik bilgiyi yeni bir okuma tarzı, hücre kalıtımının enerji yoluyla bir yorumu, A.D.N.'nin iki özelliği aracılığıyla günışığına çıkıyor: biri metallerin varlığından gelen özellik, öteki ise bu molekülün bir bilgiyi uzaktan aktarma gücü... "A.D.N. titreşken bir dayanaktır ve topolojik düzenine göre, denet-

lediği genlere şu veya bu sinyali aktarabilir.

Burr ve Ravitz'in ardından Guille de yaşam alanlarına eğiliyor. "Tıpkı kozmos gibi, diyor, insan da aralarında birbirlerini etkileyebilecek nitelikte karmaşık bir sisteme uyar." Ve "kısıtlayıcı" bilimimizin bağrında bu elektromanyetik etkenlerin neden küçümsendiğini de açıklıyor: "Her tür ölçekle bu elektromanyetik alanlar ölçülebilir ve bunları her zaman başka elektromanyetik alanlarla iç içe girmiş buluruz. Çevremizi saran alem (dünyakozmos) ile enerji bağlarımızın bu karmaşıklığı, ister istemez kısıtlayıcılığın etkisinde kalmış olan eğitimimizle birleşince ayağımız yerden kesiliyor ve bilinçli veya bilinçsiz olarak, elimizden kaçan, anlayamadığımız bu enerji düzenini göz önüne almamaya karar veriyoruz." Kısacası, olguyu yadsıyoruz: Bomba koyverilmiştir!

İyi ama, bu gerçeği yadsımayı nasıl sürdürebiliriz ki, birkaç sayfa ileride, şunları öğrendiğimiz zaman: "ister fizyolojik koşullarda... isterse bunalım (stres) adı verilen patolojik koşullarda gerçekeleşen, A.D.N.'nin genişlemesi sırasında, göğün durumunun ve bulunulan konumun yersel akımlarının bir bakıma moleküle işlediğini düşünmek artık olasıdır. Titreşken enerjilerin yol açtığı bu işleme, kozmik enerji düzenini olduğu gibi yansıtacak tipik bir molekül düzeniyle gösterir kendini. Ve bu düzen de, hücre yaşamında etkinliğe geçtiğinde (karşılığı olan gezegen geçişlerinin etkisiyle mi acaba?) düzenin sahibi olan bireyin davranışında derin değişimlere yol açacaktır."

Bu sözlere ne eklenebilir ki? Daha bulunacak, yeniden bulunacak ne çok giz var? İnsan merak ediyor, hangi kendine güvenir bilinçsizlikle kimi (yarı) bilginler, böylesine (sözde) kesin kuramları ortaya atabiliyorlar diye... "Bildiğim tek şey, hiçbir şey bilmediğimdir" Montaigne haklıymış.

Pozitif ve negatif iyonlar kavramı, bir süredenberi, bizleri, anlaşılan zararlı pozitif iyonların fazlasından koruyacağına güvence verilmiş her tür gereç ve kolaylık sayesinde, günlük yaşantımıza girmiş bulunmakta. Ama öteden beri bilinir ki atmosferdeki ve havadaki en ufak değişimler, insan davranışındaki değişimlerden so-

rumludur.

İsviçre veya Almanya'da fön rüzgarının, güneyde mistral ve lodosun, California'da Santa Ana'nın, Afrika'da sirocco'- nun, kazalarda, huzursuzluklarda, uykusuzluk ve çöküntü hallerinde artışı da birlikte getiren tüm bu kuru ve sıcak rüzgarların olumsuz etkileri, bilinir. "Philadelphia'da bulunan Amerikan tıbbi İklimbilim enstitüsü negatif iyon yüklü havanın, nüfusun yaklaşık %65'ine iyi geldiğini belirlemiştir; geri kalan % 35'in pek de iyi olmayan tepkiler gösterdiği anlaşılıyor." Bunlar, Mühendis Schiff'in, pek çok deneme ve bilgiyi alıntı yaptığımız "ABD'de kozmik çağ" adlı yapıtında yazılı.

Bu negatif iyonlaşma beyin hücrelerinde değişim yaratıyor ki bu, hiç de küçümsenecek bir durum değil ve belki de, söylendiğine göre iklimi pozitif iyonlarla doyum haline gelmiş olan Cenevre'nin neden dünya çapında acıklı bir rekora: intihar rekoruna sahip olduğunu açıklayabilir! Calvin'in bu dingin kentinin böylesine bir olumsuz ayrıcalığa sahip olacağı kimin aklına gelirdi ki!

Ama kesin olan ve konumuz açısından önemli -bir şey varsa o da şu olgudur: Bu değişimlerin çoğunluğu, yirmi yedi buçuk günlük ay çevrimlerine bağlıdır. "İsveçli Nobel ödülü sahibi kimyacı Arrhenius, atmosferin iyon ilektkenliğinin her yirmi yedi buçuk günde bir, işlenen suçlarda ani bir artışa denk geldiğini kanıtladı."

Bu kuşbakışı incelemede, piramitler olgusunu da unutmayalım. "Piramitlerin işlerliğinin, düya manyetik alanına bağlı olduğu biliniyor: bir piramit, bir yanal yüksekliği doğrudan doğruya manyetik Kuzey çizgisinde olduğu zaman yetkinliğinin doruğunda demektir... Bir gerileme olgusu gözlemlenmiştir: bir piramit tıraş bıçağını her zaman aynı keskinlikte bilemez. Bıçak, haftalar boyu keskinliğini koruyabilir, sonra bir iki gün hiç kesmez olur, sonra da yeniden iyice keskinleşir. Bu olgu, Ay'ın konumları ve gezegenlerin sıralanması gibi dış güçlerin ritmik etkisiyle bağlantılı sayılmıştır."

Paris Üniversitesi'nden bir fizik profesörü, Z.- G. Wolkowsky, birkaç yıl önce şunları öne sürüyordu: Ay'ın, istiridyelerin fizyolojik çevrimi veya kadının adet görme çevrimi üzerindeki başka etki-

leri, yerçekimine bağlanan basit bir biyomekanik örneği çok gerilerde bırakır... Bu olguların inceliği, bunların bir organik fizik -ya da canlı sistemler yani ultrakarmaşık sistemler fiziği tarafından incelenmesini gerektirir ki bu da henüz üniversitelerde öğretilmemektedir... Canlı sistemler, karmaşıklıkları dolayısıyla, pek zayıf elektromanyetik alanlara karşı duyarlıdırlar..."

Okurun sabrını taşırmaktan çekinmesek, her ulustan bilginlerin görüşleri, çalışmaları ve deneyleri sayılıp dökülebilir ki bunların tümü de ortak bir noktaya yönelmiştir: kozmosinsan karşılıklı etkileşimleri, gene ve her zaman.

Profesör Wolkowsky şu sonuca varıyor: "Biyolojik sorunlar sadece nicelik açısından değil, görünüm, konum, biçim ve düzen açısından da incelenmesi gereken sorunlardır." Tam tamına, bir "mutlak yapı" öneren astrolojinin girişimi.

Tıp ve Astroloji

Bu aynı zamanda da tamı tamına, öncülükten, bütünlükten yana, klasik tıbbın yaptığı gibi, bir organı başlı başına, sanki bütünden bağımsızmış gibi tedavi etmekten değil de, insanı, bütün olarak ele alıp tedavi etmekten yana olan tıbbın girişimidir... Karşılıklı bağımlılık sadece organlar düzeyinde kalmaz, sürekli birbirini etkileyen ruh ile beden (soma) arasında da sözkonusudur. Kökeni aşırı beden yorgunluğu olan, ruhsal çöküntüye uğramış kişiler olduğu gibi, bunun tam tersine, örneğin kanser hastalığının duygusal veya ruhsal bir kökene dayandığı da gittikçe daha sık sözkonusu edilmektedir. Bu konuda şunu anımsatalım: Yukarıda adıgeçen Dr.Burr, New York Üniversitesi'nde kadın hastalıkları uzmanı Dr.Langmann'ın yardımıyla bir, rahim kanserine tanı koyma tekniği geliştirmişler: Sadece ense (cervix) ile karındaki elektrik voltajını karşılaştırarak! Hastalar veya hekimleri daha bir şey bilmiyorken bir tümörün varlığını saptayabiliyorlar. Böylelikle de Kirlian fotoğraflarına veya yüksek voltajlı alanlar yardımıyla çekilen fotoğraflara, katılmış oluyorlar. (Öyle sanıyorum ki, hasta organlar

veya hastalanmak üzere olan organlar düzeyindeki bu elektrik farkları, kişi, karşılığı olan gezegen geçişlerinin etkisini aldığında kendini göstermektedir, ama bu, sadece bir varsayım, kanıtlanması gerek.)

Nerede kaldı, dış, gözle görülür, "nesnel" saptamalarla yetinen ve nedenlerle ilgilenecek yerde sadece ve sadece etkileri göz önüne alan, "maddeci" tıp? Yoksul ve yüzeysel görünmüyor mu? Örneğin, resmi tıbbın hâlâ onca saldırısına uğrayan homeopati (benzerlik yasasına dayanan tedavi, insanın küreselci gerçeğine daha yakın değil midir? Çünkü aksaklıkları tedavi yerine, onların oluştuğu ortamı - gökcisimsel tema tarafından belirlenmiş olan tedaviyi yeğler ve aksaklıkların, ortamın gerekli sonuçları olduğu görüşündedir.

New York psikiyatri Enstitüsü'nden profesör Kallman her yaratığın, içinde doğumunda ayarlanmış olan ve hastalıklar ile kazaları önceden belirleyen bir saat taşıdığını öne sürerken, tüm bir öncü biyolojinin -ve Fransa sözkonusu olduğunda da, bir H.Laborit'in sözcülüğünü yapmış olmuyor mu? Hatta, bir hastalığın yaklaşık olarak yaşını bile, bireyin yaşamında ne zaman ortaya çıkacağını bile, genlerde yazılı olan ölüm zamanı bile önceden belirlenebiliyormuş.

Bu konuda, elindeliğin tutkun yandaşlarının saçlarını başında diken diken edebilecek bu gerekircilik neden aydınlar arasında daha çok direnişle ve sitemle karşılanmıyor diye gelebilir akla. Kanıtlanmış da ondan mı? İyi ama, nasıl? Kim doğrulayabilir ki?... Hayır, sadece çeşitli düzenceler karşısında, iki ağırlığın, iki ölçünün benimsendiğinin, bir kez daha ortaya konmasıdır bu; ve "ciddi" diye ün yapmış tıp ve biyoloji bilimlerine tanınan saygınlığın şahane yıldızlar Sanatına tanınan ile yoksa ondan esirgenen mi demeliydim?- bir olmadığının bir göstergesidir. Bu, konu dışına çıkmaktı ama karşıkoyamadık işte...

Astroloji ile ruhbilim veya psikiyatri arasında köprüyü kurmak için, Amerikalı Gina Ceaglio, astrolojik temele dayanan ruhbilimsel testler hazırlamış. İşte saptadığı ve geleneksel gezegen simgeciliğine oranla oldukça tutarlı gibi görünen astroruhbilimsel karşı-

lıklar.

GÜNEŞ: Ben'in özümsenmesi, kendinin bilincine varma (Selfintegration and selfrealization);

AY: kendi kendini koruma (selfsustainance);

MERKÜR: kendinin (zihinsel) ve dünyanın algılanması! (self perception);

VENÜS: kendini onaylama, Freud'e göre zevk alma iç güdüsü (selfratification);

MARS: kendini eyleme geçirme veya saldırgan dürtüler (selfmobilisation);

JÜPİTER: kendini ödüllendirme (self regards);

SATÜRN: kendini sıkıdüzene sokma veya Üstünben (selfdiscipline);

URANÜS: kendini bulma, öğrenme (selfdiscovery);

NEPTÜN: kendi idealizmi (düşünceciliği); (selfidealism)

PLÜTON: kendini yenileme (selfpurification).

Anlambilim açısından ince ayrıntılar konusunda yapılabilecek pek çok yorum var ancak burada önemli olan, bir ortak dil arama isteği. Astrolojinin çağdaş yaşama uygulanması bölümünde astroruhbilimin, son onyıllarda Fransa'da olduğu kadar (özellikle de Andre Barbault'nun sayesinde), Almanya'da ve Amerika Birleşik Devletleri'nde de pek önemli bir rol oynadığına işaret edilmişti.

Sonuç

İki binyıl arasındaki şu geçiş döneminde, denebilir ki, daracık bir bilimciliğin usçu görüşleri artık zamanını doldurmuştur. Sözgelimi, bir Auguste Comte'un görüşü, belirli bir bilim kuramı yani bilimlerde hiyerarşileşme rengine boyanmış üç durumu ile: bu görüşte Bilim, bir bakıma insan aklının taçlandırılması, süsü sayılıyordu ve geçici bir dinsel durum içindeki büyü anlayışının haykırışlarının zorla ulaşılmış sonucuydu ki bu bilimcilik bugün bir dinozor gibi çok çok gerilerde kalmıştır. Din, gizemli ve bilim ara-

sındaki bağ her gün biraz daha sıkı dokunmakta ve bu da her yerde boşinancın küf kokusunu, veya gizlere bürüme ile bir tuttukları gizemciliğin afyon buharlarını kokladıklarını sanan dar kafalı usçuların canını pek sıkmaktadır. Capra, bu büyük fizikçi bize bunun modası geçmiş bir Weltanschauung (dünya görüşü) olduğunu, en yüce Gerçeğin tek ve evrensel olduğunu ve insanı konu alan düzenceler arasındaki bölmeleri kaldırdığını göstermiştir.

Kudüs'te, Atlan adındaki bir biyoloji profesörü bugünkü fizik biliminin usçu anlayışımızın kalıplarına sığmayıp taştığını ve yarının bilimlerinin, zorunlu olarak, insanın düşsel ve gizemci boyutunu da (sanatçılar, ozanlar, Yi King uygulayıcıları, astroloji ve soylu tarot tarafından başı çekilen) kapsayacaklarını öne sürer.

Yukarıda değindiğimiz, Schiff'in o pek ilginç yapıtında, bir mühendis olan yazar, bir bölümü şöyle bitiriyor: "İnsan üzerinde etkili olan ve ışıktan, elektromanyetik, jeofizik veya atmosferik etkenlerden ve gezegensel, güneşsel ya da kozmik etkilerden ileri gelen kozmik biyoritimler... henüz pek iyi anlaşılmamış olsalar bile günümüzde varlıkları tanınmaya başlamıştır.

Astrologların huzur içinde gülümsediklerini eklemeye gerek yok. "Genç bir bilim adamının ağzından dökülen bu sözler, gerçekten hoşa gidiyor, astrolog olmayı sürdüren... daha ne kadar zaman için?..., çizgi dışında bırakılmış olanların bile hoşuna gidiyor.

Bu az çok seçmeci göz gezdirme boyunca şunu anlatmak istedik ki, sözü edilen denemelerden, gezegenlerin etkisiyle doğrudan bağlantısı olmayanlar bile, tümü de, yaratılışın Birliği'ni, sistemler (karşılıklı birbirini yorumlayan ve zenginleştiren) arasında bölmeler bulunmayışını savunuyorlar ve öteden beri süregelen o fizik ve ruhsal, fizik bilimi ve fizikötesi arasındaki ikiye bölmenin kaldırılması gerektiği sonucuna varıyorlar. Bir senteze varmanın, büyük evrendoğum sistemleri doğrultusunda ve hem doğayı hem de kendi varoluşunu öğrenmek susuzluğuyla birlikte insanı da içine alacak bir yenilenmeye gitmenin zamanı gelmiştir. Einstein'ın o bilicilik kokusu taşıyan sözünün anlamı, işte budur: "Bugün insanlığın bildiği en ciddi karşılıklı konuşma başlıyor: bu, bilim anlayışı ile

Yaşam'ın anlamı arasındai söyleşidir." Klasik bilim dünyayı duvarla çeviriyor ve insanı tek başına bırakıyordu. Astroloji insana, evren ile ilişkilerini geri veriyor.

Bilim'deki değişim bugün bilinçlerde de bir değişimi getirmekte. Bunun da zamanı gelmişti de, neredeyse geçiyordu!...

II

NEW-AGE (Yeniçağ) VE ASTROLOJİYE KONULAN KÜLTÜR YASAĞININ SONU. BU YÜZYIL SONUNUN GEZEGENSEL ÇEVRİMLERİ VE İLERİSİ (AIDS, ÇEVRE KİRLENMESİ...). KOVA BURCU ÇAĞI: YENİ BİR KARMAŞIK (HOLİSTİK) HÜMANİZMAYA DOĞRU

"Gelecek, önceden görülebilir ve bu, yapılabildiği için, gelecek değiştirilebilir de.

J.-B. Priestley

"Kaynağa ulaşmak isteyen, akıntının tersine yüzmek zorundadır."

Asya atasözü

"Bu dönem, çığrından çıkmış.

Shakespeare (Hamlet)

Bu bölümün başındaki birinci alıntı, mutlak ve makineci bir

gerekirciliğin tüm yandaşlarına, Arap "mektub"unun birincil yazgıcılarına ve şahane yıldızlar Sanatını insan özgürlüğüyle çatışır gören tüm astrolog veya "sözde astrologlara" çelişkili görünebilir. Bir bölümde konunun önemine oranla fazlasıyla kısa gerekircilik sorununu ele almıştık: Gerçi kısaydı ama gene de onun karmaşık, ince olduğunu ve insana, olaylar açısından yazgısıyla dilediğince oynama konusunda özgür kılmayı değil de, kendi üzerindeki egemenliğinden yola çıkarak dünya üzerinde görece bir egemenlik kurabilmesini sağlayacak düşünce özgürlüğünü vermeyi amaçladığını anlatmaya yetiyordu .

Birkaç yıldır Atlantikötesi'nde başlatılmış olan "New-Age" akımı, çağdaş insanı, kurtuluşa götürecek olan bir bilinçlenmenin arayışındadır. Efendiyi elindeki aracın kölesi yapan, giderek genişleyen bir teknikten kurtuluş, her tür zihinsel ve fizik kirlenmeden kurtuluş, edinilmiş, felce uğratıcı ve kısır düşüncelerden kurtuluş. Bu da bizi, bölüm başlığındaki ikinci alıntıya götürüyor, tedirgin edici ve yükseğe yönelmiş ama herhalde verimli değinmelere sahip güzel bir savsöz: Dünya kuruldu kurulalı, akıntıya karşı yüzmek, maddesel veya soyut, her şeyin kaynağına dönmenin tek çaresi, tek yoludur öyle mi? İnsanın evrensel dili ve astrolojik yasanın temeli olan o şiirsel simgeselliği burada, olduğu gibi bulmaktayız. Bu, Descartes'ın sil baştan'ıdır, XVIII. yy. Ansiklopedicilerinin bir D'Alembert'in, bir Diderot'nun, bir Voltaire'in veya bir Rousseau'nun anlayışıdır: Reform'un ve Rönesans'ın düşüncesidir bu. Çevrimsel olarak insan, kanını tazelemek için, çağlar boyu kendi kendini bağladığı zincirlerinden, toplum bilincinin benimsediği ve sindirdiği tortul katmanlarından kurtulmak gereksinimi duyar. Sıfırdan başlamak için. Bu, bir uygarlık bunalımının belirtisi ve uyarısıdır. Uygarlık, yetersizliğinin bilincine varıyor. Değerler ölçeği eskimiş, artık işlevini yerine getiremiyor. Değişmesi gerekiyor çünkü çağdaşlarının çoğunluğu rahat değil.

Ama bu başkalaşım önce, o gizliden gizliye kendini gösteren bunalıma, o toplu uyumsuzluğa karşı başkalarına oranla daha duyarlı bir öncü azınlık tarafından başlatılacaktır. Toplum değerleri

ölçeğinde, sözkonusu olan, Verim'e tapınma düşüncesi yerine daha yüksek bir vicdan düzeyi ve daha çok insancıllık; rekabet koşulu yerine dayanışma ruhu, iyi aydın bilinci yerine de bilginin görece-leştirilmesini ve daha geniş bir hoşgörüyü getirmektir. Yeni akım, şunun gibi anlamlı ve çarpıcı sözlerle (sloganlarla) yaratılacaktır: High Tech (yüksek teknoloji) yerine High Touch (yoğun duygu ya da feeling) getiriniz. Bunu göğüslemek için de, kaynağa dönmesi, edinilmiş düşüncelere karşı çıkması, bağnaz düşünenleri şaşırtmak ve sarsmak pahasına, düşünsel ve kültürel kurulu düzeni yadsıyarak kendi öz örneğini yaratması gerekecektir.

İşte Amerika Birleşik Devletleri'nin batısında, kimi yenilikçi ve çizgıdışı aydınların, özellikle de bir adı Dane Rudhyar olan Daniel Chenneviere'in etkisiyle doğmuş olan, New-Age böyle bir akımdır.

23 Mart 1895'te dünyaya gelen D.R., önce derinlikler ruhbilimini ve özellikle de C. G. Jung'u benimsemiş, sonra da General Smuts'un küreselci (holist) kuramlarına abayı yakmıştır. İzdaşlarından biri, Ruperti, onun için şöyle diyor: "Rudhyar'a göre, Astroloji, bireyin ve ulusların yaşamında, çevrimsel ve küreselci kalıpların (patterns) işlerliğini somut ve etkili bir biçimde ortaya koyar... Yaklaşımı, olaylardan çok kişilikleri hedefler. Astroloji bir tür batı yoga'sı, bir ruhsal-sentezdir ve doğum teması ise amacı herkese, doğumunda gizil güç açısından ne idiyse tümüyle o olmasına yardım etmeyi amaçlayan bir özümseme formülüdür... D.R. Amerika'daki genç kuşakların büyük saygı duyduğu bir bilge ve bir astrologdur." Okuyucunun da, bu kitabı okuduktan sonra, tahmin edeceği gibi, biz de bu yaklaşıma katılmaktan öte bir şey yapamayız.

D.R. 1963'te *The Astrology of Personality* (Kişilik Astrolojisi) adlı kitabını çıkardığında, tam hippi çığrının ortasında bulunan Ameriken gençliğinde, doğu felsefesinin etkisi altında deneyüstü (transandantal) denemelere, duyarlılık alıştırmalarına, felsefi bilgilere, giderek artan bir gereksinmenin kendini gösterdiği gözlemleniyor. Giderek daha safsatacı, bilgici bir niteliğe bürünen çağdaş yaşama tepki olarak, sade bir yaşantıya, daha çok doğala özlem

duyulmaktadır. Bu gençlik, Astroloji'de sadece derindeki sorunlarına çözüm değil, bundan da çok, bir tür iç güvenlik, inanma, mutlağa karşı olan susuzluğunu giderecek, dünyanın bir açıklamasını bulmayı umuyor. Bu gençler, başlarına geleceği bilmekten çok, kendilerini belirli bir yere yerleştirmeyi ve kendilerini tanımayı istiyorlar.

Tekniğin ve bilimsel ilerlemelerin büyüsüne kapılmış bir başka gençlik tipi ise, Amerikan bilginlerinin giderek daha geniş ölçüde, gezegenimizi güneş sistemimiz ile -kozmik çevremizle dayanışma halinde, güneş ışınımlarının hatta gökada güçlerinin hedefi olarak gördükleri kanısında. Son ruhbilimsel testlerden de, istatistik tekniklerinden de haberi olan bu, gözü yükseklerde ve meraklı genç kurtlar, toplum merdiveninin en üst basamağına çıkma özlemi içindeler. Bunlar ilerici, çağımız teknik gelişmelerine karşı hevesli, toplumun aydın tabanına oturtabilmek amacıyla, tozunu silkelemek ve bilimleştirmek istedikleri bir astrolojinin büyüsüne kapılmışlar. Sonunda da hiç de azımsanmayacak bir amaca, üniversite öğretimine alınmasına yöneliyorlar. Onları kim haksız bulabilir ki?...

'Hümanist Astroloji' kitabıyla (ki temelde dinsiz olan klasik insancılık(hümanizm)a ile hiç ilişkisi yok), D.R., -şafak türküsü, daha önceden, Hair müzikal oyunu ile -Kova çağı için söylenen Aquarius şarkısı hemen akla geliyor- yakılmış olan bu Yeni Çağ'ın aynı zamanda hem peygamberi, hem bilgesi hem de havarisi olacaktır. Sözkonusu olan, insancı ve dolayısıyla uygulayıcı (pragmatik) bir ruhbilimdir, çünkü bireylerin, benliğinin bilincine varmasına yardımcı olmayı amaçlar; buna da davranışçı (behaviorist) veya klinik Freud ruhbiliminin tersine, duygu basamaklarının son derecesine çıkmayı amaçlayan denemelere kadar gidebilecek denemeler (esrimeler veya peak experiences) aracılığıyla bilinçlenerek ulaşmayı hedefler. Astroloji, ilişkiye bağlı sorunlarda temanın veya temaların analizinden yola çıkarak insancıl bir açıdan yardım olanağı sağlar.

D.R.'ye göre, bir doğum göğü, bir başkasıyla eş değerdedir; iyi veya kötü tema diye bir şey yoktur, kendisini gerçekleştirmek için

izlenecek yolu göz önüne almak koşuluyla, ki bu yol da temanın aspektlerince gösterilir. Buna ben bir de şunu ekleyeceğim ki, evet büyük çoğunluk için doğrudur ama, olağandışı olumlu veya olumsuz tema örneklerinin de bulunduğu unutulmamalıdır, önceden görüldüğü gibi, bir yazgının olumlu niteliğini saptamak zor olsa bile: ölçüt olarak kişinin içindeki başarı mı yoksa toplum içindeki başarı mı alınmalı? Bu ikisi çok zaman birbiriyle çatışır gibi görünür de...

Klasik ruhbilimde bir kişilik bölünmesi yaşama tehlikesi sözkonusu olabilir; özellikle de yüksek ahlaksal gereksinimler (toplumsal, dinsel, felsefi) ile içgüdülerin gerçeği (iktidar arzusu, bireysel bencilik, karşıkonulmaz cinsellik) arasında bir çatışma biçiminde kendini gösterir bu kişilik bölünmesi ve dosdoğru sinir hastalıklarına hatta şizofreniler, paranoyalar vb. gibi ruh hastalıklarına götürür. D.R., Victoria çağı sonrasının uygarlaşmış, endüstrileşmiş, robotlaştırılmış insanını bu çatışmalardan kurtarmak için tedavi yöntemleri (psikoterapi, holistik tedavi) öneriyor. Burada şunu belirtelim ki İngilizce konuşanlar bu konuda biz latin ülkelerine oranla çok daha ağır bir püritanizm (ilkelere aşırı bağlılık, sofuluk) yükünü kaldırmak zorundalar.

New-Age (Yeniçağ)ın ozanı, normal ile anormal arasında giderek incelen sınırlara işaret ediyor, çünkü milyonlarca kişi huzursuzdur ve pek yerinde bir soru soruyor, ego, bir sinir hastasının ben'i, nereye kadar gidebilir? Şunu da belirtelim ki ben, önsel olarak, bir ruhsal bütün, tüm organik yaşamın üzerinde ve kusursuz bir bütün olacak yerde, çabalar sonucu özümsenmiş ve bireyselleştirilmiş bir kişiliğe ulaşan bir gelişim sürecidir. Düşlere gelince, onlar da bilinçaltının güçlerini, içgüdüleri kullanarak bir kendini kanıtlama girişimidir. Psikoterapi uzmanı, kompleksleri -çatışmaların ürünü birincil enerjilerinde (libido)- düzeltmeyi denemelidir... tıpkı bir kemik hastalıkları uzmanının kırık bir kemiği düzeltmesi gibi. Burada bir ruh cerrahisi sözkonusudur. Freud "cerrahisi", kişiye çocukluğundan yapamadıklarını yapmasında veya en azından bunun bilincine varmasına yardım eder.

Boğa Freud'un yolundan ayrılmış izdaşı Kova Adler, (ikisinin

Güneş'lerinin kare yapması, aralarındaki çekimin ve rekabet veya anlaşmazlık ilişkilerinin nedenini açıklar) bir yükseklikler ruhbilimi, ulaşılacak amaçlar, bu amaçlara ulaşmak için gereken araçlar (iktidar isteği) yaratır, demek ki geleceğe yönelik bir ruhbilimdir; buna karşılık, içgüdülerinin uçurum gibi derinliklerinin ruhbilimcisi olan Freud ise, kökenlerin, hastalıkların doğuşunun, kısacası geçmişin büyüsüne kapılmıştı. Tüm bunlar astrolojik tipolojiyle uyuşuyor, özellikle de bu üçleme, kendinen önce gelenlerle çifte uyumsuzluk halinde olan Aslan-Kova Jung'un gerçekleştirdiği bireşimle tamamlanacak olursa. Jung, derinlikleri (bireysel ve toplumsal bilinçaltı), yükseklikleriyle (bilincin yüksek düzeyleri), kozmik bir boyutta yazılı olan bireysel öğe ve toplumsal öğeyi, uyumlu bir birlik içinde kaynaştıracaktır. Bu felsefi vu ruhbilimsel yaklaşım, Koç D.R.'yi büyüleyecektir ki bunda da şaşılacak bir şey yok: Zaten Jung ile arasındaki yakınlık, yazılı bulunuyordu, çünkü Jung'un Güneş'i ve yükseleni, D.R.'nin Doğum güneşiyle, sırasıyla üçgen ve sekstil yapıyor!...

Tüm bir kuşak, D.R. aracılığıyla, bu Jung ruhbiliminin etkisinde kalacaktı; D.R. ayrıca, Smuts'un da, *Philosophy of Holism* kitabı(1926) aracılığıyla, etki alanına -onun açısından pek önemli- girmişti. Bu felsefi sistemin ayrıntılarına girmeksizin şu kadarını belirtelim ki, anlaması kolay, soyutluğu az bir sistemdir, tam da uygulayıcı bir Amerika imgesine yaraşır şunu da ekleyelim ki herşeyden önce, eşyanın küresel gerçeğinden çekindiği ölçüde makineci bir bilimin arkası ve tamamlayıcısı olarak öne çıkmıştır. Bütün, tüm bölümlerin işbirliğinden oluşur ve bölümler, kalıplanmış bütüne tıpatıp uydurulmuştur. Örneğin, maddesel kimyasal elementleri biyolojik kalıplara (patterns) uydurulmuş ve bu ikisi de , bu kez, bu uydurmanın sonucu olan kalıplara yerleştirilmişlerdir: elektronlar, protonlar, atomlar, moleküller, organik bileşimler, koloitler ve protoplazmalar, bitkiler ve hayvanlar, akıllar ve kişilikler, tümü de bu küreselci (holist) devinim içerisinde çeşitli aşamalardan öte bir şey değildir. Ve elbette ki Bütün, bölümlerin toplamından üstündür, bütün (whole), yaratıcıdır. Makineci bilim ne denli

gerekirci ise (aynı nedenlere aynı sonuçlar), küreselcilik de o denli özgürlüğün eşanlamlısıdır, çünkü çeşitli etkenlerin toplanması sonuçta, özgün, her türlü gerekircilikten bağımsız, yaratıcı, yeni şeyler bulucu bir bütün verir.

Rudhyar için, küresellik (holizm) gerçek astrolojinin aynı zamanda hem kaynağı hem de açıklayıcı ilkesidir. Astroloji, "bütünün matematiği"dir (zaten eskiçağ Roma'sında astrologlara 'mathematici' denirmiş). Parçalı, çizgisel açıdan usçu bir mantığın tersine, küresel anlamda mantıklıdır. Evrenin yapısal uyumunu, bütünlerin (wholes)-ister basit biyolojik organizmalar olsun, ister akıl ve ruh açısından daha gelişmiş yaratıklar olsun büyümelerini ve gelişmelerini ve çözülüp dağılmalarını işler.

Usçu mantık etkenlerle, tek tek bölümlerle uğraşırken astroloji Bütün ile, küresel birim ile uğraşır. "Astroloji, diyor D.R., insanın evrensel bir düzen bilincinin ilk ifadesi olmuştur; amacı, kaos (kargaşa)u kozmosa ve toplum içindeki insanı da yaratıcı ve tekil bir kişiliğe dönüştürmektir."

Aynı zamanda hem yeni, hem de eski olan bu düşüncelerin -unutmayalım ki Satürn (gelenek) ve Uranüs (gelecek ve ilerleme), çağı yaklaşan Kova'nın iki egemenidir D.R. gibi Yeni Dünya'ya transfer olmuş ve yerleşmiş, bir Avrupalıyı ve onun aracılığıyla şu karmaşık uygarlığımızın "gürültüsü ve şiddeti" içerisinde kaynaklara geri dönmeye ve kendi kendini bulmaya susamış tüm bir gençliği nasıl olup da çekimine kaptırdığı anlaşılıyor. "İşte şu XX.yy. sonunun karmaşasıdır ki bizi, geçmiş çağların düşlerini kurduğu yeniliğe ve yaratıcılığa açabilir ve açmalıdır", bu Amerikan New-Age'inin çağdaş rahibesi, Marilyn Ferguson işte böyle konuşuyordu (Kova çocukları, Calmann-Lévy yay.)

Bu akım bize, yeni değerleri özümsemekte ("gelecek sarsıntısı"), bilinmeyenden kaygıyla korkulacak yerde, onu olumlu yönden kullanmakta yardımcı olacaktır. Makineci bir Newton fiziğinden, elektronları olduğu kadar gökadaları da içine alan bir Einstein fiziğine geçişle bağlantılı olarak, bilimsel değişimi konu alır. Yeniçağ'ın düşünürlerinden Kuhn'a göre, yeni bir örnek bulunması

gereklidir. Oysaki yeni örnekler her zaman kuşkuyla, soğuk, hatta düşmanca ve alaylı karşılanır: Copernicus, Galileo, Pasteur, Mesmer, Wright kardeşler... ve daha adını saymayacağım pek çokları, bunun birer kanıtıdır! Ne var ki, yavaş yavaş, bu yeni örnek, en büyük açıklayıcı güç olması ve değişim sürecindeki bir toplumun beklentilerine ve gereksinmelerine uygun olması yönünden ağır basmaktadır. Yeni bir toplumsal uzlaşma ile karşı karşıya bulunuyoruz. "Bugünkü dengesizlik yeni bir toplum tipine kapıları aralıyor", diyor Kuhn. Bizi, gezegenimizi ve bizleri uçurumun kıyısına dek getirmiş olan güçler, aynı güçler, içlerinde dirilişin, yenilenişin tohumlarını taşıyorlar. Astroloji ile benzetme yapmaksızın, M.Ferguson şöyle diyor: "Bizler, değişimin değişmesi çağındayız!... Kova -kusursuz bir değişiklik burcu çağı, başka bir şeyin habercisi olabilir miydi ki?"

Ne iyi, ne kötü, bir yüceliğe, bir kendi kendini aşmaya doğru sürekli yol almaktayız. Kendimizi değiştirmek ve bu bireysel değişim aracılığıyla, toplumu değiştirmek yalnız bize kalmış bir iş. Son fizik denemelerine göre ve özellikle de ünlü gezegensel titreşim dalgasına göre ki onunla bedensel ve ince bir uyum sağlamak gerekir ve bu dalga bizi şu 7,8 hertz frekansına bağlanmış olan, dünyanın tüm yaratıklarına, bir tür gezegensel uzaduyum ile(bu duruma özellikle meditasyon halindeyken gelinir), bağlar" en derin, en doğru, en gizli ben, yalnızlık ve meditasyon durumundayken bulunan benlik, tüm evrene ve tüm öteki yaratıklara işler, nüfuz eder. İnsanda dayanışmacı, evrenselci bir Dünyalıymış izlenimini uyandırır." Bunun için, yüreğin de, aklın da değişmeleri gerekir; bilincin değiştirici tekniklerle kolaylaştırılacak bir şekilde genişletilmesi kaçınılmazdır. Bu teknikler de bizi daha büyük bir yaratıcılığa, daha gerçek bir elindeliğe, psikosomatik açıdan şifa bulmaya götürecektir.

Demek oluyor ki, şu New-Age felsefesinin programında yer alan, tüm olarak insan: bedenin ve ruhun, birlikte ve dayanışma halinde öngörülen toplam küreselci sağlığı; ekolojik bilinç gerçekten, eğer yaşama ortamı, Toprak anası ölecek olur da şu dünyadaki her türlü yaşama olasılığını yok ederse, o zaman insanla ilgilenmek

neye yarar ki?-; kişiselötesi eğitim, olabildiğince doğala dönüş (Rousseau'- nun doğaya dönüşü geliyor akla) çünkü evrim sarmal olarak, ileri teknolojilerle uyum içinde gerçekleşir; bir de dünya dayanışması bilinci.

Kitabının başında alıntı olarak gazeteci ve yazar, M.Ferguson, insanlığın Yenilenmesi yolundaki bu dünya çapında atılımın başını çeken öncü, N.Kazancakis'in, şu yüzyıl, ne diyorum ben, şu binyıl sonunda evrensel nakarat olarak kullanabileğimiz şu çok güzel sözlerine yer vermiş:

"Yol arkadaşlarıma bir işaret çakmaya uğraşıyorum... Ah, onlara bir parola geçirecek zamanı bulabilsem, gizli iş çevirenlerin yaptığı gibi... Ah onlara, bu yürüyüşü kafamda nasıl canlandırdığımı, neye doğru yürüdüğümüzü sezinlediğimi ve uygun adım, uygun yürek yürümeyi nasıl sağlamamız gerektiğini söyleyebilsem!... Dünya için bir beyin ve bir yürek yaratalım. İnsanlıkdışı çatışmaya insanca bir anlam verelim, yaratalım!"

1964 yılında, Mac Luhan, haberleşmenin patlama yapacağını öngörüyor. Bunu izleyen yıllarda haberleşme gerçekten de dünya çapında bir patlama gerçekleştirerek bireyin ufuklarını, gelecek düşlerini değiştiriyor. Birey artık köyü, kenti hatta ulusu ölçeğinde mantık yürütemez oluyor, dünyada olan biten her şey onu ilgilendiriyor. Suç ortaklığının tanığı, bir bakıma da sonunda, sorumlusu olup çıkıyor. Her yeri kasıp kavuran ve can alan Kötülük, işkence eden, aç bırakan Kötülük, bu kötülük onu kemiriyor ve taşıyıcısı olduğu olumsuz titreşimlerle insanın yüreğinde bulunan doğal yaşama sevincini de yavaş ama kesin olarak öldürüyor. İnsan ya kıyıcı ya kurban olmaya hüküm giyiyor, Corneille'e yaraşır bir ikilem, pek çok sinir hastalığının, pek çok "akla yakın" intiharın nedenini açıklayabilen bir ikilem bu. Varsıl-yoksul seçeneği, kardeşlerine duyduğu tüm sevgiyi yitirmemiş ama gene de havariliğe soyunmamış olanlar için çok acımasız ve en azından ahlakdışı. O halde, kendi gözünde "günahlarını bağışlatabilmek için rahibe Teresa gibi veya Güney Afrika'daki Mandela gibi kendi kendini tümüyle vermek mi gerekiyor? Yoksa gene, bu cehennemi kısır döngüyü

yeniden besleyecek anlaşmazlıklar, gizlenmiş dramlar, dengesizlikler... ve cinayetler!

Bu bilinçlenmenin, bu toplum evriminin kaynağı hiç kuşkusuz 1968'den sonra, yetmişli yıllara can veren solukta bulunacaktır.

M.Ferguson'a göre, bir gizli anlaşma sözkonusudur; Kova burcunun bir anlaşmasıdır bu, olması gerektiği gibi, bireysel, gizli ve az gösterişli bir bilinçlenme ile başlayan bir elbirliği. Zeitgeist (çağın ruhu) değişme sürecine girmiştir. O da Kova örneği, çelişkilidir: hem uygulayıcı, hem içrek, hem siyasal hem siyasaldışı, aynı zamanda hem gizi hem de üstünvicdanın duruluğunu, hem karşılıklı bağımlılığı hem bireyciliği savunur...

Yeni bir yaşama sanatı...

Doğu'da, "Bedenine iyi bak ki ruhun orada oturmayı istesin" derler. İşte bizim Yahudi-Hıristiyan uygarlığımızın (ki ruhun düşmanı olan bedeni küçümser ve eziyet ederdi) uymayı yeniden öğrenmesi gereken çok güzel bir öğüt. Eğer bedene hakkı olan rahatlık ve zevki sağlanmış olsaydı ne zihinsel dengesizliklerin, histerilerin ne de bunalımların, saplantıların önü alınırdı! Düşünülecek olursa edepli veya ikiyüzlü ruhları onca sarsmış bulunan, bir W.Reich'ın yaklaşımı, doğrusu hiç de yabana atılır türden değil, hatta birçok bakımdan doğru. Tek Hitler'i örnek alsak yeter, frengi hastası, paranoyak ve histerik, ki cinsel yaşamı hiç kuşkusuz bir uyum ve denge örneği değildi... Ama daha aşağı bir ölçekte, bunamış veya ağır hasta bir Devlet başkanının kararlarına da güven duyulabilir mi? Önceki bölümlerde, beden, ruh ve aklın birbirine ne derece bağlı, nasıl karşılıklı bağımlı olduğunu gördük. 'Bizi yöneten bu hastalar' adlı yapıtında Dr.Rentschnick, tarihten acı ve ciddi örnekler vermiştir ki bunlar bizi yönetenlerin hastalık durumlarının da yaratabileceği olumsuzluklardır.

New-Age'in fizikçibilgesi, yukarıda adı geçen F.Capra, sağlık durumunu, etkin sağlığı şöyle tanımlıyor: "Sağlıklı olmak, kendi kendisiyle de -bedensel ve ruhsal açılardan, çevresini saran dünya

ile de uyum içinde olmak demektir. Bir yaratık bu uyumun dışına çıkar çıkmaz, hastalanır. Pek çok içrek (ezoterik) gelenek, sağlığı ritimlerin eşzamanlılığı uyuşumu ile bağdaştırır." Ve Capra şaman sağaltım yönteminden ve beden-ruh birleşmesine verilen birinci derecede önemden dem vuruyor.

Şu halde, Uzakdoğu felsefesinin ve derindeki Ben'in anlaşılması için kullanılan yeni ruhsalteknik buluşların ürünü olan ve Astroloji'nin yeni bir bilinçlenme aracılığı ile aydınlatacağı bir yaşama sanatı; geçmiş ve gelecek el ele veriyorlar. Biyoenerji bilimi söz sahibi oluyor ve beden-ruh uyuşumu birinci derecede önem kazanıyor. Bu uyuşuma, gevşeme teknikleri, hathayoga gibi, solunumun (prana alınması) temel etken olacağı ruhsal-bedensel alıştırmalar yoluyla ulaşılabilecektir. Zihinsel ve bedensel kirlenmeden, hatta , önce Sovyetler, sonra Amerikalılar tarafından kullanılan ve gerçek bir stratejik silah olma yoluna girmiş ünlü E.L.F. (extremely low frequency, son derece düşük titreşim) dalgaları gibi, en sinsilerinin kirletmesinden korunmaya çalışılacaktır. Psişik gruplar ve ruhsal haberleşme, olumlu titreşken frekanslarını bir araya toplayarak zararlı, dünya beyinlerini haberi olmadan etkileyebilecek nitelikteki dalgaların yayılmasına karşı bir duvar oluşturabileceklerdir. Büyük mağazaların ve reklamcılığın daha şimdiden bu görünmeyen, kokusuz, renksiz ve karşı çıkılması zor sesaltı yöntemleri kullanmaya başladıkları biliniyor. Bu zihinsel saldırganlığa karşı baraj oluşturacak ruhsal kalkanlar aranıyor. İnsanlık konulu dünya çapında bir sempozyum sırasında yogi Bahyan, ruhsal etkileme yöntemlerini uzaklaştırmayı amaçlayan bir yoga duruşu ve bir mantra öğretti. Kimi Amerikan şirketleri, bir korunma karşıtalanı oluşturacak biçimde, kişisel E.L.F. üreteçleri yapmaya başlamışlar bile, ama "bu üreteçlerin yirmi dört saatin yirmi dört saatinde, üzerinde taşınması" şartıyla. Her dönemin büyü yöntemleri kendine!...

Yoksa gerçekten de büyücülük çağına mı dönüldü? Sakın herşey bir sözlük, bir yeni sözcük türetme sorunundan ibaret olmasın? Hayır, hak yemeyelim, bir olgunun anlaşılması onun tüm büyülü

ve kuşkulu niteliğini ortadan kaldırır, bunu yapmakla sorunu çözmüş olamasa bile!...Bir başka düşünce zincirinden gidersek, insanlar tarafından nefret, kıskançlık, kin, saldırganlık duyguları aracılığıyla sürekli yayınlanan olumsuz titreşimleri etkisiz kılmak için, neden, Mısırlıların yaptığı gibi, tüm anlaşmazlıkların çözümleneceği (onlar bu amaçla adalet burcu olan Terazi ayını seçmişlerdi) bir catharsis (arınma, temizlik) ayı seçilmesin... Bu bir başlangıç olurdu!

Şunu da ekleyelim ki kendi içinde uyumu yetiştirip büyütmek, her şeyden önce, Nietzsche gibi, yazgısını neşeyle kabullenerek, sağlıklı bir bedenin tadını çıkartarak, yaşama evet, demektir. Aynı zamanda da sorunları olduğunda, yapay yoldan kendini sersemleterek onlardan kaçmamak, geçici olduğu kadar verimsiz bir kendinden hoşnutluk ile kendi içine kapanmamak, kabuğuna çekilmemek demektir: Çünkü bu, bir satürn veya plüton geçişi sırasında kendini gösterecek olan hesaplaşma gününü ertelemekten öte bir şeye yaramaz.

... ve sanatı yaşamak

İnsan, sanat olmadan, estetik destek olmadan uyuma ulaşabilir mi? Bu, olanaksız değilse bile zor görünüyor. Bana öyle geliyor ki onlar olmasa insan, yaşamını o kusursuz anlarla, o yeri doldurulmaz ve hatta sağaltıcı diyeceğim iç sevinçlerle, kıvançlarla bezemeksizin, bir gülle gibi sürükler ardından. Son tekniklerin bize gösterdiği gibi, uyumlu ses mucize erdemlere sahip, çünkü giderek daha geniş ölçüde, ses yoluyla hasta bakımı yapılıyor. Kepler'in önceden sezinlediği ve hesapladığı şey, yani gezegenler arasındaki uzaklık ile müzik ölçeği -arasındaki ilişkiler kürelerin uyumu Kozmos'un o görkemli birliğini destekleyen ve eğer gerekiyorsa doğru layan bir gerçek olarak kendini gösteriyor. Bu yüzden, bana öyle geliyor ki, hasta veya çöküntü halindeki bir ruhun, Maria Callas'ın Lucia di Lammermoor operasındaki yüce sesi, Mozart'ın klarnet kenteti veya Schubert'in yaylı sazlar kenteti, Mahler'in 5'inci sen-

fonisi veya Bach'ın bir toccatası ile "sağaltım"ı, yatıştırıcı erdemleri nedeniyle hazırlanmış belirsiz bir hazır yapım müziğe oranla, ruhu yeniden dengeleyerek, her şeyi daha kolay yerli yerine oturtacaktır. Ama belki de bu söylediklerim bir yoldan sapma sayılıyor? Her ne ise, bana göre, duygusallık giydirilmiş akıl olan sanat, bir parça evrensellik ve sonsuzluk da katılmış olsa da olmasa da -bunlar, başyapıta özgüdür hiç kuşkusuz- şu altüst olmuş toplumumuzda temel bir uyum sağlayıcı etkiye sahiptir. Hokusay'ın bir deseninin, Van Gogh'un alev almış bir göğünün, veya Goya'nın bir portresinin bizde uyandıracağı tertemiz heyecan, bilinç düzeyimizi yükseltecek ve günlük kaygılarımızı görece kılacak düşünce (meditasyon) konularıdır. Amaca: O cehennemi gerginlik-çöküntü ikilisini etkisiz kılmaya ulaşılmış olacaktır ve onunla birlikte, Huzur'a.

Ressam G.Mathieu'nun, coşkuyla önsöz yazdığı bir kitabın *(La Métamorphose* (Başkalaşım)del'Aire yay.) yazarı olan Yves Gagnieres'e göre, bu, Güzelliğe dönüş, ivedilikle gerçekleştirilmelidir. Başlığından anlaşılacağı gibi yazar, ekonomide ve özellikle de kültürde bir değişimi savunmakta. Malraux: "XXI.yy. ya dinsel olacaktır ya olmayacaktır" demişse de ben, bu dinsel nitelemesi yerine manevi nitelemesini koymayı yeğlerdim. Gagnieres ise, kültüreli(XX.yy.'ın ekonomisi yerine) seçiyor. Bakın toplumumuzu nasıl görüyor "İnanılmaz şey, dünya üzerindeki bir halkta şimdiye dek hiç görülmemiş: güzel olmaktan utanan bir halk. Güzelliğin sergilenmesi, ciddi olmayan bir role, hafiflik rolüne indirilmiş... insanda soylu ve değerli olana hiç de yaraşmayan, alçalmış ve alçaltıcı bir çevre; sadece yaşamda kalmak veya verim gibi en ilkel kaygılardan esinlenen basit ve somurtkan davranışlar; her türden, birbirini tutmayan ve anlamsız nesnelerin rastgele üretimi; sürekli oluşum halinde, tamamlanmamış, kaba ve adi, en orta düzey alışkanlıkların sürdürülmesi ile en tutarsız denemeler arasında kararsız kalmış, birey ile çevresi arasında canlı bağlar oluşturmaktan aciz, topluluğun yüce isteklerini dile getirmekte yeteneksiz bir uygarlık. En büyük sanatçıları ve yaratıcıları sağlayan, değerli kuyumcular,

terziler, marangozlar, mimarlar yetiştiren ama halk yığınlarını, içinde hoşnut yaşıyor gibi göründükleri orta düzeylerden çıkartmayı başaramayan bir "seçkinci" kültür; ifade gereksinimlerini sadece modayla karşılayan, toplumu anlamsız uğraşlardan yola çıkarak biçimlendiren bir gençlik."

Oysaki Güzelliğin " mutlak gereklilik, Gerçeğin göze görünür belirtisi,Yaşamın anlamının amacı ve açıklaması "olacağı bir dünyada yaşamamız gerekirdi (şunu da belirtmeden geçmeyelim ki Platon da bu kanıdaydı...) Ağır, sert bir tanı ama ne yazık ki nesnel, yansız uygarlığımızı bir başkalaşıma çağıran bir tanı: ki bu değişim, gökcisimlerinde yazılı ve biz daha 1979'da, 1980'de yer alacak olan Büyük Kavuşum'ların başlamasından önce haberini vermiştik.

Astroloji ve New-Age

Tahmin edilebileceği gibi, her şeyden önce, insanın Kozmos'da yazılı birliğine yeniden kavuşmasını savunan bu akım, Şahane yıldızlar sanatını yok sayamazdı. Başında peygamber olarak, Amerikan gençliğini ve tüm dünya gençliğini doğum göğünün analizinin aydınlattığı ve yönlendirdiği bir bilinçlenme aracılığıyla derin kimliğini aramaya çağıran D.Rudhyar oldukça bu, çok doğal karşılanacak bir durumdur. Böylelikle, kendini tanımanın yeri doldurulmaz aracı Astroloji, bu derin felsefe devrimine, bu insanın başkalaşımına, bu XXI.yy. değişimine katılmış oluyor.

Astroloji, kişiler arasındaki ve her şeyden önce çiftler arasındaki, ana babalarla çocuklar arasındaki, çalıştıranlarla çalışanlar arasındaki ilişkilerde daha büyük bir karşılıklı anlayışı, daha üstün bir huzuru ve daha iyi bir etkililiği amaçlayarak uyum sağlanmasına olanak verir. Kusurlu ama benzersiz olduğunu kabul etmekle herkes daha fazla hoşgörü sahibi olmaya yönlendirilir, herkesin bir bakıma kendi gökcisimsel çapına göre davrandığını ve insanlardan veremeyecekleri şeyleri istememek gerektiğini en azından şimdilik ve bilincine varmadan anlar.

Bir kültür dokunulmazlığının(tabusunun) sonu

Ne var ki bu değerli katkının, gizlilik ve underground (yeraltı)da utanç ve kültür yasakları içinde uygulanabilirliği yoktur. Tarihteki büyük düşünürlerin Astroloji konusundaki tanıklıklarının batı kültürümüzde "gizli" bırakılmış olmaları, bu örtbas edici tabunun anlamlı bir örneği değil midir? Sözgelimi, Dante'nin, Şarlken'in (Charles Quint), Goethe'nin, Shakespeare'in, Balzac'ın, Kepler'in, Newton'un, Luther'in, Copernicus'un, Einstein'ın, imparator Augustus ve Hadrianus'un, R.Steiner'in, aralarında Giovanni XXIII de bulunmak üzere, tam yirmi dört tane papanın, tüm bu akıllı kişilerin, Şahane yıldızlar sanatını uyguladıklarını veya ona değer verdiklerini bilen kim var? Bu insanların kişiliğinin ve anısının bu yönü, fazlasıyla ortalığı kırıp geçirmiş, kendini bir şey sanan, üstelik de terörist bir usçuluk tarafından tümüyle ve haksız yere örtbas edilmiştir (gerçek bir hainliktir bu).

Astroloji'yi, Ortaçağ'ın sonunda, birkaç yüzyıl boyunca pek görkemli biçimde ışık saçtığı, geliştiği üniversitelerin programına yeniden almalıdır. Yukarıda görüldüğü gibi, özellikle 1450 ile 1650 yılları arasında, Avrupa'nın tüm saraylarında ve üniversitelerinde serpildi ve Akıl'ın yeni doğmakta olan egemenliği bir yana bırakılırsa kazandığı büyük dünyasal güç nedeniyle, uzaklaştırıldı. XIV. yy. başında Temple şövalyeleri de, gözü doymak bilmeyen Güzel Philippe tarafından, gene bu nedenle ortadan kaldırılmışlardı.

Böylece, ancak ve ancak öğretimdir ki, Şahane yıldızlar sanatını kurumlaştırarak, iyi tohumu ayrıkotundan, şarlatanları ciddi profesyonellerden ayıracak ortamı yaratabilir. Zaten kolayca inananlar, her şeyi bir giz perdesiyle örtüyorlar, kaygının, bilinmeyen ve gelecek korkusunun, aids hastalığının ve atomun, günlük gerginliğin, her türlü yücelikten yoksun yaşantının (artık ne Tanrı, ne vatan insanların yaşamına ağırlığını koyabiliyor) üzerinde alabildiğince oynuyorlar ve 1980'den bu yana girmiş olduğumuz ve 1988'den beri büsbütün içine daldığımız kozmik (ve uygarlıkçı) tü-

nelle, sahte peygamberlerin çoğalıp taşması beklenebilir ki bu gibiler, fırsatçı ve utanmasız çıkarcılar ile gerçek anlamıyla yolgöstericiler arasında ayırım yapmayı giderek daha zorlaştırmaktalar. Bu yönde tam bir değer karmaşası ve bir enflasyon tehlikesi, Jüpiter ile Neptün arasındaki karşıkonum nedeniyle, özellikle Eylül 1989 ve Temmuz 1990 arasında ürkütücü nitelik alacak. Astroloji açısından, halkı bu sömürülerden korumak amacıyla, ciddi bir meslek ahlakı kapsamında örgütlenmenin zamanı henüz geçmiş sayılmaz. Çeşitli Avrupa ülkelerindeki okurlardan aldığım mektuplardan, şaşkınlığın, ne yapacağını bilemezliğin her yerde egemen olduğunu ve yetersiz veya dürüst olmayan ya da her ikisi birden kişilere karşı duyulan güvensizliğin, halkın kolay inanırlığını kötüye kullanabileceğini gözlemliyorum. Bu güvensizlik, ne yazık ki! önceki talihsiz ve pahalı denemelerin bir sonucudur... Ciddi diplomalar gerçekten geçerlilik kazandığında, en azından, bir uygulayıcının, astroloji tekniğini bilip bilmediği öğrenilecektir.

Yetkin bir astrolog, nesinden tanınır?

İdeali, çeşitli gezegen izlerini taşıması ve bunların özünü çıkartabilmiş olmasıdır.

Jüpiter (Yay ve Balık) den, bir üstünlüğü, yüceliği bulduktan sonra, bir felsefi bilgi gereksinimini duyumsayacak ve ona inanmaya yönelmiş olacaktır... Gündeliğin ve maddeselin daha üstünü hedef alacaktır.

Satürn'den (Oğlak ve Kova) evrenin tutarlı bir yapısallığı, dünyanın bir iskeleti, bilimsel bir analiz, sıkı bir araştırma sonucu, ona görünecektir.

Uranüs (Kova ve bir olasılıkla Oğlak) aracılığıyla doymak bilmez bir aydın merakına, bununla birlikte ilgi çekici bir ruhsal sezgiye sahip olacaktır. Yaratıcı ve dayanışmadan yana, tutkularını aşmayı, yüceltmeyi ve başkalarını düşünmeyi ama sonunda da insanlığa karşı küresel bir sevgiye varmayı öğrenecektir.

Neptün (Balık ve Yay) ona, çıkar gözetmemeyi, düş kurmanın tadını ve kozmik zevki, tam bir özveriyi, tanrısal sevgi ile canlanmış ileriyi görme verilerini, artık ruhsal değil de duygusal olan

sezgisini, büyük Bütün'e doğru gizemci kaçamaklarını getirmiş olacaktır.

En sonra, Plüton (Akrep ve bir olasılıkla, Koç)dan da, Burçkuşağına oranla merkezdışı olduğundan, Güneş sisteminin dışındaki bu gezegenden de, kendi üzerindeki ve başkaları üzerindeki etki gücünü almış olacaktır ki bu, iki yüzü de keskin, tehlikeli etkileme gücünü yıkıcı değil de olumlu bir biçimde kullanması gerekecektir. Tanrıların gizine ermenin, içindeki akrebi kartala dönüştürmenin anahtarlarını elinde tutacaktır. Kendi kendinin ve başkalarının simyacısı olarak çok zaman yıkım ve gözyaşlarından geçip yeniden doğuşu ve dirilişi getirecektir.

Bu, bulunması zoru arayışın sonunda, bizim Astrolog herhalde Mavi çiçeğine kavuşacaktır. Görüldüğü gibi, sözkonusu olan, bir idealdir ve böyle olduğu için de kusursuzluğu içinde ulaşılmaz bir kavramdır. Ama Aydınlığa ve Sağduyuya susamış birinin ideale yönelmesini kimse engellemez. Uygulama alanında işin can sıkar yönü şudur ki, tüm bu erdemler, bu başarılar çıplak gözle görülmez veya pek seyrek görülür; buna karşılık, sahteleri pek boldur ve başka alanlarda olduğu gibi bu alanda da, yapay, kimi zaman doğaldan daha iyi, daha parlak ve daha çekici gelir!...

Buradan da nesnel ve resmi ölçütlerin, vazgeçilmez gereği doğuyor. Bu ölçütler: Okullar, sınavlar, diplomalardır. Elbette, diyecekler bana içreklik yandaşları, böyle öğretilen astroloji, gizinden çok şey yitirir. İçrekliğin sonu *(La fin de l'ésotérisme)* (R.Abellio), bu konuda ileriyi görmüştü. Bu görüşe, iki şeyle yanıt vereceğim: -Bir yandan, aydın merakını, bilgi susuzluğunu ve iletişim cömertliğini simgeleyen Kova çağına doğru gitmekteyiz: Veren, iletişim kuran, öğreten, açıklayan, ters dönmüş vazo simgesini anımsayalım. Zamanın gidişine karşı durulamaz. Kalabalıklara sımsıkı kapalı bilim, ortadan yok olmuyor sadece sınırları biraz geriye itilip genişletiliyor. - Çünkü, öte yandan, müzikte gam sıralamayı bilmenizin sizi bir Arthur Rubinstein yapacağını kim öne sürebilir ki? Yaratıcılık, sanat, esinlenme, gene de, ruhsal İlerleme yolunda ve Bilgi yolunda daha ileri gitmiş bir küçük seçkinler topluluğuna öz-

gü kalacaktır. Çünkü bilim olarak astrolojinin tekniği, aktarılabilir, sanat olarak ve daha da çok, sağduyu olarak astroloji, bireysel kazanım olarak kalacaktır; uygulayıcıları, düşünce açısından ve insan olarak ne ise, astroloji o olacaktır. Gene de astrolojinin yayılmasının ve öğretilmesinin yararları, sakıncalarından üstündür, bireylere ve topluma verebileceği çok yönlü hizmet bile yeter.

Fazlasıyla uzun bir zaman yanlış tanınmış veya ezilmiş, horlanmış bir yaratık gibi, kapatıldığı dört duvarın yarı kanarlığından yavaş yavaş ve çekinerek, çıkmaktadır. Ah! sözünü ettiğim belirli bir panayır astrolojisi değil elbette, yüzeysel ve utanç verici biçimde halk avcılığı yapan veya konuyu hafifleten, sulandıran, "tüketicilere" duymak istediklerini anlatan, gülünce varacak derecede basitleşen ve duyarlı kişilerin pek yerinde eleştirilerine hedef olan astroloji değil.

Ancak, ciddi olduğu zaman bile ve özellikle de o zaman tanınması zor, pek çok karşıkoyanı çıkıyor. Marguerite Yourcenar, "her gerçek, rezalet getirir" demiyor mu? Neden bu 'özellikle' sözcüğü? Çünkü kendini hafif bir zaman öldürme aracı, bir oyun, bir halk eğlencesi, kısacası kültür maskarası olarak tanıttıkça, böyle benimseniyor. Sanırım, gerek Fransa'da, gerekse Federal Almanya'da bir süredir televizyon programlarında yer almayışımın nedeni budur: Bu iki ülkede de öyle görülüyor ki, geçtiğim yerlerde ardımdan her iki ülkede su götürmez bir medya başarısı kazandığım için, pek hoş sayılmayacak izler bırakmışım,1975 yılında, Fransa'da yayınlanan 'Yıldızsal saygılarımla' adlı kitabım, kamuoyu yoklamalarında onay almakla birlikte, gene de, Marksist milletvekillerinin Parlamento'ya sundukları yazılı soru önergeleri sonucu, (evet, Astroloji seçkincidir, Pierre'in Paul'e eşit olmadığını belki de ondan daha yetenekli olduğunu öne sürdüğüne göre...!) usçu lobiler (Fransa Bilimsel Yazarlar Birliği ve Rasyonalist Birlik) tarafından toplatıldı. Tüm bunlar da bir dakika kırk beş saniye süren günlük bir program yüzünden ki eğer beğenilmiyor idiyse, bu yayın süresini gidip ellerini yıkamakta veya buzdolabından bir yoğurt almakta kullanabilirlerdi! Sözde atom Enerjisi kurumundan önemli bir kişi:

"Ya yıldızsal olarak siz ya da ben!" diye bağırmış. İşte bu ünlü kişinin bana verdiği güzelim armağan ki belki de 1988'de bu davranışı gülünç karşılanırdı?... O da pek belli değil ya, benim *Horoskop 1988*'imin, her on gün ve her burç için yıllık iklimleri belirten çizelgelerinden küçük bölümler yayınlandığı sırada, heyecanlı ve zararları (hangilerini) gidermeye meraklı bir usçunun Ulusal Demiryolları Şirketine yazdığı bir mektuba bakılacak olursa. Mektubu öfkeyle kaleme alan ve anlaşılan "astroloji=din=halk için afyon" denklemine inanmış bu akılcı kişi, Demiryollarını, girişiminden dolayı şiddetle azarlıyordu. Peki, ya Devletin laikliği, onu ne yapıyordu?

Büyük bir şaşkınlığın ortasındayız: bu beyefendi, her ikisi de görünüşe dayalı nitelik taşıyan, gelecek bilimi için veya ekonominin geleceği konusundaki bir inceleme için de aynı şeyi söyler miydi? Elbette ki hayır.

Bunun gibi, ciddiliği ve sorumluluğu ile tanınan bilim dalı, Gökbilim, 1987 yılında Fransa'da, evrendoğumları, evrenin çeşitli yaradılış ve evrim kuramlarını bir televizyon dizisine konu aldığı zaman, bugün bile merak ediyorum ben, bu usçu bilim adamları evrendoğumların en eskisini, en yüksekleri amaçlayanını(çünkü en "küreselci" olanı) en saygınını, sürekliliğine bakılacak olursa, en kalıcı, en evrensel, en güvenilir değinme sistemini, tek sözcükle astrolojiyi açık açık görmemezlikten gelme başarısını, hangi şaşılası sahtelik ile ve nasıl sağlayabildiler diye. Bu sorunun henüz yanıtını bulabilmiş değilim; belki de her zaman var olan o tabu, o kültür yasağı dışında ki -o zaman da bu ciddi, bu bilimsel televizyon dizisi, saygınlığından bir şeyler yitirmiş olacak- bu astrolojiyi yüz karası sayma hastalığının bulaşması yüzünden, lekelenmiş olacaktır. Düşünsel bölünmeye ve karamsarlığa götüren acı bilgisizlik.

Renötesi bilim adamlarının daha açık, daha uyanık, gerçeğin daha bilincinde oldukları sonucu çıkartılmalı mı? Onların televizyonu, Mart 1986'da beni resmi Bilimin ileri gelenleri arasında ki üstelik hepsi de pek nazik davrandılar!- Mainz'e çağırarak onur-

landırmadılar mı? Halley kuyrukluyıldızına karşı çıkacak Giotto füzesinin fırlatılması sırasında, bunca az bulunur bu olay üzerine astroloji "çanının neler çaldığını" öğrenmek için?...

Belki inanılmayacak ama Astro-Show adındaki "iki yıldır felaket yaratan" cumartesi akşamı dizimin sona erdiği 1983'ten (bir günden ertesine, astrolojinin büyük rahibesi ve tüm Alman ve Avusturya basınının gözdesi oluvermiştim) bu yana, HİÇ! Ah, evet, düzenli olarak yayınlara katılmaya çağırılıyorum -ne basın, ne halk beni unutmuş-, şimdi beş yılı aşkın bir süre oluyor hep bayramlarda ve doğum günlerimde kutlamalar, saygı, sevgi sözcükleri alıyorum... Ama, Astro-Show'un başarısına karşın veya yüzünden, program yapımcıları, hastalığı depreştirmekten korkuyorlar; yayın fazla patırtı çıkarmış, üzerinde fazla konuşulmuş; bunun tersine, filanca mırıl mırıl, küçük yayın, gerçek bir vakit geçirme aracı veya zihin doyuracak bir şey arayanlar dışında kimseyi tedirgin etmediğinden, bu yayın yirmi yılı aşkın bir zamandır süregeliyor!... Hep bu uzaklaştırmanın, bu boykotun gerçek nedenlerini kendi kendime sorup durmaktaydım ki, şunu öğrenmem beni aydınlattı: Federal Almanya'da, programların yönetici adaylarına bir soru çizelgesi verilirmiş ki sorular arasında "Astroloji'ye inanır mısınız?" sorusu da varmış. Anlaşılan bu sorunun yanıtı, adayların yazgısını belirliyormuş!...

Bu, düşünsel terörizm sayılmaz mı, ciddi bir dışlanmanın, düşünceler düzeyinde çekilmez bir hoşgörsüzlüğün göstergesi sayılmaz mı? ki başka alanlarda olsa bizim sözde liberal kültürümüz böyle bir tutuma vargücüyle karşı gelirdi. Engizisyon artık dinsel olmaktan çıkmış, düşünsel olmuş; ilerleme, bu mudur?

Astroloji, ozan A.Breton'un deyişiyle "dünyanın en yüce gizlerinden birini elinde tutan... o çok güzel hanımefendi", insanı konu alan bilimlerin kraliçesiyken, sık sık fazlasıyla alçaltıcı durumlara düşürülmüştür. Sanırım son bir örnek, bunu daha iyi anlatacak.

Cenevre'ye yerleşirken (otuz yıl kadar olacak neredeyse, oradan, Sorbonne'a gitmek için "Paris'e çıkmıştım") İsviçre'den de basın kartı almak istedim; birkaç yıldır Fransız ve Alman basın

kartım vardı. Ancak bu, iki yılı aşkın sürecek bir serüvene atılmam anlamına gelecekmiş meğer, hatta beni, haklı olduğum halde, bağrına basmayı reddeden Cenevre Gazeteciler Birliği'ne karşı bir avukat tutmak zorunda bile bıraktı. Hangi Gerekçeyle, almak istemiyorlardı beni? Bu, bir İsviçre gazetesinde iri iri yazılmıştı, hem de sevinçli bir haber verir gibi az çok: YANIT, HAYIR !... Altında da: "Yıldız falı kaleme almak haberciliğin alışılmış ölçütlerine girmez" deniyordu. Schaffhausen'de resmen toplanılmıştı, büyücü kadının davasını görmek için, üstelik kendisi de çağırılmıştı oraya, giydiği hüküm, yüzüne bildirilsin diye; elbette ki o, gitmedi çünkü ne kendine eziyet etmekten zevk alan bir sapıktı, ne de engizisyon yargıçlarına kendini yem olarak sunmaya niyetliydi. Ama bu durum gene de kimi gazetecilerin sağduyusunu adamakıllı incitmiş olmalı ki, hüküm verildiğinin ertesi günü, bana haberi müjdeleyen onlardan biri olmuştu ve ayrıca yurtdışına da yayın yapan bir radyoda benimle bir konuşma yayınlamak istediğini de belirtmişti.

Bu olay üzerine yaptığım yorumda, bu açıdan hâlâ Ortaçağda yaşadığımızı ve büyü anlayışının hiç de sanıldığı yerde olmadığını söyledim, gerçekte büyücü kadınların, çağın olanakalarıyla yakıldığını ve bunun acıklı bir durum olduğunu da eklemeyi unutmadım. Son bir söz olarak, bu basın kartını ne yapıp edip almayı başardığımı söyleyeyim, çünkü benden esirgedikleri için gözümde büsbütün değer kazanmıştı. Ne demek? Ben ki haftalık ve aylık tahminlerim üzerinde, düzenli olarak, bunca ter dökmekteydim, tanınmış kişiler için astroruhbilimsel analiz makaleleri yayınlamakta ve okurlarımdan her zaman beni onurlandıran, teşekkür dolu mektuplar almaktaydım, baba vatanımda, çalıştığım bu vatanda bağlı olduğum meslek kuruluşunun beni resmen tanıması hakkım değil miydi? Ezilen köpekleri haber yapanlar, çapraz bulmacacılar ve yemek tarifleri verenler, onlar basın kartına sahip olacaklardı... ama ben, hayır. Olacak şey mi bu?

Anlaşılacağı gibi, bu tür bir deneyim, mesleklerinden övünç duyan astrologların neden sanatlarına yaraşır bir statüye kavuşmak istediklerini, neden, 1666 da Colbert tarafından, haksız olarak ko-

vuldukları toplumumuzun soylu katmanlarına yeniden alınmak istediklerini ve bu konudaki sabırsızlıklarını açıklamaya yeter sanırım. Toplumumuzda ona verilmiş olan yoksul akraba rolü, utanılası ve dışlanmış serseri rolü, kültür "fahişesi" rolü, bitti artık. Toplum, astrolojiye hakkı olan soyluluk unvanını geri vermelidir: Astroloji de ona yüz katıyla verir bunun karşılığını.

Gezegensel çevrimler ve dünyanın değişimi: Şu yüzyıl sonundan ileriye bakış (Aids, çevre kirliliği vb.)

Dünyanın büyüme bunalımları rastgele zamanlarda olmaz.

Bir tarih anlayışı vardır ama genelde ona bağlanan anlam değildir bu. Siyasal olmaktan çok, kozmiktir evrensel düzen ile ve gezegenlerin ritmi ile ilintilidir. Uygarlıkların en önemli değişimleri, kırk beş astrolojik çevrimin en küçük katsayısını belirten çevrim sırasında gerçekleşir; başka bir deyişle, her 496 yılda bir, yaklaşık her beş yüzyılda bir... Bu, aşağı yukarı Plüton'un iki çevrimi (248 yıl) ve Neptün'ün üç çevrimi (165 yıl) süresi kadardır. İ.Ö. VI.yy. da Lao Tse (Laozi), Konfüçyüs, Pithagoras, Buda gibi büyük düşünürler gelmişti yeryüzüne; bu insanlar, 2500 yılı aşkın bir zaman boyunca, dünyaya damgalarını vuracaklardı... yani bir gökbilimsel çağdan (2 160 yıl) da uzun bir zaman boyunca. İki yüzyılın birleştiği sürede ise, dünyayı değiştirmeye ve kardeşlerini kurtarmaya, o İnsanoğlu (İsa) doğdu. Şunu da belirtelim ki, zaman içinde bu kavşak, olağanüstü önemliydi çünkü bu beş yüzyıllık çevrime bir de o sırada başlayan Balık çağı eklendi ve üstüne üstlük o yıl büyük bir bahar devinimleri yılı oldu (çünkü bahar noktası yörünge üzerinde geri gitti ve Balık çağına burcun kuyruğundan, yani uygulamada, Koç burcunun 0 derecesinden, 26 000 yıllık Büyük platon Yılının başlangıcından girildi). Bu da İsa'nın doğuşuna alışılmışın dışında bir kozmik ve tarihsel boyut kazandırmıyor mu?...

İ.S. V.y.y'ın sonu ve VI.yy.'ın başlangıcı -beş yüzyıl sonra büyük barbar istilaları, X.yy.'da da İngiltere'de Viking'lerin istilası görülmekte. Bu dönem Fransa'da Kapet hanedanının sekiz yüzyıl

sürecek egemenliğinin de başlangıcı oldu. Bilindiği gibi XV.yy. sonu hem büyük buluşları (coğrafi ve teknik), hem de Luther, Zwingli, Calvin gibi büyük reformcuların doğuşuna ama aynı zamanda da İsa Cemiyeti'nin kurucusu İgnace de Loyola'nın, ayrıca üstün zekâlar listesinde unutamayacağımız bir Rabelais'nin doğuşuna tanık oldu! Matbaacılık konusunda, ilginç bir olguya değinelim: Çin'de X.yy. sonunda, demek ki Batı'dakinden tam tamına bir çevrim önce, icat edilmişti!..

1980 den bu yana, gene böyle, iki yüzyılı kapsayan (birinin sonu, ötekinin başlangıcı) dönemlerden birini yaşamaktayız ve hele 1988'den sonra, büsbütün. Çünkü o tarihte uygarlıkta değişimlerden sorumlu olan o büyük kavuşumlar dizisi (1984'te kesilmişti) yeniden başladı. Bu kez neler getirecek bu kavuşumlar? İnsanın kendi şeytanca -ve yücebuluşlarının (nükleer) veya onu öldürmeden önce bedenini çürüten bir virüsün (Aids) kurbanı olarak kendi kendini yok etmesini mi getirecek, yoksa -aynı derecede dayanılmaz saçma bir varsayım kendi yarattığı bir çevre kirlenmesi sonucu, yaşanılmaz hale gelen yaşam ortamının, Dünya'nın kurbanı olmasını mı getirecek?...

Veya da insan, ansızın pırıl pırıl ve kurtarıcı bir bilinçlenmeden esinlenip, son anda varını yoğunu kurtarabilecek, tüm bu çıkmazlardan bir mucize ile kurtulma çaresini bulabilecek mi? Dünya boyutlarında tamamlanan büyük buluşlar, kozmosa ve önce de güneş sistemine yayılacak, Dünyalılar bu sistemin başka gezegenlerine yerleşecekler mi? Bunların tümü de varsayım -dahası da var ve tümü de senaryo, gelecek bilimcilerine de, astrologlara da büyük bir soru işareti olarak kendini sunan şu XX. yy. sonunun getirdiği varsayımlar ve senaryolar. Çünkü, insanın ilk elde mutlaka yapması gereken işlerin bilincine varıp varmamasına göre, bu akımları, kolektif 'karma'sını yaşayış biçimine göre, her şey olabilir. Çünkü yıldızlar sadece bu değişimin belirtileridir: sadece "zamanı"nı belirtirler. "Nasıl"ı, geniş ölçüde insanların sağduyusuna ve çılgınlığına bağlıdır.

Bununla birlikte, çılgınlığın sağduyuya baskın çıkmasından

korkulur. Çeşitli geleneklere dayanan çeşitli nedenlerle.

- *Astroloji geleneğine göre,* ta Ptolemaios'dan bu yana, belirli bir zamanda yapıcı ve olumlu bir evrede bulunup bulunmayışlarına göre, evrim sağlayan (yükselen) ve zarar getiren (alçalan) çevrimlerin varlığı tarihin akışına yön verici nitelikte bilinmektedir. Birinci durumda, çevrim oluşturan gezegenler kavuşumdan karşıkonuma giden, açılma evresindedirler. İkinci durumda ise, çevrim, karşıkonumdan bir dahaki kavuşuma doğru, yeniden kapanmaktadır: birinci kavuşum sırasında başlamış olan olayların havası giderek bozulur; bu, bir çöküntü evresidir. Bu, evrensel akış ve geri çekiliş yasası, kozmik "içine çekiş" ve "dışına vuruş" solunumudur. Ekonomi dünyasının geri itilim (feedback) biçiminde deneyimini yaptığı karma (etki ve tepki) yasası gibi.

Oysaki, çevrimlerin çoğu şu sırada inişe geçmiş, zarar getirici nitelikte ve ancak 2005 yılında yeniden yükselişe geçecekler, belki bu da yeni bir altın çağın başlangıcı olacaktır.

İçreklik geleneğine göre ve özellikle de Hindu Vişnu Purana'ya göre, şu sırada, demir çağı veya Kali Yuga'yı yaşamaktayız ki, bu da dünyanın 6 480 yıllık bir süreç içinde giderek yozlaşması çağıdır (R.Guenon'a göre, Kozmik çevrimler). Bu uğursuz bilinçte de, kozmik yasaların bilinmesinde de bir karanlık getiren dönem, Yahudi geleneğine göre yaradılıştan 720 yıl önce(bu da İ.Ö. 3 761'inci yıl olarak belirleniyor), yani İsa'nın doğumundan 4481 yıl önce başlamış. O halde bu dünyanın sonu ve kimilerine göre de belki genel olarak dünyanın sonu 1999'da gelecek demektir!

Ne var ki, Kali Yuga'nın son avatara (kurtarıcı)sı, Kutupların altüst olmasından sonra gelecek olduğuna göre bundan, dünyanın daha varlığını sürdüreceği sonucu çıkartılabilir. Belki de ufukta yeni bir Nuh'un gemisi vardır?... Herhalde büyük falcı ve astrolog Nostradamus, dünyanın sonunu 3397'ye koymuştur. Bu derece yanılmış olabilir miydi acaba ?

Jean de Pauly'nin, Zohar geleneğine bakılacak olursa dünyanın sonu 2239'da gelecekmiş, çünkü dünya 6 000 yıl sürecekmiş ve

yaratılalı da, yukarıda belirtildiği gibi, 3761 yıl olmuşmuş. Bu bize biraz daha zaman tanımış oluyor: bir saniye daha lütfen, bay cellat!...

Gezegen çevrimlerine dönelim. Ufukta, 1988 ile 1997 arasında altı büyük kavuşum, 2000 yılındakiyle birlikte, yedi. 1980'de başlamış olan bu büyük kavuşumlar şimdiye dek birçok doğal felakete yol açmış olmakla birlikte bu felaketler giderek daha da sıklaşıyor gibi: bir olasılıkla Kuzey kutbundaki ozon katmanının delinmesinden sorumlu, El Chino yanardağı püskürmesi, geniş ölçüde iklim değişmeleri, Irak-İran savaşı, Humeyni'nin ilan ettiği cihat (kutsal savaş) ile birlikte Müslüman tutuculuğunun yayılması ve en son ama en önemsiz olmayan bir yıkım, bu yüzyıl sonunun vebası, Aids hastalığı. Hızlı gezegenler (kozmik saatin akrepleri), yavaş gezegenlere (yelkovanları) eklendiğinde, dorifori veya gezegensel yığılım denilen olay meydana gelir. Öte yandan, bir yüzyılda nekadar çok gezegen yığılımı olursa, o yüzyılın o kadar hareketli geçtiği gözlemlenmiştir. XX.yy.'da, 1941'de, İkinci Dünya Savaşı'nın ortasında, Boğa burcunda önemli bir gezegen yığılımı oldu; bir sonraki, yığılım. Şubat 1962'de yer aldı ki astrolog ve falcı Jeane Dixon, geleceğin deccal (antekrist)ının doğum tarihi olarak bu yılı verir. Bir sonraki gezegen yığılımı, SSCB ve Gorbaçov için özellikle anlam taşıyan, Aralık 1989'da olacaktır! Son gezegen yığılımına gelinceYay burcunda yedi gezegenle Kasım 1995'te ve kısa süreli olacak, belki de, başka gösterişli ve önemli tıbbi buluşlar arasında, Aids'e karşı kazanılacak son ve kesin zaferin de tarihi olacaktır. Ama biz, kavuşumları tarih sırasıyla alalım ele:

1988: Satürn-Uranüs kavuşumu (kırk altı yıllık çevrim).

Sağ kesimde ideolojik açıdan sertleşme Sol ile ilişkili Jüpiter-Neptün'ün kavuşumunun tersine getiriyor. Bu kitabın piyasaya çıkışı sırasındaki Fransız seçimlerinin böylesine kozmik işaretler altında ama aynı zamanda da Fransız Cumhuriyeti'nin simgesi Jüpi-

ter-Neptün üçgeninin altında yapılacak olması, "çift yönlü", çatışmalı ve karmaşık bir havada, Sağ'a kayacak bir demokrasi geleneği içerisinde, koalisyonların tersyüz edileceği sonucuna götürür gibi görünüyor. Yoksa, bu iki simge nasıl bağdaştırılır ki? Ya da acaba ortak yaşamada bir yeniden yapılanmaya mı gidiyoruz? Burada özellikle, göz önünde bulunan insanların analizine girişmek istemiyorum, seçimler sırasında etkinliğini gösterecek çevrimler konusunda kalmak istiyorum sadece.

Her ne olursa olsun, anlayışlarda bir sertleşmeden, hoşgörü anlayışındaki bir daralmadan, siyasal otoritede bir genişlemeden, bir ayrım gözetme anlayışının hatta yabancı düşmanlığının artışından korkmak gerekir; bu da kişisel özgürlükler ve insan hakları açısından tehlikelidir. Haziran-temmuz, ekim ve aralık bu pek de iç açıcı olmayan havanın en şiddetli dönemleri olacak, üstüne üstlük bu sıkıntılara bir de zorlu ekonomik dönemler eklenecektir. Öte yandan, bilindiği gibi halklar her zaman, sıkıntılarını veya öfkelerini yükleyecek sorumlu, sırtına vurulacak bir abalı arayışı içindedirler. Bu durumda da aynı nedenlerin, her zaman aynı sonuçlar vermeyeceğini umalım, özellikle de bu nedenler biraz (kendi kendini) eleştiri anlayışı ve biraz da iyi niyet ile bezendiğinde...

Bu kavuşumdan söz ederken, Yay burcundan, 20 Aralık 1918 doğumlu Kurt Waldheim'ın dertlerinin, 1942 yılından beri -ki rastlantıya bakın, o dönem de Waldheim'den, üzerinde açıklama yapması istenen olayların geçtiği dönem!- yer almamış olan bu kavuşumun geri dönüşüyle ortaya çıkması ilginç değil mi? Bir de bu kavuşumun Waldheim'in doğum Güneş'i üzerinde gerçekleştiğini ve üstelik Uranüs ile Satürn'ün, onun doğum temasında karşıkonumda olduklarını (ki bu da Waldheim'i, bu gezegensel geçişe karşı özellikle duyarlı kılıyordu) eklemek gerek. Kimileri belki de, anlaşılan şansı yokmuş diyeceklerdir. Ama bu, Karma yasasıdır işte, aslına dönüşyasası, gezegensel çevrimlerin kaçınılmaz adaleti.

Bu kavuşumun, 1988 sonundaki üçüncü evresinin Avusturya şansölyesi için büyük zorluklar getireceği öngörülebilir. Ektiği ürünleri ancak Mart 1989'da, Haziran 1988'de "uzak mesafe koşu-

cusunun yalnızlığını" ve destekleyicilerinin tümü veya bir bölümü tarafından terk edilme tehlikesini yaşadıktan sonra "derleyebile cektir"

Ne var ki, bu kavuşum kişinin doğum temasına göre uğur da getirebilir, çünkü Alberto Tomba, K.Waldheim'inkinin hemen hemen eşi bir Güneş'le (19 Aralık 1966) doğmuş olmakla birlikte, Calgary kış Olimpiyatlarında büyük slalomda dünya şampiyonu olarak sporda zafere ulaşmıştır. Bundan da, ona iyi gelmiş olan bu kavuşumun sonraki evrelerinin de iyi geleceği öngörülebilir.

Bu kavuşumun Şubat 1988'deki birinci evresi sırasında Güney Afrika'daki apartheid (ırk ayrımı) sorunlarının yoğunlaşmış olması (24 Şubatta her türlü siyasal örgütün yasaklanması ve özgürlüklerin kısıtlanması), gene bu yılın haziran-temmuz ve ekim-kasım aylarında bu "ırkçı" görüntünün ikinci ve üçüncü evreleri için de, sadece karanlık günler öngörmektedir.

Gene aynı dönemde patlak veren ve epey can almış olan, Sovyetler Birliği'ndeki Ermeni sorunu için de herhalde aynı zamanlama sözkonusudur. Büyük bir olasılıkla, yaz ve ardından yılın sonu, bu yeni etnik facianın -daha da beter devamı olacaktır

Zaten öyle anlaşılıyor ki, sözü edilen bu iki dönem her düzeyde uğursuzluk getirecek: her türden felaketler ve özellikle uçak kazaları (şubat ayındaki, Jüpiter'in "paraşütü" olmaksızın, ki ciddi felaketlerden ucu ucuna kurtulunacağını öngörmüştüm -her şey görecedir ve gerçekten de sayısız uçak kazaları oldu ama her defasında sanki bir mucizeyle, ölenlerin sayısında da azalma görüldü); kaygı verici, hatta felakete dönüşen ekonomik durum ,vb.

1989: Satürn-Neptün kavuşumu (otuz-beş yıllık çevrim).

Yeni bir toplumsal gizemciliğin habercisidir. S.S.C.B. onun ritmiyle titreşiyor gibi:

1917: Sovyetler Birliği'nin doğması.

1953: Stalin'in ölümü.

1989 (?): Komünizmin değişime uğraması (ya da sonunun ha-

bercileri) mı?

Ulusların statüsünde bir değişiklik, bu kavuşuma bağlanmış gibi görülüyor. Kavuşum, Oğlak burcunun 11'inci derecesinde olacak ve bu burcu siyasal ve tarihsel alanda ön plana çıkartacak, tıpkı Boğa burcunun 1940 ile 42 arasında, Boğa burcundaki gezegen yığılımıyla ön plana çıkmış olması gibi (Hitler, Salazar, Petain vb.). Belki de, 5 Ocak 1938 doğumlu Oğlak, İspanya kralı Juan Carlos, Güneş'i de, birinci derecede büyüklükte o güzelim durağan yıldız Vega'nın üzerindeyken, ansızın -ve yıllar boyu sürecek yeni bir önem kazanıverir. Özellikle de eğer Nostradamus'un sözünü ettiği "Oğlak İspanya kralı" o ise... veya da belki geçmişte kalmıştır sözü edilen bu kral? Henüz bu konuda araştırma yapmış değilim.

Buna karşılık, Gorbaçov'un Koç burcundaki gezegensel etkenleri bu dönem için, özellikle de, bu kavuşumun, mart ayındaki birinci oluşumundan sonraki evreleri, Haziran ve Kasım 1989 için, pek de iyiyi işaret etmiyor. Özellikle 1989 sonunda, S.S.C.B.'nin yazgısında bir dönüm noktası veya başkanının iktidardan düşmesi gibi köklü bir olay olabilir? Huzursuzluk ve kargaşa hiç kuşkusuz bu dönemde Rusya'ya... ve başka yerlere, damgasını vuracaktır! Bu, sonsuz bir ideolojik ve siyasal değişimin başlangıcı olabilir ve 1990 girişinde, 13 Kasım 1989 Dolunay'ından başlayarak, somut

Dünya borsası ve ekonomisi için birkaç tehlikeli tarih

Horoskop 1988'imde de haber vermiş olduğum gibi, mayıs sonu, haziran-başı, temmuz, sonra da ekim-kasım-aralık, dünya ekonomisi için parlak dönemler olmayacaktır, hatta bu ekonomi özellikle de 23 Kasıma doğru oldukça kötü bir duruma düşme tehlikesiyle karşılaşacaktır. Ne ölçüde? Zararları nicel olarak değerlendirebilmek güç. Ama bir çöküntü olasılığı da sözkonusu. Gezegenler bu bakımdan 1989'da, haziran sonu ile 10 Temmuz arası, sonra ağustosta ve bir de kasımda pek olumsuz konum almışlar. Piyasada şiddetli bir düşüşten belki de bir deflasyondan, korkulabilir.

düşüşler kendini gösterebilir.

Bu kargaşadan Fransa bile kurtulamayacaktır. Gerçekten de V'

inci Cumhuriyetin Güneşi'ne, 1989 sonunun o güçlü kavuşumu, saldırmaktadır; Haziran 1990'da Cumhuriyet, Jüpiter ile Neptün (cumhuriyetçi Fransa'yı yöneten çevrim), o sırada ayrıca ne ölçüde karşıkonum durumuna geçmişler ise, belki de bir çözülme biçiminde, bu durumun sonuçlarına katlanacaktır.

1993 (daha 1991'den başlayarak yörüngeye girmiş): **Uranüs-Neptün** kavuşumu (yaklaşık yüz yetmiş üç yıllık çevrim).

Oğlak burcunun 18 derecesi dolaylarında yer alacak ve 1991 den başlayarak, 1997 sonuna değin duyarlığını gösterecektir! Zamanın anlayışını, Almanların deyimiyle, Zeitgeist'i değiştiriyor. Sonuncusu 1820'de olmuş ve işçi bilincinin yerleşmesine, endüstri çağının başlamasına yol açmıştır. Belçikalı astrolog G.Brahy "bir çevrim değişikliğine tanık olunuyor" diyor "toplum, politika ve endüstri örgütlenmesinde"

Ocak, Ağustos ve Ekim 1993'te dönemlerine damgalarını vuracaklar, bunlardan ilk ikisi dünya açısından özellikle fırtınalı olma eğilimi gösterirken, sonuncusu daha uyumlu, daha yapıcı gerçekleşecek: belki de yeni bir toplum modeli, fırlatma rampasına yerleştirilmiştir?

Yeni Çağ 1991'de ucunu gösteriyor ve 1993'te yerleşiyor

Bana göre, kurmakta olduğumuz yeni toplum biçimi 1993'te günışığına çıkacaktır. Ve Astroloji'nin resmi dönüşü de. Niçin? Eğer bu son derece önemli gezegen kavuşumunun (yinelenme süreci: yüz yetmiş üç yıl), önceki çevrimlerini ararsak, 1820'yi buluruz. Sonra 1648: Astroloji'nin saltanatının sonu ve Aydınlık yüzyılın başlangıcı. (Astroloji Sorbonne'da öğretimden çıkartılıyor ve Colbert Bilimler Akademisini kuruyor.) Bir çevrim daha geri gidelim: 1476, Şahane yıldızlar sanatının iki yüzyıl sürecek parlak dö-

neminin başlangıcı. Bir çevrimlik son bir sıçrama daha: 1303, Ortaçağın sona ermesi.

O halde bu dönem de batı toplumumuz için dönüm noktası olmaya aday, belki de Kova çağına yaraşır yeni bir hümanizma çıkacak ortaya. Ama tüm bunlar bize bağlı, göğün bize dağıttığı oyun kağıtlarını nasıl oynayacağımıza bağlı.

Gelecek yıllarda Aids'in gölgesi

Buna karşılık, elindeliğimiz 1984'ten bu yana çağdaş veba olarak nitelendirdiğimiz Aids olgusuyla, son derece küçültülmüş hatta yok edilmiştir diyebiliriz. Gerçekten de Aids hastalığı, veba hastalığıyla, kaçınılmaz ölümle sonuçlanması özelliğini paylaştığı gibi, bedenin çürümesi yönünden ve aids'lilerin vebalı gibi görülerek özellikle de yeterli bilgi yokluğundan toplumdan dışlanması yönünden de ona benzemektedir.

Bu arada, durumu pek de kötü göstermeyi insanın yüreği götürmese bile, bizi 2000 yılından ayıran önümüzdeki yıllara, geometrik artışla çoğalmasa bile büyük bir hızla artıp yayılan Aids olgusunu yok sayarak eğilmek olanaksız görünüyor. Gerçekten de Ocak 1988'de bir İsviçre gazetesinde çıkmış bir makaleye göre, "Aids salgınının genişlemesi, birinci derecede önemli bir kaygı konusu olmaktadır. Avrupa bölgesinin 32 Devletinde D.S.Ö.(Dünya Sağlık Örgütü) hastalığa yakalanmış kişi sayısını 500 000 olarak değerlendiriyor ve ayrıca uyuşturucu bağımlılığından ileri gelen olaylarda da artış gözlemlendiğini belirtiyor. HIV virüsü (insan bağışıklığını yokedici virüs) dünyadaki yayılmasını sürdürürken virüse yakalanmış kişi sayısı da dünya çapında 5 ile 10 milyon arasında değişiyor.1988 ile 1991 arasında, 1986 ve 87'de virüse yakalanmış olan 500 000 ile 3 milyon arası insanda yeni Aids olayları patlak verebilecektir... Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Aids hastası sayısı 50 000'i geçmiştir ve karşı cinsle ilişkilerde de hastalığı bulaştırma oranı giderek yükselmektedir." diyor CDC (Center for Disease Control-Hastalık Denetim Merkezi)... ve bir yılda 80 000

aids olayı öngörüyor. Günümüzde 1,5 milyon Amerikalının virüs taşıyıcısı olduğunu tahmin ediyor" Bu arada, gelecek tahminlerdeki çok büyük yanılma payları dikkati çekmektedir ki bu da modern çağın bu toplumsal yarasının gerçek zararları ve bulaşma yolları konusunda içinde bulunulan aymazlığın ölçüsünü gösterir. Eğer Amerikalı seksologlar Masters, Johnson ve Kolodny'nin, açtıkları bir soruşturmanın sonuçlarına bakılacak olursa, ki bu son ikisi, sonuçları Bu İmdat çığlığı *CeCri d'alarme* (Belfond-Le Pré aux clercs yay.) adlı kitapta yayınlamışlardır, kaygımız daha da artacaktır. Bu korkunç hastalığa bir panzehir bulunamayacak olur ise, (ki astrolojik açıdan böyle bir olasılık var), Aids hastalarının dörtte biri başka cinsle ilişki kuranlar olacak ve 2000 yılında bu oran ikide bire yükselecektir! Neyseki bu son olasılık uzaklaştırılmışa benziyor. Öpüşmekten bile korkulacaktır, ağızdaki, sıyrık, kesik, aft gibi, virüsü geçirebilecek nitelikte yaralar nedeniyle. Seksologlar 1991'de ABD de 300 000 kişinin ve gene bu yıl dünyanın geri kalan yerlerinde ayrıca bir milyon kişinin bu hastalıktan öleceğini tahmin ediyorlar!..

Sözün kısası, tüm bunlar yeterince çileden çıkartıcı ve umutsuzluğa düşürücü, hele hele bilinen önleyici -ve nekadar da bayağı!- önlemler nedeniyle, her türlü duygusallıktan arındırılmış bir sevişme yaşamına atılmak zorunda kalan gençlik, açısından.

Astrolojiye gelince o, yüzyıllardan beri hastalıklara tanı konmasında önemli bir rol oynayagelmiştir ve hekimlerle astrologların işbirliği son onyıllarda yüreklendiriciden de öte, şaşılası sonuçlar vermiştir. Şurada burada, -en çok da A.B.D.'de kimi astrologlar, benim gibi, Aids hastalarının doğum göklerinde araştırmalar yaptılar. Kendi açımdan, gökbilimsel-tarihsel bir başvuru sistemine sahip olmak için ben, bir geçiş yılı olan *1988 Horoskop*'umda da açıkladığım gibi, önceki acıklı örneklere, bu arada özellikle de XIV.yy.da ve XVI.yy. başındaki iki büyük kara veba salgını dönemine eğildim. (Bu ikinci salgın sırasında, aynı zamanda usta bir hekim de olan büyük Nostradamus, yüzlerce hastayı, gizemli biçimde sağaltıcı ve mikrop öldürücü etkisi olan otları çiğnetmek

yoluyla iyileştirmiştir.)

Bir salgının başlayacağı ayı -ve elbette ki gün ve saati belirlemek zordur ve bu, doğru ve tam bir temanın hazırlanma olasılığını uzaklaştırır ama gene de yavaş gezegenlerin çevrimi, kolektif alanda pek çok şey anlatan Ay Düğüm'leriyle bağlantılı olarak, değerlendirilebilir. Örneğin -bu burada görece olarak belirli bir tarih var elimizde: ekim 1347- Avrupa'da veba, İtalya'da bir Güneş-Plüton karşıkonumu sırasında, bu gezegen Koç'ta (ikinci evi veya yücelim yeri) ve Uranüs ile kavuşumda iken başladı. Jüpiter-Uranüs çevrimi de işin içindeydi (kavuşum) (Avrupa'da kara vebanın başlayışı temasının çizimine bakınız). Daha ileride, bana Dünya Sağlık Örgütü'nün sağladığı, ilk Aids olayının analizinden yola çıkarak, bulduklarımın gene bu çevrimler olduğu görülecektir!... Bu veba 1348 ile 1350 arasında tüm Avrupa'ya yayılacak ve bölgelerimiz halkının dörtte birini (yaklaşık 50 milyon ölü) biçecekti.

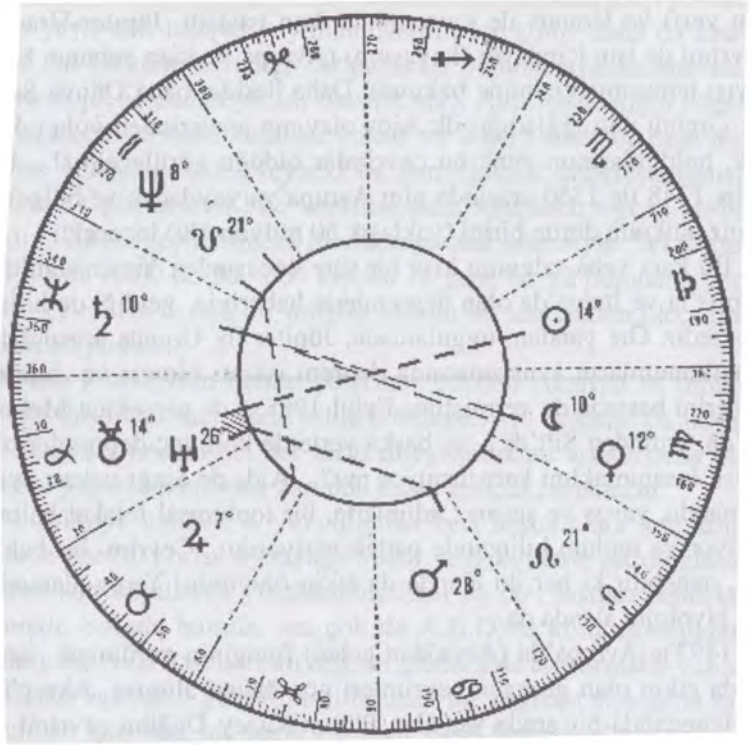
Bu kara veba salgınını kısa bir süre öncesinden Yunanistan'da, Kıbrıs'ta ve İtalya'da olan depremlerle haberinin geldiği de bilinmektedir. Öte yandan, uygulamada, Jüpiter ile Uranüs arasındaki karşıkonumların aynı zamanda deprem işareti olması ve -bunun haberini basında da vermiştim- Eylül 1985'te de gerçekten Meksika'da, ardından Şili'de... ve başka yerlerde korkunç depremler olması, insanın aklını karıştırmıyor mu?... Aids de aşağı yukarı aynı zamanda, yavaş ve şaşmaz adımlarla, bir toplumsal felaket haline geliyor ve toplum bilincinde patlak veriyordu... Çevrim, bir bakıma, denebilir ki her iki alanda da etkin oluyordu: Yerey alanında da, biyolojik alanda da.

1493'te Avrupa'da (Asya'dan gelen) frenginin görülmesi sırasında etkin olan gezegen çevrimleri göz önüne alınırsa, Akrep'in başlangıcında bir arada yer alan Plüton/Kuzey Düğüm çevrimi açık seçik belirir. O tarihten sonra Plüton yalnız bir tek kez, 1736'ya doğru, çiçek hastalığının ortalığı kasıp kavurduğu zaman kendi burcunda olmuştur. Krallar bile bu korkunç hastalıktan kendilerini koruyamadılar, özellikle de, Louis XV gibi, çapkın olanlar.

Bu arada şunu da belirtmeden geçmeyelim: İçinde yaşadığımız

Avrupa'da Veba Salgınının Başlangıcı

Tarih: 8.10.1347
Greenwich saati: 12 00

Plüton (çürüme, ölüm) yücelim burcunda, Koç'ta, Mars ile bir kare oluşturan Uranüs ile kavuşumda. Jüpiter Neptün ile karede; Satürn, Venüs-Ay ile karşıkonumda ve Güneş-Plüton çevrimi gene karşımızda (bk.Aids)

dönemin, bir bakıma XV. yy. sonunun (kısmen) kozmik bir kopyası olması ilginç değil mi? Öyle ya, ayrıca, Neptün de aynı yerde, Oğlak burcunda bulunuyor ki oraya ancak her yüz altmış beş yılda bir gelir ve bizim dönemimizde, 1998 sonuna dek orada kalacaktır? (Oraya Şubat 1988'de girdi)?

Şahane yıldızlar sanatının tekniklerinin inceliğinden pek haberi olmayan okuru bıktırmamak için, çeşitli salgınların gökbilimsel yerleşimleri açısından analizi üzerinde durmayacağız. Sadece şu kadarını söyleyelim ki, gerek 1520'de başlayıp 1533'e değin süren, gerekse Londra'da 1666'da aynı zamanda başkentteki ünlü yangının olduğu yıl (şunu da belirtmeden geçmeyelim, bu yangını kıraliçe Elizabeth'in büyük astroloğu ve danışmanı John Dee, önceden haber vermişti)- patlak veren veba salgınlarında, Kuzey veya Güney Düğüm'ünün hemen hemen her zaman, Uranüs ile olsun, Plüton veya Satürn ile olsun bağlantısının varlığı gözlemleniyor. Ve Plüton da ya Akrep'te (gezegenin evi), Koç'ta (gezegenin yücelim yeri), ya da Boğa'da- Akrep ile karşıkonumdaki (dolayısıyla da gezegenin sürgün yeri olan) burç bulunmakta. Tam anlamıyla gezegensel çevrimlerden bir yanda Plüton-Uranüs, öte yanda Jüpiter-Uranüs, Tarih boyunca büyük salgınların ortaya çıkmasında ayrıcalıklı bir rol oynuyor gibi görünmekteler...

Şunu da belirtmeden geçmeyelim, başka bir yerde (ve özellikle de S.S.C.B. ile ilgili olarak) değinildiği gibi, 1989 sonunda, iki çevrim karşıkonuma geçecek ki bu da hiç sevindirici bir olay değil. Bu dönem, bu korkunç Aids hastalığının öldürücü etkileri açısından, bir çığırından çıkma dönemi olabilir.

İşte dünya astrolojisinde, genellikle hastalık salgınlarına ilişkin olarak etkin olan çevrimler için söylenecekler bu kadar. Aids hastalığının incelenmesi, bu verilerle ne ölçüde kesişir? İşte zihnimi kurcalayan bir soru buydu ve Dünya Sağlık Örgütü'ne başvurarak ilk Aids olayının tarihini sordum. Bana Ocak 1978 tarihini verdiler. Araştırdım -ve gene akla yakın bir çevrim, Güneş-Plüton (Plüton=mayalanma, çürüme, cinsellik, başkalaşım, karma kavramı, ölüm) ile, önceden değindiğim Jüpiter-Uranüs çevrimini buldum,

Plüton'un iki yüz kırk sekiz yıl sonra Akrep'e -kendi burcu dönüşü ise, Aids hastalığı olgusunun gezegensel ortamını oluşturuyordu. Bundan da şu sonucu çıkardım ki eğer varsayımım geçerli ise, Ocak 1987'de hastalığın sağaltımı açısından bir adım atılacaktır *Horoscope 1987*'de de yazdım bunu. Gerçekten, basın bize California'da, Aids'in gelişmesini yavaşlatan bir ilacın (Virüs ajanı Ribavirin) bulunduğunu o sırada haber veriyordu. Güneş-Plüton çevrimi, sonradan da, olayların gelişmesiyle birkaç kez kendini gösterişli biçimde kanıtladı. Her karşıkonumda (yılda dört kez) Aids yeniden, birkaç günlüğüne, medyanın yıldızı oluyor. Örneğin, Télé-7 Jours'da yayınlanan (bir ay önceden yazılmış) tahminlerimde, 2 Kasım 1987 tarihli Güneş-Plüton kavuşumunun (başka şeylerle birlikte), "Aids konusunu da gündeme getireceğini" haber veriyordum. Gerçekten de geldi, hem de çığ gibi: ilk kez Aids o hafta en büyük Fransız haftalık dergilerinde *(Nouvel Observateur, L'Express, L'Événement du Jeudi)* onurlandırıldı; televizyon da işe karıştı ve Christine Ockrent, Sağlık bakanı Bayan M.Barzach ile bir Yüz yüze programı yaptı ve ayrıca, B.Pivot da, bir 'Apostrophes' programını hastalığın" bulaşmasına" ayırdı. Londra'da düzenlenen resmi Aids zirvesine gelince, o da rastgele bir zamanda toplanmadı, ama günü gününe, Güneş ile Plüton arasındaki bir kare sırasında, 2 Şubat 1988'de yer aldı! Burada rastlantı sözkonusu olamaz. Nihayet, Aids hastası çocuklardan yana en geniş yankılar yaratan gösterilerden biri, Münich'de "RTL-Plus" istasyonu tarafından düzenlenip Eurovizyon aracılığıyla birçok ülkeye, herhangi bir günde yayınlanmadı. 23 Eylül 1987 günü operada düzenlenen o görkemli suareye (ki ben de kısmen, sunucu olarak katılmıştım) (Avrupa Ekonomik Birliğinin eski başkanı) Gaston Thorn ve (NATO başkanı ve Federal Almanya Savunma bakanı) Manfred Wörner başkanlık ediyorlardı, en ünlü uluslararası şarkıcılar, nazik bir davranışla katılıp sanatlarını ortaya koymuşlardı ve bu görkemli suare günü, gene görkemli bir Jüpiter ve Uranüs çevrimi, evrensel dayanışmanın simgesi ve aynı zamanda Aids'in özelliği ama olumlu yönden, yörüngedeydi. Ve kasım başında, 2 Kasım günü,

bu suare televizyonda yeniden, gene bir kavuşum altında... bu kez Güneş ile Plüton'un kavuşumunda yayınlanmıştı!

Bir de, Aids'e ilişkin olaylarda Jüpiter-Uranüs çevriminin rol oynadığı varsayımıma dayanarak, *Horoscope 1988*'de bu iki gezegen arasında Mart 1988'de oluşacak güzel üçgenin, o sırada önemli bir "tıbbi buluş umudu"nun temeli olduğunu yazmıştım, Gerçekten de 13 Martta basından, yeni bir mucize ilacın bulunduğu ve bunun, Aids'in son ve ölümcül evresine gelmiş hastaları korumasının beklendiğini okuduk: Bu ilaç, İsrailli biyolog Meir Şinitzki tarafından geliştirilmiş olan ve pek çok ülkede, bu arada Fransa'da da profesör Montagnier tarafından denenen, AL 721'di...

İşte, Aids hastalığını haber veren ve gökbilim mantığı çerçevesinde, ileri atılım yapmaya olanak sağlayan gezegen çevrimleri ki bu atılımı biz de az sonra yapacağız.

Burada Amerikalı Randy Smith'in kaleme aldığı, yeni çıkmış bir kitaptaki: 'Bir Felaketin doğuşu: Aids adlı kitabındaki bir eleştiriden söz etmekte yarar var. Bu kitaba göre, Amerikalı salgın hastalık uzmanları,ipin ucunu yakalayıp geriye doğru iz sürmüşler ve Aids'in "sıfır numaralı hastasına, ünlü Kaposi sarkomundan ilk ölen hastaya ulaşmışlar; bu, Kanadalı pek yakışıklı eşcinsel bir uçak kabin görevlisiymiş ve hastalığını, ilişki kurduğu birkaç yüz(!!) eşcinsele bulaştırmış, bunlardan da onlarcası ölmüş. Bu arada, hastalığı bu seçkin kabin görevlisine kimin bulaştırdığı araştırılırken, onun da virüsü, New Yorklu bir fotoğrafçıdan aldığı ve bu adamın da 1976 ile 1982 arasında (ortalama günde ikiyi aşkın "kurban"ı baştan çıkartarak), yüzlerce erkeğe hastalığı bulaştırdığı anlaşılmış. En son varılan kaynak ise, 4 Temmuz 1976 Amerikan bağımsızlık günü şenliğinde iki yüzüncü yılı olması nedeniyle olağanüstü dizgininden boşanmış ve yozlaşmış, bir tür çağdaş Sodom ve Gomore, deniyor fotoğrafçıyı baştan çıkartan bir Haitili. Bu yüzden de çeşitli Amerikan kentlerindeki (özellikle de New York ve Los Angeles'te) ki sayısız hekim, 1981 sonu ve 1982 başlangıcı, birbirine benzer olayların çığ gibi artması karşısında, aynı zamanda büyük bir şaşkınlığa kapılmışlar: Bugün anlaşılıyor ki tüm

bu hastalar beş yıllık bir kuluçka dönemi geçirmiş oluyorlardı...

O uğursuz 4 Temmuz 1976 gününün o tarihten bu yana zincirleme tepki yoluyla binlerce erkek ve kadının ölümünden sorumlu sayılacak, üstelik daha da kaç kişi ölecek, kimbilir? -teması çıkartılınca ne görülüyor? Bir kez, Güneş ile Plüton arasındaki o ünlü karşıkonum görülüyor, bir de pek çok şey anlatan gezegensel geri plan: Neptün (virüslü hastalıklar) Güney Düğüm (kolektif boyut, kolektif karma!) ile beşli küme yapmış (150 derece) ayrıca Uranüs ile Satürn (geçmişteki salgınlarda sık sık bulunan) arasında da tam bir kare var. Beşli küme konusunda ilginç bir ayrıntıya değinelim: Bu, iki yönlü bir aspekttir, açıkça olumsuz değildir de özellikle belirli bir durumda seçim ve elindeliği belirtir. Acaba bu, acıklı olayın doğumunda etkin olan aspekt, daha az ölçüsüzlük ve daha az körü körüne tensel tutku ile önleyebilecek olduğumuz bu çağdaş felakette payımıza düşen korkunç sorumsuzluğun altını çizmek anlamına mı geliyor? Sodom ve Gomore, doğrusu bedeliniz pek yüksekmiş...

Biz bireysel astrolojiye gelelim: Hangi gökler altında Aids'e yakalanılıyor ve birkaç zamandır ünlü bir biyoloğun öne sürdüğü gibi, acaba doğuştan mı eğilimi oluyor insanların (ve hangi göksel durumlarda?). Gerçekten, bu biyoloğa göre, insanlar daha doğuştan bir tür ille de yakalanacak oldukları hastalıkları ve hatta bu hastalıkların zamanlamasını, belki bir olasılıkla ölümü de genlerinde taşırlarmış. Bu, şaşılası bir olayla (televizyonda gösterilen, Avustralyalı bir çift ile iki çocuğuna ilişkin bir programdan çıkmış) doğrulanmış gibi gözükmekte: yıllar yılı Aids'li bir eş ile birlikte normal bir cinsel yaşam sürdürülebilir de hastalık kapılmayabilir; bunun gibi, öyle anlaşılıyor ki, tüm çocukların da ille de hastalığı kapması, yazgısı değil (bu örnekte, iki çocuktan biri, sağlıklı). Eğer genel olarak, bulaşmaya karşı savaşımda günah işleniyorsa da, dayanağı olmayan ve bir bilgi yetersizliğiyle açıklanabilecek paniği de, çevresini kuşatan gizem perdesinden kurtarmak sözkonusudur.

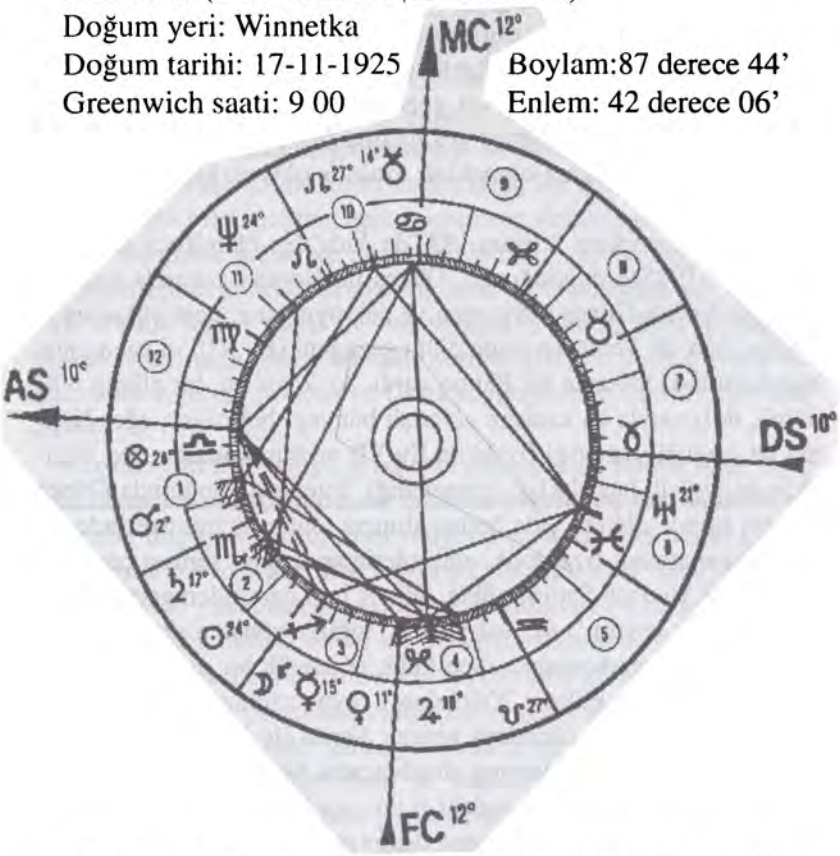
Yukarıda da belirttiğim gibi, Aids'e yakalanmış hastaların doğum göklerini analiz ederken, kimi Amerikalı meslektaşlarım gibi

ben de, Plüton ve Neptün'ün her zaman, uğursuzluk getiren Mars'ın (Akrep burcunun, Plüton'dan sonra ikinci egemeni) da ara sıra, özellikle de geçiş halinde bulunduğunu gördüm. Bu gökcisimleri, doğum temasında karşıkonum halinde özellikle de eğer sağlığın bilirtisi iseler (hele Ev VI'da bulunuyor veya hakimi iseler)-, elbette ki kansere, çeşitli sarkomlara, kan kanserlerine ve genel olarak tanı konması güç hastalıklara yakalanmaya elverişli oluyorlar. Geçiş yoluyla gene bu gezegenler temaları etkilediği zaman, bu hastalıklardan birine yakalanma şansı daha doğrusu, şanssızlığı artıyor; savunma olanakları azalmış oluyor, kişi daha kolay etkilenir oluyor.

Bir örnek verelim: 2 Ekim 1987'de Aids'den ölen Rock Hudson, 17 Kasım 1925'te doğduğunda, Güneş ile Neptün arasında tam bir kare, bir Satürn-Güneş kavuşumu ve pek uyumsuz: hem yükselen ile kare, hem de Venüs ile onun ölüm gezegeni (Ev VIII'in egemeni)-karşıkonumda bulunan bir Plüton vardı. Açıkçası bu, bir plüton ölümünü, dolayısıyla da kansere elverişli bünyeyi belirtiyor; eğer Neptün'ün, sağlığı yönettiği (Balık'ta Ev VI) ve tanı konması zor, özellikle de virüslü hastalıkları simgelediği, üstelik de doğumda Güneş ile tam karede olduğu göz önüne alınırsa, ölüm biçimi üzerinde rol oynayan anatomik-fizyolojik eğilimlerin apaçık bir şeması çıkar ortaya. Rock Hudson Satürn gökte, Güneş'inin üzerinden geçtiği sırada (29 yıllık çevrim!) ve dolayısıyla, sağlığı yöneten doğum Neptün'ü ile tam karşıkonumda iken öldü; ve büyük bir olasılıkla bu ölümcül hastalığa, Plüton, Yükselen'i (aynı zamanda hem doğum Plüton'u ile hem de ölümünü getiren Venüs ile kare halindeyken) yani 1976 yazında yakalanmış olmalı acaba Amerikan bağımsızlığının iki yüzüncü yıldönümündeki o dev şenlik rezaletine (yukarıya bakınız) katılmış mıydı, bunu öğrenmek ilginç olurdu. Eylül 1981'de herhalde birdenbire belirtilerini gösteren hastalığını öğrenmişti ve hiç kuşkusuz hastalık kasım 1982'ye doğru onulmaz niteliğini ortaya koymuştu: Bu tarih önemli çünkü Satürn-Plüton (Akrep temasına egemen iki gezegen) kavuşum halinde ve 27 derece ile, yazgının simgeleri olan ve bu temada yaşamın sonunu da ilgilendi-

Doğum Göğü

Soyadı: Hudson
Adı: Rock (2-10-1985'te Aids'den öldü)
Doğum yeri: Winnetka
Doğum tarihi: 17-11-1925 Boylam:87 derece 44'
Greenwich saati: 9 00 Enlem: 42 derece 06'

Akrep-Terazi aktörün kazandığı ün açıdaki bir Jüpiter ile (bk.Gauquelin'in istatistikleri) ve Yükselen'in egemeni olan Venüs(sanatçı) ile açıklanıyor. Virüslü hastalıklara elverişlilik, tam Güneş-Neptün karesinden görülüyor, Neptün gezegeni Ev VI'yı (sağlık) yönetmekte, buna karşılık, kanser sendromundan ölüm de Gökyüzü ortası'ndaki Plüton ile karşıkonumda ve Yükselen ile karede olan Venüs'ten (Ev VIII egemeni) anlaşılmakta.

ren (Ev IV) Ay Düğüm'leriyle de tam çift kare yapıyordu.

Peki, ya gelecek?...

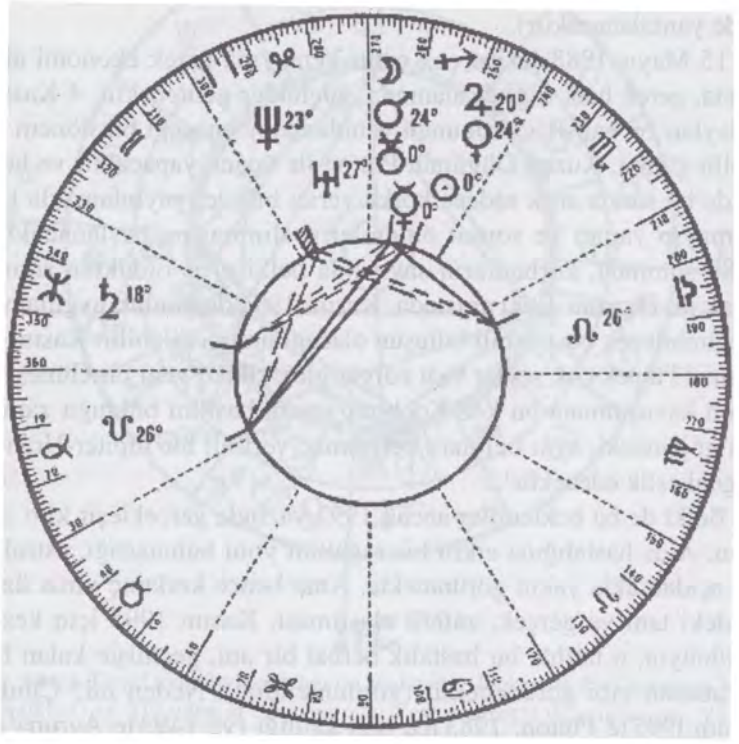
Bu kitap çıktığı zaman herhalde bu korkunç hastalık birdenbire yeni bir boyut kazanacak ve gerçekten de hemen çare bulunması gereken bir toplumsal kaygıya dönüşecektir; sokaktaki adam artık devekuşu gibi başını kuma sokamayacaktır. 2 Mayıs 1988'deki önemli ve çifte Güneş-Plüton ve Jüpiter-Plüton karşıkonumundan sonra, (hiç kuşkusuz, medya araçlarında Aids temasıyla geniş ölçüde yankılanacaktır),

15 Mayıs 1988'deki o çok çetin Yeniay da gerek ekonomi alanında, gerek halk sağlığı alanında, güçlükler getirecektir. 4 Kasım dolayları bu cansıkıcı konunun yeniden alevleneceği bir dönem olabilir çünkü, Kuzey Düğümü, Plüton ile üçgen yapacaktır ve herhalde bu sırada artık sadece korku verici bilgiler yayınlamakla kalınmayıp yapıcı ve somut önlemlerin alınmasına başlanacaktır. 1989 sonunda, kurbanların sayısında belki artış olduktan sonra, Ocak ile Haziran 1990 arasında, Kasım 1991'de günlük uygulamaya girebilecek bir önemli buluşun olacağı umut edilebilir. Kasım ayının 13'ü pek çok şeyler vaat ediyor gibi, çünkü yeni bir Güneş-Plüton kavuşumuna bu kez Koch'un verem basilini bulduğu zamanın göğündeki, aynı burçlara yerleşmiş, verimli bir Jüpiter-Uranüs üçgeni eşlik edecektir!...

Belki de bu beklentiler ancak 1992 yazında gerçekleşir ki o zaman, Aids hastalığına etkili bir sağaltım yolu bulunacağı, astrolojik açıdan akla yakın görünmekte. Ama bence korkunç virüs üzerindeki tam ve gerçek, zafere ulaşılması, Kasım 1995 için kesin görünüyor, o tarihte bu hastalık berbat bir anı, geçmişte kalan bir karabasan gibi görünecektir (görünmelidir!). Neden mi? Çünkü kasım 1995'te Plüton, 1983'ten beri kaldığı (ve 1493'te Avrupa'da frenginin göründüğü sırada da bulunduğu) Akrep burcundan ayrılıp sağaltıcı Yay burcuna girecek. Bu bakımdan 23 Kasım, akılda tutulması gereken bir gün: Güneş sisteminin on gezegeninden ye-

Plüton'un Kasım 1995'te Yay burcuna girmesi... ve AIDS'in sonu mu? (Bu burçta gezegen yığılımı)

Tarih 23-11-1995
Greenwich saati 12 00

disi o tarihte, aynı zamanda hem felsefi bilginin ve hem de tıbbi buluşların ve yasaların burcu olan, dokuzuncu burçta bulunacaklar. Bu mutlu anı beklerken elbirliğiyle, bu, kusurlarından arındırılmış yeni toplumun gelişini hızlandırmak için, işe koyulalım; bu kusurlara ileride döneceğiz.

İçinde bulunduğumuz zamanda, çeşitli yöneticiler ve sorumlular, yeni olduğu kadar ciddi bir duruma göğüs gerebilmek için yasalarda yenilikler yaratmak, bir şeyler uydurmak zorunda kalıyorlar. Örneğin, Dünya Sağlık Örgütü, yeni personeli Aids virüsü testinden geçirip geçirmeme konusunda Avrupa Ekonomik Birliğiyle çelişkiye düşüyor ve şu sonuca varıyor: "Eğer bu önlem somutlaşırsa, Dünya Sağlık Örgütü'nün amaçlarına ters düşer çünkü ona göre, hastalık kontrolü bireysel, isteğe bağlı olmalı ve kişinin işini etkilememeli." Kendi kendimize sorabiliriz, bireye gösterilen bu saygı, çok geçmeden, toplumun hastalığı önleme gereksinimleri nedeniyle vazgeçmemiz gerekecek bir lüks mü, değil mi diye?... Tarihin bize verdiği acıklı örneğe, XIV.yy'da kendini gösteren kara veba salgınına eğilecek olursak, unutmayalım ki bu salgın İngiltere ve İsveç'e olduğu kadar, Yunanistan'a ve elbette İtalya ve Fransa'ya da yayılmış, bu son ülkeleri korkunç bir biçimde kırıp geçirmişti. Britanya Parlamentosu özel yasalar çıkarmak zorunda kaldı ve bu yasaların insancıl anlayışı, altı yüzyıl sonra, bizim için örnek olacaktı. Örneğin şunun gibi: "Her kim, bir iş anlaşmasını, süresi bitmeden bozacak olursa, hapsedilecektir." Yoksa bizler İngiliz atalarımızdan daha az mı uygar, daha az mı yardımseveriz; biz ki şurada burada Aids'lilerin kapatılması gereken kamplardan söz ediyoruz, biz ki Aids'e yakalanmış çocuğu acımasız bir vox populi (halk oyu) sonucu okulundan atılmış olan bir ailenin evini yakıyoruz (A.B.D.'de); o halk oyu ki kendi kendine korkunç zarar verdiğini anlamış değil, zarar vermekte çünkü bugünün yargıçları pekala yarının kurbanları olabilir?... Gerçekten, bumerang yasası, başka bir deyişle aman vermez kozmik 'karma' yasası sonucu bugünün kalpsiz suçlayıcılarının yarın ya da öbürgün kendilerini acınası bir sürülmüş, yalnız bırakılmış, dışlanmış veya hüküm giymiş duru-

munda bulacaklardır... Belki.

Demek oluyor ki dayanışma ve insanlık sadece ahlakın emrettiği şeyler değilki bu kadarı da, katı yürekli umursamazlar için yeterli olmasa bile, bize yetmelidir aynı zamanda hastalığı önlemenin etkinliği açısından "olmazsa olmaz" bir koşul, uzun süreceği anlaşılan Aids belası göz önüne alındığında, toplumsal, mantıklı ve ussal bir zorunluktur. Gerçekten, kendisinin ve yakınlarının, 1995' ten önce (hatta belki 1992'den önce) eğer kimi uzmanlara göre, on yıl, on beş yıla değin gidebilecek bir kuluçka dönemi göz önüne alındığında, Aids'e yakalanmayacağından kim emin olabilir ki? (İsa demiş ki, günahkâra ilk taşı, hiç günah işlememiş olan, atsın.) Ve bu acıklı varsayımda kimi uslanmaz bencillere göre bu, TEK varsayımdır, bu gibiler, türdeşleri için önerdikleri şeylerin kendilerine yapılmasına hoşgörüyle boyun eğecekler midir? Bir kez daha, Platon'un haklı olduğunu anlıyoruz: Diyordu ki, Doğru (gerçekçilik) ve İyi (cömertlik) birbirini tamamlar ve bunları birbirinin karşıtı sanmak, ahlaksal vicdanın bir sakatlığından ileri gelir ki ergeç bunun bedeli ödenecektir.

Umalım ki bize yol gösterecek mantık bir yardım duygusundan esinlenmiş olsun, çünkü dayanışma yokluğu, katı ayırımcılık, hastalığın ve hastaların dışlanması, ağır sonuçlar getirecek geçici önlemlerden, sorunu çözmeksizin bir yana itme, bir yandan da insan onurunu ayaklar altına alma yöntemlerinden öte bir şey değildir. İnsanlığın ilk koşulu bize, bu acınası hastaları, insan olmaktan çıkmamış insanlar olarak görmemizi, bizim gibi yaratıklar olarak görmemizi ve sadece ilgili ülke açısından olası bir verimlilik yitimi saymamamızı -ki bu kesinlikle alçakça bir davranış olur önerir. İlerleme, gerçekten, vereceği fireyi önceden öylesine içine sindirmiş ki, daha şimdiden, 1991 yılında ABD'de Aids'in 55 milyon dolara malolacağı bilinmektedir (ve bu zarar, Devlet bütçesine katılmıştır): Bu kayıp, çoğunluğu yirmi ile otuz yaşlar arasındaki gençler olmak üzere, öngörülen 54 000 ölünün üretkenliğinin kaybıdır. (1988 başındaki Dünya Sağlık Örgütü tahminleri ve sayıları). Bu satırları dehşetle ürpermeden okuyabilecek, genç ana babaları

var mıdır acaba?

O halde, uluslararası yasa koyucuların, filozof Heidegger'in şu sağlam ve ileriyi gören sözlerini anımsama zamanı gelmemiş midir?: "Ölüm, her zaman, başkalarının ölümüdür"? Aids'i cinsel sapıklıklarımızın (eşcinsellik) veya kendi kendini yok etme dürtülerimizin(uyuşturucular), tanrı eliyle cezalandırılması olarak görüp gizemci veya dinsel kaderciliğe sapmak istemiyoruz ama, maddeci ve uygulayıcı batılı toplumumuzun Ölüm tabusunu işte, kaldırmak zorunluluğu duyuyoruz: insanları sevmeyen Başak La Rochefoucauld'a ve ünlü: "Güneş'e de, ölüme de dosdoğru bakılamaz." savsözüne karşı çıkmak pahasına.

Nihayet, bu olağanüstü hastalığın, onu simgeleyen gezegen Plüton örneği, tüm bilinen hastalıklar gibi, bir veya birkaç belirli organı değil de insan organizmasının savunma sisteminin kendisini sperma ve kan yoluyla hedef alması şaşırtıcı bir durum değil mi? Sanki bu korkunç hastalık, insanlığın köklerine, insanın özüne saldırıyor, bu insanı bir bakıma ilkesi açısından yeniden sorguluyor, onu hiç olmadığı kadar, yaşam, ölüm, var oluşunun geçiciliği, tek sözcükle insanlık durumu konusunda düşünmeye zorluyormuş gibi?... Eğer uzmanların dehşet verici öngörüleri gerçekleşirse, ölüm sinsi sinsi ve giderek daha geniş ölçüde, her günkü arkadaşımızmışçasına kendini kabul ettirecek. A.de Vigny'nin nankör ama gerçekçi sözü üzerinde düşünmek durumunda kalacağız: "İnsan bir çıraktır, acılar da ustasıdır." Ama kendimizi umutsuzluğa kaptırmamak için, Plüton, öteki adıyla Hades'in, her nekadar cehennemi, ölüm ve yıkımı simgeliyor ise de, aynı zamanda yeniden doğuşun, dirilişin ve kurtulmanın da simgesi olduğunu anımsamamız gerekir. Başkasının acı çekmesi bizi ondan uzaklaştırmamalı, ona yaklaştırmalıdır. Her hasta, bizde boşinançtan gelme bir korku uyandıracak yerde, acıma duygumuzu ve sempati (ki, sözcük anlamı yönünden, birlikte acı çekmek demektir) uyandırmalıdır.

New-Age ve şu yüzyıl sonunun beş yarası

Şimdi karşımıza çıkan soru, şudur:

Tam bir bireysel yön değiştirmeye, bireyin tam olarak gözlerinin açılmasına, her şeyi görmesine dayandırılan, değerler ölçeğimizi daha özgeci ve daha az maddeci değerler yararına değiştirten, bu yeni insancılığı yeterince uygulamaya koyabilmeyi başaracak mıyız acaba? Bu insancılık (hümanizma) yüreklerimizde mayalanıp bizi şu baş gerçeğe inandırabilecek mi?

Toplumun değişmesi, her bireyin başkalaşımından ayrılamaz.

İster, küremizi yaşanılmaz, suyumuzu içilmez hale getirmekte olan ve kuşlarla daha birçok canlı türünü yeryüzünden silen çevre kirliliği sözkonusu olsun, ister dünyada şiddet, işkence, cinayetler, siyasal baskı, ister açlık,- savurgan toplumumuz açısından acınası bir olgu: Sadece örneğin, uçakların yemeklerini düşünelim, her uçuş pekala bir küçük, Afrika köyünü besleyebilir, suç sayılacak ve, tereyağını, enginarı veya kahveyi ucuza sattıracak veya bağışlayacak yerde bu besinlerin denize dökülmesinden ibaret olan ticari şantaj da cabası...- , ya da aşırı olduğu kadar çelişkili yönleriyle atom (kanserin sağaltımından nükleer santrallerin bizler ve çocuklarımız için oluşturduğu Demokles kılıçlarına)atom ve bizi önsel olarak, felaketin karşısında edilgen gören ama yardımseverliğimiz ve çıkar gözetmeyen dayanışmamız için bir çağrı olması gereken Aids sözkonusu olsun, her şey bizi, gözlerimizi yeni bir gerçeğe açmaya, dünya yurttaşı olarak sorumluluğumuzu yüklenmeye itiyor. Hepsi bizi, ölüm çanlarını çalmaya ve uygarlığımız için, son ve son olduğu kadar da şiddetli sarsılmalar içinde ölmekte olan şu maddeci dünya için olağanüstü durum ilan etmeye itiyor.

Asıl sarsıcı, dehşet verici olan, toplumumuzun, türümüzün (hatta belki de küremizin) dengesi, denge ne demek, yaşamda kalması için bir tehlike oluşturan bu beş başlı canavar karşısındaki genel vurdumduymazlık, bilinçsizliktir.

Toplumumuz Çelişki tarafından yönetilir; oysaki çelişki belki de sözcük açısından bakıldığında, zihin için heyecan vericidir ama toplum gibi canlı bir organizma sözkonusu olduğunda uyumsuzluk hatta sağlıksızlık belirtisidir. Ve bizim toplum ise, çok sayıda ve çeşit çeşit yanılgıların, anormalliklerin, çelişkilerin, kısacası gerçek toplumsal kanserlerin dışavurumundan öte bir şey değildir. Örneğin, bilimsel veri açısından karmaşık olduğu kadar, ahlak açısından da yozlaşmış şu toplumu düşünelim bir: Oyuncak bebeklerine tatiller sunan (A.B.D.) ama işe yaramaz olmuş yaşlılarını, yoksulluk ve onursuzluk içinde, neredeyse ölüme terk eden; doğalı göklere çıkartmakla birlikte, katışıkın, yararsızın, ufak tefek, işe yaramaz buluşların egemenliğine izin veren; her yönüyle iletişimi körüklerken öte yandan da karınca yuvası benzeri, kendini sadece ve sadece verime adamış bir kalabalık içinde boğulan, acıklı yalnızlıklar üreten; gençliğini, idealden yoksun diye azarlayan ama ona hiçbir örnek göstermeyen; böyle... böyle... böyle... bu liste uzayıp gidebilir.

O halde, ideal bir toplumun düşünü kurmak, insan Haklarına saygının düşünü kurmak, şiddetin, işkencenin, rüşvetin, cinayetin, savaşın, ispiyonculuğun, haksızlığın, daha da saymayayım, yeryüzünden silindiğini düşlemek... neye yarar, "insan, Hobbes'un ünlü formülü uyarınca, insanın kurdu oldukça", huzur içinde olmayıp huzursuzluğundan tüm dünyayı sorumlu tuttukça, hedefleri - para veya güç aracılığıyla egemen olma, verimsiz ve bencil zevk alma, rizikonun ve manevi bağlılığın kaldırılması, maddesel açgözlülük... gibi -kısa vadeli ve toplumculuktan uzak oldukça?... Acaba İsa'nın, her insana, kendi kendine yeniden doğmasını öğütlediğinde, söylemek istediği bu muydu? Dinamik ve verimli bir bilinçlenmenin uyanışı mı? Büyük bir olasılıkla, evet. Ama en azından, Yeni Çağ'ın anlayışıdır bu, üstüne bir de düşünsel boyut ve özellikle de henüz olgunlaşmamış ruhsal yeteneklerin geliştirilmesiyle ilgili, aşırı karmaşık tekniklerin özümsenmesi eklenmiştir; en sonra da, evrenselci, kozmik kavram.

Dileyelim ki, dinamik ve haklı çıkacak bir azınlığın aydınlattığı iyi niyet, ufukta şafağı sökmeye başlayan Kova çağının esin kay-

nağı olduğu bu yeni felsefe anlayışının, bu yeni ahlakın tohumunu yeşertmek için yeterli olsun.

Kova çağından, simgeciliğinden, çeşitli okulların anlayışına göre, belirsiz ve farklı olan sınırlarından, bu kitapta geniş ölçüde söz etmiş bulunmaktayız. Bu konuya dönmeyeceğiz, sadece şu kadarını ekleyelim: Bu çağ ister burcun egemeni Uranüs'ün 1781'de bulunmasıyla başlamış, isterse ancak 2160'ta başlayacak -Balık çağının başlangıcı olarak İsa'nın doğumu alınacak olursa olsun, şunu unutmamalı ki bir çağdan ötekine geçiş, birdenbire, bir ara dönem olmaksızın gerçekleşmez, Dane Rudhyar'ın dediği gibi, eski değerlerin, ölmek üzere olmakla birlikte henüz geçerli sayıldığı ve yenilerinin de, öncü kişiler tarafından canlandırılarak, başı çekilerek ufukta belirdiği bir "ekilen tohumların derlenmesi" dönemiyle gerçekleşir.

Öte yandan, şu dünyadaki tüm olgular veya tüm varlıklar gibi bu beklentinin de iki yüzü vardır; bu serüveni olumlu veya olumsuz biçimiyle yaşama yollarından hangisini "seçersek", (cesaretsizlikten, ne yazık ki, belki de edilgen olarak) onun özündeki adalet bizi "ödüllendirecek" demektir. Öyleyse, Kova'nın karanlık ve aydınlık yüzleri nelerdir?

Olumlu	*Olumsuz*
somut özgecilik	sadece düşüncede kalıyor uygulamacı değil
reformcu değişim	çabuk değişirlik
zihinsel merak	ruhsuzluk
idealizm	tutuculuk
ince teknikler	insancıllıktan uzaklaşma
bireycilik	kibir, ilgisizlik

Ne olursa olsun, Kova, sağduyu ve bireyselliğin toplumsal ile, kolektif ile ilgili), iletişimin (medyaların ve bilgisayarların egemenliği), bundan böyle bir dogmadan (Balık çağı) değil de, bir zi-

hinsel anlayış yeteneğinden yola çıkarak evrensel inanca ulaşmanın burcudur. Akıl düzeni, hayırseverlik düzeninin yerini alacaktır. O halde aklın, ruhun kuruması ile ya da kişisel özgürlüklerin kısıtlanması ile eşanlam kazanmaması, ki enformatik egemenliği, bunu da getirebilir, artık bize kalmış bir şey.

Her ikisi de Kova'nın özellikleri olan "iletişim" ve "kozmik" kavramları birleştirilirse şu son yılların sayısız "garip" dışavurumlarına gelinir ki bunlar evren ile iletişim kurma, dünyadışı, gökadasalkozmik uzaduyum vb. gibi şeylerdir ve tümü de medyalarımızı (televizyon ve sinema) basmış olan ve çağdaş masallarımızı oluşturan fenomenlerdir. Artık Pamuk Prenses veya Eşek Derisi masalları değil de Goldorak veya Yıldızlar Savaşı'nın resimli romanları okunuyor ve Spielberg 'in E.T.'sinin kültüre büyük etkisi de bilinmekte. Bunlar Kova çağının inanılması güç olayları.

Bakın, yukarıda sözü geçen'A.B.D.'de Kozmik Çağ' adlı kitap bu konuda neler yazıyor: "Siniranatomisi uzmanı, matematikçi ve yunus uzmanı olarak dünyaca ün kazanmış Dr.John Lilly, dünyadışından iletiler aldığını "dokundurmuş"tur. Bunun sadece bir "dokundurma" olmasından derin soluk alan Bilim de bu deneyimi pek güzel bilmemezlikten geldi. Dr. T. Leary, 1973'te yıldızlarası uzaduyumda olduğunu haber verdi... Yaşayan bilgin filozofların en ünlüsü Bucky Fuller yıldızlararası uzay yollarından kimi zaman iletiler aldığını söyledi. Fuller'in dünya çapındaki statüsüne karşın, kimse onun bu sözlerini önemsemedi. Daha yeni bir tarihte, önce fizikçi Jack Sarfatti, San Francisco'da çıkan bir dergide, City'de, böyle, dünyadışı iletiler aldığı konusundaki kendi deneyimlerini anlattıysa da, kimse oralı olmadı. Robert A.Wilson şöyle bir yorum yapıyor: Böylesine bir deneyim rastgele, sıradan bir bakkal veya polisin başından geçmiş olsaydı, hemen gazetelerin baş sayfasına çıkardı, ama bu konuda uzmanlaşmış bilgin gözlemcilerden geldiğinde kimse bu deneyime kulak vermiyor: yoksa bunun nedeni, bu bilginlere, bakkallara veya polislere kolayca bakabileceğimiz gibi, "deli" gözüyle bakamayacağımız mıdır? "Bir fizikçi, Paul Sirag, şu sırada yüzü aşkın Amerikan bilim adamının başından

bu uzaduyum deneyiminin geçtiğini öne sürüyor ki bu da her zaman "tam olarak dünyadışı" diye tanımlanmamakla birlikte gene de dünyadışı modeli pek gözde."

Kitabın başka bir yerinde de yazar, Dünya'dan yıldızların sonsuzluğuna doğru, denize şişe atılır gibi gönderilen kozmik iletiden (mesajdan) söz ediyor: "Voyager I ve II mekikleri, öteki yıldızlara, dünya kültürümüzü ve bilimimizi simgeleyen kayıtlar götürüyorlar: Bach'dan birkaç ölçü müzik, fizik gözlemleri, İncil'den bir paragraf... ve Carter'dan bir dörtlük! Yorumsuz...

"Kasım 1974'te Arecibo'daki radyoteleskoptan tarihsel bir yayın yapıldı: Üç dakikalık bir radyo mesajı, Evren'e yayınlandı! Bizim küçücük teknoloji düzeyimize sahip bir dünyadışı ırk, mesajın ikili kodunu rahatlıkla çözebilir: bit'leri, insan denen yaratığın görünüşü, boyu ve molekül yapısı gibi tanımlanabilecek görüntü örnekleri oluşturacak biçimde sıralanmıştır. Buna benzer bir dizi koordinat da Güneş'in Samanyolu'ndaki yerinin nasıl saptanacağını ve Samanyolu'nun öteki gökadalara oranla yerinin nasıl belirleneceğini gösterir."

Bu olguları çünkü böylesine geniş bir ölçüde gizemcilik düşünülebilir mi? -bir Rudolf Steiner'in antropo sofik (insanbilgici)sezgileriyle yaklaştırmak mı gerekiyor acaba? Steiner, İnsan düşüncesi, kozmik düşünce (Triades Yay.) kitabında "Kozmos'un hiyerarşileri"ne şöyle değiniyor: "Ben düşüncelerimi düşünüyorum; ben, Kozmos'un hiyerarşileri tarafından düşünülen bir düşünceyim. Bendeki sonsuzluk, Hiyerarşilerin düşüncesinin sonsuz bir şey olmasından geliyor. Ve Hiyerarşi kategorilerinden biri tarafından düşünüldüğüm zaman, o zaman insan düşüncesinin öğretmenlerden öğrenciye aktarıldığı gibi ben de bir kategoriden ötekine geçiyorum ki bu kategori beni, gerçek, sonsuz doğama göre düşünsün diye. Böyle, insan düşüncemle, kozmik düşüncenin evrenine bağlandığımı duyumsuyorum."

Bu çok güzel metin biçiminden çok özü açısından, platon idealizmine ulaşmakta ki ona göre düşünce kalıpları sonsuzdur: Ben dediğimizi sanırken. düşünürken, o düşüncelerden almaktan başka bir

şey yapmış olmayız. Kova'nın melek anlayışı burada tüm anlamına kavuşuyor, çünkü Hiyerarşiler, melek değil iseler, nedirler acaba?

Kova çağı bize, kozmik Düşünce ile giderek daha sıklaşan ve giderek daha evrenselleşen bir zihinsel ve ruhsal bağlantı kurmamız umudunu da getirecek mi? Bu, insanlık için kesin bir gelişme güvencesi olur, bundan sonra seçim ve kararlarında bir yol göstereni bulunmuş olurdu. Bunlar, önümüzdeki yıllarda, yukarıda gördüğümüz gibi, geniş bir kapsama bürünecekleri umudunu veriyorlar.

Yeni bir küreselci (Holistik) hümanizmaya doğru

Demek oluyor ki, hızla ona doğru yol aldığımız Yeni Çağ, patlamaya, her yönde açılmaya hazır görünmekte. Her şeyden önce belki de geçici olarak, kendini bulması, sonra da kendini benimsemesi gereken insanın derinliklerine doğru... İnsan türünün tek yaşamda kalma koşulu olan, kusursuzlaşması için gerekli bir ruhsal kusursuzlaşmaya ulaşmak amacıyla. Anais Nin'in şu öğüdüne kulak vermeli: "Bir kuyuya inmek ve giderek daha derin kazmak zorundayız, ki Ben'imizin en dibe yerleşmiş katmanlarını bulabilelim." Çünkü şu yüzyıl sonunda görevimiz, bir Nietzsche'nin görkemli : "Ne isen o ol." savsözünü gerçekleştirmek, gücül olarak ne isek o olmaktır. Ve bu da ancak ve ancak kendi kendimizi tam olarak bilmekten yola çıkarak gerçekleşebilir; işte burada, kusursuz kişilik bilimi Astroloji, bizim en iyi aracımız olacaktır. Eğer şansımızı kullanmayı bilirsek uygarlığın canlanması, yenilenmesi, hemen ulaşabileceğimiz bir yerdedir; öte yandan, her buluş, her ilerleme gibi iki yönü keskin olan bu şanslar, öte yandan, bizim sonumuzu da getirebilir.

Bugünün ve yarının insancılığı, insanı bütün olarak içermek zorundadır. Lao Tse (Laozi) İ.Ö. VI.yy.'da: "Dış davranış ve iç davranışın Tao (Yol) ile uyum sağlaması için, kozmik çevrimlerle yaşamasını öğrenmek gerekir." demiş. Beden, ruh ve akıl arasındaki verimsiz ayrım ortadan kaldırılmalıdır. Bu üç birim uyum içinde yaşamalıdır; aklın hem taşıyanı hem de tapınağı olan bedenin kü-

çümsenmesi, düşüncelerimizden ve eğer olabilirse, bilinçaltımızdan silinip atılmalıdır. Ama bu, zaman alacaktır. Hıristiyanlığın, uygulamasında va kökeninde değil bedeni, ruhun yücelmesi için engel gördüğünden, utanç verici bir öze sahip diye algıladığını unutacak kadar zaman ister. Yeni örnekler zaman içerisinde, yüzyıllık bir koşullandırmadan sonra, genlerimize ve toplum bilincimize kazılmış düşünce alışkanlıklarından sonra, bir günden ertesine, hemen yerleşmezler. Şu halde, uygarlığın dirilmesi, canlanması genişletilmiş bir toplum bilincine varmaktan geçiyor.

Bu başkalaşım, derinlemesine olduğu gibi, yükseklere doğru da olacaktır, tıpkı köklerini toprağın derinlerine daldırırken bir yandan da dallarını coşkuyla göğe uzatan ağaç gibi. Tamamlanmış, dengeli, küresel insan olmanın bedeli budur işte. Üstünbilinç, kısa görüşlü, hem bencillik, hem fırsatçılık yaratıcısı (yaşam savaşımı ve gerginlik) maddeciliğin üzerine çıkabilme, toplumun içeriden değiştirilmesi (Tarih boyunca her zaman uygulanageldiği gibi kurumlarda değişiklik yaparak, ilkel ödül ceza sistemi üzerine çalışan yasalar koyarak, dışarıdan değil), işte bu yüksekleri hedefleyen programın, bizler, Rönesans insanları gibi DEĞİŞKEN olan insanların programının temel direkleri bunlardır.

Toplumumuzun hasta durumu bir alarm işareti olarak bizi uyarmalı ve değişmemize yol açmalıdır. Bu başkalaşımda kadına önemli bir rol düşüyor. Onu ana olmanın köleliğinden azat eden doğum kontrolü aracılığıyla yeni bir toplum türüne ayak attığından bu yana, yüzyıllar ve binyıllardır boyun eğegeldiği kısıtlamalar, yok olmaktadır. Tam tersine, o ussal mantık erdemleriyle, erkeğin, evrenini insancıllaştırmak için anlayış, sabır, özgeçi, doğalın ve akıldışının önsezilerle algılanışı gibi "kadınsı" diye nitelenen erdemlerine gereksinimi vardır. Yaşam niteliği ve uyum kavramları, bugüne değin toplumu yönetmiş olan, "erkeksi" diye nitelenen erdemlerin, rekabet, yarışma, saldırganlık, sertlik, akıl, mantık, verim gibi erdemlerin yerine geçmeli veya en azından onları tamamlamalıdır.

Kadın toplumbilimci Evelyne Sullerot, kadınlık durumundan

değil de kadın gerçeğinden söz ediyor ve kadının erkeğe oranla genetik, fizyolojik ve ruhsal açıdan tümüyle başka olduğunu bir daha doğrularken, örneğin "kadın doğulmaz, kadın olunur" diyen Simone de Beauvoir'a ters düşüyor. Çağdaş toplumun, ona göre, bir bireyler toplumu olmaya yönelmiş toplumun iş dünyasına kadının katkısının altını çiziyor. Gerçekten aile, yeni toplumumuzun "yalnızlık düşkünleri" diye adlandırdığı gönüllü bekarlarının tehdidi altındadır ki bunlar, toplumu da tehlikeye atmış oluyorlar. Çünkü, diyor Sullerot, aile, "totaliter deccallara karşı tek kaledir". Hiç kuşkusuz, türü sürdürme görevi fizyolojik olarak verilmiş kadın, ailenin üzerine çökebilecek bu kara bulutlarla da, daha yakından ilgilidir. Kadın, kendisi gibi bir Venüs'lüye tümüyle yabancı olan savaşı acaba hiç onaylamış mıdır hatta anlayabilmiş midir-?

Şu halde bizi bekleyen ve tarih boyunca bir kez daha, her şeyin olabileceği (kesin sonuca götürebilecek) yıllar da kadın, çok yerinde öğütler verebilecektir. Erkek yarısının onu içinde tutageldiği boyun eğmiş durum bir eğitim ve bilgilenme sorunuydu, bir siyasal toplumsal kültür sorunuydu, yoksa, belirli bir maçoluk anlayışının çok zaman dokundurmaya çalıştığı hatta şiddetle öne sürdüğü gibi, zinhinsel soyutluğa veya yaratıya indirgenmiş yasa hükümleri değildir.

Bununla birlikte, *La femme mystifiée* (Gizleştirilmiş kadın) kitabından birkaç yıl sonra yazdığı bir eserde Betty Friedan, şarabı sulandırdı. Artık Amerika Birleşik Devletleri'nde Esther Vilar'ın başrahibesi olduğu Kadınlara Özgürlük Akımının, tutkulu yandaşlarının öngördüğü gibi (Boyun eğdirilmiş erkek) erkeğin boyunduruk altına alınması, yenik düşürülmesi ve bir umacıya indirgenmesi sözkonusu değildir. Yin ile yang, birlikte yaşamalı ve birbirlerini her bir parçanın yeri doldurulmaz ve eşsiz olduğu bir uyum içinde, tüm evrendoğumlarda, tüm büyük geleneklerde karşımıza çıkan yumurta örneği tamamlamalıdır (Mircea Eliade böyle diyor). Bu yumurta simgesel olarak gök ile yerin birleşmesini, karşıtların kutuplanmasını dile getirir. Bu verimli uyumu yeniden bulmanın zamanı gelmiştir çünkü erkek kadın arasındaki cinsellik savaşı da in-

san türü için verimsiz ve yıkıcı bir savaştır.

Kısacası, yaşasın ayrım! Ama erkek cinsinin çocuksu ve cansıkıcı koruması da son bulsun artık... en azından iş yaşamında, çünkü cinsel oyunun gizli bahçesi korunabilir ve korunmalıdır. Hz. Süleyman'ın kitabı Eklesiyast'ta "Her şeyin bir zamanı vardır" der! Kadınsı kadın ne düşünen kadının ne de yetkin kadının karşıt anlamlısıdır, bunu öğrenmeye başlıyoruz. Ama buna göre davranmaya başlandı mı acaba?

Peki, ya tüm bunların içinde Astroloji? O, çağımızın bu kültürel, bilimsel, felsefi ve ahlaksal değişimine Kova burcunun New-Age'in simgeciliği içindeki dayanışma ve özgürlükçü kardeşlik düşüncesiyle katılıyor.

Fizikçi -filozof Capra: "Vicdanını değiştir, dünyayı değiştirsin" der. Bir fizikçinin ahlakçı olup çıkması ve A.Einstein'ın o bilicilik kokusu taşıyan sözü uyarınca bilimin yeni amacının "Yaşamın anlamı"na dönüşmesi, yeni bir şey değil mi?

Dünyayı "kardeşruhların" gücüyle değiştireceğiz (M.Ferguson'un 'Kova çocukları'). Çünkü B.Fuller'e inanılacak olursa,"enerji bunalımı diye bir şey yoktur, sadece bir bilgisizlik bunalımı vardır" Ve bugüne değin astrolojinin örtbas edilmesinin, birleşmiş olması gerekenleri ayırarak, insanı evrene bağlayan göbekbağını keserek, bu bilgisizliğe büyük katkısı oldu. Gökbilimci Haldane: "Bizler yıldızların tozlarıyız." demişti. Madem öyle, bu yıldızların ritmi ile titreşim yapmamız da mantığa uygun değil mi ?

Teknolojinin gizine varmış olanlar, tüm enerji biçimlerinin (mekanik, fizik, duygusal, ruhsal...) tek bir gerçek olduğunu anlarlar: o zaman onların önünde kapı, göğün sonsuzluğuna açılır... "Enerjinin son üreteci, bilinçtir": işte özgür enerjinin yankısı. Elbette bir bilgisizlik bunalımı, mademki" alternatif enerji kaynaklarını bulanların tümü de, onlara, kozmik değişim işlevini görme ve sonra da bunları insan ölçülerinde yeniden üretme olanağını sağlayan bir kişisel bilinç değişimi yaşamışlardır" Kozmik enerjinin maddeleştirilmesi ve insan malzemesinin enerjileştirilmesi arasındaki o uzun alşimik gidiş gelişte, Yeniçağ falcıları, değişimin ya-

salarını ve kavşaklarını buldular ve bunları ruhsal öğretime, toplumsal-kültürel davranışlara ve yeni teknolojilere çevirdiler. Artık bilincin bir başka boyutunu öne sürmek sözkonusu değildir: İşlerliği olacak araçları vermek ve bunların doğrudan denemesini yapmaktır sözkonusu olan." (A.B.D.'de Kozmik Çağ, Jean-Marie Schiff).

Hangi saçmalıkla, hangi mantıksızlıkla, bu türden beklentileri olan bir dünya, şahane yıldızlar sanatının sonsuz ve kaçınılmaz katkısını bir yana bırakabilir? Öte yandan, ince eleyip sık dokumak veya tahmin yürütmek sözkonusu değil; gerçekler ortada, Astroloji yeniden doğuyor. Dinlerin yüce birleşmesi kitabında Fritjof Schuon, zihinsel sezgiyi göklere çıkartıyor ve her dinin kendi rengi olduğuna, zihinsel sezginin ise Aydınlığın renksiz bilincinin özü olduğuna bakarak zihinsel içgüdüye dinin de, felsefenin de üzerinde yer veriyor. Çünkü her din, toplumsal-kültürel yapısı gereği, belirli bir evrensellik özünü dışlar evrenselci Kova'nın ise ulaşmak istediği amaç, işte budur ve bu öz, salt fizikötesi doğu geleneklerinde korunagelmiş iken, Hıristiyanlık çok zaman zihinsel serüveni, dogma dışı merakı yasaklar, dışlar. İşte bugün de Kilise'ye bunca zararı dokunan, bu dogmacılıktır, çünkü insanların anlamaya ve özellikle de, zamanın sorunlarıyla dogmanın vereceği yanıtlar arasında bir tutarlık bulmaya gereksinimi vardır. Faust ve lanetlenmesi mitosunu anımsayınız, bu lanetlenme, yasak meyveli ağaca karşı bir bilgi susuzluğunun sonucudur. Eckhart usta, bu bakış açısından, simgesel olarak: "Çekirdeği istiyorsan, kabuğu kırmak zorundasın." derken, bir istisnadır.

Bizim değişkenler kuşağımız, dogmatik değil de zihinsel evrenselliğe olan eğiliminde, Faust gibi, kabuğu kırma gereksinimini tutkuyla duyar içinde, ama gene bu davranışın getirecek olduğu lanetlemeye de karşı çıkar. Bir karmaşıklık bunalımına dalmış, nesnelerin en yüce ve son özüne kendini açmak susuzluğu içerisindedir. Bunun için de, bedenine, beslenmesine, ruhsal-fizyolojik uyumuna, bedensel sağaltımlara, kendi kendini yetiştirmeye, ayrı bir dikkat göstermeye hazırdır bizim kuşak, yaşam biçimini değiştir-

meye, "kendini yeniden bulmak için" ve uygarlığın gürültü ve gazabından uzakta, zaman zaman, kendi içine çekilmeye veya yarı çekilmeye hazırdır. Derin düşünmenin, düş kurmanın, ağırbaşlılığın, gözlemlemenin, dayanışmanın, bilinçaltını ve önceki yaşamları araştırmanın erdemlerine açıktır. Astroloji'nin sorularına hem de her düzeydeki sorularına ne dereceye değin değerli bir yanıt getirdiğini bilir ve belli belirsiz duyumsar. Astroloji'yi tıpkı sanat gibi, insanı evrene bağlayan göbek bağının bekçisi olarak algılar.

Eh, varsın cadı avı da yerinde kalsın, nasıl olsa cadılar da, toplu ve kültürel bilinç, astrolojinin gerçek, soylu, zamandışı ve "matematik" niteliği üzerinde daha geniş olarak aydınlatılınca, ergeç, kendi ecelleriyle ölüp gideceklerdir. Bir Amerikan tarihçi son zamanlarda 31 Aralık 1988 tarihli New York Times gazetesinde eleştirisi çıkan bir kitap yayınladı: (S.J.Tester, *A History of Western Astrology).* Astroloji konusundaki görüşünü aktararak son buluyor: "Putatapar tıp ile Hıristiyan dinbilim ile karşılaştırıldığında, temel öğretileri tümüyle bilimseldir." Astrolojiyi "Grek değil" ve "mantık dışı" diye karalama çabalarını "aydın Makkarticiliği" olarak nitelendiriyor; kimi keyfi ölçütlere göre olumlu ve erdemli olarak benimsenemeyecek şeyin, yok edilmesi veya denetim altına alınması girişimi, diyor. Şunu da unutmamalı ki, astroloji tarihçisi olarak Tester, bizim yasalara bağlanmış tüm Batılı astrolojimizin Grek kökenini bilmezlikten gelemez!...

Dr. Encausse (öteki adıyla, Papus), bu hem bilgili, hem esini geniş Yengeç, bitmeye yüz tutan şu yüzyılın daha şafağında dikkatimizi, evreni ve insanları yöneten kozmik yasaya çekiyordu: "Kozmik yasa tektir, gökcisimlerinin işleyişinde de, insan organlarının işleyişinde de veya doğanın ve insan hayal gücünün yarattıklarında da tıpatıp aynı biçimde kendini gösterir. Bu kozmik yasa her şeyin içine işler; onu ne yadsıyabiliriz, ne görmezden gelebiliriz, ne aşabiliriz. Onu ancak ve ancak yaşayabiliriz."

XXI. yy. serüveninin yoldaşları, o halde, bu Kozmos yasasını BENİMSEMENİN ve zamanın ta başlangıcından beri insanlar tarafından kurulmuş gökcisimsel yasa biçiminde TANIMANIN vakti

gelmedi daha? Yoksa gelecek kuşaklara şahane yıldızlar sanatının bilimsel tahtına çıkmasını (ne diyorum ben, dirilişini) geciktirmiş olan, ah, o kadar az ki zamanın yürüyüşünün önüne geçilemez..., korkak ve görmez kuşak olarak görünmemiz işten bile değil.

Bu olanaktan yararlanarak, Encyclopedia Britannica'nın, fazla aceleye gelmiş olmakla birlikte kesin tanımını da yalanlamış oluruz: "Basında astrolojiye ilişkin yazıların giderek artmasına karşın Astroloji, ciddi ve sistemli bir dünya görüşü olarak... Astroloji ölmüştür."

Kraliçe öldü, yaşasın kraliçe!

SONSÖZ

15 Ekim 1993'te Sorbonne'da randevu

Işık saçan deniz fenerleri veya karanlık tüneller örneği, Büyük Kavuşumlar, gökkubbenin şurasında burasında yer alarak Tarih'i süsler. Son iki bin yılın görkemli sürecini gözden geçirirken, ansızın bir şey çarptı gözüme: Oğlak burcunun 18'inci derecesinde yer alan belirli bir nokta, 1666 Satürn-Neptün kavuşumunun yerleştiği noktaymış meğer; ve birden derin düşüncelere dalıverdim: 1666 yılında değil miydi ki, sözde usçu Başak ve "kentsoylu muhasebeciliğinin değersiz örneği (Georges Mathieu) Colbert, Astroloji öğretimini Sorbonne'dan kaldırdı ve böylelikle, gezegenlerden yoksun bir aydınlık yüzyılını başlatmış oldu? Satürn, kısıtlamayı, sınırlandırmayı ve ölümü simgeliyor ise, Neptün de idealin ve yüceliğin simgesidir ve bu kavuşum, Görünmeyen'in yadsınmasını, Şahane yıldızlar sanatının getirdiği ruhsal boyutun can çekişmesini pek güzel yansıtıyordu.

Öte yandan, gene bu noktaya, -üç yüz yirmi yedi yıldan beri ilk kez!-, başka bir büyük kavuşum, bu kez 1993'te yerleşecektir: Herhalde bu sanatın dirilişinin habercisi olan bir Uranüs-Neptün kavuşumu. Bilindiği gibi Uranüs Astroloji'nin gezegenidir ve Neptün de bu sanatın gezegen ölçüsünde yayılmasını sağlayacak soylu tezgen (katalizör) olacaktır herhalde.

Çevrimler kuramı, yoruma yol gösteriyor: 1993 yılında,

1666'da geçen pek önemli bir olayla ilişkili (ve onun yankısı olan) BİR ŞEYLER OLACAKTIR. Oğlak burcu toplumsal kurumların, kolektif birimlerin simgesi olduğundan, benim içimden 1993 yılında Astroloji'nin üniversiteye döneceği üzerine bahse girmek isteği karşıkonulmaz biçimde yükseliyor. En azından, 1666 yılında, birinci olayın yer aldığı, Fransa için. Descartes'ın ülkesinin, çevreye yayacağı ışığın dünyada bir ekol yaratacağına güvenelim. Bu arada şunu da belirtmeden geçmemeliyiz, o Descartes ki, kendisine saygı duyanlar tarafından bile, çok zaman iyi anlaşılamamıştır ve onlar bile bu başkaldırıcı ve imgelemi geniş Koç insanını modası geçmiş bir usçuluk anlayışı içinde görebilmişlerdir.

Ben de, Oğlak olmama karşın, tehlikeye atılmayı ve oyun oynamayı sevdiğime göre, belirli bir tarih üzerine, 15 Ekim 1993 üzerine bahse girelim ve bu tarihin, Fransa'daki astroloji öğretimi için beyaz bir taşla belirlenecek bir tarih olacağı savını öne sürelim. O tarihte özellikle bir Yeniay, Jüpiter-yasallaştırmanın ve yasaların gezegeni ile komşu olup etkileyici bir gök üçlüsü (Güneş, Ay ve Jüpiter) meydana getireceği gibi, ayrıca bu üçlü de Terazi'nin 22' nci derecesinde, Spica adı verilmiş birinci derecede büyüklükte ve güzel şeylerin habercisi bir durağan yıldızın tam tamına üzerinde olacak. Dinamik ve verimli bir kare de bu soylu üçlüyü 25 Ekim'de tamamlanacak olan ve pek seyrek gerçekleşen Uranüs-Neptün kavuşumuna bağlayacak. Bu kavuşum, şu yüzyıl sonunda, başka bilinç düzeylerine uyanmış olan insanların aklındaki büyük değişimi başlatacak.

Bir ayrıntı, Oğlak burcunun ikinci on günü (yani 18 derecede) doğanlar, veya bu noktada temalarının önemli bir etkeni bulunanlar, Astroloji'nin bu ciddi ve resmi dirilişinin başlıca yapıcıları olacaklar. Size bu kadarını söyleyeyim!...

Sahi, aklıma gelmişken, sizler de kendi gezegensel konumlarınıza bir göz atsanıza. Belki de işin içinde siz de varsınızdır?

O halde, anlaştık: 15 Ekim 1993'te Sorbonne'da randevu!

Yıldızsal saygılarımla,

E.T. Mart 1988

EKLER

ZODYAK BURÇLARININ SİMGELEDİKLERİ

KOÇ
Cesaret - Savaşçılık - Yönetme yeteneği - Gerçekçilik - Sorumluluk anlayışı - Despotluk - İçten geldiği gibi davranma - Ateşli olma - İçgüdüsellik.

BOĞA
Soğukkanlılık - Düşünme - Dengelilik - Sahip çıkma - Duyarlılık Yavaşlık - İnat - Şiirsizlik - Doğa sevgisi - Tembellik - Saflık.

İKİZLER
El ve zihin becerisi - Merak - Uyum sağlayabilme - Ticaret anlayışı - Tepkilerde sürat - Sebatsızlık - Kafa çalıştırma.

YENGEÇ
Gevşeklik - Analık ve aile anlayışı - Kuşkuculuk - Utangaçlık - Aysar ve dengesiz yaradılış - Düş gücü.

ASLAN
İrade - Girişimci akıl - Canlılık - Hırs - Dediği dediklik - İçtenlik - Sadakat - Gönül yüceliği - Soyluluk - Övüngenlik - Tutku - Sivrilme merakı.

BAŞAK
Ayrıştırıcı zekâ Dakiklik Düzen Yöntem Uygulayıcılık ve yarar - Gözeticilik Utangaçlık - Çıkarcılık Eleştiri anlayışı - Bencillik.

TERAZİ
Sanat anlayışı - İncelik - Adalet anlayışı - Toplum ile uyum - Kararsızlık ya da "herkesin suyuna gitme" - Tasasızlık, gevşeklik..

AKREP
Dayanıklılık - Direnç - Çekicilik - Canlılık - Saldırganlık - Gizlilik - Yıkıcı akıl - Sadizm - Öç alma duygusu - Nefsine düşkünlük.

YAY
Açıklık - Bağımsızlık - Kendine yeterlik - Sebatsızlık - Sağduyu - Coşku - Yolculuk ve tehlikeden zevk alma.

OĞLAK
İçe dönüklük Zihnini bir yerde toplayabilme - Metot - Görev - Namus - Sebat - Tutumluluk - İrade gücü - Merak hastalığı - İlkelere bağlılık.

KOVA
Özgecilik - Özgünlük - Toplumla uyum sağlama - Bağımsızlık - Saplantı eğilimi - Meraklı ve ilerici akıl - Devrimcilik - Çizgidışılık.

BALIK
Gizemcilik - Özgeçi Duygusallık Eliaçıklık - Kaygı - Acıma duygusu - İçlilik - Romantizm - Marazi zevkler - Uyuşturucu zevki.

EV'LERİN (VEYA SEKTÖRLERİN) SİMGELEDİKLERİ

EV I
Yükselen'den yola çıkar ve Ben'i, huyları, fiziği, görünürdeki davranışı, yapıyı, hastalıklara tepkiyi simgeler.

EV II
Maddi varlıklar, kendi olanaklarıyla kazanılmış para.

EV III
Çevreyle, dış dünyayla ilişkiler:
- öğrenim, yazılar,
- toplumsal ilişkiler: Kardeşler, komşular vb.
- haberleşme, yer değiştirme, ziyaretler, telefonlar aracılığıyla kurulan. Bir eğitim dalı seçimi açısından önemli.

EV IV
Aile yaşantısı, yuva, konut, köken, taşınmaz mallar, yaşamın sonu.

EV V
Yaratılar:
- fiziksel: çocuklar, aşklar, ilişkiler
- ruhsal veya sanatsal: sanat yapıtları (dans, yazın, sinema, resim vb.)

EV VI
Mesleki etkinlik, astlar, akut hastalıklar, evcil hayvanlar.

EV VII
Evlilik, ortaklıklar, Öteki'nin, sözleşmeler, anlaşmazlıklar, davaların Ev'i.

EV VIII
Ölüm, miras, bırakıtlar, bağışlar, yenileşme değişikliği, borçlar, sigortalar.

EV IX
Yabancı, büyük felsefe kavramları (fiziksel açıdan uzak veya ruhsal açıdan yüce), tinsellik (ruhanilik) uzun yolculuklar.

EV X
Kendini gerçekleştirme, yazgı, toplumsal başarı, yetenek, saygınlık, ün, onurlandırılma, başarının önündeki engeller, terslikler, göze alınan tehlikeler.

EV XI
Tasarılar, umutlar, dayanaklar, dostlar, ilginç olanaklar veya bunların gerçekleşmesinde karşılaşılan engeller.

EV XII
Toplumdan uzaklaşma, yalnızlık, sürgün, çetin sınavlar, hastane, ne idüğü bilinmeyen çalışmalar, gizlenmiş düşmanlıklar, gizli düşmanlar, ihanetler, süreğen hastalıklar, sakatlıklar.

CİNSİYET-ASTROLOJİ KARŞILIKLARI

	hem aşk hem arkadaşlık	*kusursuz uyum*	*fiziksel çekim ama temel aykırılıklar*	*birbirini tamamlama veya tam karşıtlık*
Koç	İkizler	Aslan	Yengeç	Terazi
	Kova	Yay	Oğlak	
Boğa	Yengeç	Oğlak	Aslan	Akrep
	Balık	Başak	Kova	
İkizler	Aslan	Terazi	Başak	Yay
	Koç	Kova	Balık	
Yengeç	Başak	Balık	Koç	Oğlak
	Boğa	Akrep	Terazi	
Aslan	İkizler	Yay	Akrep	Kova
	Terazi	Koç	Boğa	
Başak	Akrep	Oğlak	Yay	Balık
	Yengeç	Boğa	İkizler	
Terazi	Yay	Kova	Oğlak	Koç
	Aslan	İkizler	Yengeç	
Akrep	Oğlak	Balık	Aslan	Boğa
	Başak	Yengeç	Kova	
Yay	Kova	Aslan	Balık	İkizler
	Terazi	Koç	Başak	
Oğlak	Akrep	Boğa	Terazi	Yengeç
	Balık	Başak	Koç	
Kova	Koç	Terazi	Boğa	Aslan
	Yay	İkizler	Akrep	
Balık	Boğa	Yengeç	Yay	Başak
	Oğlak	Akrep	İkizler	

GEZEGENLERİN SİMGELEDİKLERİ

GÜNEŞ
Yaşamak -irade - bireycilik - bireşim - örgüt kavramı - bilinçli ben- otorite - gündüz - onur - patron - baba - koca - altın - sivrilme merakı.

AY
Bitkisel yaşam - algılayabilirlik kolektif ruhbilinçaltı - ruhsal yaşam - gece - edilgenlik - madde - kadınlar - ana - zevce - gümüş madeni - hafıza - tembellik - zekâ ve haberleşme - ifade araçları -el çabukluğu - beceriklilik.

MERKÜR
El ve akıl becerisi - büyük uyuşum sağlama yeteneği - kurnazlık- hırsızlık - kalleşlik - gevezelik - dengesizlik - ticaret - cıva.

VENÜS
Sanat anlayışı - toplumla bağdaşma - iyi dileklilik - uyum - güzellik zevk - duygusal şam kadın sevilen kadın - kızlar - dostlar - güldürü oyuncuları - özencilik (heveskârlık) - hafiflik umursamazlık - edilgenlik - bakır.

MARS
Etkinlik - enerji - güç - devinim - saldırı - girişimcilik - hayranlık - çelişki - dediği dediklik - mutlakçılık - başkaldırı - kabalık - sevilen erkek - demir.

JÜPİTER
Sağduyu - korunma - babaca yakınlık - yayılma - ruh yüceliği - düzen - kaynaşma - tutuculuk - görev - anlayışı - hak - bilirlik -otoriteye saygı - gurur - nefsine düşkünlük - kalay.

SATÜRN
Somutluk - sağlamlık - düşünce - ihtiyat - sabır - tutumluluk - meydan okuma - kin gütme - karamsarlık - cimrilik - tembellik - yavaşlık - katılık - sertleşme - yaşlılık - soğukluk.

URANÜS
Hayal gücü - sezgi - bireycilik - reform zevki - ilerleme - buluş - özgünlük - ritim - beklenmedik sarsıntı - havacılık - radyoaktivite ayrılık - başkaldırı - anarşi.

NEPTÜN
Esin - deha - gizemcilik - akıldışı - medyumluk - şiirsel düşünce-yüce düşünce - genleşme - kargaşa - beklenmedik şans - sanrılar - uyuşturucular - kadercilik - geçici heves - zevk düşkünlüğü akıl hastalıkları - kendinden hoşnut olma - intihar dürtüleri veya sapık dürtüler.

PLÜTON
Aşırı, - çifte kutuplaşma - yıkım ve başkalaşım - arındırma - yenilenme - ruhsallık - büyü - yücelme hırsı - güçlülük isteği - ruhsal yüceliğe özlem - araştırmalara yatkınlık - öncülük anlayışı - kolektif ölçek (doğurganlık gezegeni).

SERES
Usçu, analitik zekâ.

XXI. YY.'A KADAR (ÇOK) İYİ VE DAHA AZ İYİ YILLARINIZ

	+ UYUMLU	*- UYUMSUZ*
KOÇ		
1'inci on gün	95/97/98/99/2000	88/89/93
2'inci on gün	95/97/98/99/2000	89/90/93/96
3'üncü on gün	88/99/2000	90/94/95/96/98 (ocak+şubat dış)
BOĞA		
1'inci on gün	88/89 (4 yavaş gezegen)	97/98
2 inci on gün	88/89 (ekim)	97/99
3 üncü on gün	88/89/90/95/96/98	91 (yalnız eyl.'den aralığa)/2000
İKİZLER		
1'inci on gün	Yaz 90'dan yaz 91'e	94/95
2'inci on gün	93/97/99/2000	95
3'üncü on gün	93/97/99	88/95
YENGEÇ		
1'inci on gün	94/98/99/99/2000	89/96
2'inci on gün	88/94/95//2000	89/90/93/96/97
3'üncü on gün	92/2000	90/93/97/99
ASLAN		
1'inci on gün	95/96	98
2'inci on gün	95	88/94
3'üncü on gün	88(haz.-tem.-ar.dışında/99	92/93/94/97/2000 (ock.-şub. dış.)

	+ UYUMLU	*- UYUMSUZ*
BAŞAK		
1'inci on gün	88/89/90/91/96/99	95
2'inci on gün	88/89/90/91/92/93	95
3'üncü on gün	90/91/92/93/94/95/97/2000	88 (ocaktan hazirana)
TERAZİ		
1'inci on gün	91/92/93/94/95/98	88/89/90 (mayıs'a kadar)
2'inci on gün	95/99/2000	89/90/93/96
3'üncü on gün	88/89 (yaz)	90/96/98/99
AKREP		
1'inci on gün	88/89/93/94	97/98/99/2000
2'inci on gün	89/90/93/94/95/96	97/99/2000
3'üncü on gün	90/94/95/96/98	88/89 (yalnız ocak mart)/2000
YAY		
1'inci on gün	90/91/95/96/97/99	88/89 (yaln. mart, mayıs)/94
2'inci on gün	90/93/97/99	89 (yaln. haz, tem)
3'üncü on gün	91/93/97/99/2000	88/89 (yaln. yaz)/
OĞLAK		
1'inci on gün	94/95/98/99/2000	89/90/96/97
2'inci on gün	88/92/94/98/99/2000	89/90/96/97
3'üncü on gün	88/89 (ocak, nis) 92	90/93/99
KOVA		
1'inci on gün	89/93/95/96/97	90/91 (ocak, haz) 94/98
2'inci on gün	95/97	88/90/91/94
3'üncü on gün	88/97/98/99	91/92/93/94
BALIK		
1'inci on gün	88/89/90/96/98/99/2000	92/95
2'inci on gün	88/89/90/91/93/98/99/2000	95
3'üncü on gün	90/91/93/94/97/98	88
	+ UYUMLU yapıcı şanslı yıllar	*+ UYUMSUZ değişiklikler veya bunalımlar zor yıllar*

GEZEGENLERİN SİMGELERİ

Güneş

Ay

Merkür

Venüs

Mars

Jüpiter

Satürn

Uranüs

Neptün

Plüton

BURÇLARIN SİMGELERİ

 Koç

 Boğa

 İkizler

 Yengeç

 Aslan

 Kova

 Başak

 Terazi

 Akrep

 Yay

 Oğlak

 Balık

Balzac, Shakespeare, Einstein astrolojiyi bir "yaşam iksiri"; benzersiz, pratik ve ruhsal bir gelişme kaynağı olarak görüyorlardı.

Elizabeth Teissier ise astrolojiyi, bunların da ötesinde; üniversite eğitimine yeniden girmesi gereken başlı başına bir bilim dalı olarak görüyor.

Avrupa'nın bu ünlü astroloğu, Çernobil felaketini, borsa düşüşünü, günü gününe tahmin etmiş, astroloji konusunda akla gelebilen tüm sorulara bir yanıt bulmuştur.

Ayrıca astrolojinin bilimlerle olan ilişkilerini saptamış ve onu doğrulayan kanıtları, denemeleri, çağdaş yaşamdaki çok yönlü uygulama alanlarını ayrıntılarıyla açığa çıkarmıştır.

Yüzyılımızın bu son yıllarına doğru aids ve çevre kirliliği gibi toplumsal sorunların açtığı yeni yaraları en ince ayrıntısına kadar irdelemiştir.

Özetle Elizabeth Teissier bu kitabında sürprizlerden, bilgilerden, umut ve insanlıktan yana zengin bir kehanetler yumağı sunmuştur bizlere.
Konuyla yakından ilgilenen okurlarımızın, Elizabeth Teissier'in Yayınevimizde çıkan bu ikinci kitabını da ilgiyle okuyacağına inanıyoruz.

6000

ISBN 975 -506 -139 - 8